

GF

R67322, 112,

F7.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரும்பதப்பொருள்.

போல்வார்.
-தொழில்செய்யு
யின்மை.
-இராப்பகல். [மை.
மை, அசைவின்
காரணவிரோத
தது, சடம்.
வில்லாமை.
முப்பத்தெட்டு.

ப்பு,அதிட்டித்தல்
-ந்தது.
ந்துகிறவன்.
லுத்துதல், இட
தல்.
ப்பொருள்.

பாப்படாதது. [து.
த்தியுக்கமல்லாத
ப்போதுள்ளது.
-நோக்கியமுகம்.
டற்றது. [ல்.
மனஞ்செலுத்துத

ளக்கமில்லாமை.
வின்மை.
கப்படாதது.
ஹையிடமாகக்கொ
ருத்தல்.
அகாதியேசித்தித்த
ாதியாயுள்ளது.

அநியதபோக்கியம்-நிபதமில்லாத
போக்கியம், நியதம்,நியம
ம், போக்கியம், அதுபவித்
கப்படுவது.

அநிர்வசநீயம்- சொல்லக்கூடாதது.
அதுக்கிராடி-அதுக்கிரகிக்கிறவன்.
அதுக்கிராகியத்துவம்-அனுக்கிரகிக்
கப்படயோக்கியமான.

அதுசந்தாநம்பண்ணல்-திரும்பத்தி
ரும்ப ஆராய்தல். [ல்
அதுபாசித்தல்-திரும்பச்சொல்லுத
அதுமிதித்தல்-அதுமாறித்தல். [ல்.
அதுவதித்தல்-பின்னுஞ்சொல்லுத
அதுவித்தம்-ஆராயப்பட்டது.
அநைகாந்திகன்-காரணகாரியமொ
ன்றற்கொன்று மாறுபடச்
சொல்லுதல்.

அந்தரியாகம்-உட்பூசை.
அந்தருத்திகோகம்-உட்டொடக்கம்.
அந்தர்ப்பவித்தல்-உள்ளிருந்துதோ
ன்றுதல்.

அபரம்-பின்.
அபரிமிதம்-அளவின்மை.
அபரோகூம்-பிரத்தியுக்கம்.
அபாலும்-இல்லாமை.
அபிதேயம்-சொல்லப்பட்டது,அறி
யப்பட்டது.

அபிநிவேசம்-மரணபயம்.
அபிமதம்-சம்மதம்.
அபிமானம்-பற்றுதல். [மை.
அப்பிரதக்ஞ-வேற்றுமையில்லா
அபிவிசயத்தம்-மிகுவிளக்கம்.
அருகம்-யோக்கியம்.
அர்ப்பித்தல்-ஒப்பித்தல்.
அவசிடம்-முடிந்தது.

அவத்தை-நிலை.

அவல்-பித்தல்-பற்றுதல்.

அவுலோகம்-பார்த்தல்.

அவாந்தரம்-மத்தி.

அவிநாபாவம் } வியாத்தி, இன்றிய
அவிநாபூதம் } மையாமை.

ஆகதம்-கேடு.

ஆகந்துகம்-இடையில்வருதல்.

ஆகமரீதி-ஆதமுறை.

ஆகமோத்த

ஆகரு.

ஆசங்

கூத்தல்.

ஆசத்தி-வன்மை, விருப்பம்.

ஆசிரயம்-பற்றுதல், இடம்.

ஆஸ்பதம்-இடம்.

ஆதிக்கம்-தலைமை.

ஆதூங்கம்-இப்போதுள்ளது.

ஆநந்திகம்-அநேகம்.

ஆந்-கேடு.

ஆந்தரம்-உள்.

ஆபாசம்-போலி.

ஆப்தவாக்கியம்-ஈசரவாக்கியம்.

ஆருடம்-ஏறுதல்.

ஆரோபம்-கற்பனம்.

ஆலம்பம்-பற்றுக்கோடு.

ஆலோகம்-பார்வை, வெளிச்சம்.

ஆவரணம்

ஆவரம்

ஆவாரகம்

ஆவிருதி

ஆவிப்பவித்தல்-தோன்றுதல்.

ஆன்மிகம்-உள்ளது, ஆன்மகூழ்ப்
பதம்.

ஆவரு-பெருங்காயம்.

இச்சிதா-ஞாநா. கர்த்தா.

இதனோதராச்சிரயம்-ஒன்றற்கென்
றிடமாதல்

இதி-இப்படி, பிரமாணம்.

இரந்தரம்-வியாபகம், இடைவெளி.

இபாகித்தியம்-பிரிவு.

இலக்ஷயம்-குறி.

இலயம்-ஒடுக்கம்.

இலவை-காலது.

உச்சவாசம்-சுவ,

உணக்கல்-வாட்.

உதாசீனம்-விரு.

உத்தரோத்திரம்

உத்தியோகம்-பு

உத்தியோகம்-ஆர.

உத்தேசனம்-வி

உபகிருதம்-உதவ

உபாதானம்-முத

உபேகை-வெறு

உற்கருவம்-மேல்

உன்முகம்-மேன்

உளர்த்தவம்-மேல்

எகதேசம்-ஒரிடப

எகாக்கிரம்-ஒ

எஃபாவம்-ஒருடை

ஐதிகம்-தொன்று

ள்வியை

ஒளபச்சிலேஷிகம்

றுபமி, த

நுகளின்று

ஒளபாதிகம்-உபா

கணனை-கணித்தல்

கரணகாரகம்-மூ

க்காரகம்.

கர்த்திருகாரகம்-எ

கலாபம்-கூட்டம்.

கலிததல்-எழுப்பத

கலிஷித-கலக்கப

கலை-அம்சம்.

கற்பனாகவுரவம்-க

கற்பனை.

கன்மகாரகம்-செய

ரம்.

எழுந்தியம்-கழி

காட்டை-காலது

காரகம்-வின்கொ

காருவண-வண்ண

தமதுகுருவணக்கங்கூறி முன்னுற்சிற்ப்புமுரைக்கின்றார்.

என்னையிப்பவத்திற்சேராவகையெடுத்தென்சித்தத்தே
தன்னவைத்தருளிஇலேதாளிணைதலைமேற்கூட்டு
மின்னமர்பொழில்சூழ்வெண்ணையமேவிவாழ்பெய்கண்டானால்
சென்னியிற்கொண்டிசைவத்திறத்தினைத்தெரிக்கலுற்றும்.

இ-ள். (செவ்வரத்தப்பூநிறமாயொருமுகமு மிருபுயமு முடைய.
கிச் செம்பட்டுச் செஞ்சந்தனஞ் சிவந்தமாலே தரித்தவராகிய குருமு
.. "லதிட்டிக்கப்பட்டந்தருபியாயிருந்து) அருளிஇலே - தனது
விளங்காநின்று திசையென்னு மியற்கைப் பெயரை
- என்னையு அராதியே பசத்துவத்தினுலே யஞ்
புத்திச்சேராவகை - இத்தச் சன்ன
பாகனம்மங்களோடு பொருந்தாமல்
க்குமபடி - சமனத்தபாசக் கூட
ங்கூடாவகை - சேவிக்கப்பண்ணிச்
வித்திறிற் - என்சித்த - துவமென் றிசைக்கப்
முன்மனமுலத்துச் சிவந்தது - வென்று செப்பப்படு
தாத்மதத்துவத்திலே - தன்னவைத்து - ன்மனாகார வித்தியாதத்
த்துபரியுந்தனது பரசிவச சொருபத்துக்கொத்து விரிதன்முதலா
குணங்களுக்கேட்புப் பரமென்றுரைக்கப்படு மெனது வித்தியாதத்
த்தை விளக்கித் திருமப - அருளிஇலே - தனது சத்திசங்கற்பத்தி
லே - தாளிணை - லுவ்யொன்று மு:மூன்றாய்ச் சத்தசிவசாட்டுண்ண
ருபமாய் நூனசத்தி கிரியாசத்தி யிருசத்தியாகிய வொருசத் க்
த்து, அப்படிச் சாட்டுண்ணிய பரிபூரணமாகிய சிவத்துவத்தோடு கூட்
சத்தசிவமென்று செப்பப்படு மெனது சிவத்துவத்தை - தலைமேற்
டும் - முன்சொன்னடரமாகிய வித்தியாதத்துவத்துக்குபரிமுடிபோ
கிறப்பித்துப் பிரகாசிப்பிக்கும் - மின்னமர்பொழில்சூழ் வெண்ணெ
மின்பொருந்திய மேகங்கள் படையாகின்ற சோலசுற்றிய திருவெ
ய்நல்லூரின் கண்ணே - மேவிவாழ் மெய்கண்டான் - பொருந்திவ
ண்டூரின்ற சத்தியதரிசியென்னும பெயரையுடைய பரமாசாரிய
நூல்-வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தைத் திரித்த தென்மொழி
ஞானபோதத்தை-சென்னியிற்கொண்டு- (சென்னியிற்கொண்டு
பூச்சிபவசனம்). செவிக்சேறக்கேட்டு மனசிலுட்படுத்திச் சி
தெளிந்து-சைவத்திறத்தினை-சைவாகமத்திற் சொல்லுந் திரிப
கூடணத்தை-தெரிக்கலுற்றும்-லிரித்துச் சொல்வாம். எ-று.

ஹனுவதுபுள்ள சிகாசச்சதமுனனாக டிட்டுகளசாவாங்க்கிமாந்த விந்தகபர
 சிவததில் யோசனை சொல்லப்பட்டது. "தாளினை தலைமேற்குட்டிம்."
 என்பதனால் சிவத்துவாபிவியத்திலுள்ள டிட்டுகளத்த சுதா சிவமாதல்
 சொல்லப்பட்டது. இதுவன்றி "என்கிதததே தனைவைத்தருளி
 லே" என்பதற்கு இருதயத்திற் சிவரூபசொரூப குருகதியானது செய்
 வித்தென்று பொருளுரைத்தாற் சமனந்தமுத்திப்பொருள் கொடுக்கு
 மெடுத்தென்றதனோடு மாறுபடும "தாளினை தலைமேற்குட்டிம்" என்பத
 ற்குத் தனதுபாதங்களைச் சிரசிவ வைககுமென்று பொருளுரைத்தாலு மப
 படிப் பொருள் பலகத்தமாறுபடும அதனால் பொருளபகைகதவிட
 த்து இலக்கணமின்ற பொருளுரைப்பதேயியலபு. அதுவன்றிப் பொருள்
 பகைத்தவிடத்தரு சொற்பொருளிருதபடி பொருளுரைக்கில், கட்டில
 டுட்டிட்டதென்றவிடதது, முக்கிமப்பொருளுரைத்தாற் பொருளபகை
 க்குமாதலா லப்பொருள்விட்டு ஆகாருகை" அயினுற கட்டிலிலிருக்கும்
 புருஷனென்று சொண்பொருளுரைக்கவேண்டுமிடத்தது, அப்பொ
 ருள்விட்ட கட்டிலுனை சுப்பிட்டதென்று முக்கிமப்பொருளுரைக்க
 வேண்டிம் ஆயுக்கிருத மென்றவிடத்தது காரணலக்கணமினாலே
 ஆயுக்கருகரணமாகிய சிந்தமென்று பொருளுரையாது ஆயுத்தானே
 ருதமென்று பொருளுரைக்கவேண்டும அதுபுடையா நென்றவி
 டத்ததுகாரியலக்கணமின்ற நாலாணுண்டாகிய புடைவையென்றுபொ
 ருளுரையாது, "அருளேட்டிப்பென்று பொருளுரைக்கவேண்டும, கங்கை
 டிலே வேட சேரியென்ற விடத்தது சமீபலக்க" அயினுற கங்காசுரத
 தில்வேடசசேரியென்றுபொருளுரையாது, கங்காசலபிரவாகத்திலவே
 டசசேரியென்று பொருளுரைக்கவேண்டும பிச்சை சிதம்பரத்தில வசி
 ப்பிக்கின்றதென்ற விடத்தது உபகாரலக்க" அயினுற பிச்சைவாசோ
 பகாரமாயிருக்கின்ற தென்ற பொருளுரையாது பிச்சைபித்திருத்திற
 நென்று பொருளுரைக்கவேண்டும. சிவகந்தானேபுருட்டுனென்ற விடத்
 துஞ் சாமாததிய சாகிருசிய லக்கணமினாலே சிவகததுக்கொத்த சாம
 ாததியவாணென்று பொருளுரையாது, சிவகந்தானே புருட்டுனென்ற
 பொருளுரைக்கவேண்டும இதுவுமன்றி விடத்தைப்புகி யிவன்வீட்
 டிற் புகியாதே மென்பதுமுத லாதவாகத்தம், மீல தலையினுப் பின்ப
 டினென்பதுமுதற் முதிவாததது சொற்பொருளிருத்தபடி பொருளு
 ரைக்கவேண்டும. அப்படியுரைத்தா லெல்லா சிவமுறைமைதப்பும், ஆத
 லால் "தாளினை தலைமேற்குட்டிம்." என்றவிடத்தது சாம்பலிகைகயிற
 றிருவடி சிரசிற்குட்டிமிடத்தது சிவசத்திருபாதத்திற் பூசிக்கப்படு மா
 தனை குருபாதமாகிய வாதாரலக்கணமின்ற சிவசத்தியென்றே பொ
 ருளுரைக்கவேண்டும. அப்படிய பொருளுரைத்தாலுஞ் சிவசத்திசங்கி

ராந்திசொல்லும் பாசுபதமதமாம். சிவனைக் குறிப்பிட்டு ஒரு சொல்லை
சொல்லும் காபாலமதமாம். ஆதலாற் காரியலக்ஷணையினாலே சிவனை
த்தியால் விளக்கப்பட்ட சிவத்துவரூப வாத்தம் சிற்சத்தியைச் சூட்டிய
ன்று முன்னுரைத்தபடியே பொருளுரைக்க. (இ)

இந்தால் கொள்ளு அதிகாரிகள் இவரென்றிசைக்கின்றார்.

பண்டைநறநவத்தாற்றோன்றிப்பரமனைப்பத்திபண்ணுந்
தொண்டரைத்தானேதூயகதியினிறொருபுபஞ்ஞார்க்கர்
கண்டநூலேநிவிடுகாவிபவர்கட்கீசன
புண்டரீகதநாள்சேருமபரிசீனைபுகலனுறறாம.

இ-ள். பண்டைநற்றவத்தாள் "தேகபோக சம்பந்தத்திடு
முந்தியசன்மத்தின் மலபரிபாக னுள்ளின்றவி
ற்கருகமாகிய நினைவுமுன்னாது
ரமாகத்தான், வைத்தப்பிரகா
தினாலே சிவலோகமுத்திய தாருகமாம்.
தோன்றி-பூரிகத்திலேவந்து சன்மத்திடு நவநவம்
தினாலே-பரமனைப்பதிப. "உறு சிவனைக்குறித்தததியானமபண்
தொண்டரை-அடியாக்கோ-நானே-குருவதிட்டானமன்றி நீர்திகர
கத தானே சத்திசுக்கற்பமாநிபுரமாயிருக்கின்ற நிரங்கரண மீட்டுதல்
லே தீக்கிரமும் கததபுவனத்திருத்திபு மிருதகாமமும்-தூயகதியினால்-
சிவசமானரூப சொரூப வியத்த சிறத்திடுப சிவத்துவத்திலே-தொரு
ப்பன்-கூட்டுவது (சாதநிரமலே-விவதிவல்)- (தீவிர தீவிரதர மந்த மந்த
தர மலபரிபாகத்திலே) சாதிர மலே-விவதிவல்)- (தீவிர தீவிரதர மந்த மந்த
தான், சத்தியோ போகத் தீவிரதரமான், சத்திரமாயினாக குமர
ன்றமலேவிவதிவல் ஆதலாற் சாதிரமன் வசத்தியோ நடுவான
கைப்பினாலே சக்தி பித்தக்கொண்டு, சூரியபாணஷ் தெரியாருமடால்)
மாரககா-வைவித்ததாந்த மாரககதரிசிகளா யிருக்கின்ற தேசிகா-காட
நூலோதி-தம் உப்பாணஷ்யிற் பண்ணின சா-கரதன் பட்டித்தத்தும்
பதிபக டா-சகனககோ யத்திதான் ஒரு பிரத்திசங்கண் யற்றது
தன், அவரையரியாணைப்பவர்த ஆதலாத தானக்கொண்டு அந்த
தரானக காடசாறகாரரு மாயப் பலத்துக்குவரம் பொருட்டு ஒன்
றுககொன்று சககாரியா யிருக்கின்ற சரியை விரியை சாலமபரிபாலம்
சிவயோககனை யனுட்டித்தது-வீகொதலிப்பவர்கட்கு-முத்தியை விரு
பு மலர்களுக்கும் (சாக்காததான், பதமுத்தியிலிருந்து பாரமபரியத்தி
லுலேதான்)-சகனபுண்டரீகத்தான்-(ஒரு சத்தி துபாகம் தேவத்தன்
துபாகமென்றற்போல சகனபுண்டரீகத்தானென்று சொல்லப்படுமாத
லால்) இருளினுற்றுவிந்து சூரியனதுகொணத்திரு வலாந்த தாமரை
ப்போன்று, மலசத்தியினுற்றுவிந்து சகனது சத்தியாலலந்த ஞானகண்

பாருப சொருப சிற்சத்திரூப வியத்த் சிவத்துவத்தை-சேரும்பரிசினே -
பொருந்துமுறைமையை-புகலலுற்றும் - சொல்லுவாம். ஏ-று.

ஆகையாலன்றோ சத்தியோநிருவாணதீக்ஷயிலே 'சேசிகனுக்கள்
ரிச் சாதகனுக்கு ஞானம்வேண்டுவதில்லையாதலால் தேக்-
னம் பிரதானம் சாதகனுக்குத்தீக்ஷை பிரதானமென்று
வியாக்கியானத்திற் சத்தியோச்சோகிபாதங்களால் விஸ்தரி
க்கையான் ஞானந் தீக்ஷாகன்மத்துக் கங்கந் தீக்ஷாகன்ட
தும், மலந்திரவியமாதலால், நேத்திரபடலம்போல ஞானகோடிகளாலும்
போகாதென்பதும், மேல்விஸ்தரித்துச் சொல்லுவாம். (சு)

அவையடக்கங்கூறுகின்றார்.

மறையினாலயனம்மாலான்மனத்தினால்வாக்கான்மற்றுங்

கூறையிலாவளவினாலுங்கூறொணுகுகின்ற

மையனார் கமலபாதபின்பியானியம்புமாசை

மையினார்குணத்தோர்க்கெல்லாநகையினைநிறுத்துமன்றே.

இ-ள். மறையினால்-(பதியினர் பாரம்பரியமாக வதிட்டிக்கப்பட்டு
தவதி சர்வஞ்ஞாயிருக்கின்ற பசுவினாற் பண்ணப்பட்டபடியால்
பெத்துப் பதிஞானமென்றும் பசுஞானமென்றும் பதிப்பிரமாணமெ
ன்றும் பசுப்பிரமாணமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இயற்கையா
ல் நாதரூப பாசரூபமாதலானும், ஆத்மஞானத்தை விளக்குதலான் ஞான
மென்று உபசரிக்கப்படுதலானும், பாசஞானமென்றும் பாசப்பிரமாண
மென்றுஞ்சொல்லப்பட்டு இயல்பினால் ஆத்ம சிற்சத்தியைப் பொருந்திப்
பசுபாசபதார்த்தமாத்திரத்தையேபடிக்கும்) வேதங்களால்-கூறொணுகு-
கி-(சிலவிடத்தொரு பிரகாரத்துப் பதிபதார்த்தத்தைக்குறிவேறாகவுங்கூ
றுமாயினுபியல்பாகிய விலக்கணத்தாற்) சொல்லப்படாதாகி-அயனான்
மாலால்-சிவானுக்கிரகம்பெற்ற நிரஞ்சன விதிவிட்டுணுக்களுக்கு வேறாகி
ச்சாஞ்சனராயிருக்கின்ற விதிவிட்டுணுக்களுக்குப் பசுத்துவநீங்காதபடியி
னாலே பாசஞானத்தால் விளங்கிப் பசுஞான பசுப்பிரமாணமாகிக் காண்ட
ன்முதலிய திரிப்பிரமாணமாகிய அவரவர்களது சிற்சத்திமானங்களாலவர
வர்களாலறியப்படாதாகி-மனத்தினால்-பாசஞானம்பாசப்பிரமாணமென்
கிற மனமுதலிய வுட்கருவிப் பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தினாலும், நேத்
திரமுதலிய புறக்கருவிப் பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தினாலும், பாசயோக
ப்பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தினாலும், பசுயோகப் பிரத்தியட்சப் பிரமா
ணத்தினாலு மறியப்படாதாகி-வாக்கால்-லோகவாதஞ் சத்தியமு மசத்தி
யமுமா யிருக்குமாதலாலவற்றுட் சத்தியமாகமப்பிரமாணத்தி லடங்குமா
தலாற் பொதுவாகுமந்த லோகவாதத்தினாலறியப்படாதாகி-மற்றுங்கு
றையிலாவளவினாலும்-பசுசாத்நிரங்களிற் படிக்கப்பட்டுப் பசுப்பிரமாண
ங்களாகிப் புத்திப்பிரகாசமாகிய லிங்கபராமரிச சித்தவிருத்தி முதலாகிய

பஞ்சாவபவங்களினால் நிறைந்த பாசானுமானங்களினாலும்—கூறெனாதா
கி- அறியப்படாதாகி-நின்ற-நிலைபெற்ற-இறைவனார்-சிவனாது-கமலபா
தம்-தாமரைபோலவிரிந்த சத்தியெனுஞ்சிவத்துவலட்சணத்தை-இன்றி
யானியம்புமாசை-ஆப்போது நான் சொல்லவேண்டுமென்ற விருப்பம்—
வறயினார்குணத்தோர்க்கெல்லாம்-கூதமத்தினால் நிறைந்த நீர்மையராகிய
சுகலர்க்கும்—நகையினை-சிரிப்பினை -நிறுத்துமன்றே- நீங்காதுண்டாக்குந்
தானே. எ-று. (எ)

திவனிப்படிப் பிரமாணதீதராணர்குணியப்பொருளோவென்ன,
அன்று, பதிப்பிரமாணத்தாற் பார்க்கப்படும் பொரு
ளென்று கூறுகின்றார்.

அருளினாலாகமத்தேயறியலாமளவினாலும்
தெருளலாஞ்சிவனை ஞானச்செய்தியாற் சிந்தையுள்ளே
மருளெலாநீங்கக்கண்டுவாழலாம் பிறவியாயா
விருளெலாமிரிக்கலாகுமடியரோடிருக்கலாமே.

இ-ள். ஆகமத்தே— (பிறப்படிக்கும் வன்னபதவாக்கியங்களைக்
கேட்கும் வியோம பௌதிகாகம வெழுத்தைப்பார்க்கும் நினைக்கும் தீக்ஷா
வான்களாகிய நமது மனச்சங்கற்பத்தினால் வியோமபௌதிகத்தோனி
யொடு விளம்பிப் புத்தியினுற்பொருத்தப்பட்ட வன்னபதவாக்கியமயமா
யுள்ளுணரோசையாகிய மத்திமைவாக்குருபமாய் இருதயத்தத் தோன்
றும் அத்தியாத்மிகசடாகமத்திற் கரியிலக்கினிபோலவந்து வன்னபதவா
க்கியக் கிரமத்தில் ஆவிர்ப்பவித்துப்பொருள்போதிப்பதாய், மகரப்பிரளய
பரியந்த காமயில்லாமற் சுத்தவித்தையிலிருக்கும்) ஆகிதைவிகதிவ்வியா
கமத்திலே (வந்து சாந்தித்தியமாகிய)—அருளினால்-சிவசத்தியாகிய வாதி
தைவிக திவ்வியதொகமத்தினால், திரும்பவிது காரியலக்ஷணையாதலால்,
அதினால் விளக்கப்பட்ட நமது சிற்சத்தியாகிய ஆத்தியாத்மிகதொகம
த்தினால்-சிவனையறியலாம்-சிவனைப் பரோக்ஷமாக நிச்சயிக்கலாம்— அள
வினாலும் - திவ்வியசிவாகமத்திற் சிவனாற் காண்பிக்கப்பட்டுச் சிவச
த்தியதிட்டிதபுத்திப் பிரகாசகலாதிதலிங்க பராமரிசவியாபாரசீலமான
நமதுசிற்சத்தி அனுமானத்தினாலும்—தெருளலாஞ்சிவனை- சிவனைப்பரோ
க்ஷமாகவறியலாம்—(திபானசமாகியென்னு மங்கயோகவாசனையில்
துபந்தித் சிவசத்தியினுலந்தச்சமாதிசமயமாத்திரத்தில்) மருளெலாமயப்
மலமலாந்நாணம்—பொருள்போக-சிந்தையுள்ளே-திரும்ப அந்த

துசிற்சத்தியிலே—ஞானச்செய்தியால்-அந்தநய

சுதேகசேவன்முத்திசாக்ஷாற்காரத்தினால்-கண்ட
ஷமாகப் பார்த்து—வாழலாம்-நமத்தந்தச் சிற்சத்தி

யப்பாரசாக்ஷாற்காரகார சிவானுபூதியினது பூரித்தலாகிய நமது

சிவானந்தத்தினது அனுபூதிலட்சணச் சுவானுபூதிமாண்களா யிருக்க
லாம்—(சரீரந்த சமயத்திலே யந்தச்சீவன்முத்தி, சாக்ஷாற்கார சாம
ர்த்தியத்தினுலே சேஷித்துத் திரும்பத்திரும்ப வராதபடி) பிறவிமாயா
விருளெலாம் - (பிறவியென்பது ஆகுபெயராதலால்) பிறவிக்கேதுவா
கிய கன்மமலம்—மாயாவிருள் - மாயாமலம் - (திரும்ப மாயாவிருளென்
றெடுத்துக்கொண்டு) மாயாவிருள்—கெடாத அநாதிசித்த, ஆணவமலம்,
என்னுமிவைகளெல்லாம்—இரிக்கலாகும்- நம்மைப் பந்தியாமற்
பொருளுண்மைமீத்திரமா, யிருக்கப்பண்ணலாம் - அடியரோடிருக்க
லாமே - (சிரதிகையிதேகபரமுத்திபல சர்வார்த்தவ்ஷயசிவசாக்ஷாற்கார
வியாபாராகாரமாய் இருக்கின்ற நமது சிற்சத்தி சமவேதசிவானுபூதியி
னது பூரித்தலாகிய சிவானந்தானுபூதியாகிய சுவானுபூதிமாண்களாகி)
அடியை - சிவசத்திசமானசுவசிற்சத்தியை, உடையராகிய முத்தாத்
மாக்களோடொத்து நாம் வியாபிக்கலாமே. எ-று.

முன்சொன்ன சீவன்முத்தியவந்தையிலேயாயில் சிவபத்தர்களோ
டுங் கூடியிருக்கலாம், பாமுத்தியிலே, “பாரதந்திரியங் கரைகழிபந்
தம்” என்று ஞானாமிர்த்தத்திலிருத்தலினால் அடிமைத்திறம்ல்லாதபடியி
னாலே சிவன்களென்றல்லாதடியர்களென்று சிவசமான முத்தாத்மாக்
களைச் சொல்லலாகாதென்பதறிக. (அ)

பாயிரமுற்றிற்று.

அளவை.

திரிபதார்த்தமாகிய பிரமேயசித்தி, பிரமாணம்
லையென்பதனும் பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

நதனுரையபாவம்பொருளொப்பாறென்ப
புண்மையைதிகததோடியலபெனநான்

களவைகாணபரவையிற்றின்மேலுமறைவரவையெல்லா
மளவைகாண்டல்கருதனுபையென்றிம்மூன்றினடங்கிடுமே.

இ-ள். அளவை-பிரமாணங்கள்-காண்டல்-பிரத்தியக்ஷம்-கருதல்-
அனுமானம்-உரை-ஆகமம்-அபாவம்-அனுபலத்தி-பொருள்-அர்த்தாப-
ததி-ஒப்பு-உபமானம்(என)-ஆறென்பர்-ஆறென்றகூறுவர்-(இப்படிப்-
பாட்டனும் வேதாந்தியும் பிரமாண மாறென்பர், ஆருகதனும் பிராபாகர-
னும் அவற்றுள் அபாவப்பிரமாணம் ஒன்றையுந்தள்ளிப் பிரமாணமை
நசென்பர், நையாயிகள் அவற்றுள் அர்த்தாபததிப் பிரமாணமொன்-
றையுந்தள்ளி நான்கென்பன், கருதியன் அவற்றுள் உபமானப்பிரமாண-
மொன்றையுந்தள்ளி மூன்றென்பன், இப்படிப்பட்டனும் வைசேஷிகனும்
அவற்றுள் ஆகம்பிரமாணமொன்றையுந்தள்ளிப் பிரமாணபிராணமெ-
ன்பர், உலோகவாதிகள் அவற்றுள் அனுமானப் பிரமாணமொன்றையுந்-
தள்ளிப் பிரமாணமொன்றென்பன்.) அளவைமேலும் - சொல்லியவாறு
பிரமாணங்களுக்குமேலும்-ஒழிப்பு-பாரசேஷியம்-உண்மை - சம்பவம்-
ஐதிகம்-உலோகவாதம் - அதனோடு - இப்பு-சுபாவம்-என நான்க-
ளவைகாண்பர்-என நான்குபிரமாணங்கடையறிந்து சொல்லுவர்-அவை-
யிற்றின்மேலுமறைவர்-சொல்லிய விந்தப் பத்துப்பிரமாணங்களுக்குமே-
லும், பிரமாணங்களைச் சொல்லுவர்-அவையெல்லாமளவை-அந்தவெல்லா-
ப்பிரமாணங்களும் (சாங்கியத்திலேடொலச் சைவசித்தாந்தத்திலே)-
காண்டல் கருதல் உரையென்றிம்மூன்றின்-பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம்
ஆகமமென்ற மூன்றுபிரமாணங்களின்-அடங்கிடுமே-அந்தர்ப்பவிக்குந்-
தானே. எ-று.

இதற்குச்சம்மதிவாக்கியம்.

“ப்ரத்யக்ஷமேகஞ்சார்வாக: கணுதசுகதௌபுந:|
அதுமானஞ்சதச்சாதஸாங்க்யா: சப்தஞ்சதேஅபி||
ந்யாயைகதேசினோப்யேவமுபமாகஞ்சகேசந||
அர்த்தாபத்யுபமானேசதாநிகாஹப்பரபாகர:||
அபாவஷஷ்டாந்யேதாநிபாட்டாவேதாந்திகஸ்ததா||
ஸம்பவையிஹயயுத்தாநிதாநிபௌராணிகாஐகு:||
ப்ரத்யக்ஷமதுமானஞ்சஸஹசப்தேநசாங்கரே||”

இந்தப்பிரமாணங்களினது பருப்பிலக்ஷணப்
வீர்த்திச், சுருங்கியவுரையில் உரைக்கில் விபரீ
முனசொல்லிய முன்னோருரையின் முதிர்ந்தோருரைக்க
லறிக. (க)

மேனிறுத்தமுறையானே காண்டன்முதலிய பிரமாணமுன்றினை
யும வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

மாசறுகாட்சியையந்திரிபின்றிவிசுப்பமுன்னு
வாசறவறிவதாசுமனுமானவிராபாவம்
பேசறுமேதுக்கொண்டுமறைபொருள்பெறுவதாசுங்
காசறுமுரையிம்மானத்தடங்கிடாப்பொருளைக்காட்டும்.

இ-ள். மாசறுகாட்சி - சூற்றில்லாத பொறிபுணர்ந்த சிற்சத்திக்குறிப்பிரத்தியக்ஷமாவது - ஐயந்திரிபின்றி - சந்தேகவிபரீதஸ்மிருதிகளின்றி-விகற்பமுன்னு-நிருவிகற்பத்துக்குமேற் சலிகற்பமாக-ஆசற-சூற்றின்றி-அறிவதாசும்- பொருளைப் போதிப்பதாகும்-அனுமானம்- தூமமுதற் சாதனம்புணர்ந்த சிற்சத்திக்குறி யனுமானமாவது-அவிராபாவம்பேசறுமேதுக்கொண்டு-வியாத்தியோடு சொல்லப்படு மந்தத் தூமமுதற் சாதனங்கொண்டு-மறைபொருள்பெறுவதாசும்- பிரத்தியக்ஷத்துக்குயோக்கியமு மயொக்கியமுமா யொளித்தவஸ்துவை அறிவிப்பதாகும்- காசறுமுறை-சூற்றற்ற ஆப்தவாக்கியம்புணர்ந்த சிற்சத்திக்குறிச சிவாகமமாவது-இம்மானத்தடங்கிடாப் பொருளைக்காட்டும்- பிரத்தியக்ஷத்தைக்கடந்து அனுமானாதீதமாகிய பதார்த்தத்தையும் போதிக்கும். எ-று.

ரண்டு, அறிவிப்பது பெறுவிப்பது எனற்பாலன பிறவியைப்பொருளுணர்த்தும் விவ்விசுகிதொக்கு, “அறிவது, பெறுவது” என நின்றன, இவ்வாறுவருவனவற்றைவடநூலார அந்தர்ப்பாவிதணிச் என்பர்.

ஐயந்திரிபுகளினதிலக்ஷணமும், நிருவிகற்பஞானமென்றுஞ் சலிகற்பஞானமென்றும், ஞானமிருவிதமென்று பண்ணியவற்றின் இலக்கணமும் உணர்த்துகின்றார்.

கண்டபொருளையிரட்டுமவேகருதலையந்திரியவே
கொண்டறிபாம்பெயர்சாதிகுணமேகன்மம்பொருளெனவைந்
கண்டவ்விசுகற்புணர்வினுக்குப்பொருளினுண்மைமாத்திரத்தின்
திரட்டலில்லாவறிவாகும்விசுகற்பமில்லாக்காட்சியே.

இ-ள். ஐயம் - சந்தேகமாவது-கண்டபொருளை - பொதுவிலக்கைய கப்பார்த்த பதார்த்தத்தை - இரட்டுமவே கருதல் - சூற்றிகொல்லோகன்கொல்லோவென்றிருதன்மையுறும்படி சூறித்தல் - திரிபு-விபரீதமாவது-திரியவேகொண்டலாம்-சிப்பியை வெள்ளியென்று வேறுபடக்கிரகித்தலாம்-அவ்விசுகற்ப புணர்வினுக்கு-அந்தச் சலிகற்ப ஞானத்துக்கு-

பெயர்சாதிகுணமேகன்மம்பொருளெனவைந்துண்டு - தாண்டவனென் னும்பெயர் பிராமணனென்னுஞ்சாதி சிவப்பென்னுங்குணம் தேவ பூசகனென்னுங் கன்மம் இவனென்னும் பொருள் எனவைந்துண்டு- விகற்பியல்லாக்காட்சியே - நிருவிதர்ப ஞானமாவது-பொருளினுண்மை மாத்திரத்தின்பு-ஒன்றிதென்று வஸ்துவினது சத்துவமாத்திரத்திலே- விண்டலில்லாவறிவாகும்-முன்னிருவிகற்பகாரணத்திலே சலிகற்பகாரி யந்தேவநூலாகில் உத்தரகாலஞ் சலிகற்பமுண்டாகாதேனுஞ் சற்கா ரியவாத வார்த்தையினாலே நாமசாதிகுணக்கிரியைகட்குத் தன்னிடத் திற் சற்றேதோற்றுதலுண்டாயிருந்தாலும், வசனித்தலுக்கேதுவல்லாத ஞானமாகும். எ-று. (௩)

நிருவிதர்ப சலிகற்ப ஞானமெனும் பிரமிதிபலவத்தாகிய பிரத் தியட்சப் பிரமாணமுதலாகிய பிரமாணங்களினது பேதங்களைக் கூறுகின்றார்.

காண்டல்வாயின்மனந்தன்வேதனை யோடி யோகக்காட்சியென விண்ணொன்காமனுமானந்தனக்கும்பிறர்க்குமென்றிரண்டா மாண்டவுரைதந்திரமந்தரமுபதேசசொல்லெனமூன்றும் பூண்டவளவைக்கெதிர்புலன்றன்னியல்புபொதுவென்றிரண்டாமே.

இ-ள். காண்டல்-பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமானது- வாயில்-இந்திரிய ப்பிரத்தியட்சம்-மனம் - மானசப் பிரத்தியக்ஷம்-தன்வேதனை - சுவசம் வேதனாப்பிரத்தியக்ஷம் - அந்தச் சுவசம்வேதனாப்பிரத்தியக்ஷத்தோடு- யோகக்காட்சியென - யோகப்பிரத்தியக்ஷமென - ஈண்டு - இந்தச்சை வத்தில் - நான்காம் - நான்குவிதமாம்-அனுமானம்-அனுமானப் பிரமா ணமானது-தனக்குப் பிறர்க்குமென்றிரண்டாம்-தன்னனுமான மென்று ம், பிறரனுமானமென்றும் இருவிதமாம்-மாண்டவுரை-மாட்சிமைபொரு ள்திய ஆகமப்பிரமாணம்-தந்திரமந்தரமுபதேசச்சொல்லென-தந்திரகலை மந்திரகலை உபதேசகலையென்று-மூன்றும்-மூன்றுவிதமாம்-பூண்டவள வைக்கெதிர்புலன்-பொருளொடுபொருந்தியபிரமாணங்கட்கு முன்னாகிய பிரமேயம்-தன்னியல்பு பொதுவென்ற-அசாதாரணலக்ஷணத்தையுடையது, சாதாரணலக்ஷணத்தையுடையதென்று - இரண்டாமே - இரண்டு விதமேயாம்.- எ-று. (௪)

தன்னியல்பு பொதுவியல்பென்று சொல்லிய பிரமேயப்பொருளி னதியற்கையைக் கூறுகின்றார்.

அன்னியசாதியுந்தன்சாதிமகன்றுநிற்ற

றன்னியல்பன்னியத்தை ிந்துதன்சாதிக்கொத்த

றுன்னியபொதுவியற் ிவ்விரண்டினுள்ளே

மன்னியபொருளிய ிமானமுற்றல்.

இ-ள். (பதிபதார்த்தத்துள் அனாதிமுத்தசிவனுக்கு) அன்னியசா
தியும்-பசுபாசங்களையும்-தன்சாதியும்-ஆதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவன்
இவர்களையும்-அகன்று-நீங்கி-(அநாதிமுத்தசிவனென்று) நிற்பல்-இருத்
தல்-தன்னியல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்-அன்னியத்தை-பசு பாசங்
களேமாத்திரம்-தவிர்ந்து - நீங்கி-தன்சாதிக்கொத்தல் - ஆதிமுத்தசிவன்
அபரமுத்தசிவன் இவர்களுக்குச் சமமாகிச் சிவனென்று இருத்தல்-
துன்னிய பொதுவியற்கை-பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்- (ஆதிமுத்த
சிவனுக்கு) அன்னியசாதியும்-பசுபாசங்களையும்-தன்சாதியும் - அனாதிமு
த்தசிவன் அபரமுத்தசிவன் இவர்களையும்-அகன்று-நீங்கி- (ஆதிமுத்தசி
வனென்று) நிற்பல்-இருத்தல்-தன்னியல்பு-தனதசாதாரண லக்ஷணம்-
அன்னியத்தை - பசுபாசங்களேமாத்திரம்- தவிர்ந்து - நீங்கி-தன்சாதிக்
கொத்தல் - அனாதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவன் இவர்களுக்குச்சமமா
கிச் சிவனென்று இருத்தல் - துன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திய
சாதாரணலக்ஷணம்-(அபரமுத்தசிவனுக்கு) அன்னியசாதியும்-பசுபாசங்
களையும் - தன்சாதியும் - அனாதிமுத்தசிவன் ஆதிமுத்தசிவன் இவர்களே
யும்-அகன்று-நீங்கி-(அபரமுத்தசிவனென்று) நிற்பல்-இருத்தல்-தன்னி
யல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்- அன்னியத்தை - பசுபாசங்களேமாத்தி
ரம்-தவிர்ந்து - நீங்கி-தன்சாதிக்கொத்தல்-அனாதிமுத்தசிவன் ஆதிமுத்
தசிவன் இவர்களுக்குச் சமமாகிச்சிவனென்று இருத்தல் - துன்னிய
பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலட்சணம் - (பசுபதார்த்தத்
துள் விஞ்ஞானாகலனுக்கு) அன்னியசாதியும் - பதிபாசங்களையும்-தன்
சாதியும்-பிரளயாகலன் சகலன் இவர்களையும்-அகன்று-நீங்கி-(விஞ்ஞா
னாகலனென்று) நிற்பல்- இருத்தல் - தன்னியல்பு - தனதசாதாரண
லக்ஷணம்-அன்னியத்தை - பதிபாசங்களேமாத்திரம்-தவிர்ந்து-நீங்கி-
தன்சாதிக்கொத்தல் - பிரளயாகலன்சகலன் இவர்களுக்குச்சமமாகிப்
பசுவென்று இருத்தல் - துன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திய சா
தாரணலக்ஷணம் - (பிரளயாகலனுக்கு) அன்னியசாதியும் - பதிபாசங்
களையும் - தன்சாதியும் - விஞ்ஞானாகலன் சகலன் இவர்களையும்-அக
ன்று - நீங்கி-(பிரளயாகலனென்று) நிற்பல் - இருத்தல்-தன்னியல்பு-
தனதசாதாரணலக்ஷணம் - அன்னியத்தை- பதிபாசங்களை மாத்திரம்-
தவிர்ந்து - நீங்கி-தன்சாதிக்கொத்தல்-விஞ்ஞானாகலன் சகலன் இவர்க
ளுக்குச் சமமாகிப் பசுவென்று இருத்தல் - துன்னியபொதுவியற்கை-
பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம் - (சகலனுக்கு) அன்னியசாதியும் - பதி
பாசங்களையும் - தன்சாதியும் - விஞ்ஞானாகலன் பிரளயாகலன் இவர்க
ளையும்-அகன்று - நீங்கி - (சகலனென்று) நிற்பல் - இருத்தல்-தன்னி
யல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்-அன்னியத்தை - பதிபாசங்களேமாத்
திரம்-தவிர்ந்து - நீங்கி- தன்சாதிக்கொத்தல்-விஞ்ஞானாகலன் பிரளயா
கலன் இவர்களுக்குச் சமமாகிப் பசுவென்று இருத்தல்-துன்னியபொ
துவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம் - (பாசபதார்த்தத்துள்
மலத்துக்கு) அன்னியசாதியும் - பதிபாசங்களையும்-தன்சாதியும் - மாயா
கன்மங்களையும்-அகன்று - நீங்கி- (மலமென்று) நிற்பல் - இருத்தல்-

தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம் - அன்னியத்தை- பதிபசுக்க-
ளைமாத்திரம்-தவிர்ந்து - நீங்கி-தன்சாதிக்கொத்தல் - மாயாகன்மங்களு-
க்குச் சமமாகிப் பாசமென்று இருத்தல் - தன்னியபொதுவியற்கை-
பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்-(மாயைக்கு) அன்னியசாதியும் - பதி-
பசுக்களையும் - தன்சாதியும் - மலகன்மங்களையும் - அகன்று - நீங்கி-
(மாயையென்று) நிறநல் - இருத்தல்- தன்னியல்பு - தனதசாதாரணல-
க்ஷணம்-அன்னியத்தை - பதிபசுக்களைமாத்திரம்-தவிர்ந்து - நீங்கி-தன்-
சாதிக்கொத்தல் - மலகன்மங்களுக்குச் சமமாகிப் பாசமென்று இரு-
த்தல் - தன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்-
(கன்மத்துக்கு) அன்னியசாதியும் - பதிபசுக்களையும்-தன்சாதியும் - மல-
மாயைகளையும்-அகன்று - நீங்கி - (கன்மமென்று) நிறநல் - இருத்-
தல்-தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம் - அன்னியத்தை - பதிப-
சுக்களைமாத்திரம்-தவிர்ந்து - நீங்கி - தன்சாதிக்கொத்தல் - மலமாயை-
களுக்குச் சமமாகிப் பாசமென்று இருத்தல் - தன்னிய பொதுவியற்-
கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்- சொன்னவிலவிரண்டினுள்ளே-
கூறிய பொதுச்சிறப்பென்ற விந்தவிரண்டினுள்ளே- மன்னியபொரு-
ளியாவும் - நிலைபெற்ற பதார்த்தங்களுள்ளாம்-மானமுற்றால் - அளவை-
யைப்பொருத்தின்-அடங்கும் - அந்தர்ப்பவிக்கும். எ-று. (ரு)

பிரத்தியக்ஷணாகினதிலக்ஷணமிரண்டு திருவருத்தங்களாற்
கூறுகின்றார்.

உயிரி னோடுணர்வுவாயிலொளியுருவாதிபற்றிச்
செயிரொடுவிகற்பமின்றித்தெரிவதிந்நிரியக்காட்சி
யயர்விலிந்நிரியஞானமம்புலன்சார்ந்துயிர்க்கண்
மயர்வதவந்தஞானமானதக்காண்டலாமே.

இ-ள். உயிரி னோடு- ஆக்மாவாகியபிரமாதாவோடு-உணர்வு- சிற்ச-
த்தியாகிய பிரமாணம்-வாயில் - மலத்தைச்சந்தேகிக்கி அந்தச்சிற்சத்தி-
யைச்சந்தேகவிளக்காநின்று தனக்குப்பிரேரகமாயிராரிற்குங்கலை வித்தை-
யிராகங்கனோடுகூடிய மனசினுலே செலுத்தப்பட்ட விந்திரியம்-ஒளி-
காட்டாகியசோமஞ்சிரபாக்கினிப்பிரகாசம்-உருவாதி- உருவசத்தப்பரிச-
ரசுகந்தங்களிலைகளை-பற்றி- பொருத்தி-செயிரொடுவிகற்பமின்றி- குற்-
றமாகிய ஐயந்திரிபொடு விகற்பமின்றி-தெரிவது- சிருவிகற்பமாகக் கா-
ண்டல்-இந்திரியக்காட்சி - வாயிற்பிரத்தியக்ஷணம்- அயர்விலிந்திரியஞா-
னம்- முன்சொன்ன சொர்வில்லாத வாயிற்பிரத்தியக்ஷணமாகிய திருவிகற்-
பஞானம்-ஐம்புலன்சார்ந்து- சத்தப்பரிசுரூபரசுகந்தங்களாகிய பஞ்சவி-
டயங்களைப்பொருத்தி- மயர்வத - மயக்கமாகிய ஐயந்திரிபுகளின்நிமி-
உயிர்க்கண்-ஆத்மாவினது புத்திகலுஷிதசிற்சத்தியினிடத்து அதுவிது-
வாக-வந்தஞானம்-தோன்றிவிளங்கிய சுவிகற்பஞானம்-(பொளத்தப்பி-
ரமிதிப்பிரத்தியக்ஷணமாயிருந்தாலும் இஃதின்னரூபமாகவேண்டுமென மன-
சினதுசங்கற்பசந்தேகஞானமுன்னாக உண்டாதலினால்) மானதக்காண்-
டலாமே-மானசப்பிரத்தியக்ஷணமாமே. எ-று.

புத்திக்குடனாசென்னும்பெயர் பொது; பௌத்தமென்றேசெம்மை
ப்பொருள்.

தத்துவவியாபாரமுறைமை சற்றேசாற்றுகின்றோம்.

ஒரு சிற்சத்திருபமாகிய வோர் ஞானந்தானே தற்பொருளறிவென்
றும் பிறபொருளறிவென்றுமிருவிதமாயிருக்கும்; அப்படியிருந்தாலும்,
பிறபொருளறிவாயிருந்த தான்ருளே தற்பொருளறிவாயிருந்து பகுப்பற்
றிருதன்மையாயிருக்கும்.

பிறபொருளையறியுமிடத்துத் தற்பொருளறிவானது தற்பொருளறி
யுஞ்சமுதாயசித்தருபமாதிருப மூண்மணந்தகர்த்திருப சிவரூப ஆத்
மரூப பிரத்தியக்ஞரூப சிற்சத்தியென்கிற பிரமாதா; பிறபொருளறிவா
னது, கரணரூப சிவசத்திருப ஆத்மசத்திருப பராக்குரூப சிற்சத்தியென்
கிறபிரமாணம்; பிரமாணத்தினதறிதற்றொழிலானது, கிரியையென்கி
றபிரமிதி; பிறபொருளானது கர்த்திருகரணக்கிரியைகட்கன்னியமாகிய
கண்மென்கிறபிரமேயம்: தற்பொருளையறியுமிடத்துத் தற்பொருளறிவு
பிறபொருளறிவென்கிற விரண்டிற்கும் பொதுநடுச்சித்துரூபமாத்நிர அந்
தராத்மப் பிரேரகவறிவானது, கர்த்திருரூபமாத்நிர சிவரூபாத்மரூப சிற்
சத்தியென்கிறபிரமாதா; இப்பிரமாதாவோடு மணந்து பிறபொருட்பிர
மாதாவாயிருந்த தற்பொருளறிவானது, கரணரூப சிவசத்திருப ஆத்மச
த்திருப பிரத்தியக்ஞரூப சிற்சத்தியென்கிறபிரமாணம்; பிரமாணத்தினத
றிதற்றொழிலானது கிரியையென்கிறபிரமிதி; பிறபொருளறிவானது பரா
க்ஞரூப சிற்சத்தியென்கிற பிறபொருட்பிரமேயம்போலாது பிறபொருட்
பிரமாணரூபமாகவறியப்படும் பிரமேயம்.

சிவன்முத்தசிவன் அபரமுத்தசிவன் சீவன்முத்தசிவன் சீவர்த்மா
வென்னுமைவர்க்கும் அவரவர்க்கன்னியமாகிய வவரவர் பிறபொருட்சி
தசிற்பிரமேயஞ்சுவரூபமன்று; பின்னப்பொருள்.

அவரவர் பிரமாதிருபமும் பிரமாணரூபமமாகிய விரண்டுஞ் சீவா
ன்மாவுக்குஞ் சீவன்முத்தசிவனுக்கும் அபரமுத்த சிவனுக்கும் மாத்திரஞ்
செப்பப்பட்டாரின்ற தடத்தபௌத்த சல்கற்பஞானமென்ப தென்பாதிசு
மாதலாற் பௌத்த ஸ்தூல விகற்பமாத்நிரத்தைத்தள்ளி, நீங்காமனிற்ரு
முள்ளற்ப சாத்த சலிகற்ப நிருவிசற்ப ஞானப்பிரமிதிரூபமும், பிறபொ
ருட் பிரமாணமாகிய தற்பொருட்சிற்பிரமேயரூபமும் ஆகநான்கும் பகுப்ப
ற்று வேறுவேறாய் அவரவர்க்கு நான்காய்த் தடத்தலக்ஷணமன்றிச் சுவ
ரூபலக்ஷணமாய்த் தானேயிருக்கும்.

ஆகையாற், கலாதத்துவஞ் சிற்சத்திவிருத்தியிற் சிறிது மலத்தை
நீக்கிப் பிறபொரு ளறிதலைப் பண்ணுதலைக்குறித்துப் பகுப்பற்று ஞானச
த்தி தன்மேலிச்சாசத்திகோத்த கிரியாசத்திரூபவீரோருகரண ரூபியாயி
ருக்கின்றபராக்கு ரூபிப்பெயரெய்திய வெகிர்முகியாகிய சிற்சத்தியைப்
பொருந்தி யதனிடத்தினுள்ளற்பசலிகற்ப நிருவிசற்ப ஞானமாய் இனிமே

லிந்திரியத் துவாரத்தால் வித்தியாதத்துவத்தினால் மலவாசனையை மாற்றிப் பிறபொருளை யிதவென்றறியும்படியாகும், மேலிராகத்ததுவங்கோத்தகலாதத்துவமென்கிற தன்னான் மலவாசனையை மாற்றி இதுகாரியமென்றத்தியோகித்து இதின்னதாகக்கடவதென்று சங்கற்பித்துப்பண்ணும்படியாகும், அறிதல்பண்ணுதற் றொழில்களை மலவாசனைமணக்கச் சற்றே விளக்கி, அப்போதுமாத்திரங் கரணகாரகமாயிருந்தது.

பின்னுடனுண்முகமாய்த் திருமபிப் பிறபொருள் அறிதல்பண்ணுதலைக் குறித்தப பகுப்பற்று ஞானிருகர்த்திருப வீரோருகர்த்திருபியாயிருக்கின்ற பிரத்தியக்குருபிப்பெயரெய்திய திருப்பியமுகசிற்சத்தியைப் பொருந்தி அதினெதிர்முக சிற்சத்திகரணங்கொண்டறிதல் பண்ணுதற் றொழில்களைப் பண்ணுவிக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையும் அச்சிற்சத்தி பிறபொருள்காட்ட அச்சிற்சத்திகொண்டு பிறபொருளறியுஞ் சாமர்த்தியத்தையும் விளக்கி அக்கலைகர்த்திருகாரகமாயிருந்தது.

தற்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக்குறித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்திதன்மேல் இச்சாசத்திகோத்த கிரியாசத்திருபவீரோருகரண ரூபியாயிருக்கின்ற பிரத்தியக்குருபிப் பெயரெய்திய திருப்பியமுகையாகிய சிற்சத்தியைப்பொருந்தி அதிலறிதல்பண்ணுதற் றொழில்களைச்சற்றே விளக்கிக் கரணகாரகமாயிருந்தது.

பின்னந்தவெதிர்முக சிற்சத்திதரும்பியமுகசிற்சத்திகளிரண்டிற்கும் பொதுநெச்சித்துருபமாத்திரவந்தராத்தம் கர்த்திருபமாத்திர சிற்சத்தியைப் பொருந்தி அதிற்றிரும்பியமுகசிற்சத்தி கரணங்கொண்டு அறிதல்பண்ணுதற் றொழில்களைப் பண்ணுவிக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையும் அச்சிற்சத்தி தற்பொருள்காட்ட அச்சிற்சத்திகொண்டு தற்பொருளறியுஞ் சாமர்த்தியத்தையும் விளக்கி, அக்கலைகர்த்திருகாரகமாயிருந்தது.

அப்படியிருந்து நானறிவேன் நானறியாநிற்கின்றேன், நான்பண்ணுவேன், நான்பண்ணுநிற்கின்றேன் என்றும் அறிந்தபின்னும் பண்ணினபின்னும் நானறிந்தேன் நான்பண்ணினேனென்றும் உள்ளற்பசலிகற்பநிருவிகற்ப ஞானமாய் அகங்கார தூலவிகற்பாஸ்பதமாய் அறிதல்பண்ணுதற் கிரமத்திற் கர்வித்துச் சம்ரமபித்து நிற்கும்; ஆதலாற கலைகர்த்திருகாரகமென்பதே. முக்கியம்.

பிறபொருட்பிரமாணமென்கிற தற்பொருட்பிரமேயந் தான்னானே பிரத்தியக்குருபத்தற்பொருட் பிரமாதிருப பிரமாணரூபமாய், அதிலதிருக்குமித்து மேயவிலக்கணுமாய், ஸ்புரித்துச் சுயம்பிரகாசமாய் நிரந்தரமாய்ச் சடிதிவிளங்கிவிடுதலால், அகவத்தையின்றித் தற்பொருட்பிரமேய விஷயத்திற் பிரமாதாமுதலிய நான்குஞ் சுவரூபமாயிருந்தாலும், பிரமாதாவல்லாப பிரமாதா பிரமாணமல்லாப் பிரமாணம் பிரமிதியல்லாப் பிரமிதி பிரமேயமல்லாப் பிரமேயம் எனவறிக.

பிறபொருட் சிற்பிரமேய விஷயத்திலுஞ்சுற்றே சிறப்பொப்பிருத் தலால் அப்படி யொருபடியறிக.

பின்பு வித்தியாதத்துவம் கலையினாலொருபடி விளங்கிய கரணரூப பராக்குரூப ஞானசத்திரூப சிற்சத்தியைப்பொருந்தி மலவாசனையை நீக்கித் தெளிவுபண்ணிக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

இராகதத்துவம், கரணரூப பராக்குரூப இச்சாசத்திரூப சிற்சத்தியைப்பொருந்திப் போக்கியப்பொருளிலுபராஞ்சிப்பித்துக் கரணகாரக மென்று பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

காலதத்துவம், நியதிதத்துவத்தாற் போக்கியப்பொருளி னியமி த்த புருஷனையேலி நியதியோடு கரணகாரகம் கர்த்திருகாரகமுமன்றிக் காரணமாத்திரமாய் நிருந்தாலும் ஒருபிரகாரத்தாற் கர்த்திருகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

புருஷதத்துவம், அவிவேகப் பிரதிபத்தி விபரீதக துக்க மோக வேதன போகக்கிரியையைப் பண்ணும் போக்தாவாய்க் கலையோடுகூ டிக் கர்த்திருகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

பிரகிருதிதத்துவம், சாதாரணசாதாரணமுமாய்ப் பிரகாசப் பிரவிர்த் தி நியமவியாபார சீலகுண காரிபத்துவாரத்தினுலே தனக்குக் கீழுள்ள போக்கியபோசகப் பொருள்களையுண்டாக்கிக் குணதத்துவத்தோடுகூடக் காரணமாத்திரமாய் நிற்கும்.

தன்மாத்திரைகளும் பூதங்களுமாகிய தேரிற்றோழிபோலிருக்குஞ் சகலதத்துவமுதலிய ஞானேந்திரிய மிச்சாசத்திரூப சிற்சத்தியைப் பொருந்திய விராகத்தாற் செலுத்தப்பட்டு அந்தச்சிற்சத்தியைப் பொரு ந்தியவிராகதத்துவமணந்த மனசினாலேவப்பட்டுப்பராக்குரூப ஞானசத்தி ரூப சிற்சத்தியைப் பொருந்தி முன்சொல்லிய புறப்போக்கியப் பொருளை க்காண்பித்து அந்தச் சிற்சத்திபொருந்திய வித்தியாதத்துவத்தினுற் புரு ஷனொன்றிதுவென் றறியும்படிபண்ணிக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெ ற்று நிற்கும்; அந்தவறிவு நிருவிசற்ப ஞானமென்று மிந்திரியப் பிரத் தியக்ஷமென்றுஞ் சொல்லப்படும்; அவ்வறிவை அவ்விராகதத்துவம் கலக்கும்.

திரும்ப ராகதத்துவத்தோடு கோத்துநிற்கு மனத்தத்துவம் அந்த நிருவிசற்ப ஞானத்திற்குற்றும் பொருள்களிலொன்றை விகற்பித்துத் தூக்கி யிதுவனிதையினதுரூபமாக வேண்டுமென்று இதுமுதலுரூபங் களைச் சந்தேகமாகச் சங்கற்பித்து அகங்காரபுத்திப்பிரேரகமாய்க் கரண காரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

கலாதத்துவத்தோடு கோத்துநிற்கு மகங்காரதத்துவம் பிறபொருள் அறிதல்பண்ணுதலைக்குறித்து ஞாதிருகர்த்திருரூப கர்த்திருரூபிமாத்திரமாய்த் தற்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக்குறித்து ஞானசத்திமேலிச்சாசத்தி

கோத்தகிரியாசத்திருப கரணரூபியாயுமிருக்கின்ற பிரத்தியக்ஞரூபிப் பெயரெய்திய திரும்பியமுடியாகிய சிற்சத்தியையு மெதிர்முகசிற்சத்திரும்பியமுக சிற்சத்திகளிரண்டிற்கு மந்தராதம் சிற்சத்திருரூபமாத்திர சிற்சத்தியையுங் கலாதத்துவத் துவாரத்தாற் பொருந்தி, அதினதினிடத்தறிதல் பண்ணுதற் றொழில்சுளையும் அந்தத்தொழில்களைப் பண்ணுவிக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையுமுறைமையிற் சமர்ப்பித்து இந்தவிந்திரிய நிருவிகற்பஞானமெதைப்பற்றிவந்ததோ அதைநிச்சயமாக நானறிவேன் நானறியாநிற்கின்றேன் நான் பண்ணுவேன் நான் பண்ணுகின்றேனென்றும் அறிந்தபின்னும் பண்ணிப்பின்னும் நானறிந்தேன் நான் பண்ணினேனென்றும் அந்தக்கலையினு லுற்பவித்த தற்பொருள்விஷய நிருவிகற்பஞானத்தைப்பற்றிப் பிறக்குஞ் சலிகற்பஞானமாய்ப் பிறபொருள்விஷய வித்தியாகலாகுவிதபராக்குரூப ஞானக்கிரியாசத்தியை விஷயீகரித்துக் கர்வித்துச்சம்ரம்பித்துநிற்குமாதலால் ஒருபிரகாரத்தாற் கரணகாரகமென்றும் பிரதானமாகக்கர்த்திருகாரகமென்றும் பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

பின்பு வித்தியாதத்துவத்தோடுகோத்துநிற்கும் புத்திதத்துவங்கரணரூப பராக்குரூப ஞானசத்திருப சிற்சத்தியைப்பொருந்தி இவள்வனிதை இதுமலை, இதுசந்தனம், இதுசர்ப்பம், இதுமுள், இதுவிஷம், இதுசுங்கநாதம் என்றிவை முதற்பொருள்களை நிச்சயித்துக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்றுநிற்கும்; அந்த நிச்சயிக்கப்பட்டபொருள், ஞேயமாத்திரத்தினாலேதான் போகத்துக்குப் பொருந்திய கன்மேந்திரியங்களினுற் காரியப்பட்டுத்தான் புத்தியிற்பிரதிவீம்பிக்கும்; புத்தி அதனாற் சுசுருபையாயுந் துக்கசுருபையாயுமோசுருபையாயு மிருக்கும்; அந்தச் சுசுருபையாகிய மூன்றை யொவ்வொன்றாகப் பராக்குரூப ஞானசத்தி பொருந்திய வித்தியாதத்துவமொன்றிதுவென்று நிருவிகற்பமாகப்பார்க்கும்; அந்தப்பார்வையைப் பராக்குரூப விச்சாசத்திபொருந்திய இராகதத்துவ முபரஞ்சிப்பித்துக் கலக்கும், அந்தவிராகதத்துவத்தோடு கோத்த அந்தவிச்சாசத்திபொருந்தியமனத்தத்துவம், இது சுசுருபமாகவேண்டும், இது துக்கசுருபமாகவேண்டும், இது மோசுருபமாகவேண்டுமென்று விகற்பித்து ஒவ்வொன்றைத் தூக்கிச்சங்கற்பிக்கும்.

கலாதத்துவத்தோடு கோத்துப் பிரத்தியக்ஞரூப ஞானசத்திபொருந்திய அகங்காரதத்துவம் வித்தியாதத்துவத்தினுற்றோற்றநிருவிகற்பஞானமெதை விஷயீகரித்து வந்ததோ அந்தவஸ்துவை நானிச்சயிப்பேனென்று கர்விக்கும்; பின்பு தற்பிரகாசப் பிறபிரகாசமாயிருக்கின்ற புத்திதத்துவத்தினது முன்பிரபஞ்சித்த பராக்குரூப சிற்சத்திவருத்திக்குறி நிருவிகற்பப் பிறபிரகாசத்தோடுகோத்ததற் பிரகாசத்திலந்தச் சுசுதுக்க மோகங்கள் இதுசுசுதுக்க இது துக்கம் இது மோகம் என்றுதோற்றும்; அந்தச் சுசுதுக்க மோகங்களோடு பகுப்பற்றிருக்கும், அந்தப்புத்தி அத்தியவசாயசலிகற்ப ஞானத்தினின்று மந்தப்புத்திப்பிரகாசத்தோடு கலந்துநின்றதனதறிதற்றொழில்களோடும் வித்தியாதத்துவத்தோடு கோ

த்துக்கிளம்பி யந்த்புத்தி பிரகாசம்சமாத்திரபோக்கியத்தின் மேல்விழுந்த வெகிர்முகஞாற் சத்தியில் அந்தப்புத்திப்பிரகாசத்தினது விகற்பம் தோய்ந்து சுற்றே சலித்தபஞானமாய்வரும் புத்தியத்தியவசாய முற்றுப்பொருத்திய பொளத்த சுதுக்க மோகட்பாகமென்ற வேதனையினது சுயர்த்தி துட்பூர்த்திச் சுவரூப சுபானந்த துரானந்தமாய்த் தோற்றும் போகத்தை அகங்காரத்தோடு சோத்துத்திருப்பிய முகசிற்சத்தி கலையினுற் றன்னிடத்தின் முன்னோன்றியவுள்ளற்ப சலிகற்ப நிருவிகற்ப ஞானமான சுவசம்வேதஞ்ப் பிரத்தியக்ஷத்தை யகங்கார விகற்ப சலிகற்ப மாக்கி நான்கி நான்கு நான்குமோகியென்று போகோபபோகமாய்ப் புகிக்கும் அனுபவிக்கும்.

பராக்குருபியென்றும் பிரான்முகியென்றும் பரசம்வித்தென்றுஞ் சத்தியென்றும் எதிர்முகசிற்சத்திக்குப் பெயரென்றறிக.

பிரத்தியக்குருபியென்றுஞ் சுவயோன்முகியென்றுஞ் சுவசம்வித் தென்றுஞ் சத்திமானென்றுஞ் சிவனென்றும் ஆத்துமா வென்றுந்திருப்பிய முகசிற்சத்திக்குப் பெயரென்றறிக.

அந்தவெகிர்முகசிற்சத்தி திரும்பியமுகசிற்சத்திகளிரண்டின தந்தரா த்மா தொத்தமாவுக்கு மவரவரீரிருசத்திக்குள்ளாகுஞ் சிதந்தராத்தமா வென்பதைக்குறித்தச் சிவனென்றுமாத்மாவென்றும் பெயரென்றறிக.

பின்னுமொரு சிற்சத்தியினுடையவெகிர்முகரூபம் திரும்பியமுகரூப மே சத்தியென்றுஞ் சிவனென்றுஞ்சொல்லப்படு மாதலாற்றனதுசத்தியைத்தவிரச் சிவன்னுனென்பதில்லையென்பது மப்படியாதலாற்றனது சத்தியைத்தவிர வாத்தாத்தானென்பதில்லை யென்பதுமறிக.

திரும்பவந்த வகங்காரம் கலையினுல் விளங்கிய கிரியாசத்தியைப் பொருத்தி மனச்சங்கற்ப முன்னைப் பிராணவாயுக்கன்மேந்திரியங்களைச்செலுத்தி ஞானசத்தியாலறித்த கடமுதற்காரியபதார்த்தங்களைப் பண்ணும். (சு)

அருந்தின்பதுன்பமுள்ளத்தறிவினுக்கராகமாதிரி
தருந்தனவேதனையாங்காட்சிசமாதியான்மலங்கள்வாட்டிப்
பொருந்தியதேசகாலவியல்பகல்பொருள்களெல்லா
மிருந்துணர்கின்றஞானமியோகநற்காண்டலாமே.

இ-ள். (முன்னொன்ன முறைமையினுற் புறம்பே பராக்குருபசிற்சத்தியைப் பொருத்தி நிருவிகற்பமாகப் பார்க்கும் வித்தியாதத்துவத்திற் பின் கோத்த விராகமுதற் புத்தித்தத்துவ முடிவாகிய தத்துவங்களினுல் முன்னொன்ன முறைமையில்வரும் இதுமாலே இதுசந்தனம் இவள்வனிதை இதுபாம்பு இதுமுள் இதுவிஷம் இதுசிங்கராதமென்று புத்தி நிச்சயப்புத்திப் பிரதிவிலம்பங்களினுற் புத்தித்தத்துவத்துதிக்கும்.) அருந்தின்பதுன்பம் - போக்கியமாகிய சுதுக்கமோகங்களை - அராகமாதிரி - திரும்ப

உண்ணிருவிகற்பமாகப் பார்க்கும் வித்தியாதத்துவத்திற் பின்கோத்தவி ராகதத்துவமுதற் புத்திதத்துவசு சுவப்பிரகாசமந்தமாகியதத்துவங்கள்— உள்ளத்தறிவினுக்கு - ஆத்துமாவின் எதிர்முகசிற்சத்திக்கு—தரும் - கொடுக்கும் (திரும்பத் தன்னொடு பிரித்தற்கரிதாகிய சுசமுதலியவற்றைத்தனதுசுகாதிவேதனூழ்த்திக்குறிப் போகத்தோ டெதிர்முகசிற்சத்தி முன் சொல்லியபடிக்குத் திரும்பியமுக சிற்சத்திக்குக் கொடுக்கும்; அதுமுன் சொல்லியபடி யனுபவிக்கும்.)—(அந்தவனுபவம்) தன்வேதனையாங்காட்சி - சுவசம்வேதனுப் பிரத்தியக்ஷம்—(பலவிதமாயிருக்கின்ற சுத்தாவத்தைகளைச் சுருக்கிக் கீழாலவத்தை முதலவத்தைகளிற் சாக்கிராவத்தை முதலைந்தையர் தனது சாக்கிரமுதலைத் தவத்தைகளினாலே சயம்பண்ணுஞ்சுத்தாவத்தையிற் சாக்கிரமாவது, ஆசனப்பிரானுயாமங்களைப் பண்ணியிந்திரியங்களைச் சுத்தாதிவிஷயங்களிலே நின்றுத் திருப்பித் தன்வசமாக நிறுத்தலாகிய பிரத்தியாகாரம்;

சொப்பனமாவது சாலம்ப சிவயோகத்திற்சொருப சிவரூபசுகளசுகளாகா சாகாரசிவனிடத்திற் பிராகிருத மனசைவைத்துநிறுத்தலாகியதாரணை; திரும்ப நிராலம்ப சிவயோகத்திற் சுரூப சிவரூபநிட்களநிட்களாதீத கிராதார ரிமாகார சிவனிடத்தின்முறைமையிற் பிராகிருதமனசை நிருவி ஷ்யமாய்ச் சுவலீனமாயிருக்கும்படிபண்ணித் தியானத்தானதெடுப்புக்குள் றும்பொய்த் தாக்குஞ் சிவசத்தியாகிய மனசினால் விளங்கிபதனது சிற்சத்தியாகிய மனசைச் சின்மாதிராத்மாவில் வைத்துச் சிவசத்திக்கொப்ப விரித்துத் தியேயசிவர்தில் வைத்தலாகிய தாரணையுஞ் சுழுத்திக்குள்ளுந்தாகுஞ் சொப்பனமாம்;

சுழுத்தியாவது, சவிகற்பமாயு நிருவிகற்பமாயும் அந்தநால்வகைச்சுரூப சிவரூப விருசிவன்களை முறைமையிற் சிந்தனைபரவனை பண்ணுவதாகிய வங்கசிவயோகமென்கிற தியானம்,

துரியமாவது, தியானத்தசைவறுதலாகிய வங்கசிவயோகமென்கிற சமாதி;

துரியாதீதமாவது சமாதிசாமர்த்தியத்தினால் முறைமையிற் சவிகற்பமாயு முன்னற்ப சவிகற்ப நிருவிகற்பமாயு மந்த நால்வகைச் சுரூப சிவரூப சிவப்பிரத்தியக்ஷமாகுஞ் சுவரூப சிவரூப சிவரூபரோகை மென்கின்ற சுவரூப சிவரூப சிவசாக்ஷாற்காரமாகிய வங்கசிவயோகம்.

இப்படிச்சிவயோகமுறைமைசுருக்கியிருத்தலால்) சமாதியான் மலங்கள்வாட்டி - சமாதிசாமர்த்தியத்தினால்மலமாயாகன்ம சாமார்த்தியங்களைத் தடுத்து - பொருந்தியதேசகாலவியல் பகல்பொருள்களெல்லாம்—தானிராநின்றவிடந் தானிராநிற்குங்கால மிந்தத்தேச காலங்களினது முறைமையை நீங்கியு நீங்காமலுமிருக்கின்ற சிவமுதல நித்தியபதார்த்தமுதற் பதார்த்தங்களையெல்லாம்—இருந்து- தானிருந்தவோரிடத்திருந்து—

உணர்கின்றஞானம் - சாலம்பிராஸம்ப சிவயோக முறைமையிற் சலிக
ற்பமாயு முள்ளற்ப சலிகற்ப நிருவிகற்பமாயுஞ் சாக்ஷாற்கரியாநின்ற சா
க்ஷாற்காரம்-யோகநற்காண்டலாமே - யோகக்காட்சியென்கிற யோகப்
பிரத்தியக்ஷாமாமே (அந்தவிந்தச்சுவசம்வேத்தியமாம் பரானுபூதி பரியா
யபரசம் வேதனாகார சிவரூபசிவானுபூதி விஷயவ்யகமாயி சுவத்தை விஷ
யீகரித்துவருஞ் சுவசம்வே தனரூபச் சுவரூப சிவானுபூதிச் சுவானுபூ
திப் பிரத்தியக்ஷமுமாகுமே.) எ-று. (எ)

அனுமானப்பகுப்புணர்த்துகின்றார்.

பக்கமுன்றின்மூன்றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துணரத்
தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம்பிற்பொருட்டாமனுமானந்
தொக்கவிவற்றாற்பிறர்தெளியச்சொல்லலாகுமச்சொல்லு
மிக்கவன்னுவயத்தினொடுவெதிரேகச்சொல்லெனவிரண்டாம்.

இ-ள். பக்கமுன்றின்-பக்கஞ் சபக்கம் விபக்கமென்கிற மூன்றினு
ள்-(மலையுலகுமுதலியபக்கத்தின்)உடையபொருளை-அந்தப்பக்கத்தினது
சாத்தியதன்மமாகச் சாதிக்கப்படு மக்கினிகர்த்தாமுதலிய பதார்த்தங்க
ளை-பார்த்துணர - ஊசித்தறிய-மூன்றேது - இயல்பேது காரியவேது
அனுபவத்தியேதுவெனக் காரணவேதுத் தன்மவேது ஆகமவேது முத
லியவேது பேதங்களையுந் தோற்றுவிக்குமேதுமூன்று-(தன்பொருட்டனு
மானம் பிற்பொருட்டனுமானமென வனுமான மிருவிதமாதலால்) தக்
கஞானம் - சொல்லியமூன்றேதுவினது தகைமைபொருந்திய தனது
சிறுச்சத்தி-தன்பொருட்டாம் - தன்பொருட்டனுமானம்-பிற்பொருட்டா
மனுமானம் - பிற்பொருட்டனுமானம்-தொக்கவிவற்றால் - மூன்றுபக்
கத்தோடு கூடின மரியாதைபொருந்திய மூன்சொன்ன மூன்றேதுக்க
ளால்-பிறர்தெளிய - பிறரதுசிறுச்சத்தி யனுமானம் பிரகாசித்துப் பிறர்
மறைந்த அக்கினியீசுரன்முதலிய பொருள்களையறிய-சொல்லலாகும்-
பிரதிஞ்ஞை ஏது திருட்டாந்தம் உபாயம் நிகமனமென்னும் பஞ்சாங்கத்
தைப் படித்தலாகும்-அச்சொல்லும் - அந்தப்படனமும்-மிக்கவன்னுவ
யத்தினொடு வெதிரேகச் சொல்லென விரண்டாம் - மிக்கவன்னுவயசு
சொல்-சாதனசாத்தியங்களினது, மேன்மையாகிய வன்மையைச்செப்
புதல்-வெதிரேகச்சொல்-மாரியில்லாமையைச் சொல்லுதல், எனவிரண்
டுவிதமாம். எ-று. (எ)

பக்கமுதன் மூன்றினது பகுப்பிலகூண முணர்த்துகின்றார்.

மூன்றுபக்கம்பக்கநிகர்பக்கநிகரில்பக்கமெனத்
தோன்றும்பக்கந்துணிபொருளுக்கிடமாமூவமைநிகர்பக்க
மான்றபொருள் சென்றடையாதவிடமாதிகரில்பக்கமுத
லேன்றவிரண்டும்பொருளுண்மைக்கிடமாமொன்றுபொருளினும்.

இ-ன் மூன்றுபக்கம் - பக்கமூன்றாவது-பக்க நிகர்பக்க நிகரில்பக்க
கமெனத் தோன்றும்-பக்கஞ் சபக்கம் விபக்கம் எனவெளிப்படும்-(மூன்
றினுள்) பக்கந் துணிபொருளுக்கிடமாம் - சாதிக்கப்படுவதாகிய வன்னி
யீசுரன்முதலிய பதார்த்தத்துக்குத் தானமாகிய மலை யுலகுமுதலிய
பொருளாம்-நிகர்பக்கம் - சபக்கம்-உவமை - திருட்டாந்தத்தானமாகிய
பாகசாலை குடமுதலாகிய விடமாம்-நிகரில்பக்கம் - விபக்கம்-ஆன்ற
பொருள் சென்றடையாதவிடமாம் - மேம்பட்ட அந்தச்சாத்தியசாதன
ங்களாகிய அக்கினி தூமமுதலிய பதார்த்தங்கள்போய்ப் பொருந்தாத
மடுமுதலிய தானமாம்-முதலேன்றவிரண்டும் - முன்பொருந்திய பக்க
சபக்கங்கள் இரண்டும்-பொருளுண்மைக்கிடமாம் - சாத்தியசாதனங்க
ளினதுண்மைக்குத் தானமாம்-ஒன்று - விபக்கம்-பொருளினதும் - சா
த்தியசாதனங்க ளில்லாததாம். ஏ-று. (க)

ஏதுமூன்றினது பகுப்பிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

ஏதுமூன்றாமியல்புகாரியத்தோடனுபலத்தியிவை
யோதிரியல்புமாமரத்தைக்காட்டலுறுகாரியம்புகைதன்
னதிரியானவனலகாட்டலாகுமனுபலத்தியது
சீதமின்மைபனியின்மைகாட்டல்போலுஞ்செப்பிடிவே.

இ-ன். ஏதுமூன்றாம் - ஏதுக்கள் மூன்றுவகையாயிருக்கும்-இவை-
அவையாவன-இயல்பு - இயல்பேது-காரியத்தோடு - காரியவேதுவோ
டுகூட - அனுபலத்தி - அனுபலத்தியேது [இயல்பு-இயற்கை, காரியம்-
பண்ணப்படுவது, அனுபலத்தி-ஞானபாவம்] -(சீரமத்திலே யுதாகரிக்கி
ன்றார்) ஒதினியல்பு - சொல்லிய வியல்பேதுவானது-மாமரத்தைக்காட்
டல் - இது மாமரமென்கையா லென்றேவேதுவான் மனசு குதிரைமுத
லிய பிறவற்றிற் செல்லாமல் இயற்கையாக மாமரத்திற் செல்லுதலான்
மாவென்கை மரத்தைக்காண்பிக்குமேது-உறுகாரியம் - உற்றகாரியவே
துவாவது-(மலைபிதுவன்னியுடைத்துப் புகைபுடைத்தாதலா லென்று)
தன்னுதியானவனலகாட்டலாகும் - தனக்குக்காரணமாகிய வன்னியை
க்காண்பிப்பதாகும்-புகை - தூமவேது-அனுபலத்தியது-அனுபலத்தியே
துவாவது-செப்பிடிவே-சொல்லுமிடத்து-(பனியில்லை பனிஞானபாவ
த்தினாலென்ற) பனியின்மைகாட்டல்-பனியினதில்லாமைகைக் காண்பி
க்கும்-சீதமின்மைபோலும் - சீதமின்மையால்வரும் பனிஞானபாவமா
கிய வேதுப்போலும். ஏ-று. (க0)

முன்சொல்லிய வன்னுவயவெதிரேக லக்கணங்குறுகின்றார்

புகையாலனலுண்டடுக்களைபோலென்னப்புகைநலன்னுவயம்
வகையாமனலில்லாவிடத்துப்புகையின்றாகுமலரினெடு
முகையார்நீரிற்போலென்றுமொழிநல்வெதிரேகச்சொலிவை
தொகையாருறுப்பைந்தொடுங்குடச்சொல்லுவாருமுளர்துணிந்தே.

இ-ள். (இந்தமலையில்) அனலுண்டு - அக்கினியுண்டு-புகையால்-
தாமமுடையதாதலால்-(எங்கெங்கேபுகையுண்டு அங்கங்கேயனலுண்டு)
அடுக்களைபோலென்னப் புகறலன்னுவயம்-பாகசாலைபோல என்று சொ
ல்லல் அன்னுவயச்சொல் - வகையாமனலில்லாவிடத்துப்புகையின்
ருமலரினோடு முகையார்நீரிப்போலென்று மொழிதல் வெதிரேகச்சொல்-
(எங்கெங்கேயக்கினியில்லை ஆங்கங்கேபுகையில்லை) மடுவிற்போல என்
றுசொல்லுதல் வெதிரேகச்சொல்- இவை - அன்னுவயச் சொல் வெதி
ரேகச்சொல் இவைகளை- தொகையாருறுப்பைந்தொடுங் கூடச்சொல்
லுவாருமுளர் துணிந்தே - முன்சொல்லிய மூன்றுறுப்பினோ டிரண்டுறு
ப்புக்கூட்டிக் கூட்டரிமைந்த பஞ்சாங்கங்களுட்கூட நிச்சயம்பண்ணி
யுரைப்பாருமுளர். எ-று.

அதுவருமாறு:-—மலையிதுவன்னியுடைத்து, இது பிரதிஞ்ஞையெ
ன்கிற அவயவம்; புகையுடைத்தாதலால், இது ஏதுவென்கிற அவயவம்,
எங்கெங்கே புகையுண் டங்கங்கே வன்னியுண்டு, எப்படி யடுக்களை,
இததிருட்டாந்தமென்கிற அவயவம்; அப்படியிந்தமலையும் புகையுடை
த்து, இது உபநயமென்கிற அவயவம்; ஆகையால் அப்படிவன்னி
யுடைத்து, இதநிகமனமென்கிற அவயவம். இப்படி யன்னுவயத்திலைந்
துறுப்புங்காண்க.

மலையிதுவன்னியுடைத்து, இதுபிரதிஞ்ஞையென்கிற அங்கம்; புகை
யுடைத்தாதலால், இதுவேதுவென்கிற அங்கம்; எங்கெங்கேவன்னியில்
லை அங்கங்கே புகையில்லை. எப்படி மடு, இது திருட்டாந்தமென்கிற அங்
கம்; இதைப்படியன்று, இதுஉபநயமென்கிற அங்கம்; ஆகையால் அப்ப
டியன்று, இதநிகமனமென்கிற அங்கம். இப்படிவெதிரேகத்திற் பஞ்
சாங்கமுமறிக்க. (கக)

பின்னங்காண்டன்முதலியமூன்றினாலு மூன்றனுமானமுணர்த்து
வன்றார்.

போதுநாற்றத்தாலறிதல்பூர்வக்காட்சியனுமான
மோதுமுரையாலறிவினளவுணர்தல்கருதலனுமான
நீதியான்முற்கன்மபலனிகழ்வதிப்போதிச்செய்தி
யாதியாகவரும்பயனென்றறிதலுரையாலனுமானம்.

இ-ள். (இவ்வழியினதொருபுறத்துத் தாழைப்பூவுண்டு பூருவங்
கண்டுமுகந்த தாழைப்பூமணத்துக்கொத்த சாதியமணம் வீசலாலென்
று) போது - புட்பத்தை-நாற்றத்தால்-மணத்தால்-அறிதல்-* பூர்வக்கா
ட்சியனுமானம்-மூன்றுப் பின்னும்பிரத்தியகூடியோக்கியப்பொருளையுண
ர்த்துதலாற்-பிரத்தியகூடானுமானம் (இது தன்மானமானந் திருட்டானு
மானமென்றுமாம்)-(கமதிடத்துச் சாத்திரப்பொருள் போதிக்கு முகிர்ந்
தவார்த்தை மானசப்பிரத்தியகூத்திறோற்று முகிர்ந்த புத்தியூர்வமாய்

வருதல்கண்டு, இவன் முதிர்ந்த புத்திமான் சாத்திரப்பொருள் போதிக்கு முதிர்ந்தவார்த்தைவசனித்தலால் நம்போல்வாரிலொருவன்போலென்று) பிறனோடுமுரையா லறிவினளவுணர்தல் கருதலனுமானம் - (பிறரறிவு யோகிக்குமாத்திரமன்றி ஒருவர்க்கும் பிரத்தியக்ஷமன்றாகலாற்) புத்தித்ருவமாய வார்த்தைவருமென்று அனுமிதித்தறிந்த லறிவினதுயர்ச்சியையனுமிதித்தல் அனுமானானுமானம் (இதுகாரியானுமானம் சாமானிய திருட்டானுமான மென்றாமாம்)—இப்போதுநிகழ்வது—(முன்னொன்னமுறைமையிற் புத்தியிலிருக்கும் போசககன்மரிமித்தமாக உண்டாகியபுறப்போக்கியப்பொருள் முன்னாகப் புத்தியில்) இப்போதுண்டாகாநிறுந்ந்ருகதுக்கமோகங்கள்—நீதியான்முற்கன்மபலம் - முறைமையின் முந்தியசன்மங்களிற்செய்த புத்தியிற் சஞ்சிதகன்மத்தி லெடுத்துச்சேர்த்த பக்குவப்பிராரத்தகன்மத்திற் போசககன்மரிமித்தமாய முதற்காரணமாகிய போக்கியகன்மபரிணாமமாகிய பலம் - (சுகதுக்கமோகபலங் கன்ம காரியமென்றாகமஞ் சொல்லுதலால்)இச்செய்தியாகியாக - (பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்தவரும்) இவ்வாகாபியகன்மங் காரணமாக—பயன் - சுகதுக்கமோகங்கள்—வரும் - (சொர்க்க நரகங்களிலேயுஞ் சொர்க்கநரகசேடமாகிய பூலோகத்திலேயும இனிமேல்) வந்துபொருந்தும்—(சுகதுக்கமோகபலகாரணங் கன்மமென்றாகமஞ் சொல்லுதலால்) என்றறிதலுரையாலனுமானம் - இவ்விரண்டனுமானமும் ஆகமானுமானம் (கிரமத்திலேகாரியானுமானமென்றும் காரணானுமானமென்றும் சொல்லப்படும், திரும்ப விரண்டுஞ் சாமானியதிருட்டானுமானமென்றும் சொல்லப்படும்.) ௭-று. (௧௨)

ஆகமத்தினது பகுப்பிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

அனாதியேயமலனாயவறிவனூலாகமந்தான்
பிணாதிமாறின்றிப்பேணாதந்திரமந்திரந்தான்
மனாதிகளடக்கித்தெய்வம்வழிபடும்வாய்மையாகுந்
தனாதியீறிலாதான்றன்மையுணர்த்துவதுபதேசந்தான்.

இ-ள். ஆகமந்தான் - சத்தப்பிரமாணந்தான்—அனாதியேயமலனாய-அநாதிமலமுத்தசிவனாகிய—அறிவனால் - சர்வஞ்ஞானதுசாத்திரம்—(அந்தவாகமந் தந்திரகலையென்று மந்திரகலையென்று முபதேசகலையென்று மூன்றுவிதமாம்; மூன்றினுள்.) தந்திரம் - தந்திரகலையாவது (சரியாகிரியாபாதப்பகுப்பாதலால்)—பிணாதிமாறின்றிப்பேணல் - (சத்தசாமர்த்தியம் அர்த்தசாமர்த்தியம் வஸ்துசாமர்த்தியங்களாற்) பின்முன் னாகமார்த்தவிரோதமின்றிச் சரியாகிரியாகிரியுத்தியம் போதிப்பது—மந்திரந்தான்—மந்திரகலையாவது (யோகபாதப்பகுப்பாதலால்)—மனாதிகளடக்கி- ஆசனமந்திரசெபத்தோடு பிராணியாமம் பிரத்தியாகாரந் தாரணை யிவைகளாற்

சித்தேந்திரி பங்களை நிறுத்தி - தெய்வம் வழிபடும்வாய்மையாகும் - சுத்தப் பஞ்சாஷ்டாசெப சிவத்தியான சிவசபாதி சேவன்முத்த சிவசாஷ்டாற்காராங்காங்கியோகங்களை யுள்ளமுறைமை போதிப்பதாகும் - உபதேசந்தான் - உபதேசகலையாவது - தனதுதீயீறிலாதான் நன்மையுணர்த்துவது - (பசு பாச பதார்த்தங்களினது இலக்கணங்களோடு கூடத்) தனதுற்பத்தி நாசங்கள் காணாதி லக்கணங்களைப் போதிப்பது. எ-று. (கங்)

காண்டன் முதலிய வளவைகளின திலக்கணங்களைக்கூறி

யனுமானப்பிரமாணத்திலவரு மாபாசங்களைச்

சொல்கின்றார்.

நண்டுப்பக்கப்போலிநான்கேதுப்போலியொருமுன்றும்
வேண்டுமெழுமுன்றாவினங்குமுவமைப்போலியீரொன்பான்
காண்டுத்தோலவிதநானமிரண்டிருபத்திரண்டாயகருநிலிவை
யாண்டுமொழிவரிவையெல்லாமளங்கிலறுபததைந்தாகும்.

இ-ள். நண்டு - அனுமானப் பிரயோகம்பண் வரிடத்து-பக்கப்போலி நான்கு - (முன்சொன்ன பக்கப்போலித் தோன்றி யல்லவாய்ப்போம்) சகாபாசம் நான்கு-ஏதுப்போலியொருமுன்றும் - (முன்சொன்ன வேதப்போலித்தோன்றி யல்லவாய்ப்போ) மேததுவாபாச முன்றும்-(ஆத்மமூலத்தானே) எழுமுன்றாவே ஓங்கு - இந்தத்தோன்றாக யிருமபப் படும-யிளங்குமுவமைப்போலி - (முன்சொன்ன திருட்டாந்தம்போலத்தோன்றி யல்லவாய்ப்போம்) திருட்டாந்தாபாசம்-ரொன்பான் காணும் - பதினெட்டாகப் பார்ப்போம்-தோல்விததான மிரண்டு - நிககிரகத்தான மிரண்டு-கருதில் - விசாரிகளில் - ஸுவை-ஆத்த நிககிரகத்தானங்கள் - இருபத்திரண்டாம் - * ஆண்டுமொழிவா - இவற்றின் மேலுஞ் சொல்வார்கள்-இவையெல்லாம்-முன்சொல்லியபக்கப்போலிமுத்தாய்வெல்லாம்-அளகில் - பகுப்புத்தொகை பண்ணிப் பார்க்கில் - அறுபத்தைந்தாகும்-அறுபத்தைந்தாம். எ-று.

இவற்றிற்குதாகரணங்கள் காட்டில் விரிபும். திருமறைஞானதேசிகரது விரிந்தவுரையில் முதிர்ந்தோர்காண்பிக்க ஒருபிரகாரங்காண்க.

இப்படி அளவைகளினது, லக்ஷணமறிவிககப்பட்டபடியால்; நேத்திரமுதலிய விந்திரியவிளக்கு, புகைமுதலிய காரியலிங்கங்களாகு, சிவாகமமுதலிய சுத்தவிளக்கு, இந்தமூன்றுவிளக்கென்பின்முன்கோத்த சிவசத்திவிளக்கு, இந்தான்குவிளக்குக்களோடு விளக்கவிளங்குஞ்சம்பந்தவதிபூரூஞ் சேவாத்மசிந்தியுடையவசமுத்தாத்ம சிற்சத்தியுத் தனித்தனியிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷப்பிரானமென்றும், அனுமானப்பிரமாணமென்றுஞ், சுத்தப்பிரமாணமென்றுஞ், வேன்முத்தாத்ம சிற்சத்திமாத்திர

யோகிப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமென்றந் தடத்தலக்ஷணமாழாபாதியால் நான்கா யுள்ளொரு சுவரூபலக்ஷணப் பிரமாணமாயிருக்கும்.

ஆதலால், அந்த நான்குவிளக்குந் தனதுதனது சாமர்த்திய முறை மையின் மலவீருளினது வாசனையோகச் சீவாத்ம சீவன்முத்தாத்ம சிற்சத்திப்பிரமாணத்தை விளக்குமுபகாரத்தால், அவர்களைக்குறித்து உபகாரோபசாரப்பிரமாணம். சிவசத்தி சிவனைமாத்திரங்குறித்து முக்கியப்பிரமாணம்;

நிருபாதிசமாய் நிரபேட்சமாயிருக்கும்படி திரும்பத்திரும்பச் சிவசத்திவிளக்குவதும்பாமலொருங்கே சிவசத்திவிளக்கினால்விளக்கப்பட்டுச்சுவயம்பிரகாசமாய் நிரதிசயமாய்ச் சிவன்முதற் சர்வபதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷியாயிருக்கின்ற சிற்சத்திப்பிரமாணமொன்றுமாத்திரமுடையனாய், நிரபேட்சனாய்ச் சிவதல்லிய சிவரூபிருக்கின்ற முத்தாத்மானவக்குறித்துச் சிவசத்தி யுபகாரோபசாரங்களினாலும் பிரமாணமன்று, சிவனுக்குமப்படி வேறொரு சிவசத்தி பிரமாணமாய் வருமதன லனைவத்தையாமாதலால்.

இப்படி யிருக்கச் சிலர் ஆத்தாவுக்குப் பெத்தாவத்தையிற் சிற்சத்தியினது வித்தியாதத்துவ கலுஷிதாமமிசம் பிரமாணரூபம், வித்தியாதத்துவ கலுஷிதமல்லாத அம்மிசம் பிரமாதிருரூபம், அதனை முத்தியவத்தையிற் பிரமாதிருரூபமாத்நிரமே பிரமாணரூபமில்லை யாதலான் முத்தாத்மாவுக்குச் சிவனைப் பார்க்கு மிடத்துச் சிவசத்தியே பிரமாணமென்றும்: சிலர் ஆத்ம முத்தாத்மாக்க ளிருவர்க்குஞ், சிவசத்தி முக்கியப்பிரமாணமென்றும், சுகிராந்திவாதி, ஆவேசவாதி, பிரயோக்சிபகர்த்திருத்துவவாதி, மதமென்கிற மும்மதப் பிசாசாவேசிகளாய்ப் பிரஞ்ஞையின்றிப் பிரலபிக்கின்றார், அவர்கள், சுத்தசிவசித்தாந்த மந்திரவாதிகளால், அந்தப் பிசாசோடப் பிரஞ்ஞை பெறுவார்கள்.

அந்த மந்திரவாதிகள் மந்திரோபதேசமாவது, வித்தியாதத்துவகலுஷிதச்சுவரூபம்; பிரமாணலக்கணமென்று பேசுதனன்றன்று. அது சிவசத்திக்கில்லாமையாற் சிவசத்திப்பிரமாணமே யில்லையாமென்று சிவனுக்கும் முத்தாத்மாவுக்கும் பிரமாணக்கண்ணில்லாமையா லந்தகர்களாய் விடுவார்களாதலால், வேறொரு பிரகாரத்தினாலே சிவசத்திப்பிரமாணமுண்டென்றால், அது, சிவனுக்கு முத்தசிவன் முதற்பொருள்களைப் பார்க்குமிடத்துப் பிரமாணம்; முத்தாத்மாவாகியசிவனுக்குச் சிவன் முதற்பொருள்களைப்பார்க்குமிடத்துப் பிரமாணமன்று. ஆயிரம் விளக்குவந்தாலும் அந்தகனுவன் அந்தவிளக்குக்கொண்டு, பொருள்களைப் பார்ப்பதின்னு; அந்தவிளக்கினால் விளங்கியகண்ணுள்ளவன் அந்தக்கன்கொண்டு விளக்கையும்பொருள்களையும் பார்ப்பன்.

பின்னுமொன்று, சிவசத்தி சிவனுக்குக்கண்: அது பிறர்கண்ணுதலால் முத்தாத்மா அதுகொண்டு சிவன்முதற்பொருள்களைப் பாரான்; பார்ப்பானுயினும் பார்த்தற்கிரியைப்பிரமிதிப்பிரயோசனம் அவனதன்றும். சிவாநந்தியவைக்கியத்தினு லந்தப்பிரயோசன மவனதாமென்னிலதகூடாது, சிவனோடைக்கியஞ் சிவமானசாதியாகிய சிவசாதிருச்சிபம் வேறொன்றன்றென்று சித்தாந்தசிகாமணி பிரமாணதீபிகை முதலானவைகளிலே அனேகப்பிரகாரத்தாற் சாதிக்கப்பட்டிருக்கையால்; சிவனுஞ் சிவசத்தியுஞ் சிவசத்திவிளக்கினால் விளங்கித் திரும்ப அவ்விளக்கு விருமபாமலிருக்கின்ற முத்தாத்மாயினது, பிறபொருளறிவாகிய வெதிர்முகசிந்ததியால் அறியப்படுந்தன்மையின்றி, அறியும்பொருளாக வறியப்படும்.

முத்தாத்தமாயினது தற்பொருளறிவாகிய திரும்பியமுகசிந்ததியாலறிப்பட்டாது. அறியப்படுமாசில்; நிருபச்சரிதவைக்கியம் வருமாநலால் வகாதமப் பிரசங்கம்வந்து, சித்தாந்தமன்றி வேதாந்தமாய்விடுமாதலால், “பஞ்சப்பாசாய்ச்சமுகத்தானூர் பாதிபிபிபுருச்யதே” என்பதில், முத்தாத்மாக்களை யிரட்சிக்கிறாரென்றும் வகஜேசுவசனத்துக்கும், பதமுத்தராகிய அபாமுத்தர்க்களையென்றித்தமாசலாற் பரமுத்தாத்ம் சிவசிந்தி திரும்பச் சிவசிந்தியிளக்கு விருமபாய் சுவயம்பிரசாசமாய்ச் சுவதந்திரமாய்ச் சுவரூபப்பிரமாணமாயிருப்பென்று சித்தாந்தமானையால், சிவன்முதற் சிவாதமாவத்தமான சிற்பொருள்களுக்கெல்லா முன்னொன்னமுறைமையிற் பிரமாதிருரூபம் பிரமாணரூபம் பிரமிதிருப மூன்றுஞ் சொரூபந்தானே தடத்தமன்று; ஆதலால், அவரவரெதிர்முகியாயிருக்குங்கரணக்குறிச்சிந்ததியேபிரமாணம், பிரமிதி பிரமாணமன்று.

அது பிரமாணவியாபாரக்குறிப் பிரமாணபலமாதலால், பிரமிதிதானே பிரமாணம்; பலமென்னில்பிரமாதிரிகோடிப்பிரமிதிபிரமாணம்; பிரமேயக்குறி விஷயகோடிப்பிரமிதிதான், விஷயவியாபாரத்தான், பலமெனும்பிறந்தமும், அதுவன்றிநாதவிருத்தி வித்தியாராகாதிகளாற்கலக்ருணடசலிகற்பநிருவிகற்பப் பிரமிதிதானேபரோண்முகசிந்ததியுதானே பிரமாணம்.) ஆனோபாதானோபேக்ஷாபுத்தியே பிரமாணபலப்பிரமிதி (நாதவிருத்தி வித்தியாராகாதிகளாற் கலகருணை முதலானவையோன்முகசிந்ததியே பிரமாதிருரூபம்) பிரமாதிருபமாதிரஞ்சொரூபம், முத்தியிலிருப்பது. பிரமாணப்பிரமிதிருபமிரணந் தடத்தம்; முத்தியிலில்லை; சம்சாரத்திலிருப்பது.

முத்தாத்மாவுக்குச் சிவன்முதற்பொருள்களை யறியுமிடத்துச் சிவசத்தியே பிரமாணமென்னும், பிறந்தமும் பேசாமற்போயின.

திருமப, ஊகித்துப்பார்க்குமிடத்துச் சிவசத்தி முத்தாத்ம் சிவன்முதற்பிறபொருள்களைப் பார்க்குமிடத்துச் சிவனுக்குப்பிரமாணம். தற்பொ

ருளாகிய தன்னைப்பார்க்குமிடத்துச் சிவனுக்குச் சிவசத்தி பிரமாணமன்று, அதுபிற்பொருள் அறிவாதலால் சிவன் சத்திக்குப் பின்னப்பொருளாய்ப்போவார் ஆதலின். சிவன் தன்னறிவாகிய தனது சிவரூபசிற்சத்திப்பிரமாணத்தினும், பிறவறிவாகிய தனது சத்திரூபமென்கின்ற சிவச்சுரூபப்பிரமேயத்தைத் தற்பொருட்பிரமாணம் பிற்பொருட்பிரமாணமாகும் அந்தவிரண்டிற்கும் அந்தராதம் சித்தரூப சிவரூபப் பிரமாதாவாயிருந்தறிவர். இந்தநீதி முத்தாதம் சிவன்முதற் சிற்பொருள்களுக்குஞ் சமமாகும்.

ஆகையாற், சிவன்முத்த சித்தசிவயோகி நிருபாதிக சிவசத்திவிளக்கில் விளங்கிய தனது சிற்சத்திப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண சிவப்பிரமாணத்தில் உற்பவித்த வபரோக்ஷசாக்ஷாற்கார சிவலக்ஷண லக்கிய நிபதித சிவயோகப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமிதியினும் சிவனைப் பார்ப்பன்.

சிவன்முத்த சாத்நிய சிவயோகி நிவ்வியாதிதைவிக சிவாகம சத்தானுவித்தாதத்தியாத்மிக சிவாகமசத்த விஷயவாசனூபூரித புத்திப்பிரகாசத்திரியிற்பற்றிச் சிவாகமப்பேர்பெறுஞ் சிவசத்திவிளக்கில் விளங்கிய தனது சிற்சத்தி நேத்திர சிவாகமப்பிரமாண சிவப்பிரமாணத்திலுற்பவித்த, பரோக்ஷசத்தப்பிரமிதியினும் சிவலக்ஷணக்கேள்விவழியாற் சிவனையறிந்து, தியானசமாதிபண்ணுவன்.

அறிந்தபின்னும் அவன் வாதிப்பிரதிவாதி விப்பிரதிபத்திகலகங்களால் வருஞ் சந்தேகம்போம்படி காரியலிங்க விஷயவாசனூபூரித புத்திப்பிரகாசத்திரியிற்பற்றி அனுமானப்பேர்பெறுஞ் சிவசத்திவிளக்கில் விளங்கிய சிற்சத்தி நேத்திரானுமானமான சிவப்பிரமாணத்தில் உற்பவித்த, பரோக்ஷானுமிதியினும் பரீக்ஷித்துப் பரீக்ஷயினைதேககோடியில் விழுந்தறிந்து தியானசமாதி பண்ணுவன். (கச)

அ ள னை வு ம் றிற் று.

ஆ திருவிருத்தம்-௨௨.

முதலாஞ் சூத்திரம்.

ஆகையாற் சாத்திரத்தினை லறியுமறிவிற் சந்தேகமவாராதபடி
அனுமானத்தாற் சிவனையறியுமுறைமையை யுணர்ந்து
கின்றா.

ஒருவனோடொருத்தியொன்றென்றுரைத்திடுமுலகமெல்லாம்
வருமுறைவந்துகின்றுபோவதுமாதலாலே
தருபவனொருவனவேண்டிநதான்முதலீறுமாகி
மருவிடுமனாதிமுத்தசித்துருமன்னி சின்றே.

இ-ள். உலகமெல்லாம் தருபவனொருவன்வேண்டும-சிவத்ததுவமுதற்
பிருதிவித்தவமீறாகுந் தததுவ தாத்துவிகமாகிய வுலகொருகாத்தாவை
யுடையது, (இதுபிரதிஞானை; காரிபத்தன்மைபால், இதுவருவித்தவேது.
உலகிதுகாரியமன்று, உமதேதுச்சுவுருபாசித்தம்; நமதேதுச்சுவுருபாசித்
தமன்று. உலகு காரியம்) - ஒருவனோடொருத்தியொன்றென்றுரைத்திடு
மாதலாலே - சார்த்தைப்பற்றி அசேதனமாகவு மொருவனோடொருத்தி
யொன்றென்று அனேகமாகவு மறைபப்படுமாதலால் - வருமுறைவந்துகி
ன்றுபோவதுமாதலாலே - இலதுளதாகி உளதிலதாகி, உற்பத்தித்திதி நாச
முறுமாதலால், இப்படி காரிபத்துவ ரிசசயமாதலால், யாதொன்று யா
தொன்று காரியம், அது கர்த்தாவையுடைத்து, எப்படிக்கடம், இது
திருட்டார்த்தம், அப்படியுலகிதுகாரியம், இது உபநயம், ஆகையால் அ
ப்படியுலகிது கர்த்தாவையுடைத்து, இது நிகமனம் - (அந்தக்கர்த்தாவின
திலக்கணமெப்படியென்னில) தான் - அந்தக் கர்த்தாவானவன் - முதலீறு
மாகிமருவிடும - சிவத்ததுவமுதற் சுத்தவித்தியாதத்துவமீறாகுஞ் சாதா
ரண அசாதாரண சாதாரணசாதாரணங்களாகிய தத்துவதாத்துவிக
புவன குககுமதேக தூலதேக போக்கிய சுத்தாத்ததுவப்பொருள்களை
சுத்தமாயையினின்றொரு சிருட்டித்துத் திதித்துச சங்கரித்து, ஸ்ரீமத்,
அனந்தேசுரத்துவாரத்தினாலே மகாசிருட்டியிற் காலதத்துவமுதற் பிருதி
வித்தத்துவமீறாகுஞ் சாதாரண அசாதாரண சாதாரணசாதாரணங்களாகிய
தத்துவ தாத்துவிக புவன குககுமதேக தூலதேக போக்கிய சுத்தாசுத்த
அசுத்தாத்துவப்பொருள்களை அசுத்தமாயையிலெனின்றொரு சிருட்டித்துத்
திதித்துச சங்கரித்து, குணதத்துவத்துள்ளு, மத்தியப்பிரளயத்திற், பிரகி
ருதியின் அக்கிரத்து நிலயராபிய ஸ்ரீமத், ஸ்ரீகண்டராதத் துவாரத்தி
னாலே மத்திய சிருட்டிதோறும் [அசாதாரண மகாப்பிரளயபரியந்தமிரு
க்குமென்றுகொண்டு] குணதத்துவமுதற் பிருதிவித்தத்துவமீறாகுஞ் சாதா
ரண அசாதாரண சாதாரணசாதாரண தத்துவ தாத்துவிக புவன திவ்விய

தூலதேகபோக்கிய வசத்தாத்துவப்பொருள்களையும், பின்னுங்குணத்தத் தவத்துள் மத்தியப்பிரளயத்திற் பிரகிருதியின தக்கிரத்தநிலயராகிய பிரம விட்டுணுத்துவாரத்தினாலேயும் பிரமாண்டத்துண்ணிலயராகிய பிரமவிட் டினுத் துவாரத்தினாலேயும் சில திவ்வியாதிவ்விய தூலதேகபோக்கிய வசத்தாத்துவப்பொருள்களையும் பிரகிருதியிலே நின்றுஞ் சிருட்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து; முதனடுவீறுமாகி என்னுகொள்ளாதலான், முதலெ ன்றுசொல்லுஞ் சிருட்டிகர்த்தாவாயும், நடுவென்றுசொல்லுந் திதிகர்த்தா வாயும், ஈறென்றுசொல்லுஞ் சங்காரகர்த்தாவாயும், பொருந்திமெ- (அது வன்றிச் சுவபாவத்தினாலேயு மனந்தேசரத்துவாரத்தினாலேயுந் திரோபா வகர்த்தாவுமாம். சபாவத்தினாலேயு மனந்த ஸ்ரீகண்டாதித் துவாரத்தி னாலேயும் அனுக்கிரககர்த்தாவுமாம். சரீரிகளே கிர்த்தியம்பண்ணுதலால் அசரீரியாயிருக்கின்றவுமது கர்த்தாவுக்குக் கிருத்தியம் எப்படிக்கூடும்? சத்தியம். மூர்த்தியிரண்வெதம், சலையென்றும், அசலையென்றும், சலையாயிருக்கின்றமூர்த்தி யவர்க்கில்லாதபடியினாலே) அனுதிமுத்தசித்தரும ன்ணிரின்றே-அசலையாகிய நித்திய முதத சிற்சத்திமூர்த்தி பொருந்திரின் றே (தான் முதலீறுமாகி மருவிமென்று பொருட்புணர்ச்சி போதிக்க.) எ-று. (க)

உலகொருகர்த்தாவையுடைத்து, காரிபமாதலால், உலகு காரியம்; “ஒருவனோடொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடுமாத லாலும் வருமுறைவந்துநின்று போவதாதலாலும்” என்றுகாரியத்தைச் சாதித்து அதனாற் கர்த்தாவைச் சாதித்தீர், அதுகூடாது. பிரதிவிமுதலுலகிற் றோற் றநாசங்காணொமென்று லோகாயதன் ஆருகதனியர், கன்முதலோர் சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

உதிப்பதுமீறுமுண்டென்றுரைப்பதிங்கென்னைமுன்னோர் மதித்துலகனுதியாகிமன்னியதென்பரென்னி விதற்கியானனுமானுதியெடேனிப்பூதாதியெல்லாம் விதிப்படிதோற்றிமாயக்காணலான்மேதினிக்குே.

இ-ள். உதிப்பதுமீறுமுண்டென்றுரைப்பதிங்கென்னை-உலகுக்கு உற் பத்தியாதலு நாசமாதலு முள்ளனவென்று இசைப்பதேது-முன்னோர்- தர்க்கமுதற் சாத்திரமுணர்ந்தோர்-மதித்து-தர்க்கித்து நிச்சயம்பண்ணி- உலகு-பிரபஞ்சம்-அனுதியாகி-எப்போது மிப்படியிருப்பதாய்-மன்னிய கென்பர்-நிலபெற்றதென்று நிகழ்த்துவர்-என்னில்-என்று நீசொல்லில்- இதற்கு-நீசொல்லுமிந்த வார்த்தைக்கு-யான்-நான் (நீபிரத்தியக்ஷவாதி யாகையினுலு மிதிபிரத்தியக்ஷசித்தமாகையாலும் பிரத்தியக்ஷப்பிரமா ணமாத்திரமன்றி) - அனுமானுதியெடேன்-அனுமானுகமப் பிரமாணங்க ணைத்தொடேன்-(பின்னை அறியுமாறெப்படியென்னில்) இப்பூதாதியெல் லாம்-பூதங்களை[யாதியாகக்] காணமாகவுடைத்தாய்ப்பூதபரிணாமமாகிய

உடலுர்மரமல்லாமா முதலிய விவ்வுலகிற்பொருந்திய பொருள்களெல்லாம்—விதிப்படிதோற்றி மாயக்காணலான் மேதினிககே-பூமியின் கண்ணே கன்முறைமையில் ஈசரசங்கற்பத்தினால் உற்பத்திநாசமாகப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமாகிய சிற்சந்திபொருந்திய நேத்திரத்தினுற் பார்த்தலால். எ-று. (2)

உலகுக் குற்பத்திநாசமுளது, அஃதொருகர்த்தாவைவிரும்பாமல், இயல்பிலாமென்ன மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

இயல்புகாண்டோற்றிமாய்கையென்றிடினியல்பினுக்குச் செயலதின்னியல்புசெய்துசெய்தியேலியல்பதின்ரு மியல்பதாம்பூதந்தானேயியற்றிடுஞ்செய்தியென்றிற் செயல்செய்வானொருவன்வேண்டுஞ்செயற்படுமசேதனத்தால்

இ-ள். இயல்புகாண்டோற்றிமாய்கையென்றிடில் - உபாதானகாரணத்திறோன்றி யொடுங்குவது, காரியப்பொருளினது, சுவபாவமென்று நீசொல்லில்—இயல்பினுக்குச் செயலதின்ன - இயல்பாயிருக்கும்பொருளுக் கு ஒருபோதுண்டாய் ஒருபோதின்ருய்க் காரியப்படுந்தன்மையின்று—இயல்புசெய்தி-அப்படிக்காரியப்படுவது அப்பொருட்சுவபாவமென்று நீசொல்லில்—செய்தியேலியல்பதின்ரும்—காரியப்படுமாகில் அப்பொருட் சுவபாவமில்லையாம். (அப்படிச்சொல்லவேண்டுமெனில்)—(செய்தி)யியல்பதாம்—உற்பத்திநாச யோக்கியமாகிய வியல்பில்லாதபொருள் சர்வசாமர்த்தியமுடைய கர்த்தாவினாலுந்தோற்றுவித்தொடுக்கப்பட்டது. ஆதலாற் காரியப்பொரு ளுற்பத்திநாசமாகு மோரியல்புடையது, ஈரியல்புடையதன்று. அப்படியாயி னுற்பத்திகாலத்த நாசம் நாசகாலத் துற்பத்தி, காணாதிருப்பதென்? உள்ளது தற்காலத் துற்பத்திருபமாயும், நாசருபமாயும், நாசோற்பத்திக ளோரியல்பாயிருக்கும்; பெளத்தனுக்குப்போலத் தற்காலத்திரியல்பாயிரா. அந்தவுற்பத்திநாசங்கள் காரியப்பொருள்களிற் காணப்படுதலாற் காரியமாய்ச் செயற்படும்பொருள் செய்பவனை விடாதாலால் அந்தவுற்பத்திநாசங்கள் ஒருங்கே யொருகாலத்தோ ரியல்பாயிருந்தாலும் தனது தனது காரியவிளக்கங் காரியமறைதலாகுமுருபந் தனது தனது கர்த்திருகாரக முதற்காரகங்களின்றி முதற்காரணத்தினின்றித் தோன்றாது; ஆதலாற் கர்த்தாவைவிரும்புதல் காரியத்துக்குண்டு. சம்மதமே யிதெல்லாமுமக்குமாதலால்—செய்தி-காரியம்; சிருட்டி நிதி சங்காரங்களை - பூதந்தானே - * (கர்த்தாவாய்) இயற்றிடுமென்னில் - பண்ணுமென்று லோகாயதபகஷையிருக்கும் நீசொல்லில்—(பூதங்கள்) செயற்படுமசேதனத்தால்—காரியமாகுஞ் சடமாதலால்—செயல்செய்வா னொருவன் வேண்டும்—பூதகாரியத்தினது தோற்றம் நிற்கல் போதற்றொழில்சுனைப்பண்ணுமொருகர்த்தாவை விரும்பும். எ-று. (3)

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண கோசரமாகப் பூதங்கடாமே பொருள்
களைத் தோற்றுவித்து நிற்பித்துப்போக்கும், சேதன
ஐகிய ஒருகர்த்தாவேண்டுவதில்லையென, மறுத்
துணர்த்துகின்றார்.

நிலம்புனலனஸ்கால்காணாநிறுத்திமெழிக்குமாக்கும்
பலந்தருமொருவனிற்குப்பண்ணிடவேண்டாவென்னி
லிலங்கியதோற்றநிறைவையிசைதலாலே
நலங்கிளர்தோற்றநாசந்தனக்கிலாநாதன்வேண்டும்.

இ ள். நிலம்புனலனஸ்கால் - பிருதிவி அப்புச் தேயு வாயுக்கள் -
காண-பிரத்தியக்ஷமாக- (சரீராதிப்பொருள்களை) நிறுத்திமெழிக்குமாக்கு
ம்பலந்தரும்-ஆங்கும்-சிருட்டிக்கும்-நிறுத்தும்-திதிக்கு - பலந்தரும் - அக
னாற்போகத்தைக்கொடுக்கும்-அழிக்கும்-சங்கரிக்கும்- ௨ ரவன் - (அப்பிர
த்தியக்ஷனாய்ச்சேதனனாய்) ஒருகர்த்தா-இவ்வு-இந்தக்காரிபத்தை-பண்
ணிடைவேண்டா-செய்யத்தக்கதில்லை-என்னில்-என்று நீசொல்லுகில் ("பூ
தாதிமீறுமுதலுந் துணையாகப் பேதாய் திகியாகும்" என்று சிவஞான
போதத்திருத்தலால் நின்றலாகிய திதி தோற்றமீறுகிய சிருட்டி சங்காரங்
களை முனிபிண்காண்பிபாதிராது. அப்பயல்பூதங்களிலி நக்குந்தியுமப்ப
டியென்று)-இலங்கியதோற்றநிறைவையிசைதலாலே- மனசிலுதித்த
சிருட்டிதி சங்கார சம்பந்ததநிலை பூதங்களுக்காரிபமென்று கொண்டு
அவற்றைத் தோற்றவித்து நிற்பதூப் போகரும்பொருட்டு-தனக்குத்
தோற்றநாசமில்லா-உலங்கிளர்தான்-சாட்குணணிப பரிபூரணனாயிருக்
கின்ற கர்த்தா-வேனடும் - விரும்பப்படுவன். என்று. (சு)

பொளத்தன் புத்ததேவதை குருவாயிருத்தன்மாத்திரமன்றி உலக
கர்த்தாவல்லன், பஞ்சகந்தங்களினது கூட்டத்தினு
லுலகுண்டாம், கர்த்தாவேண்டுவதில்லையென்னமறு
த்துணர்த்துகின்றார்.

சார்பினிற்றேன்றுமெல்லாதருபவனில்லையென்னிற்
தேரினில்லதற்கோதோற்றமுள்ளதற்கோநீசெப்பா
யோரினில்லதுவுந்தோன்றுதுள்ளதேனுதிக்கவேண்டா
சோர்விலாதிரண்டுமின்றிநிப்பதுதோன்றுபன்றே.

இ-ள். சார்பினிற்றேன்றுமெல்லாம்-பஞ்சகந்தங்களினது கூட்டவி
சேடத்தாற் பூதமுதலாகிய பொருள்களெல்லாமுதிக்கும்-தருபவனில்லை
யென்னில்-சிருட்டிமுதற் கிருத்திய கிருத்தாய்முன் நீர்சொன்னமுறை
மையனாகிய கர்த்தாவில்லையென்றுநீசொல்லிற் (கர்த்தாவன்னடில்லையென்
பது பின்பேசுவோம். இப்போது நீசிருபாதானவாதிபயுள்ளோ?) -தேரினி
ல்லதற்கோ தோற்றமுள்ளதற்கோ நீ செப்பாய்-விசாரிககிற் றேற்ற முள்
ளபொருட்கோ வில்லாதபொருட்கோ நீசொல்-ஒரில்-விசாரிக்கில்-இவ்வு

துவுந் சான்ரு தள்ளதேனுதிக்கவேண்டா-இல்லாத முயற்கொம்புமுதலியவு முண்டாகா, உதித்துளதாயிருக்கின்ற கடபடாதிமுண்டாகமாட்டாவாம்-சோர்விலாகிரண்டுமின்றிநிற்பது-அப்படி யுள்ளதுமில்லதுமின்றி யுள்ளதாயிருப்பது-தோன்றுமன்றே-உண்டாகுந் தானே. எ-று.

அந்தச் சந்தாரியவார்த்தையைத்தானே சமுத்தரித்து நிறுத்துகின்றார்.

உள்ளதுமில்லதுமின்றிநின்றதொன்றுளதேனுண்டாமில்லதேவல்லையா குநதோற்றமுமிசையாதாகுமுள்ள காரணத்திலுண்டாங்காரியமுதிக்குமண்ணிலல்லதாம்படங்கடாகியெழிறருமியற்றுவானால்.

இ-ள். உள்ளதுமில்லதுமின்றி நின்றதொன்றுளதேனுண்டாம்-வியத்திருபமென்கிற காரியருபத்தினாலே உள்ளதுமின்றிச், சத்திருபமென்கிற காரணருபத்தினாலே இலதமின்றி, இருப்பதொருபொருளுண்டாமாகில், அதுற்பத்தியாம்-இல்லதேல் - இப்படியொருபொருளினதேல்-இல்லையாகும்- * தோற்றமுமிசையாதாகும் - உற்பத்தியும்பொருந்தாதாகும்-(பின்னைச் சித்தாகந்தமெப்படிபென்னிற் கொல்வாய்) உள்ளகாரணத்திலு-காரியகாலத்தில் வியத்திருபமாய்ப் சத்தாயிருக்கும் முதற்காரணத்திலு-உண்டாவகாரியம் - காரணகாலத்திற் சத்திருபமாய்ப் சத்தாயிருக்குங் காரியம்-உதிக்கும்-உற்பத்தியாம்-(காரியங் காரணத்திலுலதுண்டாமென்னில்) மண்ணினில்லதாமபடம் -சத்தி பமாய் முன்னதில்லாமை யால், தாலையெடாமல், மண்ணைக் குவாலால் எடுக்கும்படி முன்னுக்குமித்திருந்து இதுகாரண மதுகாரணமல்லவென்று நியமிக்குங் காரியமாகும்-கடாதி- * ஆயற்றுவானால்- குவாலால்-எழிறரும்- பிரகாசித்துண்டாம். எ-று. (சு)

முதற்காரணத்தின்முன்னிருந்து, காரியந்தோன்றுமென்றீர், அது நிமித்தகாரணனின்றித் தானே பிரகிருதியிற் றோன்றுமென்று சாங்கியன்சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

ஒருபொருளொருவனின்றியுளதிலதாகுமென்னிறுபொருளுண்டேலின்றந்தன்மையினின்றேனுண்டாய்வருதலின்றிலதுகாரியமுதலுளதாகுமென்னிற்குதுகாரியமுமுண்டாய்த்தோற்றமுங்கர்த்தாவாலாம்.

இ-ள். ஒருபொருள்-காரியம்-ஒருவனின்றி - நிமித்தகாரணனையன்றி-உளதிலதாகுமென்னில் - முதற்காரணத்திற்கோற்றி யொடுக்குமென்று நீசொல்லில்-தருபொருள்-அந்தமுதற்காரண முற்பலிப்பித்த வஸ்து-உண்டேல்-உள்ளதேல்-இன்னுத்தன்மையின்று-(நாசத்திற்குக்காரண

மில்லாமையால்) நிலைபெற்றிருக்குந்தானே—இன்றேல்-நாசமானால்—உன் டாய்வருதலின்னு— (நிமித்தமில்லாமையாற் காரணரூபமாய் இருப்பதன் றிக் காரியரூபமாய்த்) தோற்றுவித்தல்—முதலுளதாகும்—முதற்காரண முள்ள பொருளாகும்—ஆலது காரியம்—அதிற்குமுன்னுங் காரியஞ் சிப்பியி ற்றோன்றும் வெள்ளிபோல ஆபாசமாயசத்தியமாம்—என்னில்— என்று நீசொல்லில் (அதசத்தியமென்று)—கருதுகாரியமு முண்டாய்த் தோற்ற முங் கர்த்தாவாலாம—குற்றமற்ற பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமுதற் பிரமாணங் களினால் உள்ளபொருளென்று பரீக்ஷிக்கப்பட்டகாரிய முன் குச்சுமி த்து முதற்காரணத்துள்ளதா யதினும்பததியுஞ் செய்வனாலாகும். எ-து.

பட்டாசாரியன் மதமாசங்கித் திரண்டு திருவிருத்தங்களான்
மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

காயத்தினழிவுதோற்றங்கண்டனமுலகிற்கானே
நீயித்தையுரைத்தவாறிற்கென்னெனினிகழ்த்துமுண்மை
மாயத்தவுலகம்பூரீரீதிவளிவானமாதிரி
யாயிற்றானென்றினென்றுதோன்றினின்றழிதலாலே.

இ-ள். காயத்தி னழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற் கானேம்—(ஒரு வனெடொருத்தி யொன்றென்றுரைத்ததின) சரீரமுதலிய பொருள்களி னுற்பத்திராசங் கண்டோம், பூமிமுதலிய சகத்திற்கானேம்—நீயித்தையு ரைத்தவாறிற்கென்னெனில்—உலகு, காரியமாதலால் அதற்கொரு கர்த்தா வுண்டென்று நீ சொல்லுவதேதென்று நீ சொல்லுகில்—மாயத்தவுலகம்— மயக்கத்தைப்பண்ணும் பிரபஞ்சம்—பூரீரீதிவளிவானமாதிரியில் - பிரு திவி அப்புத் தேயு வாயு வாகாசமுதற் பொருளாகில் (தானென்பதசை)— (சைவத்துக்குத் தன்மாத்திரையிற்குற்றமீறதுநிற்க, நமீக்குப்பொதுவும் உனக்குப்பொதுவன்றிச் சிறப்புமாகும் வைதிகமார்க்கத்தில்) ஒன்றி னென்று தோன்றினின்றழிதலாலே. - சூத்துமாவில் ஆகாசம் ஆகாசத்தில் வாயு வாயுவில் அக்கினி அக்கினியில் அப்பு அப்புவிற்குநிலி இந்தமுறை மையிலுண்டாயிருந்த முறைமையினு லொடுங்குமென்று சொல்லுதலா லே— (அந்தவுலகம்) உண்மையிக்குத்தம்—தனக்குத் தோற்ற கிற்ற லீறு சத்தியமென்று சாற்றும். எ-து. (அ)

பஞ்சபூதங்களுக்கு நாசஞ்சொல்லுஞ் சுருதிக்குத்தாற்பரியஞ்சொ ல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

ஓரிடமழியப்பின்னுமோரிடநிற்குமொக்கப்
பாரிடமழிவதின்றாமென்றிடிற்பயில்வித்தெல்லாங்
காரிடமதனிற்காட்மெங்குரங்கழியும்வேனிற
சீருடைத்துலகுசூரஞ்சேர்ந்திடப்பேர்ந்தசெல்லும்.
அதுபோலவென்று வருவிக்க விரும்பப்பொருள் வெளிப்படை.

பூமியினொரு பிரதேசம் நாசமாகப் பின்னுமொரு பிரதேசம் நீசியாது நிற்கும். அதுவன்றிப் பூமியிடமெங்கு மொருங்கே நாசமாதலில்லையென்று நீகூறின பூமியிற்பொருந்தியிருக்கும் வீசங்களெல்லாங் கார்காலத்துண்டாக்கிய முனைகள் வேனிற்சூலத்தொருங்கழியும். அதுபோலக் காரணப்பொருளாகிய மாயை சிருட்டிசூலத்துண்டாக்கிய உலகஞ் சங்காரகாலம்வந்துழி வேறுபட்டொருங்கழிந்து போம்சிற்புடைத்து என்பது இத்தன்கருத்து. (க)

காலேசுவாதி காலமே கர்த்தாவென்றுசொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

காலமேகடவுளாகக்கண்டனத்தொழிலுக்கென்னிற்
காலமோவறிவின்றாகுமாயினுங்காரியங்கள்
காலமேதர மீவகாண்டுகாரணன்விதியினுக்குக்
காலமுங்கடவுளேவலாற்றுணைக்காரணங்காண்.

இ-ள். தொழிலுக்கு-சிருட்டி எதிதி சங்காரங்களுக்கு-காலமே- * க்டவுளாக - கர்த்தாவாக-கண்டனமென்னில் - * காலமோ - * அறிவின்றாகும் - (இதுககிது காரணங் காரியங் காரணம் பிரயோசன மென்றறியுந்) அறிவில்லாததாம்-ஆயினும்- * காரியங்கள் - தாத்துவிக போக்கியப்பொருள்களை-காலமேதரவேகாண்டும் - காலமுற்பத்திபண்ணக்கண்டோம் ஆகையால்-காரணன்விதியினுக்கு- முதற்காரணமாகிய தத்துவங்களி லின்றந் தாத்துவிகமாகிப் போகியப்பொருளினது தோற்றநிலையீறாகச் சொல்லப்படும் நிமித்தகாரணனாகிய சிவனதுசிருத்தியத்துக்கு- காலமும் - * க்டவுளேவலால்-கர்த்தாவின்து செலுத்துதலால் - துணைக்காரணங்காண்-சககாரிகாரணங்காண். - - - - - (க)

ஆளுகதரி லொருவன்மத மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

அழிந்தபின்னனுக்கடா மேயகிலமாய்வந்துரின்று
கழிந்திடுங்கன்மத்தென்னிற்கன்மமுமனுவுங்கூட
மொழிந்திடுஞ்சடமேயாகிமுடிதலான்முடியாசெய்தி
யொழிந்திடுமனுபங்களுலகெலாமொடுங்குமன்றே.

இ-ள். (அருகேசுவரனுக் குபதேசகர்த்திருத்துவமாத்நிரஞ் சகற்கர்த்திருத்துவமில்லையாதலால்) அழிந்தபின்-பிரளயத் துலகெலாமொடுங்கினபின் (ஒடுங்காதுரின்ற)-அனுக்கடாமே- (நிமித்தகர்த்தாவாகிய பாபபுண்ணியங்களினாலே முதற்காரணமாகிய) பரமானுக்கடாமே- கன்மத்து- * அகிலமாய் - எல்லாவுலகுமாய்- வந்துரின்று கழிந்திடுமென்னில்- தோற்றியிருந்தொடுங்குமென்று நீசொல்லுகில் - கன்மமுமனுவுங்கூட- நிமித்தகாரண முதற்காரண மிரண்டுமொத்து - மொழிந்திடுஞ் சடமேயாகிமுடிதலால் - சொல்லப்படு மசேதனமாகி யகித்தியமாதலால் -

முடியாசெய்தி-கிருத்திய நிறைவேறுது-உலகெலா மொடுங்குமன்றே-
உலகமெல்லாஞ் சங்காரமாம்பொதே-அணுருபங்கள் - பரமானுக்கள்
(சைவத்துக்குப் பூதகாரியமாதலால்)-ஒழிந்திடும்-ஒடுங்கிடும் (பூதமுத
லியவுலகத்துக் கெப்படிச் காரணமாம்? காரணமன்றுதானே.) எ-று. (1)

உலோகாயதனுலகுக்குக் காரணமென்னும் பூதமும் ஸைவாயிகள்
முதலோருலகுக்குக்காரணமென்னும்பரமானுவும்
பிரளயத்தொடுங்குமென்றீர், பின் காரணமேதெ
ன்றுவினாவச் செப்புகின்றார்.

காரணவனுக்கள்கெட்டாற்காரியவுலகின்றென்னிற்
காரணமாயையாகக்காரியங்காணலாகும்
காரணமாயையென்னைகாண்பதிங்சுணுவேயென்னிற்
காரணமாயையேகாண்காரியமணுவிற் கண்டால்.

இ-ள். காரணவனுக்கள் கெட்டால்-நாங் காரணமாகக்கற்பித்த
வனுக்கள் சங்கரிக்கப்பட்டால்-காரியவுலகின்றென்னில்- காரியமாய்த்
தோற்றம்பிரவஞ்சமில்லையாய்விடும் (அதுண்டாகும்பொருட்டிக்காரணம்
வேண்டு)மென்னில் - காரணமாயையாக- * (அதினின்றும்பவிக்கும்)
காரியங் காணலாகும்- * காரணமாயையென்னை-மாயை காரணமென்ப
தேது?-இங்கு-காரியத்துக்குக்காரணமாக- அணுவேகாண்பதென்னில்-
* அணுவில்- * காரியங்கண்டால்-காரியத்தன்மை யறியப்பட்டால்-கார
ணமாயையேகாண்- * எ-று. (கஉ)

திரும்ப விகற்பித்து நிராகரிக்கின்றார்.

காரியமென்பதென்னை காரணவனுவையென்னிற்
காரியமவயவத்தாற்கண்டனங்கடாதிபோலக்
காரியவுருவமெல்லாமழிதருங்காரணத்தாற்
காரியவுறுப்பின்மாயைதருமெனக்கருகிடாயே.

இ-ள். காரணவனுவை-நாங்க ளுலகுக்குப் பரமகாரணமாகக் கற்பி
த்த பரமானுவை-காரியமென்ப தென்னையென்னில்- * அவயவத்தால்-
சாமிசத்தால் - கடாதிபோல - * காரிய (மாக) - * கண்டனம்-அறிந்
தோம் - (நிரவயவமாகிய பரமானுவைச் சாவயமாக எந்தவேதுவினா
லேகண்டீர்? திக்கொடு சங்கோகியாயும், மூர்த்தமாயும், கேட்கப்படுத
லாற் சாவயவமென்றும் அதனாற் காரியமென்றும், அதனா லதற்கு
வேறொரு காரணமுண்டென்றும் அறிந்தோமாகையால் பரமானுமுத
லாம்) காரியவுருவமெல்லாம் அழிதருங்காரணத்தால்- * (அந்தப் பரமா
னுமுதலிய காரியங்களை) காரியவுறுப்பின்-அசேதனமாய் அனேகமாயி
ருத்தல் அமூர்த்தமாயிருத்தல், சாவயவமாயிருத்தல் முதலான காரியவி

லக்ஷணமில்லாததாய் இதற்குச் சேதனமாத்திரமின்றி, விபரீதலக்ஷண முள்ளதாகிய -மாயை- * தருமென-உண்டாக்குமென-கருதிடாயே- * ஏ-று. (க௭)

இவ்வுலக மாயையின் காரியமென் றுணர்த்துகின்றார்.

தோற்றமுநிலையுமீறுமாயையின் ரொழிலதென்றே
சாற்றிடுமூலகம்வித்துச்சாகாதியனுக்களாக
வேற்றதேவீண்டி-நிற்குமில்லதேவிலையாகு
மாற்றநீமறந்தாயித்தான்மாயையைமதித்திடாயே.

இ-ள். (உலகினது) தோற்றமு நிலையுமீறும் - கிருட்டியும் திதியும் சங்காரமும்-மாயையின் ரொழிலதென்றே-(அன்னத்தினதுபாகஞ் சாத் தனதுபாகமென்றும்போல) மாயையினது கிருத்தியம், ஈசுவரனது கிருத் தியமென்றதானே - சாற்றிடுமூலகம்-உயர்ந்தோர் சொல்லுவார்கள்- வித்து-ஆலம்விதை முதலானது - சாகாதி - பிண்கொம்புமுதலானவை யை-அனுக்களாக - குக்கும சத்திரூபங்களாக - ஏற்றதேல்- தன்னிடத் துத் தரித்திருந்ததானால்- ஈண்டிநிற்கும்-(தம்மிடத்து நின்றுத் தூலவியத் திருப்பமாகத்) தோற்றி நிற்கும்-இல்லதேவிலையாகும் - *மாற்றநீ மறந் தாய் - (முதற்காரணத்திற் காரியமுன் குக்குமித்துச் சத்திரூபமாயிரா திருந்தால், உண்டாகாதென்று முன்சொன்ன) வசனத்தையினையாதிருந் தாய்-இத்தால் - வித்துச்சாகாதியென்னுந் திருட்டாந்தமுறைமையால்- மாயையைமதித்திடாயே - (மாயைதனது காரியத்தைமுன் சத்திரூப மாக ஏற்றதேலந்தக்காரியத்துக்குக் காரணமாம், இல்லையேற் காரண மாகாதென்று) மாயையைச் (சற்காரியவாகியாகித் தானே)விசாரித்துப் பார். ஏ-று. (க௮)

அப்படித்தானே மதித்தலை வெளிபண்ணிக்காட்டுகின்றார்.

மாயையினுள்ளவஞ்சம்வருவதுபோவதாகும்
நீயதிங்கிலையென்னினிகழ்ந்திடுமுயலிற்கோடு
போயுருமிலைகளெல்லாமரங்களிற்புக்குப்போதி
ஒயிடுமதுவுமென்னிற்காரணங்கிடக்கவாமே.

இ-ள். (மாயையின்) உள்ளவஞ்சம்-சத்திரூபமாய் முன் குக்குமித் திருந்த பிரபஞ்சம் வியத்திரூபமாய்த் திரும்பச் சத்திரூபமாய் - மாயை யின்-மாயையினிடத்திருந்து-வருவது போவதாகும் - தோற்றியொடுங்கு வதாகும்-நீயதிங்கிலையென்னினில்-மாயையிற்காரியமுன் சத்திரூபமாயிரு ந்து, வருவது போவதினிலை யென்று நீசொல்லில்-முயலிற்கோடு-முயலி ன்கண்ணே கொம்பு-நிகழ்த்திடும்- உண்டாம் - (மாங்களில்) உருமிலைக ளெல்லாம்-உதிரும்பத்திரங்குளெல்லாம்-மாங்களிலே - போய்ப் புக்குப் போதின் - சென்றொடுங்கி வருமாநில-அதாவும் ஆயிடுமென்னில்-மாயை

யிற் பிரபஞ்சம் வருவது போவதாகுமென்று நீசொல்லில் (மரங்களிலு தீர்த விலைகள் தங்களுக்குக் காரணமாகும் மரங்களுக்குக்காரணமாகிய பிருதிவியிலொடுங்கும் அப்போது மரங்களினிலைகளினதுதோற்றம் எப் படி யென்னில், உதிர்தவிலைகள் வந்தொடுங்காதிருந்தாலும்) - கார ணங்கிடக்கவாமே-அவைகளன்றிப் பின்னு மனந்த பத்திரசத்திரபமா கிய மாரித்க வேறுவேறு இலைகளுண்டாகா நிற்குந்தானே. ஏ-று. (கரு)

பிரபஞ்சம் பிரவாகானுதியென்பதிசைக்கின்றார்.

கருதுகாரணமுண்டாகக்காரியமுள்ளதாகி
வருதலாலுதியைவயமற்றொருகடவுளித்தைத்
தருதலாலாதியாகச்சாற்றலுமாகுமாயைக்
கொருவனாரென்றிங்கென்னிலுள்ளவாறுரைப்பக்கேனீ.

இ-ள்- கருதுகாரணமுண்டாக-(இந்தக்காரியத்துக்கு, இதுவேகா ரணமென்று) பரீக்ஷிக்கப்பட்ட மாயை எக்காலத்து முள்ளதாயிருக்க- காரியமுள்ளதாகி-காரியஞ் (சத்திரபத்தினாலேயும் வியத்திரபத்தினாலே யும் எப்போது) முள்ளபொருளாகி-வருதலால்-சத்திரபத்திரிந்த வியத் திரபமாதலால்-வையம்-பிரபஞ்சகாரியம்-அனுதி-ரித்தியம் (வியத்திரப தத்தினாலே யொன்றுபோக வொன்று பிரவாகமாய் வருதலாற் பிரவாக ரித்தியமென்று சொல்லப்படும்)-மற்றொருகடவுள்- நிமித்தகாரணனாகிய கர்த்தா-இத்தை-இந்தவையத்தை-தருதலால்-சத்திரபத்தையியத்திரப மாகத்திரித்து நீக்கி வியத்திரபமாக்கலால்-ஆகியாகச் சாற்றலுமாகும்- அரித்தியமாகவுஞ் சொல்லப்படும் - மாயைக்கொருவனாரென்றிங்கென் னில்-மாயை யொவ்வொருவொரு பிரதேசங்களிலே சத்திரபத்திரி ந்று வியத்திரபமாதலுக்கு நிமித்தகாரணன் எவனென்று நீர்சொல்லுமெ ன்று நீசொல்லில்-உள்ளவாறுரைப்பக்கேனீ- சத்தியமாகச் சொல்வாம் கீகேள். ஏ-று. (கசு)

உள்ளமுறைமையை யுணர்த்துகின்றார்.

புத்திமற்காரியத்தாற்பூதாதிபுருடன்ருனு
மத்தனுகரணம்பெற்றாலுதலாலவற்றைமரையை
யுய்த்திமெதனுன்மாயைக்குணர்வொன்றுமில்லையென்றே
வைத்தனரதனூலெல்லாம்வருவிப்பானொருவன்வேண்டும்.

இ-ள். பூதாதி-சங்காரக்கிரமத்திற் [பூதத்துக்குப்பூருவமாகும்] பிரு திவிதத்துவாதி சிவதத்துவாந்தமாகிய உலகு-புத்திமற் புத்திமத் - இது தகாராந்தவடமொழிப்பதம். இலக்கணியினுற் புத்தியென்றது ஞானம ன்றிக்கிரியையையுங்காட்டுதலால், சருவசிருட்டி ஸ்திதிசங்காரத் தொழி லரிவுடைய ஒருகர்த்தாவையுடைத்து; இது பிரதிஞ்ஞை- காரியத்தால்-

பண்ணப்படுதன்மையால், இதுவேது. (காரியானுமானத்தால் முன் கர்த்தாவைவிஸ்தரித்துச் சாகித்திருக்கக் கூறியதுகூறலென்னுங்குற்றம்வரத் திரும்பக் கூறுவதேன்? உள்ளது. இப்போது காரியானுமானங்கோத்த பாரிசேஷியானுமானத்தாற் சாகித்துச் சிறப்பிக்கின்றார். ஞானவான்கர்த்தாவாகவேண்டுமென்றால் அறிவுள்ளவனாய்ப் பிரசித்தனான வான்மாத்நானே கர்த்தா, பிரசித்தனன்றி யிருக்கும்வேறோர்சான்வேண்டியதில்லையென்று மீமாஞ்சகன் சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.)-(விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்களறிவின்றியப்பிரசித்தராதலால்) புருடன்ரனும்-சகலன்றனும்-அததனுகரணம் பெற்றால்-அந்தவேறெருகர்த்தாச சிருட்டித்துக்கொடுத்த தூலதேக குக்குமதேக பரதேகங்களைப்பொருந்தினால்-அறிதலால்-அவனறிவுக்கு நிமித்தமாக முன்பொரு சுவதந்திரவறிவனாகிய கர்த்தாச் சித்தித்தலானும், அவன் கர்த்தாவல்லன். (முதற்காரணந்தானே கர்த்தாவென்று சாங்கியன் முதலோர் சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்)-அவற்றை-அந்தத் தனுகரணங்களை-மாயை-*(முதற்காரணமாயிருந்து நிமித்தகாரணனாலேவப்பட்டு) உய்த்திடும்- உண்டாக்கும- அதனால்-முதற்காரணமாகையால் (யாதொன்றியாதொன்று முதற்காரணம் அதறிவில்லது மண்போலவென்று) - மாயைக்குணர்வொன்றுமில்லையென்றே- * வைத்தனர்-பெரியோர் நிச்சயித்தார்கள்-அதனால்- * எல்லாம் வருவிப்பானெருவன் வேண்டும்-சகலத்தையுமறிந் துண்டாக்குமொருகர்த்தா விரும்பப்படுவன். எ-று. (௧௭)

காரியோற்பத்தியிற் காரணம் முன்றுமுறைமையா யிருக்குமென்றுரைக்கின்றார்.

காரியகாரணங்கண்முதறுணைநிமித்தங்கண்டாம்
பாரின்மண்டிகைபண்ணுமவன்முதறுணைநிமித்தந்
தேரின்மண்மாயையாகத்திரிகைதன்சத்தியாக
வாரியன்குலாலையுநின்றாக்குவன்கிலமெல்லாம்.

இ-ள். காரியகாரணங்கள்-கடமுதற்காரியங்களினது காரணங்கள்-முதறுணைநிமித்தங்கண்டாம் - முதற்காரணமென்றுந் துணைகாரணமென்றும் நிமித்தகாரணமென்றும் மூன்றுபகுப்பாகப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்தோம்-(அதெப்படி?)தேரின்-பரீக்ஷிக்கின்-மண்மாயையாக-மண்போலமுதற்காரணஞ் சத்தமாயை யசத்தமாயையாக-திரிகை தன்சத்தியாக-திரிகைபோலத் துணைக்காரணந் தனது சத்தியு மதனாலேவப்பட்ட வன்ந்தேசர சத்தியமாக-ஆரியன்-நிமித்தகாரணனாகிய சிவன்-குலாலையு-மண்மகண்போல-நின்று-*(அகிலமெல்லாம்-சகலலோகமெல்லாம்-ஆக்குவன்-உண்டாக்குவன். எ-று

முதற்காரணம் உபாதானமென்றுஞ், 'சமவாயியென்றும், துணைக்காரணஞ் சககாரியென்றும் பெயர்ப்பெறும். (௧௮)

சிலசைவாசாரியர்கள், சுத்தமாயையொன்றுமே, முத்தகாரணத்
துள் நித்தியமாகும். பரமகாரணம், அசுத்தமாயை
பிரகிருதி இரண்டுஞ் சுத்தமாயையினின்று முறை
மையிற்றோற்றி அநித்தியமாகு மவாந்தரகாரணமெ
ன்று சொல்லுவார்கள், மற்றும்ள சைவாசாரியர்கள்
சுத்தமாயைபோல வசுத்தமாயையு நித்தியமாகும் பா
மகாரணம்பிரகிருதிமாத்திரம் அநித்தியம் அவாந்தர
காரணமென்று சொல்லுவார்களென்று இரத்தினித்
திரயத்திற் சொல்லியிருத்தலால், அசுத்தமாயையும்
நித்தியமென்பார்கருத்து இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில்
“நித்தமா யருவாய்” என்னுந்ருவிருத்தமுதல விரு
த்தங்களினால் விஸ்தரிக்கின்றார். அநித்தியமென்பார்
கருத்து இப்போதறிவிக்கின்றார்.

விந்துவின்மாயையாகி மாயையினவ்வியத்தம்
வந்திடும்விந்துத்தன்பால்வைகரியாகி மாயை
முந்திடும்ராகமாதி முக்குணமாதிமூலம்
தந்திடுஞ்சிவனவன்றன்சந்திதிதன்னினின்றே.

இ-ள். விந்துவின் மாயையாகி - சுத்தமாயையினின்றும், அசுத்தமா
யைதோற்றி - மாயையினவ்வியத்தம்வந்திடும்-அந்தவசுத்தமாயையினி
ன்றும் பிரகிருதிதோன்றும்-விந்துத்தன்பால்-திரும்பச் சுத்தமாயையினி
ன்றும் - (வைகரியாகிவந்திடுமென்றுகூட்டுக. சங்காரக்கிரமகணனைக்கு
வைகரிமுதல், சிருட்டிக்கிரம கணனைக்கு அதிருக்குமை முதலாதலால்,
மகாமாயையினின்றும் மகாசிருட்டியினுண்டாய் மகாப்பிரளயபரியந்தம்
அவரவர்க்கு வேறுவேறாய் ஆன்மாக்களைப்பற்றிப் பிரணவகலாசத்தி சது
ட்டயரூப விருதயபங்கசுத்திருக்கும் பிரணவபஞ்சம நாதகலாசத்திகர்ப்
பப் பிரதானநாதத்துக்குள் ஆமையுறுப்புப்போலப்படிச் சத்திரூபமாய
டங்கிச் சிவதத்துவமைந்தினதிடமாயிருக்கின்ற நாதவிந்துமகார உகார
அகாரப்பெயர்ப்பிரணவகலைகளைந்தையும் பற்றிக்கொண்டு அதிருக்குமை,
குக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரியென்கின்ற வாக்குக்கடோற்றும்;
வாக்குநான்கென்னுமிடத்து, உகார அகாரங்களிரண்டினையும்பற்றி வை
கரிவரும். அதிருக்குமைகுக்குமையினடங்கும்.) மாயைமுந்திடும்ராகமா
தி-(சங்காரக்கிரமகணனைக்கு ராகமுதல், சிருட்டிக்கிரம கணனைக்குக்கால
முதலாதலால்) மாயையினின்றும் காலநியதி கலைவித்தை ராகங்கள் புரு
டதத்துவத்தோடு மேற்சொல்லுமுறைமையில் - முந்திடும் - உண்டாம்-
முக்குணமாதிமூலத்தந்திடும்-பிரகிருதி முக்குணதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்
துவயிற்றோற் தத்துவங்களை மேற்சொல்லு முறைமையிற்றோற்றுவிக்கும்.
(நிமித்தயின்றியாமோவாகாது) - சிவனவன்றன்சந்திதிதன்னினின்றே.

சிவஞானிய அவன் சங்கற்பத்தினுஞ் சிவனதிரிந்துதற் கருத்தாவாகிய அவனென்னுமனந்தேசரசங்கற்பத்தினு முன்னின்றே. ஏ-று.

சிவனதவனென்னு மாறும் வேற்றுமைத்தொகை விரிவுவிட்டுச் சிவ னாகிய அவனென்று பண்புத்தொகைமாதிரி விரிவுபண்ணினால் மாறுப டும், அசுத்தாத்துவர் அனந்தேசர கர்த்திருத்துவமாதலால். (கக)

சீங்கரக்கிரமத்தின் வைகரிவாக்கின திலகூண முணர்த்துகின்றார் வைகரிசெவியிற்கேட்பதாயர்த்தவசனமாகி மெய்தருமுதானவாயுமேவிடவினைந்தவன்னம் பொய்யறவடைவுடைத்தாய்ப்புந்திகாரணமதாகி யையயில்பிராணவாயுவடைந்தெழுந்தடைவுடைத்தாம்.

இ-ள். வைகரி செவியிற் கேட்பதாய்-வைகரிவாக்குக் கேட்பவன் செவியிற் கேட்பதாய்-அர்த்தவசனமாகி-கேட்பவனது நாதத்திலறைந்து முறைமையினதை மத்திமையாக்கி அவனுக்குப் பின்பொருளைப் போகிப் பதாய், முன்சொல்பவனது கிரியாசத்திபொருந்திய வகங்காரப் பிரயத்தி னப் பிரேரிதமாய் - மெய்தரும் - உண்மைகொடுக்கும் - உதானவாயு-
மேவிட-^{*}பொருந்த (இச்சாசத்தி பொருந்திய மனச்சங்கற்பத்தால்)-
வினைந்தவன்னம் - பைசந்தியிற் பரிணமித்தவகூரங்கள் - புந்தி காரணம தாகி - ஞானசத்திபொருந்திய புத்திபோத காரணமாக - பொய்யறவ டைவுடைத்தாய் - விபரீதமற்றொழுங்குபெற்று மத்திமையாய்-ஐயமில் பிராணவாயு வடைந்தெழுந் தடைவுடைத்தாம்-பிராணசம்சய காரகரே சக மற்ற பிராணவாயுவைப்பொருந்திப் புறம்பே புறப்பட்டு வைகரியாயு ற்பலித்த முறைமையிற் கேட்பவனுக்குக் கேட்கப்படும். ஏ-று. (உ௦)

மத்திமைவாக்கின திலகூணங் கூறுகின்றார்.

உள்ளுணர்வோசையாகிச் செவியினிலுறுதல்செய்யா
தொள்ளியபிராணவாயுவிருத்தியையுடையதன்றித்
தெள்ளியவக்கரங்கள் சிந்திடுஞ்செயலதின்றி
மெள்ளவேயெழுவதாகுமத்திமைவேறதாயே.

இ-ள். உள்ளுணர் வேரசையாகி-சொல்பவன திருதயாதிகண்டார் தத்துக்குள் அவனதறிவுக் கறியப்பட்டு அவனுற்சொல்லப்படும் பொரு ளில் அவனறிவை விளக்குந்தொனியாகி - செவியினிலுறுதல் செய யாத - கேட்பவன் செவிக் கேளுததாய், வைகரியாய்த்திரிந்து மேலவ னுக்குக் கேட்கப்படுவதாய்-ஒள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியையுடையத ன்றி-உதானவாயு விபாபாரமாதிரிமுடையதாய், பெலமுடையபிராண வாயுவிபாபாரத்தினது விடுதலுடையதாய்-தெள்ளியவக்கரங்கள் சிந்திடு ஞ்செயலதின்றி-தெளிவாகிய வன்னங்கள் சிதறுதலின்றி யொழுங்குபெ

ற்று-மத்திமை-* (வைகரிக்கும் பைசந்திக்கும்) வேறதாயே மெள்ளவே
பெழுவதாகும் - *. ஏ-று. (௨௧)

பைசந்திவாக்கின திலகக்ஷண முணர்த்துகின்றார்.

வேற்றுமைப்பட்டவன்னம்வெவ்வேறுவிபாகமாகித்
தோற்றுது டைவொடுக்கிச்சயம்பிரகாசமாகிச்
சாற்றிய மிலினண்டந்தரித்திடுஞ்சலமேபோன்றங்
காற்றவேயுடையுதாநிப்பைசந்தியமர்ந்துநிற்கும்.

இ-ள். பைசந்தி-* வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம்-வெவ்வேறு குறிய
வாயிருக்கு மக்கரங்கள்-சாற்றிய மயிலினண்டந் தரித்திடுஞ் சலமேபோ
ன்று வெவ்வேறு விபாகமாகித் தோற்றுதலடைவொடுக்கியாற்றவேயு
டையதாகி-சொல்லிய மயிலினது முட்டைதாங்கிய நீரிற் சிறகுமுதலிய
வுறுப்புக்கள்போல வேறுவேறு பிரிந் தொழுகுபெற்று மத்திமையாய்த்
திரிந்தினிமேல் வருதலை யிப்போதடக்கி அந்தவன்னங்களை நிலைபெறவு
டைத்தாகி-சயம்பிரகாசமாகி- (சொல்வோர்க்குந் கேட்போர்க்கு முறை
மையில் மத்திமையும் வைகரியுமாய்ப் புத்தி அகங்காரங்களோடுகூடச்
சலிகற்ப ஞானகாரணமாய் பைசந்தி வித்தையோடுகூடி நிருவிகற்ப ஞா
னகாரணமாய்ப் பின் மனத்தோடுகூடச் சலிகற்ப ஞானத்துத்தியோகிக்
கும் சூக்குமை வித்தையோடுகூடி நிருவிகற்ப ஞானகாரணமாயிருக்கும்.
ஆதலாற் புருடப்பிரயத்தினம் பொருந்தாமற் சற்றே பொருந்தித்) தானே
விளங்கி-அமர்ந்துநிற்கும்- (நிருவிகற்ப ஞானவிளக்காய்ச் சலிகற்ப ஞான
த்துத்தியோகித்து) நிலைபெற்றுநிற்கும். ஏ-று. (௨௨)

சூக்குமைவாக்கின திலகக்ஷணமுணர்த்துகின்றார்.

சூக்குமைவாக்கதுள்ளோர்சோதியாயழிவதின்றி
யாக்கிடுமதிகாரத்துக்கழிவினைதன்னைக்கண்டா
னீக்கமிலறிவானந்தமுதன்மைநித்தியமுடைத்தாய்ப்
போக்கொடுவரவினைப்புவிசாரமும்புருடனின்றும்.

இ-ள். சூக்குமை வாக்கது-* உள்ளோர் சோதியாய்-(தூலசரீரத்
தின் இருதயாதாரத்திருக்கும் பார்த்திவபங்கசப்பொருட்டினது குழியிற்
பற்றி, அதனதழிவில் வேறென்றுபற்றிப் பிரளயபரியந்த மிருக்குமுன்சொ
ன்னபரசரீரலிந்து சத்திசுதுட்டய பங்கசத்திலிருக்கும், பிரதானநாதகர்ப்
பத்திருக்கும் பிரணவகலாநாதசத்தியைப்பற்றி யிருத்தலால்) ஒப்பற்றவந்
தரங்கப்பிரகாசமாய்-அழிவதின்றி-பிரளயபரியந்த மீறின்றி(இருக்கும்)-
அது தன்னைக்கண்டால் - (முறைமையிற் பிரகிருதிபுருடவிவேகஞானத்
தாற் சாங்கியன் பாதஞ்சலன் வேதாந்தியிவர்முதலோர்க்குப், புருடதத்

துவப் பிராத்தி, மலபரிபக்ருவமின்றிக்கேவலங்கலாநத்து வாந்ததீக்ஷாசுத்தி மாயாபுருட விவேகஞானத்தாற், சைவேகதேசிகட்கு விஞ்ஞானசுலப்பிராத்தி, மலாந்ததீக்ஷாசுத்தி மலபுருஷவிவேகஞானத்தால் மந்ததராதி தீவிராந்த மலபரிபாகமுடைய மகாவிரதர்முதலோர் சாமானியசைவர் சைவசித்தாந்திகளிற் சிலர்க்குஞ் சுத்தாத்துவப்பிராத்தி, மகாமாயாந்ததீக்ஷாசுத்தி மகாமாயா புருட விவேகஞானத்தாற் தீவிரதரமலபரிபாகமுடைய சைவசித்தாந்திகட்குப் பரமோக்ஷப்பிராத்தி, நாதபுருட விவேகஞானமே, மகாமாயாபுருட விவேகஞானமாதலால் அந்த நாதத்தோடுபற்றியிருக்குஞ் சூக்ருமைவாக்கை (நான்வெறிதுவேறென்றுவிவேகித்துத்) தரிசித்தால்—அதிகாரத்துக் கழிவினையாக்கும் - மோக்ஷாதிகாரங்கொடுத்துப் போகாநிகாரத்துக்கு நாசத்தைப்பண்ணும். (தானிங்குவதேகொடுப்பதுங் கெடுப்பதும். அப்போது புருஷன் சர்வபாசமுத்தனாய்ச் சின்மாத்கிரான்) - நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மைநித்தியமுடைத்தாய்- (சம்சாரத்திற் பசுத்துவச் சுவரூபஞ்சத்திவிளக்கமே போகானந்தம்; முத்தியிற் சிவனுக்குப்போலச் சிவத்துவச் சுவரூபஞ்சத்திவிளக்கமே மோக்ஷானந்தமாதலால், நீக்கமிலென்றது மலமறைப்பிலுஞ் சுவரிட்டமாய்ப்புருடனோடு சமவாயசம்பந்தமாய் இருத்தலென்றதலால்) நீக்கமிலறிவானந்தம் - சருவஞ்ஞத்துவசிவத்துவரூப சருவஞ்ஞதாதிருத்தியனாதி போத முக்குணவடிவாகிய ஞானசத்தியபிவியத்தி—நீக்கமின்முதன்மை-சருவகரத்திருத்துவ சிவத்துவரூபச் சுவதந்நிரதை யனுத்தசத்தியனந்த சத்திமுக்குணவடிவமாகியகிரியாசத்தி யபிவியத்தி; இப்படி யறுவிதமாய் இருவிதமாயொருவிதமாயிருக்கின்ற சிவத்துவரூப சிற்சத்தி யபிவியத்தி யென்கின்ற சிவத்துவவிளக்கமாகிய சிவானந்தத்தோத்ததனது சிவானந்தத்தை— நித்தியமுடைத்தாய் - (சிவசத்திவிளக்கினுற் றிரும்பத்திரும்பச் சிவசத்திவிளக்கது விருப்பின்றிச், சருவப்பிரகாரமாயமலமறைப்புநீங்கிவிளங்குதலாற், கெடா திடைவிடாது அனுபவிப்பானு— போக்கொடுவரவினைப்புவிதாரமுமின்றும் - இறப்புப்பிறப்பில்வருந் தொய்விற்குேன்றும் வேற்றுமையுமில்லாதவனும். ஏ-று.

போக்கொடுவரவினைப்பு விகாரமானதும் புருடனுக்கின்றாமென்றும் எழுவாய் பயனிலையிசைத்துப் பொருளுரைக்கலுமாம்.

சிவத்துவமென்கின்ற சிவகுணவிளக்கமே சிவானந்தமென்று சித்தாந்தஞ் சித்தித்திருக்கவும், சிவகுணமே சிவானந்தமென்று சிலர் சொல்வார்கள். அதுமாறுபடுமென்பது பிரமாணதீபிகை சித்தாந்தசிகாமணி சிவஞானபோதவியாக்கியானம் இவைகளிலே காண்பித்துக் கண்டித்தனம். ஏதிதுசொல்லியது சிவத்துவசின்னகுணவிளக்கமுங் குணமாகாதோ குணமாகே? உள்ளது குணமானதுங் குணியிலிருப்பதன்று. கெந்ததிகளிடத்துத் தீவிராதிகள்மம்போலச் சிவத்துவவக்ஷண குணத்திலிருக்குமதனான் மாறுபாடில்லை.

பஞ்சகலையில் வாக்கிருக்குமுறைமை வகுத்துரைக்கின்றார்.

நிகழ்ந்திடும்வாக்குநான்குநிவிர்த்யாதிகலையைப்பற்றித்
திகழ்ந்திடும்ஞ்சதாகச்செயல்பரிணாமமன்று
புகழ்ந்திடும்விருத்தியாகும்படங்குடிவானாற்போல
மகிழ்ந்திடும்பிரமமன்றுமாமாயையென்பர்நல்லோர்.

இ-ள். நிகழ்ந்திடும் வாக்குநான்கு நிவிர்த்யாதிகலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடும்ஞ்சதாக-நிவிர்த்திகலாகெர்ப்பபுவனவாசிகளுக்குத் தூலதரமாயும், பிரகிட்டாகலாகெர்ப்ப புவனவாசிகளுக்குத் தூலமாயும், வித்தியாகலாகெர்ப்பபுவனவாசிகளுக்குச் சூக்குமமாயும், சாந்திகலாகெர்ப்பபுவனவாசிகளுக்குச் சூக்குமதரமாயும், சாந்தியதீதகலாகெர்ப்பபுவனவாசிகளுக்குச் சூக்குமதமமாயுமிருக்குமென்றிதன்பொருள்— செயல்-காரியப்படுதல்—பரிணாமமன்று -மண்ணினின்றுங் கடகலசமுதலானவைபோல மகாமாயையிலே நின்றும் வாக்குப்பத்தி தூலபரிணதிரூபமன்று—படங்குடிவானாற்போலப் புகிழ்ந்திடும் விருத்தியாகும்—புடைவையே கூடாரமானாற்போலப் புகழப்படுகின்ற விருத்திரூபமாம். (விருத்திக்கும் பரிணாமத்துக்கு மத்தியந்தம் பேதமில்லாமையால் முற்றுவமையன்று; சூக்கும பரிணாமமாகுமென்றிதன்பொருள், அந்தவாக்குவிருத்திசுக்குக் காரணம்) — பிரமமன்று -சத்தப்பிரமவாதிசொல்லு மான்மாவன்று—நல்லோர் மாமாயையென்பர்- *. ஏ-று. (உச)

இப்படி மாமாயையினின்றுஞ் சாதாரண சத்தசிருட்டி சொல்லிச் சாதாரண சத்தார்த்தசிருட்டியைச் சாற்றுகின்றார்.

வித்தைகள் வித்தையீசர்சதாசிவரென்றிவர்க்கு
வைத்திடும்பதங்கள்வன்னம்புவனங்கண்மந்திரங்கு
டத்துவஞ்சரீரம்போகங்கரணங்கடாமெலாமு
முய்த்திடும்வயிர்தவந்தானுபாதானமாகின்றே.

இ-ள். வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவரென்றிவர்க்கு—வித்தைகள்—சத்தகோடிமாமந்திரங்கள்—வித்தையீசர்—அனந்தரூபமந்திர மகேசுவரர்கள்—சதாசிவர்— அணுசதாசிவர்கள்— என்றிவர்க்குவைத்திடும்- * பதங்கள்— (சாதாரணங்களாயிருக்கும்) பதங்கள் (எண்பத்தொன்று) —வன்னம்-*(ஜம்பத்தொன்று) — புவனங்கள் - * (இருநூற்றிருபத்துநாலு)—மந்திரங்கள்-*(பன்னிரண்டு) —தத்துவம்-*(அசாதாரணமாயிருக்குஞ் சத்தகலாதி சுத்தபிருதிவியந்தம் முப்பத்தொன்று)—சரீரம்—(சாதாரணசாதாரணமாயிருக்கும்) தூலதேகம்—போகம்—போக்கியப்பொருள்—கரணம்—(முன்சொன்ன தத்துவங்களில் விசேடமாகும்) இந்திரியங்கள் — தாமெலாமும்—இவைகளெல்லாவற்றையும்—வயிர்தவந்தான்—சுத்தமரீயையிலுண்

டாகிய சுத்தவித்தை, ஈசரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவமென்னுஞ்சிவதத் துவமைந்நதானே (தங்கடங்களிடத்திருப்பவர்களுக்குமுறைமையில்) — உபாதானமாகித்தே யுய்த்திடும்-சமவாயிகாரணமாய் நின்றண்டாக்கும். ஏ-று.

மாயையிற் பிரபஞ்சம், மாயையிற்கோத்துண்டாவதுபோல, மாமரையிற் கோத்துண்டாகவேண்டவதில்லை.

விஞ்ஞானகலருட் பரிபக்குவமலர்களில் அனுகிரகப்பட்டு மலபாசமின்றிப் பதிபதார்த்தத்துக்குட் பிரவேசித்துப் பதியாயிருக்கின்ற மந்திரர்கள், மந்திரமகேசுவரர்கள், அணுசதாசிவர்கள் இவர்களை விஞ்ஞானகலர்களுண்டு சிலர் வியாக்கியானம் பண்ணினார்கள். அது முன்பின் டிலேயும்.

ஒருமலத்தா விஞ்ஞானகலரென்று சொல்லியிருக்க, மலநங்கியதிகாரமலமாத்நிராகளாய், அபரபதிகளாய்க் கடத்துபோனவர், 'எப்படி விஞ்ஞானகலராவர்களாகார்களே. அப்படியாகிற் சிலவிடத்து அப்படிச் சொல்லியிருப்பதேது' உள்ளது. பூருவத்திருப்பபைநோக்கிப் புறப்பட்டவசனம்; இப்போதிலிருப்பபைநோக்கி பெழுந்தசொல்லன்று.

விஞ்ஞானகலர் மாயைக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக்கீழ் நடுத்தானத்திலே பெண்ணிறத்திருப்பார்களென்றாக. (உரு)

முன் சொல்லிய மந்திரமுதன் மூவகையான்மாக்களுக்குச் சருவஞ்ஞத்துவம், முன் சொல்லிய வாக்கு வருத்திமுதல் வந்துகாரியமின்றி யுண்டாகாதென்றுணர்த்துகின்றார்.

மூவகையனாகருக்குமுறைமையால்வந்துஞானமேவியதில்லையாகில்விளங்கியஞானமின்றாமோவிடவந்துஞானமுதிப்பதோர்ஞானமுண்டேற்சேவயர்கொடியினுன்றன்சேவடிசேரலாமே.

இ-ள். (சர்வான்மாக்களுக்குஞ் சூக்குமைவாக்குமுதலிய வந்துஞானமிருந்தாலுங் கன்மத்தினுன் மாயையிலுண்டாகிய தூலசரீர சூக்குமசரீரசம்பந்தத்தினிலே சர்வஞ்ஞத்துவம் பிரகாசிக்கவில்லை யாகையால்) மூவகையனாகருக்கும-மந்திரர் மந்திரமகேசுவரர் அணுசதாசிவர்களுக்கும்-முறைமையால் வந்துஞானமேவியதில்லையாகில்-சூக்குமைமுதல்வாக்குவருத்தி சம்பந்தக்கிரமத்தில், ஞானத்தை விளக்குதலான் ஞானமென்றுபெயருடைய முன்னடுத்த விருத்தத்திற்சொல்லிய வயிந்தவருக்குமதேக தூலதேக புவனாகாரியசம்பந்த மில்லாதிருந்தால்-விளங்கிய ஞானமின்றும்-சர்வஞ்ஞத்துவசத்தியிற் சமுற்பன்ன சவிகற்ப சர்வவிஷய

ஞானம் அவர்களிடத்திற் காணப்பட்டதில்லையாய்விடும்-- விர்துஞானம்-
இப்போது சொல்லிய வயிர்வ தத்துவ தாத்துவிக வாக்குருப வியஞ்
சகஞானமும், வாக்குபாதிபொருந்திச் சர்வஞ்ஞத்துவசத்தியிற் சமுற்பன்
னசர்வவிஷயவியங்கியசவிகற்பஞானமும்--ஓவிட-நீங்கிட-உதிப்பதோர்
ஞானமுண்டேல்-பரமுத்திக்கருகராயிவர்க்குச் சிவநிரீக்ஷணபாத்திரநிருவி
கற்பசமாதி சமுற்பன்ன நிருவிகற்பசீவன்முத்தி சாக்ஷாற்கார ஞான
மேதான், சகலர்க்குமுன்சொல்லியமகாமாயாந்ததீக்ஷாசுத்தி, மகாமாயா
புருஷவிவேகஞான சிவத்தியான சிவசமாதியினுற்பவிக்கும், 'ஒப்பற்ற
சிவவிஷய சீவன்முத்தி சாக்ஷாற்கார ஞானந்தான், சமாதிஞானமாத்திர
ந்தான், தியானஞானமாத்திரந்தான், விவேகஞானமாத்திரந்தான், உள்
ளதேல்-- (அடுத்துமுறைமையினும்) சேவயர்கொடியினுன்றன் சேவடி.
சேரலாமே - காரியலக்ஷணையினுல் முன்சொல்லிய அறிவானந்தமுதன்
மையென்கின்ற சிற்சத்திலக்ஷண சிவத்துவாபிவியத்தி பெறலாகுந்தானே,
எ-று.

சத்தியோ நிர்வாணதீக்ஷாசுத்தியாகில் அசத்தியோநிர்வாணதீக்ஷை
மாத்திரத்துக்கங்கமாகிய விவேக ஞானத்தியானசமாதி சீவன்முத்திசா
க்ஷாற்காரங்களின்றிப் பெறலாம். மூவகையனுக்கள், விஞ்ஞானாகலப்
பிரளயாகல சகலர்களல்லர் விதேகிகளாகும் முதலிருவர்க்கும் விர்து
ஞானமில்லாமையால், விர்துஞானமென்றது வாக்குமாத்திரமென்றுப
ண்ணி, அஃதெல்லார்க்குமுண்டென்று சகலர்க்குள்ளுத்தம மத்திம வதம
ர்கள் மூவகையனுக்களென்று பொருளுரைத்தாலு மாறுபாடில்லையே?
உள்ளது. ஒருபிரகாரத்தாலப்படியும் பொருளுரைக்கலாம். (உசு)

இவ்விடத்து மகாமாயாகாரியத்தைச் சிறப்பித்தினிமேற்செப்பும்
படிக்குப் பொதுவாயுரைத்து, மாயாசாரியத்தையு
மப்படிச் செப்பும்படிக்கப்படி யுரைக்கின்றார்.

அருவினுலுருவந்தோன்றியங்காங்கிபாவமாகி
யுருவினிலுருவமாயேயுதித்திடுமூலகமெல்லாம்
பெருகிடுஞ்சுருங்கும்பேதாபேதமோடபேதமாகு
மொருவனையெல்லாமாகியல்லையுடனுமாவன்.

இ-ள். அங்காங்கிபாவமாகி-(காரியசத்திசமூகமே மாயையாதலால்)
மாயையங்கி காரியங்களுங்கங்களுன்னுந் தன்மையாகி-அருவினிலுருவ
ந்தோன்றி- அருவினில் - காரியசத்திரூபமாகியமாயையில் - உருவம் - அந்
தக்காரியசத்தி வியத்திரூபமாகியகலாதிகாரியம்-தோன்றி - உற்பத்தியா
ய்-உருவினிலுருவமாயே - அந்தக்கலாதிகாரியத்தினின்றும் பிரகிருதிமு
தலிய தாரியமாகித்தானே - உலகமெல்லாம் - கலாதிபிருதிவியந்தமாகிய
தத்துவதாத்துவிகப்பொருள்களெல்லாம் - உதித்திடும் - உற்பத்தியாம் -

பெருகிடுஞ்சுருங்கும் - சிருட்டிகாலத்தில் வியத்திருப்பமாயும், சங்காரகாலத் திற் சத்திருப்பமாயுமிருக்கும் - பேதாபேதமோடபேதமாகும் - வியத்திரு பமாய்க்காரணம்பெருகிக் காரியமானகாலத்திற் கடமு ிருத்தும்போலக் காரியகாரணங்கள், விசேஷாவிசேஷமாய்த் தோற்றும். சத்திருப்பமாய்க் காரியஞ்சுருங்கிக் காரணமானகாலத்திற் காரியகாரணங்கள், அவிசேஷ ங்களாய்த்தோற்றும் - (நிமித்தகாரணனன்றியாமோ வாகாதென்றுணர் த்துகின்றார்) ஒருவனையெல்லாமாகியல்லனாயுடனுமாவன் - சிவன்னுனே அனந்தத்துவாரத்தினாலே மாயாகாரியமெல்லாவற்றையும் பண்ணுகிறவ னாய்க், குலாலன்தண்டமுதலியவற்றைக் கைக்கொண்டுபிடித்துப் பண்ணு வதுபோலப் பண்ணுவதுமாய்த், தனதுசத்திருப்பகாரணசங்கற்பமாகிய சலனமற்றதொழிலினாற் பண்ணுகிறபவனுமாவான், ஏ-று. (உஎ)

தத்துமுதலியவருவத்தினின்றும் படமுதலியவருவந்தோன்றுதல் கண்டிருந்தும் அருவினிலுருவந்தோன்று மென்பத டாதென்றசங்கிக்கமுறுத்துணர்த்துகின்றார்.

அருவருவினாதாகும்விகாரமுமவிகாரத்தில் வருவதுமில்லையென்னில்வான்வளியாதிடாகற் தருவதுகன்னின்மேகசலனசத்தங்களோடு முருவின்மின்னுருமேறெல்லாமுதித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே.

இ-ள். அரு- பாயை-உருவினாதாகும் சலாகிகளையுண்டாக்கமாட்டா து-விகாரமும் - பரிணாமமும் - அவிகாரத்தில் - பரிணாமமல்லாதபொரு ளில்-வருவதுமில்லையென்னில்-வாராசென்று நீசொல்லில்- (வைதிகம தத்தினான் மறுக்கின்றார்) வான் - அருவாகிய, வாகாசமானது - வளியா திபூதந்தருவது - வாயுவாதி பூதங்களையுண்டாக்குவது - தன்னில் - அதனி டத்தில், (அந்தப்பூதவிகாரங்களாகிய தூமதூளிபடல முதலியவற்றின்) - மேகசலனசத்தங்களோடு முருவின்மின்னுருமேறெல்லாமுதித்திடுமுணர் ந்துகொள்ளே - மேகம் அந்தமேகத்தசைவு தொனிகளோடுகூடி (உரு வென்பதுவருவித்து உருவின்மின் உருவில் உருமேறென்று பொருள்கள் கொண்டவையெல்லாமுதித்திடுமென்று கூட்டுக) ஏ-று. (உஅ)

திருட்டாந்தமுன்னாகச் சிவன்கிருத்தியம் பண்ணுமுறைமை, யறி விக்கின்றார்.

மண்ணினிற்கடாதியெல்லாம்வருவதுகுலாலனாலே யெண்ணியவருவமெல்லாமியற்றுவனீசன்றானுங் கண்ணுகாரியங்களெல்லாங்காரணமதனிற்காண்பன் பண்ணுவதெங்கேநின்றிங்கென்றிடிற்பகரக்கேணீ,

இ-ள். மண்ணினின் - மிருத்பிண்டத்தினின்றும் - கடாதிவெல்லாம் -
கும்பகலசமுதலிய காரியங்களெல்லாம் - குலாலனாலேவருவது - மண்மக
னாலுண்டாவது - (அப்படி) ஈசன்முனும் - * எண்ணியவுருவமெல்லாமியற்
றுவன் - நினைத்தகாரியங்களெல்லா நிருமிப்பன் (முதற்காரணம் என்றி முடி
ப்பனோவென்னில், சர்வசாமர்த்திய மிருந்தாலு மதுக்கூடாது. பின்னெப்
படியெனில்) - கண்ணுகாரி பங்களெல்லாம் - காரணமதனிற்காண்டல் -
நினைத்தகாரியங்களெல்லா முதற்காரணமாகிய மாயையினின்று முண்டா
க்குவன் - (குலாலன் பூமியாதாரமாகின்றது கடாதிகாரியம்பண்ணக் கண்
டோமே) ஈசனிற்கெங்கே நின்றுபண்ணுவதென்றிடில் * - பகரக்கேணி -
சொல்லுவாரம் நீகேள். எ-று. (உக)

கர்த்தா நிற்குநிலைமையை நிருபசனிக்கின்றார்.

சீலமோவுலகம்போலத்தெரிப்பரிததனுனிற்சூங்
கோலமுமறிவாரில்லையாயினுங்கூறக்கேணி
ஞாலமேழினையுந்தந்துநிறுத்திப்பின்னாசம்பண்ணும்
காலமேபோலக்கொண்ணீநிலைசெயல்கடவுட்கண்ணே.

இ-ள். சீலமோவுலகம்போலத் தெரிப்பரிது - (பரமேசுவரனுடைய)
சரித்திரம் உலகத்திலுண்டாகிய பிரமாதிதேவர்களுக்குப்போலச் சொல்
லுவது துல்லபம் (அமூர்த்தமாகையால்) - அதனுனிற்சூங் கோலமுமறி
வாரில்லை - ஆகையா விர்தப்பரமேசுவரனுடைய சுகளவிக்கிரக தடத்த
லகூணத்தையுங் காண்பாரில்லை (சொற்பலகூணத் தூரமென்பது சொல்
லவேண்டுமோ) - ஆயினுங்கூறக்கேணி - அப்படியிருந்தாலுஞ் சொல்லுகி
றோம்நீகேள் - ஞாலமேழினையுந்தந்துநிறுத்திப்பின்னாசம்பண்ணுங்காலமே
போல - தாத்துவிசகலப் பிரபஞ்சக்கூறையுந் தோற்றவிதங் நிற்பித்துப்
போக்கும் (அமூர்த்தமாய் அப்பிரத்திபகூறமாய் நிராசாரமாயிருக்கும்) கா
லமேபோல - கடவுட்கண்ணே - (காரியம்பண்ணுஞ்) சிவனிடத்திலே - நிலை
செயல்கொண்ணீ - நிராதாரமாய் நிற்புறமுறைமையுஞ் சங்கற்பமாத்நிர
சந்நிதானத்தாற் கிருத்தியநிசங்கன் முறைமையுங் காண்பாயாக. எ-று.

அப்போது காலத்துக்குப்போற் புத்திமற்கர்த்திருத்தவம் பொருந்து
வதின்றெனின், அப்படிச்சொல்லவேண்டா. காலமென்பதமூர்த்தமாய்ச்
சுவதேகத்தசைவுபண்ணு மாத்மாவைப்போலவென்று போதிப்பது. (கௌ)

சிவசங்கற்பத்தான் மாயையில்விகாரமாய்ச் சிவனுக்குவிகாரமின்
றப் பிரபஞ்சந் தோற்றுமுறைமையை விரிக்கின்றார்.

கற்றனாற்பொருளுஞ்சொல்லுங்கருத்தினிலடங்கித்தோன்றும்
பெற்றியுஞ்சாக்கிரத்தியுயிரின்பிறந்தொடுக்க
முற்றதும்போலவெல்லாவுலகமுமுதித்தொடுங்கப்
பற்றொடும்பற்றதின்நின்றனன்பரனுமன்றே.

இ-ள். சுற்றதாற்பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினிலடங்குத்தோன் றும் பெற்றியும் - முன்படித்துப்பழகிய சாத்திரச்சொல்லனுபூதி பொருள னுபூதிகள் புத்தியிற்குட்டிய வாசனையொடுங்கிக் கண்ணெழுத்தியைபு முதலிய காரணத்தினுற் றிரும்ப அந்தவாசனையின்பி மதியினினைவுரு விக்க நினைத்தவருவுயிர்த்துணைவி மனத்திலிச்சிக்கச் சூக்குமைவாக்கிற் சொல் முன்றோற்ற மதிமணியிளக்கின் மலர்ந்த சிற்சத்தியிற் சொல்லனு பூதி பொருளனுபூதிகள் பின்றோற்று முறைமையும் (போல)-சாக்கிராதி- சாக்கிரமுதலிய 'அவத்தைகளைந்தும் - உயிரினிப்பிறந்தொடுக்கமுற்றதும் போல - அருவாகி நிமித்தனாகிய வாத்தாவிற் பொருந்திய கருவிகளிற் றமோருணங் கிளம்பிக்கிளம்பி மெள்ளமெள்ள மேவிடமேவிடச் சத்துவ ருணஞ் சற்றே சிற்சத்திமனச் சங்கற்பத்தோடு குன்றிக்குன்றிவர முறை மையிற் றோற்றித் திரும்பத் தமோருண சத்துவருணங்களினதேறுதல் குறைதன் மாறிவர மறைந்ததும்போல- பரனும் - சிவனும்- எல்லாவுல கமுமுதித்தொடுங்க - சகலகாரியப்பிரபஞ்சமுற்றும் மாயையிற்றோற்றி யழிய (அந்தப்பிரபஞ்சத்தோடு)- அன்றே - அனாதியே - பற்றொடும்பற் றதின் நினைநனை - தனதுசத்தியாகிய சொருபகரணத்தினது சத்திசங்க ற்பத்தொழிலாகிய சந்திதிச்சொருப சம்பந்தியாய் வன்று கடத்தொடுதொ ட்டுக்கைகொடுபிடித்த தண்டசக்கிராதி கடத்தினதசைதற்றொழிற் சம்ப ந்திபோற்சம்பந்திபன்றி - நின்றனை- வியாபித்திருப்பன், ஏ-று. (௩௧)

சித்துக்கும் அசித்துக்கும் தோற்றமொடுக்கஞ் சாத்திரஞ் சொ ல்லு மாதலான், மாயையிற்றோற்றமொடுக்கம் உயி ர்க்குமதிக்கப்படாது, சித்துக்குச் சடத்தன்மைவரு மாதலாலே, பாரிசேடத்தாற் சிவனிடத்திற்செப்ப வேண்டும், சிவனிடத்தொடுங்கினால் முத்தியடைந்து போகாமற்றிருப்பச் சித்துதிப்பதேனென் றுசங்கித் துப் பரிகரிக்கின்றார்.

உயிரவையொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதெனரன்பாலென்னிற் செயிருறுமலத்தினுகுஞ்சிதைந்ததேதென்னிற்சித்தத் தயர்வொழிகாரியங்களழியுங்காரணங்கிடக்கும் பயிற்றுகாரியம்பின்பண்டுபோற்பண்ணுமீசன்.

இ-ள். உயிரவையொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதெனரன்பாலென்னில்- சிவனிடத்திற் சித்துக்குத் தோற்றமொடுக்கம் பிரமத்தில் நாராயணப் பிர கிருதியிற் பரிணதவேதாந்தி டாஞ்சராத்திரிபோ லிச்சித்தாந்திகளெசப்பா ர்கள். பின்னெப்படி?-செயிருறுமலத்தினுகும்- ஆத்மாக்களுக்குத் தோ ற்றமொடுக்கம் மாயையிற் கலாகித்ததுவங்கடோற்றியொடுங்கிக் கட்ட லிட, மோகமுற்றமல மொருபிரதேசத்தினிங்குமறைக்க வதனால் ஞான க்கிரியைகள் விளங்குமறைய வுபசரிக்கப்படும். விகாரமின்றி ஞானக்கிரி

யைகட்டுக் கலைவினுள்விளங்குதல் மலத்தினுன்மறைதல் சித்துக்குச் சன்
னமரணம் சிவனியித்த நுதலால் அரன்பாலென்றுபசரிக் கப்பட்டது. சட
த்துக்குச் சிவசங்கற்பத்தால் விகாரமாய்த் தனதகாரணரூபத்திற் காரிய
ரூபமறைதல் காரணரூபமறையக் காரியரூபம்விளங்குதல் நரசுமற்பத்தி-
சிதைந்கதேதென்னில் - (ஆணவமுதலிய மலங்களிருக்கிற்) சங்கரிக் கப்
பட்டதேதென்னில் - சித்தத்தயர்வொழி - மனசில் மயக்கத்தைவிடு- கா
ரியங்களழியும்- காரியப்பொருள்களொடுங்கும்- காரணங்கிடக்கும்- முத
றுணைநிமித்தமென்கின்றகாரணத்திரயமிருக்கும் (அதனால்)- பயிற்ருகாரி
யம் பின்பண்டுபோற் பண்ணுமீசன்-சிவனியித்தகாரணனாய்நின்று போ
சகபோக்கியங்களாக முன்பழகிய காரியப்பொருள்களை மூந்தியசிருட்டி.
யிற்போல முதற்காரணத்தினின்று துணைக்காரணத்தினற் றோற்று
விப்பன் எ-று. (௩௨)

சிவன் கிருத்திய கிருத்தானுதம் விகாரியல்லனென்று விளம்புகி
ன்றார்.
தோற்றுவித்தளித்துப்பின்னுத் துடைத்தருடொழில்கண்மூன்றும்
போற்றவேயுடையனீசன்புகுந்ததுவிகாரமென்னிற்
சாற்றியககிரோனிர்கத்தாமரையலருங்கார்தங்
காற்றிடுங்கனலைநீருங்கரந்திடுங்காசினிக்கே.

இ-ள். தோற்றுவித்தளித்துப்பின்னுத் துடைத்தருடொழில்கண்மூ
ன்றும்-சிருட்டி. ஸ்திதி சங்காரமென்கின்ற மூன்றுகிருத்தியங்களையும்,
(சொல்லாமற் சித்திக்குற் திரோபாவம் அனுக்கிரகமென்கின்ற இரண்டு
கிருத்தியங்களையும்) -சன்-சிவன்-போற்றவேயுடையன்-பண்ணுதற்குரி
யன்-புகுந்தது விகாரமென்னில்- (குலாலாகிகளுக்குப்போல முன்னிரு
ந்தமுறைமைவிட்டு வேறொருமுறைமை யாகுதலாகிய) விகிர்சிவந்ததெ
ன்னில் (அதில்லை) -சாற்றியககிரோனிர்கத் தாமரையலருங்கார்தங்
காற்றிடுங்கனலைநீருங் கரந்திடுங்காசினிக்கே- காசினிக்கே - உலகத்தின்
கண்ணே, (கண்காணத்தானே காரணமாகக்) கற்பிக்கப்பட்ட சூரியன்
முன்னின்றமுறைமையினிற்கக் கமலமலரும்-கார்தம்- சூரியகார்த்தக்கல்
லுத் (தானு மசைவற்றிருந்து) - காற்றிடுங்கனலை - அக்கினியைக்கக்கும்-
(காசினிக்கேயென வின்னுமெடுத்துக்கொள்க) பூமிக்குள்ளே நீரும்-
கார்திடும்-கவறும். எ-று.

நீர் சொன்னதமக்குத் திருட்டார்தமன்று. சூரியனுக்குக் கமலமல
ரக்கடவது, கார்தங் கனலைக் கக்கக்கடவது, நீர் நிலத்திலே கவறக்கட
வதெனுஞ் சங்கற்பயில்லை, காரியநிகழக்கண்டோம். இதுகொண்டு பூதங்
கர்த்தா, பிரகிருதி கர்த்தா, கன்மங் கர்த்தாகாலங்கர்த்தா, என்கிறவாத்
ங்கள் வந்துலாவப், புத்திமான், கர்த்தாவென்பது பொய்யாய்த் தூரம்
பேரயிற்று.சத்தியம் நீசொல்லியது. சூரியனுக்குக் கமனசங்கற்பத் துவா

சிவதத்துவமஞ்சையும் இருக்கப்பண்ணிக்காத்து மகாப்பிரளயத்தின்முற்றும் அவார்தரத்துஞ் சிலதேகாதினையுஞ் சங்கரிப்பர்.

பின்னந்தமகாசிருட்டிகாலத்தில்தான் அனந்தேசுவரர் அசுத்தமாயயினின்றும் புவனக்கொத்தாயுஞ் சூக்குமதேகக்கொத்தாயு'மிருவகையாயிருக்கின்ற கலாகிபிருதிவியந்த தத்துவங்களையும் தூலசரீரங்களையும் போக்கியப்பொருள்களையும் பொதுச்சிறப்பாகப்பண்ணிப் பொருத்திக்காத்து மகாப்பிரளயத்துமுற்றும் அவார்தரத்துச் சிலதேகங்களையும் ஸ்ரீகண்டாதித்துவாரத்தாலுந் தாமாயுஞ் சங்கரிப்பர்.

மத்திமசிருட்டிகாலத்திற் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டருத்திரர் பிரகிருதியினின்றும் புவனாதாரக்கொத்துமாதிரமாயிருக்கின்ற குணதிபிருதிவியந்த தத்துவங்களைப் பொதுவாகப்பண்ணிப் போக்கியப்பொருள் தூலதேகங்களைப் பொதுச்சிறப்பாகப்பண்ணிப் பொருத்திக்காத்து, மத்திமப்பிரளயத்தில் முற்றுஞ்சங்கரிப்பர்.

அவரேவலாற் குணநிலையர்களாயிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களும் பிரமாண்டத்துண்ணிலையர்களாயிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களும் குணதிபிருதிவியந்த புவனங்களிற் தூலதேகங்களையும் போக்கியப்பொருள்களையும் பொதுச்சிறப்பாகப்பண்ணிப் பொருத்திக் காப்பார்கள்.

பிரதமப்பிரளயத்திற் ஸ்ரீகண்டரேவலாற் றமதிருப்புத்தொடங்கிச் சுவர்க்கபரியந்தஞ் சங்கரிக்கும் காலாக்கினிருத்திரரே அவார்தரத்தும் பிரமாண்டத்துடலேசரீரங்களோடு போக்கியப்பொருள்களைச் சங்கரிப்பர். ஆதலால் - புண்ணியன் - (பாசிவானுக்கிரகம்பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவனாயிருக்கும், முன்சொல்லிய) ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் - புரைத்ததிகாரசத்திநண்ணலாலே - பரசிவனிடத்தினின்றும் பரசிவனுக்கொத்திருக்கும் பிரகிருதிகாரியசிருட்டியாதி கிருத்தியஞ்செய்யும் சாமர்த்தியம் பெறலாலே (அவரேவுதற்கர்த்தா) - விரைக்கமலத்தோன் மாலுமேவலான் மேவினோர்கள் - (காலாக்கினிருத்திரரோடு) பிரமவிஷ்ணுக்கள் இயற்றுதற்கர்த்தாக்கள் (ஆதலால், அவரொருவருக்கேயாகவைத்தது. அதுவன்றி) - புண்ணியன் - (ஸ்ரீமத் அனந்தேசுவரனுக்கிரகம்பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவனாயிருக்கும் பிரமாண்டத்துட் சிவலோக கைலாய மேருச்சிகர நிலையராகிய) ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் - புரைத்ததிகாரசத்தி நண்ணலாலே - ஸ்ரீமதனந்தேசுவரரிடத்தினின்றும் அனந்தேசுவரருக்கொத்திருக்கும் பிரமாண்டத்துட் பிரமவிஷ்ணு முதலோர்க்கு நிக்கிரகானுக்கிரகம்பண்ணுஞ் சாமர்த்தியம் பெறலாலே (அவரேவுதற்கர்த்தா) - விரைக்கமலத்தோன்மாலும் வலான்மேவினோர்கள் - (பிரமாண்டத்துண்ணிலையராகிக் காலாக்கினிருத்திரரோடு கூடியிருக்கும்) பிரமவிஷ்ணுக்கள் இயற்றுதற்கர்த்தாக்கள்.

அதுவன்றி,—புண்ணிபன்- (பரசிவானுக்கிரகம்பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவனாயிருக்கும் ஈசுவரத்துவநிலையராகிய) ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன்—புரைத்தகிரசத்தி நண்ணலாலே- பரசிவனிடத்தினின்றும் பரசிவனுக்கொத்திருக்கும் அனந்தேசுவரரோடுகூடி மாயாகாரியசிருட்டியாதி கிருத்தியஞ்செய்யுஞ் சாமர்த்தியம்பெறலாலே அவர், ச்வயமாயுங் குணநிலையபிரமாண்டநிலையவிருஸ்ரீகண்டத்துவாரத்தினாலேயும் ஏவுதற்கர்த்தா—விநைக்கமலத்தோன் மாலுமேவலான் மேவினோர்கள்- (குணத்துட் பிரமாண்டத்துள் இருவனாகப்) பிரமவிஷ்ணுக்களும் இயற்றுதற்கர்த்தாக்கள். ஏ-று.

இப்படி ஸ்ரீகண்டத்திரயம் பிரேரகம், காலருத்திரரோடு பிரமவிஷ்ணுசதுட்டயம் பிரேரியமெனவறிக. பரசிவனேவுதற்கர்த்தா அனந்தேசாதிகளோடுகூடச் சிறீகண்டத்திரயம் பிரமவிஷ்ணு சதுட்டயமெல்லாம் இயற்றுதற் கர்த்தாவாயிருக்கும். (௧௯)

ஆகையால், மகாப்பிரளயத்திற் பரசிவமொன்றுமே பதிகளுக்குட் பரிசேடிக்குமென்று படிக்கின்றார்.

இறுதியாங்காலத்தன்னிலொருவனேயிருவருந்தம் முறுதியினின்றொரன்னிலிறுதிதானுண்டாகாதா மறுதியிலா நேயெல்லாபழித்தலாலவனாவின்னும் பெறுதுநாமாக்கநோக்கம்பெரதிகரணத்தாலே.

இ-ள். இறுதியாங்காலத்தன்னில்-மகாப்பிரளயத்திற்—ஒருவனே-பரசிவனொருவரே (பதிகளிற் பரிசேடித்துகிற்பர்)—இருவருந் தம்முறுதியினின்றொரன்னில்- (பிரமவிஷ்ணுக்களிருவருந் தாமென்பது பெளரணிகமதப் பழக்கத்திற் படித்தது. சிவசாத்திரியத்துக்கு) அனந்தாதி யதிகாரகர்த்தாக்களானவரும் தமது கிருத்தியங்களோடு இருந்தார்களாகில்—இறுதிதானுண்டாகாதாம்-மகாப்பிரளயம் வாராதாகும். (ஆதலால்)—அறுதியில்- அத்திகாலமுடிவில்—அரணே- பரசிவனே— எல்லாமழித்தலால்-சிவதத்துவமுதற் பிருதிவிகத்துவபரிபந்தம் பிரபஞ்சமுற்றும் சங்கரிப்பித்துச் சங்கரித்தலால்—அவனால்-அந்தப்பரசிவனால்—பேரதிகரணத்தாலே- “அதப்பயுரகிஷ்டானம்” என்று ஸ்ரீமத் மதங்காகமவசனத்தால் தாதாத்தியத்தினால் அந்தப்பரசிவனுக்குப் பெரிதாயிருப்பாருஞ்சத்திகரணத்தினாலேதானே- (திரும்பவெடுத்துக்கூட்டுக) பேரதிகரணத்தாலே (பேரதிகரணத்தினின்றும்மெனவேற்றுமைமாறுக) “நித்தியாதிட்டேயரூபினி” யென்று பவுட்கரவசனத்தினுற் பரிக்கிரகத்தினால் அந்தப்பரசிவனுக்குப் பெரிதாயிருப்பதாகுஞ் சுத்தமாயையினின்று சிவதத்துவமைத்துக்கும் - இன்னும் - இனிமேலும் - ஆக்கநோக்கம்பெறுதும் - சிருட்டிஸ்திகளைக்காண்போம்- (திரும்பவெடுத்துக் கூட்டுக) பேரதிகரணத்தாலே-பரிக்கிரகசத்தியினு லந்தப்பரசிவனுக்குப் பெரிதாயிருப்பதாகு மியற்று

தற்கர்த்தாவாகு மனந்தேசுரானுலேதானே— (திரும்பவெடுத்துக்கூட்டுக) பேரதிகரணத்தாலே- தாதாற்றியத்தினு லந்தவனந்தேசுரருக்குப் பெரிதா மிருப்பாரும் அந்தவனந்தேசுரசத் திகரணத்தினுலேதானே — (திரும்ப வெடுத்துக்கூட்டுக) பேரதிகரணத்தாலே -(பேரதிகரணத்தினின்றுமென வேற்றுமையமாறுக) பரிகிரகத்தினு லந்தவனந்தேசுரருக்குப் பெரிதாமி ருப்பதாகு மகத்தமாயையினின்றுந்தானே காலதத்துவமாதியாய்ப்பிருதி விதத்துவமந்தமாகுந்தத்துவங்களுக—இன்னுமாக்கநோக்கம்பெறுதும்- திரும்பச் சிருட்டித்திக்களைக்காண்போம். எ-று. (௩௭)

இதன லுமதுகர்த்தாச் சரீரியல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. சிலவாதிகள் சரீரியல்லாத கர்த்தாவுக்குக் காரியகர்த்த ருத்தவங் கூடாதென்று சொல்லுவார்கள், அதெப் படியென்றுவினாவு உத்தரமுரைக்கின்றார்.

அருவமோரூபாரூபமானதோவன்றிநின்ற
வுருவமோவுரைக்குங்கர்த்தாவடிவெனக்குணர்த்திங்கென்னி
லருவமுமுரூபாரூபமானதுமன்றிநின்ற
வுருவமுமுன்றுஞ்சொன்னவொருவனுக்குள்ளதாமே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

வினாவின் ழேனதுகருத்திது.

கர்த்தாச்சரீரியோ? அன்றியசரீரியோ? அன்றிச்சரீரியசரீரியோ? அன் றிச்சரீரியசரீரியல்லாதவனோ? இந்த நாலுபகஷ்த்துட் சரீரியசரீரியல்லாத வனுகிற் சூனியப்பொருளாய்ப்போவன். சரீரியசரீரியாகில் விருத்ததன்ம மிரண்டுஞ்சேதமும் உட்டணமும்போல ஒருபொருளிலிராது. அப்படியிருக் குமாகிலும் சரீரிக்கு மசரீரிக்குஞ் சொல்லப்போகின்றகுற்றம் சொல்லா மல்வரும். (௩௮)

சரீரியுமாம், அசரீரியுமாம், சரீரியசரீரியுமாம், என்று நான்குசொன் னேம; சரீரியசரீரியாகில், சரீரிக்கு மசரீரிக்குஞ் சொல்லுங்குற்றம் வருமென்றதேதென்று குருவினா வச்சேஷன்கூறுகின்றதற்குக் கூறுகின்றார்.

நண்ணிடுமுருவமென்னினமக்குளவுருவம்போலப்
பண்ணிடவொருவன்வேண்டுமிச்சையேற்பலருமிச்சை
கண்ணியவுருவங்கொள்ளேமியாம்பெருங்கடவுடானு
மெண்ணியயோகர்சித்தர்போலுருவிசைப்பண்கானே.

இ-ள். நண்ணிடுமுருவமென்னில்-கர்த்தாவைச் சரீரம்வந்து பொ ருந்தமென்னில்-கமக்குளவுருவம்டோல-கம்போல்வார்க்குள்ள சரீரத்து க்குப்போல-பண்ணிடவொருவன்வேண்டும் - சிருட்டிக்க வேறொருகர்த்த

12461

முதலாங் குத்திபம்.

கக

தாவிரும்பப்படுவன் (அப்படியாகில் அவனுக்கும வேறொருகர்த்தாவே உண்டுமென்றனவத்தவரும்)—இச்சையேல்-தமது சங்கப்பத்தாற் றமக்குச் சரீரத்தைப் பண்ணிக்கொள்வாரென்று நீர் படித்துப்பேசில், (தாம் சரீரியாயிருந்து தமக்குச் சரீரத்தைப்பண்ணிக்கொண்டாரோ? அன்றி, யசரீரியாயிருந்து பண்ணிக்கொண்டாரோ? சரீரியாயிருந்து, தமதிந்தச்சரீரத்தைச் சிருட்டித்தாரானால், அந்தச்சரீரத்தையும், சரீரியாயிருந்து சிருட்டிக்கவருமென்றனவத்தவரும்

அசரீரியாயிருந்து சங்கற்பத்தாற் றமது சரீரத்தைப் பண்ணிக்கொண்டாரென்னில், அப்படிச் சங்கற்பத்தாற் சாவப்பிரபஞ்சத்தையும், பண்ணுவாரென்றுசரீரகற்பணிட்பலமாம். அப்படியாகிலும்)—பலருமிச்சை-நாமெல்லாரும் நமதுசங்கற்பத்தானமக்குவேண்டிய சரீரங்களைப்பண்ணிக்கொள்வோம். அப்படிச்சொல்லவேண்டியதல்ல—யார் கண்ணியவருவங்கொள்ளோம்-நாமெல்லாரும், 'கருதியதிவ்வியசரீரங்களை—(மலாதிதகைந்தசரீரத்தியார்களாதலாற்) பண்ணிப் பொருத்திக்கொள்ள மாட்டோம்—பெறுவகடவுடானும்-பரமகர்த்தாத்தானும்—எண்ணியயோகர்சித்தர்போலுருவியைப்பன் காணே-எண்ணிக்கையாயிருக்கின்றயோகர்கள்கித்தர்கள் போலவேண்டிய சரீரங்களை யெடுப்பன். ஏ-று. (நக)

'நீர்சொல்லிய திருட்டாந்தஞ் செப்பமல்லவென்று செப்புகின்றான்.

வித்தகயோகர்சித்தர்வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோலுத்தமன்கொள்வனென்னிலவர்களிலொருவனானத்தகையவர்களுல்லாமாக்குவதருளாலாங்கேவைத்ததுமாயென்னில்வடிவெலாமாயையாமே.

இ-ள். வித்தக யோகர்சித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோலுத்தமன்கொள்வனென்னில் - * அவர்களிலொருவனாவன் - அந்த வித்தக யோகர்சித்தர்களுக்குள்ளே யொருவனாவன் (ஆனாலேது? அவர்கள் பிரகாமியசித்தியினாலே தங்களுக்குச்செயற்கையாகிய வேண்டியசரீரங்களை எடுத்துவிடுவார்கள், தங்கள் இச்சையினால் இயற்கையாகிய சரீரங்களை விட்டியற்கையாகிய திவ்விய சரீரங்களை யெடுக்கமாட்டார்கள்) -அத்தகையவர்களெல்லாமாக்குவதருளாலாங்கேவைத்தது மாயையென்னில் - அதுவன்றியு மவர்கள்-ஆங்கே-அவ்விடத்து-அத்தகையெல்லாம் - பிரகாமியசித்தியினு லெடுக்குஞ் சரீரங்களினைத்தும்(உபாதானகாரணமன்றியுண்டாகாதென்ன) -அருளால்- சிவாக்கினையினால் (காரியத்துவாரத்தினாலே)-மாயைவைத்ததென்னில் - மாயையுண்டாக்கிக்கொடுத்ததென்றுத்தராஞ்சொல்லில் (அத்திருட்டாந்தம்போலச் சிவனுக்கும்) -வடிவெலாமாயையாமே-சரீரமூற்றும் மாயாமயமாமே. ஏ-று. (சு)

ஏதேதேவுவமையில் முற்றுவமைக்குள்ளவுரை புரைக்கப்பட்டதென்றுரைக்கின்றார்.

மாயைதான்மலத்தைப்பற்றி வருவதோர்வடிவமாகு
மாயவாணவமகன்டவறிவொடுதொழிலையார்க்கு
நாயகனெல்லாஞானத்தொழின்முதனண்ணலாலே
காயமோமாயையன்றுகாண்பதுசத்திதன்னால்.

இ-ள். மாயைதான், மலத்தைப்பற்றி வருவதோர் வடிவமாகும். ஆனவமலமித்தமாக வாராநின்றிருக்குந் தூல குக்குமசரீரமாகும் (ஏதுக்காக?)—ஆயவாணவம்—அந்தவாணவமலம் (பசுவான்மாக்களுக்கு)—அகன்றவறிவொடு தொழிலையார்க்கும்—(சிவனுக்குப்போல) விரிந்த சர்வஞ்ஞத்துவம்சர்வகர்த்திருத்துவம் என்கின்ற சிவத்துவமாகிய பேரறிவைக்கூட்டும். அதனாலந்தப் பசுவான்மாக்களுக்கு மலபரிபாகம் வரும்பொருட்டுப் போகம் புதிக்கச் சிற்றறிவுண்டாகச் சிவனுளால் மாயை தூலகுக்கும் சரீரமாகும்.—நாயகன்—சிவன்—எல்லாஞானத்தொழின் முதனண்ணலாலே—சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவமுடைய சிவத்துவத்தினின்று நியித்தமன்றி விளங்குஞ் சகல ஞானக்கிரியாஜகடிகங்களைப் பொருந்தவாலே—காயமோமாயையன்று—அவருக்குச் சரீரம் மாயோற்பனமன்று, அதற்கு நியித்தமாகு மலமில்லாமையால். (மலமில்லாம லிருக்கவும், ஸ்ரீமத். ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் முதலோருக்கு மாயாசரீரம்வருவானேன்? மலவாசனையா லதிகாரகாரணமாய்ச், சிரீமதனந்தாதிகளுக்குமாயாசரீரம்போல மாயாசரீரம் அதிசுத்தமாய்வரும். சிவனுக்கு மலவாசனோற்பன்னவதிகாரமல மில்லாதபடியால்)—காயமோமாயையன்று—* அப்போதுகீரவருக்குச்சொன்னவடிவேது? சொல்வாம்—காண்பதுசத்திதன்னால்—சிவனுடைய சமவேத சத்தியினாலே அவருக்கு வடிவுண்டாக்கப்படும். எ-று. (சுக)

அப்போது பரிணாமதோஷம் வருமென்று சொல்லப் பரிகரிக்கின்றார்.

சத்தியேவடிவென்றாலுந்தான்பரிணாமமாகு
நித்தமோவழியுமத்தானின்மலனருவேயென்னி
லத்துவாமார்க்கத்துள்ளானன்றிவனருமைதன்னைப்
புத்திதானுடையபோலவிருந்தனைபுகலக்கேனீ.

இ-ள். சத்தியேவடிவென்றாலுந்தான்—சிவனுக்குச் சிவசத்தியே சரீரமென்று சொன்னாலும் (அகண்டிதழூர்த்தியாய்ச் சொல்லலாம். கண்டிதழூர்த்தியாய்ச் சொல்லில்)—பரிணாமமாகும்—திரிவதாம் (அதனால்)—நித்தமோவழியும்—நித்தியமென்கின்றதுபோய் நித்தியமாம், (மாயைகலாதிகாரியமாவதுபோலேதேசத்திற் கண்டிதழூர்த்தியாமென்னில், மாயைபோற் டடமாம்)—அத்தால்—அந்தக்குற்றம் வருதலால்—நின்மல

ன்- * அருவேயென்னில்- (நீர்சொன்ன உருவமன்று. நீர்சொன்ன) அருவேயென்னில்- அத்துவாமார்க்கத்துள்ளான்று-சிவன் சடத்துவாமார்க்கத்தருவுருவாயிருக்கும் பொருள்போலல்லன். (ஆவனென்னில்)- இவனருமைதன்னைப் புத்திடானுடையபோல விருந்தனைபுகலக்கேணி- மாறுபடுமென்பது சொல்ல நீகேள். ஏ-று. (௯௨)

மாறுபடுதலை வரைந்துரைக்கின்றார்.

உலகினிற்பதார்த்தமெல்லாமுருவமோடருவமாகி நிலவிடுமொன்றொன்றாக நினைவநிலையேபோல வலகிலாவறிவன்றனுமருவமேயென்னிலாய்ந்து குலவியபதார்த்தத்தொன்றாய்க்குடுவன்குறித்திடாயே.

இ-ள். உலகினிற்பதார்த்தமெல்லாம்- * உருவமோடருவமாகி நிலவிடும்-மாயைமுதலிய வருபமும் பூதமுதலியவருவமுமாகிற்கும்-ஒன்றொன்றாகநின்ற வந்நிலையேபோல-அருவுருவாகாதுருவருகாது நிற்கும்ந்தமுறைமையேபோல-அலகிலாவறிவன்றனு மருவமேயென்னில்-ஒப்பற்ற ஞானமுடைய சிவனு முருவில்லாப்பொருளென்று சொல்லில்-ஆய்ந்துகுலவிய பதார்த்தத்தொன்றாய்க்குடுவன்-விசாரித்துக்கொண்டாடப்பட்ட மாயாயா மாயாகாரியப்பொருள்களி னென்றாய்ப் பொருள்களோடு கலப்பில்லான் கலப்பன் - சூறித்திடாயே - விசாரித்துப்பா- [சித்தருச் சடவருப்போலன்றென்று தாற்பரியம்.], ஏ-று. (௯௩)

சாங்கரிய முண்டென்றுரைக்க வில்லையென்றும், பிரகாராதரத்தினுண்டென்று முரைக்கின்றார்.

பந்தமும்வீடுமாயபதபதார்த்தங்களல்லா னந்தமுமாதியில்லானளப்பிலனாதலாலே யெந்ததானின்னென்றுமின்னதாயின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ்சொல்லவழக்கொடுமாற்றமின்றே.

இ-ள். பந்தமும் வீடுமாயபத பதார்த்தங்களல்லான் - மோககமும் போதகமுமாயிருக்கும் மாயாமகாமாயா காரியமாகிய சொற்பொருளாகும் பொருள்களல்லான்-அந்தமுமாதியில்லான்-நித்தியன்-அளப்பிலன்-வியாபகன்-ஆதலாலே எந்தைதான்- எமது சுவாமிதான்-இன்னென்றும்-இக்குறியுடையரென்றும்-இன்னதாம்- இப்படியாவதென்று சுட்டியறியப்படும் பொருளாமென்றும்-இன்னதாகிவந்திடான்- (எல்லாவியாபகத்தா லுதானாயிருத்தலால்) இப்பொருளாய் வரானென்றும்-சொல்ல-வழக்கொடு மாற்றமின்றே- சங்கை புத்தாங்களில்லை, அனுமானாகமங்க வில்லையென்றுமாம். ஏ-று. (௯௪)

அதற்கேதுகூறுகின்றார்.

குறித்ததொன்றாகமாட்டாக்குறைவிலனாகலானும்
நெறிப்பட நிறைந்தஞானத்தொழிலுடைநிலைமையானும்
வெறுப்பொடுவிரும்புத்தன்பான்மேவுதலிலாமையானும்
நிறுத்திநினைந்தமேனின்மலனருளினாலே.

இ-ள். நின்மலன்-சிவன்-குறித்ததொன்றாகமாட்டாக்குறைவிலனாக
தலானும்- (வழுதற்குத்தாவாயிருக்கின்ற சிவன் இயற்றுதற் கர்த்தாக்க
ளாயிருந்து, உபதேசகர்த்தாக்களும் இருட்டிமுகலிய இருத்தியகர்த்தாக்
களுமாயிருக்கின்ற, அனுசதாசிவர் அனந்தேசுவர் சிறீகண்டத்திரயம்
பிரமலிட்டுணு புத்தர் அருகர் கபிலர் கணகர் முதலியகர்த்தாக்கள்
சரீரங்களைச் சாட்சர்த்தும் பாரம்பரியமாயு மதிட்டிததுத், தனதுசரீரமா
கப் பண்ணிக்கொண்டு, அவர்கள்பண்ணுக இருத்தியந்தனதுகருத்தியமாய்
முடிதலால், அந்த நமதுசரீரமென்று குறித்த-சங்கற்பித்த, சரீரங்களு
க்குள் ளொருசரீரமும் நமதல்லவென்னுங் குறைவின்றி நிறைவாகிநிற்பவ
னாகலானும்-நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடைநிலைமையானும்-
எல்லாமார்க்கத்தொடுசெல்லப்பூரணமாகிய, சிற்றிபாச்செய்திசெய் சத்தி
யுடைய தன்மையனாகலானும்-வெறுப்பொடு விரும்புத் தன்பான்மே
வுதலிலாமையானும்-இராகத் துவேஷலிசைவு தன்னிடத்திலாமையா
னும்-அருளினால் - தனதுசத்தி சங்கற்பத்தால்-நினைந்தமேனி- சங்கற்
பித்த காரியத்துக்கேற்ற வனுசதாசிவர்முதலோர் திருமேனியை- நிறுத்
தமும்- (தனதுதிருமேனிபோலத்) தரிகும். ஏ-று. (சரு)

இப்படிச் சூருதேகங்களையதிட்டித்துத் தீட்சோபதேசஞ் செய்
பாதிருந்தால், முத்தராவதுயின்று, குருசந்தானமு
நடவாடென்று கூறுகின்றார்.

ஆரணமாகப் பங்களருளினுருவுகொண்டு
காரணனருளானுகதிப்பவரில்லையாரு
காரணன்முதலாயுள்ள சுரர்நரர்நாகர்க்கெல்லாஞ்
சீரணிகுருசந்தானச்செய்தியுஞ்சென்றிடாவே.

இ-ள். காரணன்-சிவன்-அருளினால்-தனது சத்திசங்கற்பமாத்நிர
த்தினால்- உருவுகொண்டு-இது நமதென்று குருதேகங்களைக் குறித்துச்
சேதுத்தி-ஆகமமாணங்களுளானுகில் - வேதாகமங்களைப்பதேசியானு
கில்-கதிப்பவரில்லை- முத்தராவாரில்லை, மற்றது வெளிப்பொருள். ஏ-று.

இப்படிச் சிவனுக்கு வாஸ்தவதேகமில்லாமையாத் நியானபூசாதி
நியித்தங் காற்பனிகதேகம் அனுசதாசிவாதிதேக
ங்களை யொட்டிக் கற்பிக்கவேண்டும். அதெதினாற்
கற்பிக்கவேனுமென்றுவினாவு, அவருடைய சத்தியி
னாலேதானே கற்பிக்கப்படுமென்று சான்றுகின்றார்.

உருவருள் குணங்களுோடு முணர்வருளுவிற்றேன் றுங்
கருமமுமருளரன்றன்காசாணுகிசாங்கந்
தருமருளுபாங்கமெல்லாந்தானருடனக்கொன்றின்று
யருளுருவுயிருக்கென்றேயாக்குவனசிந்தனன்றே.

• இ-ள். (நிரவதிகைகளாய் நீரூபிகளாய் நிரங்சநிம்பேதவதிகைகளாய் நிட்காடின்னியைகளாய் நிட்கம்பைகளாய் கிச்சலைகளாய், ஈகானியாதி மூர்த்தியந்த பஞ்சசத்திசமுற்பன்ன சகினியாதி யட்டத்திரிம்சற்கலைகளாயிருக்கும், முன்பின் மூலாக் கிரங்களில் முறைமையிற்கோத்த ஞானசத்தி இச்சாசத்திமத்தாகிய கிரியாசத்திகலைகள் விண்டவகண்டபிண்டாசல சிவசரீரம், சாவதிகைகளாய்ச் சருபைகளாய்ச் சாங்கபேதவதிகைகளாய்ச் சகாடின்னியைகளாய்ச் சகம்பைகளாய்ச் சசலைகளாயிருக்கு மாயாகலைகள் விண்டகண்ட பிண்டசல பசுசரீரம்போல் ஆயக்கார்தம்போல் அசைவற்றிருந்துங் கிருத்திய, கிருத்தாதலாற் கடினகண்டித சலித சரீரமாக உபசரிக்கப்பட்டது. ஆதலால் ஐந்து பதின்மத்து பத்து இரண்டாகிய முகநேத்திர கரசராணுகிளரிற் காடின்னிய கண்டிப்புச் சலனம், வெண்மைநிறமுதலநிறமாகிகளதனால்வருஞ் சகனாகி பேதஞ் சகலமும் சற்பிதங்களசத்தியங்களாம். ஆகையாற் கிரியாசத்திலக்கண சிவசரீரத்துக் கிசாசத்தி சங்கற்பருபப் பிரவிருத்திலக்கண சகனாகிகார சதாசிவனும் வீசாரூபமும், கிரியாசத்தி சமுத்தியோகரூபப் பிரவிருத்தி நிவிர்த்திலக்கண சகனாநிட்கள போகானாகத் சிவனும்சதாசிவரூபமும், ஞானசத்திக்குறிச் சுமமாவிருப்புருப நிவிர்த்திலக்கண நிட்கள விலயசிவநரம் சாந்தரூபமும், விருத்தி பரிணதி விவர்த்தாரம்பமல்லவாதலால் அநித்தியங் கற்பித மசத்தியமும்ன்று. ஆகையால் அந்தவிலய போகவதிகார முசசொருபமும் நித்திய சத்திய சொருபலக்கணந்தானே. ஆதலால் அந்தச்சகனாஞ் சத்திகலாசாகித்தியத்தினுற் சகளம், மாயாகலாராகித்தியத்தினுனிட்களம், ஆதலாற் சகளநிட்களமாம். ஆகையாற் சிவனது) உருவும்-அங்கமும்-அருள்-சத்திரூபம்-சாங்கந்தருங் குணங்களுோடு முருவிற்றேன்று முணர்வுங் கருமமும்-சருவத்தையு மறிதலும் பண்ணுதலும்-அருள் - சத்தியியாபாரூபம்-அரன்றன்காசாணுகி - சிவனது பிரத்தியங்கமும்-அருள்- சத்திரூபம்-உபாங்கமுமருள்-எல்லாந்தானருள்-இதுவன்றிச் சிவனுக்குச்சொல்லப்படுவன! யாவுண் டவை யெல்லாஞ் சத்திரூபம்-(இப்படி) அசிந்தன் - சிவன்-அருளுரு - சத்திசரீரத்தை-தனக்கொன்றின்றி-தன்பிரயோசனஞ் குறியாமல்- (பிரயோசனம்) உயிருக்கென்றேயாக்குவன்-*. ஏ-று.

அது வாதளத்தில் வித்தரிக்கப்பட்டது. அந்தக்கிரந்தமிது.

அங்கப்ரத்யங்கசாங்கஞ்ச உபாங்கஞ்சதுரோபவேத்||
கிரோவக்த்ரஞ்சகிருதயம் அங்கஞ்சேதிப்ரகேத்திதம்||

வகூகண்டஸ்தனெளவாகு நரபிகுய்யோதாரந்ததா|
 நேத்ரம்நாஸாஸ்யகர்ணௌச பாணிபாதௌததாங்குலி:||
 ஊருசாநாச்சங்கேச ப்ரத்தியங்கஞ்சேகிகத்தியதே|
 மூர்த்திநாங்குணரூபந்து சாங்கஞ்சேதிப்பிரகீர்த்திதம்||
 குணஞ்சின்னமிதிக்ஞேயந் தந்ருணந்தசதாபவேத்|
 குணஞ்சத்தியம்ப்ரதாபஞ்ச தூர்ப்பேத்யாநுக்ரகந்ததா||
 இருத்திமாயாவிவர்ணஞ்ச நாதம்சங்கிருதிரேவச|
 ஏதேதசகுணப்ரோத்தா தேஷாம்லக்ஷணமுச்சியதே||
 திரிருணஞ்சுலமித்யுத்தஞ் சத்யம்பரசரிஷ்யதே|
 கட்கமீசப்ரதாபேயந் தூர்ப்பேத்யம்வச்ரமிஷ்யதே||
 ஈசஸ்யாநுக்கிரகஞ்சைவ அபயஞ்சப்பிரசஸ்யதே|
 இருத்திஸ்யாநாகரூபந்து பாசம்மாயாஸ்வரூபகம்||
 விவர்ணமங்குசஞ்சைவ கண்டாநாதாத்மகம்விது:|
 சங்காரமக்கிரூபம்ஸ்யாத் பாசாநாம்பஸ்மசாந்கிருதி:||
 ஏதேவைகுணரூபம்ஸ்யாத் சாங்கஞ்சேதிப்பிரகீர்த்திதம்|
 வஸ்த்ரோபவீதமாலாட்டிய கந்தமாபரணந்ததா||
 ஆசனாவரணஞ்சைவ ப்யுபாங்கஞ்சேதிகீர்த்திதம்| இதி. (௯௭)

சிவன் சிறிகண்டப்பிரேரகராகு மனந்தேசரராகிய மூர்த்தியாற்
 மாலி லந்தராற்மாவாயத் திரும்பவந்தவனந்தேசரரா
 கிய மூர்த்தி யாற்மாவைப் பிரமாண்டாந்தராதிபதி
 யாகுஞ் சிறிகண்டராகிய மூர்த்தியாற்மாலி லந்தராற்
 மாவாக்கி யந்தச் சிறிகண்ட சரீரசரீரியாய்ச் சத்திய
 காடினிய கண்டிப்புடைய காயகரணகலைகளாற்
 சகளராயிருந்து, பிரம விஷ்ணு முதலோர்க்குஞ்
 சுவேததோபமன்னியுப்பிறபிரதிகட்குங் கிருஷ்ண
 வருச்சுனதியர்க்கு மறுபத்துமூவர்முதலோர்க்கு நிக்
 கிரகானுக்கிரகங்களைப் பண்ணிவினையாட்டுவினைத்துப்
 பின், அகம்பிறந்தமக்கு மற்ப சொற்ப லத்தியற்புதப்
 பிரசாதப் பிரதராயிருந்து சரிக்குஞ் சரித்திரங்களிற்
 சிறிது பவுராணிகமதம் பாஷிப்பதற் குபக்கிரமிக்கி
 ன்றார்.

உலகிணையிறந்து ின்றதரனுருவென்பதோரா
 ருலகவனுருவிற்றோன்றியொடுங்கிடுமென்றுமோரா
 ருலகிணுக்குயிருமாகியுலகுமாய்நின்றதோரா
 ருலகினிலொருவனென்பருருவினையுணரா ரெல்லாம்.

இ-ள். அரனுரு-சிறிகண்டசரீரமாகிக் கண்டிப்புப்பொருந்திய சிவ
 சரீரம். உலகிணையிறந்துநின்றது - சீவாற்கிருத்திய விலக்கணகிருத்தியங்
 கையுடையதென்பது. ஓரார் - விசாரியார், உலகு - பிரபஞ்சம். அவனு

ருவிற்குன்றி, யொடுங்கிடுமென்றுமோரார்-அந்தச்சிவனது கண்டிப்பி
ல்லாச் சமவேதசிற்சத்தி சரீராகிட்டித வகண்டித பரிக்கிரக மாமாயா
மாயாசத்திசரீரத்தினின்றும் பிறந்திறந்திருக்குமென்பதும் விசாரியார்-
உலகினுக்குயிருமாகி யுலகுமாய்நின்றதோரார்-சிதசிற்பிரேரகராய் விவா
பியாயிருப்பதுமுணரார்-(இப்படியிருக்கும்)உருவினை, உணராரெல்லாம்-
விவேகித்தறியாரனைவரும் -(சிறீகண்ட ரூபியாயிருக்கின்றசிவன் திருட்
டாகாரராதலால்) உலகினிலொருவனென்பர் - நம்மைப்போலேயொரு
வனென்று சொல்லுவார்கள். எ-று. (சஅ)

இதுவுமது.

தேவரிலொருவனென்பர்திருவுருச்சிவனைத்தேவர்
மூவராய்நின்றதோரார்முதலுருப்பாதிமாத
ராவதுமுணராராதியரியயற்கறியவொண்ணு
மேவுருநிலையுமோராரதனுருவினேவுமோரார்.

இ-ள். திருவுருச்சிவனை-சிறீகண்டசரீர சரீரியாயிருக்குஞ் சிவனை.
தேவர்மூவர்களைச் செலுத்தி யவரவராய்த் தியானம் பண்ணப்படுவொ
ன்பதறியார். முதலுருப்பாதி-சத்திசிவாற்றமகம். மேவுருநிலை-இலிங்கத் தம்
பாகிருதி. அதனுருவினைவு-சதாசிவரூபம். மற்றது வெளிப்பொருள். (சக)

இதுவுமது.

போகியாயிருந்துயிர்க்குப்போகத்தைப்புரிதலோரார்
யோகியாயோகமுத்தியுகவுதலதுவுமோரார்
வேகியாஹற்போறசெய்தவினையினைவிட்டலோரார்
ருகியாமூடரெல்லாமும்பரிலொருவனென்பர்.

இ-ள். போகியாய்-தேவதேவனாயிருந்து. யோகியாய்-தெட்சணாழ
ர்த்தியாயிருந்து. வேகியாஹற்போல் - கோபிமாஹற்போல், ஊகியார்-
விசாரியார். மற்றதுவெளிப்பொருள். (கூ)

இதுவுமது

ஒன்றொடொன்றொவ்வாவேடமொருவனேதரித்துக்கொண்டு
நின்றலாலுலகுநீங்குகின்றனனென்றுமோரா
ரன்றியவ்வேடமெல்லாமருள்புரிதொழிலென்றோரார்
கொன்றதுவினையைக்கொன்றுநின்றவக்குணமென்றோரார்.

இ-ள். ஒன்றொடொன்றொவ்வாவேடம்- கிராதாதி லிககிரகபேதா
யுத்தேவதங்கள். கொன்றது-தக்கன்மதனாதி சங்காரம். வினையைக்கொ
ன்றது - இருவினையுட்பாவத்தைப் புசிப்பித்து நாகாமாக்குவது. மற்றது
வெளிப்பொருள். (கூக)

இதுவுமது.

நாயகன்கண்ணையப்பானுயகிபுதைப்பவெங்கும்
பாயிருளாகிமூடப்பரிந்துலகிலுக்குநெற்றித்
தூயநேத்திரத்தினுலேசுடரொளிகொடுத்தபண்பிற
மேயபாரொளிகளெல்லாஞ்சிவனுருத்தேசதென்றார்.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௧௨)

இதுவுமது.

கண்ணுதல்யோகிருப்பக்காமனின்றிடவேட்கைக்கு
விண்ணுறுதேவராகிமெலிந்தமையோரார்மாறா
னெண்ணிவேணமகனையேவவெரிவிழித்திமவான்பெற்ற
பெண்ணினைப்புணர்ந்துயிர்க்குப்பேரின்பமளித்ததோரார்.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௧௩)

சுத்தாத்துவ கிருட்டி ஸ்திதி சங்கரங்கள்போற் பிரகிருதிக்குள்ளு
ள்ள வவாந்தரகிருத்தியம், பிரமாணடததுள்ளுள்ள
வவாந்தரகிருத்தியஞ், சாட்சாற்சிவ கிருத்தியமாகட்
டும், சிறீகண்டதேகமறைவ்ஹ சிவனுக்கு கிருத்
தியமென்பது வேண்டாம். அது நல்லதன்று. சுகி
ரவர்த்தியாயிருக்கின்ற விராசாவுக் கந்தரங்கிருத்தி
யம் வெகிரங்ககிருத்தியம்போலச், சிவனுக்குமப்படி
யந்தரங்க கிருத்தியம் வெகிரங்ககிருத்திய மிரண்டு
முறைமையிற் சாட்சாத் தன்னாலும், பிறரைச்செது
த்தி யவர்தானாகி மறைவாலும் நடக்குமென்று கூறு
கின்றார்.

படைப்பாதித்தொழிலும்பத்தர்க்கருநம்பாவனையுநாலு
மிடப்பாகமாதராளோடியைந்துயிர்க்கின்பமென்று
மடைப்பானுமதுவுமுத்தியளித்திடும்யோகும்பாசந்
துடைப்பானுந்தொழிலுமேனிதுடக்கானேற்சொல்லொனாதே

இ-ள். (முறைமையிற் பிரதமமாககிருட்டியில், சிவன் சிவதத்துவ
பஞ்சககிருட்டிபண்ணிப் பின்னனந்தேசுரசரீரசரீரியா யசுத்தமாயையி
னின்றுக் காலதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவயந்தமான தத்துவ தாத்து
விகங்கையுண்டாக்கி, உருத்திரரை இருதயத்தினின்றும், விஷ்ணுவையும்
பிரமாவையும் பாரிசுவங்களினின்றும், சூரியசோமாக்கினிகளை வலதிடது
நெற்றிநேத்திரங்களினின்றும், வீக்கினேகவாரையுஞ் சுப்பிரமணியரை
புங்கண்டத்தினின்றும் இருதயத்தினின்றும், இப்படி வாதுளத்திற்சொ
ன்னுபடி மதமற்ற வங்கங்களினின்றும் தேவர்தன்இருடிகள் வேதசா

த்திரங்கள், மற்றுமுள்ளன வுண்டாக்குவர். நடுவேநடுவேவரு மவாந்த
செருட்டியில்) மேனிதுடக்கானேல்-பிரகிருதிநிலய சிறீகண்டசீர சீரி
யாயும், பிரமாண்டநிலய சிறீகண்ட சீரசீரிபாயு மிராதிருந்தால்-படை
ப்பாதித்தொழிலும்-மத்திமப்பிரளயமுழவினிற் குணதத்துவமுதற் பிருதி
விதத்துவமீரூகுந் தத்துவதாத்துவிக் செருட்டித் திதி சங்காரங்களுந்-
பத்தர்க் கருளும்பாவுனையுநாலும் - தீட்சரவாஸ்களாயிருக்குஞ் சிட்ட
ருக்கு-அருளும்பாவீனையும்-உபதேசித்துக்காண்பிக்கும் நிராலம்ப சிவத்
தியானமும்--தூலும்-சிவாகமோபதேசமும்-இடப்பாகமாதராளோடியை
ந்துயர்க்கின்பமென்றும்-*. அடைப்பானுமதுவும் உண்டாக்குவதும்-மூத்
தியளித்திலெம் யோகும்-உபதேசித்துக் காண்பிக்குஞ் சாலம்ப சிவத்தியா
னமும்-பாசந்துடைப்பானுந்தொழிலும் - தீட்சையைப் பண்ணுவதும்-
சொல்லொணுதே-ஆமென்றறையப்படாதே. எ-று.

சூரியனைக் காசிப்புத்திரனென்பதஞ், சந்திரனை அத்திரிப்புத்திரனெ
ன்பதும், இருடிகளைப் பிரமாமுதலோர் புத்திரர்களுென்பதும், வேதசா
த்யுரங்களைப் பிரமாமுதலோர் சொன்னதென்பதஞ் சுப்பிரமணியர்
விக்கினேசுர ரிவர்களைச் சிறீகண்டப்புத்திரரென்பதும், இவைமுதலான
பலவும், அவாந்தாசெருட்டியில்,முன்சொல்லியபடி மகாசெருட்டியில் மகே
சுரப்புத்திரர்களே. மந்திரசாத்திரஞ் சதாசிவமாதலால் லெளகீகாதியதி
யார்ண்காந்தசாத்திரங்கள், சாட்சாத்தும் பிரகாராந்தரத்தினாலும் வந்தாலு
மகேசுரசாத்திரங்களே. (சூசு)

இப்படி மூன்றுதிருமேனியு மூகிக்கப்பட்டதென் றுணர்த்துகின்
றார்.

உருமேனிதரித்துக்கொண்டதென்றலுமுருவிறந்த
வருமேனியதுவுங்கண்டோமருவுருவானபோது
திருமேனியுபயம்பெற்றோஞ்செய்யியமூன்றுநந்தங்
கருமேனிகழிக்கவந்தகருணையின்வடிவுகாணே.

இ-ள். உருமேனிதரித்துக்கொண்ட தென்றலும்-சிறீகண்ட சுகள
சீரந்தைத் தனதுசீரமாய்ப் பரித்திருக்குமென்று படித்தமாத்திரத்தில்
(தரிக்கப்படுவதுருத், தரிப்பது அருவென்றிரண்டுஞ்சித்தித்தலால்)-உரு
விறந்தவருமேனியதுவுங்கண்டோம் - உருவாதீதமா யருவாயிருக்கு நிட்
களசீர மனுமித்தித்தரித்தோம்-(அருவு முருவுமாயிருக்கு மீகரசீரமெ
ன்று) திருமேனியுபயம்பெற்றோம் - சுகளநிட்கள சீரமுந் தியானிப்
போம்-செப்பியமூன்று நந்தங்கருமேனிகழிக்கவந்த கருணையின்வடிவு
காணே-(அசலஞ் சலாசலஞ் சலமென்றும்,பரஞ்சூக்குமந்தூலமென்றஞ்)
சாற்றிய மூன்றுசீரமும் (பரசீர சூக்குமசீரத்தோடுகூடப் பிதிருமா
கிருகக்கிலசுரோணித்ந்களிலுண்டாகிய தூலசீரசங்காரத்தைநீக்கவந்த-
கருணையின்வடிவுகாணே - சிவசத்திவடிவாயுஞ் சிவசத்தியியியுத்தித்
தானவடிவாயு மிருக்கின்றதுதானே." எ-று. (சூசு)

செப்பியது நன்றுதான். அவ்வளவில்வளவில் ஈசானி பூரணி
 யார்த்தி வாமை மூர்த்தி என்னும் பஞ்சசத்திப்புறவு
 ருவுடைத்தாய், ஆரணி செனனி ரோதயித்திரி எனுந்
 திரிசத்தியுள்ளருவுடைத்தாயிருக்குங் கிரியாசத்தி சரீ
 ரப்புறவுருவினுதித்த சசினியாதி யட்டத்திறிம்சற்
 கலைகளி னது பிரவிருத்தி நிவிர்த்திப்பிரவிருத்தி நிவிர
 த்திவழுவாயிருக்குஞ் சகளவுருச்சரீரஞ் சகளநிட்கள
 வுருவருச்சரீரம், நிட்களவருச்சரீரஞ் சொருபமென்
 று முன்சொன்னீர்; திரும்ப அதுவன்றி மூன்றுட்
 சகள சரீரமரத்திரஞ் சத்திகலாசாகியத்தினுலே சக
 ளமாத்தலால், மாயாகலாராகியத்தினுலே நிட்களமா
 தலாற் சகள நிட்களமென்று முன்சொன்னீர்; திரும்
 ப அதுவன்றி யிப்போது சிறீகண்டதேக தேகியாயி
 ருக்கின்ற சிவனுக்குச் சொருபதததங்களிலே நிட்
 களஞ் சகளநிட்களஞ் சகளமாயுஞ் சரீரஞ்சொன்னீர்;
 திரும்ப அதுவன்றி, அத்துவாமூர்த்தியாக வாகமங்
 கள்சொல்லுவதேதென்றசங்கிக்க வுத்தரஞ்சொல்லு
 கின்றார்.

அத்துவாமூர்த்தியாகவறைருவதென்னையென்னி
 னித்தனாய்நிறைந்தவற்றினீங்கிடாநிலைமையானுஞ்
 சித்துடனசித்துக்கெல்லாஞ்சேட்டித்தனதலானும்
 வைத்ததாமத்துவாவும்வடிவெனமறைகளெல்லாம்.

இ-ள். அத்துவாமூர்த்தியாக வறைருவது - * என்னையென்னில்-
 ஏதென்று நீவினவினல்-நித்தனாய் நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா நிலைமையா
 னும்-நித்தியனா யிடைவிடாது வியாபித்துப் பிரியாதிருத்தலானும்-சித்து
 டனசித்துக்கெல்லாஞ் சேட்டித்தனதலானும் - சேதன சடபதார்த்தங்கள்
 னைத்தினுக்கும் பிரேரகனதலானும்-அத்துவாவும்- ஆறுமார்க்கமும்-சிவ
 னுக்கு, வடிவென - சரீரமாக-மறைகள் - சிவாகமங்கள்- வைத்ததாம்-
 சொன்னதாம். எ-று.

அப்படியன்றோ வாத்தாக்களுக்குச் சலையென்றும் அசலையென்றும்
 மூர்த்தியிரண்டு. அவற்றுள், அசலையாவது முன் பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற
 ஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்திமூர்த்தி; அது தனது சங்கற்பத்தாற்றானசை
 வின்றி யசைவினற் சடகாரிய நிகழப்பண்ணும்; அதனால் மூர்த்தியென்
 றுபசரிக்கப்பட்டது.

சலையாவது முன்பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற பிரணவகலாபஞ்சகருபமாய்
 நாதத்துணீந்தாயிருக்குஞ் சிவதத்துவதாத்துவிகபரதேக மூர்த்தியா
 யும் ஏழிருபத்துநாலாயிருக்கும் வித்தியாதத்துவ வாத்தமத்துவதாத்து
 விக ருக்குமதேகமூர்த்தியாயும் பௌவனதூலதேகமூர்த்தியாயு மிருக்

ரும். அது அசலையென்றுமுன்சொன்ன ஞானக்கிரியாரூப சிற்சத்தியூர் த்தி ளங்கற்பத்தா லசைந்துசஞ்சரித்துக் காரியபட்டுமதனா லிதொ ளுமே, நிருபசரிதவாஸ்தவமூர்த்தி, கரசரணியாயுங் கரசரணதீசம்பந்த மாயுங் காணப்படுதலால். அப்படிச் சிவனதிரண்டு மூர்த்திகளில், அசலையாவது ஞானக்கிரியாரூபசிற்சத்தியூர்த்தி; அது தனதுசங்கற்பத் தாற் றானசைவின் றியசைவினாற்சடகாரிய நிகழப்பண்ணும்; அதனால் மூர்த்தியென்றுபசரிக்கப்பட்டது. சலையாவது சுத்தாத்துவ பரதேக மூர்த்தியாயுங், சுத்தாசுத்தாத்துவகுக்குமதேக மூர்த்தியாயும், அசுத்தா த்துவ னுலதேகமூர்த்தியாயுமிருக்கும். அதசலையென்று முன்சொன்ன ஞானக்கிரியாரூபசிற்சத்தியூர்த்தி சங்கற்பத்தால், அசைந்து சஞ்சரித்து க்காரியப்படும். இதனாலும் இலிங்கத்திற் கலாதிசடத்துவரியாசம்பண் டமுதலாலும் வரஸ்தவபெந்த மூர்த்தியல்லாதிருந்தாலும் மூர்த்தியென றுபசரிக்கப்பட்டது. (ருசு)

வாச்சியமந்திர முந்தச்சத்திசரிமென்றுசாதித்ததனாற் சங்கிக்கப் படுமதன்றென்று வாசகமந்திரத்தை மனசில்வைத் துச்சங்கித்துத்தாமுரைக்கின்றார்.

மந்திரமத்துவாவின்மிகுத்தொருவடிவமாகத் தந்ததென்னரனுக்கென்னிற்சகத்தினுக்குபாதானங்கள் விந்துமோகினிமான்மூன்றாமிவற்றின்மேலாகிவிந்துச் சிந்தையாரதிதமானசிவசத்திசேர்ந்துநிற்கும்.

இ-ள். அத்துவாவின் - ஆறத்துவாவுக்குள் - மந்திரமரனுக்கு-மிகு த்தொருவடிவமாக-மிகுதியுமொப்பற்றமூர்த்தியாக-தந்ததென்னென்னி ல்-சொன்னதேதென்றுசொல்லில்-சகத்தினுக்குபாதானங்கள்-உலகத் துக்குமுதற்காரணங்கள் - விந்துமோகினிமான்மூன்றாம் - மகாமாயை மாயை பிரகிருதியென்று மூன்றுவகையாம் - இவற்றின்-இம்முதற்கார ணமூன்றுள்-விந்து-மகாமாயையானது-சிந்தையாரதிதமான சிவசத்தி சேர்ந்துநிற்கும் - சித்தத்தைவியாபித்துக்கடந்திருக்குஞ் சிவசத்திசாட்சா ற்சந்திதிப்பட்டிருக்கும். எ-று. (ருள)

அதனாலேதென்னச்சம்பந்தஞ்சாற்றுகின்றார், சுத்தமாம்விந்துத்தன்னிற்றேன்றியவாதலானுஞ் சத்திதான்பிரேரித்துப்பின்னானதிட்டித்துக்கொண்டே யத்திறம்புத்திமுத்தியளித்தலாலரனுக்கென்றே வைத்ததாமந்திரங்கள்வடிவெனமறைகளெல்லாம்.

இ-ள். சுத்தமாம்விந்துத் தன்னிற்றேன்றியவாதலானும்-சுத்தமா யையினின்றுஞ் (சிவசத்திசங்கற்பத்தாற்) றேற்றியகாரணத்தினாலும்-ச த்திதான்பிரேரித்துப்பின்னானதிட்டித்துக்கொண்டே - அந்தச்சிவசத்திதா

எந்தெனது சங்கற்பத்தினாலுண்டாக்கிச் சத்தியத்தையுடையவர்க்குமந்தவாழ்வினைத்
விசுவசிவியாக் கனிசம் பந்திரங்களைப் பிரேரித்து மந்திரிகளுக்கிரிக்குங்க
ரிக்கொத்த வாத்தியாற் றிக மந்திரங்களிலே செழுந்திப் பற்றுவித்தவை
களிற் சாணித்தியமாய் நானே—அகினால்— (மந்திரிகளுக்கெல்ல செபிககப்
பூசிக்கப்பட்ட) அந்தமந்திரங்களிலுள்ள — புத்திமூலியுள்ளித்தலால்— சித்தி
மோட்சகளைக்கொடுத்தலால் — வைத்தநாமந்திரங்கள்வழிவெனமறைக
ளெல்லாம்—சிவனுக்கு மந்திரங்கள் சரீரமென்று சிவாகமங்களுக்கினைத்து
ஞ் செப்பியதாம். எ-று. (௫௮)

மேற்சிறப்புணர்ந்துகின்றார்.

மந்திரமதனிற்பஞ்சமந்திரமவடிவமாகத்
தந்திரஞ்சொன்னவாழிற்கென்னெனிற்சாற்றக்கேணி
முந்தியதோற்றத்தாலுமந்திரமூலத்தாலு
மந்தியில்சத்தியாதிக்கிசைத்துலுமாகுமன்றே.

இ-ள். மந்திரமதனிற்பஞ்சமந்திரமவடிவமாக—மந்திரங்களுக்குள்ளே
விசேஷத் தீசானமுதலேத்துமந்திரஞ் சரீரமாக—தந்திரஞ்சொன்னவாழிற்
கென்னெனில்—சிவாகமஞ்செப்பியதேதென்னில்—சாற்றக்கேணி—சொல்ல
க்கேள்—முந்தியதோற்றத்தாலும் — பிரதமசிருட்டியாதலானும்— மந்திரமூ
லத்தாலும்— மந்திரங்களிற் பிரதானங்களாகையாலும் (விசேஷத்துவடி
வென்றுசெப்பியது. மனனத்திராணதன்மித்துவஞ் சிவசத்திக்குலு சிவ
னுக்குமே; நாதாகிருதிவாசகங்கள் மந்திரங்களென்றெப்படிச் சொல்லப்
படும். சத்தியந்தானே.)—அந்தமில்சத்தியாதிக்கிசைத்துலுமாகுமன்றே—
சித்தியவட்டத்திற்சந்தகலாபேத வீசானியாதிரூபத்தியந்த சத்திபேதசிவ
சத்திக்கும், ஆதியெனுமிசாணுதிசத்தியோசாதாந்த சிவபேதசிவனுக்கும்
மந்திரமென்பது முக்கியமாய்ச்சொல்லலாகும். எ-று.

மனனத்திராணதன்மித்துவஞ்சாட்சாதிருக்கையாற் சிவஞ்சத்தியா
கிய வாச்சிய மந்திரங்களுக்கு நாமமாதலரீல் வாசகமந்திரங்களுக்கு மந்தி
மென்பதுபசாரம். (௫௯)

பிரமாதிரஞ்சனநிரஞ்சனவணுமந்திரங்களை நிரஞ்சனசாய்பவமற்
திரநாயங்களாகச் செப்புவதேதென்றாசங்கக வுத்
தரமுரைக்கின்றார்.

அயன்றனையாதியாகவரணுவென்பதென்னை
பயந்திடுஞ்சத்தியாதிபதிதலாற்படைப்புமுல
முயன்றனரிவரேயாயின்முன்னவென்னைமுற்று
நயந்திடுமவனிவர்க்குரணணுவதொரோவொன்றுமே.

இ-ள். அயன்றனையாதியாக வரணுவென்பதென்னை—விதிமுதற்ப
ஞ்சகாரணமூர்த்திவடிவன் சிவனென்று சிவாகமஞ் செப்புவதேதென்

யில் - பயந்திடுஞ்சத்தியாதிபதிதலால் - செனனி ஆரணி ரோதயித்திரி யென்கின்றசிவசத்திகளதிட்டித்தவர்களைக்கொண்டு பஞ்சகிருத்தியம்பண்ணுவித்தலாலே- படைப்புமூலமுயன்றனரிவரேயாயின் முன்னவனென்னை (யென்னில்)- கிருட்டிமுதலியபஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவதிவராகிற் சிவனேனுக்குக் சுற்பனாகவுரவதோஷம் வருமாதலால் வேண்டியதன்றென்று நீசொல்லில் (அப்படிச்சொல்லவேண்டாம்)- முற்றுநயந்திடுமவன்-சாம்பசதாசிவன் சுத்தமாயாகிருத்தியமைந்துஞ் சாட்சாத்நானாயு மசுத்தமாயை பிரகிருதி கிருத்தியமைந்தும் அனந்தசிநீகண்டாதித்துவாரத்தினுலேயும் பண்ணுவன்- இவர்க்குநண்ணுவது - இவ்வுணுசதாசிவன் ஈசரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமா இவர்களுக்குப் பொருந்துவதாகிய கிருத்தியம்- ஒரோவொன்றாமே- ஒவ்வொன்றுதானே, ௭-று.

அவர்க்குள் அணுசதாசிவனுக்கு அனுக்கிரக கிருத்தியமொன்றுமே, ஈசரனென்னு மனந்தேசுருக்குச் சுத்தமாயையிற்றிரோதானகிருத்திய நடவாதிருந்தாலும் அசுத்தமாயாகிருத்தியமைந்து நடந்தாலும் திரோதானகிருத்தியம் பிரதானம், உருத்திரரெனுஞ்சிநீகண்டருக்குப் பிரகிருதிக்குமேற்சங்காரகிருத்தியுடவாதிருந்தாலும் பிரகிருதிருத்தியமைந்துநடந்தாலும் சங்காரகிருத்தியம் பிரதானம், குணநிலையவிஷ்ணுவுக்கும் பிரமாடநிலையவிஷ்ணுவுக்கும் பிரகிருதிக்குமேற் நிதிகிருத்தியுடவாதிருந்தாலும் பிரகிருதிக்குட் லேசரீர போக்கியப்பொருட்டிகிருத்தியம் பிரதானம், குணநிலையபிரமாவுக்கும் பிரமாண்டநிலையபிரமாவுக்கும் பிரகிருதிக்குமேற் கிருட்டிகிருத்திய நடவாதிருந்தாலும் பிரகிருதிக்குட் லேசரீரபோக்கியப்பொருட் கிருட்டிகிருத்தியம் பிரதானம், ஆதலாலொரோவொன்றென்ற தெனவறிக.

சத்திமூன்றுகிப்பஞ்சகிருத்தியமெப்படிப்பண்ணும், எப்படிப்பண்ணு விற்கும்? சத்தியந்தானே. செனனிக்குச்சிருட்டிகிருத்திய மொன்றுமே, ஆரணிக்குச்சங்காரகிருத்தியமு மனுக்கிரககிருத்தியமும், ரோதயித்திரிக் குத் திகிருத்தியமுந் திரோபாவகிருத்தியமு மென்பதனால் விரோதமன்று. ஆரணிரோதயித்திரிசெனனிமூன்றுஞ் சத்திசரீரகற்பணியிலே சிவனுக்குக் குக்குமதேகம், ஈசானிபூரணி ஆர்த்திவாமை மூர்த்தியெனும்பஞ்சசத்தியு மனுக்கிரகமதலைந்து கிருத்தியத்தையு மடைவிற்பண்ணினின்ற சத்திசரீரகற்பணியிலே சிவனுக்குத்துலசரீரமென்பதறிக. இருதயாதியாறுமந்திரமுஞ் சரீரகற்பணைக்குள்ளதன்று, சரீரமுஞ்சரீரியஞ்சம்பந்தமானவிடத்திற் பிரபாவசொருபமாயிருக்கும். (௯௦)

இப்படிச்சத்தியனேகமாகிற் சத்திமானுமனேகமாமென்னுஞ்சங்கைக் குத்தரமுரைக்கின்றார்.

சத்திதான்பலவோவென்னின்றானென்றேயனேகமாக வைத்திடுங்கூரியத்தான்மந்திரியாதிக்கெல்லா முயத்திடுமொருவன்சத்திபோலரனுடையதாகிப் புத்திமுத்திகளையெல்லாம்புரிந்தவனினேந்தவாரும்.

இ-ள். (ஞானக்கிரியேச்சாசத்திமூன்றிஹுட்கிரியாசத்தி ஈசானியா தியைந்து-ஆரணியாதிமூன்றுசத்திபா யெட்டாயிருக்குமென்றதனால்) சத்திதான் பலவோவென்றில்-தானோன்றே- ஒருசத்திதானே- காரியத்தால்-வியாபாரபேதத்தினால்-அனேகமாகவைத்திடும்- அன்றாடமாகச் சொல்லப்படும்-மந்திரியாதிக்கெல்லாம்- மந்திரிசேனாபதி ஊர்காவலன் முதலோரிடத்தில்-உய்த்திடுமொருவன் சத்திபோல்-ஒன்றாயிருந்துசெலுத்து மிராசாவினதாஞ்ஞாசத்தியொப்ப - அரணுடையதாகி - சிவசம்பந்தியாக-அவனினைந்தவாறு- அந்தச்சிவன்செலுத்தினபடி - புத்திமுத்திகளையெல்லாம்புரிந்ததாம்- பேர்கமோட்சங்களைக்கொடுத்திருப்பதாம். எ-று. (அக)

ஞானக்கிரியேச்சாஸுபிசத்தியென்றீர், அதுயிருத்தம், ஈடத்தம்
மூச்சவரூபமாயிராது; இருக்குமென்னிற் சத்தியொ
ன்றென்பதெடுபட்டுப்போமென்று மனசிலெண்ணிச்
சங்கைபண்ண வுதரமுறைகடின்றார்.

சத்திதன்வடிவேதென்னிற்றடையிலாஞானமாகு
முய்த்திடுமிச்சைசெய்தியிவைஞானத்துள்ளோவென்னி
லெத்திறஞானமுள்ளதத்திறமிச்சைசெய்தி
வைத்தலான்மறைப்பின்ஞானம்ருவிடுங்கிரியையெல்லாம்.

இ-ள். சத்திதன்வடிவேதென்னில்- சத்தியினதுசொருபமேதென்று கேட்கிறாானால்- தடையிலாஞானமாகும்- மறைப்பில்லாவறிதற்றொழி லைப்பண்ணுமறிவாகும்- உய்த்திடுமிச்சைசெய்தி யிவைஞானத்துள்ளோவென்னில் - பண்டுகற்றொழிலாகுஞ் சங்கற்பமுத்தியோகமிவைகள் வேற்றுத்தொழிலாதலான் ஞானசத்தியினுண்டோவென்று நீகேட்கில்-- எத்திறஞானமுள்ளது - இதுகூடாணம் துகரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோச மென்றறிதற்றொழிலா யாதொருபிரகார ஞானசத்தித்தொழிலாகிய ஞானமிருந்தது - அத்திறம் - அந்தப்பிரகாரம் - இச்சை (இதின்னதாகக்கடவதெனு நிச்சாசத்தித்தொழிலாகி யுத்தியோகத்திற் பின்னாகியருஞ் சங்கற்பஞான விசேடமாகவும்) - செய்தி - கிரியை (இதைப்பண்ணிற் போமெனுவ் கிரியாசத்தித்தொழிலாகிச் சங்கற்பத்தின் முனனாகவரு முத்தியோகஞான விசேடமாகவும்)- வைத்தலால் - சிவாகமஞ்சொல்லி நிச்சயித்ததனால் - மறைப்பின்ஞானால் - தடையற்றஞானவிசேடசத்தி சங்கற்பத்தால் - எல்லாம் - காரியசடபதார்த்தமுற்றும் - கிரியைமருவிடும்- உற்பத்தித்திறாசகலனத்தொழிலோபொருந்தும். எ-று.

சலனத்தொழிலுக்கேதுவாயிருக்கு ஞானவிசேடநிச்சீலநித்தியசத்தி யசங்கற்பங் கிரியையென்று சொல்லப்படும். (கூஉ)

சுத்தியொன்றுதானே யறிதல்பண்ணுதலிச்சித்தலெனும் வியாபாரபேதத்தால் மூன்றென்றும், அவாந்தரவியாபாரபேதத்தால் அனந்தமென்றுஞ் சொன்னீர்; தன்மபேதத்தாற் றன்மபேதிக்கும், காரியபேதத்தாற்காரணம்பேதிக்குமென் னுரியமத்தாற் சுத்திபேதிக்கும்; அனந்தமாயிருக்கின்ற ஞானக்கிரியைகள் சுத்திக்குச்சகசதன்மமாய்ச் சகசகாரியமாய்த் தீபசுத்திக்குத்தாகப் பிரகாசமபோலிருத்தலால் ஞானானந்தியங்-கிரியானந்தியமுமில்லை, ஞானமென்றுங்கிரியையென்று மிரண்டுதொழிலுமில்லை. ஆசலாற்சுத்தியொன்றென்னில், ஞானக்கிரியானந்தியசாங்கரியம் பிரமாதிகளாலுந்தடுக்கப்படாததாய் வந்துசாருமென்றுசொல்லச் சாற்றுக்கின்றார்

ஒன்றசாயிச்சாநானக்கிரியையென்றொருமூன்றுகி
 ின்றிஞ்சுத்தியிச்சையுயிர்க்கருணைசமாகு
 நன்றெலாநானசத்தியானயந்தறிவஞத
 னன்றருட்கிரியைதன்னாலாக்குவனகிலமெல்லாம.

இ-ள். ஒன்றசாயிச்சாநானக் கிரியையென்றொருமூன்றுகி ின்றிஞ்சுத்தி-(ஞானவகிரியையிச்சையென்று சுத்தித்தொழில்கள் பிரிப்பாய்ப் பேதமாயிருக்க, மென்று நாமபேசியல்லை, அவைகள் மத்தியத்திருக்குமனந்த நாமமனந்தவிர மயமானந்தவிச்சையென்னுமானந்தியமும், பிரிந்து பிரிபயமாயிருக்குமென்று நாமப்பசவிலலை; தாகப்பிரகாசங்கள்போலப் பிரிப்பின்றிப் பேதமாயிருக்கும், பிரிப்பைசுருதித்தபேதமாயிருக்கும். ஆகையால் சுத்தத்தொழில்களுக்குக் காரணமாகுஞ் சுத்தியேகமாயிச்சாசுத்தியென்று ஞானசுத்தியென்று கிரியாசுத்தியென்று மனந்தசுத்தியென்றும பிரிப்பில்லிமூன்றனந்தபேதமாயிராநிற்கும். (சுத்திமாநுகியசிவனுமேகனாய்ச்சிதாவென்று ஞாதாவென்றுங் காத்தாவென்று மனந்தனென்றும பிரிப்பின்றிமூன்றனந்தபேதமாகியுடையன. அந்தசுத்திசுத்திமாநுகாபண்ணுந்தொழில்களுக்கா, - இச்சை-கிரியாமிகையென்னுமிச்சாசுத்தியென்னுந்தொழில்- உயிரகருணைசமாகும் - இதுபபடியா மிதிப்படியாகாதெனபதுமுதல் சிவமித்தூசிதகிறகிருமையாம் - நாதன்-சுவன்-நன்றெலாம்- கிருத்தியத்துக்கொருமும் பொருளெலா மிதுகாரணமிதுகாரணமிதுகாரிய மிதுபிரயோசனமென்று-ஞானசுத்தியால்-ஞானத்தொழிலைப்பண்ணு ஞானசுத்தியால் - நயந்தறிவன்- விருப்பிப்பாரப்பன்; கிரியாசுத்தித்தொழிற்கிரிபையாதலாலிதைநான் பண்ணுகிற்கின்றே னென்றுத்தியோகிப்பன்- அருட்கிரியைதன்னால்-கிரியாசுத்தியினதுத்தரகோடியாயிருக்குஞ் சங்கற்பயிதத்தியென்னு மிச்சாசுத்தியிதிப்படியாகக்கடவதென்னுஞ்சங்கற்பத்தால் - அகிலமெல்லாம் - சுகத்தனைத்தும் - ஆக்குவன்-சிருட்டிப்பன். எ-று.

முடிந்தபட்சம் ஞானக்கிரியேச்சாவான் சகற்கர்த்தாவென்று சொன்னீர். புருட ஞானக்கிரியேச்சாவானும் அவனே கர்த்தாவாகட்டும், அப்பிரத்தியக்ஷையிருக்கு மீசுரன்வேண்டுவதில்லையென்று மீமாங்கிசன் சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

சிவனுமிச்சா ஞானக்கிரியையாற்சிவனையொப்ப
னுவனென்றிடினானுகுமலமிவற்றினைமறைக்குங்
காவலனிவன்செய்கன்மத்தளவினிர்கொடுப்பக்காண்பன்
பாவியாம்புத்திமுத்திப்பயன்கொளும்பண்பிறறாகும்.

இ-ள். சிவனுமிச்சா ஞானக்கிரியையாற்சிவனையொப்பன் - ஆவனென்றிடி - விசுவகர்த்தாவாவனென்னில் - (விஞ்ஞானாகலப் பிரளயாகலாவத்தையளிலே) அனுகுமலம், இவற்றினை - இச்சா ஞானக்கிரியையகளை - மறைக்கும் - தன்வசமாகப்பண்ணும் (ஆகையாலவாரிநவநங்கர்த்தங்களன்று) - (சகலங்கர்த்தாவென்னில், அவன்) காவலன் - சிவன் - அவன்செய்கன்மத்தளவினில் - அந்நிச்சகலாற்றாப் பண்ணினகன்மத்துக்கிடாய்ப் (பரிமிதமாயிச்சா ஞானக்கிரியையகளை) - கொடுப்பக்காண்பன் - ஏகதேசத்திற்சுலகொண்டுவளக்க வந்தப்பராக்காயிருக்குஞ் சிற்சத்திவிர்த்திருப விச்சா ஞானக்கிரியைசனைக்கொண்டு பதார்த்தங்களையும் பிரத்தியக்காய்த் தானையிருக்குஞ் சிற்சத்திவிர்த்திருப இச்சா ஞானக்கிரியைகளைக்கொண்டு - ந்தவிச்சா ஞானக்கிரியைகளையும்பார்ப்பன் - பாவியாம்புத்திமுத்திப்பயன் கொளும்பண்பிறறாகும் - வருமதாம் போகமோட்சபலமடையு முறைமையனாவன். எ-று.

சத்தியமீதிருக்க முத்தாற்றாசருவஞ்ஞத்துவசருவகர்த்திருத்துவசிவத்துவாபிவியத்தியினாலேசிவனோடேமுற்றுபமனாதலால் அவன்போல்விசுவகர்த்தாவாகட்டுமென்று சிவசமவாதியனேகேசுரவாதிமுதலோர்செப்புவார்கள்; அஃதறிவின்மை, சிவனதுகிருபாசங்கித்தபஞ்சகிருத்தியத்தோடு அபின்னாவற்சனியசங்கித்தபஞ்சகிருத்தியாதிகாரணமுத்தனென்றுமே லுத்தரிக்கையால் விசுவகர்த்தாவன்று; சிவனேவிசுவகர்த்தா. (சுச)

சிவசத்திக்கிலயதத்துவம் போகதத்துவம் அதிகாரதத்துவமுதலியபெயர் வருமாறுரைக்கின்றார்.

ஞானமேயானபோதுசிவன்றொழின்ஞானமொக்கி
னினமில்சதாசிவன்பேரிசனந்தொழிலதேறி
னானமேற்கிரியைவித்தையுருத்திரனிலயபோக
மானபேரதிகாரத்தோடதிகரணத்தனமே.

இ-ள். ஞானமேயானபோது - (சிவனதுகிரியாசத்திமகாமாயயிலேமகாபிரளயத்தின்மகாமாயாகாரியமெல்லாமொடுக்கியொழிந்ததாய்

ஞானத்தொழிந்மாத்திரத்தைப்பண்ணி) ஞானசத்திரூபியாயிருந்த இவ்வில்-சிவன்-சிவதத்துவமென்றும், இலயதத்துவமென்றுஞ்சத்தத்தத்துவமென்று நித்களதத்துவமென்றும் பேர்பெற்றுநிற்கும் - தொழின்ஞானமொக்கில் - திரும்பமகாமாயாசாரியப் பிரசவாபிமுகயோக்கியகிருத்தியத்திலே யுத்தியுத்தையா யிதிப்படியா மிதிப்படியாகாது விதுகாரண மிதுகாரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசனமென்னு மிச்சாநானத்தைப்பண்ணுமிச்சாசத்திசுலிகற்பஞானசத்தியிற் பின்னானை நாயபண்ணுநிப்பெனென்று ஞானக்ரீடியாத தொழிலொத்த கிரியாததொழிலையண்ணிக் கிரியாசத்திரூபியாயிருந்துள்ளனவில் - ஈனமில்சதாசிவன்பேர் - ஒத்தசதாசிவதத்துவமென்றும், போகதத்துவமென்று முத்தியுத்தத்தத்துவமென்றுஞ் சுகளகிட்களதத்துவமென்றும் பேர்பெற்றுநிற்கும் - தொழிலதேறில் - திரும்பமகாமாயாசாரியாற்பத்திரிலே பிரவிருத்தையா யிதிப்படியாகக்கூட - தென்று கிரியாததொழிலேறி ஞானத்தொழில் குறைந்த சங்கற்பிச்சாத்தொழில் பண்ணி யிச்சாசத்திரூபியாயிருந்துள்ளனவில் - ஈனமானகரதத்துவமென்றும், அதிகாரதத்துவமென்றும் பிரவிருத்தத்தத்துவமென்றுஞ் சுகளதத்துவமென்றும் பேர்பெற்றுநிற்கும் - ஞானமேற்றிரிய - அந்தவிச்சைக்குத்தானே ஞானமேறிக் கிரியைஞாறந்ததானால் அந்தவிச்சாசத்திரூபியாயிருந்துள்ளனவில் - வித்தை - வித்தியாதத்துவமென்றும், தூலவிசுரதத்துவம் ஞாலதிகாரதத்துவம் தூலப்பிரவிருத்தித்தத்துவம் தூலசுகளதத்துவமென்றும் பேர்பெற்றுநிற்கும் - உருத்திரன்-சிவன் - (இப்படிச் சமவேதசத்தி யிற் பிரிப்பின்றிப் பேதமாய்த்தோற்றும்) இலயபோகமாரண பேரதிகாரத்தோடகூடி - அதிகாரணத்தனாமே - சமவேதசத்தியெனு மிருப்புடையனாய்க்கொண்டந்தச்சத்தியிருப்புத்தவாரத்தினாலே மகாமாயாபரிக்கிரக சத்தியென்னும் மிருப்புடையனாமே. ஏ-று

ஆதலாற்சிவனுஞ்சிவனென்று நிலபனென்றுஞ் சத்தனென்று கிட்களனென்றுஞ் சதாசிவனென்றும் போகனென்று முத்தியுத்தனென்றுஞ் சுகளகிட்களனென்று மீசுரனென்று மதிகாரனென்றும் பிரவிருத்தனென்றுஞ் சுகளனென்றும் பன்னிரண்டுபெரு முறைமையின்பெற்றுநிற்பன். சத்தித்தானமானமகாமாயையுஞ் சிவதத்துவமென்பதுமுதற் சுகளதத்துவமென்பதீராகச் சத்திப்பாலப் பன்னிரண்டுபெருமுறைமையின்பெற்றுநிற்குமென்பதறிக.

(சுரு)

இப்படிச்சத்தித்தத்துவத்தைச் சிவதத்துவத்துடைக்கி யிருத்தலாற்

காரணசிவதத்துவ மூவைந்துங்காண்பித்துக் காரிய சிவதத்துவ மூவைந்துங்காண்பிக்கின்றார். காண்பிக்குமிடத்துக் காரியசிவதத்துவமூவைந்துஞ் சிருட்டமென்றும், சிருச்சியமென்றுமிருவிதமாம். சிருட்டமாவது சிருச்சியசிவதத்துவமைந்தையும்பற்றிப் பரிணதிகையற்படப் பண்ணிவந்தாலும், தனதிடத்தில் விருத்தி பரிணதிவிவர்த்தமின்றியதனாற்பிரிப்பில்லா

எடுத்து பேதமான தனது வியாபாரங்களினாலே யப் பழிப்பிரிப்பில்லாவைந்து பேதபின்னமாகிய சிவசத்திப்பெறும் சிவபேதமுமாகும். சிருச்சிவசிவத்துவமாவது “வித்தைகள்” எந்தையோசொகுவார்” என்ற விருத்தத்தாற்கூறிப் பாகாமாயாபரிணதிபேதப்பிரிப்புள்ளவைந்தேதபின்ன சிவத்தத்துவபேதமாகும். அந்த சிருட்டஞ் சிருச்சிய நரணடி னுள், சிருச்சியம் “வித்தைகள்” என்ற விருத்தத்தான முன்சொல்லப்பட்டபடியாற் சிருட்ட சிவத்தத்துவமாத் திரஞ் செட்டிபிக்கணபிகளினால்

வித்தையோடசர்சாதாங்கியஞ்சத்திசிவங்களைந்துஞ்

சுதந்தத்துவஞ்விவன்றன்சுதந்திபவடிவமாகு

நித்தமென்றுரைப்பர்காலநிகியநிலையமாய்

வைத்திலர்முற்பிறப்புவருவித்தாச்சுருபததாய்

இ-ள். வித்தையோடசர்சாதாங்கியஞ் சத்துசிவங்களைந்துஞ் சுத்தத்துவஞ் சிவன்றன் சுதந்திரவடிவமாகும் - இந்தச் சிருட்ட சுத்த சிவத்தத்துவமைத்துஞ் சமவேத சசுருபமாதலால் சிவனுக்குச் சிறந்தசகீரமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. முன்சொன்ன சிருச்சிய சிவத்தத்துவம் பரிசுடிக் சுத்திசொருபமாதலாற் பொதுசசுரமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இந்தச்சிருட்ட சிவத்தத்துவமைத்தும்—காலவரையிலையமாயலே - (சிருத்தி பரிணதி விவர்த்தநபயில்லாமைபாற்) காலவரைவைச் சுடந்திருத்தலால் (பெரியோர்) - சித்தமென்றுரைப்பர் - நித்தியமென்று சொல்லுவார்கள் (அதனால்) - முற்பிறப்பிவைத்திலர் - முன்பின் சொல்கின்றது சொல்லார் (ஆகிற்சொல்லுவானேன்?)—சுருமத்தாலே—சுருச்சிப சிவத்தத்துவத்தைப்பற்றிய சிவசத்தி வியாபாரங்கிரமத்தால், சொன்னார்கள். எ-று.

இதனைச் சிருச்சிபசிவத்தத்துவம் மகாமாயா பரிணதிரூபமாய்ச் சுத்தகாலவரைபறைக்குள்ளாகலால், அநித்தியமென்றும் முன்பின்னென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. சிருட்டஞ் சிருச்சிப நரணடிக்குப்பொதுவாகுஞ் சிவத்தத்துவமுஞ் சத்தித்தத்துவமுஞ் சிவத்தத்துவமென்று பிலயத்தத்துவமென்றுஞ் சத்தத்தத்துவமென்று நிக்களத்தத்துவமென்றுங் காரண சிவத்தத்துவத்தத்துவப்பெயர்பெற்றுக் காரணவிலப்போகாதிகாரங்கண் மூன்றினுள், இலயத்துக்குக்கறிக்கப்பட்ட இலயத்ததடங்கும்

சதாசிவத்தத்துவம் சதாசிவத்தத்துவமென்றும் போகத்தத்துவமென்றும் உத்தியுத்தத்துவமென்றும் சதாசிவத்தத்துவமென்றுங் காரண சதாசிவத்தத்துவத்துக்குரைத்த பெயர்பெற்றுப் போகத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிப் போகத்தடங்கும்.

சுருத்தத்துவஞ் சுத்தவத்தியாதத்துவத்தோடுகூட வீசுரத்தத்துவமென்று மதிசுரத்தத்துவமென்றும் பிரவிருத்தத்துவமென்றுஞ் சுருத்தத்து

வமென்றும் காரணவிகாரத்தினவந்துகூடாததே பேர்பெற்றதிகாரத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதிகாரத்தாகும்.

சிறீ மதங்காசிகளிற சத்திகதகவம் பேர்த்திலும் சதாசிவதத்துவர் அகிகாரத்திலு மடங்குமென்றமொல்லியது மறிக.

காரியபெயர் மித்தொடுபொருத்திச் சிவனென்பநாதியாய்ச் சகலனென்பதத்தமாயக காரணசிவனுக்குரைத்த பேர்பெற்றுச் சிவரத்திற் காரணவிலய போகாதிகாரங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுக் காரணவிலய போகாதிகாரங்கட்கு டாங்குவன். இம்முதம்மன்ற மொன்பதாயிருக்கின்ற காரியவிலயபோகாதிகாரங்கள் காரணதிகாரத்துக் கற்பிக்கப்பட்டதறிக. (சுசு)

இப்படிச் சடபதார்த்தங்கமோயல்லார் தனக்குச் சத்தித்துவாரத்தினுலே சீரமபோலப் பண்ணிக்கொண்டு செலுத்தியசைத்து யெற்றுடைப்படுத்திக் காரியப்படுத்தின அது சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்கு மசைவுவேற்றுமை யில்லையென்றமென்கின்றார்.

ஆருவளையிராவணதிராவகமுற்றும்போலத
தருவரிவ்வுருவமெல்லாதன்மையுந்திரியானாகும்
வருவவடிவெல்லாஞ்சத்திசத்திதான்மமுங்காழ்ப்பு
மிருமையும்தோலமன்னிசிவநதினோடியைந்துநிற்கும்.

இ-ள். காழ்ப்பு-வயிரம். (மரமுங் காழ்ப்புமென்றதிற) காழ்ப்பு-பிரக்திபக்குபம்; மரம்-பராசருபம். அப்படிச் சிவமுஞ் சத்தியுமென்றிதன்பொருள். மற்றதுவெளிப்பொருள். (சுசு)

மேலிதுவுமது.

பொன்மைலாதிவன்னம்பொருந்திடப்பளிங்கிவற்றின்
றன்மையாய்திருமாபோற் சத்திதன்பேதமெல்லா
நின்மலன்றனாய்த்தோன்றிலைமையொன்றையேநிற்பன்
முன்னருட்சத்திதன்பான்முகிழ்க்குந்தான்முனையானன்றே.

இ-ள். பொன்மைலாதிவன்னம்பொருந்திடப்பளிங்கிவற்றின் றன்மையாய்திருமாபோற் சத்திதன்பேதமெல்லாம்-* (இது ஏகதேசதிருட்டார்த்தம். சிருச்சியசிவதத்துவமைந்துமுகலான ஞேயகாரியங்கள் சிவசுத்திதிலே பிரதிலிம்பித்தார் சிவசத்தியுஞ் சடமாய்ப்போமாதலால் வீம்புபிரதிவிம்பத்துவம் பரிணதசடங்களுக் கல்லாமற் சித்துக்களுக்கில்லையென்று, பவுட்சரத்திற் சொல்லப்பட்டது. அதனால், ஞானசத்திசொருபமாயிருக்கின்ற சிவசத்திக்குஞ், சிருச்சிய சிவதத்துவமுதலானஞேயபதார்த்தங்களுக்கு ஞாப்பியஞாபகபாவசம்பந்தமாத்திரம்; கிரியாசத்திசொருபமாயிருக்கின்ற சிவசத்திக்கு மந்தச்சிருச்சிய சிவதத்துவமுதலான கா

ரிபபதார்த்தங்களுக்குச் சங்கற்ப சமுத்திரேக விஷயவிஷயிபாவசம்பந்
தமாத்நிரம்; பிரதிவிம்ப சங்யோக சமவாயாதிகள் சித்துக்குச் சடத்தன்
மைவருமாதலாற் சொல்லப்படாது. நாஞ்சொல்லியவிரண்டுசம்பந்தமாத்
நிரத்தினாலே சிவசுத்திசட்குப் பிரிப்பில்லா வந்நரங்கவாணந்தியமியற்கை
யாய் நிருபசரிதமாயும் பிரிப்புள்ள வெகிரங்கவாணந்தியமென்று சொ
யுபசரிதமாயு மிருக்குமென்றப்படியே சிவசுத்திக்கானந்தியமென்று சொ
ல்லப்பட்ட வனந்தபேதமறிக) - நின்மலன்றானுயத்தோன்றி, நிலைமை
யொன்றாயேநிற்பன் - (அனந்தசத்திபேத பேதனாயிருந்து அந்தரங்கபே
தஞ்சொருபமாயும் வெகிரங்கபேதந் தடத்தமாயு மிருத்தலால்) ஏக
சொருபவானுகத்தானே யிருப்பன் - முன்னருட்சத்திதன்பான்முழிக்குந்
தான்முனையானன்றே - (மகாப்பிரளயமாய்ப் பின்சுவபாவகாலத்திலே
தூலபஞ்சகிருத்திபததிலே யுதாசீனையாய், நிருவிகற்ப ஞானரூபியாய்
இலயசிவனிடத்திலேயிருந்து கிரியாசத்திநிரூபிச் சூசுரம பராசத்தி
ரூபியாயிருந்து மகாமாயா மாயா சத்திலயத்தியாகியதை முதலாகிய
சூக்குமபஞ்சகிருத்திபத்தைப் பண்ணுந்நு மகாசிருட்டிவருமிடத்துத்
தூலபஞ்சகிருத்தியமபண்ணுமிடம்) தன்பால்-சிவன் - பால - முன்னருட்ச
த்தி-முந்தவந்தத் தூலபராசத்திரூபியாய்-முழிச்சூரம- (சிவன்செலுத்த
விச்சாசத்தி சயிகற்ப ஞானசத்தி கிரியாசத்தியாகிய போகரூபியாய்க்
கொண்டு) உத்தியுத்தையாம-தான்ரூபையானன்றே-சிவன் (சத்தியாலே
வப்பட்டு) உத்தியுத்தனாகான் (சத்தியையேலி யந்தச் சத்தித்துவாரத்
தினாலே யுத்தியுத்தனாயிருப்பன்) - (பின்னமிதன்பொருள்) தன்பால்-தற்
பொருளறிவாகிய சுத்தசிவனிடத்தில்-முன்னருட்சத்தி- (உலயபோகா
திகாரங்களைக்கடந்த பிறபொருளறிவாகிய) முந்திய சுத்தசிவசத்தியா
னது-முழிச்சூரம- (கருகியமின்றித் திருந் தருபமாய்ப்புரித்துத் தோற்றி
யறியப்படும பிறபொருளறிவாகிய வந்தச்சிவசத்தியிலே) தான்-சிவன்-
முனையானன்றே - புரித்துத்தோற்றான். தானப்படிப்புரித்துத்தோற்றி
யறியப்படுவானுகிற பிறபொருளாய் போவனென்றுமாம். ௭-ஆ.(௬௮)

உலகினிற்பதார்த்தங்கள் சில வவயவங்கனொத்துந்நிலவவயவங்
கனொவ்வாமலு மிருக்கின்ற வாணபெண் ணீட்சியுரு
ட்சிமுதலிய குணிகுண மிலிங்காரீடமென கின்றசட
பதார்த்தங்களிலேயுந், தற்பொருளறிவு பிறபொரு
ளறிவென்கின்ற சிற்சுணிகுணங்களிலேயுந், சிவனு
க்குச் சத்திக்குமுறைமையிலிட்டானவ் கற்பித்தரு
கையா லெல்லாஞ் சிவ சிவசத்திமயமென்று செப்பு
கின்றார்.

சத்தியஞ்சிவமுமாயதன்மையிவ்வுலகமெல்லா
மொத்தொவ்வாவா னும்பெண் ணுமுயர் குணகுணியுமாக
வைத்தனனவளால்வந்தவாக்கமிவ்வாழ்க்கையெல்லா
மித்தையுமறியாரீடலிங்கத்தினியல்புமோரார்.

சிவனொருபொருளோடுமுடங்கப்படுவனென்று செப்டுகின்றார்.

சிவனுருவருவுமல்லன் சித்திதேவனுடசித்தமல்லன்
பவமுதமுதமுதலகனொன்றுமபண்ணிவொனுமல்லன்
தவமுதலயொகநிபாகந்தரிப்பவனல்லன்றானே
மெய்யெதவலியைநதுமொன்றுமியைநதிடாவியல்பினானே.

இ-ள். சிவனுருவருவுமல்லன் - (சிவன் சத்தியருவனென்று முதற்சாதித்தலால்) மாபாசரீரவுருவனன்று, (சத்தியருவனென்றுமுதற் சாதித்தலால்) மாயாவருவனன்று - சித்திதேவனுடசித்தமல்லன் - (சிவன் சத்தியருவருவனென்றுமுதற்சாதித்தலால்) ஆற்றவருச்சடவுருவனன்று - பவமுதற்றொழிவுக்கொன்றும் பண்ணிவொனுமல்லன் - (சங்கற்பலக்கணசன்னிதிமாத்ரித்தால் விகிர்திவிரவாமற் சிருட்டியாதிபஞ்சகிருத்தியகர்த்தாவென்று சாதித்தலால்) குலாலாதிபோற் சரீரகரசலனத்தினாலே, சிருட்டிமுதற்கிருத்தியங்களைப்பண்ணுகிறவனன்று - தவமுதல்யோகபோகந்தரிப்பவனல்லன் - (சிறீகண்டதேகதேகியாய்ச்சனகாதிசுருக்குத் தவாபிரயம் யோகாபிரயம் கவுரிசலியாண மிவைகளைப்பண்ணுமவனென்றுசாதித்தலால்) தவம்யோகம்போகங்கள் தானாய்ப்பண்ணுகிறவனன்று - தானேயிவைபெறலியைந்துமொன்று மியைநதிடாவியல்பினானே - தானே - சிவன்றானே - முன்சொன்னமுறைமையினாலே சிருட்டிமுதற்றவமுதற்கிருத்தியங்களைப்பண்ணப்பொருந்தியும்பொருந்திடாவியற்கையன்றானே. ௪-று.

(௪௦)

முதலாஞ்சூத்திர முறறிற்று.

சூ. திருவிருத்தம் - ௪௨.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்.

முதற்குத்திரத்திற் சிருட்டித்திசங்காரகிருத்தியகர்த்தா சிவனென்றறிவித்ததனால், மேலனுக்கிரககர்த்தாவென்றறிவிக்கப்போகிறபடியால், இப்போதுதிரோபாவகிருத்தியகர்த்தாவென்ப துரைக்கின்றார்.

உலகெலாமாகிவேரூயுடனுமாயொளியாயோங்கியலகிலாவுயிர்கள்கன்மத்தாணையினமர்ந்துசெல்லத்தலைவனாயிவற்றின்றன்மைதனக்கெய்தலின்றித்தானே சிலவுசிரீமலனாகினினைநனகா தெங்கும்.

ஆகையால், திருபாதிகரதம, சிவோபயச சொரூபமொத்த சித்தநு
பமே சிண்மூலமன்று, பின்னேதோவொன்றென்றுஞ் செப்புவதன்று;
ஈசையிகன்முதலோருக்குப்போற் றடநுபமாய்ப்போம். சிண்மூலமெ
ன்பது மேதோவொன்றென்பதுஞ் சித்துக்காணுமென்னிலன்வத்தைவ
ரும்; அத்தனாற் சித்தநுபநானே சித்தநுபநானாலும் வேதார்திகட்குப்
போலச் சிண்மாதிரமன்று, பின்னேதோவொன்றென்னு மநிரீவசனீ
வமுமன்று. அநிரீவசனீயமுமன்றாமாகிற் “தற்பதங்கிமபித்திதம்” என்று
சிவாகமஞ் செப்பியதேது? சத்தியம். திருசிபமுமன்று அநிருசியமு
மன்றென்று சொல்லி மெள்ளாத திருக்குரூபத்தைக் காண்பித்தது, பராக
வ்யய மிருகேந்திரங்களிலே,

“சித்துரூபமான்மனோரூபம் திறக்கிரியாருணலட்சிதம்।
 ஞானரூபஸ்ய தஸ்யாபி சுவரூபந்திறக்கிரியாற்றமகம்॥
 சைதன்னியம்திறக்கிரியாரூபம் ததத்தியாற்றமனிசறுவதா।
 சறுவதச்சியதோமுத்தௌ சறுயதேசறுவதோமுமகம்॥
 அதாநுதிமலாபேத சறுவதிறற்சறுவலிற்சிவ:।”

என்று வசனமிருக்கையால், ஞேயகாரிய திருசியதிருக்குரூப திரு
 கந்தரதிருக்குரூப சுவதிருக்குரூப சுவரூப சச்சிதாவந்த சருவஞ்ஞத்துவ
 சருவகர்த்திருத்துவசிவத்துவைகரூப நிருபாதிகாத்ம சிவோபயபதிருபஞ்
 சருவாபேட்சமானாலும் அக்கினிக்குத் தாகட்பிரகாசரூபம்போ லிருவரு
 க்கு மொன்றுக்கொன்று பரிசியாமலொப்ப விருவருக்குஞ் சொரூபலக்க
 ணந்தானே தடத்தலக்கணமன்று, அஞ்ஞத்துவாகர்த்திருத்துவலக்கண
 பாசடதடத்திது மப்பாசௌபாதிககிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சிம்கர்த்தி
 ருத்துவ போத்திருத்துவ லக்கணபசுவசடதடத்திலும் அவ்விருபதி
 ருபமில்லாமையால். ஆதலால் “கிஞ்சிஞ்ஞத்துவந்துகாரணத்”
 எனும் வசனத்தினுற் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சிம்கர்த்திருத்துவ போ
 த்திருத்துவ மஞ்ஞத்துவ மகர்த்திருத்துவங்களை ஒளபாதிகங்களை
 ண்பதறியாது கிஞ்சிஞ்ஞத்துவங் கிஞ்சிம்கர்த்திருத்துவம் போத்திரு
 த்துவ மஞ்ஞத்துவ மகர்த்திருத்துவ மிஸைபோலச் சருவஞ்ஞத்துவஞ்
 சருவகர்த்திருத்துவ பிரண்டும் ஒளபாதிகங்களை, தடத்தலக்கணஞ்
 சுவரூபலக்கணமன்று; சின்மாத்நிரமே சுவரூபலக்கணமென்று வேதா
 ந்தலியவகார சோரர்களாய்ப் பிரட்டசித்தாந்த லியவகாரர்களாய்ச் சை
 வசித்தாந்தியாபாசர்களாயிருக்குஞ் சிலர் சொல்லியது தூரம்போய்த்
 துச்சமாய்ப்போயிற்று.

திரும்பவிவர்கள் சிவனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் என்ருக்கும் எண்ணெ
 ய்க்கும் பழததுக்குப் ஐரசத்துக்குமபோ லௌபச்சிலேஷிக வியாத்தியி
 னாலே விபாப்பிய வியாபக பாவமதுவும் அனாதிசந்யோகமதுவே முத்தி
 யென்று சொல்லியதும் அப்படியேபோயிற்று.

ஆகாசாதி அமூர்த்த பதார்த்தங்களும் அதிலும் அத்தியந்தமமூர்த்த
 பதார்த்தங்களுஞ் சமசமயத்திற் சங்கிரஸிடத்திலொத்தி விழுந்த கண்
 னொளிகள் ஒன்றோடொன்று தட்டாத்தொத்திருந்ததுபோலத் தட்டாதிரு
 க்குமாதலால், நிருபாதிகாத்மசிவங்கள் சமசமயத்திற் சரூபபதார்த்தங்க
 ளிலொத்து விழாது விழுந்தொன்றோடொன்று தட்டாமல் ஒன்றொன்
 றிருக்குமிடத் தொன்றொன்றிருப்புவிடா துப்புறம் பெனாத்தொத்திருத்
 தலால், அந்த வாந்மசிவனகளுக்குச் சுந்யோக சமவாய வியாப்பிய
 வியாபகபாவ சம்பந்த முதற்சம்பந்தங்கள் கிட்டாது; சாதிருசிய சாதிச
 ம்பந்தமொன்றுமே சாதாத்திகமாய்க் கொண்டு சமயூச்சியம். இரௌரவ
 விருத்திக்காரரு மப்படியேசொன்னார். சிவனுமாத்மாவுக்குச் சமானசா
 சியென்று.

பிரமமொன்றுமே நானுசைதன்னிய மில்லையென்னுஞ் சுருதிக்குத் தாற்பரியமுரைக்கின்றார்.

ஒன்றெனமறைகளெல்லாமுரைத்திடவுயிர்களொன்றி நின்றனனென்றுபன்மை நிகழ்த்துவதென்னையெனனி னன்றவைபதிதானென்றென்றதையும்க்கூரங்கடோறுஞ் சென்றிடுமகரம்போலநின்றவன்சிவனுஞ்சேர்ந்தே.

இ-ள். ஒன்றெனமறைகளெல்லாமுரைத்திட- வேதங்களெல்லாம் பிரமசைதன்னியமொன்றுமே (நானுசைதன்னியமில்லையென்று) சொல்ல-உயிர்களொன்றிநின்றனனென்றுபன்மை நிகழ்த்துவதென்னையென்னில்-(சிவன்)உயிர்களொன்றி- ஆத்மாக்களுக்குள்முத்தரிடத்திலேயெங்குமொக்கச் சிவசத்திக் கொத்துச்சிற்சுததிவிளங்குதலாற்சாகிருசியசம்பந்தசம்பந்தியாயும், பெத்தரிடத்திலே யேகதேசத்திலே சிவசத்திக்கொவ்வாமற் சிற்சத்திவிளங்குதலால் அனுக்கிராகியானுக்கிராக சம்பந்தமென்றுஞ் சாற்றப்படும்; வியங்கிய வியஞ்சக பாவசம்பந்தத்தோடு வியாப்பியவியாபக பாவசம்பந்த சம்பந்தியாய் இருப்பனென்று, அனேகாற்மவா தியாய் நீர்சொன்னதேதென்னில் - அன்றவைபதிதானென்றென்றதையும்-அவை-அந்தவேதங்கள்-அன்று- அனாதி சித்தபதியெனும் கர்த்தாவொருவனென்றும் (ஆதிசித்தபதிகளும் பசுக்களும் அனந்தமென்றும்) உரைக்கும்-(அனாதிமுத்தபதி ஆதிமுத்தபதிபசுக்களுக்குப் பின்னப்பிரதேசத்திலே யிருப்பனெனவென்ன உத்தரம்) அக்கரங்கடோறுஞ்சென்றிடுமகரம்போல நின்றனன் சிவனுஞ்சேர்ந்தே. எ-று.

அக்கரங்களுக்கும் அகாரத்துக்குஞ் சமவாயசம்பந்தத்தினாலே தாதாற்மியம். அனாதிமுத்த பதிக்கும் ஆதிமுத்தபதிபசுக்களுக்குமுன்னொன்னபடி சாகிருசியசம்பந்தத்தினாலேயும் வியாப்பிய வியாபக பாவசம்பந்தத்தினாலேயும், தாதாற்மிய மில்லாமையா லேகதேசவுவமை. முற்று வமையன்றென்பதறிசு.) (உ)

சிவனுக்குமாத்மாவுக்கு மிப்போது சொல்லிய சம்பந்தத்தினாலே யொருபிரகாரம் அத்துவைத மறிவிக்கப்பட்டதானு லும் வத்துவினாலே பேதம் புடமென்ப துரைக்கின்றார்.

உருவொடுகருவியெல்லாமுயிர்கொடுநின்றுவேறாய் வருவதுபோலவீசனுயிர்களின்மருவிவாழ்வன் தருமுயிரவனையாகவுயிரவைதானுமாகான் வருமவனவைதானாயும்வேறுமாய்மன்னிநின்றே.

இ-ள். உயிர்-ஆத்மா-உருவொடுகருவியெல்லாங்கொடுநின்று-துஸதேசஞ் சூக்ருமதேகம் பரதேகமிவைகளைக் கொண்டு நின்று (தனதுசங்

கற்பருபுபன்னிதி மாத்திரத்தால் செலுத்தித் தொழில்களைப் பண்ணுது
த்து நின்று) - வேறுபடுவருவது போல உயிர்க்கு சரீராவே தென்று நின்று
முற்போல-சன் - உயிர்களின் மூலகமாவது - ஆதமக்களிடத்துச் சமப
ந்தித்துத் தனது சங்கற்பு - ருபுபன்னிதி மாத்திரத்தினாலே செலுத்திற்
பன் - (அமர்த்தமாய் வியாபகமாயிருக்கின்ற வாதார்த்தனைச் செலுத்தும்
வகை யொப்பமென்னில், சரீரத்தின் வாயுவாகளை யங்கங்குப் பிரேரி
த்து, அதமாககளிடத்து வறிவுதொழில்களையார்ச்சு சரீரத்தின் வாயுவாகளை
க்கொண்டு விளக்கிக் காரிய சிவப்பண்ணுவதே செலுத்துவதென்றபடி
யாதலால்) தருமுயிரவணையாகவாயிரவை தானுமாகா - செலுத்தப்படும
பொருளாகிப் வாத்தமாககளுந், செலுத்தும் பொருளாகிய சிவனு பொரு
பொருளாகா - வருமவளியைவாதானும் (பேறுமாய்மென்றின் - அவன் -
அந்தச்சிவன் - முறைமசாலலிய வியாபிய வியாபகபாவ சமபந்தத்தினு
லே) இவைவாதானும் - இந்த வாதமாககளாயும் - வததுவினாலேவேறும்
தனித்தொருபொருளாயும் - வரும் - இருப்பன். - எ-று.

முத்தாதமாககள் நிரஞ்சனாகளாதலால் சிவன் பேரற் சிவப்பிரேரி
யர்களன்று, “வச்சிபேரானுவிதுதவீரியச்சியேசாதயேவாபிமோட்சனா”
என்று, மோட்சபரியந்தன் சிவனுக்கு வச்சியன் என்று மிருகேந்திரவசன
த்தினால். (ங)

மேல்வணையான்மாநிப்பிறந்து வருமா றுணர்த்துகின்றார்.

இருவினையின்பத்துன்பத்திவையிரபிறந்திறந்து
வருவது போலதாருமன்னியவின்னையபயன்
டருமன்றரணியோடுதரபதிபோலத்தாம
மருவிடாவடி அருகணமபலனகருமறுமைக்கண்ணோ.

இ-ள். தரணியோடுதரபதிபோல-ஆரியோடு கூடிய வீராகா (இரு
விப்பதி பலன்களை யவரவச்செய்தியறிந்து கொடுப்பது) போல-அரன்-
(மாயையோடுகூடிய)சிவன் - மன்னியவனாய்ப்பயன் - டரும் - அவன்வனு
க்குப்பொருந்திய சுகதுக்கமோகங்களைக்கொடுப்பன். (தரணியாகிய முதற்
காரணமின்றித் தரபதிபலன் கொடுக்கமாட்டான். தரபதியின்றித்
தரணிபறிவின்றையால், பலன்கொடுக்கமாட்டாது. இருவித்தொழிலு
மப்படியே. அப்படிச்சிவன் மாயை கன்ம மூன்றும் பிரிந்து பலன்
கொடுக்கமாட்டாது. இருவினையின்பத்தென்றவிடத்து இருவினைகளா
லென விரிக்க.) இன்பத்துன்பத்து-சுகதுக்ககாரணயோனிகளில், வருவ
துபோவது சுவர்க்கநகங்கங்களில், மற்றதுவெளிப்பொருள். - எ-று. (ச)

உலோகாயதன்மத மாசங்கித்துத் தூஷிக்கின்றார்.

இருவினையென்னையின்பதுன்பங்களியல்பதென்னி
னொருதன்மையியல்புக்குள்ளதொருவனுக்கிரண்டுசெய்தி
வருவதென்மலருந்தியுமருவவின்வாசமவெம்மை
கருவதெனீரென்செய்துதானியல்பாகுமன்றே.

இருவீணயென்னை-பாவபுண்ணியமென்பதேது (பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமொன்றுக்குமே விஷயமாகக் காண்பித்திராணமும், நித்பிரயோசனம்.) - இன்பதுன்பங்களியல்பதென்னில்- (சரீரத்தைத்தவிரவாத்மாவில்லைச் சரீராத்மாவுக்குச்) சுகதுக்கங்கள் சுவபாவமென்றே சொல்லில்-ஒருநன்மைபயல்புக்குள்ளது - (சீதகுணசலத்துக்குச் சீதமாயிருப்பதிகை) ஒருவனுக்கிரண்டுசெய்திவருவதென் - ஒருபுருஷுக்குச் சுகதுக்காணுபவமிரண்டு வருவதேது? - மலருந்தீயுமருவலின்வாசம்வெம்மைதருவதெனீரென் செய்ததான் - நீர்- சலம்-என் செய்ததான்- என்னகண்மத்தைப் பண்ணித்தான்-மலருந்தீயுமருவலின் - புட்பாக்கினிகள் பொருத்தியவிடத்து-வாசம்வெம்மைதருவதென் - மணஞ்சூடுகொடுப்பதேது? (காரணமில்லை)-இயல்பாகுமன்றே - பொருளினதியற்கைதானே. எ-று. (ரு)

நீசொன்னதிருட்டாந்தத்தி லாத்மாவுக்குச் சுகதுக்கங்களியற்கையன்று செயற்கைபென்று தானே சித்தித்துப்போயிற்றென்று செப்புகின்றார்.

தன்னியல்பொழியப்பூவுந்தழுவும்வந்தணையநீரின் மன்னியகிரண்டுசெய்திவருமிருவினையினாலு முன்னியலின்பதுன்பமுறுமுயிருணர்விலாத துன்னியவசித்தையின்பதுன்பங்கள்சூழ்ந்திடாவே.

இ-ள். தன்னியல்பொழிய-தனதிபற்கைச் சீதகுணமறைய-பூவுந்தழுவும்வந்து-அணைப-பொருந்த-நீரின்-மன்னியகிரண்டுசெய்தி-மணஞ்சூடுதெனுஞ் செயற்கைக்குணமிரண்டும் வந்தசேர்ந்தது-(அப்படி) வருமிருவினையினாலும்- புத்தியில்வாதுபொருந்திய புண்ணியபாவங்களினாலும்-உன்னியலின்பதுன்பம்-உண்டாகிய செயற்கைச் சுகதுக்கங்களை-உயிருறும்-ஆத்மா வனுபவிப்பன்-துன்னியவசித்தையின்பதுன்பங்கள்சூழ்ந்திடாவே-ஆற்றாவைப்பொருந்திய சரீரேந்திராதிகள் அறிவின்மையாதலால் அந்தச் சுகதுக்கங்களை யனுபவியா. எ-று.

அசித்தைப் பொருந்தியிராவென்றுரைபண்ணலாகாது சுகதுக்கங்கள் புத்தித்தத்துவத்திலுண்டாய்ப் பொருந்தியிருத்தலால். (சு)

காரணமாகக் காணப்பட்டபொருளைக் காரணமாக இஃதென்புமென்று கற்பிப்பதே முக்கியம் காணாதகாரண. கற்பனைநித்பிரயோசனமென்றாகுங்கின்றுன்.

இம்மையின்முயற்சியாலேயிருநிதியீட்டியின்ப மிம்மையேதுகர்வச் செய்தியிலாதவர் பொருளுமின்றி யிம்மையேயிடருழப்பர்வேறிருவினையதுண்டே யிம்மையின்முயற்சியின்றியெய்திடவேண்டுமிகே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(எ)

இம்மையன்றையநாள் செய்யுங்கண்ம மோரிடத்திற் பலத்தை
 ப்பொருந்தி யோரிடத்தனங்கி வொரிசாரியாதலால்.
 வியபிசரித்தவிடத்துக் காணுதகாரணங் கற்பிக்கவே
 னுமென்று காண்பிக்கின்றார்.

இருவினைச் செயல்காணும்பையிரும்பொருளின்பம்வேண்டி
 வருவினைச் செய்யுங்காலையடிவருமடியமின்றித்
 தருவினையதனிலத்தந்தானுந்துயரந்தவரு
 மொருவினைச் செய்யாதோருமுடையரிவ்வுலகத்துள்ளே.

இ-ள். வெளிப்பொருள். (அ)

பிரார்த்தம் புசிக்குமிடத்தாகாமியமேறுமுறைமையுடைய, அதுசொ
 சித்ததோடுகலந்து காலாந்தரத்திற் பலன்வொடுக்கு
 மென்பதும், பலமாறுண்டென்பதும், படித்தறிவிக
 கின்றார்.

பேறிழுவின்பமோடுபிணிமுப்புச்சாககாடென்னு
 மாறுமுன்கருவுட்பட்டதல்விதியனுபவத்தா
 லேறிடுமுன்புசெய்தகனபபியகிதனுக்கேது
 தேறுநீயினிச்செய்கன்மமேறுடற்சேருமன்றே.

இ-ள். பேறு-தனக்குடையாகிய போகியப்பொருளைப் பொருந்து
 தல்-இழவு-நியமித்த காலாந்தரத்தில் அதைப்பிரிதல்-இன்பமோடுபிணி
 சுகதுக்கம்-முப்பு-நரைதிரை-சாக்காடு-மரணம் (என்கின்ற)-ஆறும்-
 கருவுட்பட்டது-சரீரத்தடைத்தது - அவ்விதியனுபவத்தால் - நியமித்த
 வாறின தனுபூதியால்-ஏறிடும - (ஆகாமியகன்மம்) வந்துபொருந்தும்-
 முன்புசெய்தகன்ம மிங்கிதனுக்கேது-முற்சன்மங்களிற் பண்ணிச்செஞ்சித
 மாய்க் கட்டுப்பட்ட கன்மத்துட் பக்குவமாகிய பிராரத்தகன்ம மிவ்வாறு
 க்குங் காரணம் (கண்டகாரியானுமானத்தாற் காணாதகாரணமனுமிதிக்க
 ப்பட்டது)-தேறுநீ- இப்படியனுமிதித்தறி-இனிச்செய்கன்மமேறுடற்
 சேருமன்றே-இப்போதேறு மாகாமியகன்ம (மேற்செஞ்சித்தோடுகல
 ந்து சிறிதுபக்குவமாய்ப் பிராரத்தகன்மத்தோடுகூடி) மேல்வருஞ் சன்ம
 ங்களிலெடுக்குஞ் சரீரங்களிற் (பேறிழுவின்பமுதல் ஆறுபலத்தோடும்)
 பொருந்தும். கண்டகாரணமானத்தாற் காணாதகாரிய மனுமிதிக்கப்
 பட்டது. எ-று.

(க)

சரீரகன்மப்பிரபந்தம் பிரவாகாளுதியென்று பேசுகின்றார்.

உடற்செயல்கன்மமிந்தவுடல்வந்தவாறேதென்னில்
 விடப்படுமுன்னுடையின்வினையிந்தவுடல்வினைக்குங்
 தொடர்ச்சியாலொன்றுக்கொன்றுதொன்றுதொட்டநாதிவித்தி
 னிடத்தினின்மரமரத்தில்துத்துமவந்திசையுமாபோல்.

இ-ன். (சீராத் தயாரிப்புகள் காரணத்தால் சீராத் தயாரிப்புகள் காரணமாகத் தான், இத்தரத்தாரித்ய தோஷமில்லையென்றிருந்தால்) வெளிப்பொருள்.

(க)

ஆகாமியமவத் தேறுமாறு உருகின்றார்.

முற்செயல்விதிவையிந்த முயற்சியைப்பயன்படுத்தா
விதெயல்பலிக்குமாறெனினமகிதங்கண்முன்ன
ரத்தெயல்பலிக்குமாவெனின்மேலேக்காகும்
பிற்செயல்தனுபவிப்பதின்மையின்பொருள்செய்தி.

இ-ன். முற்செயல்விதியை-முற்செயல்திற் பண்ணின கன்மபலசு
கதுக்கங்களை-இந்தமுயற்சியோடு-(அந்தச் சுகதுக்கங்களுக்கு முத்தகார
ணமாகிய போக்கியகன்மம்) சுகதுக்கமாய்ப் பரிணமித்தற்கு நிமித்தமா
ய்ச் செலுகந்தாரகமாய் வந்த முற்செயலுடனானே யிருக்கும் போசக
ன்மம்) இப்பிரயத்தனத்தை யுண்டாக்கி அதனோடு கூடியுண்டாக்க வந்
தச்சுகதுக்கங்களை-அனுபவித்தால் - புசித்தால்-இச்செயல் பலிக்குமா
றென்-இவ்வாகாமியம் வருதற்குக் காரணமேது? - (முற்செயலெப்படி
வந்தது? இதமகிதங்களைவெண்ணில்) இதமகிதங்கள் - முன்னர்-முன்
னாக-அச்செயலானால்-அந்தமுற்செயல்கன்மமுண்டாமானால்-அவைசெயி
ன்மேலேக்காகும்-அந்த இதமகிதங்களைப்போது பண்ணினால்-மேலேக்கா
கும்-மேல்-மறுசன்மத்திற் சுகதுக்க காரணமாகுமாகாமியமேதும் (இத
மகிதமு மேவுதற்குத்தாபண்ணுவதிக்கு முற்கன்மபலமன்றோ? பின்னா
காமிய மியந்துத்தகர்த்தாவாயிருக்கு மிவனுக்குண்டாதற்குக் காரண
மேது? சத்தியம், விவேகமின்றி நான்பண்ணுகின்றேனெனவக் கர்
வராகபயாவேசத்தார் சுதந்தரகன்மகர்த்தாவாய்ப் பலன்கொள்வனாயுந்
தனக்குத்தானே தோற்றியிருத்தலர் லாகாமிய மிந்தமூன்றுகாரணத்தா
வேதும்)-பிற்செயல்தனுபவிப்பதின்மையின்பொருள்-முன்பண்ணுது பின்னனுபவிப்பதி
ன்று-(செய்திப்பின்பொருள்மென்றுமாறு) செய்தி- (மனோவாக்குக் காய
ங்களிற் சமவாயசம்பந்திபாய்வரு மிதமகிதமென்கின்ற வியாபாரதூல
கன்மம் கிருஷிகன்மம்போற் றொழிலாதலால் இங்கேகெட்ட தெங்கே
போய்ப் பின்வந்துதான் பலந்தரும். கிருஷிகன்மத்தொழில் கெட்டாலும்
அதனாற் பூரியிலுண்டாஞ் சம்ஸ்காரம்போல மனோவாக்குக்காயத்தொ
ழில் உடனே கெட்டாலும் கெடுமுற்கணத்திற்றொழிலினாற் புத்தித்தத்துவ
த்திற் சமவாயசம்பந்திபாய் வைக்கப்பட்டுப் பலபரியந்தமிருக்குந் சம்ஸ
காரமாகி அதிருட்டமெனுப்பெயர்ச்சுக்குந் கன்மம் - பின்பொருளும்-
(சொற்காரகமிகளிற் குக்குமதேகத்தேரிலிருந்து) போம் வரும். எ-று.

ஆகாமியமே சஞ்சிதம் பிரார்த்தமாய் வருமென்பதற்குத் திரு
ஷ்டார்த்தம்.

மேலைக்குவித்துமாகிவினைந்தவைபுணவுமாகி
ஞாலத்துவருமாபோலநாஞ்செயும்வினைகளெல்லா
மேலத்தான்பலமாய்ச்செய்யுமிதமகிதங்கட்கெல்லா
முலத்ததாகியென்றும்வந்திடுமுறைமையோடே.

இ-ள். வினைந்தவை மேலைக்கு வித்துமாகி புணவுமாகி வருமாபோ
லென்று பொருட் புணர்ச்சி. மறந்து வெளிப்பொருள். (கஉ)

இதமகிதங்க ளிவையென்பதும் அலைகளை யறிந்து சிவனே பலங்
கொடுப்பனென்பது முணாததுகின்றார்.

இதமகிதங்களைப்பதிகன்மன்வாக்குக்காயத்
திதமுபிராகுறுதிசெய்தலமிகமறந்துசெய்யாமை
யிதமகிதங்களைல்லாமிறைவனையேயறங்கொண்டங்
கிதமகிதத்தாலின்பதுபலவகையினன்றே.

இ-ள் இராமகிருஷ்ணப தேதென்னில்—இகல - ஒன்றுக்கொன்
று மாறுபாடு—(அவறறுள்) இத - மனவாக்குக்காயத்து - மனவாக்குக்
காய - ஹிஸே—உயிர்சுறுதிசெய்தல் - ஆதமாக்களுக்கு நன்மை பண்
தல்—சுயம்மறந்து செய்பாமை - அதிதமாவதுநன்மை செய்யாமற்
புறமசெய்வது (சுயமறன் மனத்திறு செய்தல், பிரியங் கோபமுதலி
யன், வாகயிறு செய்தல், துதிநிகதை முதலியன. காயத்திறு செய்
தல், அனைத்தல் அடித்தன் முதலியன)—இதமகிதங்களெல்லாம் - இதம
கிதங்கனால வரும்பாவபுண்ணியங்களனைத்தையும்—இறைவனேயேற்று
செய்கொண்டு சிவனே கண்டுகொண்டு—இதமகிதத்தால் (வருஞ் செனகம்
தாரகம் போலகியமெனு முதலிற் வினைகளினாலே)—இன்ப துன்பங்களிவ
னன்றே - சுசதுக்கங்களைப் போகிய கனமத்திலே நின்று முண்டாக்கிப்
புகிககப் பண்ணுவனானுனே ன்.

(கங)

மீமாக்சிச னுசங்கிக்க வுத்தர முரைக்கின்றார்.

இறைவனிற்கேற்பதென்னையிதமகிதங்களைன்னி
னிறைபரனுபிராகுஸைத்தநெய்த்நினிலைமையாகு
மறமலியிதஞ்செய்யேவாருக்கணுகிரகத்தைச்செய்வன்
மறமலியகிரகஞ்செய்யினிகிரகத்தைவைப்பன்.

கஉ

இ-ள். இறைவனின் கேற்பதென்னை-சிவனயிமானிப்பதேது? அனுகிரகம்-இன்பம். நிக்ரகம்-துன்பம். வைப்பன்-பண்ணுவன். மற்றதுவெளிப்பொருள். (௧௪)

இதுவுமது.

நிக்ரகங்கடாநுநேசத்தாலிசன்செய்வ
தக்ரகமத்தாற்குற்றமடித்துத்தீர்த்தச்சம்பண்ணி
யிக்ரகமத்தினாலேயிண்டறியற்றிவென்ப
னெக்ரகமத்தினாலுயிறைசெய்வருளேயென்றும்.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௧௫)

இதுவுமது.

தந்தைதாய்பெற்றதத்தம்புதல்வர்கடஞ்சொலாற்றின்
வந்திடாவிடிலுறுக்கிவளாரினுலடித்துத்தீய
பந்தமுயிடுவெல்லாம்பார்த்திடிப்பரிவேயாகு
மிந்தநீர்முறைமையன்றோவிசனார்முனிஷமென்றும்.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௧௬)

மிமாய்கிசன் கன்மந்தானே காத்தாவென்ற சொல்லுந் துற
ணர்த்து வின்றார்.

செயல்களேபலத்தைச் செய்யுந்தெய்வம்வேண்டாவிடெவர்
முயலுமிச்செயல்களின்கேமுழுவதமிழிடுமென்கே [வினா]
பயனளிப்பனவழிந்தேபலன்களைப்பண்ணுங்கெட்டே
வயலிடுந்தழைத்தின்றுமருந்தும்பின்பலிக்குமாபோல்

இ-ள். செயல்களே பலத்தைச்செய்யும்-(அ)வரவர் பண்ணின) என்
மங்களே அகதுக்கங்களைக் கொடுக்கும்—தெய்வம் வேண்டாவின் கொள்
னில் - ஒருகர்த்தா வேண்டுவதிடிலே யென்று நீசொல்லில்—முயலுமிச்
செயல்களின்கே முழுவதமிழும் - பண்ணப்பட்ட விந்தக் கன்மங்க
ளெல்லாம் (மனோவாக்குக் காயத்தொழில் ஞானையால்) பண்ணின
விடத்து முற்றுங்கெடும்—எங்கே பயனளிப்பன - அகதுக்கங்களைக் கொ
டுப்பதென்கே?—வாலிடுந் தழையுந் தின்னு மருந்துங் கெட்டே பலிக்கு
மாபோல்—அழிந்தே பலன்களைப் பண்ணும்-(கன்மங்களுங்) கெட்டே
பலத்தைக் கொடுக்கும்,எ-று. (௧௭)

அதுதன்னைத்தானே யதுவதித்துத் தூஷிக்கின்றார்.

செய்க்கிமிந்தழையுந் தினுந்திரவியமதுவும்போல
வுய்த்திடுஞ்செய்திகெட்டேயுறுவிக்கும்பலத்தையென்னில்
வைத்திடுஞ்சோறும்பாக்குமருந்தினர்வயிற்றின்மாய்ந்தால்
மெய்த்திடும்பலமுனக்குமலமலால்வேறுமுண்டோ.

இ-ள், செய்க்கிமிந் தழையுந்தினுந்திரவிய மதுவும்-தழையு மருந்தும்—(தாங்கள் போய்ப் பொருந்திய விடத்துச் சார்த்தை வைத்துக் கெட்டுச் சாரத்துவாரத்தினாலே விளைவு வியாதிநீங்கண் முதலியபலங்களைக் கொடுப்பது) போல—உய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தை யென்னில்-பண்ணிய கண்மந்தானே (போய்ப் பொருந்திய விடத்துச் சார்த்தைவைத்துக்) கெட்டுச் (சாரத்துவாரத்தினாலே) சொற்காரக சுகதுக்க பலங்களைக் கொடுக்கு மென்னில்—வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கும் - (நீலல பரத்திர மிவர்களுண்டு குறித்துப் பார்த்திரத்திற்)படைத்த (வியாசன விதத்தோடு கூடிய) அன்னமும் பாக்கு வெற்றிலை கருப்புரமுதலிய முகவாய்க்களும்—அருந்தினர் வயிற்றிற் பொருந்திச் சாரத்தை வைத்துக் கெட்டுச் சாரத்து வாரத்தினாலே—மெய்த்திடும்பலம்-வரும்பிரயோசனம்—மலமலால் வேறுமுண்டோ (சுவர்க்க நாக சுகதுக்கங் கூறா விரையு தழையிட்ட பூயிற்றிப்பால் உவாகள் வயிற்றி னுண்டாய் நிபிப்பவன்மோ) என.

(௧௮)

அதுவன்றிடந் திருட்டாந்த விவரந் முண்டென்று செப்புகின்றார்.

திரவியபூவமையன்றுசெய்திக்கட்டிரவியங்கள்
விரவியபூவமேயேவீந்துபலந்தருமீம்மையம்மை
பரவிரீபார்நீரகவபாத்திரத்திட்டவெல்லாங்
கரவிரீயிங்கேயெங்கேபலங்கொளக்கருதிறுயே.

இ-ள், செய்திககண்-இருவினையாகிய குணப்பொருளில்—(செய்க்கிமிந் தழையுந் தினுறு மருந்து மென்று சொல்லிய) திரவியம் (குணிப்பொருள்)—உவமையன்று-திருட்டாந்த மனறு (வினையென்று சொல்லவேண்டிய நிலை)—திரவியங்கள்-தழைமருந்து முதலியன, (எள்ளுநெய் அன்னமுதலியனவும்)—விரவிய விடத்தே விந்து - தூங்கள் பொருந்திய விடத்தே கெட்டு—இம்மையம்மை-பூயிற்றுஞ் சொறக நாகங்களிலும்—பலத்தரும் - பிரயோசனத்தைப்பண்ணும்—பரவிரீபார் - (பண்ணுமென்ப

து விசாரிப்பாது சொன்னாய்) நன்றாய் விசாரித்துப்பார்—நீரங்கிபாத்திரத்
திட்ட வெல்லாம் - நீரிவிட்ட திலதர்ப்பண முதலானவை, அங்கியிலிட்ட
ஆசிரியவோமாகிகள், பாத்திரத்திட்ட அன்னபானாதி தானங்கள் இவை
முற்றும்—இங்கே-இந்த லோகத்திலேதானே—கூவிடும் கெட்டுப்போம்—
எங்கே - எப்படிச் சொற்காடிகளிலே—பலக்கொள்க கருதினாயே - சுமனா
பவிக்கத்தானே துணிந்தாய். (௧௯)

தன்மத்திலே வந்து விழப்பண்ணித் தழுவி விளையாடு கின்றார்.

செய்தவர்மனத்தேயெல்லாச் செய்தியுங்கிடந்துபின்ன
ரெய்தவேபலக்களீனுமென்றிடினிருஞ்சுவர்க்கம்
பொய்யாவாணரகம்பூமிபுந்நிபிற்கிடந்துபோந்த
வையனையுடிகுன்சொலிந்திரசாலமாய்த்தே

இ-ள், எல்லாச் செய்தியும்-கல் மறகளைல்லாம்—செய்தவர் மனத்
தே கிடந்து-கன்மம் பண்ணினவாகாது புத்திசத்துவத்திலே தர்களா
ல் வைக்கப்பட்ட சம்ஸ்கார ரூபமாகிமுதல்—பின்னொரு தடவை பங்க
ளீனுமென்றிடின-பிற்பாடு பொருந்தவே சொந்த காரக பூமிச்சுடையார்
னை முதலாகாரணமாய் நின்றண்டாக்கு மென்னில் (சுதந்திரமோசர்களை
ப் போசககன்மங்கள் நிமித்தமாக முதலாகாரணமாய்ப் போக்கிய கன்மங்
கருண்டாக்கு மென்பது மாத்திரஞ் சந்திபம், அதுவன்றிப் போசக கன்
மநிமித்தமாய் மாயாகாரிய பூதங்களை லுண்டாகும்)—இருஞ்சுவர்க்கம்
பொய்யார் வாடா உயிர்—(இவைகள்) புத்தியிற் கிடந்து போந்த-புத்தி
தத்துவத்தி லிவைகளைக் குறித்து நிமித்த காரணமாகிய சம்ஸ்கார ரூப
கன்மங்களி னின்றும் புறப்பட்டன (எனும்)—உன்சொல்—பயனே-அ
ப்பனே—அழகு-மிருதிய நல்லது—இத்திரசாலமாய்த்தே- (சாஸ்திரில்)
பொய்யார்ப் போயிற்றே எனும். (௨௦)

சத்தியம்; நீருடனு வாக்காலும் போசககன்மம் மரயாகாரியமுண்டா
தற்கு நிமித்தகாரணமென்றுசொன்னார். அதனால் கன்ம
மே காரணம்; எசுவன்னுஞ்ஞவார் லேனுமென்ற இக்கற்பனை
வேண்டாமென்ன, உத்தர மூலாகின்றார்.

தானஞ்செய்ப்பொருடாத் தேவர்செய்தவர்க்ககசெய்தி
பூணம்பின்னாறவேகாண்டும்பலமுதுசெப்பான்வேண்டு
மீனில்செய்தியிசனிடம்பணிய்வைநாஞ்செய்தா
னானங்குளத்தகநோகுகுதகர்விபபன்வினைநோய்திர

இ-ள். தானஞ்செய் பொருடரித்தோர்-தானத்திரவியம்வாங்கினோர்—
செய்தவர் - தானத்திரவியம் கொடுத்தோர் (இவர்களிருவர்களுக்கும்)—த
க்கசெய்தி-யோக்கியமாகிய வாங்குதல் கொடுத்தற் கிரியைகள்—ஊன
ம் பின்னுறவே காண்டும்-நாசமுடனாக் காணுநிற்கின்றோம்—(பின்னெ
ன்பது பின்னுங் கூட்டுக) பின் பலமுறு விப்பான் வேண்டும் - (கெடுமு
ன்பலங் கொடுப்பதில்லாமையினால்) காலார்த்தத்தில் வினைப்பலன்களாகி
ய சுகதுக்கங்களைக் கூட்டுவாறொருகர்த்தா விரும்பப்படுவன் (மனோவா
க்குக்காய்களினுற்பிறக்கும் தூலகன்மங்கள் கெட்டாலும் புத்தித்தது
வத்திற் கெடு முற்கண மவைகளால் வைக்கப்பட்ட சம்ஸ்காரரூப சூக்கு
ம கன்மங்கள் பலபரியந்த மிருக்கும்; அவைகள் பலத்தைக் கொடுக்கு
மென்று முன் சொன்னோமே. சத்தியம், சூக்குமகன்ம மிப்படியிருந்தாலும்
அசேதனமாதலாற் சுவதந்திரமாய்ப் பலத்தைக்கொடாது)--எனமில் செ
ய்தி-புண்ணியகன்மம்—ஈசனிடம்பணி - சிவன் பண்ணென்று கற்பித்த
து, அதற்கு மரபாடாயிருக்கும் பாவத்தைப் பண்ணுதே யென்று கற்
பித்தது—இவை நாஞ்செய்தால்-இந்தக்கிரியைகளை நாம் பண்ணினால்—
தூனங்களதிசேரோக்கி-ஏற்றக் குறைச்சல்களைப் பார்த்து—வினேநோய் தீ
ர-(அந்த மனோவாக்குக் காயக்கிரியைகளாற் புத்தித்ததுவத்தி லுண்டாக
ப்பட்ட வாசனாகார சூக்கும கன்மஞ் சுகதுக்க ரூபமாய்ப் பரிணமித்துப்
புசிக்கப்பட்டிக் கெடுமபடி—துகர்விப்பன்-புசிப்பிப்பன்.எ-று. (உக)

கன்மத்துக்குச் சுவதந்திர மில்லாதிருந்தாற் கன்மகர்த்தாவாகி
யபுருடன்ருனே பொருந்திப் புசிப்பனென்பதனை மறுத்து
ரைக்கின்றார்.

உலகுடல்கரணங்காலமுறும்பலநியதிசெய்தி

பலவிவைகொண்டுகன்மம்பண்ணுவதுண்பதான

னிலவிடாவிவைதான் சென்றுநினைந்துயிரிதுத்திக்கொள்ளா
தலகிலாவழிவனானையனைத்திடுமருளினுலே.

இ-ள். உலகு-புவனம்—உடல்-தூலசரீரம்—கரணம்-சூக்கும சரீ
ரம்—காலம்-நிகழ்காலம்—உறும்பலன் - திரவிய முதலியனவுஞ் சுகதுக்க
ங்களுமாம்—நியதி - (சுகதுக்கங்களை யு மிடமுதலியவற்றையும் நியமிக்
கும்) நியதித்தவம்—செய்தி-(மனோவாக்குக் காயங்களினுடைய தொழி
லாகிய) தூலகன்மம்—பலவிவைகொண்டு - இவ்விடமுதலிய வெஞ்சூ
தனங்கள் கொண்டு—கன்மம்பண்ணுவதுண்பதானால் - புத்தித்ததுவத்தி
ற் சம்ஸ்காரரூப சூக்கும கன்மத்தை யுண்டாக்குவது திரும்பவது சுக

துக்கமாய்ப் பரிணமிக்க வதைப்புசிப்பனாகில்—நிலவிடாவிவைதான் சென்று—(சொற்க நரகங்களிற்போகம்புசிக்குமிடத்து) இடமுதலிய விவைசுரதாமேயாய் (உயினை) யுற—உயிரும்—நினைந்தவை நிறுத்திக்கொள்ளாது—சங்கற்பித்திவைகளை யுண்டாக்கி யவைகளோடு கூடமாட்டாது. (ஆகையால்) அவகிலாவறிவனான யணத்திடுமருளிதலே - சருவஞ்ஞானிய நிவனது கிரியாசத்தி கிருபையினாலேகிருட்டித்துப்பொருத்தம், எ-று. (உ.உ)

தேவதாப் பிரசாதத்தினாலே சகலமும் வருவதென்று சாற்றுகின்றார்.

ஒழுக்கமன்பருளாசாரமுபசாரமுறவுசீலம்
வழுக்கிலாத்தவந்தானங்கள்வந்தித்தல்வணங்கல்வாயிமை
யழுக்கிலாத்துறவடக்கமறிவொடர்ச்சித்தலாதி
யிழுக்கிலாவறங்குளானுலீரங்குவான்பணியறங்கள்.

(இ-ள்) ஒழுக்கம்-அந்தந்தச்சாகியாசாரம்வழுவாது நடத்தல்—ஆன்பு - மாநாபிதாருருதேவதாபத்தி—ஆருள் - சருவான்மாக்களிடங்களிலும் வைத்ர விரக்கம்—ஆசாரம்- வருணச் சிறமங்களுக்கு ஏற்றசௌசாசமனாகிகள்—உபசாரம்-அந்நிசங்காரம்—உறவு- ஞாதிமுதலான பந்துக்களிடங்களிலே நினைகம்—சீலம்- ஒருநெறிப்பட்டுப்பிறையுபரஞ்சிப்பிக்குவகுணம்—வாழ்கிலாத்தவம் - சாத்திராயணமுதலியநியமவிரதம்—தானங்கள்-சற்பாத்திரத்திறுன்றேடியபொருளைச்செலுத்தல்—வந்தித்தல் - குருகணங்களையுமலங்கரித்தல்—வணங்கல் - பெரியோரிடத்திறுன்றதன்மைகாண்பித்தல்—வாயிமை-உள்ளாதுசொல்லுதல்—அழுக்கிலாத்துறவு - சருவச்சபரித்தியாகம்—அடக்கம் - குலங்கல்விபிறைவாயிருந்தாலுங்கர்வமறநிருத்தல்—அறிவொடர்ச்சித்தல்-அவரவர் சாத்திரஞ்ஞாத்திரங்களி லோற்பபடியவரவர்கொண்ட தேவதையைப்பூசித்தல்—ஆதி - இவைமுதலானவை—ஒழுக்கிலாவறங்குளானால்—குற்றமற்றதன்மங்களாகச் சாத்திரங்கொண்டு நிச்சயிப்பப்பட்டவையானால்—இரங்குவான்பணியறங்கள் - பரமேசுவரன் சந்தித்த புண்ணியகன்மங்கள். (இவைக்குமாராய் வருவன பாவகன்மங்கள்.) எ-று. (உஉ)

ஆகையால், அவரவர்கொண்டதெய்வமே யவரவர்கெய்யுங்கள் மங்கட்கு முன்னிலையாய்நின்று பலங்கொடுக்கும்;கன்மந்தாராய்ப் பலங்கொடாதென்பது சாற்றுகின்றார்.

மனமதுநினையவாக்குவழுத்தமந்திரங்கள்சொல்ல வினமலர்கையிற்கொண்டுகிச்சித்ததெய்வம்போற்றிச்

சினமுதலகற்றியாழுஞ்செயலறமானாயர்க்கு
முனமொருதெய்வமெங்குஞ்செயற்குமுன்னிலையாமன்றே.

இ-ள், வெளிப்பொருள்.

(உச)

பாமேசான் கர்த்தாவென்று முன்படித் திப்போது பிரமாவிஷ்ணுஅருகதேவதை பவுத்ததேவதைஇந்திரன்சந்திரன் சூரியன் முதலுள்ளோரில்ஓரொருகர்த்தாவோரொருவர்க்குக்கன்மசாக்ஷியாய்க்கன்மபலத்தைக் கொடுப்பானென்று சொல்லியதே தென்ன, ஏவுதற்கர்த்தாவியற்றுதற்கர்த்தாவென்னுமுறைமையினுற்சொல்லியதென்று சொல்லுகின்றார்.

யா தொருதெய்வங்கொண்டாதெய்வமாகியங்கே
மாதொருபாகனாந்தாம்வருவர்மற்றதெய்வங்கள்
வேதனைப்படும்பிறக்குமிறக்குமேல்வினையுஞ்செய்யு
மாதலாவிவையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே.

இ-ள், வேதனைப்படும்பிறக்கு மிறக்குமேல்வினையுஞ் செய்யுமென்ற சற்கு, பிரமாதிகளுக்குத் தாங்களிருந்த தானங்களுக்கு ஊர்த்துவ கதியன்றி, யதோகதி யில்லாமையால், அவர்க்கு ஸற்பதெய்வங்க ளென்று பொருள், மற்றது வெளிப்பொருள் எ-ன.

(உடு)

எல்லாச் செய்திக்குஞ் சிவனே பாமகாரணமெனப துணர்ந்து
கின்றார்.

இங்குநாஞ்சிலர்க்குப்பூசையியற்றினுவிவர்களோவந்
தங்குவான்றருவாரன்றேலத்தெய்வமத்தனைக்கா
னொங்குமவாழ்தெய்வமெல்லாமிறைவானைநினுனிம்ப
தங்குநாஞ்செய்யுஞ்செய்திக்காணைவைப்பாலளிப்பன்

இ-ள், இங்கு - இந்தலோகத்தில்—சிலர்க்கு-சிலபிராமாணர்க்குச் சிலசங்கமர்க்கு—நாம்பூசையியற்றினுல்-அன்னபான தாம்பூலாதிகள் தானம்பண்ணினுல்—இவர்களோ வந்தங்கு வன்றருவார் - இந்தப் பிராமணர் சங்கமர்களோ சொற்கஞ் சிவலோகந் தருவார்கள்—அன்றேல்-அல்லவா மென்று சொல்லில்—அத்தெய்வ மத்தனைக்காண்-அந்தத்தெய்வங்க ளாந் மரியாதிகாண் (அல்தெப்படிச் சொன்னீர் இவ்வுலகத்தில் ஐயன்னார் சகை கணங்கள் பூசை கொண்டு பலங்கொடுப்பது கண்டோம், அவ்வுல

கத்தும் பிரமேந்திராதிகள் பலங்கொடுப்பது கேட்டோம். சத்தியம்) — என்கும் வாழ்த்தெய்வ மெல்லாம் - இவ்வுலகவ்வுலகிற் நெய்வங்க ளெல்லாம்—இறைவனுணையினு விற்பது - சிவனதுசத்தியாலேவப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்(ஆதலால்)—அங்குநாஞ் செய்யுஞ்செய்திக்கு-அந்தத்தெய்வங்களிடத்தில் நாம் பண்ணும் பூசைக்கு—ஆணைவப்பால்-தனதாஞ்ஞாசத்தி செலுத்த விசைவித்தலால் (பலக்கலை)—அளிப்பன்-(அந்தத்தேவதைகளைக்கொண்டு) கொடுப்பிப்பன் ஏ-து. (உக)

அந்தத் திரமற்ற தேவதா பூசாபலத்தையுஞ் சிவனே கொடுப்பவனாகையாற் சிவபூசாபலத் திரமாதலாற் சிவபூசையேசெய்யவேணுமென்று செப்புகின்றார்,

காண்பவன்சிவனையாடிலவனடிக்கன்புசெய்கை
மாண்பறமரன்றன்பாதமறந்துசெய்யறங்களுெல்லாம்
வீண்செயலிறைவன்சொன்னவிதிபுறம்விரும்பொன்றில்லா
பூண்டனன்வேண்டல்செய்யும்பூசனைபுரிந்துகொள்ளே. [உ]

[உ]-ள். காண்பவன்-பலமுண்டாக்குமவன். விருப்பொன்றில்லான்-விருப்பில்லானாயினும். பூண்டனன்வேண்டல்செய்யும் - அறுக்கிரகிக்கிற நிமித்தம் பூசைக்குட்பட்டவனாய் விருப்பஞ் செய்யும். மறந்து வெளிப்பொருள் ஏ-து. (உஎ)

அருவாகிய சிவனைப் பூசிக்கும் வகைபேறுதிக்கின்றார்,

தாபரசங்கமங்களுென்றிரண்டுருவினின்று
மாபரன்பூசைகொண்டுமன்னுயிர்க்கருளைவைப்ப
நீபரன்றன்னொஞ்சினினைவையேனிதைந்தபூசை
யாய்பரம்பொருளைநாளுமாச்ச்சியன்புசெய்தே

[உ]-ள். தாபரம்-லிங்கம்—சங்கமங்கள் - சிவபத்தர்கள்—என்றிரண்டுருவினின்று மாபரன் பூசைகொண்டுமன்னுயிர்க்கருளைவைப்பன்—நீபரன்றன்னொஞ்சினினைவையேல் - இருதயகமலத்தில் மனசை லயம்பண்ணிச் சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்தியாகிய மனசினுற் தியானம்பண்ணுமற் தியானம் பண்ணுவையாகில் (அது)—நிறைந்தபூசை - யோசபூசை சமாதியா யதுஞான பூசையுமாம் (அதுவன்றி)—ஆய்பரம்பொருளை-சிவாகமவாக்கியங்கொண்டு திரிபதார்த்த விவேகம்பண்ணிப் பசுபாசபதார்த்தத்தினின்றும் விலக்கணனாகத் தியான நிமித்தமறி (அதுவும், நி

றைந்தபூசையாதலால்)---நாளுமாச்சி நீயன்புசெய்தே-மத்தியோடுகூடித்
தினந்தோறுஞ் சொன்ன பிரகாரங் கிரியாபூசை யோகபூசை ஞான பூ
சைகளினுற் சிவனைப் பூசைபண்ணு. எ-று. (௨௮)

நிர்ச்சுர வாதியாயிருக்கின்ற மீமர்ங்கிசன் முதலோர்க்குஞ் சத்த
முதற்றேவதை கன்மசாக்ஷியாதலால் சிவனைத்தான் கன்மசா
க்ஷியாகப் பண்ணிக் கொண்டு சிவனுக்குமாறுபாடுமனசினினை
யாமற் சிவனிடத் ததிகாரம்பெற்ற இஷ்ட தேவதாசாக்ஷியாக
த்தான் பண்ணிக்கொண்டு பண்ணாதகன்மம் பலங்கொடாது,
அப்படி பண்ணிப், பண்ணின கன்மம் பாவகன்மமக்கலப்பா
னாலும் பீலங் கொடுக்குமென்பதற் சூதாரணம்.

அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமூமறமதாரகும்
பரனடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும்
வரமுடைத்தக்கன் செய்தமாவேள்விதிமையாகி
நரரினிற்பாலன் செய்தபாதகநன்மையாய்த்தே.

இ-ள், வெளிப்பொருள்.

(௨௯)

வேதாகமவாக்கியங்கள் பரம்பரையினாலுஞ் சாஷாத்தாகவும்
சிவபணிவிதிவாக்கியமாதலால், அந்தப்பணி விதிவழி நடப்
போர்க்கு நடவாதோர்க்கு நிக்கிரகமனக்கிரக மிவைபென்று
நிகழ்த்துகின்றார்.

மறைகளிசன் சொல்லச் சொல்வழிவாராவுபினாவைக்குஞ்
சிதைகண்மா நிரயமிட்டபணிசெய்வோர்செல்வத்தோடு
முறையுமாபதிகளும்பருலங்களையோனிக்கெல்லா
மிறைவனானையினுலின்பனூன்பங்களிசைவதாகும்.

(இ-ள், வெளிப்பொருள்.

(௩௦)

மேலதற்குதாரணம்.

அணையாலவனிமன்னனருமறைமுறைசெய்யானா
யாணையாற்றண்டஞ்செய்துமருஞ்சிதைமிட்டுவைப்ப
னானையிள்வழிசெய்வோருக்கரும்புகிசெல்வநல்தி
யாணையுமவைப்பனென்குமாணையேயாணையேகாண்.

(இ-ள்.) ஆணையும்வைப்பன் (சிட்டர்களை யனுக்கிரகம்பண்ணுவோர் துட்டர்களை ரிக்கிரகம்பண்ணுவோமென்று தனதிடத்திருக்கும்) ஆஞ்ஞா சத்திராமர்த்தியத்தை யுலகத்துக்கறிவிப்பன். (இப்படி யிராசாவுக்கு நி க்கிரகானுக்கிரக கர்த்திருத்துவஞ்சொன்றை சிவனுக்குச் சருவகர்த்திருத் துவ மெபெட்டுப்போம். அதில்லை) எங்குமாளையே யாளையேகாண்-இரா சாக்கள் முதலோரிடத்திருக்கு மாஞ்ஞாசத்தியே சிவனதாஞ்ஞாசத்தி. ம ற்றது வெளிப்பொருள். (௩௧)

அஃதேதினாலென்னச் சிவனதாஞ்ஞாசத்தி யவர்களதாஞ்ஞாச த்தியை விடாது செலுத்திநிறைவானென்று செப்புகின்றார்.

அரசனுஞ்செய்வதேசனருள்வழியரும்பாவங்க
டரையுளோர்செய்யிறீயதண்டலீன்வைத்துத்தண்டத்
துளாசெய்துதீர்ப்பன்பின்புசொல்வழிநடப்பர் தூயோர்
நிரயமுஞ்சேராரந்தநிரயமுநீர்மைபீதாம்.

(இ-ள்.) தண்டத்துரை-தண்டிக்குமிடத்துக்குருரவார்த்தை, மனசா த்திராதிவசனமுமாம். நிரயமுநீர்மைபீதாம்-நரகத்திலுந்தண்டிக்குமுறை மையு மிராசதண்டனைபோல (இராசதண்டனைப்பட்டபேர்க்கு நரகமில் லாமையால்.) மற்றதுவெளிப்பொருள். (௩௨)

பின்னுமுதரகரிக்கின்றார்.

அருளிநூலாத்தநூலின்வழிவராததன்மஞ்செய்யி
னிநுஞலாநிரயத்துன்பத்திட்டிரும்பாவந்தீர்ப்பன்
பொருஞ்ஞாஞ்சுவாக்கமாதிபோகத்தாற்புணயந்தீர்ப்பன்
மருஞ்ஞாலமலங்கடர்க்குமருந்திவைவயித்தியன்றான்

(இ-ள்.) அருளிநூலாத்தநூல்-வேதாகமங்கள், இருஞ்ஞாலநிரயம்- அந்தகாரம்பொருந்தியநரகம். மருஞ்ஞாலமலம்-மயக்கம் பொருந்திய பா வபுண்ணியங்கள். மருந்து-நரகசொற்கம், தான-சிவன்றானே, வயித்தியன்- பண்டிதன், மற்றதுவெளிப்பொருள். (௩௩)

வயித்தியனென்ற தேதினாலென்ன வொப்புணாக்கின்றார்.

மருத்துவனுரைத்தநூலின்வழிவரிப்பணிகள்வாரா
லுருத்திமெய்ணிகடப்பிற்றப்பியவழியுஞ்செய்யத்

திருத்தினன் மருந்து செய்யாது ஹம்பிணிசென்று தீர்ப்ப
ஹரைத்த நூற்சிவனுமின்னேயுறுங்கன்மமூட்டித்தீர்ப்பன்.

(இ-ள்.) மருந்துவஹரைத்த நூல்-வயித்தியசாத்திரம். தப்பிற் பிணி
வருத்திடுமென்று மாறுக. உறுங்கன்மமூட்டித்தீர்ப்பன்-(பிராயச்சித்தம் ப
ண்ணாத விடத்து) ஏறினகன்மத்தைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பன். மற்றது
வெளிப்பொருள். (௬௪)

இன்பதுன்பமூட்டி யிருவினையெதிர்த்தற் குதாரணம்.

மண்ணுளேசிலவியாதி மருத்துவனருத்தியோடுங்
திண்ணமாயறுத்துக்கீறித்தீர்த்திடுஞ்சிலநோயெல்லாங்
கண்ணியகட்டிபாலுங்கலந்துடன் கொடுத்துத்தீர்ப்ப
னண்ணலுமின்பதுன்பமருத்தியேவினையறுப்பன்.

(இ-ள்.) வெளிப்பொருள்.

(௬௫)

கன்மபலத்தை யனுபவிக்குமுறைமையை யறிவிக்கின்றார்.

பூதஞ்சரீரமீபோனாற்புரியட்டதேகந்தானே
யாதஞ்சரீரமாகவின்பதுன்பங்களெல்லா
நாதனாரணயுய்க்கநரகொடுசுவர்க்கந்துய்த்துத்
திதிலாவனுவாயோனிசேர்ந்திடுஞ்சீவனெல்லாம்.

(இ-ள்.) பூதஞ்சரீரம் போனால்-பஞ்சபூத பரிணாமசமுற்பூதமாகிய
ஆலசரீரம் விட்டால்—புரியட்ட தேகந்தானே—சூக்கும சரீரந்தானே—
நாதனாரணயுய்க்க - சிவாஞ்ஞை செலுத்த—யாதஞ்சரீரமாக - பூதோற்
பூத நரகசரீரத்தைத்தான் பூதசாரசமுற்பூத சொர்க்க சரீரத்தைத்தான்
பொருந்த வதனோடு பொருந்தி—சீவனெல்லாம் - சுகலாத்மாக்களும்—
இன்பதுன்பங்களெல்லாம் - சுகதுக்கங்களைத்தும்—நரகொடுசுவர்க்கந்
துய்த்து- நரகசொர்க்கங்களி லனுபவித்து(பின்னந்தயாதஞ் சரீரம்விட்டு)—
திதிலாவனுவாயோனி சேர்ந்திடும்—குற்றமற்ற சூக்குமதேகியாய்ப் பூலோ
கத்திற் பூதபரிணாம சமுற்பூத அலதேகத்தில் வந்து பொருந்தும். எ-று.
இப்படியன்றி யாதஞ்சரீரமாக வென்கின்ற பாடங் கொள்ளாமல் யாதஞ்
சரீரமாகி யென்றுபாடங்கொண்டாற் பொருளிசையா தென்பதறிக. புரிய
ட்டதேகந்தானே யாதஞ் சரீரமாக வென்பதற்குச் சுத்தமாயையி லசுத்த
மாயை தோன்றுமென்னுஞ் சைவபவுராணிகமதானுசாரியாயிருக்கு மா

சாரியர்கருத்துக்கு யாதஞ்சரீரமாய்ப் பரிணமிக்கவென்றுபொருள்கொள்க; சுத்தசைவ சித்தார்தியாகிய வாசாரியர் கருத்துக்கு யாதஞ்சரீரத்தைப் பொருந்தவென்று பொருள்கொள்க. (ந.௬)

சூக்தம் தேகத்தோடுங் கூடியவயி ருடல்விட்டு உடலெடுக்குமென்றுத் தூலசரீரத்துக் கேற்ற கன்மபரிபக்குவ மில்லாதிருந்தால் சூக்தம் சரீரத்தோடுங் கூடியறிவின்றி யாகாசத்தைப் பற்றி யந்தராத்மாவா யிருந்து கன்ம பரிபாகத்திற் காலாந்தரத்தி லுடலுறுமென்று முனாக்கின்றார்.

உடல்விடா யோனிபற்றியுதிப்பினு முதிக்குமொன்றிற் படர்வுறு துறும்பாவத்தாற்பாடா ணம்போற்கிடந்து கடனா தங்காலஞ்சென்றாற்குநரகதனில்வீழ்ந்தங் கிடருறு முருவங்கன்மத்தளவினி லெடுக்குமன்றே.

(இ-ள்) வெளிப்பொருள்.

(ந.௭)

தூலதேகம் விட்டுச் சூக்தம் தேகத்தோடு போய்த் தூலதேகாந் தரத்தைப் பொருந்துதற் குவமை யுரைக்கின்றார்.

பன்னகமண்டசங்கள்பரகாயந்தன்னிற்பாய்வேவர் துன்னுதோன்முட்டையாக்கை துறந்துசெல்வதுவேபோலத் துன்னியவுபிரகடேலுடல்விட்டுவானினாடி மன்னிடுநனவுமாறிக்கனவினை மருவுமாபோல்.

(இ-ள்) பன்னகம்-பாம்பு. அண்டசங்கள்-பட்சிகள். பரகாயந்தன்னிற் பாய்வேவர் - வேறொருவர் சரீரத்திற் பிரவேசிக்கும் யோகிகள். இவர்கட்குப்பொருந்திய தோல்முதலிய மூன்றையு நிரணியையாகக் கொள்க. மற்றது வெளிப்பொருள். (ந.௮)

கன்மச்சுவரூபங் காண்பிக்கின்றார்.

தன்மமோடதன்மமாகித்தானிருபயனுந்தந்து நன்மைதிமையினுமின்பதுன்பினுநாடிக்காண முன்னமேயான்மாவின்றன்மம்மலத்தொன்றதாகிக் கன்மமுமூலங்காட்டிக்காண்மியுமலமாய்நிற்கும்.

(இ-ள்) தன்மமோட தன்மமாகி-பாவபுண்ணியமென் றிருவிதமாய் (திரும்பச் சனகந் தாரகம் போக்கியமென்று 'திரி விதமாய்த் திரும்பத் திருட்டபோக்கிய மதிருட்டபோக்கிய மனியதபோக்கியமென்று மூன்று விதமாய்த் திரும்ப வாயுப்பிரதஞ் சாதிப்பிரதம் போகப்பிரதமென்று மூன்று விதமாய்த் திரும்பச் சஞ்சிதம் பிராரத்த மாகாமியமென்று மூன்று விதமாய்ப் பின்று மனந்த விதமா யிருக்கும்)—கன்மமானது—தானிரு பயனுந்தந்து-தான்றானே முதற் காரணமாய் நிமித்த காரணனாகிய சிவனுக்குத் துணைக் காரணமாகிய நிமித்த காரணமு மாய்ச் சுகதுக்கங்களை யுண்டாக்கி (தான் பிரத்தியக்ஷ, மல்லாத பொருளாகையால்)—நன்மை தீமையினு மின்பதுன்பினு நாடிக்காண-பே நிழவு சுகதுக்க மென்கின்ற காரியா றுமானத்தா லனுமித்தத்திய—மூன்னமே யான்மாவின்றன் மும்மலத்தொன்றதாகி-ஆனாதியே ஆணவம் மாயேயங் கான்மியமென்கின்ற திரிமலத்தொன்றாய்—மூலங்காட்டி-தானு மவைகள்போல வனாதி யென்பதைத் தோன்றுவித்து—கான்மியமலமாய் நிற்கும். (கான்மியமென்கின்ற மலங் கான்மியமலம்.)எ-து. (௩௬)

கன்மமானது 'மலமாயைகள்போலக் கூடத்தித்தியவநாதியோ மாயாகாரியம் போலப் பிரவாக நித்திய வநாதியோ வென்று வினாவப் பிரவாகநாதியென்று பேசுகின்றார்.

இருவினையனாதியாதியியற்றலானுகர்வாலந்தம்
வருமலஞ்சார்ந்துமாயாவுருவுகண்மருவியார்த்துத்
தருசெயன்முறைமையாலேதான் பலபேதங்காட்டி
யருவதாய்நின்றானுணையினமர்ந்துசெல்லும்.

(இ-ள்) இருவினையனாதி- (சமுதாயத்தினாலே முற்கோடிபிற்கோடி காணப்படாத படியினாலே) கன்மமநாதி—ஆகியியற்றலா னுகர்வா லந்தம் வரும் - தனித்தனி பண்ணப்படுகிறபடியினாலும் புசிக்கப்பட்டுச் சிவநாச மாதலானும் விஞ்ஞான கைவல்லிய மடைபவனைக் குறித்தும் முத்தியடை பவனைக் குறித்தும் முந்து நாசமாதலானும் முற்கோடிபிற்கோடி காணலா ல் ஆதியுமாமந்தமுமாம் (ஆதலாற்பிரவாகானாதி)—(அந்தக்கன்மம்) மலஞ் சார்ந்து-ஆணவமலத்தோடும் பொருந்தி—மாயாவுருவுகண் மருவியார்த்து- மாயா சரீரங்களை யுண்டாக்கி யவைகளோடு பொருந்தி யந்தத்துவாரத்தினு லாத்மாக்களைக் கட்டி—தருசெயன் முறைமையாலே-மனோவாக்குக்காயங்களா லியற்றப்பட்ட வியாபாரக் கிரமத்தினாலே—தான் பலபேதங்காட்டி-தானருவாயிருந்தாலுந் தன்னு காணப்பட்ட மனாதிகாரண பேத

த்தினாலேயுந் தனது சுகாதிகாரிய பேதத்தினாலேயுந் தனது வைசித்திரியத்தைக் காண்பித்து—அருவதாய் நின்னு-புத்தியி லதிருட்டவாசனையா யிருந்து (பலத்துக்குப் போகும்போது சடமாதலாற் சுன்தந்திரப் பிரவிருத்தி யில்லாமையால்)—அரன்றனையி னமர்ந்து செல்லும்-சிவாஞ்ஞை செலுத்தப் புத்தியோடு நடக்கும். ஏ-று. (ச௦)

மேற்றத்துவவாதி நரமிருக பசுபட்சி தாபராதிகள் கன்மத்துக் கிடாக அந்தந்த யோனிகளிலே மாறிப் பிறப்பிதின்னு மறுஷ்ரீமுதலிய சாதிகள் மோக்ஷத்தானமாகிய வைகுண்டத்தினு மாறாதென்பதை யேழுதிருவிருத்தத்தினாலே நிராகரிக்கின்றார். பவுராணிகம் வெளிப்பொருளாதலால் “அகலிகை கல்லதானு” னென்ற திருவிருத்த மட்டாப் பொருளுகித் துணர்ந்து கொள்க.

சங்கமந்தாபரங்கடத்தங்கன்மத்துக்கீடா
யங்குருயோனிமா லுமச்சுமாறுதிங்கென்னி
னிக்ருமானுடரியற்றும்புண்ணியத்தின்பத்திட்ட
மங்குவான்குரர்களாயோநர்களாயருந்துவாரோ, (சுக)

நரர்களாய்த்துய்ப்பொன்னினர்பகிசுருலோகஞ்
சுரர்களாய்த்துய்ப்பொன்னிற்சொன்னவச்சுழிபுமாகுஞ்
சுரர்களாய்ப்பலங்கடய்த்துத்தாயிங்குத்தோன் றும்போது
நரர்களாய்ப்பிறப்பர்னாலத்தமராய்நண்ணிடாரோ, (சு௨)

வண்டிகளாகிமா லுமயிர்க்குட்டிமற்றோர்செந்துப்
பண்டையவுருவந்தானேவேட்டுவனாய்ப்பிறக்குங்
கண்டிகொள்யோனியெல்லாங்கன்மத்தான்மா லுமென்றே
கொண்டனசமயமெல்லாமிச்சொலீகொண்டதெக்கே, (சு௩)

அகலிகைகல்லதானுளரிபலபிறவியானுன்
பகலவன்குலத்திறோன்றிப்பா லொழுதுமாண்டு
நிகரிலாவரசனாகுஞ்சிலந்திநீடுலகம்போற்றச்
சுகமகிலெவிதானன்றோமாபவியாயினே, (சு௪)

அகலிகைமுதலோர் சாபத்தாலுருமாறினது சுவபாவத்தினு
லல்லவென்ன வுத்தரமுரைக்கின்றார்.

செப்பினும்மாறவேறுசிலர்விதியாலேகன்மால்
வைப்புறமயோனியெல்லாமாழிவந்திடாவிங்கென்னி
லெப்படியானுஞ்செய்திக்கிறைகரியாவனென்றே
முற்படமொழிந்தேனெல்லாமுதல்வன்றன்விதியேயாகும்

இ ள், சிலர்விதியாலே-(சாபானுக்கிரகம் வல்ல) சிலபேர் சாபத்
தினாலும் வரத்தினாலும்—மாற - யோனிகள் பேதிக்—வேறுசெப்பினும்-
கன்மத்தினுன்மாறுமென்று சொன்னீர்—கன்மால் வைப்புறம் யோனி
யெல்லாம் - கன்மநிமித்தமாயுண்டாகுஞ் சரீரங்களினைத்தும்—மாறிவந்
திடாவிங்கென்னில்—பேதித்து வாராதென்று நீசொல்லில்—எப்படியா
னுஞ் செய்திக்கு-சாபத்தினாலே மாறுதலுக்குங் கன்மத்தினாலே மாறு
தலுக்கும்—இறைகரியாவனென்றே முற்பட மொழிந்தேன் - ஈசுரன்சா
கூதியென்று முன்னமேசொன்னோம்—(ஈசுரானுருயினற் கன்மவேதாவா
கச்சபிக்கும்பேர் சபித்தலால் வரங்கொடுக்கும்பேர் வரங்கொடுத்தலால்)
எல்லாம் (யோனிமாறுதன்முதல்) அனைத்தும்—முதல்வன்றன் விதியே
யாகும் - கன்மானுசார விசுர சங்கற்ப காரியமாமே, எ-று. (சுரு)

சிவன்செயலாற் சீவன்கன்மமிரண்டும் பொருந்தி யுருமாறு
தல் முதற்பலத்துங், ரூபயோகங்களாமென் னுரைக்கின்றார்.

அவ்வவயோனிதோறுமவ்வவுலகந்தோறுஞ்
செவ்விதினறிந்துகன்மஞ்சேர்த்திடாசீவன்சேரா
விவ்வகைதம்மிற்சேர்வுமிறைசெயலானுற்செய்த
வெவ்வுருவுந்தங்கன்மாலியற்றுவனிதைவன்றானே

இ-ள், அவ்வவ வுலகந்தோறும் - பூலோகமுதலிய புவனங்கடோ
றும்—அவ்வவயோனிதோறும் - அந்தந்தப் புவனத்தி லுதிக்குந் தேகங்க
டோறும்—செவ்விதினறிந்து - மாறுபாடின்றிப் புத்திபண்ணி—கன்மம்
(அறிவின்மையாற்சீவனை)—சேர்த்திடா-பொருத்தாது (சேர்ந்திடாவென்
று பாடமோதிற் கன்மந்தானே போகம்புசிப்பவனுக்குஞ் சீவனைப் பொ
ருந்தாது)—சீவன் (சுற்றறிவாதலா லவைகளை யறிந்து)—சேரா-பொருந்
தாது—இவ்வகைதம்மிற்சேர்வும் - (சேர்ந்திடா வென்ற பாடத்தால்)இந்த
முறைமை யொன்றுக் கொன்று சீவசரீரங்கள் பொருந்துதலுஞ்சீவகன்மங்
கள் பொருந்துதலுஞ் சரீரகன்மங்கள் *காரிய காரணமாய்ப் பொருந்து

தலும்—இறைசெயலானால் - சிவன்செலுத்தவுண்டாகலானால்—செய்த வெவ்வுருவும் - பண்ணப்பட்ட வழுவங்களெல்லாம்—தங்கன்மால் - அவரவர் பண்ணின கன்மத்துக்கிடாக—இயற்றுவ னிறைவன்றானே. சிவன்றானே பண்ணுவன். எ-று. (சக)

உருமாறுத லொத்துக்கொண்டு மாறிவருதற்கு முதற்காரணமே தென்னச் சைவபுராணிக மதானுசாரியர்களா யிருக்கின்ற வாசாரியர்களமதத்தினு லுத்தரமுனாக்கின்றார்.

மாறியிவ்வுருவமெல்லாம்வருவதெங்கேநின்றென்னிற் கூறியருக்குமத்தா முருவெனிற்குறியொன்றென்னின் வேறொருகுறியாமாமார்வீரசங்கிலியுமாகுந் தேறுநீயொருவனுவிச்செயலெலாஞ்சிவனாலாகும்

இ-ள், மாறியிவ்வுருவமெல்லாம் வருவதெங்கேநின்றென்னில்—இத் தச்சுரர் நரர் பசு யிருகபட்சி ரூபமாயிருக்கும் தூலதேகங்கள் மாறி மாறி வருதற்கு முதற்காரண மேதென்று நீ கேட்கின்றாயாலால்—கூறியருக்கு மத்தாமுருவெனில் - சொல்லிய குக்கும தேகத்திலே நின்றுந் தூலதேக முண்டாமென்று நீர் சொல்லில்—குறியொன்றென்னில் - குக்கும தேகத் தில் வைத்திரிய மில்லாமையாற் தூலதேகங்களிலும், வைத்திரிய மில்லாதே போமென்று நீ சொல்லில் (பொற்பொருளாகிய வொரு முதற் காரணத்தி னின்று)—வேறொரு குறியாமாரம் - பதக்கமும் வேறொரு குறியாம்—வீரசங்கிலியும் - சரப்பளியும்—ஆகும் - உண்டாம்—தேறநீ - நீதெளிந்தறி—இச்செயலெலாம்—இந்தக்காரியவைத்திரியமும்—ஒருவனால்—(ஆகும்)—(எவனால்) சிவனால் ஆகும் - உண்டாம். (ஒப்பற்ற பரமேசுரனுலுண்டாகு மென்றுமாம்) எ-று. (சக)

பால் தயிரானது போலச் சூக்குமதேகந் தூலதேகமாய்ப் பரிணமித்துக் கெடுமோ வென்னக் கெடாதென் னுணர்த்து கின்றார்.

சூக்குமங்கெட்டுத்தூலந்தோன்றிடாருக்குமத்தி னுக்கியோருடல்கிடப்பதின் றுடலாக்குந்தன்மைக் கோக்கியசத்தியுண்டாயுடறருங்காலமுற்று நீக்கிடமரம்பிண்வேரோர் நீண்மரநிகழ்த்துமாபோல்.

இ-ள். சூக்குமங்கெட்டுத் தூலந்தோன்றிடா - சூக்குமசரீரமுற்றும் திரிந்து தூலசரீரமாகாது—சூக்குமத்தினுக்கியோருடல்கிடப்பதின்னு—(தாய்சரீரத்திற் பிள்ளைசரீரம்போல) சூக்குமசரீரத்துட் லேசசரீரம் பரிணமித்திருந் தூண்டாவதில்லை—உடலாக்குந் தன்மைக்கோக்கிய சத்தியுண்டா யுடறும் - தூலசரீரமாக்குதற்கு அருகமாகிய சாமர்த்தியஞ் சூக்குமசரீரத்துக்குள்ளதாய்ச் சூக்குமசரீரந் தூலசரீரத்தை யுண்டாக்கும்—காலமுற்றும் - காலந்தொறும்—நீக்கிடமரம் - விருகூத்தைச் சேதிக்க—பின்—வேர் - அந்த விருகூமூலம்—(வேறு) ஓர் நீண்மர நிகழ்த்துமாபோல்- மற்றொரு நீண்ட மரத்தை யுண்டாக்குவதுபோல, எ-று. (சஅ)

மேலுமதற்கே புறனடை,

விதிப்படி சூக்குமத்தேயுருவரும் வினையாவிங்கே
யுதித்திடாவுருவமாகவுருவருமரங்கள் வித்திற்
கதித்தெழுமாமும் வித்துங்கழியும் பின்னழியுஞ் சூக்க
மதிக்கெழுகலைகள் போல வருவது போவதாமே.

(இ-ள்.) விதிப்படி சூக்குமத்தேயுருவரும் வினையால் - கன்மானுசாரமாய்ச் சிவசங்கற்பத்தின் படி சூக்குமநேகத்தினின்றுந் தூலசரீரமுண்டாம்—உதித்திடாவுருவமாக—(சூக்கும சரீரந்தானே திரிந்து) தூலசரீரமாகாது—இங்கேயுருவருமரங்கள் வித்திற்கதித்தெழுமும்—இவ்விடத்து வடிவுற்றவிருகூதங்கள் பிச்சத்திவண்டாம்—(அந்த) மரமும் வித்துங்கழியும்—(அப்படி) சூக்கம்பின்னழியும்—சூக்குமநேக முருகுன்றிக் கெட்டுப்போம் (ஆனால் ப்படியன்று)—மதிக்கெழுகலைகள் போல வருவது போவதாமே—(சூக்குமசரீரத்திலேயின்றுந் தூலசரீரங்கள் ஒருகலையாய்ச் சேடித்த) சந்திரஸித்தத்தெரின்று முதிக்கு மற்றுள்ள கலைகள் போல—வருவது போவதாமே—உண்டாய்த்தானே கெடும். எ-று. (சக)

காரணபாம்பரை யந்தச் சைவபவராஸிக மதானுபரிபாசாரியர்
கள் மதத்தினுற்றானே காண்பிக்கெழுது

தூலமா முருவினுக்குச் சூக்குமமுதலதற்கு
மூலமான தற்குமூலமோ கிலியதன் முதற்பற்றன்
மேலதாம் விந்து சத்திசிவமிஷ்வமிசையா மெல்லாற்
சாலவின்றாகுமான்மாச்சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது.

(இ-ள்) தூலமா முருவினுக்குச் சூக்குமமுதல் - தூலநேகத்துக்குச் சூக்குமநேகமுதற்காரணம்—அதற்கு மூலம் - அந்தச் சூக்குமநேகத்துக்கு

முதற்காரணம் பிரகிருதி (தன்மாத்திரையைந்தும், மனம் புத்தி யாங்காரம் ஆகவெட்டென்னும் வசனத்துக்குப் பிரகிருதி முதற்காரணம். எட்டுக் கொத்தென்று கொள்ளுமிடத்துப் பூதமொருகொத்து; தன்மாத்திரையொருகொத்து கண்மேந்திரிய மொருகொத்து; ஞானேந்திரிய மொருகொத்து; அந்தக்கரணமொருகொத்து; சூண்மொருகொத்து; பிரகிருதியொருகொத்து; கலாயிதையந்தமொருகொத்து—ஆகக்கொத்தெட்டிழ், புரியில் சூக்குமதேகத்தில்—அட்டசம் - புரியட்டக மென்றுகொள்ளுமிடத்துப்பிரகிருதிமாயையிரண்டு முதற்காரணமெனவறிக)—அதற்குமூலமோகினி - அந்தப்பிரகிருதிக்கு முதற்காரண மசுத்தமாயை—அதன்முதற்றான்மேலதாம்விந்து - அந்தவசுத்தமாயைக்கு முதற்காரணம் உபரிவிரியுஞ்சுத்தமாயை—சத்திசிவமிவையிசையாம் - அந்தச்சுத்தமாயையைச் செலுத்தும் பராசத்தியும் பராசத்தியைச்செலுத்தும் பரசிவமு மேலாய்விரியும்—எல்லாம் - இப்போது சொல்லிய பிரபஞ்சபிரபஞ்சிக ளெல்லாம்—ஆன்மா—சிவத்தினைச்சார்ந்த போது - தனதுசொருபமாகிய சிவத்துவாபிவியத்தியைப் பெற்றபோது—சாலவின்றாகும் - பந்திக்கும் பந்திப்பிக்கும் முறைமையைவிட்டிருக்கும். எ-று, மதங்கபாரமேசுரத்திற்சிவத்துவம்பெற்றமுத்தாத்மாவைக்குறித்துச் சிவன்பிரேசுரகரல்ல சிவனைக்குறித் தவனும் பிரேரியனல்லவென்றுபேசப்பட்டது.

“பச்சாந்தெத்தேசிவந்துவேனோ காரணத்துவேனகாரணம்,
நதம்பிறிகதாசுந்தியா சேரபிகாரியத்துவகேசராத்,
அதிதப்பிரபூணச்ச சச்சோதந்திரச்சர்வதோமுக;” என்று. (௫௦)

சுத்தமாயையி லசுத்தமாயை தோன்றுமென்றுஞ் சூக்குமதேகத்திற் றாலதேகந் தோன்றுமென்றுஞ் சொல்லுஞ் சைவபவுரானிக மதானுசாரிகளாயிருக்கின்ற வாசாரியர்த மனுபாஷித்துச் சுத்தசைவசித்தாந்தா சாரியர் சொல்லுமதானுசாரமாயசுத்தமாயநித்தியமென்றும், முடிவில் “அண்டசம்” என்றும் திருவிருத்தத்தாற்றாலதேகஞ் சாதாரணத்தவபுவனமாகிய முதற்காரணத்தினின்றுஞ் சூக்குமதேகத்தை நிமித்தகாரணமாகப் பண்ணிக்கொண் டெண்டாமென்று மதாகரிக்கற்குபக்கிரமிக்கின்றார்.

ஆன்விதியுருளதென்றேயறைந்தனமதுமுன்னே
தனாரகந்துறக்கந்தனுகரணாகியெல்லாம்

வருவதுஞ்செய்தனாதிமலங்களிம்மருந்தாற்றீர்த்துப்
பரகதியதுவுந்தநுபாதபங்கயமுஞ்சூட்டும்.

(இ-ள்) அரன்விதி-பதிபஞ்சகிருத்தியம்—அருளதென்றேமுன்னே
யறைந்தனம்—அது-அந்தச்சிவனது பஞ்சகிருத்தியம்—(நிச்சிரகருபமாயிரு
க்கின்றதும்) அனுக்கிரகந்தானெயன்று (முன்பதிபரீகைஷியில்) சொன்னோ
ம்—(அப்படியே) அதாவும் - அந்தவருநர் தொழிலும்—தரைநாகந்தறக்
கும்—தனுசுரனாதிபெல்லாம்—(தங்களதுகலப்பினாலே மலபரிபாகத்தைப் ப
ண்ணும்) சூக்குமதேகம் தூலதேகமுதலிய மாயாகாரியங்களை—வருவதுஞ்
செய்து - (மாயையினின்றும்) - உற்பத்திபண்ணி—இம்மருந்தால்-இந்தமா
யாகாரியமாகிய அவுடதத்தால்—மலங்கள் தீர்த்து - மலமாயாகன்மங்களை
ப் போக்கி—பரகதியதுவுந்தநு - பரத்தில்யோகித்து—பாதபங்கயமுஞ்சூ
ட்டும் - சிவத்துவாபிவியத்தியுஞ் செய்யும். எ-து, (௧௧)

மாயாகாரியதீதான் மலத்தைப் போக்குமென்ப நடாதென்ன வ
டுக்குமென் றறைகின்றார்.

எழுமுடல்கரணமாகியிவைமலமலமலத்தாற்
கழுவுவனென்றுசொன்னகாரணமென்னையென்னிற்
செழுவவவறுவைசாணியுவர்செறிவித்தழுக்கை [ன்.
முழுவதுங்கழிப்பன்மாயகொடுமலமொழிப்பன்முன்னே

(இ-ள்.) எழுமுடல்கரணமாகியிவைமலம் - மாயையினுண்டாகிய
தனுசுரனாகிகளெல்லா மழுக்கு—மலமலத்தாற்கழுவுவனென்று சொன்ன
காரணமென்னையென்னில் - ஆணவமலமாகிய வழுக்கை மாயாமலமாகிய
வழுக்கினுற் போக்குவனென்றுரைத்த நிமித்தமேதென்னில்—செழுவவ
றுவைசாணியுவர்செறிவித்து - அழகிய கோடிப்புடைவையிற் சாணியுவர்
மண்முதலியவற்றைப்பிசறி—அழுக்கைமுழுதுங்கழிப்பன் - புடைவையி
ன் முன்னிருந்த தோஷத்தோடாகந்துகதோஷமுற்றுங் காரவனானவனீக்
குவன் (அப்படி)—மாயகொடு - மாயாமலத்தினால்—முன்னேன் - சிவ
ன்—மலம் - ஆணவமலத்தை--ஒழிப்பன். எ-து, (௧௨)

ஆனாலுத்தமாயையின திலக்கண மேதென்ன விசைக்கின்றார்.

நித்தமாயருவாயேகநிலையதாயகிலத்துக்கோர்
வித்துமாயசித்தாயெங்கும்வியாபியாய்விமலனுக்கோர்

சத்தியாய்ப்புவனபோகந்துகரணமுமுயிர்க்காய்
வைத்ததோர்மலமாய்மாயைமயக்கமுநீசெய்யுமன்றே.

(இ-ள்.) சித்தமாய் - (காரியகாரணங்களிரண்டு மரித்தியமென்னும் பவுத்தனுக்குப்போல) அறித்தியமின்றி—அருவாய் - (உருவாகிய பரமானுவே காரணமென்னுநையாய்கனுக்குப்போல) ருவன்றி—ஏகநிலையநாய் - (மாயையனந்தமென்றுஞ் சத்தென்றுஞ் சொல்லும் வேதாந்தைகதேசிக்குஞ்சுத்தவ்யநாதிகட்கும்போல) முறைமையி னநேகமன்றிச் சத்தன்றி—அநிலத்துச்சோகாவித்துமாய் - (சூனியோபாதானஞ் சூனியம்பிரபஞ்சமொனும் பவுத்தகதேசிக்குப்போல) சூனியமன்றி—அசித்தாய் - (சிற்றி மோபாதானத்தினின்றஞ் சடஞ் சூற்பத்தியாமென்னும் பரிணதவேதாந்திக்கும், நாராயணப்பிரகிருதியி பரிணதஞ் சடசித்துண்டாமென்றும் பாரசுராத்சூரிகுட்போல) சித்தத்தி—எங்கும் வியாபியாய் - (கண்ணுக்குத் தொழியிய புதங்காரண மென்று முலோகாயதனுக்குப் போல அஃ வியாபியன்றி—மலனாகுகோ சத்தியாய்-சிவனுக்குச் (சமவேத சிற்சத்தி யொன்று பரிசுஷ்ட சடசுத் பிரண்டுஆக மூன்றினுள்) ஒரு பரிசுஷ்ட சடசுத்தியாய்—வனபே கரணகரணமுமுயிர்க்காயவைத்ததோர் மலமாய-புரபோகையப் பொருள் தூலசர்ர சூக்கும சரீரங்களையும்(இலக்கேயாலவைப்பா லுண்டாய் சிறுநிவையுள்) கொடுத்த மாயாமலமாய்—மாயைமயக்கமுந் செய்யுமன்றே - மாயையானது அந்தச்சிற்றறிவைப்பா லான்கி லான்றுகி மென்றுகரும் விபரிதஞானத்தையு முயிர்க்குப்பண்ணுந்தானே எ-து.

(இங்)

மாயையினின்றும் தத்துவங்களினது தோற்றமும் தொழிலு மு
ணாகின்றார்.

மாயையிற்காலமோடுநியதிபின் கலாகிதோன்று
மாயவக்காலமுன்னுயாக்கியுமளித்தும்போக்கிக்
காயமோடுலகுக்கெல்லாங்காலசம்கையினைப்பண்ணி
நாயகனுணையாலேநடத்திடுஞ்சகத்தையெல்லாம்.

(இ-ள்) மாயையிற்காலமோடு நியதிபின் கலாகிதோன்றும்-(சுத்
தமாயையிற் விவன்சுருட்டித்த நாதபத்திற் பின்பந்தமாயனந்தேசுர
சத்திகலக்கிய) மாயையினின்றும் காலதத்துவம் நியதிதத்துவம் கலாதத்
துவம் (ஆதியென்றதனாற்புருடத்தத்துவமும் உண்டாம்—(முன் மானதப்

பிரத்தி யக்ஷைப் பிரத்தாவத்திலே தத்துவங்களினதுவியாபாரக்கிரமம் வித் தரிக்கப்பட்டது ; இப்போதுற்பத்திக்கிரம மாசாரியந்தானே யுனாக்கின் றார்) ஆயவக்காலம் - ஐக்கும் தேகத்துள்ளசாதாரணமா யிருக்குங் கால தத்துவம் புறம்பிற் சாதாரண காலதத்துவத்தினது விருத்தி அடி முதலி ய கலைகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு போக்கியப்பொருளிற்போகத் தின்பொ ருட் டியினாச் செலுத்தி மகாப்பிரளயபரியந்த மிருக்கும் புறம்பிற்சாதா ரணகாலம்—மூன்றாயாக்கியு மளித்தும்போக்கி - போகாவதிப்பரிச்சேத கமாய்த் துடிவலகாட்டாதி காலபேதத்தினாலே செல்காலம் வருகால மிர ண்டின் மத்தியத்தி னிகழ்காலமாயுஞ் சரீரமுதலிய தாத்துவிக் கொருள் சனின தீறுதோற்றனிற்ற நிமித்தமாய் நிற்குங்காலசத்துவத்தோற்றத்தி லுங் காலம்வேண்டி லனவத்தைவரும்; ஆதலாற்றத்தவதோற்றத்திற்கால நிமித்தமன்று. திதியை நியமிக்குங் காலதத்துவம்போலச் சங்காரத்தை நியமிக்குங் கலையித் திரியென்கின்ற சங்காரசத்தியே தத்துவதத்தாற்றத் தில் நிமித்தம்—காயமோடுலகுக்கெல்லாம் - தறுகரணபுவன போகங் கட்டு—காலசங்கை யினைப்பண்ணி-ஏகமுதற் பார்த்த பரியந்த காலவெ ண்ணிக்கையை யுண்டாக்கி—நாயகனுனையாலே - சிவாக்கினையா லேவப் பட்ட காலதேவதையினு லதிட்டிக்கப்பட்டி—நடத்திட்டுச் சுகத்தையெல் லாம் - சடசித்துக்களைத்தையும் உற்பத்தி யோக்கியத்தை யுற்பத்திபண் ணிச்) செலுத்தும் எ-று.

(௫௪)

நியதிமுதலியவற்றின் றொழில் நிச்சயிக்கின்றார்.

நியதிபிள்ளேன்றிநிக்கன்மநிச்சயம்பண்ணிநிற்கு
மயர்விலாக்கலைபிள்ளேன்றியாண்வமொதுக்கிச்சித்தின்
செயல்புரிநிரியாசத்திதெரிவிக்குஞ்சிறிதேவித்தை
யுயர்கலையதனிற்றேன்றியநிவினையுதிக்கப்பண்ணும்,

(இ-ள்) நியதிபிள்ளேன்றி - பின்புமாயையினின்றும்நியதிதத்துவ முண்டாய்—கன்மநிச்சயம் பண்ணிநிற்கும் - தனதுகன்மபலமாகிய சுக துக்கங்களைப் பிறநியதிசம்பந்திப்பிறர் புரியாமற் பிறாவைகளைத் தனதுசம் பந்தியாயிருக்கின்ற வாந்மாப்புரியாமல் வளையறைபண்ணிநிற்கும்—ஆய ர்விலாக்கலைபிள்ளேன்றியாண்வமொதுக்கிச்சித்தின்செயல்புரிநிரியாசத்தி தெரிவிக்கும் - பின்புபிரகாசமான கலாதத்துவ மானயயினின்றும்நாய் ஒருபிரதேசத்திலே மலசத்திவியர்பாரத்தை மறைத் தாத்மாவினது பிற பொருளறிவாகிய ஞானக்கிரியாசத்தி வியாபாரங்களைக் கிரியாதிக்கமாய்ச் சிறிதுவினக்கித் திரும்பத் தற்பொரு ளறிவாகிய சத்திமற்றதந்தைவப்

பொருந்திக் கர்த்திருகாரகமென்று பேர்பெற்றுநிற்கும்—வித்தையுயர்கலை யதனிறஞ்ன்றியறிவினை யுதிக்கப்பண்ணும் - பின்பு வித்தியாதத்துவங் கலாதத்துவத்தி லுண்டாய்க் கலையினு லொருபிரகாரம் விளக்கப்பட்ட ஞானசத்திவியாபாரத்தை மலவாசனபோக்கி விளக்கிப் பிறபொருளறி வாகிய சத்திகரணத்தைப் பொருந்திக் கரணகாரகமென்று பேர்பெற்று நிற்கும் எ-று. (௫௫)

பிராகதத்துவ சமுற்பத்திவியாபாரம் விளம்புகின்றார்.

விச்சையிலிராகந்தோன்றிவினைவழிபோகத்தின் க
ணிச்சையைப்பண்ணிநிற்குந்தொழிலறிவிச்சைமூன்றும்
வைச்சபோதிச்சாஞானக்கிரியைமுன்மருவியான்மா
ரிச்சயபுருடனாகிப்பொதுமையினிற்பனன்றே.

(இ-ள்) விச்சையி லிராகந்தோன்றி - கலாதத்துவத்திலே நின்றுந் தானே வித்தியாதத்துவத்தோடொத் தேககாலத்தி லிராகதத்துவமுண்டா ய்—வினைவழி - கண்மத்தைமுன்னிட்டு—போகத்தின்கணிச்சையைப் பண் ணிநிற்கும் - போக்கியப்பொருள்களிலே சிறப்புவிருப்பத்தைப் புத்திக்கே தாரகமபண்ணு மாதலாற் பொதுவீருப்பமாகிய விச்சாசத்திவியாபாரத் தை விளக்கிக் கரணகாரகமென்று பேர்பெற்றுநிற்கும்—தொழிலறி விச் சைமூன்றும் - கிரியைமுதலாகிய மூன்றுவியாபாரங்களையுங் காலமுதலிய மூன்றுதத்துவமும்—வைச்சபோது - விளக்கினவிடத்து—இச்சா ஞானக் கிரியைமுன்மருவி-காலமுத லிராகமுடிவாகியபஞ்சகஞ்சுகளாய் அவித்தை யச்சிமிதை யிராகந் துவேஷ மபினிவேசமென்கின்ற புமஸத்துவமல சித் தமலப் பெயர்ப் பஞ்சககிலேசியாய்—ஆன்மா—ரிச்சயபுருடனாகிப்பொது மையினிற்பனன்றே - போத்தாவாய்ப் போகோன்முகளாய்ப் புருடத்துவ மென்று பேர்பெற்றுநிற்பன். எ-று, முன்சொன்னகாலரியதிதத்துவங்களி னது வியாபார பிராகதத்துவ வியாபாரத்தின் பின்னெனவறிக. ஆவ்விர ண்டும்பிரதானமாதலாற் கர்த்திருகாரகமென்றுபசரிக்கப்படும். * (௫௬)

பிரகருதிதத்துவோற்பத்தியைப்பேசுகின்றார்.

வருங்குணவடிவாய்மூலப்பிரகீர்திகலையிறுன்றித்
தருங்குணமூன்றாயொன்றிறுன்மூன்றாய்மும்முன்றுகு
மிருங்குணரூபமாகியிசைந்திடுமெங்குமான்மர்ப்
பெருங்குணவடிவாய்ப்போகசாதளப்பெத்தமாமே.

(இ-ள்) வருங்குணவடிவாய்மூலப்பிரகாரிகலையிற்றேன்றி - தனதிடத்தி லபிவியத்தமா யுண்டாரு மனபிவியத்த குணரூபமாய்க் கலாதத்துவத்திலுண்டாய்—தருங்குணம் - குணத்தத்துவத்தையுண்டாக்கும் (அந்தக்குணம்)—மூன்றாய் - சாத்துவிகமிராசநந்தாமதமென்று மூன்று பிரகாரமாய்த் (திரும்ப)—ஒன்றிற்றூன்மூன்றாய்மும்மூன்றாகும் - சாத்துவிகத்திற்சாத்துவிகம், சாத்துவிகத்தி லிராசதம், சாத்துவிகத்திறுமதம்இந்தமுறைமையிலொன்பதாகி—இருங்குணரூபமாகியிசைந்திடுமெங்குமான்மா-எவ்விடத்தும்போக்கியப்பொருள்களிற்பிரவிருத்திமானாகியவான்மாப்பெரிதாகியகுணவடிவாகிப்போக்கியப்பொருள்களோடு பொருந்தும் (அப்படி)—பெருங்குணவடிவாய்—போகசாதனப்பெத்தமாமே - (கலைமுதற்பூதார்த்தமான) போகோபாயங்களினுற் கட்டப்படும், எ-று. சாத்துவிககுணத்தினதுவியாபாரம் பிரகாசமுதலியன; இராசதகுணத்தினது வியாபாரம் பிரவிருத்திமுதலியன; தாமதகுணத்தினதுவியாபாரம் நியமமென்கின்ற நிவிர்த்திமுதலியன; ஸ்ரீமன்மதங்கமுதலிய வாகமங்களிற்கேட்டனிக. (௫௭)

சித்ததத்துவம் புத்திதத்துவ மிரண்டினதற்பத்தி வியாபாரங்களை யுணாக்கின்றார்.

சித்தமாயவ்வியத்தஞ்சிந்தனையதுவுஞ்செய்யும் .
புத்தியவ்வியத்திறேன்றிப்புண்ணியபாவஞ்சார்ந்து
வத்துரிச்சயமும்பண்ணிவருஞ்சுகதுக்கமோகப்
பித்தினின்மயங்கிஞானக்கிரியையும்பேணிநிற்கும்.

(இ-ள்) சித்தமாயவ்வியத்தஞ்சிந்தனையதுவுஞ்செய்யும் - (குணத்துவாரத்தினாலேபிரகிருதிமனசின தவத்தாவிசேடமாகியசித்தமாய்அவித்தையினு லிரகிரியத்துவாரத்தாற நிரூட்டமாயிருக்கின்ற போக்கியப்பொருள்களில் ஒன்றைத்துக்கி மனசுக்குச்சங்கற்பிக்கும்பொருட்டுக் கொடுக்கும் மனசுசங்கற்பித்து ஆங்காரத்தைக்கொண்டபிமானித்துப் புத்தியைக்கொண்டு நிச்சயம்பண்ணுவிக்குமாதலால்) பிரகிருதி குணத்துவாரத்தினுற் சித்தமாய்ப்பரிணமித் தொருபொருளைத்துக்கிச் சிந்திக்கும் (மனசு ஆங்காரத்தினுண்டாகியதானாலு மாங்காரத்தின தபிமானத்துக்கும் புத்தியினது நிச்சயத்துக்கு முந்தவிடத்தின்னதாகவேண்டுமென்றுசங்கற்பிக்கும்)—புத்தியவ்வியத்திறேன்றி - புத்திதத்துவம், பிரகிருதியிலுண்டான குணத்துவத்திலுண்டாய்—புண்ணியபாவஞ்சார்ந்து - பாவபுண்ணியத்துக்கேற்ப—வத்துரிச்சயமும்பண்ணி-மலை சந்தன மகளிர் பாம்பு முள்ளு நஞ்சு உதிர முதலியபொருள்களை யகங்காவிருத்திகுப்பின் , எனுகியிட்டு—வருஞ்சுக

கதுக்கமோகப்பித்தினின்மயங்கி - அந்தப்போக்கியப்பொருள்களுக் கேற்பவுண்டாஞ் சுகதுக்கமோகரூபத்தினாலே பரிணமித்து—ஞானக்கிரியையும் பேணிநிற்கும் - வித்தியாதத்துவத்தினால் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்தியினது ஞானரூப போகக்கிரியானுபவத்துக்கு விஷயமாய் யனுபவிக்கப்பட்டிருக்கும். எ-று. (ருஅ)

ஆங்காரத்தோற்றந்தொழில்களை யறிவிக்கின்றார்.

ஆங்காரம்புத்தியின்கணுதித்தகந்தைக்குவித்தா
யீங்கார்தானென்னோடொப்பாரென்றியரென்னதென்றே
நீங்காதேநிற்குந்தாறுமூன்றதாய்நிகழுமென்பர்
பாங்கார்பூதாதிவைகாரிகந்தைசதந்தானென்றே.

(இ-ள்) ஆங்காரம்புத்தியின்கணுதித்து-ஆங்காரத்துவஞ் சாத்தனவிகரணதிக்கமாயிருக்கின்ற புத்தியினின்று பிராசதகுணதிக்கமாயுற்பவித்து—அகந்தைக்குவித்தாய் - விஷயபராமரிச புத்திபோதத்துக்கு வேராகிய வாத்தம்பராமரிச போதகாரணமாய்—ஈங்கார்தானென்னோடொப்பாரென்றியரென்னதென்றேநீங்காதேநிற்கும் - (இதுலோகஞ்சொல்லும் வியாபாரம்:—போகத்துக்குபயோகம்கிரியவியாபாரம்) வித்தியாதத்துவப்பொருந்து மித்திரியங்களினால்வந்த நிருவிசற்பஞானாலோசிதமாய் மனச்சங்கற்பிதமாய்ச் சந்தித்தமாய் இருக்கின்றவத்துவில் நானிச்சயம்பண்ணுவேனென்றும் நிருமிப்பெனென்றுங் கருவசங்கீர்ப்ப ஞானக்கிரியாவியாபாரத்தைப் பண்ணிநிற்கும்—தானும் - அந்தவகங்காரமும் (மனசோடுகூடிய ஞானேந்திரியக் கரணக்கொத்து, கன்மேந்திரியக் கரணக்கொத்து, தன்மாத்நிரைக் கரணக்கொத்தெனது)—மூன்றதாய்நிகழுமென்பர்—(தன்மாத்நிரைக்கொத்துக்கீரமத்திலே கொத்துக்கள்) பாங்கார் பூதாதிவைகாரிகந்தைசதந்தானென்றே (அக்கிரமத்திலேதாமதமிராசதஞ்சாத்துவிட மென்றும்பேர்பெற்றுநிற்கும், எ-று. (ருக)

அகங்காரத்தினின்று மனமுதலிய பதினாறு தத்துவம் தோன்றுமென்று சொல்வாராய் மனத்தோடு ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியத் தோற்ற முணாக்கின்றார்.

மனமதுதைசதத்தினவந்தொருபொருளைப்பற்றி
நினைவதுஞ்செய்தங்கையிலைமையினிற்குமாங்கே
யினமவிசோத்திராதி கன்மவித்திரியமெல்லா
முனமுணாசெய்தவைகாரிகந்தருமென்பர்முன்னோர்.

(இ-ள்) மனமதுதைசுதத்தின்வந்து - மனத்தத்துவஞ் சாத்துவிகா
ங்காரத்தி லுண்டாய்—ஒருபொருளைப்பற்றிநினைவதுஞ்செய்தற்கையகிலை
மையினிற்கும் - வித்தியாதத்துவத்தோடுகோத்த ஞானேந்திரியமொன்றி
னூல் விளங்கிய சிற்சத்தியிற்சுனித்த நிருவிகற்பஞானவிஷயப் பொருள்க
ளிலே யொருபொருளைச் சித்தமாய்ப்பொருந்தித்துக்கி யித்தின்னதாகவே
ன்மென்று சங்கற்பித ததிச்சந்தேகித்துநிற்கும்—ஆங்கே-அந்தச்சாத்து
விகாங்காரத்திலேதானே—இனமஸ்சோத்திராதி - வருக்கமிருந்த ஞானே
ந்திரிய மைந்தம்(தோன்றிச் சிற்சத்திவித்தியாதத்துவத்தோடுகூடி யிராக
த்துவங்கலக்க மனச்சங்கற்பத்துக்குமுன் பொருளைப்பார்க்கும்)—கன்ம
விந்திரியமெல்லாம் - கன்மவிந்திரியங்க ளைநடையும்—முனமுனாசெய்த
வைகாரிகந்தருமென்பர் முன்னோர்-முந்தச்சொல்லியவிராசநாங்காரமுன்
டாக்குமென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௧௦)

ஞானேந்திரியம் பார்க்கும் பொருளைப் பார்ப்புகின்றார்.

நற்செவி துவக்குக்கண்ணொளியையந்நினைபுநல்லோர்
புத்தியிந்திரியமென்று புன்றளநினைவகன்குஞ்
சுதநற்பரிசுருபவிரத டகசங்குடைய
வைத்தனர்விடயமாகவடைவெனினமுருமன்றே.

(இ-ள்) கட்டில் கூப்பிட்டொன்ற விடத்துச் சகலகண்ணினிலே
கட்டிலிலிருக்கும் புருடனென்பதுபோலச் செவிமுதலியவற்றிலிருக்கு
மிந்திரியங்கள் செவிமுதலாகச்சொல்லப்பட்டன. வெளிப்பொருள். எ-று.

கன்மவிந்திரிய வியாபாரத்தை விடம்புகின்றார்.

வரககொடுபாதபாணிபாயுவோடுபத்தமைந்து
நீக்கினர்முன்னேகன்மேந்திரியங்களைனநினைந்தே
யாககியவசனகமனதானமுந்விசர்க்காரனந்
முககமாரைந்துமைந்தினொழுதெனளளோதினோ.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன முறைமையில் வாக்காதிகளி ளுக்கு மிந்
திரியங்கள் வாக்காதியாகச்சொல்லப்பட்டன. மனச்சங்கற்பத்தாற்செவ
த்தப்பட்டு ஞானேந்திரியம் ஞானசத்தியை விளக்கினபோது, கன்மேந்தி
ரிய மகங்காரத்தோடு கோத்துக் கிரியாசத்தியை விளக்கக் கிரியாசத்திச
க்கிரம்பத்தோ டகங்காரங்கிளபி யுதானுதிவாயுசேட்டையைப்பண்ண
வசனாதித்தொழில்வரும், மற்றதுவெளிப்பெ ருள். எ-று. (௧௨)

அந்தரங்கவெகிரங்கமறிவிக்கின்றார்.

வாயாதிகோத்திராகிபுறத்துவாழ்கருவியாகு
மோயாதமனாகிராயத்துணருமுட்கருவியாகு
மாய்வார்கட்கிராகமாயவற்றினுட்கருவியாகு
மாயாடன்வயிற்றிவற்றாற்றுடக்குண்டிவாமூமான்மா.

(இ-ள்) மனாகி - மணர்புத்தியகங்காரஞ்சித்தம். இராகமாதிகாலகியதிக னொருபிரகாரத்தான் கர்த்திருநாரகமாஞ்ஞங் கரணகாரகமாயகருவியென்று சொல்லப்படா தத்தலாற் கலைவித்தையிராகம், மற்றதுவெளிப்பொருள். எ-று. (சுந)

தன்மாத்திரா சமுபபத்தியைச் சாற்றுகின்றார்.

ஓசைநற்பரிசுருபவிரதகந்தங்களென்று
பேசுமாத்திரைகளைந்நும்பிறக்கும்புதாநிகத்தி
னேசவிந்திரியங்கட்குநிகழிவிதனாற்காண்டு
மாசைசேர்மனாகிதன்மாத்திரைபுரியட்டகந்தான்.

(இ-ள்) ஓசைநற்பரிசுருபவிதகந்தங்களென்று பேசுமாத்திரைகளை ந்தும்பிறக்கும்புதாநிகத்தில்-திவிதாநிக பேதபின்ன சத்தகுணமொன்று முடையது சத்ததன்மத்தினை; சத்தப்பரிசுருபமுண்டிமுடையது பரிசதன்மாத்தினை; சத்தப்பரிசுருபகுணமுன்றுமுடையதுருபதன்மாத்திரை; சத்தப்பரிசுருபசகுணமுன்றுமுடையதுதன்மாத்திரை; சத்தப்பரிசுருபசகந்தகுணமைந்துமுடையதுகந்ததன்மாத்திரைஎன்றுசொல்லப்படுபஞ்சதன்மாத்திரைகள் தாமதாட்டி நினைவாள்—நேசவிந்திரியங்கட்குநிகழிவிதனாற்காண்டும் - பற்றுற்ற விருவாகையிதிரியங்களுக் கிந்தப்பஞ்சபூதத்தோடு கூடிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளைக் காலஞ்சுத்திவிடாது சத்திகளைவிளக்கு மறிவென்றுபசரிக்கப்படுகின்ற மார்புமுடிபத்தியும். (அதுவருமாறு:—சத்ததன்மாத்திரையு மாகாசமுபபத்தி தேரிநேராதிறுறைமையிற் சுரோத்திரோந்திரியத்துக்குங் கயிந்திரியத்துக்கு மிடமாயிருக்கும்; பரிசதன்மாத்திரையும் வாயுவக்கூடித் தொக்கிந்திரியத்துக்கும் பாதேந்திரியத்துக்கு முன் சொல்லியமுறைமையிலிடமாயிருக்கும்; உருபதன்மாத்திரையு மக்கினியுங் கூடி நேந்திரோந்திரியத்துக்கும் பாணியிந்திரியத்துக்கு முன்சொன்னமுறைமையிலிடமாயிருக்கும்; இரசதன்மாத்திரையு மப்புவுங்கூடிச்சிங்குவையிந்திரியத்துக்கு மாயுவத்திரியத்துக்கு முன்சொன்னமுறைமையிலிடமா

யிருக்கும்; தந்ததன்மத்தினாயும் பிருதிவியுங்கூடிய அக்கிராணவீந்திரியத்த
க்கு முபத்தவீந்திரியத்துக்கு முன்சொன்னமுறைமையில்டமாயிருக்கும்) —
ஆசைசேர்மனாதிதன்மாத்திரை புரியட்டகந்தான்—இச்சைபெருந்திய மன
ம் புத்தி யகயதார்த்தன்மாத்திரையைந்துந்தான்—புரியட்டகந்தான்—சூக்குமதே
கம். எ-று. திருப்பப் புரி - சூக்குமதேகத்திலே—ஆட்டகம் - எட்டுக்கொத்
தென்றுபண்ணிப் பூதக்கொத்து தன்மாத்திரைக்கொத்து கன்மேந்திரியக்
கொத்துரு னேந்திரியக்கொத்து ஆந்திக்காணக்கொத்து குணக்கொத்து பிர
திருதிக்கொத்து உலகிக்கொத்து இவைகளைத் தன்மத்தினாயந்தக்கர
ணங்களாகிய வெட்டி னுடக்கி முப்பதுதத்துவம் புரியட்டகம். முன்னுங்
காண்பித்தோம். “முன்சொல்லியமுறைமையிற் குணமுடைத்திரவியங்களை
ய்ப் பூதகாரணப்பொப் பிரத்தியக்ஷணம் யிருக்கின்ற தன்மாத்திரை
னைப் பஞ்சேந்திரியவிஷயப் பிரதிபக்ஷாபிய பூதகுணங்களாகச் சிறிது
வை சிறிதுதத்துவங்கட்டளைமுதலியவற்றுடன்சொல்லிய திரியாமையினுல
வவறிக. (௬௪)

பூதங்களினது உபததிபுகல்கிற்றார்.

சாற்றியபஞ்சதன்மாத்திரைகளிற்சத்தமுன்னாற்
தோற்றுபவான்வளித்தீர்மண—தோற்றுப்-உண்டாம்—அ
டக்கியேயொனறுக்கொன்றங்கேறமாமோசையாழியிருங்குணமிசைப்பதுபிரபு
மாற்றவேவிடயம்பூதமங்காங்கிபாவத்தாமே.

(இ-ள்.) சாற்றியபஞ்சதன்மாத்திரைகளில்—சத்தமுன்னாற்-சத்ததன்
மாத்திரைக்கிரமத்திலே—வான்வளித்தீர்மண—தோற்றுப்-உண்டாம்—அ
டக்கியேயொனறுக்கொன்றங்கேறமாமோசையாழியிருங்குணமிசைப்பது
நிற்கும்—ஆகாசமாகியாய்த்தொட்டொவ்வொன்றுக்கொவ்வொன்றவ்விடத்
ததிகமாஞ்சத்தப்பரிசுரபாசகந்தகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கும். (ஆதுவரு
மாறு.—ஆகாசத்துக்குச்சத்தகுணம், வாயுவுக்குச்சத்தப்பரிசுரணம், தேயு
வுக்குச்சத்தப்பரிசுரபகுணம், அப்புவுக்குச்சத்தப்பரிசுரபாசகுணம், பிருதி
விக்குச்சத்தப்பரிசுரபாசகந்தகுணம்)—ஆற்றவேவிடயம்—தமங்காங்கிபா
வத்தாமே—(சத்தாதிவிடயகுணங்கட்காதாரமாகையால் ஆகுபெயராய் வி
டயமென்று பூதகாரணசத்தாதிதன்மாத்திரைகளை ஞானேந்திரியவிஷய
மாகிய சத்தாதிபூதகுணங்களையன்று. கடமும் கடத்தினதுபூச்சப்போல
வும்) தன்மாத்திரையும் பூதமுமங்காங்கிபாவமாயிருக்கும். எ-று. பூதங்கள்
முறைமையிற் சூக்குமம் ஆந்தரம் வாகியமென்று முனறுபிரகாரமாம்; இவ
ற்றுட் சூக்குமமசூக்குமதேகத்திருந் திந்திரியவாதாரமாம்; ஆந்தரம்தாலதே
கத்திருந்து சீரந்தைவளர்த் தள்ளிடங்கொடுத்ததன்முதலிய தொழில்களை

ரியற்றும்; வாகியம் அண்டபுவனபோக்கியப்பொருளாகாரமா யிடங்கொ
டுத்தன்முதலிய தொழில்சுனியியற்றா. (சுரு)

ஆந்தரவாகியவாகாசமுதலிய பூதமைந்திற்குத் தொழி வாகிருதி
வன்ன பிசாக்கர மடையாளந் தேவதை முதலியவற்றை முறைமையின் மூ
ன்றுதிருவிருத்தத்தா லறைகின்றார்.

இரந்தரமாவிரான்றானிடங்கொடுத்திடுஞ்சலித்தே
பரந்தவையுரிட்டுங்காறீசுட்டொன்றுவித்தல்பண்ணு
நிரந்தரங்குளிரந்துநின்றபதஞ்செயுநீர் மண்டாணு
முரந்தருங்கடினமாவித்தரித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே.

மண்புனலனல்கால்வான்பால்வடிவுநாற்கோணமாகுந்
தன்பிறைமூன்றுகோணந்தகுமறுகோணமவட்டம்
வண்பொன்மைவெண்மைசெம்மைகறுப்பொடுதூமம்வன்ன
மெண்டருமெழுத்துத்தா னுமில்வாயவ்வவ்வாமே.

குறிகள்வச்சிரத்திடுகோகனகஞ்சுவத்தி
யறுபுள்ளியமுதலிந் புவதிடுதல்வாயன்மாலாதி
செய்யுசுநீர் னேடுசநாபிவம்புகதெய்வ
நெறிதருகலையைந்நி ருபிபுத்தவவந்நீர்மை

(இ-உ.) சாந்திய நிதாதி பஞ்சகலகருக்கும் பஞ்சகூத்தக்குப்
போல வாகிருதிமுநிபனவநிக மபுதுவெளிப்பொருள். எ-அ. (சுஅ)

இப்படி து அவங்கர்முறைமசொல்லித் தொருக்கின்றார்.

சுத்ததத்துவங்களெனறுமுன்னமேசொன்னவைந்து
மிதக்கைமையினியம்புமிவைமுபபததொன்றுமாகத்
தத்துவமுப்பத்தாருஞ்சைதன்னியங்குந்நுஞ்
சித்தரித்ததான்மாவொன்றுமுப்பதுமசித்தேசெப்பிஸ்.

(இ-உ.) சைதன்னியங்குந்நுஞ்-சுருட்-சிவதத்துவமைந்துஞ் சி
வசத்திருபமாநலாற சாகூதாற்றைதன்னியம், சிருச்சியசிவதத்துவமைந்தும்
மாமாயாரூபமாயச் சைதன்னிபவியஞ்சகோபகாரத்தினு லுபசாரசைதன்
னியம்—சித்தரித்ததான்மாவொன்றும் - புருஷதத்துவமொன்றும் (கலாதி
பஞ்சகஞ்சகாவித்திடாதிபஞ்சககிலேசகலுஷிதமாநலால் இயற்கையாறவி

த்தானுஞ் செயற்கையால்) சித்தசித்த—மூப்பது மசித்தேசெப்பில்-சொல்லுமிடத்தைக் கலாதிசிறிணைசதன்னியவிடஞ்சகமாதலாற் சித்தரீத்தென்றுசெப்பப்பட்டாலு மோகபோதபோதகமாதலாலியற்கையாற் கலாதிமூம்பதுமசித்தே, மற்றதுவெளிப்பொருள், எ-று, (கக)

தத்துவங்களினதுஸ்வரூபஞ்சொல்லுகின்றா.

ஐந்துசுத்தத்தின்கீழேழ்சுத்தாசுத்தமசுத்தந்
தந்திடும்புமான்கீழெண்மூன்றாயதத்துவஞ்சீவற்கு
வந்திடும்பிரோகாண்டமருவுபோசயித்திரியத்தோ
டந்தமிலணுககளுககுப்போககியகாண்டமாமே

(இ ள்.) (ஐந்துசுத்தமெனவருவித்துக்கொள்க) சிவதத்துவமைந்து
ட (உவகளிடத்திருப்போர்க்கு மிங்குயோகிகட்குமொருபிரகாரம்சருவஞ்ஞ
சருவகாததிரூப சிவத்துவவிளக்காதலால்) பவித்திரம்—சுத்தத்தின்கீழே
ழ்-கலாதிபிரகிருதிடந்தம்வித்தியாதத்துவமேழும் (கிருசிஞ்ஞத்துவகிஞ்சி
ந்காத்திருத்துவமோகவிளக்காதலால்)—சுத்தாசுத்தம் - பவித்திராபவித்தி
மம் (வித்திபாதத்துவத்தில் மாயையைக்கூட்டிப் பிரகிருதியவிட்டுரைப்
பாருமார, அப்படிசொல்லிற் காரணத்துவ காரியத்துவ சாங்கரியம்
வரும்.) — அசுத்தந்நந்திடும்புமான்கீழெண்மூன்றாயதத்துவம் - புருஷத்
துவம்பொருந்தியபிரகிருதித்துவத்துக்குக்கீழாத்மத்துவமிருபத்தினு
ம(இருசிப்போதகமானுலும்வெகுமோகமாதலால்)அசுத்தம்—(மூவாக்கத்
துட்வெதத்துவமைந்து) சீவற்கு - ஆத்மாவுக்கு— பிரோகாண்டம்வந்தி
டு - (பிரணவகலாபஞ்சக வாக்குப்பஞ்சகசொருபமாயிருந்து அசுத்தந்
துவங்ளைமுறைமையில்) செவ்வுத்துவகொத்தாகப்பெருந்தம்—(வித்தியாத
த்துவமேழும் ஆத்மத்துவமிருபத்தினுட) மருவுபோசயித்திரியத்தோட
ந்தமிலணுகளுக்குப்போக்கியகாண்டமாமே - நாசமிலாத்மாக்களுக்கு மு
றைமமிறபொருந்துப்போசயித்திருவென்றுசொல்லப்பட்டபுரிப்பித்தின்
றகொத்து, அதனோடுபோக்கியமென்றுசொல்லப்பட்ட புரிக்கப்படுகின்ற
கெ டுதென்றுத்தானேயாம், எ-று, (௭௦)

காரணப்பொருள் காரியப்பொரு ளிரண்டினுந் தத்துவச்சொன்
னடக்குமென்று சாற்றுகின்றார்.

தத்துவரூபமாகுந்தருமருவருவமெல்லாந்
தத்துவந்தூலஞக்கிரங்களுமரகிதிற்குந்

தத்துவந்தன்னிற்சாரமனுக்கள் சாதாக்கியத்திற்
றத்துவசத்தஞ்சாருஞ்சகலமுந்தத்துவங்காண்.

(இ-ள்) அருவந்தருமருவங்காரியப்பொருள், அருவங் காரணப் பொருள். (இவைகள்) எல்லாந்—தத்துவரூபமாகும் - (ஸ்ரீமன்மதங்காதிக ளிற் சொன்னபடி) தத்துவலக்கணத்தை யுடையதாம்—தத்துவஞாலஞ் சக்கபரங்களுமாகி நிற்கும் (அவற்றுள் பாசதத்துவஞாலம், பசுதத்துவஞக் குக்கும், மகாமாயாபாசதத்துவத்தைக்குறித்துப் பசுதத்துவஞாலம், பரம லவாசமூணப்புற்ற சின்மாத்மிரபசுதத்துவத்தைக்குறித்து மாமாயாபாச தத்துவஞாலம், பதிதத்துவம்பரம், மலம் பசுதத்துவத்துட்படுத்திப் பசு தத்துவமென்றுபகரப்படும்; கன்மம் பாசதத்துவத்துட்படுத்திப்பாசதத் துவமென்றுபகரப்படும்; திரோதானசத்தியு ம்ப்படிபடுத்தி யப்படிபகர ப்படும்; அனுக்மிரகசத்தி பதிதத்துவத்துட்படுத்திப் பதிதத்துவமென்று ப கரப்படும்; நான்குஞ் சுதந்திரத்தவங்களாகச் சொல்லப்படாது; பின்ன ர்த்தத்துவங்களும் காரியகாரணரூபமாயிருக்கும், அவற்றுள் நியத்தகார ணரூபபதியாகிய வநாதிமுத்தவூகிமுத்தசிவதத்துவ விருமுப்பேத தத்துவ த்துக்குள் அதிகாரசிவதத்துவந் தூலம்; போக சிவதத்துவஞ் குக்கும்; இலயசிவதத்துவம் பரம்; முதற்காரணமாகியமகாமாயாதத்துவத்தினுந் தூ லஞ்சும பரங்க ளப்படியே யதிகாரமுதலிலயாந்தபேதகாரியப் பிரகூதி ப்பிரவிருத்தி நிவிர்த்திப்பிரவிருத்தி நிவிர்த்திக்குறிகளாலறிக. திரும்பமு தற்காரண மூன்றினுள் பிரகிருதிதத்துவஞாலம்; மாயாதத்துவஞஞ்சுமும், மகாமாயாதத்துவம்பரம்; காரியதத்துவங்களுக்கும் ஆத்மதத்துவஞாலம்; வித்தியாதத்துவஞஞ்சுமும்; சிவதத்துவம்பரம்; பசுதத்துவங்களுக்கும் சக லபசுதத்துவஞாலம்; பிரளயாகலாபசுதத்துவஞஞ்சுமும்; விஞ்ஞானாக லாபசுதத்துவம்பரம். பதிதத்துவமூன்றினுள் அபரமுத்தபதிதத்துவஞா லம்; ஆகிமுத்தபதிதத்துவஞஞ்சுமும்; அநாதிமுத்தபதிதத்துவம்பரம்; அந் தரங்க விசாரத்தினாலாதிமுத்தபதிதத்துவமும் பரமாதலால், அபரமுத்தப திதத்துவத்துக்குள் மந்திசோசாதத்துவஞாலம்; அனுசதாசிவதத்துவஞ் கு ட்குமும்; அநாதிமுத்தாதிமுத்தபதிதத்துவமிரண்டும்பரம். சரீரமூன்றினுள் பவுதிகசரீரந்நூலம்; அசுத்தபுரியட்டசரீரஞ்சுமும்; சுத்தபுரியட்டசரீரம் பரம்.)—தத்துவந்தன்னிற்சாரமனுக்கள் சாதாக்கியத்திற் றத்துவசத்தஞ் சாரும்—தத்துவமுதலிய சடத்துவாவைப்பொருந்துஞ் சதாசிவதத்துவத் திலிருக்கு மீசானுகிமந்திரங்களுந் தத்துவமெனனும் பேர்பெறும்—சகல முந்தத்துவங்காண்—(இப்படி) எல்லாப்பொருள்களுந் தத்துவதாத்துவிகங் களாயிருப்பது காண்பாயாக. ஏ-ஹ.

சைவபவராணிக மதானுசாரியாசாரியர் மதத்தினுற் சுத்தமாயையிலசுத்தமாயையொடுங்குமென்றுசொன்னதல்லாமல் மற்றவைசுத்தசைவசித்தாந்திகட்குமொத்திருக்குந் தத்துவங்களினதொடுக்கஞ்சாற்றுகின்றார்.

தத்துவமெண்மூன்றுஞ்சென்றான்மதத்துவத்தொடுங்கும் வித்தையிலொடுங்குமாறுஞ்சிவத்தினிலொடுங்குமூன்று நித்தத்தத்துவமும்மூன்றுமென்பர்குளிரண்டுளின்ரு சுத்தமாஞ்சிவத்தொடுங்குந்தோற்றமுயிதுபோலாகும்.

(இ-ள்) தத்துவமெண்மூன்றுஞ்சென்றான்மதத்துவத்தொடுங்கும்-ஆத்மதத்துவமிருபத்தினாலும் புருஷதத்துவத்தோடு புணர்ந்த பிரகிருதியெனு மாத்தமத்துவத்திற் பிரளயமாம்—வித்தையி லொடுங்குமாறும்-கலாதிபுருஷ தத்துவார்த்தத்தத்துவமாறும் மாயையிற் பிரளயமாம்—சிவத்தினிலொடுங்குமூன்றும்-சுத்தவித்தைநசுரம்சாதாக்கியம் என்கின்றததுவமூன்றுஞ் சுத்தமாயையிற் பிரளயமாம்—நித்தத்தத்துவ மிம்மூன்றுமென்பர்குளிரண்டுளின்ருசுத்தமாஞ்சிவத்தொடுங்கும்—(சைவபவராணிகமதானுசாரியாசாரியர் மதத்துப்பொருள்முதலுரைப்பாம். பிரகிருதி யசுத்தமாயை சுத்தமாயை நித்தமென்று சாங்கியன்முதலோர் சொல்லுவார்கள்; அதுநமதுமதமன்று) இரண்டும்-பிரகிருதியு மசுத்தமாயையும்—முறைமையிற்சுத்தமாயையிற் பிரளயமாம். உற்பத்தியுமொடுக்கம்போல “விந்துவின் மரையயாகிமரையயினவ்வியத்தம்வந்திடும்” என்று மூன் சொன்னபடியாம். (சுத்தசைவசித்தாந்தாசாரியர் மதத்துப்பொருளினே யுரைப்பாம் சுத்தவித்தை யீசுரஞ் சாதாக்கிய மென்கின்ற தத்துவமூன்று நித்தியமென்று சைவருட்சிலபேர்சாற்றுவார்கள்; அதுநமதுமதமன்று) பின்னிம்மூன்றும் இரண்டும் - சத்தித்தத்துவங் காரியசிவதத்துவமாகவைந்துங் காரணசுத்தசிவதத்துவமென்று சொல்லப்பட்ட சுத்தமாயையிற் பிரளயமாம். உற்பத்தியுமொடுக்கம்போல “ஞானமேயானபேரதுசிவன்” என்பதுமுதல் மூன் சொன்னபடியாம். -எ-று.

(எஉ)

மறுசமயிகள்முத்தித்தானங்களை வகுத்துரைக்கின்றார்.

மொய்தருபூதமாகிமோகினியந்தமாகப்

பொய்தருஞ்சமயமெல்லாம்புக்குநின்நிதிம்புகன்ற

மெய்தருசைவமாகிபிருமூன்றும்வித்தையாகி

யெய்துதத்துவங்களோமொன்றுமின்றெம்மிறைக்கே.

(இ-ள்) மொய்தருபூதமாதிரிமோகினியந்தமாக-கூட்டமா யிருக்கின்ற பிருதிவிமுதலியபூதங்கள்முதலாகக் காரியவக்கணையினாலே மோகினி பென்றுசொல்லப்பட்ட புருஷத்தனவமுடிவாக (பொய்தருஞ் சமயங்கட்கு, புருஷத்தனவதனக்கு மேற்பிரவேசமில்லாமையால் மாயைமட்டென்றால் மாறுபடும்)—பொய்தருஞ்சமயமெல்லாம்புக்குநின்றிரிம் - உலோகாயத மதமுதல் விவர்த்தவேதாந்த மதமீறாகு முததிப்போலிப் புறச்சமயமெல்லாம் பிரவேசித்திருக்கும்—மெய்தருஞ்சைவமாதிரியிருமன்றும் - (சிவனேதெய்வமென்று கொள்ளலாற்) சத்தியமாகுஞ் சைவம், பாசுபதம், மகாவிரதம், வாமம, காளாமுகம், வயிரவமென்கின்ற வுச்சமயங்களு மகிறபேதங்களும்—விதையாதியெய்து தத்துவங்களையும்—(சத்த விததைமுதலாகத்தவாந்த மத்தியமதீபகமாதலாற் நிருமபவெடுத்தச்) சத்தவிதையாதி சிவந்தமாயிருக்கின்ற தத்துவங்களில் மகாவிரதமுதலாய்ப் பொருந்தியதத்துவங்களைப் பொருந்திட—ஒன்றுமினறெய்மிறைக்கே—எமது காததாவினது சைவசத்ததாநமமாக்க்கதுககு,

“சுகளே திகழுகளேசைவசாவத்திவைசமாந்தா,”

சாயுச்சியமிதித்த புரோததஞ்சாருப்பியமூர்த்திதல்லியதா”

என்று சிந்தியவிசுவவசனமிருக்கடால், சுகள சுகளாக நவகள நிஷ்களாதிரு சிவசமானசொருபமொன்றுமே மோகூதமல்லாமற் சடதத்துவங்களினது சடபநத மோனாயுமில்லையாமே. எ-து. இப்படிமுறொப்புச் சிவசமியமாகிற சிவனிலப்போச நிகர வததைகளை யடைபுரபோதுவாச்சிக்கப்பபடா தானமால் முததசிவாதமாவு மடையவேண்டுமாதலாற் பஞ்சகிருத்தியமயன்னவெனனும், பண்ணுவனென்றும் பண்ணென்று மெவகு வானவிரோதம். சத்தியநதானே நீசாரியது, விதேதமில்லாமல் விளப்பு வோங்குகள் முத்தாதமவிவனிதகதிரு காமததிர காததருசத்தியிலலையென்றால் சித்தவிதததியாயச சருவகாததிருத்தவவ

‘சித்ததாநமிகோயதா அன்னியதாகத்திருநயச்சியது

நசரசியாபிசத்தவது” இது

மோட்ச காரிகாவசனத்தினாலே காத்திருததுவஞ் சிவனுக்குமில்லையாமல் சொருபாயகக்குறைவரு மாதலாற் காத்திருசத்தியுண்டு; அதசருவகர்த்திருசத்தியல்லவெனன்ற சிவனது கர்த்திருசத்தியுஞ் சருவகார்த்திருசத்தியல்லவாமென்று சருவகிருத்தியமில்லாதேபோய்; ஆகையாலே முத்தசிவாதமாவினிதத்திலுஞ் சருவகர்த்திருசத்தியுண்டு. அப்படி, நீருண்டென்றுசொல்லிற சிவஞாலேவப்படாமென்றுகொண்ட சிவனுக்குச் சருவகர்த்திருந்து

வபங்கம்வரும். “முத்தாணுன்பாதி” என்னும் வசனவிரோதமும்வரும். அஃதில்லை; ஏவியோக்கியனை ஏவாதிருந்தாற் சருவகர்த்திருத்துவபங்கம்; மல மில்லாமையால் ஏவியோக்கியனல்லாமையால் தவ்வில்லை; ஏவியோக்கியமல்லா னையேவினாற்சிருட்டிமுதற்கிருத்திய மவனைக்கு நித்தவருமென்றதனா ல் சிவனுக்குச்சருவஞ்ருத்துவ பங்கம்வரும்; அதனாற் சருவகர்த்திருத்துவ பங்கமும் தானேவரும். “முத்தாணுன்பாதி” என்பதற்கும்பொருள், அபர முத்தர்களை யிரட்சிப்பனென்றதலால் வசனவிரோதமில்லை. ஆகையால் முத்தசிவாத்மாவுக்குஞ் சருவகர்த்திருத்துவ சத்தியுண்டு. சிவனுக்குப்போ ல வுண்டாகிலும் வியத்தமாகாதென்னில் முத்தனுக்கும் பெத்தனுக்கும் வி சேடமில்லாதேபோம்; சத்திரங்கிசமாதலால் ஞானபாகத்தி லபிவியத்தி கிரியாபாகத்தி லனபிவியத்தியென்று சொல்லவும்படாது. ஆகிலு முன் சொன்ன விருவருக்கும் விசேஷமில்லையாம். ஆதலா லபிவியத்தி சருவகர் த்திருசத்தி சிவனிடத்துப்போல முத்தசிவாத்மாவிடத்துண்டு; சருவகர்த் திருசத்திக் கபிவியத்தியுஞ் சருவகிருத்தியத்திற் பண்ணுதலாகிய வி டுதல் ஆதலால், வியத்தமானாலும் வியத்தமல்லாததுபோலப் பண்ணுமற் றும்மாயிருக்குமென்பதடாது. பண்ணுமென்றாற் பின்னசங்கற்பமில்லாமையா லனனேகேசரவாதம் வருவதுமின்று. பின்னர்ப்பண்ணட்டுமேனென்றால் சிவத்துவாபிவியத்திலக்கண சொப்பிரயோசனஞ் சித்தித்துப்போதலாற் றனக்குப் பிரயோசனத்தின்பொருட்டுப் பிரவிருத்திமாணாகான். எக்காலத் து மினப்பற்றிருக்குஞ் சிவ னெங்கும்வியாபித் தெக்காலமு மிடைவிடாம ற் பிறப்பிரயோசனம் பண்ணிவருதலாற் பிறப்பிரயோசனத்தின்பொருட் டும் பிரவிருத்திமாணாகான்; சருவகர்த்திருசத்திக் கபிவியத்தியுஞ் சருவகி ருத்தியத்திலுஞ் சங்கற்பமென்கின்ற விழுதலென்று முன்சாற்றினோம்; தி ரும்பவது சிவசங்கற்பத்தினின்றுங் குறைத்துச் சுருக்கப்படாதாகையாற் சிவனுக்குக் கிருபாசங்கித்த பஞ்சகிருத்தியம்; முத்தசிவாத்மாவுக்குப் பிரி நதபின்னகிருத்தயபலமின்றி யபின்னபலவுவர்க்கையீ சங்கித்தபஞ்சகிரு த்தியம்; ஆகையால் விரோத வேற்றுமைகளின்று. இதற்குச் சித்தபவிகவ சாதாம்கியமுத லாகமங்களில் வசனங்கேட்டதிக.

(எஃ)

சிவபேதமணுபேதமெனப் பிரமாதி நவபேதமாம், அவற்றி ல ணுபேதஞ் சத்தியலோகமுதற்புவனாதிபதியாய் வாஸ்தவபேத தேகியாயிருக்கும் சிவபேத மணுபேதத்தை யந்நித்திக் கா ற்பவிகபேத தேகியா யிருக்கும்; அவற்றிற் சிவபேதத்தைத் த ரிசுப்பிக்கின்றார்.

சிவஞ்சத்திராதம்விந் துசதா சிவன்யிசமுமீச

ஹவந்தருஞ்சத்திரன்ரு ன்மாலபஞ் றிநென்றாய்

பவந்தருமருவநாலிங்குருவநாலுபயமொன்றாய்
நவந்தருபேதமேகநாதனேநடிப்பினென்பர்

(இ-ள்) சிவஞ்சத்தி - சிவம் - அதிக்ரீரந்தவிர்துகபரசிவம்—சத்தி-
அதிக்ரீரந்த விர்துகபராசத்தி—நாதம்விர்து - நாதம்-பரநாதம்—விர்து-
பரவிர்து (பரநாதமென்பதுன்மனாகலாதி சாந்தியதித்கலாந்த காரியசிவ
கலாசத்தி சமனாதியபரவிர்து நிவிர்த்தியந்தகாரியசத்திகலாசத்தி சமகா-
ராதம் காரண சாந்தியதித்கலாருப மகாமாயை, பரவிர்துவென்ப தன்மன
கலாதி காரியப் பிரபஞ்சமொருபிரதேசத்துண்டாய் ஒழிங்கின மகாமாயை
யின தோரிடம். ஆகையால் மகாமாயையினது பரநாதப்பிரதேசத்தை யதி-
ட்டிக்கு மனதிக்ரீரந்த விர்துக பரசிவம் நவபேதவிர்த்தத்தில் நாதமென்-
றுசொல்லப்பட்டது. பரவிர்துவையதிட்டிக்கு மனதிக்ரீரந்தவிர்துகபரா-
சத்தி விர்துவென்று சொல்லப்பட்டது. மகாமாயாகாரிய பரநாதபரவிர்து-
துக்கள் மகாமாயாகாரிய வபரநாதவபரவிர்துக்கள் காண்பிக்கப்படாநிற்கி-
ன்றன. உன்மனை பராநாதம்; சமனை பராநாதம்; வியாபினி வியோம
ருபை, அனந்தை, அனாதை, அனாசிருதை என்கின்ற பஞ்சகலாகர்ப்ப சத்த
ருபவர்த்தருப சிவகலைகளும், அர்த்தருபமாத்திர பஞ்சசிவகலாபுவனங்களும்
பரசிவத்தவமென்கின்ற பரநாதம். சூக்குமை, அகிசூக்குமை, அமிர்-
தை, அமிர்தாமிர்தை, வியாபினி, என்கின்ற பஞ்சகலாகர்ப்ப சத்தருபவர-
்த்தருப பராசத்திகலைகளு மர்த்தருபமாத்திர சத்திகலாபுவனங்களும் பரா-
சத்தித்தவமென்கின்ற பரவிர்து. இவைகள் யோகியினுடையவும் மகா-
விராட் புருடனுடையவும் பிரமரந்திரத்துக்குமேல், முறைமையிற் சத்தரு-
பமாத்திரங்களாகவுஞ் சத்தருபவர்த்தருபங்களாகவு மறியப்படும். பிரமர-
ந்திரத்துக்குள் இங்கிகை, திங்கிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்தவகை யெ-
ன்கின்ற பஞ்சகலாகர்ப்ப சத்தருப வர்த்தருப சிவகலைகளு மாத்தருபமாத்-
திர சிவகலாபுவனங்களும் அபரசிவத்தவமென்கின்ற நாதநாதாந்த வப-
ரநாதமாக வறியப்படும். நிவிர்த்தி, பிரகிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்திய-
திதை, யென்கின்ற பஞ்சகலாகர்ப்ப சத்தருபவர்த்தருப சத்திகலைகளும், அர்-
த்தருபமாத்திர சத்திகலாபுவனங்களும் அபரசத்தித்தவமென்கின்ற வ-
பரவிர்துவாக வறியப்படும். உன்மனாதி யபரவிர்துவந்தம் கிரமத்திற் பர-
சிவபராசத்தித்தானமாகவுகித்தறிக. சத்தருப வாத்தருபபஞ்சபஞ்சகலைகள்
அர்த்தருபமாத்திர பஞ்சபஞ்சகலாபுவனங்கள் பகுப்பாயிருக்கும். அர்த்த-
சந்திரன் நிரோதியிரண்டும் அபரவிர்துவிடைக்கும். மகாரவுகார ஓளகார-
ங்கள் கிரமத்திற் சாதாக்கியதத்துவ மீசரத்தத்துவஞ் சத்தவித்தியாதத்துவ

மென்கின்ற வபரவிந்துகோடிக்குள்ளாகும், அபரநாதவபரவிந்துக்கள் சதாசிவவீசர வித்தியாதிபதியுத்திர வதிட்டானங்களாகவு மரியப்படும். சிமேகிமே நிவிந்தியாதி கலாருபமாக வியாபித்த ஓளகாராதி நாதாந்தம் பிரமாதி பஞ்சதேவதாத்தானமுமாம்)—சதாசிவன்கிமூய்சனு வந்தருளு ருத்திரன்றான் மாலயனென்றிடுன்றான்—பவந்தரும் - சன்மிக்கும் (அ ணுபேதத்திற்சன்ம முபசாரமாயாரோபித்துச் சம்புபட்சத்துக்குக் கற்பிக் கப்படும்)—இங்கு - சிவாதிபிரமந்தத்துள்—அருவநாலும் - (காரண மகா மாயாவத்தாசாஸ்தியதிட்டானமாதலால்) சிவாதிநான்கும் நிஷ்களம்—உ ருவநாலும் - (காரியாதிட்டானமாதலால்)சன்முதலிய நான்குஞ் சகளம் —உபயமொன்றும் - (சதாசிவங் காரணத்தைத்தொட் டின்மனதுசிசாதாக்கி யாரத காரியாதிட்டானமாகையால்)சகள நிஷ்களம்—நவந்தருபேதமேக நாதனே நடிப்பனென்பர் - சிவபேதமென்கின்ற நவபேதத்தை யொரு பொருளாகிய சிவன்றானே யதிட்டேய பேதத்தையொட்டி யபிரயித்துத் தடத்தகற்பணியினும் காணப்பிப்பன், எ-று. அணுபேதமென்கின்ற நவபேத த்தை யணுப்பிரமாதி யணுபாசிவாந்த வனேகேசரர்கள் சொரூபத்தினும் காணப்பிப்பர்.சிவஞ்சத்திரநாதம்விந்து வென்பதுஞ்சாந்திமுதல் நாதகலையெ ன்பது மொருபொருளுநாத் திருப்பதுணர்க, (எச)

சிவபேதமுணர்த்தி யணுசத்தி பேதமானது கொடுக்குஞ் சிவசத் தி பேத முணர்த்துகின்றார்.

சத்தியாய்விந்துச்சத்தியாய்மனோன்மணிதானாகி
யொத்துறுமகேசையாகியுமைதிருவாணியாகி
வைத்துறுஞ்சிவாகிகிங்ஙன்வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறின்றுனீசனத்திறமவனாநிற்பன்.

(இ-ள்) சத்தியாய் - (அதிக்கிராந்தவிந்துகபரசிவத்துக்கு) அதிக்கிராந்தவிந்துக பராசத்தியாய்—விந்துச்சத்தியாய் - (நாதருபியா யிருக்கின்ற வனதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவத்துக்கு) அனதிக்கிராந்த விந்துக பரா சத்தியாய்—மனோன்மணிதானாகி - (சதாசிவத்துக்கு) மனோன்மணி தேவி யாய்—ஒத்துறுமகேசையாகி—(மகேசரனுக்கு) இணங்கிய மகேசுவரி தேவி யாகி—உமைதிருவாணியாகி - (உருத்திரனுக்கு)உமாதேவியாகி—(மாலுக்கு) மகா லட்சுமிதேவியாகி (பிரமாவுஞ்ச்) சரசுவதிதேவியாகி—வைத்துறுஞ் சிவாகிகிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தியாகும் - சிவமுதல் நவபேதத் துக்கு மிவ்விடத்துப் பேதமாய்த் தோற்றுஞ்சத்தி யொன்றாகும்—எத்திற னின்றானீசனத்திறமவனா நிற்பன் - சிவன்கற்பித நவபேதமா யாதொரு

பிரகாரபிரகாரம் சத்தியங் கற்பித நவபேதமா யந்தப்பிரகார மிருக்தம்
 எ-று. சத்திபேத மெழுன்று சொல்லியிருக்கச் சிவபேத நவபேதமென்ற
 தவிரோதம். சிவபேத நவபேதமென்று சொல்லியிருக்கச் சத்திபேத மெ
 ழுபேதமென்றதும் விரோதம். இப்படியாகில் விரோதபரி காரமெப்படி?
 ஒருபிரகாரஞ் சொல்லுவோங்கன்: அனுகிருதை முதல் சிவகலாசாதிய வி
 யாபினியற்கும் பஞ்சசிவ கலாபஞ்சவடிவுற்றுச் சிவகலாசாதிய வுன்மன
 நோக்கந்தாக்கும் பராதமென்றும், சத்திகலாசாதிய வியாபினிமுதற் சூக்
 குமையிற்கும் பஞ்சகலாபஞ்சவடிவுற்றுச் சத்திகலாசாதிய சமனநோக்கற்
 தாக்கும் பரவிந்து வென்றும், ஊர்த்தவகைமுத லிங்கிக க யிற்கும் பஞ்
 சகலாபஞ்சவடிவுற்றுச் சிவகலாசாதிய வியாபினிநோக்கந்தாக்கு மபரநாத
 மென்றும், சாந்தியதிதை முதல் நிவிர்த்தியிற்கும் பஞ்சகலாபஞ்சவடிவுற்
 றுச் சத்திகலாசாதிய சூக்குமை நோக்கந்தாக்கு மபரவிந்து வேன்றும், இரு
 க்கும் பராபரசிவத்தாவ பராபாசத்தித்தவ வர்க்கநான்கிற் பேர்மாரியு
 மாறாதுந் தனித்தனி யிருக்குஞ் சாந்தியதிதகலை, அக்கலைமணப்புற் றத்த
 ன்மைபெற் றப்பெயர்பெறு முன்மனாகலையாகும் பரசிவ மூர்த்தியாஞ்
 சிவகலையும் அதிலடங்கும். அப்பமநான்கினுமிருக்கும் வித்தை பிரதிட்டை
 நிவிர்த்தியுள்ளடங்குஞ் சாந்திகலை. அக்கலைமணப்புற் றத்தன்மை பெற்
 றப்பெயர்பெறுஞ் சமனாகலையாகு மனாகதசிவமூர்த்தியாஞ் சத்திகலையும்
 அதிலடங்கும். ஆகநாலரண்டெட்டிச் சடசிவகலை சடசத்திகலை சற்காரிய
 கர்ப்ப மகாமாயையினது தாத்தவிக பிரளயத் தென்கலைபிரியாப்பிரிவுகு
 றித்துப் பொறித்துபசரிக்கும் பிரியாப்பிரிவுச் சிற்சிவகலை சிற்சத்திகலை ச
 ற்காரியகர்ப்பவததுக்காரம்; பரசிவம் பராசத்தி யுனதிக்கிராந்தலிந்துகப
 ரசிவ மெனும் பரநாத மனதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்தியெனும் பரவி
 ந்து இவ்வகள்நான்குந் தனித்தனி சிவபேதஞ் சத்திபேத மிருபேதமுற் றி
 ருநானருபேதமாயிருத்தலாற் சிவபேதநான்கொடு சதாசிவமுதற் பிரமாவீ
 ருருஞ் சிவபேதமைந்துங் கூட்டிச் சிவபேத நவபேதம்; அச்சத்திபேதநா
 ன்கொடு மனோன்மணிமுதற் சரசுவதியிற்குஞ்சத்திபேதமைந்துங்கூட்டிச்
 சத்திபேத நவபேதமென்றும் கருத்திற்கருதி, “நவந்தருபேதமேகநாதனே
 நடிப்பன்” என்றும் “எத்திறநின்றானை சனத்திறமவஞ்நிற்பன்” என்றும் ஆசா
 ரியர் சொல்லியதேதென் றொருசொற்றேறுஷமுயில்லை. (எரு)

சத்தியாதி யெண்பேதங்களுக்குப் பரசிவம்மூலம் நாதாதிபெறு
 பேதங்களுக்குப் பராசத்தி மூலமென்பது பகாவின்றார்.

சத்திதானாதமாதிரி அனுகஞ்சிவமும்ந்தச்

சத்திதானாதியாகுந்தரும்வடிவான வெல்லாஞ்

சத்தியஞ்சிவபிரமாதஞ்சத்திதான் சத்தியஞ்சத்தியுஞ்சத்தியுஞ்சத்தியுண்டெனவென்றெல்லாமாஞ்சத்திதானே.

(இ-ள்) சத்தன் - பரசிவன். சத்தி - பாசத்தி. வேண்டிற்றெல்லாம் - நாடாங்குபெயர்ந்தம் மற்றது வெளிப்பொருள். எ.று. (எசு)

முன் சொன்ன முறைமையிற் பேதப்பிரசகம் பேசுகின்றார்.

சிவஞ்சத்திதன்னையின் ஸஞ்சத்திதான் சிவத்தை யின் ஸமுவந்திருவருட்புணர்ந்திங்குலகுரோலலாயின் ஸமபவன்பிரமசாரியாகும்பான் மொழிகன்னியாகுந்தவந்தருளானத்தோர்க்கித்தன்மைதான் தெரியுமன்றே.

(இ-ள்) சிவஞ்சத்திதன்னையின் ஸஞ்சத்திதான் சிவத்தை யின் ஸம் - சத்தசிவசோதி மத்தியசோதி நிட்களநிருத்த சிவநினைந்துத் தோற்றிய வதிக்கிராந்தவிந்துகபரசிவ மதிக்கிராந்த விந்துகபராசத்தியைத்தோற்றுவித்தும், அந்தப்பராசத்தியனைக்கிராந்த விந்துகபரசிவனெனும் பரநாதத்தைத் தோற்றுவித்தும், (அந்தப்பரநாதமதிக்கிராந்த விந்துகபராசத்தியெனும் பரவிந்துவைத் தோற்றுவித்தும், அந்தப்பரவிந்துவாகிய பராசத்தி யாதிசத்திமுதல் நாலுசத்திகளைத் தோற்றுவித்தத் தன்னோடு பஞ்சசத்திகளின் பஞ்சசாதாக்கியங்களையும் பஞ்சமூர்த்தியையுந் தோற்றுவித்தும், பஞ்சசாதாக்கிய பஞ்சமூர்த்திகலப்பிற் பஞ்சப்பிரமங்களையும் வியட்டிசமட்டிச் சதாசிவமாகத் தோற்றுவித்தும், சதாசிவன் மனோன்மனியைத் தோற்றுவித்தும், மனோன்மணி மகேசுரனைத் தோற்றுவித்தும், மகேசுரன் மகேசுவரியைத் தோற்றுவித்தும், மகேசுவரி யுருத்திரனைத் தோற்றுவித்தும், உருத்திர னுமையைத் தோற்றுவித்தும், உமை மாலைத் தோற்றுவித்தும், மால் மகாலட்சுமியைத் தோற்றுவித்தும், மகாலட்சுமி பிரமனைத் தோற்றுவித்தும், பிரமன்சரசுவதியைத் தோற்றுவித்தும்—இப்படி சிவநவபேத சத்திநவபேத மாகுஞ் சிவன்சத்தியிருவரும் மகாமாயோபாதி புவனோபாதிமணந்து பரவாகிசுவரி, பரவாகிசுவரர்களாயும், அனந்தேசுரத் துவாரத்தினுலையோபாதி புவனோபாதி மணந்து அபரவாகிசுவரி யபரவாகிசுவரர்களாயும், கேவலமாயா தேகோபாதி மணந்து மாதா பிதாக்களாயும்—உவந்து புணர்ந்து-மருவிமணந்து(அங்கு - சத்தமார் க்கத்தில்)—இங்கும் - அசுத்த மார்க்கத்தில்—உலகுயிரெல்லா மின் ஸம்-தலு கரண புவன போகங்கள் அனுவசிவபேத வணுவசத்திபேதமா முத்தாத்மசிவ முத்தாத்மசத்தி சிவமூர்த்தி சத்திமூர்த்தி யீசான விசா

னிமுதற் கிரம சதாசிவ மனோன்மணிமுதல் நிரஞ்சனப் பிரமா சாசுவதி யீராகவுஞ் சாஞ்சனப் பிரமாதி தம்பபரியந்தமாகவு மெண்ணிறந்த வாத் மவர்க்க மனோத்தந் தோற்றுவித்தும்—பவன் பிரமசாரியாகும்பான்மொழி கன்னியாகும் - (சம்புபக்ஷ நவசிவபேத சத்துபக்ஷ நவசத்திபேதத் தோற்ற மொடுக்கங் கிரியாசத்திப் பிரவிருத்தி நிவிர்த்தி வைசித்திரிய மாத் திர மாதலானும், உவந்து புணர்ந்தென்பதத்தியோகித்துச்சங்கற்பித்தென் றுபொருள் போதித்தலானும்) சிவன் நித்தியப் பிரமசாரி சத்தி நித்திய கன்னிகையாம்—இத்தன்மை - இந்த விரகசியந்தான்—தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கு-சமாதிகொடுக்குஞ் சாக்ஷாத்கார வான்களுக்கு—தெரியுமன றே - காணப்படுந்தானே எ-று. (எ)

“தவந்தரு ஞானத்தோர்க் கித்தன்மைதான் தெரியும்” என்றதனா ல் ஞானவா நிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

தனுக்ரணபுவனபோகந்தற்பரம்பந்தம்வீடென்
றணுவீனோடெல்லாமரகியடைந்திடுந்தத்துவங்க
லினிதநிந்திவைநிவிர்த்திமுதற்கலையிடத்தேநீக்கி
நனிபரமுணர்ந்தோனந்தத்தத்துவஞானியாவன்.

(இ-ள்) தனு - தூலதேகம்—காணம் - சூகசுமதேகம்—புவனம் - லோகம்—போகம் - சந்தன மாலை மகளிர் முதலிய போக்கியப் பொருள் (இவைக ளுத்தமாயாகாரியம்)—தற்பரம் - அதற்குமெற்றனு காண புவன போகமாயிருக்கின்ற சுத்தமாயாகாரியம்—(நிரனிறையே) பந்தம்விடு-பந்தம் - அசுத்த மாயகாரியம்—வீடு-(அபரமுத்தித்தானமாதலால்) சுத்த மாயகாரியம்—என்றிவைகள் எல்லாம்—அணுவீனோடடைந்திடுந்தத்துவங்கள்-ஆத்மாவினோடுபொருந்தித் தத்துவதத்துவிகங்கள்—இவைகளை—இனிதறிந்து - உத்தேச லட்சண பரீகக்ஷகளினாலே நன்குணர்ந்து (இது பரோக்ஷ ஞானமாதலால் அபரோக்ஷ ஞானம் வரும்பொருட்டுஆறத்துவா வாய்ப் பகுத்தமுறைமையில்)—நிவிர்த்திமுதற்கலையிடத்தே - நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தி சாந்தியதீதை யென்கின்ற கலைகளிடத்து—நீக்கி - தள்ளி—நனிபரமுணர்ந்தோன் - (தான் சின்மாத்திரமாய்ச் சேஷித்து நின்று சிவனையுஞ் சின்மாத்திரமாகச் சிந்தித்து) தற்பர சிவவரங்கனையயி க்கம் பண்ணித் தியானம்பண்ணினவன்—தத்துவஞானியாவன் - (முறை மையிச) சமாதிஞானவானாய்ப் பின்னபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார சிவசிவ தற்சிவ ஞானவானாவன் எ-று. (எஅ)

தனுக்ரணதிகள் உயிரோடுசாரக் காரணமேதென்னக்காரணங்கா
ன்பிகளின்றார்.

எல்லாமாய்த்தத்துவங்களிசைந்ததென னுவுக்கென்னிற்
ஞெல்லாயகன்மமெல்லாந்துப்பித்துத் துடைத்தற்கும்பின்
னில்லாமைமுற்றுவித்தநீக்கவுங்கூடிநின்ற
பொல்லாதவாணவத்தைப்போக்கவும்புகுந்ததன்றே.

(இ-ள்) எல்லாமாய்த்தத்துவங்க ளிசைந்த தெனனுவுக்கென்னில -
தத்துவங்க ளெல்லா மாயையினுண்டாய் உயிரை வந்துபொருந்தியதேதுக்
கென்னில்—தொல்லாய கன்மமெல்லாந்துப்பித்துத்துடைத்தற்கும்—(மல
பரிபக்குவத்தைப் பண்ணிச் சத்திபதிவித்துத் தீகைசெய்வித்து) சஞ்
சுதகன்மமெல்லாம் புசிப்பித்துத் தள்ளுதற்கும்—பின்னில்லாமை முறையு
வித்து நீக்கவும் - பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்தத் தியானபூசைமுத லனுட்டா
னங்களால் ஆகாமியஞ்சேடித்து நில்லாமற் கெடுத்துப் போக்கவும்—கூடி
நின்றபொல்லாதவாணவத்தைப்போக்கவும்புகுந்த தன்றே - சிவத்துவ வி
ரோதியாகிய மூலமலத்தை முடிக்கவு மடுத்ததன்றே. எ-று. தனுக்ரணதி
கள் மலபரிபாகத்துக்குக் காரணமாகில் விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுக்ரணதி
யில்லாமையால் மலபரிபாகம் வரக்காரணமில்லை. சத்தியம் நீசாற்றியது;
சகலராய் முன்னிருந்தபோது தனுக்ரணதிகளால்மலத்திலைவத்த வாசனே
யால் மலபரிபாகம் வரும். (எக)

மலத்தின திலக்கணம் வாசிக்கின்றார்.

ஒன்றதாயனேகசத்தியுடையதாயுடனாயாகி

யன்றதாயான்மாவின்றனறிவொடுதொழிலையார்த்து [ய்ந்
நின்றுபோத்திருத்துவத்தைநிகழ்த்திச்செம்பினிற் களிம்பே
தென்றமஞ்ஞானங்காட்டுமாணவமிசைந்துனெறே.

(இ-ள்) ஒன்றதாய் - ஏகமாய் (அனேகமாய் அசேதனமுமாகி லரி
த்தியமாய் மகாப்பிரளயத்தில் சகலான்மாக்களு முத்தராகவேண்டும்)—
அனேகசத்தியுடையதாய் - (மலமேகமாதலால் மலந்தானே மறைத்து நீங்
குமென்னில், ஒருவன் முத்தனாக்காலத் தெல்லாரு முத்தராகவேண்டும் ஆ
தலால் அவரவமைமறைத்து முறைமையிற் பரிபக்குவம்வர நீங்கும்) அநந
த ஆமாத்தியமுள்ளதாய்—உடனாயாதியன்றதாய் - சகச நித்தியமாய்—
ஆன்மாவின்றனறிவொடு தொழிலையார்த்துநின்று - (ஆவாரசத்தியினால்)

ஆத்மாவின் சருவஞ்ஞத்துவ சருவகர்த்திருத்துவரூப சிவத்துவத்தை மறைத்திருந்து—போத்திருத்துவத்தையகழ்த்தி - (அதோரியாமிகுச்சத்தியினாலே) போக்கியாசத்தியைப்பண்ணி—செம்பினிற்களிம்பேய்ந்தென்று மஞ்ஞானங்காட்டி மாணவமிசைந்து நின்றே - செம்பினிற்களிம்பேய்ந்து-தாமிரத்திற் காளிகைபோல—ஆணவமிசைந்துநின்றே - மூலமலம் பொருந்தி நின்றே—என்றும் - எக்காலமும்—அஞ்ஞானங்காட்டும் - அநியாமையைப் பண்ணும், எ-து. (அ0)

மாயாகாரிய விசேஷமே மலம் வேதில்லையென்னும் பாசபதிமுதலோனாயும் பிரகிருதிகாரிய விசேஷமேமலம் வேதில்லையென்றுஞ் சாங்கியன் முதலோனாயு மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

மலமெனவேறொன்றில்லைமாயாகாரியமதென்னி
விலகுநீர்க்கிச்சா ஞானக்கிரியைகொழுப்புமாயை
விலகிடுமலமிவற்றைவேறுமன்றதுவேறாது
யுலகுடலகரணமாகியுதித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே.

(இ-ள்) மலமெனவேறொன்றில்லை மாயாகாரியமதென்னில்—இலகுநீர்க்கிச்சா ஞானக் கிரியைகொழுப்புமாயை - சித்துருபப் பிரகாசனாகிய லாத்மாவின் திச்சா ஞானக்கிரியைகளை மாயை (காரியத்துவாரத்தினாலே) விளக்கும்—விலகிடுமலமிவற்றை - (மாயாகாரிய கலாதி யில்லாதபோது பிரளயாகலாவதழையில்) இச்சா ஞானக்கிரியைகளை (சிற்றறிவுமில்லாதபடி) மறைக்கும்—வேறுமன்று - அந்தமல மறிவோடு வேற்றுமையின்றி முத்திபரியந்தம் பிரிவின்றிநிற்கும்—அதுவேறாது - அந்த மாயாகாரியம் பிரிந்துகூடும் பந்தமாகி—உலகுடல்கரணமாகியுதித்திடும் - புவனதூலதேக குக்குமதேகமுதலிய பொருளா யுற்பவிக்கும்—உணர்ந்துகொள்ளே, எ-து.()

பின் திருட்டாந்த பூருவமாகச் சொல்லித் திரஸ்கரிக்கின்றார்.

மாயையேயான்மஞானக்கிரியையையறைத்துநிற்குங்
தூயவப்பரிதிதனைசகடர்முடினமறைத்தாறபோலப்
போய்முதிலகலச்சோதிபுரிந்திடுமதுவேபோலக
கா:ருமஉலஞானத்தொழிலபிரகாசமாடே.

(இ-ள்) தோழில் கிரியை மறைத்துவெளிப்பொருள், இது பூருவபக்தம் (அஉ)

சித்தாந்தம் வருமாறு.

பரிதியைமுகின்மறைப்பப்பாயொளிபதுங்கினுற்போ
லுருவுயிர்மறைக்கின்ஞானக்கிரியைகளொளிக்குமாகுங்
கருதிடுமிச்சாஞானக்காரியங்காயம்பெற்றான்
மருவிடுமுயிர்க்குக்காயம்வந்திடாவிடின்மறைப்பே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(அக)

மலம் அனுமானத்தா லறியப்படுமென்ப தறைகின்றா.

டோதகாரியமறைத் துநின்றதுபுகன் மலங்கா
ணைதலாங்குணமுமாகவுயிரினுள்விரவலாலே
காதலாலவித்தைசிந்தத்தருங்கலையாதிமாயை
யாதலா விரண்டுஞ்சோதியிருளெனவேறாமன்றே.

இ-ள். போதகாரியம் - அறிதற்றொழில். இச்சை கிரியையி லடங்கு
மாபோலக் கிரியை ஞானத்திலடங்கும். மலந் திரவியமானாலும் பிரிப்பி
ன்றி நின்றலால் குணமுமாக வுபசரிக்கப்படுமாதலா லஞ்ஞானந்தானே
மலமென்னும் வேதாந்தியுஞ் சைவரிவொருவனுந் தள்ளப்பட்டார்கள்
மலந் திரவியம், இதுபிரதிஞ்ஞை; அனேக சத்திமத்தாதலால் இதுவேது.
மலமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமுண்டோ? பிரத்தியக்ஷ மல்லவாதலா
லுண்டில்லையென்னுஞ் சந்தேக மிருத்தலா லாகமசித்தமானாலு மனுமா
னமே பிரமாணம். ஆத்மா மலவசிகிருத சத்திமான், இது பிரதிஞ்ஞை,
சிவன்போற் சருவஞ்ஞை யிருந்தாலுங் கிஞ்சிஞ்ஞையக் காணப்படுதலா
ல், இதுவேது. யாதொருவன் மலவசிகிருத சத்திமானல்ல அவன்கிஞ்சிஞ்
ஞன்னு; சிவன்போல இதுதிருட்டாந்தம், இதுகேவலவெகிளோகி யனுமா
னம். காதலாலவித்தைசிந்தத்தருங்கலையாதிமாயை-மாயையானது மல
மொருபிரதேசத்திற் சிதறக் கலைமுதலிய தத்துவங்களைத் தோற்றுவிக்
கும். மற்றது வெளிப்பொருள்.

(அச)

சுடமாகியமலஞ் சித்தாகியபுருடனுக்குக் குணமென்று
சொல்லிற் புருடன் சுடமாவெனன்று செப்புகின்
றார்.

புருடன்றன்குணமவித்தையெனிற்குடம்புருடனாகுங்
குருடன் நன்கண்ணிற்குற்றங்கண்ணின்றன்குணமோகறாய்
மருடன்றன்குணமதாகிமலமசித்தாகிநிற்குந்
தெருடன்றன்குணமதாகிச்சித்தெனிற்குஞ்சீவன்.

இ-ள். அவித்தையென்பதஞ்ஞானம். கண்ணின்குற்றங் காணமை (படலகுணம்) மருள் - அஞ்ஞானம். தெருள் - ஞானம். மற்றதுவெளிப்பொருள். (அரு)

கீன்மமாயைமலங்கள் நிரனி றையினிற்கு முறைமையை
யுமப்படியே செய்யும் பிரதான கிருத்தியங்களை
ஞ்சேஷபாசங்களை யுஞ் செப்பிச் செப்புகின்றோ
மென்று செப்புகின்றார்.

மும்மலநெல்லினுக்குமுனையொடுதவிடுமிப்போன்
மம்மர்செய்தனுவினுண்மைவடிவினைமறைத்துநின்று
பொய்மைசெய்போகம்பந்தம்போத்திருத்துவங்கள்பண்ணு
மிம்மலமுன்றினோடுமிருமலமிசைப்பனின்னும

இ-ள். மம்மர் - மயக்கம். உண்மைவடிவு - சருவஞ்ஞத்துவ சருவகர்
த்திருத்துவரூப சிவத்துவம். மாயையுங் கன்மமூங் கிஞ்சித்துத்துவ கிஞ்
சிற்கர்த்திருத்துவ பிரதமானுலு நிரதிசய சருவஞ்ஞத்துவ சருவகர்த்திரு
த்துவ விரோதியென்பது சாற்றப்பட்டது. (கன்மகாரியம்) போகம்-போ
கவேதனவிடய சுகதுக்கமோகம். (மாயாகாரியம்) பந்தம் - கலாதி. (மல
காரியம்) போத்திருத்துவம் - போகக்கிரியா கர்த்திருத்துவம், போகா
சத்தி கர்த்திருத்துவமும். மற்றதுவெளிப்பொருள். (அசு)

இருமல முண்டென்ப திசைக்கின்றார்.

மாயையின்காரியத்தைமாயேயமலமதென்று
மேயுமும்மலங்கடத்தந்தொழிலினையியற்றவேவுந்
துயவன்றனதோர்சத்திதிரோதானகரியதென்று
மாய்வரிம்மலங்களைந்துமனுக்களையணைந்துநிற்கும்.¹

இ-ள். மாயையின்காரியத்தை—மாயாகாரியக்கூட்டத்தை - மாயே
யமலமதென்றும் - மாயேயமென்று பேர்பெற்ற மலமொன்றென்றும்—
எயுமும்மலங்கடத்தந்தொழிலினையியற்றவேவுந்துயவன்றனதோர்சத்திதி
ரோதான கரியதென்றும்—பாசங்களைத் தத்தங் கிருத்தியங்களிற் செலுத்
துந் திரோதானசத்தியென்று பேர்பெற்ற சிவனதுசத்தியாகிய மலமொ
ன்றென்றும்—ஆய்வர்-விசாரிப்பார்கள்(மாயாகாரியக்கூட்டத்தை மாயை
யினடக்கி மகாமாயையைக்கூட்டிப் பஞ்சமலமென்னும் வெருவசனமு
ண்டதற்கி)—இம்மலங்களைந்தும்—அனுக்களை-ஆத்மாக்களை — அணைந்து
நிற்கும்-பொருந்தியிருக்கும். ஏ-று. (அஎ)

இப்படியாற்மாப் பஞ்சமலத்தோடும் பொருந்திக் சங்கார
சக்கிரத்திற் பிரமிப்பனென்று பேசுகின்றார்.
மலமாயைகன்மமாயேயந்திரோதாயிமன்னிச்
சலமாரும்பிறப்பிறப்பிற்றங்கியித்தகாஜிழ்மேலு
நிலமாருங்கொள்ளிவட்டங்கறங்கெனநிமிடத்தின்க
ணலமாருமிறைவனையா லுயிர்நடக்குமன்றே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(அஅ)

சூக்குமதேகத்திற் றூலதேக முண்டாமென்று சொல்லுஞ்
சைவ பவுராணிக மதானுசாரியாசாரியர்மதம் பூரு
வபக்ஷமாக 'மறுத்துச் சாதாரண புவனவிகாரத்
திற் சூக்குமதேக நிமித்தமாக வுண்டாந் தூலதேக
மெனுஞ் சுத்தசைவ சித்தாந்தியாசாரியர்மத முத
தரபக்ஷமாக வுதாகரிக்கின்றார்.

அண்டசஞ்சுவேதசங்களுற்பிச்சஞ்சராயுசத்தோ
டெண்டருநாலெண்பத்துநான்குநூறுயிரத்தா
லுண்டுபல்யோனியெலலாமொழித்துமானிடத்துதித்தல்
கண்டிடிழ்கடலைக்கையானீந்தினன்காரியங்காண

இ-ள். அண்டசம் - முட்டையிலுண்டாகும் பக்ஷிமுதலியன. சுவே
தசம்—வேர்வையிலுண்டாகு மின்மினிமுதலியன. உற்பிச்சம் - விராக
னை மேற்பிளந்துண்டாகும் மரமுதலியன. சராயுசம் - கருப்பையிலுண்
டாகும் மனுடர்முதலியன. நீந்தினன்காரியங்காண்-கடந்தவன் செய்தி
போல. மற்றதுவெளிப்பொருள். (அக)

மனுடர் சன்மிக்கும் பூமியில் வந்துபிறந்தாலும் வேதாகம
மார்க்கமில்லாத தேசத்துப் பிறவா துள்ளதேசத்
துற்பவிப்பது மிகுந்தவறம் அநிலந் தாழ்ந்தசாதி
யைவிட்டு வேதாகி மார்க்கிகளாய்ப் பிறந்து பா
ஷண்ட மதங்களிற் பரிசயம்பண்ணாத புண்ணி
யம் பண்ணுதலுரிதென்று பாஷிக்கின்றார்.

நரர்பயிறேசந்தன்னினான்மறைபயிலாநாட்டில்
விரவுதலொழிந்துதோன்றன்மிக்புண்ணியந்தானாகுந்
தகையினிற்கீழைவிட்டுத்தவஞ்செய்சா தியினில்வந்து
பரசமயங்கட்செல்லாப்பாக்கியம்பண்ணுணுதே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௬௦)

வேதவிரோத மதங்கள் தப்பி வேதாதிக்கருகமாய் வந்து
பிறந்தாலும் வேதசார சைவசமயஞ் சாருதலரி
தென்று சாற்றிச் சார்ந்தவர்கட்குட் சிவசமாதி ஞா
னபூசையினாலே சிவனைப்பூசிப்போர் சதூர்த்த சிவ
தீக்ஷாவான்களென்று சாற்றுகின்றார்.

வாழ்வெனுமையல்லிட்டுவறுமையாஞ்சிறுமைதப்பித்
தாழ்வெனுந்தன்மையோடுஞ்சைவமாஞ்சமயஞ்சாரு
மூழ்பெறலரிதுசாலவுயர்சிவஞானத்தாலே
போழிளமதியினினைப்போற்றுவாரருள் பெற்றாரே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௬௧)

மனுடசன்மமெடுத்துஞ் சிவபூசை பண்ணாதிருந்தால்நிசுடி
பலமென்பது நிகழ்த்துகின்றார்

மானிடப்பிறவிதானும்வருத்ததுமனவாக்காயத்
தானிடத்தைநதுமாடுமரன்பணிக்காகவன்றோ
வானிடத்தவருமண்மேல்வந்தரன்றனையர்ச்சிப்ப
ருனெடுத்துழலுமூமரொன்றையுமுணராரந்தோ.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௬௨)

சீரீர நிலையல்லவென்பது சாற்றுகின்றார்.

கருவினிலழிவதாயுங்கழிந்திடாதழிவதாயும
பரிணமித்தழிவதாயும்பாலனாழிவதாயுந்
தருணனாழிவதாயுந்தானதைத்தழிவதாயு
முருவவேயழிவேயானாலுள்ளபோதேபாருய்ய.

இ-ள். கழிந்திடாதழிவதாயும்-சன்மிக்கு மவதாத்திற் செத்துப் பிற
க்கின்றதாயும். உருவவேயழிவேயானால்-சீரமப்படிச் சாவதானால்-உள்
ளபோதேபாருய்ய-உள்ளபோதே - சீரமிருக்குங் காலத்திலேதானே—
உய்யப்பார்-பிழைக்கும் வகைதேடி. மற்றது வெளிப்பொருள். (௬௩)

மேலிதுவுமது.

ஒருபுலனுக்கும்போதங்கொன்றிலையொன்றின்பா லும்
வருபயன்மாறிமாறிவந்திடுமெல்லாமாயு
மொருபொழுதுணரினுண்டாயில்லதிவ்வல்லவாழ்க்கை
மருள்களவதுவும்போலமாயுப்பின்மாயமன்றே.

இ-ன். ஒருபுலனுக்கும்போதங்கோன்றிலை - (சுத்தப் பரிசு ரூப ரச கந்தங்களுக்குள்) ஒரீந்திரியத்தினு லொரு விஷயத்தைப் புசிக்குங் கால லத்து வேறொருவிஷயம் வேறொரு விர்திரியத்தினுற் புசிக்கப்படாது— ஒன்றின்பாலும்வருபயன்—ஒரீந்திரியத்தி னிடமாகச் சத்தாதி விஷயங்களி லொன்றைப் பொருந்து மிடத்து விருப்பு வெறுப்புக்களினுல் வருஞ் சக துக்க மோகங்கள்—மாறிமாறிவந்திடும்—(கேவலத்தில்) எல்லாமாயும்— இவ்வல்லல்வாழ்க்கை - இந்தச்சங்காரம்—உணரில் - விசாரிக்கில்— ஒரு பொழுதுண்டாம் ஒருபொழுதில்லது — மருள்கனவதுவும்போல - உரு வெளி சொப்பனங்கள் போல - மாயும்—கெடும்—மாயமன்றே - அசத்தி யம்போலத் தோற்றி யறித்தியமாம். ஏ-று. (கூச)

இராசபோக மஞ்ஞான காரணமென் றதைகின்றார்.

அரிசனம்பூசிமாலையணிந்துபொன்னுடைசாத்திப்
பரிசனம்பின்புசெல்லப்பாரகர்பரிக்கக்கொட்ட
வருசின்னமுதத்தொங்கல்வந்திடவுணர்வுமாண்டு
பெரியவர் பேச்சுமின்றிக்கிடத்தலாற்பிணத்தையோப்பர்.

இ-ன். வெளிப பொருள். (கூடு)

இராசசேவகர்போகமு மிம்மரியாதியென் றிசைக்கின் றார்.

பிணத்தினையொத்துவாழ்வோர்பின்னடைப்பிணங்கள்போல
வுணக்கியேயுழல்வீருங்களுடலுயிருணர்வுமெல்லாங்
கணத்திடைத்தோற்றிமாயுங்காயமென்றறிந்தொருக்கால்
வணக்குறீரரையென்றும்வானவர்வணங்கவைப்பன்.

இ-ன். பிணத்தினையொத்துவாழ்வோர்பின் - முன்சொன்ன பிணத் துக்கொத்த பிரபுக்கள்பிறகே—நடைப்பிணங்கள்போல - செல்லும் பிரோ தங்கொளப்ப—உடல்-தூலசரீரம்— உயிருணர்வு-உயிர்க்கருவிக் கிருப்பா கிய கண்செவி நாக்கு மூக்கு முதலிய தானம்—எல்லாம்—இவைகளெல் லாம்—உணக்கியேயுழல்வீர்—வாட்டியேதிரிவீர் (இதுகொண் டொருபய னு மில்லை)—கணத்திடைத்தோற்றிமாயுங் காயமென்றறிந்தொருக்கால்— நிமிடத்தி லுண்டாய் மடியுஞ் சரீரமென்று சிந்தித் தொருபோதானிலும்— வணக்குறீரரனை - சிவனை வந்திக்கக் கடவீர்—(சிவலோகங் கொடுத்து) என்றும் வானவர்வணங்கவைப்பன் - எக்காலத்தூந் தேவர்கள் வந்திக்கத் தாபிப்பன். ஏ-று. (கூச)

இ ர ண் ட ா ஞ் சூ த் திர ம்

மு ன் றீ ற் று.

ஆ திருவிருத்தம் - கஅஅ.

மு ன் று ன் கு த் தி ர ம்.

பதிபதார்த்தத்தையிரண்டு ரூத்திரத்தாற் பரீகழித்துப்
பசுபதார்த்தத்தைப் பரீகழிக்கின்றார்.

உயிரொனப்புவெதிந்தவுடலின்வேறுளதாயுற்றுச்
செயிருறுமிச்சாஞானச்செய்திகளுடையதாகிப்
பாயில்வுறுமின்பதுன்பப்பலன்களுநுகரும்பார்க்கிற்
றுயிலொடுமைந்தவத்தைப்படுமுண்மைதுரியாதீதம்.

இ-ள். (உண்டெனும்பொருளே யில்லதென்பது மா மாதலா லுட
லின்வேறுயிர் நீ யில்லையென்று சொல்லுதலால்) உயிரொனப்புவெதிந்தவு
டலின்வேறுளதாய் - ஆன்மாவென்னும் பொருள் இந்தச்சரீரத்துக் கன்
னியமாயுண்டாய்—(அதெப்படி சொன்னீர்? முக்காலத்து மில்லாத
முயற்கொம் பில்லையென்று தள்ளப்பட்ட தில்லையோ? சத்திய நீசாற்றி
யது. முயலினது கொம்பு முயற் கொம்பென்று ஆறும் வேற்றுமைத் தொ
கைபண்ணி யில்லையென்று தள்ளியதல்ல. முயலிற் கோமுதலானவற்
றிற் காணப்பட்ட கொம்பில்லையென்று தள்ளியது. ஆதலா லில்லையெ
ன்று சொல்லுதலால் அப்படி யாத்மா வுண்டாய்) உற்று - (உடலோடு
சையோக சமவாய சம்பந்தங்கள் சாற்றப்படா தாகையால் போக்கிய
போத்திருந்துவ சம்பந்தியாய்) பொருந்தி — செயிருறுமிச்சாஞானச்செ
ய்திகளுடையதாகி - மலத்தினுள் மலினமாகப் பண்ணப்பட்ட விச்சா
ஞானக் கிரியை யென்கின்ற முத்தொழிலுடையதாகி—பயில்வுறுமின்ப
துன்பப்பலன்களுநுகரும்-பழகிய சுகதுக்கங்களை யு மனுபவிக்கும்—பார்க்
கில் - விசாரிக்கில்—துயிலொடுமைந்தவத்தைப்படும் - நித்திரை பண்ணு
மிடத்து (இனிமேல் வித்தரித்துச் சொல்லப்படும்) ஐந்தவத்தைகளைப்
பொருந்தும்—உண்மைதுரியாதீதம். ஏ-று. உயிரின திலக்கணம் பசத்து
வமுற்றறியாமை, சிவத்துவமுற்றறிகை. (க)

பரமதசங்கையு முத்தரமுமாகப் படிக்கின்றார்.

உடலின்வேறுயிரோனிந்தவுடலன்றோவுணர்வதென்னி
னுடல்சவமானபோதுவுடலினுக்குணர்வுண்டாகு
முடலினுள்வாயுப்போதுணர்ச்சியின்றதுடலுக்கென்னி*
லுடலினுள்வாயுப்போகாதுறக்கத்துமுணர்வதின்றே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(உ)

திருசியமா யிருக்கின்ற சரீர மாற்றமாவென்பதடாது
திருக்குருபமா யிருக்கின்ற விந்திரியங்களே யான்
மாவென்று லோகாயத விசேடனாயிருக்கின்றவொ
ருவன் சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

அறிவதைம்பொறியேயென்னி லுறக்கத்தினறியாவாரு
மறிவதுமொன்றொன்றாகவொன்றொன்றாவறியுமென்னி
லறிவுகளொன்றையொன்றங்கறிந்திடாவைந்தையுங்கொண்
டறிவதொன்றுண்டதான்மாவைம்பொறியறிந்திடாவே.

இ-ள். அறிவதைம்பொறியேயென்னில் - ஆன்மாவென்று நீர்சொல்
விய பொருளினறிதற்றொழிலை யிந்திரியங்கள்தானே பண்ணுவதுபோ
லெங்களுக்குத் தோற்றுதலா விந்திரியங்கள்தானே யான்மாவென்று நீ
சொல்லில்—உறக்கத்தினறியாவாகும் - நித்தினாயி விந்திரியங்க ளறியா
திருக்கும் (அதன விந்திரியங்க ளான்மாவன்று. இந்திரியத்துக்குவேறாய்
நீர்சொல்லு மானமா நித்தினாயி லறியாதிருப்பானேன்? மலதோஷத்தா
லென்பீராகில், எங்கள் இந்திரியவான்மாவுந் தாமதருண தோஷத்தாலெ
ன்று சமானமென்று நீசொல்லில்)—அறிவதுமொன்றொன்றாக - (பஞ்
சேந்திரியங்களான்மாவென்றாலும்)அவைக ளறிவதோரிந்திரியஞ் சத்தாதி
விஷயத்தி லொருவிஷயமாக (அந்தச்சமயத்தி லந்தவிஷயத்தினாலு மா
ன்மாவல்லாதேபோம்) — ஒன்றொன்றா வறியுமென்னில் - (வரகோட்டி
நியாயத்தால்) ஒரிந்திரிய மொருவிஷயமாக வறியுமதன லேந்துங்கூடியா
ன்மாவென்னில், (ஒருரி லேந்துரவர்கள்போல வொருகாலத்து மாறுபடும
தனாலும்)—ஒன்றையொன்றங்கறிந்திடாவாதலானும்—ஐந்தையுங் கருவி
யாகக்கொண் டறிவதோ ரறிவுண்டு, அந்தவறிவான்மா—ஐம்பொறியறிந்
திடாவே - பஞ்சேந்திரியங்கள் கருவியாதலாற் கர்த்தாவாகத்தானே யறி
யா. எ—று.

(௩)

கூடசடகநியாயத்தாற் சரீரத்துக்குட் பிராணவாயுவே
யான்மாவென்னுங் கவுளகன்மயோகியை மறுத்து
ணர்த்துகின்றார்.

அறிந்திடும்பிராணவாயுவடங்குதல்விதெல்செய்தா
லறிந்திடாதுடலுறக்கத்தறிவினமைகரணமின்மை
யறிந்திடமுதலியாகிலதுநிற்கக்கரணமபோகா
வறிந்திடும்பிராணன்றன்னையடக்கியும்கிடும்மொன்மா.

இ-ள். பிராணவாயு—அடங்குதல் விடுதல்செய்தால்—(ஆல் அசை) உச்சவாச நிச்சவாசங்களைப்பண்ணி—யறிந்திடும் (அதனாலதுவேயான்மா) அறிந்திடாதுடலுறக்கத்து - சரீரத்துபாதிபுற்ற நித்தினாயில் (சுருங்கிவிரிந்து தோற்றும் பிராணவாயு) உணராது—அறிவின்மைகரணமின்மை - இத்திரியவொழிவினா லறியாதென்று நீசொல்லில்—அறிந்திடுமுதலியாகி லதுநிற்கக்கரணம்போகா - பிராணவாயு வறிதற்கர்த்தாவாகி லதுவியத்த மாய்நிற்கக் கருவிபோகாது—அதற்கன்னியமாகுமான்மா—பிராணன்ற ன்னை - பிராணவாயுவை—அடக்கியும்விட்டும்-சுருக்கியும் விரித்தும்(தோற்றுவித்து)—அறிந்திடும் - புலப்படுத்தும் (அதனாற் புலமாயறியப்படும் பொரு ளறியும்பொருளாகாது) எ-று. (சு)

மூ ன் ரு ஞ் சூ த் திர ம்.

மு ன் றி ன் று.

ஆ திருவிருத்தம் - ககஉ.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

சித்தாங்க மனசுதானே யான்மாவென்னு முலோகாய
தர்க்குள் ளொருவனையும், அகங்காரம்மவாதியா
கும் வைசேடிகனையும், புத்தியாற்றமவாதியாகுந
யாயிகனையும், புத்திவிருத்தியாற்றமவாதியாகுமபவு
த்தனையு மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

உணர்வனகரணமென்னிலொன்றையொன்றுணராவெவ்வே
ற்றைதருஞ்செயல்களுன்குமறிந்தவையடக்கியாக்கிப்
புணருமுட்கரணமாக்கிப்புறக்கருவியினும்போக்கி
யினைதருமிவற்றின்வேரூயானெனதென்பதான்மா.

(இ-ள்) உணர்வனகரணமென்னில்-அறிதற்றொழிலைப் பண்ணுவது அந்தக்கரண மென்கின்றாயானால்—ஒன்றையொன்றுணரா - ஒரந்தக்கரணத்தை யோரந்தக்கரண மறிந்தொன்றோடொன்று கூடியோரந்தக்கரணத்தினொழிலை யோரந்தக்கரணம் பண்ணாது—வெவ்வேறணைதருஞ் செயல்களுன்கும் - ஸித்தித்துவிகற்பித்தல் சங்கற்பித்தல் அபிமானித்தல் நிச்சயித்தலென்கின்ற நான்குவிதப்பாசங்களையும் (கர்த்தாவாகிய வான்மாவேவச்சிற்சத்தியாகிய கரணத்தோடும் பொருந்தித் தனித்தனி கரணமாய்ச் சம்பந்திக்குங் கரணங் கர்த்தாவாகாது)—அறிந்தவையடக்கியாக்கிப்

புணருமுட்கரணமூக்கிப்புறக்கருவியினும்போக்கியினைத் தருமிவற்றின் வே
ரூயானெனதென்பதான் மா-யாதொன்று அந்தவந்தக்கரணங்களை யறிந்து
சுருக்கி விரித்துப் பொருந்து முட்கருவியாகப் பண்ணிச் சுகதுக்கங்களை
யுள்ளனுபவித்துச் சுகதுக்கங்கள் மேன்மேல்வரும்படி வெகிரிந்திரியங்க
ளிலுவிட்டு மாலே சந்தனம் வ்னிதைகளோடு பொருத்தப்பண்ணு மிந்த
வந்தக்கரணங்களுக் கன்னியமாய்த் தற்பொருளறிவினால் நானென்றும்,
பிறபொருளறிவினால் எனதுசித்த மெனதுமனம் எனது அகங்கார மென
துபுத்தியென்பது; அதுவேயுயிர். எ-று. (க)

பாசஞானத்தை நீங்கினின்றவிடம் பசுஞானமென்றும்
பசுஞானத்தை நீங்கினின்றவிடம் பதிஞானமென்
றும் பகர்கின்றார்.

கருவியாமனமும்புத்தியாங்காரஞ்சித்தநான்கு
ம்குவிபான்மாவேயென்னவருந்தீபமெனத்தெரிந்தங்
கொருவிபான்மாவினுண்மையுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்
தருமிதுபசுஞானம்பின்சிவஞானந்தனக்குமேலாம்.

இ-ள். கருவியாமனமும்புத்தியாங்காரஞ்சித்தநான்கும்—(அவற்றிற்
குமந்தக்கரணங்களாய் கீற்குங்கலாதிகளும்) மருவி - (ஆன்மாவிலோடு)
பொருந்தி—(பிரிக்கப்படாது) ஆன்மாவேயென்னவரும் - ஆத்மாப்போ
லத் தோற்றும் (அவைகளை)—தீபமெனத்தெரிந்து - சுத்தவித்தையினால்
விவேகித்து வியஞ்சகமாகக்கண்டு—ஒருவி-நீங்கினதுபோலப்பாவித்து—
ஆன்மாவினுண்மையுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர் - உயிரினது சின்மாத்
திர லக்கணத்தை யறிந்தவர்கள் சொச்சொருபத்தை யறிந்தவர்கள்—
தருமிது பசுஞானம்பின்சிவஞானந்தனக்குமேலாம்-ஆத்மரூபத்தையறிபு
மிஞ்ஞானம் பசுஞானம். (அஃதெப்படிசொன்னீர்? இருதயத்திருக்குநாத
த்திற் பிரகாசித்த சுத்தவித்தையோடு தொட்டுநின்று, மணியானது பிர
பையினற்போல, வியாபாரத் துவாரத்தால், மேலெழுந்து சுத்தவிஷய
மாய்ப்போய்ப் பதிஞானங்கொடுத்து நீங்குதலாற் பாசஞானமென்கின்ற
மனசுமுதலிய பாசஞானமும் அதனால் விளங்கப்பட்ட பசுஞானமு மொ
ருபிரகாரத்தாற் பதிஞானமென்று சொல்லப்படு மாதலானு மனசுஉடைய
சுமனைநீங்கிய விடத்தயிர் ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுஞ் சுத்தவித்தைக்
குக் கீழ் மலநீங்கலாற் பசுவென்று சொல்லப்படாதாகையாற் பாசஞா
னம் விளக்குதலாற், பசுவை விஷயீகரித்தலாற், பசுஞானமென் றிருவி
தத்தினலுஞ் சமனுதீதாத்மஞானம் பசுஞானமென்று சொல்லப்படாது.
சத்தியநீசாற்றியது மாயைக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக்கீழ் மலமற்றாலு
மலவாசனை தாக்கிரிற்ருஞ் சிற்சத்தியினால் அப்வாசனைதாக்கிய வான்மா

வை யறியுமறிவு கேவலமாத்த்மஞானமானாலு மொருபிரகாரம் பசுஞான மென்றுஞ் சொல்லப்படும்.)—சிவஞானந்தனக்குமேலாம் . சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்டுச் சிவசத்திரூபமா யிருக்கின்ற வாத்தம்சிற்சத்தியி லாவிர்ப்ப வித்தலானுஞ் சிவத்துவத்தோடு கூடிச் சின்மாத்நிராத்மாவைச் சிவனாகப் பண்ணி யவனைச் சிவனோடுகூடச் சிவனாகவறியு மறிவாதலானும் பதினா னமென்னும், சிவஞான முன்சொல்லிய வாத்த்மஞானமூலத்து முனைத் துபரிவிரியும். ஏ-று. (உ)

சுத்ததத்துவங்க ளந்தக்கரணங்களையும் புருடனையும்
பிரேரிக்குமுறைமை யறைகின்றார்.

அவ்வுடனுவ்வுமவ்வுமனம்புத்தியாங்காரங்கள்
செவ்வியவிந்துநாதஞ்சித்தமோடுள்ளமாகு
மொவ்வெனுமெழுத்தாமைந்துமுணர்வுதித்தொடுங்குமாறு
பவ்வமுந்திரையும்போலும்பார்க்கினிம்பண்புந்தோன்றும்.

இ-ள். அவ்வுடனுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தியாங் காரங்கள்-பஞ்சப்பிரண வகலைக்குள் வைகரிவாக்குக்கு மூலமாகும் அகாரமாகிய சுத்தவித்தை மன சைச்செலுத்தும்; மத்திமைவாக்குக்குமூலமாகு முகாரமாகியவீசரம் புத்தி யைச் செலுத்தும்; ஸ்பர்சந்திவாக்குக்கு மூலமாகு மகாரமாகிய சாதாக்கிய மகங்காரத்தைச் செலுத்தும்—செவ்வியவிந்துநாதஞ் சித்தமோடுள்ளமாகு ம் - குக்குமைவாக்குக்கு மூலமாகும் விந்துவாகிய சத்தி சித்தத்தைச் செ லுத்தும்; அநிகுக்குமைவாக்குக்கு மூலமாகு நாதமாகியசிவம். புருடனைச் செலுத்தும்—ஒவ்வெனுமெழுத்தானமந்தும்-(பிரித்துப்பார்க்குமிடத்து) ஐ ந்தாகும் பிரணவகலைகள் கூட்டியுச்சரித்தால் ஒங்காரமாம்—உணர்வுதித் தொடுங்குமாறுபவ்வமுந்திரையும்போலும்-பிரணவத்தி லகாரமுன்வைத் திரோசகமா யிடையிலெழுந்த வச்சுவாசரூப மகாசகல மத்தியத்த நித்த சகலமுண்டாய்ப் பிரணவத்தி லுகாரமுன்வைத்துப் பூரகமாய்ப் பிங்கலை யிற் புருந்துநிச்சுவாசரூப மகாசகலமத்தியத்த நித்தியகேவலமாமுறைமை சமுத்திரமுற் தரங்கமு மொப்பாகும்—பார்க்கில் - (யோகமார்க்கத்தினு லந்தச்சகல கேவல மிரண்டையுந் தடுத்துச் சமுமுனைதிறந்து கும்பித்து) நோக்கில் — இம்பண்புந்தோன்றும் - மகாரவொற்றமயமாஞ் சுத்தமுண் டாம். ஏ-று.

சுத்ததத்துவங்கள் மனமுதலியவற்றைக் கலாதிததுவாரத்தினாலே செலுத்துமென்பது கருண்பிப்பாம்:—இச்சாசத்திகாரியும் ஈசுரதத்துவம், ஞானசத்திகாரியஞ் சுத்தவித்தியாதத்துவம், கிரியாசத்திகாரியஞ் சத்தித் தத்துவம். ஈசுரதத்துவ மிராகதத்துவத்தைச் செலுத்தும்; சுத்தவித்தியா தத்துவம் வித்தியாதத்துவத்தைச் செலுத்தும்; சத்திதத்துவங் கலாதத்து

வத்தைச் செலுத்தும், இராகதத்துவம் மனத்தத்துவத்தைச் செலுத்தும்; வித்தியாதத்துவம் புத்தித்தத்துவத்தைச் செலுத்தும்; கலாதத்துவம் மகங்காரதத்துவத்தைச் செலுத்தும்; மனம் புத்தி யகங்காரங்களார் புருஷத்தத்துவ வியாபார முண்டாம்.

காலததையு நியதியையுஞ் சத்தித்தத்துவஞ் செலுத்தும். வித்தையைச் சுத்தவித்தை செலுத்தும்; ராகத்தை ஈசுரதத்துவஞ் செலுத்தும்; குணத்தத்துவத்தைச் சிவதத்துவஞ் செலுத்தும்; புருஷத்தத்துவத்தைச் சாதாக்கியதத்துவஞ் செலுத்துமென்றுஞ் சிலவிடத்தில் வசனம். (௧)

சுத்தத்தத்துவமென்றுஞ் சடமாதலாற் சுவதூஜிரமாய்ச்
சேட்டியாதாகையாற் நேவதாதிட்டானக்தினாலே
சேட்டிக்குமென்பது தரிசிப்பிக்கின்றா.

அயனரியரனுமீசர்சதாசிவமதிதெய்வங்க
ஞயவருமவ்வோடுவ்வுமவ்விந்து நாதங்கட்குப்
பயனுறுமஞ்சிலான்மாப்பரவிடிலசித்தாமபார்க்கிற
சயமுறுவளியிரண்டுந்தவிர்த்துநின்றானுந்தோன்றும்.

இ-ள். உயவருமவ்வோடுவ்வு மவ்விந்துநாதங்கட்கு—அதிதெய்வங்க
ளயனரியரனுமீசர்சதாசிவம்— பயனுறுமஞ்சிலான்மாப் பரவிடிலசித்தாம்
பார்க்கில் - இச்சா ஞானக் கிரியாபலங்களை மனத்தித்துவாரத்தினாலே வி
ளக்கும் அகாரமுதலிய வைந்தி லாத்மாப்பொருள்திக் காணுமிடத்துச் சட
மாம்—சயமுறுவளியிரண்டுந் தவிர்த்துநின்றானுந்தோன்றும் - இடைபி
ங்கலையி லெழுந்தொடுங்கு மகாரசரீர ரேசக முகாரசரீர பூரக மிவையி
ரண்டினையு நிறுத்தில், வாயுவைவெல்லங் கும்பகசரீர வசபாமந்நிர மத்
தியபீசலிந்து விழுங்கிய மகாரந்தோற்றும்; அப்போது சருவபாசமுங் கழ
ன்று சிவத்தோடுசேர்ந்து சிவத்துவத்துக் கருகமாகிய சின்மாத்நிராத்மா
வாய்ச் சேடித்து, ஆத்மாச் சுவசங்வேதனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் பிரதிபாசி
ப்பன். எ-று. (௨)

மேற் பஞ்சகந்தக் கொத்துக்கூட்டமே யாத்மா வெ
ன்னும் புஷததன்மதம் பராகரிக்கின்றா.

ஆற்றாவின்வடிவுதானுமனேகார்த்தகூட்டமென்றிற்
பார்ப்பார்கட்கான்மாவின்ரூய்ப்பலபொருளுண்மையாருளு
சோப்பாயபலவேயுண்மையென்றிற்சென்றிவற்றை [தாமே
பார்ப்பான்வேறுணர்வோர்க்கெல்லா முணாபொருள்வேற

இ-ள். ஆம்மாவின்வடிவுதானுமனேகார்த்தகூட்டமென்னில் - ஞானசந்ததியாகிய விஞ்ஞானகந்தம், வாசஞ்சமுகமாகிய சம்ஸ்காரகந்தம், சுகபுத்தி துக்கபுத்தி யுபேஷாபுத்திகளாகிய வேதனாகந்தம், சத்தசமுகமாகிய சங்ஞாகந்தம், மூர்த்தபூதசமுகமாகிய ரூபகந்தம், இவ்வைந்து கொத்தினாலு மக்கொத்துக் கபின்னமாய்வரும் ஞானசமுதாய புத்தியே யாத்மாவென்னில்—பார்ப்பார்கட்கான்மாவின்மூர்த்தம் பலபொருளுண்மையாகும்—பஞ்சகந்த விவேகம்பண்ணி யாத்மதரிசனம் பண்ணும்பேர்க்கு உயிரொன்ப தொன்றின்றிப் பஞ்சகந்த பதார்த்தமாத்நிரமே யுள்ளபொருளாகும்(சமுதாயமென்பதொருவத்துச் சமுதாயியைவிட் டொன்றில்லாத படியினாலே)—சேர்ப்பாயபலவேயுண்மையென்றிடில் - (கூட்டமென் றென்றில்லாத படியினாலே) கூடிய பலபொருளே யாத்மாவென்னில்—சென்றிவற்றையோர்ப்பான்வேறுணர்வோர்க் கெல்லாமுணர்பொருள்வேறதாமே—அனாதம் வாத்தம் விவேகதரிசனம்பண்ணும் பேராகிய சகலர்க்கும் பஞ்சகந்தத்தைப் பொருந்திப் பார்ப்பவனும்மா பின்னப்பொருள், பார்க்கப்படும் பஞ்சகந்தமும் பின்னப்பொருளேயாம். எ—று. (19)

சிவாத்துவை திமதந் தரிசிப்பித்துத் திரஸ்கரிக்கின்றார்.

அறிவிச்சைசெயல்களெல்லாமடைந்தனல்வெம்மையும்போற்
குறியுற்றங்கனேகானேககுணகுணிபாவமாகி
நெறியுற்றுநிற்குமென்னினிகழ்புலன்கரணமெல்லாஞ்
செறிவுற்றங்கறிவுகொள்ளவேண்டுமோசீவனர்க்கே.

இ-ள். அறிவிச்சைசெயல்களெல்லாமடைந்தனல்வெம்மையும்போல் - அக்கினி யேகமாயிருந் தனேகமாயங்கங் குட்டணகுணத்தைப் பொருந்தி நின்றாற்போலச் சிவமொன்றே யனேகமாய் ஞானேச்சாக்கிரியைகளை அங்கங்குப்பொருந்தி—குறியுற்று—அடையாளமுடைத்தாய்—அனேகானேககுணகுணிபாவமாகி—அனந்தகுணத்தன்மையனந்த குணித்தன்மையாகி—நெறியுற்றுநிற்குமென்னில்—விடயமார்க்கத்தைப் பொருந்தியிருக்குமென்னில்—சீவனர்க்கே - பேரறிவாகுஞ் சிவமாகு முயிர்க்குத்தானே—கிழ்புலன்கரணமெல்லாஞ் செறிவுற்றங்கறிவுகொள்ளவேண்டுமோ—விளங்காநிற்கும் விடயேந்திரியங்கள் முதலியவற்றைப் பொருந்திச் சிற்றறிவைச் செறியவேண்டுமோ. எ—று. (20)

சீரங்கியன்மதந் தழுவித் தள்ளுகின்றார்.

குணங்களை யின்றியொன்றாகுறியுடைத்தான்மாவென்னி
வினங்கிடா விச் சாஞானக்கிரியைகளின்வயுடற்குட்

பிணங்கிடுஞ்சன்னிதிக்கணென்றிப்பிணத் துறக்கத்தின்று
முணங்கிடுங்கரணமென்னிற்சன்னிதியொழிந்ததன்றே.

இ-ள். குணங்களை யின்றியொன்றாங்குறியுடைத்தான்மாவென்னில்—
ஞானசத்தி யிச்சாசத்தி கிரியாசத்திகளாகிய குணங்களைத் தவிர ஏகசின்
மாத்திர முயின்று நீசொல்லில் — இணங்கிடாவிச்சாஞானக்கிரியை
கள்-சுவசங்வேதனப் பிரத்தியக்ஷித்தமாகிய விச்சாஞானக்கிரியாகாரியங்
கள் சத்திகாரணமன்றிப் பொருந்தா—இவையுடற்கட்பிணங்கிடுஞ்சன்னி
திக்கணெனில் - இந்த ஞானேச்சாப் பிரயத்தினங்கள் ஆத்மாவினது ச
ன்னிதானமாத்திரத்திலே— உடற்கண் - சூக்குமதேகமாயிருக்கும் புத்தி
மனோகங்காரங்கள் பொருந்திய தூலதேகத்தி லுண்டாமெனில்—பிணத்
துறக்கத்தின்றும் - சவமானகாலத்தும், நித்திராபண்ணுங் காலத்துஞ் சரீ
ரமிருந்தபடியிருக்கவும் ஞானமுதலியகாரியங் காணாது—உணங்கிடுங்கர
ணமென்னில்—மனோபுத்தியகங்காரங்கள் வாமேதனாற்காணாதென்னில்—
சன்னிதியொழிந்ததன்றே—ஆத்மாவினது சன்னிதானம் (விபுவாகையா
ல்) அற்றதில்லையே (அதனாற் பிரகிஞ்ஞாபங்கமென்னு நிக்கிரதத்தானம்)
என்று.

(எ)

மேலிதுவுமது.

சன்னிதிசுணமதாசூந்தானென்போலென்னிற்காந்த
முன்னிரும்பென்றாயிர்க்குமுறைமையுண்டகற்றலின்று
முன்னுதலொடுங்கலோடலிருத்தலேகிடத்தனின்ற
லென்னுமித்தொழில்கண்மற்றுமியற்றுவதான்மாவென்னே.

இ-ள். சன்னிதிசுணமதாசூம்—(சன்னிதான முண்டாயிருக்கவுங்
காரியங்காணெமென்று நீர்சொல்லிய துண்மைதானே, ஒருவத்துவுக்கு
ஒருவத்து விருக்குமிடத் துள்ளமைமாத்திர மிவ்விடத்துச் சன்னிதியன்
று, சற்பாவத்தோடு காரியசாமர்த்திய சத்திசம்பந்தியாயிருத்தல்) அதுதா
னென்போலென்னில்—காந்தமுன்னிரும்பென்றும் - காந்தசத்தி யிரும்பு
ச்சம்பந்தம்போலென்று சொன்னும்—சூர்க்குமுறைமையுண்டு அதற்கு—
அந்தக்காந்தத்துக் கிரும்பையிழுக்குஞ் சத்தியுண்டு—அகற்றலின்றும் - வி
டுஞ்சத்தி யில்லை. (ஆகிலு மதனாற் கர்த்திருத்துவங் காந்தத்துக் காணப்
பட்டது; காந்தத்துக்கு நீர்சொல்லிய கர்த்திருத்துவமில்லை; இருவர்க்கு
ஞ் சம்மதமான சத்திமாத்திரமே; இரும்புக்கே யசைதக்கிரியாவேசமாகிய
கர்த்திருத்துவம், அப்படி யாத்மாவுக்குச் சத்திமாத்திரமே; அப்படி சரீர
த்துக்கே கர்த்திருத்துவம்; சரீரமே ஞானேச்சாகாரியங்களைத் தனதுதொ
ழில்களாகத்தானே பண்ணும், அது நன்றன்று, சிற்பதார்த்தங்களுக் க

செற்பதார்த்தங்களினது அசைதற்கிரியாகன்மகாரியத்தைப் பண்ணு மிச்சா ஞானக்கிரியாதொழில்களைத் தனதாகச் சுவசங்வேதன்மாகப் பண்ணுஞ் சிற்சத்தியே கர்த்திருத்துவ மாகையாம், சித்துக்கே கர்த்திருத்துவம்; சட த்துக்குக் கன்மத்துவமன்றிக் கர்த்திருத்துவ மில்லை. ஆகிற, காந்தத்துக்கு க் கர்த்திருத்துவ மெப்படிசொன்னீர்? உள்ளது, சித்தாகிய கர்த்தாவினு டையவுஞ், சிற்சத்தியாகிய கரணத்தினுடையவும், சம்பந்தத்தினாலே ச டத்துக்குக் கர்த்திருத்துவமும் கரணத்துவமுஞ் செயற்கையா யுபசரிக்க ப்படும்; கன்மத்துவமாத்திரமியற்கையாய் வாஸ்தவமாயிருக்கும்; ஆதலா ல்)—உன்னுதலொடுங்கலோடலிருத்தலேகிடத்தனிற்றல் என்னும்—இத் தொழில்கண்மற்றும்—இவைமுதலாகுஞ்சரீரத்தினைசைதற்கிரியைகளை—இ யற்றுவதான்மாவென்னே— (தனது சிற்சத்தியினது ஞானோத்தியோகக் கிரியாசங்கற்பேச்சைகளினாலே) பண்ணுவதுயிரோ. எ—று. (அ)

உயி ருருவாயிருக்குமென்னும் பவுராணிகமதம்படித்துப் ப ராகரிக்கின்றார்.

உருவயிரொன்னினிந்தவுடலினிற்காணவேண்டும்
வருவதுபரிணாமத்தாயனித்தமாமபூதமாகுங்
கருவினினுழையுமரறுங்காட்டிடவேண்டுங்கண்ணின்
மருவிடாதென்னினுன்றன்வாயினுலுருவன்றென்னே.

இ-ள். வெளிப்பொருள். (க)

பிரமாணமுதற் பதார்த்தம் போலச் சூக்குமவுருவாய் நேத்தி ரத்திற் றோற்றத்திருக்குமென்ன மறுத்துணர்த்துகின் றார்.

சூக்குமவுருவதென்னிற்றுலகாரணமதாரு
மாக்கியமனாதிதன்மாத்திரைவடிவசேதனம்பின்
னீக்கமில்சூக்குமத்தேநிற்பதோருருவுண்டென்னி
லாக்கிடுமுருவமெல்லாமசித்துமாயநித்தமாமே.

இ-ள். சூக்குமவுருவதென்னில் - சூக்குமசரீரந்தானே யாத்மாவென் னில் (முன்சொல்லிய சிவவாசாரியர்கள் மதத்தினால்)—தூலகாரணம தாகும் - தூலசரீரத்துக்கு முதற்காரணமாகும்—ஆக்கியமனாதிதன்மாத் திரைவடிவசேதனம்—சூக்குமதேகமாய்ப் பண்ணப்பட்ட கலைமுதற் பிருதி விமூடிவாகிய தத்துவங்களைத் தங்களுள் வைத்த வந்தக்காரணங்கள் தன் மாத்திரைகள் சடம் (ஆத்மாவாகாது)—பின்னீக்கமில்சூக்குமத்தேநிற்ப தோருருவுண்டென்னில்—அடுத்தாற்போ லாத்மாவல்ல வென்று தள்ளிய

சூக்கும சரீரத்துக்குள்ளிருக்குமொருவடிவுண் டல் தாத்மாவென்று நீசொ ல்லில் (அது விசாரிக்குமிடத்தில்)—ஆக்கிமுருவம்- சிவதத்துவ பஞ்சக ரூப பரதேகமாம்—(அது) எல்லாமசித்துமாயநித்தமாமே - சிவதத்துவமு ற்றுஞ்சுடமாய் நாசமாமே. ஏ-று. ஆத்மசத்தத்துக்கு விபுரித்தியசித்தென் னுபொருளாதலால், பரதேக மெப்படி யாத்மாவாம் ஆகாதுதானே. (க0)

உயி ரருவுருவமென்று கவுனகன் சொல்ல மறுத்துண ர்த்துகின்றார்.

அருவுருவென்னிலான்மாவருவுருவாவதின்று
முருவருவா காதாகுமொருபொருட்கிரண்டென்மை
வருவதுமில்லேக்காட்டவன்னிபோன்மருவுமென்னி
வருவமுங்காணவேண்டுமுண்மையுமழிந்துபோமே.

இ-ள். அருவுருவென்னிலான்மா - உயி ரருவமாய் முருவமாய் மிரு க்குமென்றுநீசொல்லில்—அருவுருவாவதின்றும்-நிஷ்களமாயிருக்கிறபொ ருள்தானே தற்காலத்துச் சொருபத்தினாலே சகனமாகாது (அப்படி)— உருவருவாகாதாகும் - சகனம் நிஷ்களமாகாது (விருத்ததன்மமாகை யால்)—ஒருபொருட்கிரண்டென்மைவருவதுமில்லை - எக்காலத்து மொரு பொருட்கு விருத்ததன்மங்க ளிரண்டுண்டாகா(அப்படியாகிநிஷ்கனுக்குச் சகனநிஷ்களத்துவமெப்படிசொல்லப்படும். உள்ளது; நிஷ்களத்தைக்குறி த்துச் சகனமென்றுஞ் சகளத்தைக் குறித்து நிஷ்களமென்றும் உத்தியுத்த சிவத்தி லுணாக்கப்பட்டது; உதாசீன சுத்தசிவத்திலிருக்கு நிஷ்களத்துவ மும் பிரவிருத்த சிவத்திலிருக்குஞ் சகளத்துவமும் தற்காலத்திலிருக்கு மென்று பொருளன்று; பிரவிருத்தசிவத்திலு மட்டத்திறிஞ்சற்சத்திகலா சாகித்திய மாத்திரத்தைக் குறித்துச் சகளத்துவம்; மாயாகலா ராகித்திய மாத்திரத்தைக்குறித்துப் பரமார்த்தமாயிருக்கு நிஷ்களத்துவம்)—காட்ட வன்னிபோன் மருவுமென்னில் - காட்டமும் வன்னியு மேகபதார்த்தம ன்று; அப்படி யங்கீகரித்தாலும்—உருவமுங்காணவேண்டு முண்மையும ழிந்துபோமே - (காட்டப்பகுப்புக் கண்ணினுற் காணப்படும், அதுபோல) உயிரின துருவப்பகுப்புத் திருட்டிக்குத் தரிசனப்பட வேண்டும்; அறித்தி யமாயுந்தானே யாய்விடும். ஏ-று. (கக)

வேறுதாகாரண மெடுத்துணாக்க மறுத் துணர்த்துகின் றார்.

சந்திரன்வடிவுபோலத்தானருவுருவமென்னில்
வந்துநங்கண்ணிறேன்றும்வடிவுளதா முயிர்க்கு

மிந்தவூனுருவந்தானயெழுவதுமுயிரோயென்னிற்
பந்தமாயசித்தாயான்மாப்பவதிகமாகுமன்றே.

இ-ள். சந்திரன்வடிவுபோலத் தானருவுருவமென்னில் - (அமாவா
சை பூரணிகளிலே) சந்திரன்வடிவுபோ லுயிரருவுருவமென்று நீசொல்
வில் (பூரணியிலே சந்திரனுக்குப்போல) — வந்துநங்கண்ணிற்றோன்றும்
வடிவுளதாயிர்க்கும்—இந்த வூனுருவந்தானயெழுவதுமுயிரோயென்னி
ல் - இப்போது காணப்படுஞ் சடசரீரமாய்ப் பரிணமிப்பது மருவாகிய
வாத்மாவாதலால், உயிரருவுருவென்று நீசொல்லில் — பந்தமாயசித்தா
யான்மாப் பவதிகமாகுமன்றே - கட்டப்படுமுயிர் கட்டாய்ச் சடமாய்ப்
பூதோற்பத்திமத்தாமே. ஏ-று. (கஉ)

சேசரகாங்கியமதம் பாஷித்துப் பராகரிக்கின்றார்.

அருவவிகாரியான்மாவாகாயம்போலவென்னி
லுருவினைக்கட்டியாட்டியோட்டியீட்டுலாவப்பண்ணி
மருவிநிற்பித்திருத்திக்கிடத்திமண்புரட்டிமற்றும்
பெருவிசாரங்களெல்லாந்தருவதென்பேபிடியே.

இ-ள். அருவவிகாரி யான்மா வாகாயம்போலவென்னில் - ஆகாயம்
போ லுயி ருருவிவி திரிவிவி யென்று நீசொல்லில். சரீரத்தின்கண் பெரு
விகாரமென்று கூட்டுக. மற்றது வெளிப்பொருள். [இதனது தாற்பரிய
ஞ் சிற்சத்திவினது சங்கற்பருபமாய்த் திரிவற்ற வசைவற்ற விகாரத்தினு
லே திரிவற்ற வசைவற்ற கட்டுத லாடுத லோடுதல் முதலிய விகாரங்க
ளைச் சரீரத்திற் பண்ணுமென்பதே.] (கங)

ஆத்மா வசித்தாய்ச் சித்தாசிரமாயிருப்பனென்னும்
நையாயிக மீமாங்சமத நிதரிசித்து நிராகரிக்கின்
றார்.

அசித்தெனிலுணராதான்மாவசித்துச்சித்தாகுமென்னி
லசித்துச்சித்தா காதாகுஞ்சித்தசித்தாவதில்லை
யசித்தொருபுறமாயொன் மிச்சித்தொருபுறமாய்நில்லா
தசித்துருசித்தேயென்னிலசித்தடைந்தறிவதன்றும்.

இ-ள். சித்தெனில் - (சிவனைப்போல நிருமல) சித்தெனில். அசித்
தடைந்தறிவகின்றும்-புறக்கரண முட்கரணங்களைப் பொருள்கிறிற் றுண
ர்வகின்றும். மற்றது வெளிப்பொருள். (கச)

உயிரணுரூபமென்னும் பாஞ்சராதிரிமதம் பாஷித்
தத் தூஷிக்கின்றார்.

உயிரிணையணுவதென்னிலுடல்பலதுவாரமோடும்
பயில்வுறக்கட்டுணுதுபாரமுந்தரித்துச்செல்லா
தயர்வுறுமசித்தாய்ப்பூதவணுக்களிணென்றதாரு
மியல்புறுமவயவத்தாலணுவுருவிறக்குமன்றே.

இ-ள். உயிரிணையணுவதென்னிலுடல்பலதுவாரமோடும்-ஆத்மா வ
ணுரூபியென்று நீசொல்லில், சரீரத்தில் நவத்துவாரங்கட்குள் ளொன்றி
னின்றும் புறம்பே புறப்பட்டுப்போம் - பயில்வுறக்கட்டுணுது - கிலேச
சஞ்சாரம்பண்ணத் தங்கில்லாது-பாரமுந்தரித்துச்செல்லாது - (சரீரத்
திற் சருவாங்கமுங் கலந்துநிற்பல் கூடாதாகையால்) சமைதரித்துச்சரி
யாது-அயர்வுறுமசித்தாய் - அஞ்ஞானம் பொருந்திய சடமாய் - பூதவ
ணுக்களிணென்றதாகும்-பிருதிவிப்பரமானு அப்புப்பரமானு அக்கினி
ப்பரமானு வாயுப்பரமானுக்களி லியாதாமொன்றும்-அணுவுருவு - அந்
த அணுரூபிவஸ்து-இயல்புறு மவயவத்தால்- மூர்த்தத்தன்மையாலெனு
மேதுவாற் சித்தித் தியற்கையைப் பொருந்திய சாங்கிசத் தன்மையாற்
காணபிக்கப்பட்ட காரியதன்மையால்-இறக்குமன்றே- கெட்டுப்போந்
தானே. ஏ-று. (கரு)

பின்னு மவன்கருத் தூரைத்து நிராகரிக்கின்றார்.

உடலினிலேகதேசியுயிரொனிலுருவாயமாயும்
படர்வுறுமறிவின்றெங்குஞ்சுடரொளிப்பண்பதென்றிற
சுடர்தொழிற்குவெதெங்குநொட்டிடமறிவுணடாரு
மடர்புலனிடததுமொக்கவறிவெழுவேண்மென்றே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(கசு)

சீங்கோச விகாச தன்மி யாதமாவென்னு மருகன்மத
மிசைத் தசைக்கின்றார்.

உருவினினிறைந்துநின்றங்குணர்ந்திடுமுயிரதென்னின
மருவிடா துறக்கம்வாயிலறிவொக்கவழங்கவேண்டும்
பெருகிடுஞ்சுருங்கும்போதம்பேருடற்சிந்துடற்கண்
வருமுடற்குறைக்கவொக்கக்குறைந்துபின்மாயுமன்றே.

இ-ள். உருவினினிறைந்துநின்றங்குணர்ந்திடுமுயிரதென்னில் - சரீ
ரத்துள் றுயிரிருந்து சரீரமெங்கும் பூரித்தறியுமென்று நீசொல்லில்-மரு
விடா துறக்கம்-(அறிவற் றதீதமாயிருக்கும்) நித்திரையைப் பொருந்தாது

(அதுவன்றியும்)—வாயிலறிவொக்க வழங்கவேண்டும் - பஞ்சேந்திரியங்க ளும் கிரமத்திலுண்டாஞ் சத்தஞானம், பரிசுஞானம், ரூபஞானம், இரச ஞானம், கந்தஞானமைந்தையு மொருமிக்க வுண்டாக்கவேண்டும். (முறு க்குப்பணிகாரம் புசிக்குமிடத்து வேறிடத்துப் பிய்ந்து பிய்ந்து வரு மைந் தறிவுகளும் புஞ்சமாய் வருவது கண்டோமென்னில், அங்கு முறைமையி லறிதல் தானே, தூறுதாமமாயித மூசியாற் குத்தினெனென்பதுபோற் பகுத்தறித லரிதாதலா லொருமிக்கப்போலத் தோற்றியது. அதுவன்றி யும்)—பேருடற்சிற்றுடற்கண்பெருகிடுஞ்சுருங்கும்போதம்—பேருடற்கண்- பெருங்காயத்திலே—போதம் - அறிவு—பெருகிடும் - மலரும் — சிற்று டற்கண் - சிறுகாயத்திலே—போதம் - அறிவு—சுருங்கும் - குவியும்(அப் படி யாகட்டுமென்னிற் சிலவிடத்துப் பேருடலுடையானுக்குச் சிற்றறி வுஞ் சிற்றுடலுடையானுக்குப் பேரறிவுங் காணப்படுதலாற் சங்கோசவி காசஞ் சொல்லுஞ் சமணமதஞ் சாரமற்றதாதலால் அப்படி சாற்றப்படா து. அதுவன்றியும்)— வருமுடற்குறைக்கவொக்கக் குறைந்துபின்மாயும ன்றே-தான் வந்துபொருந்துஞ் சரீரத்தைச் சிறிதுசேதிக்க அந்தச்சரீர த்தோடு தானுஞ் சிறிதுகுறைந்து முற்றுஞ்சேதிக்கத் தானு முற்றுங் கு றைந்து நாசமாமே. ஏ-று. (கஎ)

111 ட்டபாஸ்கரன் மதம் பராகரிக்கின்றார்.

எங்குந்தான் வியாபியாய்நின்றுணருமீவ்வான்மாவென்னிற் றங்கிடுமவத்தைபோக்குவரவுகள் சாற்றவேண்டும்
பங்கமார்புலனென்றொன்றாய்ப்பார்த்திடல்பகரவேண்டு
மிங்கெலாமொழிந்தானிற்பதெங்ஙனமியம்பவேண்டும்.

இ-ள். இவ்வான்மா - இந்தவுயிர்— எங்குந்தான் வியாபியாய் நின்று ணருமென்னில் - எவ்விடத்தும் விபுவாய் மறைப்பற்று விரிந்து விளங்கி ய வறிவுடையவனாகி யறிவென்னில்—தங்கிடுமவத்தைபோக்கு வரவுகள் சாற்றவேண்டும்—அறிவு குன்றிக் குன்றிப்போயுறையுஞ் சாக்கிரமுதலிய பஞ்சாவத்தைப்படுவானென் சொல்லவேண்டும். ஓரிடத்தே யிருந்தறியுந் தனமை பண்ணுந்தன்மை யிருக்கப் போதல்வருதல்கள் புரிவானென் சொல்லவேண்டும்—பங்கமார்புலனென்றொன்றாய்ப் பார்த்திடல்பகரவே ண்டும்—கேடுகிறைந்த சததப்பரிசுரூபரசகந்தங்களை யொருமிக்க வறியாம லொவ்வொன்றாய்க் காண்பது கழறவேண்டும்—இங்கெலாமொழிந்தா னி ற்பதெங்ஙனமியம்பவேண்டும் - இவ்வுலகத்துச் சரீரமுதலிய சம்சாரமும் றுநீங்கினால் நிற்குமிடம் நிகழ்த்தவேண்டும் [சுருவசங்காரகாலத்துப் பிர ணயகேவலிபா யிருப்பதின்றித் திஷ்டாதிசாதனங்களைச் சாராது முத்தஞய விடுவெனென்று தாற்பரியம்] ஏ-று. (கஅ)

நீர்சொல்லு மலமறைப்பில்லா திருந்தாலு மறைப்புண்
டு அதனாவத்தை முதலியன வருமென்றுணாக்க
மறுத்துணாக்கின்றார்.

சுத்தமாமான்மசித்தைத் துகளுடன்மறைத்ததென்னில்
வைத்துறுதுடற்கண்வாயில்கரணங்கள் வழியான் ஞான
மொத்துறுமலமற்ற லுமுறுமலம்வீடுமின்றும்
பெத்தமுமடையான்முத்தனும்பிரகாசனாமே.

இ-ள். சுத்தமாமான்மசித்தைத் துகளுடன்மறைத்த தென்னில் - நி
ன்மலமாகிய வுயிரினதுசிற்சத்தியை யழுக்குறுமாக்கை மூடிற்றென்று நீ
சொல்லில்—வைத்துறுதுடற்கண்வாயில்கரணங்கள் வழியான் ஞானம்-பு
றக்கரண வுட்கரணமார்க்கத்தினுற் சரீரத்திற் பிரகாசிச்சுக் கண்டிருக்கி
ன்ற ஞானம் பிரகாசியாதேபோம்—ஒத்துறுமலமற்ற லுமுறுமலம்வீடுமின்
றும்-ஆத்மாவுட னனாதிசித்தமல்லாத வுடன்மல முத்தியின்பொருட்டுப்
போனாலுத் திரும்பவந்து பொருந்தும். (முன் நின்மலனிடத்து நிருகே துக
மாய் வந்தபடியினாலே யானைகுளித்தல்போலத் திரும்பத்திரும்ப வழுக்கு
வரு மாதலால்) முத்தியில்லையாம். (உடன்மலத் திரும்பவருதென்று சொ
ல்லில்)—பெத்தமுமடையான்முத்தனும்பிரகாசனாமே - அப்போதனாதி
நின்மலனாகிய வாத்தா வொருக்காலும் பந்தமுடையனல்லனாம். முத்திவி
யத்திடானாவன்றானே. - ஏ-று.

(௧௮)

ஆனாலுமுடைய வுயிரிலக்கணக்கொள்கை யெப்படி
யென்னக் கூறுகின்றார்.

அசித்தருவியாபகம்போலவியாபகமருவமன்றாய்
வசித்திடவரும்வியாபியெனும்வழக்குடையனாகி
நசித்திடா ஞானச்செய்தியனாதியேமறைத்துநிற்கும்
பசுத்துவமுடையனாகிப்பசுவெனநிற்குமான்மா.

இ-ள். அசித்தருவியாபகம்போல்வியாபகமருவமன்றாய்- சடமாமுரு
வில் விப்புப்பொருளொப்ப விபுவுருவிலியன்றி — வசித்திடவரும்வியாபி
யெனும்வழக்குடையனாகி - முத்தியிலசித்தரு வியாபகவத்துவை யுள்ள
டக்கி யதற்குள்ளுமாய் வசிகரணம்பண்ணிப்பிரோரிக்கவிரியும் விபுவென்னு
நீதிமானாய், பெத்தத்தில் மலமூடாமற் தன்வசமாகமாத்திரம் பண்ணப்
பட்டு முத்தியில்விரியும் விபுவென்னும் நீதிமானாய்—நசித்திடா ஞானச்செய்
தியனாதியேமறைத்துநிற்கும்பசுத்துவமுடையனாகிப் பசுவெனநிற்குமான்
மா-கெடாதனாதிசித்தமாயிருக்கின்ற சருவஞத்தவ சருவகார்த்திருத்துவ

ரூப சிவத்துவத்தை யறியாமை பண்ணாமை யென்னும் பசத்துவமாக்
கும் பசத்துவமென்னு நாமத்தையுடைய மலசம்பந்தியாகிச் சிவனாயிருப்
பவனானும் பசவென்னும் பேர்பெற்று நிற்பன். எ-று. (௨௦)

விஞ்ஞானப்பிரளய கேவலங்களில் அசருவஞ்ஞத்து
வம் அசருவகர்த்திருததுவ மிரண்டிற்குமுபாதி
யுனாததுச் சகலத்திற் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவங் கிஞ்சிற
கர்த்திருத்துவ மிரண்டிற்கு முபாதியுனாக்கின்
றார்.

மாயையின்வயிற்றுணமன்னிவருஞ்செயன்ஞானமிச்சை
யேயுமக்கலாதிமுன்னுலேகதேசத்தினேயந்திங்
காயுமுக்குணங்களுந்தக்கரணங்களாதிபெல்லாங்
காயபந்தங்களாகக்கலந்துடனிற்குமான்மா.

இ-ள்- மாயையின்வயிற்றுணமன்னி - (சருவவியாபியாயிருந்தாலு
மலமறைத்த வறிவுதொழி லுடையவனாய்ச் சூக்குமதேகத்தினுற் சிற்றறி
வுதொழில் விளங்கலாற் சூக்குமதேகோபாதியினுலே) மாயோதரத்தில்
வசித்து—வருஞ்செயன்ஞானமிச்சையேயுமக்கலாதிமுன்னுலேகதேசத்தி
னேயந்து—தன்னுடையபொருந்திய கலை வித்தை யிராகங் களினால் முறை
மையிற் றொழிலறிவு விருப்பங்களை யந்தகாரத்திற் நீபத்தினுற் கண்ணு
ளியைப்போல வொருபிரதேசத்திற் பொருந்தி. ஆயுமுக்குணங்களென்
பது முதலியன வெளிப்பொருள். (௨௧)

இப்படி தூலசூக்கும சரீரங்களோடுபுடிப் போகம்புசி
க்குமுறைமை புகல்கின்றார்.

சூக்குமதேகியாகித்தூலதேகத்தின்மன்னிச்
சாக்கிரமுதலாயுள்ளவவத்தையுட்டங்கியெங்கும்
போக்கொடுவரவுமெல்லாமபுரிந்துபுண்ணியங்கள்பாவ
மாக்கியும்பலங்களெல்லாமருந்தியுநிற்குமான்மா.

இ-ள். வெளிப்பொருள். (௨௨)

பஞ்சகோசங்களி லொவ்வொரு கோச மாத்மாவென்
பவர்களைமறுத்துணர்த்துகின்றார்.

மருவா னந்தம்விஞ்ஞானமனோபிராணனன்னமய [மாய்
முருவாநதன்மையுண்டாயப்பின்னொன்றுகொன்றுசூக்கும

வருமாமன்னமயமபற்றிமாயைமுதற்காரணமாகு

மருவாமான்மாவைங்கோசத்தார்ப்புண்டவற்றினகம்புறமாம்

இ-ள். வேதாந்திகள் காரணசரீரென்னு மவித்தையாகிய வானந் தமயகோசமய னுத்மாவென்பார்கள். புத்தர் விஞ்ஞானமயகோசமய னுத் மாவென்பார்கள். அகங்காரவாதிகள் மனோமயதோசமய னுத்மாவென்பர் கள். அருகர்பிராணமயகோசமய னுத்மாவென்பார்கள். உலோகாயத்ர கள் அன்னமயகோசமய னுத்மாவென்பார்கள். நமக்குப் புஞ்சகோசமு மாயோபாதானமா யிருக்குந் தூலசரீரத்துஞ் சூக்குமசரீரத்து மடங்கும். மற்றது வெளிப்பொருள். (2௩)

பஞ்சகோசத்துக் காத்மா வன்னியனாய்ப் பஞ்சகோச தைதப் பிரோரிப்பனென்பது படிக்கின்றார்.

தோற்பாவைக்கூத்துந்தொல்லைமரப்பாவையியக்கமுஞ்சீர்த் தேர்ப்பாஸிற்செலவுங்வேறய்ச்செலுத்துவோர்செய்திதானும் பார்ப்பாயவேடங்கட்டியாடுவோர்பரிசுமபோலு மார்ப்பாயகாயந்தன்னையான்மாநின்றாட்மொறே.

இ-ள். வெளிப்பொருள். (௨௪)

பின்னும் பஞ்சகோசங்க ளாத்மாவுக் குடைமைப்பொ ருளாகப் படுத்தப்படுமாதலாற் பின்னப்பொருள்க ளென்று பேசுகின்றார்.

என்னுடல்பொறிபிராணன்கரணமென்னுணர்வென்றக்கா ரன்னின்வேறாகுநீயென்றன்மனையென்றவெல்லா நின்னின்வேறாகுமென்னினீங்கிடா திவையிங்கென்னி னுன்னினவாகிநீயாமுகிர்மயிருகவுங்காண்டி.

இ-ள். இவை.சரீராதிகள். உன்னினவாகிநீயாம் - உன்னுடையதா கி நீ.நானென் றபிமானித்ததாகும். உகவும் - நீங்கவும். மற்றதுவெளிப் பொருள். (௨௫)

இதுவுமது.

பொன்னணியாடைமாலைபோதுமேலானபோதிங் கென்னணியானென்றுன்னியிருந்தனைபிரிந்தபோது நின்னணியுமல்லவாயினைகாயநின்னி லன்னியமாகுமுன்னையறிந்துநீபிரிந்துபாரே.

இ-ள். சுவசங்வேதனப் பிரத்தியக்ஷத்தினு லுன்னைச் சித்துருபனய நிந்து சரீரத்தைச் சடரூபமாகப்பார். மற்றதுவெளிப்பொருள். (௨௬)

மேலதையே வற்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.

உடலியானல்லெனின்தயுணர்வியானல்லவான
கடனியாதென்னில்வேறுகண்ணென்றவென்னதென்கை
யிடரிலாவென்றனொன்மாவென்றபோதான்மாவேறே
திடனதாயுயிராவேறுகண்டிடார்செப்பலேகாண்.

இ-ள். உடலியானல்லேன் - நீர்சொல்லிய முறைமையிற் சரீரோ
ந்தியியங்கள் நானல்ல—உணர்வியானல்லவானகடனியாதென்னில்- (அறி
வீருவீதம் நிருவிகற்பமென்றுஞ் சவிகற்பமென்றும். அவற்றுள்நிருவிகற்ப
மாத்மசிற்சத்தியின தறிதற்றொழில் பின்னமன்றியிருப்ப தீதொன்று; நிரு
விகற்பமுன்வைத்த புத்திவிருத்தி பின்னமாயிருப்ப தீதொன்று; புத்திவி
ருத்திஞானஞ் சிற்சத்திவிருத்தியிற் பிரித்து நானல்லாதிருந்தாலும்) சிற்
சத்தி விருத்திஞானம் நானல்லவாகியமுறைமையேதென்றுசொல்லில்—
வேறுகண்டு - உடைமை யுடைமையுடைய நெனும்பிரிவு கருதி—உண
ர்வென்னதென்கை-அறிவென்னதென்பது (ஆதலால் அறிவு நானென்ப
து கூடாது சத்தி சத்திமத்தொழிற் பேதம் பிரிப்பின்றி யுள்ளுண்டென்று
சான்றோர் சாற்றுவதால். இப்படிநீர்சொல்லில்)—இடரிலாவென்றனொன்
மாவென்றபோதான்மாவேறே—(வேறன்று அதுபோலநிவடிவ வேறன்று.
சத்திய நீசாற்றியது. வேறல்லவென்பது)—திடனதாயுயிராவேறுகண்டி
டார்செப்பலேகாண் - நிச்சிதமாய்த் தற்பொருளறிவாய்த் தன்மியாகிய
வான்மாலைப் பிறபொருளறிவாய்த் தன்மமாகிய சிற்சத்தியினின்றும் பிரி
வின்றிப் பிரித்தறியாதா ரபேதமாகப் பேசுவதேகாண். ஏ-று.

“என்றன்” என்பதற்குப் பொருள் பிறபொருளறிவாகியசிற்சத்திருப
தன்மமாகில் “ஆன்மா” என்பதற்குப் பொருள் தற்பொருளறிவாகிய சத்
திமத்துருபதன்மி. “என்றன்” என்பதற்குப் பொருள் தன்மிலக்கியமாகில்
“ஆன்மா” என்பதற்குப் பொருள் தன்மலக்கணம். தற்பொருளறிவாகிய
தன்மியும் பிறபொருளறிவாகிய தன்மமு மொன்றுக்கொன் றதுதானே
யிதுதானாயு யிதுதானே யதுதானாயு மிருத்தலாற் புறம்பிற் பிரிக்கும் பேத
மில்லாம விருந்தாலுமுள்ளே பிரியாமற்பிரிக்கும் பேதமுண்டென்று பெரி
யோர் பேசுவார்கள். (உஎ)

அதுவன்றியும் மங்விடத்தான்மாவென்றது இலக்க
ணையினிலே பின்னப் பொருளுமாமென்று பேசு
கின்றார்.

புந்தியைமனமதென்றுமனமதுபுந்தியென்றுஞ்
சிந்தையைச்சீவனென்றுஞ்சீவனைச்சிந்தையென்று

முந்தனையான்மாவென்றுமான்மாவைமுந்தனென்றும்
வந்திடுமென்றனான்மாவென்றதுமற்றொன்றைக்காண்

இ-ள். புத்தியைமனமதென்றும் - (காரியவிலக்கணியினாலே) புத்தி
யை மனமென்றும்—மனமதுபுத்தியென்றும் - (காரணவிலக்கணியினா
லே) மனதைப் புத்தியென்றும்—சிந்தையைச் சீவனென்றும் - (உபகார
விலக்கணியினாலே) சித்தத்தை ஆன்மா வென்றும்—சீவனைச்சிந்தையெ
ன்றும் - (சமீபவிலக்கணியினாலே) யான்மாவைச் சித்தமென்றும்—முந்த
னையான்மாவென்றும் - (உபகார விலக்கணியினாலே) சிவனைச் சீவனெ
ன்றும்—ஆன்மாவைமுந்தனென்றும் - (தன்மானுகிருதி லக்கணியினா
லே) சீவனைச் சிவனென்றும்—வந்திடும் - இலக்கணைகளினாலே பொரு
ளுரைக்கப்படு மாதலால்—என்றனான்மாவென்றது—மற்றொன்றைக்கா
ண்-ஆத்மோபகாரகரா யிருக்கின்ற சிவனைக்காண். ஏ-று. (உஅ)

திரும்ப உபகாரியோபகாரகாதேயாதார விலக்கணை
களினாலே அறிவுமுதலாயின ஆத்மாவென்று சொல்
லப்படுமென்று சொல்லுகின்றார்.

அறிவுடல்சிந்தையான்மாவனைதலாலான்மாவென்ப
றொறிசுடர் விளக்கிருக்குமிடத்தையும்விளக்கென்றற்போற்
பொறிபுலன்கரணமெல்லாம்புலப்படும்பேதமாகிப்
பிரிதராதறிவதான்மாவறிபொருள்பின்னமாமே.

இ-ள். அறிவு - இந்திரியம். புத்திவிருத்திப் பிரகாசமுமாம்—உடல்-
தூலசரீரம்—சிந்தை - சித்தம் - அதனாற் காண்பிக்கப்படும் அகங்காராதி
களுமாம்—(இவைகளை) ஆன்மா—அனைதலால்—பொருந்துதலால்—(அ
வைகளை யாதார விலக்கணியினாலே) ஆன்மாவென்பர்—(அஃதென்போ
லென்னில்) எறிசுடர்விளக்கிருக்குமிடத்தையும்—தகளியையும்—விளக்கெ
ன்றற்போல—பொறிபுலன்கரணமெல்லாம் - புறக்கரணமாகியவந்திரியங்
கள்கண்மமாகிய சத்தாதி விடயங்கள் அந்தக்கரணமாகிய மனம் புத்தி யக
ங்காரங்கள் முதலமுற்றும்—புலப்படும்பேதமாகி-ஆன்மாவுக் கன்னியமா
யு மொன்றுக்கொன்று வேறாயு மறியப்படும்—பிரிதராதறிவதான்மா - வி
யாபித் தந்த வறியப்படும்பொருளைக் காண்பதுயிர்—அறிபொருள்பின்ன
மாமே-அறியப்படும் பொறிமுதலியன கண்மமாதலால் வித்தைகரணமாக
வறியுங்கர்த்தாவுக்கு வேறுதானே. ஏ-று. (உக)

பெத்தாத்மா முத்தாத்மாவாகமுந்திக் கருவிகளைக்கொ
ண்டு சிவன்காண்பிக்கக் காண்பனென்று காண்பிக்
கின்றார்.

கண்ணொர்புருடன்வேறுகனவுகண்டொடுங்கிக்காய
முண்டியும்வினையுமின்றிக்கிடந்துயிர் த்திடவுணர்ந்து

கண்டிடுங்கனவுஞ்சொல்லிபொடுக்கமுங்கருதிவேறா
யுண்டியும்வினையுமுற்றிங்குணர்த்திடவுணராரிற்கும்.

இ-ள். கண்ணென்புருடன் - சாக்கிராவத்தையிற் சத்தாதிபுலன்களை
யுள்ளபடி யறிந்தவான்மா—வேறுகனவுகண்டு - சுவப்பனுவத்தையில் நித்
திராவசத்தினாலே அதுவென்றறியும்பொரு ளிதுவென்றுதோற்ற அப்படி
மயங்கியறிந்து—ஒடுங்கி - சுழுத்தியவத்தையிற் புறப்பொருளறிவின்றிஆந்
தரதேகமாத்திர வறிவாய்—காயமுண்டியும் வினையுமின்றிக் கிடந்துயிர்த்
திட - துரியாவத்தையிற் பிராணவாயுமாத்திர மியங்கிடச் சரீரம் புசிப்புத்
தொழில் களின்றித் துயின்று சூக்குமவறிவாய்—உணர்ந்து- (திரும்பச்சாக்
கிரத்திற் சுகமாய் நாளித்திரை பண்ணினேனென்று துரியாதீதத்திற்சுகா
னுபவரூப வதிசூக்குமவறிவைச் சூசிப்பித்து) அறிந்து—கண்டிடுங்கனவுஞ்
சொல்லி-சுவப்பனத்திற் றோற்றிய நடப்பைப்பிறர்க்குப் போதித்து—ஒடு
க்கமுங்கருதி-பிற நினைவொன்று மின்றிச் சுகமாய் நித்திரை பண்ணினே
னென்று சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதங்களைத் தூல சூக்கும சூக்குமதமப் பி
ரகாரத்தினாலே சூசிப்பித்து—வேறாயுண்டியும் வினையுமுற்று - சுவப்ப
னத்திற்றோற்றிய புசிப்புத்தொழிலுக் கன்னியமாய்ப் புசிப்புத் தொழி
ல்களைப்பெற்று—இங்குணர்த்திடவுணராரிற்கும் - சாக்கிரத்திற் சிவன்
தத்துவாதிகேவதாத் துவாரத்தினாலே தத்துவங்களைச் சேட்டித்தறிவிக்க
வறியாரிற்பன். ஏ-று. (௯௦)

புருடனரூனேயறிவ னறிவிக்கவேண்டுவதில்லையென்
றவிகாரவாதிபேச நிராகரிக்கின்றார்.

புருடனேயறிவனாகிற்பொறிபுலனாகிபோதந்
தருவதெனறிவுமாயாதனுகரணத்திபற்றி
வருவதிங்குதியாகமலத்தினின்மறைந்துநிற்ப
னருவனாயிவற்றோடாளுமமைச்சருமரகம்போல்வன்.

இ-ள். புருடனேயறிவனாகில் - ஆன்மாவே சுவதந்திரனாகி யறியப்ப
டும்பொருளை யறிவனென்று நீசொல்லில்—பொறிபுலனாகிபோதந்தருவ
தென்—இந்திரியங்கள் சத்தப்பரிசுரூபரசுகந்தமுதற் பொருள்களினதுஞ்
னத்தை யுண்டாக்குவதேது (அதற்கொருகாரணம் வேண்டும், சொல்லு
வோங் கேட்பாயாக அந்தப்புருடன்)—அனுகியாகமலத்தினின்மறைந்து
நிற்பனருவனாய்—உருவிலியாய்த் தொன்றுதொட்டு ஆணவத்தினு லறியா
கிறப்பன் (அதனுலவனுக்கு)—அறிவு-ஞானம்—இங்கு - பெத்தனயிருக்
குமிடத்து—மாயாதனுகரணத்திபற்றிவருவது - மாயையினின்றுஞ் சிவனு
ண்டாக்கிக் கூட்டிய தூலசரீர சூக்குமசரீரங்களோடு பொருந்தி விளங்

கும். (முத்தனையிருக்குமிடத்து முத்தமைவதரமாத் திரத்திற் சிவசத்திமாத்திரத்தோடு பொருந்தி விளங்கி யெங்கும்விரிந்து வியஞ்சகத்தைத்திரும்ப விரும்பாம விருக்கும் அப்போது) — (இப்போது) இவற்றோடாளு மமைச்சருமரசும்போல்வன்-இந்தப் பொறிமுதலியவற்றோடு, மந்திரியு மிராசாவு மொப்பப் பொருந்தி வாழ்வன். (௩௧)

அப்படியிருந்தாலும் புருடனுக்கே முதன்மையென்பது போதிக்கின்றார்.

படைகொடுபவனிபோதும்பார்மன்னன்புகும்போதில்லீற்கடைதொறும்விட்டுவிட்டுக்காவலுமிட்டுப்பிள்ளையடைதருந்தனியேயந்தப்புரத்தினிலதுபோலான்மாவுடலினிலவத்தையைந்துமுறுமுயிராகாவலாக.

இ-ள். உயர்காவலாக - பிராணவாயுச் சரீரக்காப்பாக. மற்றது வெளிப்பொருள். (௩௨)

இராசாத் தனது பரிசார சனங்களைப்போல, வான்மாதத்துவதாத்துவிகங்களை நிறுத்துந்தான முனர்த்துகின்றார்.

சாக்கிரமுப்பத்தைத்துதுதலினிற்கனவுதன்னிலாக்கியவிருபத்தைத்துகளத்தினிற்சமுனைமுன்று நீக்கியவிதயத்தன்னிற்றுரியத்திரண்டுநாபி நோக்கியதுரியாதீதநுவலின்முலத்தினுன்றே.

இ-ள். இதற்குவகை சூத்திரமுடிவி லவத்தைவித்தாரத்தி லறியப்பண்ணுகிறோம். (௩௩)

சீழாலவத்தையைச் சொல்லி மத்தியாலவத்தையைச் சொல்லாநின்று சுத்தாவத்தைத் தோற்றறவு முரைக்கின்றார்.

அறிதருமுதலவத்தையடைதருமிடத்தேயைந்துஞ்செறிதருங்கரணந்தன்னிற்செயற்றெறுங்கண்டுகொண்ணீ பிவிவிளாநானத்தோரும்பிறப்பறவருளாலாங்கே குடியொடுமைந்தவத்தைக்கடுவர்க்கீடுகூட.

இ-ள். அறிதருமுதலவத்தை - சகலாவத்தையதனிடத்தில் மத்தியாலவத்தை தோற்றுமென்று பொருள். வித்தரிக்குமிடத்தில் வித்தரிக்கிறோம். (௩௪)

சுத்தாவத்தைச் சொருபஞ் சொல்லுகிறார்.

ஐந்துசாக்கிரத்தினுள் குகனவினிற்குமுனைமுன்று
வந்திடுந்துரியந்தன்னிவிரண்டொன்றுதுரியாதீதந்
தந்திடுஞ்சாக்கிராதியவத்தைகடானந்தோறு
முந்திடுங்கரணந்தன்னிற்செயறொறுமுணர்ந்துகொண்ணீ.

இ-ள். அந்தக்கரணதிப் பிரோக பிரணவ பஞ்சகலாசூபிகளா யிருத
யத்திருக்கின்ற சுத்தத்துவமைந்தையும் பற்றி யிருதயமுதற்பிரமரந்திர
முடிவாகவருஞ் சாக்கிராதிகளைந்தும், அகாராதியைந்துதொடங்கி மேற்
கீழ்முறைமையி லொவ்வொன்று குறைந்துவரும் அகாராதி ருபசுத்தவித்
தையாதி சிவத்துவமைந்தையு முறைமையிலுடைத்தாம்; வித்தரிக்குமி
டத்து வித்தரிக்கின்றோம். எ-று. (௩௫)

சொல்லிய கீழாலவத்தை மேலாலவத்தை யிரண்டி-
னது செய்தி யிசைக்கின்றார்.

இருவகைச்சாக்கிராதியவத்தைகளியல்புதானு
மொருவுகைகீழேநோக்கியுற்பவங்காட்டுமொன்று
பெருகமேனோக்கித்தீயபிறப்பறுத்திடுமியோகிற்
றருவதோர்சமாதிதானுந்தாழ்ந்துபின்சனனஞ்சாரும்.

இ-ள். யோகிற்றருவதோர்சமாதி - சாலம்ப சிவயோகசமாதி. - சன
னம் - அபிமதபுவனேசுர சாருபம். மற்றதுவெளிப்பொருள். (௩௬)

முன்சொல்லிய கீழாலவத்தை மத்தியாலவத்தை மே
லாலவத்தைகட்டுக் காரணவத்தைகளைத் தொகு
த்து வகுத்துரைக்கின்றார்.

கேவலசகலசுத்தமென்றுமுன்றவத்தையான்மா
மேவுவன்கேவலந்தன்னுண்மைமெய்ப்பொறிகளெல்லாங்
காவலன்கொடுத்தபோதுசகலனாமலங்களெல்லா
மோவினபோதுசுத்தமுடையனுற்பவந்துடைத்தே.

இ-ள். உண்மை - பசுத்தன்மை. மற்றதுவெளிப்பொருள்- (௩௭)

கேவலாவத்தையி லாத்மாவினது சொருபலக்கணந்
தோய்ந்த தடத்தலக்கணஞ் சாற்றுகின்றார்.

அறிவிலனமூர்த்தனித்தனராகாதிகுணங்களோடுஞ்
செறிவிலன்கலாதியோடுஞ்சேர்விலன்செயல்களில்லான்

சூறியிலன்கார்த்தாவல்லன்போகத்துக்கொள்கையில்லான்
பிறிவிலன்மலத்தினோடும்வியாபிகேவலத்திலான்மா.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௩௮)

சகலாவத்தையி லான்மாவின் திலக்கணஞ் சாற்று
கின்றார்.

உருவினைக்கொண்டுபோகபோக்கியத்துன்னல்செட்பல்
வருசெயன்மருவிச்சத்தமாதியாம்விடயந்தன்னிற்
புரிவதுஞ்செய்தங்கெல்லாயோனியும்புக்குமுன்று
திரிதருஞ்சகலமானவவத்தையிற்சீவன்சென்றே.

இ-ள். புரிவதுஞ்செய்து - விரும்புவதுஞ்செய்து. மற்றதுவெளிப்
பொருள்.

(௩௯)

சுத்தாவத்தையி லான்மாவின் திலக்கணஞ் சொல்லு
கின்றார்.

இருவினைச்செயல்களொப்பிலீசன்றன்சத்திதோயக்
குருவருள்பெற்றுஞானயோகத்தைக்குறுகிமுன்னைத்
திரிமலமறுத்துப்பண்டைச்சிற்றறிவொழிந்துஞானம்
பெருகிராயகன்றன்பாதம்பெறுவதுசுத்தமாமே.

இ-ள். இருவினைச்செயல்களொப்பில்-மலபரிபாகாதிக்கத்தினாலேபு
ண்ணியபாபப் பலோபகாராபகாரங்களிலே சமபுத்தி வந்துள்ளனவில்—
ஈசன்றன்சத்திதோய - சிவனது சத்திரிபாதம்வர—குருவருள்பெற்று—
தேகிகனது சீக்ஷாணக்கிரகத்தையடைந்து—ஞானயோகத்தைக்குறுகி -
(சுப்பிரபேதத்திற் சொல்லியபடிக்கு) சமாதியானங்களை முன்பின்ன
கப் பொருந்தி (சிவதன்மோத்தரத்திற் சொல்லியபடிக்குச் சாதிரமுக
மாய்ச் சிவனைப் பரோக்ஷஞானமாய்ப் பார்த்தல் தியானித்தல்களைப் பண்
னியென்றுமாம்)—முன்னைத்திரிமலமறுத்து- அனாதிமலமாயாகன்மங்களை
விட்டு—பண்டைச்சிற்றறிவொழிந்து - மலமாயாகன்மங்களாற் பண்ணப்
பட்டுத் தொன்றுதொட்வெருங் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவங் கிஞ்சிற்குத்திருத்துவத்.
தை நீங்கி—ஞானம்பெருகி-சருவஞ்ஞத்துவ சருவகர்த்திருத்துவருப சிவ
த்துவம் விரிந்து—நாயகன்றன்பாதம்பெறுவது - சிவசத்திசமான தனது
சுற்சத்தியைப் பொருந்துதல்—சுத்தமாமே - சுத்தாவத்தைதானேயாகும்
எ-று.

அவத்தைகளினது முறைமை யறைகின்றாம்.

கிரமத்திற் கேவலாவத்தை யென்றுஞ் சகலாவத்தை யென்றுஞ் சுத்
தாவத்தை யென்றுங் காரணவத்தை முன்று பிரகாரமாம்; அந்த முன்றி

ஐயுள்:—சகலாவத்தையிற் றத்துவ தாத்துவிக்களை மேல்விடுதன் முறை மையிற் கேவலாவத்தையைக் கீழ்த்தீண்டி முறைமையிற் செல்வது கீழா லவத்தை; கேவலாவத்தையைக் கீழ்விடுதன் முறைமையிற் சகலாவத்தை யைமேற்றீண்டி முறைமையிற் செல்வது மேலாலவத்தை; கேவலாவத்தை சகலாவத்தை யிரண்டையுந்தீண்டி மத்தியா யிருப்பது மத்தியாலவத்தை; கேவலாவத்தையைத் தீண்டாது சகலாவத்தை மாத்திரத்தைத் தீண்டி நிற்பது பிரோகாவத்தை; கேவலாவத்தை சகலாவத்தை க ளிரண்டை யுங் கீழ்முறைமையில் விட்டுச் சுத்தாவத்தையை மேன்முறைமையிற் றீண்டி முச்சிவத்துவாபி வியத்தி முறைமையி லுண்டாம் பொருட்டு, இருதயத்தினின்றும் புருவமத்திய துனிமட்டிற் கண்டத்தினின்றும் பிரம ரந்திர துனிமட்டிற் புருவமத்தியத்தி னின்றும் துவாதசாந்த துனிமட்டி லோரொட்டாக விருதயத்தினின்றும் துவாதசாந்த துனிமட்டிற்றான் இவைகளிற் போய்த் தவருவது நின்மலாவத்தையென்று பேர்பெற்றமே லாலவத்தை.

இப்படி காரணாவத்தை மூன்றுங்காரியாவத்தை யைந்துங் கூட்டி யெட்டுப் பிரகாரமாம். எட்டினுள் முறைமையிற் கேவலாவத்தா லக்க ணங் காண்பிப்பாம்:—விஞ்ஞான கைவல்லியத்திறுந், பிரளய கைவல் லியத்திறுந், நித்திய நித்திரா கைவல்லியத்திறுந், சிவதத்துவத் தான மாயிருக்கும் பிரணவ பஞ்சகலாவிர்ப்பூத வதிக்குமை முதலிய வைந்து வாக்கொடு கலைமுதற் பிருதிவி முடிவாகிய முப்பது கலைகள் மாயை மகா மாயையி னொடுங்கத்தான், தொழிலற் றிருக்கத்தான், மலகலுஷிதனாய்த் தான், மல கண்ம கலுஷிதனாய்த்தான், நித்திரா முத்திரிதத்தத்துவதாத்துவிக மலகண்ம மோக கலுஷிதனாய்த்தான், சுமமாவிருத்தல்.

சகலாவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம்:—திரும்பச் சுத்தாசுத்தகலை கள் கூடச் சுத்தபெத்தமுத்தனாயு மசுத்தபெத்தனாயும் சுத்த மாயாபுவனங் களிலேயு மசுத்தமாயாபுவனங்களிலேயும் போகத்தைப் புசித்திருத்தல். நித்திய பெத்தமத்தியநித்திரா கேவல நீங்க வப்போதப்போது போகத் தைப் புசித்திருத்தலுமாம்.

சுத்தாவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம்:—சுத்த சகலத்துவ மென்று முன்சொல்லிய வபரமுத்தியும் பரமுத்தியும் அந்த விருமுத்தியின் பொரு ட்பொசுனையுமாம்.

கீழாலவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம்:—நித்திய நித்திரா கேவலப் படு முறைமையிற் பூகமைந்தும், தன்மாத்திரை யைந்தும், சீவியாதிருப் பத் தூலசரீர சம்பந்த தாத்துவிகமா யிருக்கும் வாயுக்கள் பத்தும், சூக்கு மசரீர சம்பந்தத்தத்துவமாயிருக்கும் வாக்காதிகள்மேன்றிரியங்களைந்தும்கிரி,

உாசத்தியோடு கூடிய கன்மேந்திரிய தாத்துவிகக் கிரியையென்கின்றவச னுதியைந்தும், சூக்குமசரீர சம்பந்த தத்துவமென்கின்ற ஞானேந்திரிய மைந்தும், ஞானசத்தியோடு கூடிய ஞானேந்திரிய தாத்துவிக ஞானத் துக்கு விஷயமாகிய தாத்துவிக சத்தாதி யைந்தும், தத்துவமென்கின்ற வந்தக்கரணங்களுக்கும், புருடதத்துவ மொன்றும், ஆக முப்பத்தைந்துங் கேளாமற் கேட்டுத் தொடாது தொட்டுப் பாராது பார்த்து ரசியாது ரசி த்து மணவாது மணந்து இலாடத்திற் சேவித்து நின்றல் கீழாலவத்தையிற் சாக்கிரம்.

இந்திரியம் பத்துஞ் சேவியாதிருப்ப வாயுப்பத்தும், வசனாகியைந்தும், சத்தாதியைந்தும், மனமுதலந்தக்கரண நான்கும், புருடதத்துவமொன்றும் . ஆகவிரூபத்தைந்தும் நித்திரா மயக்கத்தினாலே யதுவென்பதை யிதுவென் றுபாசமாயறிந்து கண்டத்திற் சேவித்து நின்றல் கீழாலவத்தையிற்சொப் பனம்.

வாயுவொன்பதும், வசனாகியைந்தும், சத்தாதியைந்தும், மனமுதலங் தக்கரண மூன்றும், சேவியாதிருப்பப் பிராணவாயுவும் மனோவத்தாவியசேஷ சித்தமும் புருஷதத்துவமு மாக மூன்று மினிமேல் வருஞ் சாக்கிரத்தில் வசனிக்கப்படாத வத்துநிந்தனத்தைப் பண்ணி யிருதயத்திற் சேவித்துநிற் நல் கீழாலவத்தையிற் சுழுத்தி.

சித்தஞ் சேவியாதிருப்பப் பிராணவாயுப் புருஷதத்துவ மாகவிரண் டஞ் சரீரக் காப்புச் சூக்கும சிந்தனங் காண்பித்து நாபியிற் சேவித்து நிற் நல் கீழாலவத்தையிற் றுரியம்.

பிராணவாயுச் சேவியாதிருப்பப் புருஷதத்துவ மொன்று மினிமேல் வருஞ் சாக்கிரத்திற் சுகமாய் நானித்தினா பண்ணினே னென்பதனற் சூசிக்கப்பட் டாந்தர சரீர தமோமாத்திரத்தை விஷயீகரித்து மவுட்டிய த்துண் மூழ்கி வேதனத்தை யொழிந் தொழியாம விருக்குஞ் சிவதத்துவ கர்ப்பநாத மணந்த கலாகி கலுஷிதமாய்ப் பண்ணி யிலிங்கத்திற்சேவித்து நின்றல் கீழாலவத்தையிற் றுரியாதீதம்.

மேலாலவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம்:-கலாகி பஞ்சகஞ்சுக புரு ஷன் பிரணவ கலைகளைநின்றுட் போதமுலாவதி சூக்குமைக்குக் காரண மாகிய சிவதத்து வமென்கிற நாதத்தோடு கூடி. லிங்கத்தில் மலத்தோடு மணந்து சேவியாநின்றல் மேலாலவத்தையிற் றுரியாதீதம்; நிருவிகற்ப ஞா னமூல சூக்குமைக்குக் காரணமாகிய சத்திதத்துவ மென்கின்ற விந்து வோடு கூடி நாபியில் மாயையோடு மணந்து சேவியாநின்றல் மேலாலவத் தையிற் றுரியம்; சலிகற்ப ஞானமாதலுக் கியத்தன மாகாநிற்கும் நிரு விகற்ப ஞானமூல பைசந்திக்குக் காரணமாகிய சதாசிவ தத்துவமென்

கின்ற மகாரத்தோடுகூடி யிருதயத்திற் சித்தமூலப்பிரகிருதியோடு மணந்து சீவியாநிற்றல் மேலாலவத்தையிற் சுழுத்தி; சவிகற்ப ஞானமூல மத்திமைக்குக் காரணமாகிய வீசுரத்தவ மென்கின்ற உகாரத்தோடு கூடிக் கண்டத்தி லந்தக்கரணத்தோடு மணந்து சீவியாநிற்றல் மேலாலவத்தையிற் சொப்பனம்; பிறனுடைய செவிக்குட்போய்ச் சொல்லிய முறைமையில் சவிகற்ப ஞானத்தை யுண்டாக்கும் வைகரிக்குக் காரணமாகிய சுத்த வித்தியா தத்துவ மென்கின்ற அகாரத்தோடு கூடி யிலாடத்திற் புறக்கரணத்தோடு மணந்து சீவியாநிற்றல் மேலாலவத்தையிற் சாக்கிரம்.

மத்தியாலவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம்:—முன்கண்ட புருஷனைத் தூரத்திற் கண்டு நாமசாதிகளினது மறதி மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிராதிதம்; பெருமூச்சறைந்து விசாரித் தறிவோ மென்பது மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிரதூரியம்; முன்கண்ட விடமாத்நிரந்தோற்றுதல் மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிரசுழுத்தி; முன்னவ்விடத்திற் கண்டபுருஷனிலவென்பது மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிரசொப்பனம்; சந்தோஷத்தோடு பார்த்துக் கட்டிக்கொள்ளுதல் மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிரசாக்கிரம்.

பிரோகாவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம்:—பிரணவ பஞ்சகலாருபமா யிருதயத்திருக்கின்ற சிவதத்துவ மைந்தும் கலைமுதல் வித்தியாதத்துவமேழும், மாத்தமத்துவத்துக்குள் ளந்தக்கரணநான்கும், புறக்கரண மைந்தினு ஞாநபாதிக்குசிதமாயிருக்கின்ற வொன்றும், தன்மாத்நினைகளோடொற்றுமையாயிருக்கும் பூதங்க ளைந்திராதிக்குசிதமாயிருக்கின்ற வொன்றும், ஆகப் பதினெட்டித் தத்துவமுஞ் சீவியாநிற்பதுபிரோகாவத்தை; அந்தப் பிரோகாவத்தையிற் றத்துவங்களினது தொழில்முறைமை மானதப் பிரத்தியக்ஷப் பிரசங்கத்திலே காண்பித்தோங் கண்டு கொள்க. அந்தப் பிரோகாவத்தையிற் லொருபொருளைக் கண்டது சாக்கிரம்; நிச்சயித்தது சொப்பனம்; கலந்தது சுழுத்தி; அதிலாவேசந் தூரியம்; அகிலவசந் தூரியாதிதம்.

நின்மலாவத்தை யென்கின்ற மேலாலவத்தாலக்கணங் காண்பிப்பாம்:—அது வெகுபிரகாரமா யிருக்கும். அகிலொருபிரகாரங் காண்பிப்பாம்:—புறக்கரண மூட்கரணங்களோடு கூடத் தன்னைக்காண்பது சாக்கிரம்; புறக்கரண நீங்கி யுட்கரண விருத்தி மாத்நிரத்தோடு தன்னைக் காண்பது சொப்பனம்; உட்கரண நீங்கிச் சொல்லுதற் கரிதாயு மறிதற்கரிதாயுந் தன்னைக்காண்பது சுழுத்தி; சின்மாத்நிரமாய்த் தன்னைக்காண்பது தூரியம்; சிவனுக்கொப்பச் சிவத்துவாபிவியத்திமாஞகத்தன்னைக் காண்பது தூரியாதிதம்.

திரும்ப வதிலொரு பிரகாரங் காண்பிப்பாம்:—(பின்டத்து மண்டத்து முள்ளும் புறம்பும் அபரநாதம் அபரவிந்து பரநாதம் பரவிந்து ரூபமாய்ச் சத்தார்த்தமா யிருக்கின்ற சிவதத்துவமுதற் சுத்தவித்தை ஈறாகுஞ் சிவதத்துவ பஞ்சகருபியாகும் பிராசாத சோடச கலைகளைப் பற்றி வருவ தோரவத்தை ஞானசித்தியிற் சொல்லப்பட்டது.) மூலாதாரத்தைத் தொட்டு இருதயத்திற் பிராசாத மந்திரத்தினதற்பத்தி சாக்கிரம்.; கண்டமுதற் றுணம்பற்றிச் சமனாந்தமாகச் சின்மாத்நிராத்மா மணப்பமந்திரநடப்பது சொப்பனம்; உன்மனாரூபமாய் மந்திரமகாமாயையி லயித்தல் சுழுத்தி; உன்மனா சூனியந் துரியம்; உன்மனாமூலசுழுத்தித் தானத்துச் சின்மாத்நிராத்மாவாகிய வாத்தம் தத்துவமா யிருந்துன்மன்னியந்த துரியத்தானத்துப் பரமென்கின்ற பரமாத்மாவாகியவித்தியாதத்துவமா யிருந்து சிவத்துவாபிவியத்தி பொருந்திச் சிவமென்கின்ற சிவாத்மாவாகிய சிவதத்துவமாய் மாந்திரிகன திருத்தல் துரியாதீதம்.

திரும்பவதிலொரு பிரகாரங்காண்பிப்பாம்:—பிராசாத கலைகள்போலமுன்சொன்ன பிரகாரஞ் சிவதத்துவ பஞ்சகருபியாய்ப் பிராசாத கலாகப்பங்களா யிருக்கின்ற அகாராதி நாதாந்த பிரணவ பஞ்சகலைகளைத் தொட்டிருதயமுதற் றுவாதசாந்த வியாபகப் பிரமரந்திர முடிவாகும் பஞ்சாதாரத்துச் செல்லுந் தன்னையுஞ் சிவனையுஞ் சாக்கிராதி துரியாதீதாந்த சாக்ஷிருப பிரமாதி சதாசிவாந்த தேவதாகாரமாய்க் கண்டு அந்த அவத்தையைந்தும் விட்டுக் கடந்து போமிடத்துச் சமனாந்தத்தில் தற்காண்டல் சாக்கிரம்; தற்பரம்பார்த்தல் சொப்பனம்; தற்பரசமாவேசஞ் சுழுத்தி; தற்பரகோடியிற் றுக்குதல் துரியம்; தானதுவானது துரியாதீதம்.

திரும்ப வொருபிரகாரங் காண்பிப்பாம்:—(ஞானசித்தியிற் சொல்லியமூலாவத்தைக்குட் காண்பிக்கப்படும். அவாந்தராவத்தா பேதம் இரவுரவாதினரிற் காண்பிக்கப்பட்டது.) அது வருமாறு:—சாக்கிரசாக்கிரம் சாக்கிரசொப்பனம் சாக்கிரசுழுத்தி சாக்கிரதுரியம் காலபரம் அநீதம் பரதரிசனம் விச்சுவக்கிராசம் உபசாந்தம் சிவதரிசனம் சாயுச்சிய மென்னும் பேதத்தினு லிந்த மேலாலவத்தை பதினொரு பேதம். சாக்கிரசாக்கிரமுதற் காலபராந்த மாத்மசாக்கிரமுத லாத்மதுரியாதீதாந்த மாகிய வாத்தாவின தைந்தவத்தை; சாக்கிரதுரியமுதல் விசுவக்கிராசாந்தம் பரசாக்கிரமுதற் பரதுரியாதீதாந்த மாகிய பரணதைந்தவத்தை; பரதரிசனமுதற் சாயுச்சியாந்தஞ் சிவசாக்கிரமுதற் சிவதுரியாதீதாந்தமாகிய சிவனதைந்தவத்தை; சாயுச்சிய கோடிக்குட் டசதுரியமுதற் றுரியகற்பணைகள் விழுந்திருக்கு மேற்போகாது. அதற்குள்:—ஆத்மசாக்கிரங் காரியவிசுவவியாத்தியென்கின்ற காரியவிசுவரூபம்; ஆத்மசொப்பனங் காரிய விசுவக்கிராசம்; ஆத்மசுழுத்தி காரிய விச்சுவோபசாந்தி; ஆத்மதுரிய மாத்மதரிசனம்; ஆத்

மதுரியாதீத மாத்மசாயுச்சியம்; பரசாக்ரோங் காரணவிச்சுவ வியாத்தியெ ன்கின்ற காரண விச்சுவருபம்; பரசொப்பனங் காரண விச்சுவக் கிரா சம்; பரசுமுத்தி காரண விச்சுவோபசாந்தி; பரதுரியம் பரதரிசனம்; பர துரியாதீதம் பரசாயுச்சியம்; சிவசாக்ரோம் வாசனா விச்சுவ வியாத்தி யெ ன்கின்ற வாசனா விசுவருபம்; சிவசொப்பனம் வாசனா விச்சுவக்கிராசம்; சிவசுமுத்தி வாசனாவிச்சுவோபசாந்தி, சிவதுரியஞ் சிவதரிசனம்; சிவதுரி யாதீதஞ் சிவசாயுச்சியம்; சிவசாயுச்சியஞ் சித்திக்குமபொருட்டு ஆத்மசு முத்தி முதற் காலபரந்தர் தியானத்தானம்; அதீதமுதல் விச்சுவக்கிரா சாந்தஞ் சமாதித்தானம்; உபசாந்திமுதற் சாயுச்சியாந்தஞ் சாக்ஷாத்காரத் தானம், திரும்பவதிற் பிரமாதி பரநாதாந்தமாயி வத்துக்களிலே பாத தல் கிரகித்தல் தழுவத லாவேசித்தல் அவசமாத லைத்து மொவ்வொன் றாக் கைந்தவத்தையா யறியப்படும்.

திரும்ப முன்சொல்லிய விர்தப்பதினோரவத்தைகளைத் தனக்குள் வைத்த ஞானசித்தியில் மூலாவத்தை யைந்தினுட் லே சிவத்துவாபிவிய த்தி சூக்குமசிவத்துவாபிவியத்தி பரசிவத்துவாபிவியத்திகள் கிரமத்தில வரும்பொருட்டு மூவைந்து பதினெந்தவத்தைகாண்பிப்பாம்:—இருதயத திற் சிவபாவனை பண்ணுமிடத்துக் குவிந்து இருதயமூலமுத லிருதயாக் கிராந்தம் துவாதசாந்தத்திற் சிவபாவனை பண்ணுமிடத்து விரிந்து இருதய முதற் றுவாதசாந்தாந்தத்தான் வியாபித்திருக்கும் பூதாத்ம அந்தராத்ம தத துவாத்ம சீவாத்ம மந்திராத்ம சாலம்ப சிவயோகங்களிலொன்றிறுப்பூதா த்மாதி மந்திராத்மாந்த்மாத்தமாக்களைந்நில் மற்றநாலுமுன் வைத்தவொன றைச் சயம்பண்ணிராலம்ப சிவயோகம் பண்ணுமிடத்து, இருதயமுதற் புருவமத்தியாந்த மட்டாகத் தூலசாக்ரோதி தூலதுரியாதீதாந்த மாகிய வைந்தவத்தை தூலாத்ம தூலபர தூலசிவத் தோற்றமுன்னாகத் தூல சிவத்துவாபிவியத்தி தோற்றம் பொருட்டுக் காணப்படும்; கண்டமுதற் பிரமரந்திராந்த மட்டாகச் சூக்கும சாக்ரோதி சூக்கும துரியாதீதாந்தமா கிய வைந்தவத்தை, சூக்குமாத்ம சூக்குமபர சூக்குமசிவத்தோற்ற முன்ன கச் சூக்கும சிவத்துவாபிவியத்தி தோற்றம் பொருட்டுக் காணப்படும்; புருவமத்தியமுதற் றுவாதசாந்தாந்த மட்டாகப் பரசாக்ரோதி பர துரியா தீதாந்தமாகிய வைந்தவத்தை, பராத்ம பரபர பரசிவத் தோற்றமுன்ன கப் பரசிவத்துவாபிவியத்தி தோற்றம்பொருட்டுக் காணப்படும்; திரும்ப விதுதானே யோரொட்டாக முன்சொல்லிய மூலாவதையின் தக்கிர முமாம்.

பின்னொரு பிரகாரங் காண்பிப்பாம்:— இருதயமுதற் றுவாதசாந்தா ந்தமாகமுன்சொல்லிய விர்தப்பதினெந் தவத்தைகளைத் தனக்குள் வை த்த மூலாவத்தை யிருதயமுதற் றுவாதசாந்தாந்தத் தொட்ட பிரமரந்திரா

ந்தமாகப் பூதாத்மா வென்கின்ற பஞ்ச பூதங்களிலே காண்க; பஞ்ச பூதங்
களோடுகோத்த பஞ்ச கலைகளிலேதான் காண்க; பஞ்ச கலைகளோடு கோத்
து ஐந்துபகுப்பாய்த் தத்துவாத்மா வென்கின்ற தத்துவங்களிலே தான்கா
ண்க; பஞ்சகலைகளோடு கோத்த அந்தராத்மாவென்கின்ற அதிருக்குமாத்மி
வைகரியந்தமாகிய பஞ்சவாக்குகளிலேதான் காண்க; பஞ்சகலைகளோடு
கோத்த தூலதர தூலகுக்கும ரூக்குமதர ரூக்குமதம சீவாத்மாவென்கின்
றவகங்காரங்களிலேதான் காண்க; (பஞ்சகலைகளோடு கோத்த மந்திராத்
மா வென்கின்ற மந்திர கலைகளிலே மூலாவத்தை ஞானசித்தி வசனப்படி
முன்புதானே காண்பித்தோம்.) இப்படி காண்பித்த சுத்தாவதநா பேதங்
கெல்லாஞ் சாக்கிராதி துரியாதீதாந்தமாய் முன்சொல்லிய அசுத்தமாகிய
கீழாலவத்தை யைந்தையு முறைமையிற் சயம்பண்ணும் பிரததியாகா
ரந் தாமண தியானஞ் சமாதி சாக்ஷாற்கார மென்கின்ற வங்காங்கியோக
ரூபமாகுஞ் சாக்கிராதி சுவப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமென்கின்ற
அவத்தை யைந்தா யொன்றாயிருக்கின்ற சுத்தாவத்தை யொன்றிலேசுருக்
கப்படும்.

(சு0)

நா ன் கா ஞ் சூ த் திர ம்.

மு ன் றி ன் று.

ஆ திருவிருத்தம் ௨௩௨.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

இவ் வான்மாக்களிடத்துத் தமதுமுதல் உபகார முண
ர்த்துகின்றார்.

பொறிபுலன்கரணமெல்லாம்புருடனாலறிந்தான்மாவை
யறிதராவலையேபோலவான்மாக்களானே, ந்ருமெங்குஞ்
செறிதருஞ்சிவன்றனாலேயறிந்திடுஞ்சிவனெக்காண
வறிதருஞ்சிவனையெல்லாமறிந்தறிவித்துநிற்பன்.

இ-ள். பொறிபுலன்கரணமெல்லாம்புருடனாலறிந்து - பொறி - பஞ்
சேந்திரியங்க ளாகிய புறக்கரணங்கள்—கரணம் - மனநிர்ணாகாகிய வுட்
கரணங்கள்—புலன் - விடயங்கள்—புருடனால் - ஆன்மாவால்—அறிந்து
(சிற்சத்தியோடு புணர்ந்துணர்தலா லறிந்தென் றுபசரிக்கப்பட்டது)—
ஆன்மாவை - பிரேரகனாகியபுருடனை — அறிதரா - காணு — அவையே
போல - அந்த விருவகைக் கரணங்கள்போல—ஆன்மாக்கள்—அனைத்து

ம் - எல்லா விஷயங்களையும்—எங்குஞ்செறிதருஞ்சிவன்றனாலே - எவ்விடத்தும் பரிபூரணஞ் யிருக்கு மீசரனாலே—அறிந்திடும் - (துல ருக்குமபா சரீரங்களைப் புணர்த்திப் போதிப்ப) உணரும்—சிவனைக்காணு - பிரோகணங்கீற்கு மீசரனைப் பாரா—அறிதருஞ்சிவனே - சுவதந்திர வறிவனாகிய வீசரனே — எல்லாமறிந்தறிவித்துநிற்பன் - முன்சொல்லிய முறைமையிற் சகலமு முணர்ந்துணர்த்தி யிருப்பன். எ—று. (உ)

அருகன் ஈசரனறிவிப்பனாகில் அறிவனைவர்க்கு மொருபடித்தாக வேண்டுமென்ன மறுத்தனாக்கின்றார்.

இறைவனேயறிவிப்பானேனீண்டறிவெவர்க்குமொக்குங்குறைவதிகங்கடத்தங்கன்மமேற்கோமான்வேண்டாமுறைதருசெயற்குப்பாருமுளரிகட்கிரவியும்போலறைதருதத்தங்கன்மத்தளவினுக்களிப்பனாதி.

இ-ள். இறைவனேயறிவிப்பானேல் - சிவனே போதிப்பனாகில் — ஈண்டறிவெவர்க்குமொக்கும்—இவ்விடத் துணர்வெல்லார்க்கு மேறாது குறையா தொத்திருக்க வேண்டும்—குறைவதிகங்கடத்தங்கன்மமேல் - அறிவின துயர்ச்சி தாழ்ச்சி புண்ணிய பாவ பாகத் தாரதம்மியத்தா லென்று நீர்சொல்லில் — கோமான்வேண்டா (ஒருகாரியத்துக் கிருகாரணங்கற்பிப்பது கற்பனா கவுரவமெனுந் தோஷம் வருமாதலால்) ஈசுவரன் அறிவிப்பனென்பது சொல்லவேண்டுவதில்லை—(சத்தியம் நீசொல்லியது. அனைகாந்திகனயிற்று அதெப்படி ?)—முறைதருசெயற்குப்பாரும் - மந்தநீவிராதி தொழிற்கு மந்தநீவிராதி பலம்பலிக்கும் பொருட்டு வேறு காரணமாகிய பூமியும்—முளரிகட்கு - (பக்குவமுறைமை தப்பாதலருந்) தாமரைப் பூவுக்கு—இரவியும்போல் - சூரியனுமொப்ப—ஆதி - ஈசுவரன்—அறைதருந்தத்தங்கன்மத்தளவினுக்களிப்பன் - சொல்லப்பட்ட பலவித பக்குவ சககாரி கன்மங்களைப் பின்பென்றுயிர்களைப் போதிப்பன்.எ-று.

கீர்த்தா வறிவிக்க வேண்டுவதில்லைக் கன்மத்துக் கீடாக வான்மாத்தானே யறிவெனென்ன மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

அறிந்திமொன்மாவொன்றைமற்றொன்றிலறிதலானுமறிந்தவைமறத்தலானுமறிவிக்கவறிதலானுமறிந்திடுத்தன்னையுத்தானறியாமையானுந்தானேயறிந்திமெறிவனன்றாமறிவிக்கவறிவனன்றே.

இ-ன். அறிந்திடுமான்மா - அறியுந்தன்மையை யுடைய வயிர்—ஒன்
றை - (சத்தமுதலிய விடயங்களி) லொருவிடயத்தை—மற்றொன்றால்—
(சோத்திர முதலிய விந்திரியங்களில்) ஒரிந்திரியத்தால் — அறிதலா
னும் - உணர்தலானும்—அறிந்தவைமறத்தலானும் - உணர்ந்த சத்தமுத
லிய விடயங்களை மலத்தோடு தமோருணம் மருவ நினைவறுதலானும்—
அறிவிக்கவறிதலானும் - அறிந்தவன் போதிக்க வுணர்தலானும்—அறிந்
திடுந்தன்னையுந்தானறியாமையானும் - தன்னை நானென்று சுவசங்வேத
னப்பிரத்தியட்சத்தினம் கிஞ்சிஞ்ஞ கர்த்தாவாகி யறிந்தாலுஞ் சருவஞ்
ஞயுஞ் சருவ கர்த்தாவாயுஞ் சிவனைப்போலிருக்குந் தன்னை யுள்ளபடி
யுணரா திருத்தலானும்—தானேயறிந்திடுமறிவனன்றும்- மலஞ் சிற்சத்
தியை மறைத்தலால் மறைப்பில்லாத முத்தியிற் சுவதந்திர வறிவனான
லும் பெத்தத்திற் சுவதந்திர வறிவ னல்லவாம்—அறிவிக்கவறிவனன்றே
- சிவன் பரதேக சூக்குமதேக தூலதேகமாகுந் திரிதேகங்களைக் கூட்டி
ப் போதிப்பத் கிஞ்சிஞ்ஞ யிருப்பன்றானே. எ—று. (ச)

சிவன் போதிக்கு முறைமையைப் போதிக்கின்றார்.

கருவியாற்பொருளாற்காட்டாற்காலத்தாற்கருமத்தன்
லுருவினாலவா னூலாலொருவனுணர்த்தலானு
மருவனுயன்மைதன்னிலறியாமெறிற்றலானு
மொருவனேயெல்லாத்தானுமுணர்த்துவனருளினாலே.

இ-ன். கருவியால் - பிரகிருதி குணத்தவ நீங்கலாகக் கலாதத்துவ
முத விந்திரிய மீரூகுங் கரணங்களால்—பொருளால் - பூததன்மாத்தினா
முதலிய தத்துவத்துதித்த தாத்துவிக மாலை சந்தன மகளிர் முதலிய போ
க்கிய வத்துவினால்—காட்டால் - சூரியப் பிரகாசமுதலிய வெளியால்
—காலத்தால் - நீயதிதுணையாகுஞ் சூக்கும காலத்தவப் பிரேரண சகா
ய தூலகாலத்துவ காரியமாகிய செல்காலம் நிகழ்காலம் வருங்கால மெ
ன்கின்ற காலத்தால்—கருமத்தன்னால் - புண்ணிய பாவமென்கின்ற வதி
ருட்டத்தால்—உருவினால் - (கருவியாலென்பது சூக்குமதேகத்தாலென்
று பொருளாகையால், உருவினாலென்றது) தூலசரீரத்தால் —அளவால்—
(கருவியாலென்றது கொண்டு பொருள் மறைப்புப் பொருந்தாத கரு
விகலக்குஞ் சிற்சத்திப் பிரத்தியக்ஷஞ் சித்தித்தலால் இவ்விடத்தளவினா
லென்பது) பொருள்மறைப்புப் பொருந்திய சருவிகலக்கு மிவிங்கஞ் சே
ர்ந்த) சிற்சத்தி யனுமானத்தால்—தூலால் - பொருள் மறைப்புப் பொ
ருந்துங் கருவிகலக்குஞ் சத்தஞ் சார்ந்த சிற்சத்தியாகு மாகமத்தால்—ஒரு
வனால் - ஆகமத்தடங்கு முலோக வாதத்தால்—உணர்த்தலானும் - போ
தித்தலானும்—உண்மைதன்னிலருவனறியாமெறிற்றலானும் - கேவல

த்துத் தூல ரூக்ரும பர தேகங்க ளில்லாதிருக்கவுஞ் சுவதந்திர வறிவனா
ய்த் தோற்றா திருத்தலானும் (சிவன் முத்தி வியத்தி பண்ணுமிடத்துக்க
ருவியின் மறையாது பண்ணி யுணர்த்தி நிற்றலானு மென்று பொருள்)—
ஒருவனே - ஒப்பற்ற சிவனே - எல்லாத்தானும் - சொல்லிய கருவி மு
தலியவற்றால்—அருளினாலே - அவற்றின் மறைந் தவற்றைச் செலுத்து
ஞ் சிவசித்தியால்—உணர்த்துவன் - போதிப்பன். எ—று. (௫)

சிவன் கலாதத்துவாதி கருவிமுதலிய விளக்குக் கல
ப்பின்பி நன்மல சிற்சத்தி மாத்திரத்தாற் சுவதந்
திர வறிவனா யிருப்பனென்பது தோற்றுவிக்கின்
றார்.

கருவியும்பொருளுங்காட்டுங்காலமுங்கன்மந்தானு
முருவமுமளவுநூலுமொருவனுமுணர்த்தவின் நி
யருவனாகிலமெல்லாமறிந்தவைபாக்கிவெறு
யொருவனையுயிர்கட்கெல்லாமுயிருமாயுணர்த்தினிற்பன்.

இ-ள். வெளிப்பொருள். (௬)

சிவன் தெட்சித்துக்களைச் சேட்டித்தாலும் மாயைமு
தலிய சடபடார்த்தத்தோடு விகாரதோஷமும் ம
சேதனதோஷமும் வருமாதலாம் சங்க்யாக சம்பந்
தியா யிரான் ; மாயைமுதலிய வத்துவு மவனி
டத்தசேதனதோஷம் வருமாதலாம் சமவாய சம்
பந்தியா யிராது; விகாரதோஷமும் மேகாற்றம்ப பிர
சங்கமு முறைமையில் வருமாதலா லாற்றமாக்களி
டத்து மவ்விருவகைச் சம்பந்தியா யிரான்; காந்த
ஞ் சன்னிதி மாத்திரத்தா லிரும்பிற்போற் சித்த
சித்துக்களைத் தொடாது சங்கற்ப சத்திரூப விஷ
யிகரித்தலாகிய தனது சன்னிதி மாத்திரத்தாற்
சித்தசித்துக்களிற் காரியங் காணுமென்று செப்பு
கின்றார்.

இறைவன் நன்சன்னிதிக்கணுலகின்றன்சேட்டையென்னு
மறைகளுமறந்தாய்மாயைமருவிடான்சிவனவன்கண்
ணுறைதராதசேதனத்தாலுருவுடையுயிர்கட்கெல்லா
நிறைபரன்சன்னிதிக்கண்ணெனர்த்திக்குமன்றே.

இ-ள், வெளிப்பொருள்.

(௭)

சீரீரிகட்கே கர்த்திருத்துவங் காணப்படுதலாற் சீரீரமி
ல்லாத பரசிவனாற் பிரபஞ்சங் காரியப்படு முறை
மை யெப்படியென்ன, ஆம்மாவினது சங்கற்ப
மாத்திர சன்னிதானத்தாற் றனதுசீரத்தில்டத்
தவிருததல் முதலிய காரியங் காணப்படும். அது
போலச் சிவனது சங்கற்ப மாத்திர சன்னிதான
த்தாற் றனது சீரமாக வுபசரிக்கப்பட்ட பிரபஞ்
சத்திற் சிருட்டிமுதலிய காரியங்கள் காணப்படு
மென்றும், பின் னந்தச் சிருட்டி முதலிய கிருத்தி
யஞ் சிவனிடத் தசைதவில்லாமற் பிரபஞ்சத்தி
லசைதலாய்த் தோற்றுமதேநடனமென்றுஞ்சொ
ல்லுகின்றார்.

உலகமேயுருவமாகயோனிகளுறுப்பதாக
விலகுபேரிச்சாளுனக்கிரியையுட்கரணமாக
வலகிலாவுயிர்கட்கெல்லாமிருபயனாகவைந்து
நலமிருதொழில்களோடுநடகநடிப்பனாதன்.

இ-ள். உலகமேயுருவமாக - தாத்துவிக சூக்குமதேக தத்துவ புவன
பென்னதேகச் சிறப்புப் பொதுச்சிறப்புப் பிரபஞ்சமே யுபசார கற்பனை
காட்டிய தூலசீரமாக, அல்ல தந்தப் பிரபஞ்சத்துப் பரந் தப்பிரதேசத்
திருக்கு மிந்திகை தீபிகை ரோசிகை மோசிகை ஊர்த்துவகை யாகித் தி
வ்வியலிங்கத் திருக்கு நாதாந்த சூக்குமாத் சத்திகலாகர்ப்ப வபரநாத பஞ்
சகலா புஞ்சமேதான் உபசார கற்பணைகாட்டிய தூலசீரமாக, அல்ல த
ந்த விருசரீரோபாதியுற்ற வீசானி பூரணி யார்த்தி வாமை மூர்த்தி யெ
ன்கின்ற வட்டத்திறிங்சற் கலாபேத பஞ்சசத்தி கலையேதான் உபசார
கற்பணைகாட்டிய தூலசீரமாக—யோனிகளுறுப்பதாக - தேவ நர மிரு
க பசு பட்சி முதலியவற்றிற்றுலசரீரங்க ளுபசார கற்பணை காட்டிய புற
வுறுப் பவயவங்களாக, அல்ல தவ்வுறுப்புபாதியுற்ற அனந்த சத்திகளேதா
ன் உபசார கற்பணைகாட்டிய புறவுறுப் பவயவங்களாக, வியாபினி வி
யோமரூபை யனந்தை யனதை யனசிருதை யாகியதிவ்வியலிங்கத்துச்ச
த்திருக்கு மபரநாத பஞ்சகலா புஞ்ச முபசார கற்பணை காட்டிய புறக்
கரணங்களாக, அல்ல தந்த விர்திரியோபாதியுற்ற ஆரணி செனனி ரோ
தயித்திரி யென்கின்ற திரிசத்தி கலையேதான உபசார கற்பணை காட்டி
ய புறக் கரணங்களாக—இலகுபேரிச்சாளுனக்கிரியையுட்கரணமாக - தி
வ்விய லிங்கத்துச்சந் தாக்கி யிருக்குஞ் சமனாகலையுபசார கற்பணைகாட்டி

ய அந்தக்கரணமாக, அல்ல தந்தச் சமனாகலை யுபாதியுற்ற வாதிசத்தி முன்பின்குபப் பிரகாசித்துப் பெரிதாகு மிச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி திரிகலா புஞ்சந்தான் உபசார கற்பனை காட்டிய அந்தக்கரணமாகப் புறக்கரண முட்கரண மிரண்டு குக்குமதேகமாதலால் உன்மனை யுபசார கற்பனைகாட்டிய பரதேகமாக, அல்ல தந்த வன்மனை யுபாதியுற்ற பராசத்திதான் உபசார கற்பனை காட்டிய பரதேகமாக, இப்படி விசுவசரீர வயிந்தவசரீர சாத்தசரீரத்தினால்—அலகிலாவயிர்கட்டுகெல்லாமிருபயகுக - எண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்குக் கெல்லாம் பக்குவாபக்குவம் பார்த்துப் புத்திமுத்திக ஞண்டாகும் பொருட்டு — ஐந்துலமிரு தொழில்களோடுநாடகநடிப்பதைன் - சிவன் பஞ்ச கிருத்திய நிருத்தம பண்ணுவன். ஏ-று. (6)

சிவன் அவ்வாறமவர்க்கத்துக்கு மலத்தின தபக்குவம்
பக்குவம் பார்த்து முறைமையிற் சிற்றறிவு பேரா
றிவு சிற்சத்தியில் விளங்கப்பண்ணி முறைமையிற்
போகமோகங்களைப் புணர்த்துவனென் றுணர்த
துகின்றார்.

தெரிந்துகொண்டொரோவொன்றாகச்சென்றைந்துபுலனும்
புரிந்திடுமுணர்வினோடுபோகமுங்கொடுத்தியோனி [பற்றிப்
திரிந்திடுமதுவுஞ்செய்துசெய்துகண்டியிர்கட்டுகெல்லாம்
விரிந்திடுமறிவுங்காட்டிவிட்டையுமனிப்பன்மேலோன்.

இ-ள். ஒரோவொன்றாக - ஒவ்வொன்றாக—தெரிந்துகொண்டு - விசாரித் தையர்கிரிவற்ற வறிவுக்குக் கிரகிக்கும்படி. பண்ணி—சென்றைந்துபுலனும்பற்றி - பஞ்சேந்திரியவழி யறிவுவிளங்கச் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தங்க னோடு சம்பந்தித்து—புரிந்திடுமுணர்வினோடு - மாலையிது சந்தனமிது வனிதையிவள் பாம்பிது தேளிது முள்ளிது விடமிது உதிரமிது என் றென்றென்றிற் பண்ணிடும் புறத் தத்தியவசாயத்தி னசெதங்கிச புத்திவிருத்தி செதங்கிச சிற்சத்தி விருத்தி மிச்சிர சிற்றறிவோடு—போகமுங்கொடுத்து - (திரும்ப வதனாற் புத்தியில், மாலேமுதலானவற்றி லொவ்வொரு வத்துப் பிரதிவிம்பத்தாற் பரிணமித்த சுக துக்க மோகங்களிற் சுகமிது துக்கமிது மோகமிது வென்றுட்சுகதுக்கமோகமயமாய் வருமுள் ளத்தியவசாயத்தினது செதங்கிச சிற்சத்தி விருத்தியசெதங்கிச புத்திவிருத்தியி லழுந்தி வித்தியாதத்தவ மாத்திரத்தோடு கிளம்பி யதின்மேல் விழுந்து பிரிக்கரிதாய் விளங்குஞ் சிற்சத்தி விருத்தி விளங்குதலாகிய) போகத்தையுங் கொடுத்து—விரிந்திடுமறிவுங்காட்டி - (சருவஞ்ஞத்துவ சருவகர்த்திருத்து வலக்கண சிவத்துவரூப சிற்சத்திவிருத்தி யென்கின்ற)

பேரறிவு பெருந்தொழில்களை வினக்கி—வீட்டையுமளிப்பன் - தனக்கொப்பாகிய மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பன். மற்றதுவெளிப்பொருள். (அ)

கூடகாரியம் பண்ணுமிடத்துக் குலாலனுக்குத் தண்ட
சக்கிராதிபோலச் சிவனுக்குப் போகமோக்ஷகாரி
யம் பண்ணுமிடத்துப் பின்னகரண மில்லைச் சகச
சத்தியே கரணமென்று சாற்றுகின்றார்.

அருளதுசத்தியாகுமரன்றனக்கருளையின்றித்
தெருள்சிவமில்லையந்தச்சிவமின்றிச்சத்தியில்லை
மருளிணையருளால்வாட்டிமன்னுயிர்த்தகளிப்பன்கண்கட்
கருளிணையொளியாலோட்டுமிரவியைப்போலவீசன்.

இ-ள். அரன்றனக்கு - சிவனுக்கு—அருளது - மலமுத்தி சிவத்துவ
வியத்திருப வனுக்கிரக கிருத்தியமாவது—சத்தியாகும் - சிவனதுசாம
ர்த்தியமாம் (சத்தியின தருளாகிய தொழில் சத்தியாகாதாதலால், ஆகு
பெயராக்கி) அருளை - அனுக்கிரக கிருத்தியத்தை (பண்ணுமது சத்தியெ
ன்று தொகைப்பொருள் விரித்துப் பொருள்கொள்க)—அருளையின்றித்
தெருள்சிவமில்லை - பிறபொருட் பிரகாசமாகிய தீபசத்தியே தற்பொ
ருட் பிரகாசமாகிய தீபமாயிருத்தல்போற் றுதாற்றிய சமவாய சம்பர்
தியாய்த் பிறபொருளறிவாகிய சத்தியே தற்பொருளறிவாகிய சிவமுமா
யிருத்தலா லவ் வனுக்கிரகத்தைப் பண்ணுஞ் சத்தியினின்றும் பிரித்துப்
பக்குவாற்றம் சிற்சத்தியின தறிவுதொழில்களைத் தனது சத்தியாகிய கரண
ததா லலர்த்துஞ் சிவமெனு மொருபொருள் தரிசிப்பதின்று—அந்தச்சிவ
மின்றிச்சத்தியில்லை - (தற்பொருட் பிரகாசமாகிய தீபமே பிறபொருட்
பிரகாசமாகிய தீபசத்தியுமா யிருத்தல்போற் றுதாற்றிய சமவாய சம்பர்
தியாய்த் தற்பொருளறிவாகிய சிவமே பிறபொருளறிவாகிய சத்தியாயு
மிருத்தலால்) அந்தச் சிவத்தினின்றும் பிரித்துச் சத்தியெனு மொருபொ
ருள் சாதிப்பதின்று (இப்படியிருக்குஞ் சத்தியே கரணமென்று சாதித்தி
ருத்தலால்)—கண்கட்கருளிணையொளியாலோட்டு மிரவியைப்போல்—
ஈசன் - சிவன்—மன்னுயிர்க்கு - நிலைபெற்ற பக்குவாற்றமாவினது சிற்சத்
தியாகிய திருட்டிக்கு—அருளால் - அனுக்கிரகசத்தியால்—மருளிணைவா
ட்டி - மறைக்கு முறைமையுடைய மலசத்தியைத் திரும்பு முறைமை
யுடையதாகச் செய்து (இருணிக்கத்தாம் கண்ணொளி காண்பதுபோ லெ
ன்ப தேகதேசவுவமை, வியத்திருத்தியமின்றி யொளிகாணப்படுதலால்,
ஏன்றதில் விருப்பமின்றிப் படலமுத்தி கிருத்திய மாத்திரத்தாம் காணாதி
ருந்து பின்பு வாசனமுத்தி தேசோபவியத்திகளை முறைமையி லுண்டாக்
கும் அஞ்சன சேவோத்தேசன கிருத்தியத்தாம் கண்ணொளி விளங்கிக்

காணப்படு மதுபோல வென்பதே முற்றுவமை யென்றெண்ணி மலமுத்தி
மாத்திரத்தாற்காணுகிடுத்து மலவாசனமுத்தி சிவத்துவாபிவியத்திகளைச்
சர்ப்பகஞ்சுக முத்தி சர்ப்பசரீரவியத்திபோற்சடிதிமுறைமையிலுண்டாக்
கும்யோசனாகுதியோடு தத்தவியத்தி யாகுகி இருத்தியத்தாற் சிவத்துவம்
விளங்கிக் காணுமென்று கழறுகின்றார்)—அளிப்பன (என்று) - விரிந்திடு
முணர்வுங்காட்டிலீட்டையுமளிப்பன் என்றுமுன்சொல்லியபடி மலமுத்தி
இருத்தியத்திற்பின் வாசனமுத்தி சிவத்துவவியத்திகளைத் தூல குக்கும்
பர தாரதம்மியக் கிரம கிருத்தியத்தாற் பெருந்தொழில் பிரியாதபேரறிவு
பெருக்கிச் சிவத்துவ வினக்கஞ் செய்வன், ஏ-று. (க)

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

மு ற் றி ற் று.

ஆ திருவிருத்தம் உசக.

ஆறாஞ் சூத்திரம்.

இப்படி யுபகரிக்குஞ்சிவம் அறியப்படும் பொருளோ
வன்றோவென விரண்டிபகைமு மிசையாதெனவி
சைக்கின்றார்.

அறிவுறும்பொருளோஊீசனறிவுறுதவனோவென்னி
லறிபொருளசித்தசத்தாமறியாததின்ருமெங்குஞ்
செறிசிவமிரண்டுமின் நிச்சித்தொடுசத்தாய்நிற்கு
நெறிதருஞ்சத்தின்முன்னரசத்தெலாநின்றிடாவே.

இ-ள். ஈசன் - சிவன்—அறிவுறும்பொருளோ - (சாத்திய சிவயோகி
யாகுஞ் சிவாகமிக்கப்பிரத்தியக்ஷைக்குறிப்பிரோக்ஷலக்கண ஞானத்தால்,
சித்தசிவயோகிக்குப் பிரத்தியக்ஷைக்குறி யபரோக்ஷ லக்கண சாக்ஷாற்கார
ஞானத்தால்) அறியப்படும் பதார்த்தமோ—அறிவுறுதவனோ - அறியப்
படும் பொருளல்லவோ—என்னில் - என்று வினாவில் (இவ்விரண்டுபகை
த்துள்)—அறிபொருள் - அறியப்படும் பொருள்—அசித்தசத்தாம் - அசித்
தாம் - சடமாம்—அசத்தாம் - (சுத்தமாயை சுத்தமாயையினது காரியமெ
ன்கின்ற காரண காரியப் பொருள் சுத்தமென்று சொல்லப்படு மாகிலுஞ்
சித்தைக்குறித்து அதுவுமசுத்தமாதலால்) அசத்தாம். (அசத்தென்பதற்
கு இவ்விடத்து அசுத்தமென்று பொருளுரையாது, அசத்தியமென்று
பொருளுரைக்கில் வேதாந்தமாய்விடும். அநித்தியமென்று பொருளுரைக்க

கில் அறியப்படும் பொருளாகிய மாயை மலம் மகாமாயையெனும் பரமகாரணப்பொரு ளறியப்படுதலாலரித்தியமாய்விடும்.)—அறியாததின்மூலம்—அறியப்படாதபொருள் முக்காலத்தில்லா முயற்கோடுபோல வசத்தியமாம்—எங்குஞ்செறிசிவம் - எல்லாப்பொரு ளுள்ளும்புறம்பும் வியாபித்திருக்கு நிருபாதிதாந்ம வாக்கமாகுஞ் சிவம் சிவமாஞ்சிவம் வியத்தியத் துவைதத்தா விருசிவம் ஒப்பாகுஞ் சாத்நியத்துவைதத்தா லொருசிவம்—இரண்டுமின்றி - அறியப்படும்பொரு ளறியப்படாத பொருளன்றி—சித்தொசெத்தாய்நிற்கும் (நிற்குமென்ப தறியப்படுமென்று பொருள். சிவயோகியல்லா வுலகத்தாரிடத்தில் மலகன்மமாயாகாரிய கலாபுத்தியாகிகலோபாதி மகாமாயா காரிய வாக்குக்கலோபாதிபற்றி யதுகங்கையிது காவேரி யறிபவ னது விது வல்லாநான் தேவதத்த னென்பது முதலாயுதிக்குஞ் சலிகற்ப ஞானமெனுஞ் செயற்கைச் சிற்றுச்சுட்டறிவின் சற்றுந்தோன்றாதிருந்தாலுஞ் சித்தசிவயோகிபோற் சித்தசிவயோகியாய்ச்சருவபதார்த்தமுஞ் சாக்ஷாந்கரித்துப் பார்க்க விச்சிக்குஞ் சாத்நிய சிவயோகியிடத்திற் கண்ணொளிமுதலிய கரணமுதற் புறகாருவிப் பிரத்தியக்ஷ மிசையாது. சிவாகமவெழுத்துக் கண்ணிசைவுபற்றி மலவிருன்மறைப்பைச் சிறிது சிந்துங் கலைவிளக்குமுதலிய வுட்கருவிபொருந்நிவசாதிபி தித்தழற் சிவாகமவாக்கியப் பொருள்வழி செல்லுஞ் சிவசத்திவிளக்கிய பிப்பிரமாண சிற்சத்தியினது செயலாயுந் தனதுசெயற்கைச் சிற்றுச்சுட் றிவினு ளற்றற்றுச் சுட்டுவிட்டுச் சருங்கி விரிந்துகிப்பதாயும், பிரத்தியக்ஷமல்லாப் பரோக்ஷமென்று வடமொழிபடிக்கும் படர்க்கைச் செயற்கைப் பேரறிவாயும், நாதப்பிரகாசிச் சுத்தவித்தை சுத்தகலைகளை யுள்ளுறைசோதியாய் வைத்த புத்தியகங்காரங்கலினது போதகருவப பிரவாகந்தோய்ந்துசலிகற்பமாயிருக்கு மறிவின் பசிதாகமணமுதலிய பொருள்போல அது விது நானென்றுதிக்குஞ் சிற்றுச்சுட்டறிவினும் சுட்டி யறியப்படாதாகிலும், அத்தப் பசிதாகமணமுதலிய பொருளிதுபசியிதுதாக மிதுமணமென்றொருபிரகாரம் புரித்தறியாம லறியப்படுமதுபோல, அதுசிவம் நான் சிவமென்றொரு பிரகாரம் புரித்தறியப்படும் பொருளை யறிபொருளாய்ப் பரோக்ஷமாய்க் குருப்போதிக்கக் கேட்டுச் சித்தித் தறியாமலறியப்படும். சித்தசிவயோகிக்குச் சிவசத்திமனத்துணைச் சிற்சத்தி சாத்நியத் தியானமுற்றிய சமாதிமுகிழ்க்குஞ் சாக்ஷாந்காரத்தில், அப்படி இருசியமின்றிச் சித்திருக்கிருத்து ரூபமா யறியப்படும். நோசொல்லிய தெல்லாந்பொருள்தானே, சூக்குமவிசாரத்தா னுக்கிக்கப்பட்டது; அடில் முத்தாத்தமாக் களுக்குஞ் சிவசமசாமர்த்தியஞ் சித்தித்திருந்தலாற் பஞ்சகிருத்திய கர்த்திருத்துவங் காணப்பட்டது; இப்படி சகத்துக்கீசர ரணேகரா யனேகே சுரவாதியானீர் நீர். சத்தியமே நீசாற்றியது, சிவனிலப்பிபா திகாரசுத்திசாமர்த்தியங்களைக் கிரமத்திற் பிரத்தியக்காயும் பார்க்க யு மடையுமி

டத்து முத்தாற்மாக்கனாலு மடையாதிருக்கப்படாது. சிவனடைந்துபஞ் சகிருத்தியம் பண்ணுமிடத்து முத்தான்மாக்களுக்குச் சங்கோசமில்லாச் சிவசமசாமர்த்திய சங்கற்பங்க ளிருத்தலாற் றங்கள் சத்திசாமர்த்திய சங்கற்பங்களைச் சுருக்கி யொதுக்கி வர்ச்சிக்கப்படா தாகையால் பண்ணுவார்கள; அதில் விசேஷமேதென்னில், முத்தாத்மாக்களுக்குச் சித்திக்குங்கிருத்திய கர்த்திருத்துவம் அவர்ச்சனீய சங்கித்த பஞ்சகிருத்திய கர்த்திருத்துவம்; சிவனுக்குக் கிருபாசங்கித்த பஞ்சகிருத்திய கர்த்திருத்துவம்; அவ்விருகர்த்திருத்துவங்களு மொததுப் பொருந்தாதுபொருந்திப் பிரதக் குப்பிரததாலா பின்னவிஷம சங்கற்பாதி காரியத்துவங்களினியிது இப் படியாகக்கடவதென்று அபிரதக்குத் துல்லிய சங்கற்பாதி காரியத்துவங்களா யேகீபாவமாகா தேகீபாவங்களா யிருக்கும்; அதனால் நவ மிதுவாகக் கடவது புராணமிதுவாகக்கடவதென்று பின்னசங்கற்ப மில்லாமையால், அனேசேசுர வாதத்துக் காஸ்பதமேயில்லை; சகற்கர்த்தாச் சிவனொருவனே முத்தாத்மாக்கள் சகற்கர்த்தாக்களா யிருந்தாலும் பின்னசங்கற்பப் பிரவிருத்தி யில்லாமையாற் சகற்கர்த்தாக்க ளன்றென்றுசிந்திக்கப்படும. அப்படியே,

“ஆரணவுருவாந்தில்லையம்பலங்காணப்பெற்றே
ரோருணாவாவொன்றுமொன்றலரொன்றரல்லா
காரணராகாரொத்தகருத்தினர்நிருத்தவின்பப்
பூரணரவர்கள்வாழும்புவனமும்பொதுவாமன்றே.”

என்று கோயிற் புராணத்துஞ் சொல்லப்பட்டது. “எம்மையொத்திடுஞ் சிவானுபூதிமுத்தியம்பலத்தேயுண்டாம்” என்றுவாதவூரர் புராணத்துஞ் சொல்லப்பட்டது. “தம்மைப்போலத தம்மடியார்க்கு மின்பளிப்பன்” என்று பிள்ளையார் தேவாரத்தும் பாவனாபலஞ் சொல்லப்பட்டது. சித்தொடுசத்தாய்நிற்குமெனபதற்கே செப்பிய உணாவிரி வமையும் மேலுணாப்பாம்—நெறிதருஞ்சத்தின்முன்னர்—முத்திவழிகாட்டுஞ்சிவசன்னிதானத்திலே—அசத்தெல்லாம் - அசித்தசுத்தப் பிரபஞ்சமனைத்தும்—நின்றிடாவே - சிவனைக்குறித்துச் சொருபமாத்நிரமாயு முபாதிபுற்ற வயிர்களைக்குறித்துப் போக்கியமாயும் போசகமாயும், சிவனாலே பிரபஞ்சத்திற்சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணும்பொருட்டு, அறியப்படாதது பண்ணப்படாதாகையா லறியப்பட்டிருந்தாலுஞ் சிவனைக்குறித்துப் போக்கியமாயும் போசகமாயுஞ் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்திய பாத்நிரமாயும், அறியப்படாததுதான். எ-று.

இப்படி பொருளுரைப்பதின்நிச் சிவசன்னிதானத்திலே நில்லாது, ஒருபிரகாரத்தினாலேயுஞ் சிவஞாலறியவும் படாதென்று பொருளுரைத்

தாற் சிவனுக்குப் பஞ்சகிருத்திய கர்த்திருத்துவமாகிய சகற்கர்த்திருத்துவ மதனூல்நிருபாதிகச் சுவரூபமாய்ச் சித்திக்குஞ் சருவஞ்ஞ கர்த்திருத்துவ மிரண்மெயின்றிச் சடபதார்த்தத்துக் கொத்துச் சிவமெனும் பதார்த்தஞ் சூனியமாய்ச் சருவசாத்திர விவகாரங்களுஞ் சூழித்துப்போம். (க)

அறிபொருள் சித்தாதலால் அறியப்படும் பொருள்
அசித்தென் நினைக்கின்றார்.

ஆவதாயழிவதாகிவருதலாலறிவுதாண்டி
தாவலாலுலகுபோகந்தனுகாணாதிபாய்
மேவலான்மலங்களாகிவிரவலாஸ்வனுமாகி
யோவலாலசித்தாஞ்சுட்டியுணர்பொருளான வெல்லாம்.

இ-ள். அறிவுதானுந்தாவலால் - உணர்வுவிட்பெ போதலால் (விஷயிகரித்தலாவென்றுமாம்) உலகு—புனம். போகம் - பேச்சிய பதார்த்தம். தனு - தூலதேகம். காணம் - சூக்குஷதேகம். மலங்களாகி - மாயாமலங்களாகி. மற்றதுவெளிப்பொருள். (உ)

இதுவுமது.

மண்டனில்வாழ்வுமவானத்தரசயன்மாலார் வாழ்வு
மெண்டருபூதபேதயோனிகள்யாவும்மெல் லாங்
கண்டவிந்திரசாலங்கள் கனங்கழுதிரதங்காட்டி
யுண்டுபோவின்றும்பண்டினுலகினையசத்துமென்பர்.

இ-ள். கழுதிரதம் - கானல், இந்திரசாலமுதலியவிவைகள் (தங்கள் தங்கள் சுவரூபங்களை) உண்டுபோற்காட்டி—இன்றும்பண்பின் - பொய்யாந்தன்மைபோல— மண்டனில்வாழ்வுமுதலியவெல்லாம்— உண்டுபோலின்றும்பண்பின் - உற்பவித் தெப்போது நிலைபெற்றிருப்பதுபோலிருந்து சடிதிராசமாதலாற் (பொய்போற் புரிப்பதுமாதிரி, மெய்யென்று விவேகித்தறியா வேதாந்திகள்) — உலகினையசத்துமென்பர் - (சைவசித்தாந்திக ளியற்கையாற் சத்துச்சத்தியமென்னும்) பிரபஞ்சத்தை யசத்த சத்திய மென்பார்கள். ஏ-று. (ஈ)

சிவ மொருபிரகாரத்தினுலு மறியப்படாத பொருளென் றுணர்ப்ப மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

உலகமாதபொருள்சத்தென்னிலொருபயனில்லைத்தானும்
புணராதுகாமுஞ்சென்றுபொருந்துவதின்றமென்று

தணவாதகருமமொன்றுநதருவதுமில்லைவானத்
திணராரபூந்தொடையுமநுமைக்கெழுமயிர்க்கயிறும்போலும்

இ-ள். உணராதபொருள்சத்தென்னில் - சிவமறியப்படும் பொருள்
ன்றென்று சொல்லில்—நீடுபயனில்லை - போகமோகங்கள் வந்து பொ
ருந்துவதின்று — தானா புணராதநாமுஞ்சென்று பொருந்துவதின்றும்—
சிவந் தானுந் தூர்த்தொத்த சிவசாதியாகக்கடவர்களென்று சங்கற்பிப்பது
மின்று மாதமொத்தொரு சிவசாதியாவ தின்று—தணவாத கருமமொன்
றுந்தரு மயில்லை - நித்திய கன்மானுட்டானங்களைக் கற்பிப்பதுமின்றி
யிடைவிடாது பஞ்சகிருத்தியும் பண்ணுவதுமின்று—ஆகாசப்பூமலை ஆ
மைமயிரிக்கயிறுபோற் குணியப்பொருளாம். ஏ-று. (ச)

வேதாந்திவிசேஷிகள் பிரமம் அநிர்வசனீயமென்று
சொல்ல மறுபுதுணாததுகின்றார்.

தத்துவஞ்சததசத்துச்சதசத்துமன்றென்றாலென் [தில்
னுய்த்துணர்ந்துண்டோ வின்றேறாவென்றவர்க்குண்டென்றோ
வைத்திடுஞ்சத்தேயாகமனத்தொடுவாக்கிறந்த
சித்துருவதுவசித்தாமனத்தினுற்றேர்வதெல்லாம்.

இ-ள். தத்துவம் - பிரமம்—சத்தசத்துச்சதசத்துமன்றென்றாலென்-
நீர் சத்தென்று சொல்லுஞ் சிவமுமன்று அசத்தென்று சொல்லும்பிரபஞ்
சமுமன்று சதசத்தென்று சொல்லு மாற்றமாவும்ன்றென்று அநிர்வசனீ
யமாய்ச் சொல்லிற் குற்றமேது—(அப்படி அநிர்வசனீயமாயப்பிரயோ
சனமா யொருபொருளிராது) உய்த்துணர்ந்து - விசாரித்துப்பார்த்து—
உண்டோவின்றேறாவென்றவர்க்கு - அந்த அநிர்வசனீயமாகும் பிரமம்
உள்ளபொருளோ வில்லாதபொருளோ வென்று கேட்டவர்க்கு—உண்
டென்றேதில் - (இல்லையென்றால் முயற்கொம்பொக்குமென்று) உள்ள
பொருளென்றுணாக்கில்—வைத்திடுஞ்சத்தேயாக-சத்தாகிய சிவ மதுவே
யென்று சாற்றப்படும்—(அச்சிவ மிர்திரியப்பிரத்தியக்ஷ மில்லாதிருந்தா
லுமானதப் பிரத்தியக்ஷ மாகாதோவென்ன ஆகாதென் றறைகின்றார்)
சித்துருவது - (முன்சொல்லிய பிரகாரத்தாற் சிவசத்திவிளக்குவிளக்குஞ்
சிற்சத்திச் சிற்பிரத்தியட்சமாம்) அந்தச் சிவமுதலிய சிற்பொருள் சிற
சொருபம்—மனத்தினுற்றேர்வதெல்லாம் - சமூலப் பிரபஞ்ச காரணங்க
ளுடனே கூட்டமெல்லாம்—அசித்தாம் - சடருபமாம். ஏ-று. (இ)

முன்பு செப்பியதுதன்னைத்தானே சிறிதுசிறப்பித்துச்
செப்புகின்றார்.

அறிபொருளசத்தாய்வேராமறிவுரப்பொருள்சத்தென்றி
லறிபவனறியானாகிலதுவின்றுபயனுமில்லை
யறிபவனருளிஞலேயனறியமாகக்காண்ப
னறிபொருளறிவாய்வேராயறிவருளுருவாயிற்றும்

இ-ள். அறிபொருளசத்தாய்வேராம் - அறியப்படும்பொருள் அசத்த
மாயசத்தாம்—அறிவுரப்பொருள் - அறியப்படாத பொருள்—சத்தென்
னில் - சுத்தசித்துச் சிவமென்னில்—அறிபவனறியானால் - சாத்தியரிவ
யோகி சுத்தசிவயோகியா யறியுந்தன்மையுடைய வான்மா, சிவத்தை
யறியாதிருந்ததானால்—அதுவின்று-அச்சிவ மாகாயப் பூப்போற்போம்—
பயனுமில்லை - அச் சிவங்கொண்டு பெறும் போகமோபகங்களு முயற்
கோடுகொண்டுமுத பூமியிற் பயிர்ப்பலம்போற் போம் — அறிபவன் -
காரணகலாப மிதுவென்றறிந்து கைக்கொண்டு போகமோபகங்களைச்
சாதிக்கும் புருஷன்—அருளிஞலே - (இலக்கணியினாலிசைத்தாலால் ஆ
கமாதியிலவியத்தமாயு மந்திரகலாமார்க்க மனோபுத்தியகங்கார விருத்தியி
ல்வியத்தமாயுப் புல்லிற்பற்றிய தீப்போல மேல் நிராலம்பமாயுஞ்)சிவசத்
திவிளக்கு விளக்குந் தனது சிற்சத்தியினால்—அனனியமாகக்காண்பன்—
சாதிரிசியமென்கின்ற சைவசாதிரிசம்பந்தியாக முன் முதல்விருத்தத்துச்
சொல்லியருளத்தியான சமாதிரிசாக்காற்காரக் கிரமத்திலறித்து தியானி
த்துச் சமாதித்துச் சாக்காற்கரிப்பன்—அறிவு - அப்படி காணுமானமா—
அறிபொருளறிவாய்வேராய - அறியப்படும் பொருளையறி சிவப்பொருளை
யறியும் வேற்றுச் சித்தாய்—அருளுருவாய் - தத்துவாதீதமாயி சிவனைச்
சாக்காற்கரிக்கு மிட்த்துப் பாசவாசனை தூக்காதபடிக்குச் சொல்லிய
முறைமையிற் சிவசத்தி வியஞ்சக வியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தியாய்—
நிற்கும் - நின்று சாக்காற்கரிக்கும். எ-று. (ஈ)

விதேகபரமுத்தி சாக்காற்காரகாரண சதேகசிவன்மு
த்தி சாக்காற்கார சித்தியுபாயத்தியான சமாதிச்
சுவரூபஞ் சாற்றுக்கின்றார்.

பாவிப்பதென்னிற்பாவம்பாவகங்கடக்கிற்பாவம்
பாவிக்குமதுகானென்னிற்பாவகம்பாவங்கெட்டுப்
பாவிப்பதென்னிற்பாவம்பாவணையிறந்துநின்று
பாவிக்கப்படுவதாகும்பரம்பரனருளிஞலே

இ-ள். பரம் - சிவச்சுவரூபம்—பாவிப்பதென்னில் - பாசஞானவிள
க்கு விளக்கிக் கலக்கும் பசுஞானத்தாற் றியானிப்பதென்று செப்புகில்—
பாவம் - தடத்தலக்கணச் சிவப்பொருளாய்ச் சுட்டுப்புத்திபோத விஷய

மாய்ப்போம்—பாவகங்கடக்கில்—பாவஞ்சீதமென்று பார்க்கில்—பாவம்-
தியானமாத்திர மதுவென்னும் ஞானத்துக்கு இலக்காகிலு மதுவிதுவது
நானென்னுந் தியானத்துக் கிலக்காகாது—பாவிக்குமதுநானென்னில்—
பாவிக்கப்படாத் தூரத்தது பாவிக்கப்படுஞ் சமீபத்தது நானென்று தியா
னிக்கில் (குக்கும புத்திமான்கட்டு வாச்சியார்த்தத் தியாச்சியத்தா விலக்
கியார்த்தமாய் வாய்க்குமாகிலும், மந்த மதிமான்கட்டு)—பாவகம் - பாவி
க்கும் பாசாங்கு மாத்திரம் (அப்பிரத்தியக்ஷபோதம் பிரத்தியக்ஷபோத
மிரண்டு மண்டாதாகையால்)—பாவகங்கெட்டுப்பாவிப்பதென்னில்—மன
ச்சங்கற்ப முன்னாக உதிக்கும் புத்திபோதம் போக்கித் தியானம் பண்ணப்
படு மென்னில்—பாவம் - பாவிப்பதென்று சொல்லுதலாற் கெட்டது
போகப் பின்னு மிதொரு புத்திபோதந்தானே (பின்னையெப்படி தியா
னிப்பது)—பரணருளினாலே - இலக்கணையா விசைத்தலாற் சிவசத்திவி
ளக்கு விளக்குஞ் சிற்சத்திச் சித்துமனச் சங்கற்பத்தால்—பாவினயிறந்து
நின்று - மனோபுத்தியகங்கார சங்கற்ப போதகருவப் பிரவாகங்களைக்கீழ்ப்
படுத்திக்கிடத்திக் கடந்து சிவசத்தி தாரகமாய்த் தரித்த சிற்சத்திச் சித்து
மனச் சங்கற்பமுன்னாகச் சிவசத்திக்குறிப் பதிஞானவிளக்கு விளக்குஞ்
சிற்சத்திக்குறிப் பதிஞானச் சித்துப்புத்திச் சித்தகங்கார வியாபார போத
கருவக்குறிப் பதிஞான நிரந்தரப் பிரவாகங்களினால்—பாவிக்கப்படுவதா
கும்—சிவமிதுநானென்றுந் தியானம் பண்ணப் படுவதாம். எ-று. (௭)

பாசஞானம் விளக்கிக்கலக்கும் பசுஞானத்தா லறிந்து
பாவித்துப் பார்க்கப் படான் பரனென்று பாவிச்
கின்றார்.

அன்னியமிலாமையானுமறிவினுணிற்றலானு
முன்னியவெல்லாமுண்ணின்றுணர்த்துவனாதலானு
மென்னதியானென்றோதுமிருஞ்செருக்கறுத்தலானுந்
தன்னறிவதனாற்காணுந்தகைமையுனல்லனீசன்

இ-ள். அன்னியமிலாமையானும் - பிரியாதுபிரித் தூகித்துப் பார்க்
குமிடத்து ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவு சிற்றுத்தொழில் முதலிய வேற்றுப்
பசுக்குறி மித்தையாய்ப் பேரறிவு பெருந்தொழின்முதலிய வொப்புச்சிவ
க்குறி யுள்ளதா யொருசிவசாதி யாதலானும்—அறிவினுணிற்றலானும்—
காண்பவனுக்கு முன்கண்டித்திரா தகண்டமா யவனது சுட்டுச்சிற்றறிவுக்
குமட்டுப்படா ததினுள்ளும் புறம்பு முருவியிருத்தலானும்—உன்னியவெ
ல்லாம் - குறித்ததெல்லாம்—உண்ணின்றுணர்த்துவனாதலானும் - சாக்ஷா
த்தனது சத்தியால் விளக்கினும் பெத்தாவத்தை பேதித்துக்காண்பவனது
சிற்சத்தி பேரறிவாய்ப்பெருகி மோக்ஷ சிவசாக்ஷாற்கார முத்தியவத்தை
யாய்ப்போம்;அதற் கருகமல்லாமையாற் கலை வித்தை புத்தி முதற்காரண

ங்களில், மறையாது மறைந் துள்ளுறை கலைமுதற் கரணக்குகக் கலுவலித மா யிருக்குங் காண்பவன்கட் சிற்சத்தி யறிதற்குறி விருத்தியைச் சிறிது சிற்றறிவாய் விளக்கிப் போகித்தலானும்—என்னகியானென்றோதுமிரு ஞ்செருக்கறுத்தலானும்—புத்தியகங்காரவிருத்திச் சிற்றுச்சுட்டறிவுச்சுட்டி விட்டுச் சிட்டமாய்ச் சிவசத்திமாத்திர சகாயமாய்த் தனித்த சிற்சத்தியிற் சிவந்தாக்கு நோக்கந் தூக்கி யிருத்தலானும்—தன்னறிவதனும் காணுந் தகைமையனல்லலீசன் - கலைபுத்திமுதற் கரணக்குறிப் பாசஞானவிள க்கு விளக்க விருத்திக்குறிப் பாசஞானம் விளக்கும் பரிமித சிற்சத்தி கர ணக்குறிப் பாசஞானக்கட் பார்வை விருத்திக்குறிப் பாசஞானத்தா லீசன் பார்க்கப்படுங் குறியுடையனன்று. ௭-று.

கலைபுத்திமுதற்பாசஞானங்களைமேற்கிளம்பாமற் கிளம்பிக்ழீடுப்படுத்து ஞ்சிவனதுசத்திகரணக்குறிப்பதிஞானவிளக்குவிளக்கவிருத்திக் குறிப்பதி ஞானம்விளக்கும்பார்ப்பவனது சிற்சத்திகரணக்குறிப்பதிஞானக்கட்பார் வைவிருத்திக்குறிப் பதிஞானத்தாலீசன்பார்க்கப்படுங்குறியுடைய னென்றுபரமசித்தாந்தம்.

போகத்தின்பொருட்டா மாலை சந்தன மகளிர்முதற் போக்கியக்கு றிப் பொருளையும், மோகூத்தின் பொருட்டுப் போக்கியக்குறி பொருந் தாச் சிவப்பொருளையும் பார்ப்பவனுக் கவனது கரணக்குறிச்சிற்சத்தியை விளக்குங் கலைமுதற்றத்துவங்களுந் தாத்துவித விளக்கவிருத்திகளுக்கு சிவ னைக்குறித் தியற்கைக் கரணபலங்களாயிருக்குஞ் சிவசத்திவிளக்க விருத் தியும் பார்ப்பவனது சிற்சத்தி கரணத்தை விளக்குதலாற் செயற்கைக் கரணங்களென்றுசெப்பப்பட்டிருந்தாலு மீயற்கைக்கரணங்கள்இயற்கை செயற்கைப் பலங்களாகா.

அப்படிதான் சிவனைப் பார்ப்பவனைக் குறித்துச்சிவசத்தி யியற்கைக் கரணமென்றிசைக்கிற் றற்பொருளறிவு சிவம் பிறபொருளறிவு சிவசத்தி யாதலாற் றற்பொருளறிவாகிய சிவக்குறிச் சிற்சத்தியா லீரறிவு நீடுப்பொ துவறிவுப் பிரமாதிரு ரூபியாயிருந்து, சிவன் பிறபொருளறிவாகிய சிவசத் திருபச்சுவரூப தற்பொருளைப்பார்ப்பன்; சிவசத்தியாற் சிவன் பார்க்கப் படான்; பார்க்கப்படுவனாகிற் பிறபொருளறிவாதலாற் சிவசத்திக்குச்சிவன் பிறபொருளாய்ப்போவன்; பிரமிதிபலமும் பார்ப்பவனுக்கின்றிச் சிவன தாம்; அதனா லாகித்தனது கிரணத்தால்விளக்கப்பட்ட கண்போலச் சிவ சத்தியால் விளக்கப்பட்ட பார்ப்பவன் சிற்சத்தியாற் சிவன்நன்சத்திமுத லியபொருள்களோடு கூடப்பார்ப்பவனாற் பார்க்கப்படுவனென்பது பரம சித்தாந்தம். பிரமாணப் பிரத்தாபத்திலேயும் பிரதரிசிப்பித்தோ மொத்து க்கரிண்க.

வேதாந்தி விவேகித்தறியாது சித்தேகமென்று செப்
பினுனென்று செப்புகின்றார்.

ஒன்றெனுமதனாலொன்றென்றுரைப்பதுண்டாதலாலே
நின்றனன்வேறாய்ததன்னினீங்கிடாநிலைமையாலே
பின்றியவுணர்வுக்கெட்டாப்பெருமையனறிவினுள்ளே
பென்றுநின்றிடுதலாலேயிவனவனென்னலாமே.

இ-ள்: (நீ யொன்றென்றேறாதும் பிரம மறிந்துசொல்லப்படும் பொருளோ? அப்படியாகிற் சொல்லியபின் வேறொருவனாற் கேட்டு மறியவும் படுமோ? அப்படிபெல்லா மல்லவோ? அல்லவென்னில், முயற்கொம் பொத்து நித்பிரமானமாம். சுயம்பிரகாசமாய்த் தன்மாத் திரத்துக்குச் சத்தாமாத் திரமா யிருக்குமென்னிற் பிரமஞானஞ் சாதகனுக்கு முத்தி சாதனமென்பதுங் கெட்டு நீத்பிரயோசனமாம். அந்தப்பிரம மடக்க மாய்ப்பண்ணி யுனக்குத்தானே யுபயோகமாயிருக்கப் பண்ணிக்கொள்; இங்கு வேண்டுவதில்லை. அப்படியேன் சொன்னீர்? அந்தப்பிரமம் அறியாம லறியப்படுஞ் சொல்லாமற் சொல்லப்படுங் கேளாமற்கேட் கப்படும். அப்படிநீ) ஒன்றெனுமதனால் - அந்தப்பிரமத்தை யொரு பொருளென்றறிந்து பிறர்க்கறியச் சொல்லுதலால்—ஒன்றென்றுரைப்ப துண்டு - பிரம மொன்றென்றேறு நீமுதலிய பொரு ளோதப்படும்பிர மத்துக்கு வேறாயுள்ளதாம்—ஆதலாலே—நின்றனன்வேறாய் - (அறிபவ னாகிய பிரமாதா, வறிந்து சொல்பவனாகிய வத்தா, சொல்லக்கேட்பவனாகிய சுரோதா, அறிதல் சொல்லுதல் கேட்டற்கிரியைக் கருவியாகும் பிர மாணம், வாக்கு, சுரோத்திரம், அறிதல் சொல்லுதல் கேட்டற்கிரியையா கும் பிரமிதி, வசனம், சிரவணம், அறியப்படும்பொருள் சொல்லப்படும்பொருளாகிய பிரமேயம், அபிதேயம், சுரோதவ்வியம், என்று நான் மு ன்று பன்னிரண்டு பேதமாய்ப் பொருள்கள் பார்க்கப்படுதலாற் சொல்லப் படும் பிரமமெனுஞ் சிவன் சொல்பவனுக்கு) அன்னியமாய் நின்றான்; ஆத லால் நீயொன்றென்று சொல்லியது, மன்மாதா மலடியென்பதற் கொக் கும். சத்தியம் நீர்சொல்லியது; ஒன்றுதானே யிரண்டாம். அதில்லாதது பிரமமென்ற சுருதிகொல் சொல்லுக்கு முந்தியமுத்திமாளுதலால், முத்தா ன்மாக்கள் சிவனுக் கொப்பாவர்களுள் றேதப்படுவார்கள், சிவன் முத் தான்மாக்களுக் கொப்பாவனென் றேதப்படான்; ஆதலா லொப்பற்ற தென்று பொருள். நன்று நீசொல்லியது; முந்திமுத்தி பிந்திமுத்தியென் பதும் விசாரிக்குமிடத்துச் சிவனுக்குப் பந்தமில்லாமையால், முத்தியே யில்லையென்பதும், மலத்தைகுறித்துவந்த செயற்கைவராத்தை, மலத்தை க்குறியாம லவனுக்கொப்பிவர்க ளிவர்கட்கொப்பவனென்ப தியற்கைவா ரத்தை, இட பற்கையா ளிருசிவமா யொத் தொருசிவசாதியா யொருசிவமா

யிருக்குஞ் சிவப்பிரமம் வேற்றுச்சாதிப் பொருளோ டொப்பதன்றென்று பொருள்)—பின்றியவுணர்வுக்கெட்டாப்பெருமையன்—பாசஞானம்விளக்கிக்கலக்கும் தூலசவிகற்பச் சிற்றுச்சுட்டறிவுச் சிற்சத்திவிருத்திப் பசுஞானத்துக்கு மட்டுப்படாத மகிமையை யுடையன் சிவன்—தன்னின்-சிவசத்திருபக் கருவிப்பதிஞான விருத்திப்பதிஞானம் விளக்கித்தெளிக் குஞ் சூக்குமசவிகற்பச் சுட்டாதுசுட்டுப் பேரறிவுத்தன்சிற்சத்திருபக்கருவிப்பதி ஞானப்பதி விஷயவிருத்திப்பதி ஞானத்தில்—ரீங்கிடாநிலைமையாலே-வியாபித்து மேல்விஞ்சிப் போகாதபடியிலேயும்—அறிவினுள்ளேயென்று நின்றிதெலாலே-அந்தத் தன்பதிஞானக்கோடிக்குட்குறையாதொத்து வியாபித்துக் கலவாதுகலர் தொருசிவசாதியாய்நின்றலானும்—இவனவனென்னலாமே-அவ னிவனென்று மாறிக்குருசங்கமாதியிலவனாவனென்றும் அஃதன்றி யிவனென்ப திலக்கையென்றெண்ணி யவனென்றும் அத்தியச்சிமியந்தத்திசைத்துச் சோயஞ்சோக மிவைகாட்டுஞ் சிவோயஞ் சிவோகமென் றெண்ணையொன்றாகரிஷிக்கு மிரண்டபாவனை யியற்றலாமே. ஏ-று.

இவ்விருசிவத்தியானத்திற் சிவசாதிருநியாது சிவப்பொருள்மாத்திரங் குறித்த சிவத்தியானம் பொய்யாகிலுங் கருடமார்திரிக தாதாற்மியபாவனைபோற் சத்தியபலங் கொடாதுவிடாது. அரத்தாசாரியர் சதூர் வேதார்த்த தாற்பரியத்தில்

“அளிகம்சிவதாதாத்மியபாவநம் ததாபிவிஷம்ப்ரமார்ஷ்டி:”

என்று

இப்பாவனையைத்தானே படித்தார். சுவரூப சிவதாதாற்மிய சிவத்தியானமதனுண் முகிழ்க்குஞ் சிவசாதி விசிட்ட சிவத்தியானமிரண்டுஞ் சத்தியம், பலமு மப்படி பலிக்கும். சிமீமத் சுந்தரமூர்த்தி சிமீமன் மாணிக்கவாசகர் சிமீமதருணகிரிநாதர் இவர்கள் தேவாரத்தும், திருவாசகத்தும் அலங்காரத்தும், “வழித்தலைப்படுவான் முயல்கின்றேனுன்னைப்போலென்னை பபாவிக்கமாட்டேன்” என்றும், “ஆனந்தவார்கழலேயொப்பாகவொப்பித்தவுள்ளத்தாருள்ளிருக்கும்” என்றும், “என்னையுள்ளிலொன்றாய்விதித்து” என்றும் இப்பாவனையைத்தானே படித்தார்கள். (க)

ஆரூஞ் சூத்திரம்

மு ற் றி ற் று.

ஆதிருவிருத்தம் ௨௫௦.

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

முற்கூத்திரத்தின்முடிவிற்குரிய பொருளைத்தானே
வற்புறுத்துகின்றார்.

அனைத்துஞ்சத்தென்னிலொன்றையறிந்திடாவசத்தாலென்னி
முனைத்திடாவசத்துச்சத்தின்முன்னிருளிரவிமுன்போ [ன்
னினைப்பதிங்கசத்தேயென்னிற்சத்தின்முன்னிலாமையானுந்
தனைக்கொடொன்றுணர்தலானுந்தானசத்துணராதன்றே.

இ-ள். அனைத்துஞ்சத்தென்னினொன்றையறிந்திடா - சித்தசித்துக்
கனெல்லாஞ் சிவமென்று நீசொல்லில், அச்சிவம் சித்தசித்துப்பிரபஞ்
சத் தொருபொருளையானுலுஞ் சிருட்டிக்கத் திதிக்கச் சங்கரிக்கத் திரோ
பவிக்க வனுக்கிரகிக்க வேணுமென்றறியாது (தன்னைத்தவிர வேறொன்
றில்லாமையாம் தன்னைத்தானே சிருட்டிக்குந் திதிக்குமென்பது முதல்
மாறுபடெவ்வார்த்தை வருமாதலால், விபரீதமாய்ச் சுகதுக்கவேதனா போக
முஞ் சிவாத்துவையையும் வேதாந்தியுஞ் சிவனுக்கும்பிரமத்துக்குஞ் செப்ப
வேண்டும்.

“பிரமவியதிரித்தஞ்சருவமித்தை”

என்று

சொல்லுதலா லவ்வேதனையு மித்தையாமே; அப்போது மித்தையென்று
நீசொல்லியது மித்தையாமே; அப்போது சித்துப்பிரபஞ்சமுஞ் சிவனும்
ஒன்றாதலா லவ்வேதனை சிவனுக்கு) — அசத்தாலென்னில் - அசத்துப்
பிரபஞ்ச சங்கத்தாலென்னில் — இரவிமுன்னிருள்போல் — சத்தின்முன்
னசித்துமுனைத்திடா - சிவத்தின்முன் அசித்துப்பிரபஞ்சம் பிறப்பிர
யோசனம் பிறர்போக்கியம் பிறர்போசகம் சுவதிருச்சியமிவைமுதலியவா
ய்த் தோற்றினாலுஞ், சுவப்பிரயோசனமாய்ப்படிதோற்றது. [சிவனுக்
குச் சொருபமாத்திரமாய்த் தோற்றுமென்று கருத்து] — இங்கசத்தே-
அசித்திரபஞ்சத்திற் சிறி தந்தக்கரண முதலியவே (சற்சன்னிதானத்தி
லே) — நினைப்பதென்னில் - புறப்பொருளையறிந்து அதற்கருகமாகு முட்
சுகதுக்கமோகங்களை யனுபவிப்பதென்று நீசொல்லில் — அசத்து-அந்தக்
கரணமுதலியன — சத்தின்முன்னிலாமையானும் - சிவசத்தின்முன்
னின்றதானாலும் அது கோடுமுதலானவற்றிற்கும்போ லோரறிவிலாமை
யானும் — தனைக்கொடொன்றுணர்தலானும் - விளக்கை விளக்குக்கொண்டு
கண்காண்பதுபோலத் தன்னைக்காட்டாகக்கூடிச் சிற்சிவசித்துக்கன்னிய
மாய்: ஒருசதசத்தாத்தமசித்துப் போக்கியப்பொருளைப் புசித்தலானும் (தா
னனை) — உணராதன்றே - புசியாதுதானே. ஏ-று. (க)

சத்தசத்துக்களைத் தற்பிரயோசனமாய் விரும்பியறி
வது சதசத்தென்று சாற்றுகின்றார்.

சத்தசத்தறிவதான்மாத்நான்சத்துமசத்துமன்று
ரித்தமாய்ச்சதசத்தாகிரின்றிடுமிரண்டின்பாலு
மொத்துடனுதித்துநில்லாதுதியாதுநின்றிடாது
வைத்திடுந்தோற்றநாற்றமலரினில்வருதல்போலும்

இ-ள். சத்தசத்தறிவதான்மா - (மோஷ்போகக்குறிச் சுவப்பிரயோ
சன காரணமாக முறைமையில்) சுவப்பிரபஞ்சங்களை வாஞ்சித்தறிவது
யிர்—தான் - அந்தவான்மா—சத்துமசத்துமன்று - சுவமு மசித்துப்பிர
பஞ்சமு மல்ல—ரித்தமாய் - நித்தியப்பொருளாய்—சதசத்தாகிரின்றிடு
மிரண்டின்பாலும் - சருவஞ்ஞத்துவ சருவகர்த்திருத்துவரூப சிவத்துவத்
தையும், அசருவஞ்ஞத்துவ வசருவகர்த்திருத்துவரூப பசத்துவத்தையு மு
டையனாகி யந்தச்சிவத்துவ பசத்துவ வியற்கை செயற்கையிரு தன்மங்க
ளிலே யியற்கைசெயற்கைத் தன்மியாயிருக்கும்—ஒத்துடனுதித்து நில்
லாது - இருளோடொளிபோற் பசத்துவத்தோடு சிவத்துவ மொத்தொரு
காலத் துதயமாகாது (அப்போதப்பொருளாகாயப்பூவாம். அப்படி சொ
ல்லவேண்டா)—உதியாதுநின்றிடாது-பசத்துவஞ் சிவசத்திசின்ன நீஷா
ங்கி யங்கங்களால் மறையச் சிவத்துவம் பரந்துவிரியும். (அப்போ தாத்
மாவின் முன்காணாத சிவத்துவங் காணப்படுமாகிற்சற்காரியவாதத்தைத்
தாக்கித்தள்ளியசற்காரியவாத மாவிர்ப்பவிக்கும். அப்படி சொல்லவேண்
டா)--வைத்திடுந்தோற்றநாற்றமலரினில்வருதல்போலும்-அரும்பிற்குக்கு
மித்திருந்துபூவின்மண மாவிர்ப்பவித்தற்கொக்கும். ஏறு.

மலநீங்குமுன் மலமடக்கியிருக்குஞ் சிவத்துவத்தினதுதயம் “சீவ
னுக்குள்ளேசிவமணம்பூத்தது ” என்று திருமந்திரத்திருப்பது முணர்க.
அப்படியாகிற் சிவத்துவங் காரணகார சத்திருப பிராகபாவமாயிருந்துகா
ரியாகார வியத்திருப சத்தியோசாதமாய்த்திரிந்து பரிணமித்தலால்அதில்
விகாரித்துவ மலிக்கியத்துவஞ் சடத்துவம் முறைமையில் வந்துவிழும்.
அப்படி நீசொல்லியதுஷண மிங்கிசையாது, ஆத்மாவிற் சிவத்துவ மப்
போ தப்பிரவிருத்திருப வனபிவியத்தியெனுஞ் சத்திருபமாயிருந் திப்
போது பிரவிருத்திருப வியத்திருபமானதன்று. பின்னென்படியாவது?
அப்படி யப்போ திப்போ தெப்போதும் வியத்திருபமாயே யிருக்கும்.
அப்போதில்லையெனும்பொருட்பிராக பாவப்பெயர்ச் சூக்குமபாவரூப
சத்திபூதமாயு மிப்போ துள்ளதெனும் பொரு ளுதநாபாவப்பெயர்த் தூல
பாவரூப வியத்திபூதமாயுமிருந்து வந்ததென்பது மலோபாதிவருவித்தது.
அப்படி திருமந்திரத்துஞ் சொல்லப்படாது.

“அனாதிசிவரூபமாகியவான்மாத்
தனாகிமலத்தாற்றடைபட்டுநின்றது
தனாகிமலமுந்தடையற்றபோதே
யனாதிசிவரூபமாகியவானே.”

என்றும்.

ஆதலால், மலமாவிருதி நிவிர்த்திச்சொற் சொல்லும் மறைத்தல் திரு
ம்புதலென மீகை சுபாவ சத்திமத்தாதலால், மலசத்தியின தாவிருதி
ரூபத்தைத் தீக்ஷாகன்மத்துச் செய் முத்தியாகுதியாற்புகுப்பற்றுப் பிரித்
தற்கரிதாகிய வந்தரங்க நிவிர்த்திரூபச் சுவரூபச் சத்துவபரிணாமத்தால்
மலமுத்திபண்ணிப், பின் செவ்வரத்தப் பூச் சிவப்புபாதியைப் போக்கிப்
படிகவெண்மைத் துலக்கவிளக்கத்தை யிருந்தபடி யிருத்துவதுபோலத்
தீக்ஷாகன்மத்துச் செய் வியத்தியாகுதியால் மலத்தினான் மாமாயையில்
வைத்த மாமாயாகாரிய மலவாசனமுத்தியை மாமாயாலீனமாய் வாசனை
யிருப்பதாய் முறைமையிற் பண்ணிச், சத்திசாமர்த்தியப் பெயர்பெறுஞ்
சிவத்துவத்தினது சருவார்த்தக் கிரியாவினாபூத சருவார்த்த ஞானவிருத்
தியின தியற்கையபிவியத்தியை யிருந்தபடி யிருத்துவதே யிப்போது புதி
தாய்ச் சிவத்துவாபிவியத்தியைப் பண்ணுவதென்பது.

‘ஆகையாற் கரணீயமெல்லா மலவாசனை யவதிமாத்திரத்தின் மாறுத
லாற் றிரிவின்றி யியற்கையால் விகிர்திவிட் டிருந்தபடியிருத்துஞ் சிவத்
துவாபிவியத்தியி லெங்கே நீசொல்லு மரித்தியத்துவம் வந்தெய்தும்,
இல்லைத்தானே. ஆகையாற் சருவார்த்தக் கிரியாவினாபூத சருவார்த்தஞ்
சருவார்த்தபடியிருத்தலா லந்தச் சருவார்த்தக் கிரியாவினாபூத சருவார்த்த
ஞானபாவமெனு மஞ்ஞானமலத்திடத் தியற்கைஞானத்தியந்தாபாவரூப
மோகவத்துவாயிருந் தாத்மாவில் ஞானப்பிராகபாவம்போ லாபாசித்த
லா லாத்மாவில் ஞானப்பிராகபாவஞ் செயற்கையாதலா லுபசரிதமென்
றுகித்தலால் ஞானம் வியத்திமத்தா யிருந்தபடி யிருத்தலா லந்தஞான
பாவ மியற்கையா லில்லையென் றஞ்ஞான மாத்மாவில்வத்துவன்று; மலத்
தில் மெய்வத்து ஆத்மாவிற் பொய்யே அப்பொய்யைப் போக்க வேறு
சாதனம் வேண்டுவதில்லை; அப்பொய்யை மெய்யென்று பண்ணு மலசத்
திமுத்தி மலசத்திவாசனமுத்தி பண்ணி யிருந்தபடி யிருக்கும் ஞான விய
த்தி காண்பிக்கு முத்திவியத்திசாதனமே சாதனம்; அவ்வியத்தியே யஞ்
ஞானநிவிர்த்தி வேறொன்றில்லை; மணிமந்திரமருந்து பொருந்தும் விரும்
புமொரு சத்தியா லுரோகசத்தி முத்தியானது தனது மாரணவிருத்தியி
னது நிவிர்த்திரூபச் சுவரூப சத்துவ பரிணாமத்தாற்பண்ணப்படு மதுபோ
லத், தீக்ஷாலக்கண சிவமந்திர சத்தியால் மலசத்திமுத்தியுந் தனதாவிரு
தி விருத்தியினது நிவிர்த்திரூபச் சுவரூப சத்துவ பரிணாமத்தாற் பண்ண

ப்படு மாதலா லாவிருகி கீவிர்த்திச் சுவவிருத்தியோடு நித்திய மலதன்மி தன்ம சத்திக்கநித்தியத்துவமே யில்லை.

ஆன்மாக்களுக்கு மல மேகமானாலு மலசத்திக ளவரவர்க்கு வேறு வேறுதலா லசேதன மனேகமாதலால் மலசத்திக ளநித்தியங்களாமென் னிலநித்தியங்களன்று; நித்தியமல தன்மிதன்மங்களாதலால். அப்படியா கிற் றன்மதன்மிகளுக் கவிபாகபேத மாதலாற் றன்மிக்கு மநித்தியத்து வப் பிரசங்கமவரும்; ஆதலா லசேதன மனேகம் அநித்தியமென்றது தன் மியைக்குறித்துச் சொல்லியது, தன்மத்தைக் குறித்துச் சொல்லியதன் று. அப்படியாகில், நமது பார்வையாற் பின்னசாதிபாதலா லேகமேகமா யிருந்தாலும் பரனது பார்வையாற் சத்திசமூகமாதிரிமா யசேதனமா யனேகமா யிருக்கு மாயை மகாமாயைக ளநித்தியங்களாய்விடும். மாயா சத்திகள்மலசத்திபோற் சுவரூபசத்துவமின்றித் திரிந்துபரிணமித்தலான் மாயை மகாமாயைக ளநித்தியங்களாமே. அநித்தியங்களன்று; பால் தயி ரானதுபோற் சத்திகள்முற்றும் பரிணமியாமற் கிருதகீடம்போ லேகதே சத்திற் பரிணமித்தலால். அப்போ தேகதேசத்தில் நாசமாகட்டும். அது வுமில்லை; ஏகதேசத்திற் பரிணமித்த சத்திகள் வியத்திரூபங்களா யிருத்த லால் வியத்திரூப காரியங்களு முன் சத்திரூபமாயிருத்தலாற் காரணகா ரியமிரண்டும் நித்தியமே.

அப்போது மலசத்திக ளநித்தியங்கள்; மாயாசத்திக ளேகதேசத்தி ல்நித்தியங்களென்பதென்னே? சுவரூப சத்துவ சுவரூபத் திரிவு பரிணம பேதத்தாற் படித்துச் சொன்னது மாதிரம். பரமார்த்தத் தெல்லாம் நித்தியங்களே. “வைத்திடுந்தோற்றநாற்றமலரினில்வருதல்போலும்” என்பதனாற் சிவனோடுகூடிச் சிவனாயும் பாசத்தோடுகூடிப் பசவாயு மிரு ப்பனென்ப திசையாதென்ப தறிக. (உ)

மலசத்திபண்ணு மாஞ்ஞானதோஷ மாத்மாவுக்கே சிவ னுக்கில்லையென்று செப்புகின்றார்.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச்சோதிபாலசத்தஞ்ஞான மொத்துறாசூற்றமெல்லாமுற்றிடுமுயிரின் கண்ணே சத்துளபோதேவேராஞ்சதசத்துமசத்துமெல்லாம் வைத்திடுமனாதிபாகவாரிரீரிலவணம்போல்

இ-ள். சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச்சோதிபால் - சத்துச்சித்துரூபசிவ ன்கண்—அசத்தஞ்ஞானமொத்துறா - அசத்த மலமாரோபிக்கும் ஞான பாவ மூர்ச்சாமோகம் பொருந்தா—உயிரின் கண்ணே—பசுக்களிடத்தில்—

குற்றமெல்லாமுற்றிடும் - மூர்ச்சாமோகம் பிரஞ்ஞாமோகமுதவியதோஷ
மெல்லாம் பொருந்திடும்—சத்துளபோதேவேறும் - சிவசங்கற்ப சாந்நித்
தியமுண்டாக நீங்கும்—சதசத்துமசத்துமெல்லாம்—பசுவர்க்கம் பாசுவர்க்
கம் பதிவர்க்க மிம்மூன்றும்—வாரிநீரிலவணம்போல் - வாரி - நீருக் கிட
ங்கொடுக்குமாகாயம்—நீர் - இவ்விடத்திலீறையுஞ் சலம்—இலவணம்—
ஆகாயத்திற்கேயாதுசலத்திற்கேயு முப்பு—இவைகள்போல (வாரிக்கொ
ப்புப் பதி நீருக்கொப்புப் பசு இலவணத்துக்கொப்புப் பாசம்)—அனாதி
யாகவைத்திடும் - நித்தியமாய் நிச்சயிக்கப்படும். ஏ-று. (க)

ஆத்மாச் சிவன்போற் சச்சிதானந்தரூபியென்பது சா
ற்றுகின்றார்.

அறிவிக்கவறிதலானுமழிவின் நின்றலானுங்
குறிபெற்றசித்துஞ்சத்துங்கூறுவருயிருக்கீச
னெறிந்தமுத்தசுத்தசித்தெனநிற்பனன்றே
பிறிவிப்பன்மலங்களெல்லாம்பின்னுயிரக்கருளினாலே.

இ-ள். அறிவிக்கவறிதலானும் - (சிவன் சகலாவத்தையிலே கலாதி
தத்துவங்களிற் றத்துவதேவதாபாரம்பரியமாய் வந்துமறைந்துநின் றவை
களைச் செலுத்தி யவரவர் பருவமருகமாக) போதிப்ப வுணர்தலானும் (உ
ம்மையினுற் சுத்தாவத்தையிலே சாக்ஷாத் தீக்ஷாலக்கணத்தினது சத்தி
யாற் சிவன் முன்சொல்முறைமையின் மூற்றும் மலமுத்தி மலவாசனமு
த்தி சிவத்துவவியத்திபண்ணி யறிவிக்கத் திரும்பத்திரும்பச் சிவவிளக்கு
விரும்பாதுவிட்டுச் சுவயம்பிரகாசமாய்ப் பதிமுதலிய சருவபதார்த்தங்க
ளைப் போக்கிய போத்திருத்தவத்தன்மைவிட் டிடைவிடா தெப்போது
முள்ளமைமாத்திரமாய்ப் பார்த்திருத்தலானும்)—அழிவின் நின்றலானு
ம்-நித்தியசத்திய மாதலானும்—குறிபெற்ற சித்துஞ்சத்துங்கூறுவருயிருக்
கு-“ஒருமொழிமொழிதன் னினங்கொளற்குரித்து” என்பதனால் தனதி
லக்கணமாக வடைந்த சச்சிதானந்தரூப முயிருக்குப் பெரியோர் பேசுவர்
—“அறிவின்நின்றலானும்” எனும் பாடங்கொண்டாற் “குறிபெற்றவ
சத்துஞ்சத்து” என்று பாடங்கொண்டு சதசத்தாந்மாவென்பதற்குக் கா
ரணமாய்க் கேவலாவத்தையிலே பிரஞ்ஞாமோகமுமின்றி மூர்ச்சாமோகி
யாயிருத்தலானும்) குறிபெற்றவசத்துஞ்சத்துங் கூறுவர் - தனது செயற்
கையிலக்கணமு மியற்கையிலக்கணமுமாக வடைந்த பசுத்துவமுஞ் சிவ
த்துவமு மாத்மாவுக்குப் பெரியோர் படிப்பார்கள்.

ஈசனெறிந்தமுத்தசுத்தசித்தெனநிற்பனன்றே(சித்தென்பதனை நா
வித்துங் கூட்டுக)—பிறிவிப்பன்மலங்களெல்லாம் பின்னுயிரக்கருளினா
லே—(முன்சொல்லிய பிரகாரம் மலமுத்தி சிவத்துவவியத்தி பண்ணுவ
னென்று பொருள்) ஏ-று. (ச)

ஏ மு ஞ் சூ த் தி ர ம்.

மு ன் னி யு.

ஆ திருவிருத்தம் - உருச.

எட்டாஞ் சூத்திரம்.

அவ்வளவின்வளவா யாகமங்களில் ஞானபாதப்பொ
ருள்போதித்துச் சிறிது கலப்புப் பகுப்பாய்ப்பொ
துச்சிறப்பாகயோகபாதமுதல் மூப்பாதப்பொருள்
போதிப்பதற்கு முயலுகின்றார்.

மன்னவன் நன்மகன்வேடரிடத்தேதங்கி
வளர்ந்தவனையறியாதுமயங்கிநிற்பப்
பின்னவனுமென்மகனீயென்றவரிற்பிரித்துப்
பெருமையொடுந்தானாகப்பேணுமாபோற்
அன்னிபவைம்புலவேடர்சுழலிற்பட்டுத்
துணைவனையுமறியாதுதுயருறுந்தொல்லுயிரை
மன்னுமருட்குருவாகிவந்தவரினீக்கி
மலமகற்றித்தானாக்கிமலரடிக்கீழ்வைப்பன்.

இ-ள். இராசா நீ என்று இராசா இராசபுத்திரனுக்கு இராசகுலம்
போதித்ததுபோற், சிவன் குருக்குறிகொண்டு தீக்ஷாங்
கமாகுஞ் சித்தாந்தமகாவாக்கியஞ் செப்பிச் சிவகுலம்போதித்துத் தியா
னிப்பித்துப் பசுத்துவம்பறித்துச் சிவத்துவங்கொடுத்து—தானாக்கி - (இ
வ்விடத்துச் சொல்லிருந்தபடி பொருளுணர்த்தார் சிவாத்துவைதி யொ
ருபிரகாரத்தார் சிவாவேசவாதி யிருவருஞ் சயிப்பார்கள். ஆதலால்
“கருதரன்போனிற்பன்” என்று மேற்காண்பிக்கும் படிக்குத்) தன்னைப்
போலாக்கி—மலரடிக்கீழ்வைப்பன் - (இங்கும் இருந்தபடி பொருளுணரக்
கிற நடத்தலக்கணந்தாக்கும். இலக்கணயினு லடி சிவசத்தி யென்றுணா
க்கி லான்மாவிற் சடத்தன்மைவிடாத வியாப்பியத்துவம், சங்கி ரந்தவா
தந்தான் சாரும்; ஆதலால், மலரடியென்பது மலருமடி, மலராகின்ற
வடி, மலர்ந்தவடி என்று விரியும் வினைத் தொகையாதலால்) தனது சத்தி
போற பிறபொருள் மாத்திரத்தி லறிதற்றொழில்பண்ணி, மலர்ந்த தற்
பொருளெதிர்முகசிறச்சத்தி மாத்திரத்தி லறிதற்றொழில்பண்ணி மலர்ந்த
திரும்பியமுக சிறச்சத்திரூபியாகச் செய்வன். எ-று. [மலரடி வியத்தசிற
சத்தியென்று தாற்பரியம்] சத்தப்பரிசுமுத லைம்புலத்தை விஷயீகரிக்கு
மைம்பொறியை யைம்புலமென் றுருபெயரார் சொல்லியது. சுழலென்
றது தன்வழிக்கிழுக்குமொப்பால். துணைவன் - சிவன். சிவனது வியா
பகத்துள்ளங்க வியாப்பியமாய வைப்பனென்று சிவபேர் பொருளுணா
த்தார்கள். அவர்கள், வியாப்பியனானான்மாச் சடமாவனென்று மேன்

செப்பாதிருந்தார்கள். திரும்ப வியாப்பியத்தினுற் சிவனோடனன்னியத் துவஞ் சொல்லுமவர்கள், வியாப்பிய வியாபக லக்கணத்தால், வேற்றுமை வரு மயிக்கியமேயில்லை யென்பதேனறியாதிருந்தார்கள். ஆதலால், ஒப் பொருசாதி யயிக்கியமே யனன்னியத்துவம். (க)

சீகலனுக்குமாத்திர மனுக்கிரகமென் றெண்ணவேண் டா மூவர்க்கு முண்டென்று முறைமை யுணாக்கி ன்றார்.

உ. னாதருமிப்பசுவர்க்கமுணரின்முன்றா
முயரும்விஞ்ஞானகலர்பிரளயாகலர்சகலர்
நிராயின்மலமலங்கன்மமலங்கன்மமாயை
நிற்குமுதவிருவர்க்குநிராதாரமாகித்
கரையிலருட்பரன்றுவிதாசத்திரிபாதத்தாற்
கழிப்பன்மலஞ்சகலர்க்குக்கன்மவொப்பிற்
றையிலாசான்மூர்த்தியாதாரமாகித்
தரித்தொழிப்பன்மலஞ்சதூர்த்தாசத்திரிபாதத்தால்.

இ-ள். நிராதாரமாகி - நிரதிகரணனாய் நின்று—துவிதாசத்திரிபாத த்தால் - தீவிரதீவிரதாசத்தி விழுதலால் (தீவிரதரத்தாற் பாழுத்தி தீவி ரத்தாலபாழுத்தி, தீவிரத்துன்னு மந்த மந்தரா சத்திரி பாதமுண்டு அபர முத்தி யனந்தவிதமாதலால். நிரதிகரணனுக்கிரகஞ் சகலர்க்கு மேகதேச த்திற் சாற்றியதுண்டு.) ஆசான்மூர்த்தி யாதாரமாகித்தரித்து - சாதிகர ணனாயிருந்து—சதூர்த்தா சத்திரிபாதத்தால் - மந்தராதியால்—மலங் கழிப்பன் - ஒழிப்பனென்பதற்குப்பின் சிவத்துவாவிலியத்தியுஞ் செய்வ னென்பது செப்புக். விஞ்ஞானகலனொன்பது தலைக்குறைத்தலாதலால், விஞ்ஞானகலனென்று நின்றது.

விஞ்ஞானத்தான் மாயரபுருஷவிவேக ஞானத்தால், கலைமுதல் முப் பது தத்துவத்தால் மூடப்பட்ட குக்கும் தேகமில்லை, யார்சிலபேர்க்கு, அவர்கள் விஞ்ஞானகலர்கள், பிரளயத்தக்கலை நீங்கினபேர் பிரளயாக லர்; ஆதலா விருவர்க்கத்துக்கும் நிரதிகரணனுக்கிரகம். சிலபேர் அனந் தாதி யணுசதாசிவாதிய ரிவாகளை விஞ்ஞானகலர்களென்றும், அபரமந்நி ரோசரர்களாகிய சிற்சுண்டாதிக்களைப் பிரளயாகலனென்றும் பேசுவார்கள். அவர்கள், மலமலகன்மமூர்த்தராய்ப் பதிபதார்த்தத்து ளந்தர்ப்பவித்து மல மாத்திரகலுஷித விஞ்ஞானகலக்குறி, மலகன்மமாத்திரகலுஷிதப் பிரள யாகலக்குறி பிரியாது தரியாமையா லப்படி பேசுத லறியாமையாலென ல்றிக.

பெரியோர் சிலவிடத்து அப்படிபடித்துப் பேசியதேது ? முன்னிருப்பைக்குறித்துக் கூறியதெனக் குறித்தறிக. பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவாய் அனுக்கிரகம் பண்ணுவனென்று சிலபேர் பேசியதேது? தேவிகளில்லாப் பிரளயகாலத்துத் தேவிகளல்லாப் பிரளயாகலர்க்குத் 'தேவகுருவாய்வந்த' அனுக்கிரகம் பண்ணுவனென்பது செய்தி தெரியாது செப்பியது. "இருவர்க்குநிராதாரமாகி' எனுமாசாரியர் வசனத்துக்குஞ் சிவாகமத்துக்கும் விவராதச்சொல்லுமாம். ஆன்மதத்துவ மிருபத்தநாலுக்குமேற் பிரகிருதிமுத்தரா யிராகாதிகலாந்தமாகிய தத்துவங்களில் நிரஞ்சனந்தவிரச் சாஞ்சனராயிருப்போர்கள் பிரளயாகலர்களென்று சிலபேர் பேசியதேது ? ஸ்ரீமத்காமிகாகமத்தி லேகதேசத்தி லப்படியிருத்தலா விசைத்தார்கள். அச்சகலவிசேஷப் பிரளயாகலனைக் குறித்து உருத்திர தேவர்களிற் நேவகுருவென்பது கூடும். தேகமில்லாப் பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவென்பது கூடாது. மற்றது பிரசித்தப்பொருள்.

விஞ்ஞானகலர்கள் பரிபக்குவமலர்கள் அபரிபக்குவமலர்களென விருவகை. அந்தவிருவகைக்குட் பரிபக்குவமலர்கள் சிவானுக்கிரகம்பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களா யாதிமுத்தசிவன்களாயு மணுசதாசிவானந்தாதிகள் மந்திரங்கள் புவனவாசிகளெனு மபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள். அபக்குவமலர்கள் மாயைக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக்கீழ் மலமாத்மிரகலுஷிதர்களாய்ப் பசுபதார்த்தங்களா யிருப்பார்கள். பிரளயாகலர் பரிபக்குவமலர் அபரிபக்குவமலரென விருவகை. அந்த விருவகைக்குட் பரிபக்குவமலர்கள் சிவானுக்கிரகம் பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களா யாதிமுத்த சிவன்களாயுந் ஸ்ரீகண்டர் வீரபத்திரர்முதலிய வபரமந்திரோசரர்கள் புவனவாசிகள் எனுமபரமுத்தசிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள். அபரிபக்குவமலர்கள் கிருட்டிகாலத்திலே சகலராவார்கள்.

சகலர்கள் திரிபந்திகளென்றும் விஞ்ஞானிகளினாலே கண்மநாசம் வந்து விஞ்ஞான கைவல்லியம் வருமளவுந் தூவிபந்திகளென்று மிருவிதமாயிருப்பார்கள். அந்த விருவிதமாயிருக்குஞ் சகலர்கள் தூலதேவிகளென்றும், அப்பிராத்தவாகிய சரீரியென்றும் பிரகட்டவாகிய சரீரியென்றுஞ் சொல்லப்படுந் தூலதேக விதேவிகளாயு மிருப்பார்கள். திரும்பவந்த நால்வகைச் சகலருந் தனித்தனிபரிபக்குவ மலர்களென்றும் அபரிபக்குவ மலர்களென்று மெட்டுவகை. அந்த வெண்வகைக்குட் பரிபக்குவ மலர்களெனும் நால்வகைப்பேருஞ் சிவானுக்கிரகம்பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாயாதிமுத்த சிவன்களாயும் நான்பதமுத்தராயிருக்கும் அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள். அபரிபக்குவ மலர்களெனும் நால்வகைப்பேருஞ் சங்கரிகளா யிருப்பார்கள். ஆகமாவகையும் பன்னிருவகையென்பது பார்த்தறிக.

சகலர்க்கனுக்கிரகங் குருத்திருமேனி ருறித்திருக்குஞ்
சிவன் பண்ணுவது பல பிரகாரமென்பது படிக்கின்றார்.

பலவிதமாசான்பாசமோசனந்தான் பண்ணும்
படியனத்தருள்பரிசவாசகமானதமு
மலகில்சாத்திரம்போகமவுத்திரியாதி
யனேகமுளவவற்றினவுத்திரியிரணதெறமா
மிலகுஞானங்கிரியையெனஞானமனத்தா
வியற்றுவதுகிரியையெழிற்குண்டமண்டலாதி
நிலவுவித்துச்செய்தலகிரியாவதிதானின்னு
நிரப்பீசஞ்சபீசமெனநின்றிரண்டாய் நிகழும்

இ-ள். ஆசான் - குருக்குறி ருறித்துக்கொள்ளுஞ் சிவன்—பாசமோசனம் பண்ணும்படிதான்—அனுக்கிரகஞ் செய்யும்பிரகாரம்—பலவிதம்—வெகுபிரகாரம் — நயனத்தருள் - (அத்துவாமார்க்கங்குரியாது ருறித்துச் சுருக்கிப் பாசங்குலப் பார்த்தல்) சகூ—வென்னுந் தீகூ—பரிசம் - (அப்படிருறித்துச் சிவ அத்தபரிசனம்பண்ணுதல்)பரிசுதீகூ—வாசகம்—(அப்படிருறித்துப் பதினொருமந்திரத்தோடு பஞ்சாகூரமுபதேசித்தல்) வாசகதீகூ—மானதம்—(அப்படிருறித்து யோகமார்க்கத்தாற் றீவுனது தேகம் பிரவேசித்துச் சிந்தித்தல்) மானத தீகூ—அலகில் சாத்திரம்—(அப்படிருறித் தாகமப்பொருளைச் சுருக்கியுபதேசித்தல்)சாத்திரதீகூ—யோகம் - (அப்படிருறித்து யோகமார்க்கத்தாற் றீவுனதுருதயகமலத்திற் பிரவேசித்து நகூத்திரம்போவிருக்கின்ற றீவீனப் பாசம்பறியத் துவாத சாந்தத்துச் சிவனிடத்தில் யோசித்தல்) யோகதீகூ—(இவ்வறுவகைத் தீகூயு மவுத்திரி தீகூக் கருகமல்லாத பேர்க்குப் பண்ணுவ தெனவு மவுத்திரிக் கங்கமெனவுமறிக்க)—அவுத்திரியாதி - அவுத்திரிப் பிரதான மா யிப்படி தீகூகள்—அனேகமுள - வெகுபேதமுண்டு—அவற்றினவுத்திரி—இலகுஞானம் - விளங்கும் ஞானவதியென்றும்—கிரியை - கிரியாவதியென்றும்—இரண்டுதிறமாம்—இருவகையாம். (அவற்றுள்)—ஞானம் - ஞானதீகூ (அது சத்தி சாம்பலியென்றிருவகை. அவற்றிற் சத்தி யோகதீகூ.சாம்பலிஞானதீகூ.அகிற்சத்தி)—மனத்தாலியற்றுவது—புறம்பேபோற் குண்டமண்டலாதி மனச்சிறப்புச்சங்கற்பத்தாற் ருறித்துப் பண்ணுவது. (சாம்பலிமனேதீத்சிற்சத்தி மனச்சங்கற்பபூருவசிற்சத்தி க்கட்கிறப்புப்பார்வையாற் பாசமுறைமையிற் பறியப்பாற்றுப் பண்ணுவது)—கிரியை - கிரியாதீகூ—எழிற்குண்டமண்டலாதி நிலவுவித்துச் செய்தல்—கிரியாவது—தானின்னு நிரப்பீசஞ்சபீசமென நின்றிரண்டாய்—நிகழும் - விளங்கும். எ-று.

இருவகைத்தீகைக்கு மருகரை முறைமையி லிசைச்

கின்றராய் நிர்ப்பீசத்தருகரை நிகழ்த்துகின்றார்.

பாலரொடுவாலீசர்விருத்தர்பணிமொழியார்

பலபோகத்தவர்வியாதிப்பட்டவர்க்குப்பண்ணுஞ்

சீலமதுநிர்ப்பீசஞ்சமயாசாரங்

திகழ்சுத்திசமயிபுத்திரர்க்குரித்தத்

தேலுமதிகாரத்தையியற்றித்தானு

மெழினிரதிகாரையெனநின்றிரண்டாய் விளங்குஞ்

சாலநிகழ்தேகபாதத்தினோடு

சத்தியநிருவாணமெனச்சாற்றுங்காலே.

இ-ள். பாலர் - சத்திபாதலக்கணங் காண்பிக்குஞ் சாமர்த்தியமுடைய ராய்ச் சமயாசார மனுட்டிக்குஞ் சாமர்த்தியமிலராய் நிரம்ப வோதியுணரர்களாய்ப் பதினாறுவயதுக்குள் வயதுடையர்—அவர்களோடு—வாலீசர் - (வாலிசொன்பது வாலீசொன நீட்டியவாறு) சத்திபாதசின்னர்களாய் யுமோதியுணராதார்—விருத்தர் - சத்திபாதசின்னர்களாய் யோதியுணர்ந்தாலு மனுட்டானத்தில் அசத்தரா யெழுபதுவயதுக்கு மேற்பட்டார்—பணிமொழியார் - உள்ளபடி யோதியுணர்ந்து சமயச்செய்தி சாங்கமாயனுட்டிக்குஞ் சாமர்த்திய மில்லாதாராய்ச் சத்திபாதசின்னர்களாய்ச் சஞ்சரிக்குமகளிர்—பலபோகத்தவர் - சாதகிரபாத்திரராய்ச் சத்திபாதசின்னந் தாக்கித்துக்கவும் போகவாஞ்சைபோக்கு மூக்கமில்லாதார்—வியாதிப்பட்டவர் - உணர்த்தவையெல்லா முடையராயினு முரோகத்தரிவர்கட்கு—பண்ணுஞ்சீலமது - செய்யுஞ் செயற்கையையுடைய தீகை—சமயாசாரந்திகழ்சுத்தி - பீசச்சொற்சொல்லுஞ் சைவசங்கேதானுட்டானப்பொருளில் விளங்கும், நிர்ச்சொற்சொல்லுஞ் சோதனைப்பொருள்—நிர்ப்பீசம்—நிர்ப்பீசதீகை(சாதகராசாரியர் இருவர்க்குத் தகாதாதலால்)—சமயிபுத்திரர்க்கு - புத்திரரொன்று நிருவாணதீகைதர்க்கும் பேர்பேசுதலாற் சமயிவிசேஷிசாதகாபிஷேக நைமித்திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகளில் நித்தியகிருத்தியமாத்திரத்திற் சாமர்த்தியவான்க னொருபிரகாரஞ் சாதிகாரிகளானாலும், அவருள், நித்தியமுற்றும்பண்ணுஞ் சாமர்த்தியமில்லாப்பாலர்முதற் சமயிவிசேஷி சாதகாபிஷேக நைமித்தியாதிகாரமில்லா நிருவாணிகட்கு—நித்தத்தேலுமதிகாரத்தையியற்றி - முழுதல் தர்ப்பித்தல் செபித்தல் குருக்குறிப்பேவல் பூசித்தல் ஓயித்தல் கேட்டுச்சிந்தித்துத் தெளிந்துதியானித்தல் சமாதித்தல் சாக்ஷாத்கரித்தல் முதலிய நித்தியகண்மத்திற் குருக்குறிப்பவேலால் நைமித்தியகண்மத்துஞ் சிலவற்றிற்காமியத்

துஞ் சிலவற்றிற் சமர்த்த சமயமுதலோர் பண்ணுங்கிருத்தியத்தி லியன்
றகிருத்தியத்தைப் பண்ண, அதுவுங்கூடாதிருந்தாற் குருக்குறிப்பேவல்
மாத்திரத்தைப்பண்ண, அதுவுங் கூடாதிருந்தாற் புத்திராதிகளாற் பொ
ருள்கொடுத்து வேண்டிக்கொண்டாதல் பிறாற்றான்பேணக் குருவைக்
கொண்டு கற்பிக்கப்பண்ணி—தானும் - அந்த நிர்ப்பீசதீகையும—எழி
னிரதிகாராயெனநின்று- வடிவுறு நிர்ப்பீசதீகையென்றிருந்து—இரண்
டாய்விளங்கும் - (ஏனுங்கிருத்திய மேலாக்கிருத்தியங்குறித்துச் சாதிகா
ராயாயு நிரதிகாராயாயுமிருத்தலால்) சபீசையாயு நிர்ப்பீசையாயு மிரு
விதமா யொருவகை சாற்றத் தோற்றும்—சால நிகழ் தேகபாதத்தினோடு
(பண்ணுமென்பது தொக்குதலாற் பண்ணுங்காலையெனப் பண்ணுக,
சபீசதீகையோக்கியார்க்குள் ளியற்கையாற் சரீரவைராக்கிய முடையோ
ர்க்கும், நிர்ப்பீசதீகையோக்கியார்க்குள்ளும், வியாதிமுதிர்ச்சி விருத்தத்
தன்மைமிகுதி முதலியவற்றாற் சரீரவைராக்கிய முடையோர்க்குஞ் சஞ்
சரிக்குங் காயமுடன் முற்றுங்கழியப்பண்ணு நிர்ப்பீசதீகையதானே)—சத்
தியோநிருவாணமெனச்சாற்றும்—(முத்திவிரும்பினர்க்கு நயித்திகையே
யென்று நாட்டப்படுந்தீகைய சத்தியோமுத்திப்பிரதமானால்) சத்தியோ
நிருவாணதீகையென்றும் பேர்ப்பேசப்படும். எ—று.

சிலவிடத்திற் சித்திவிரும்பினர்க்குப் பவுதிகீதீகையென்று பார்க்
கப்படுந்தீகைய சத்தியோபூதிப்பிரதமானாற் சத்தியோபோக தீகையெ
ன்று பேர்சாற்றப்படும். விதேகவிஞ்ஞானகலர்க்கும் விதேகப்பிரளயாக
லர்க்குங் குருதேகதேகியல்லாச்சிவனால் நிர்ப்பீசதீகையாய்ப் பண்ணு
முன்சொல்லிய நிராதாரதீகையென்னு நிரதிகாணதீகையு மிவ்விருவ
கைப்பேர் பெறுமென்பதறிக. தேகபாதமில்லாமற்செய்யு நிர்ப்பீசதீகைய
யுஞ் சபீசதீகையும அசத்தியோநிருவாண தீகையென்பதறிக. (௩)

சபீசத்தருககாச்சாற்றுகின்றார்.

ஓதியுணர்ந்தொழுக்கநெறியிழுக்காநல்ல
வுத்தமர்க்குச்செய்வதுயர்பீசமிவர்தம்மை
நீதியினுனித்தியகைமித்தியகாமியத்தி
னிறுத்திரம்பதிகாரநிகழ்த்துவதுஞ்செய்து
சாதகராசாரியருமாக்கிவிடு
தருவிக்குமுலோகசிவதன்மிணியென்றிரண்டா
மாதலினுலதிகாரையாஞ்சமயவிசேட
நிருவாணமபிடேகமிவற்றடங்குமன்றே.

இ-ள். ஓதி யுணர்ந்தொழுக்க நெறியிழுக்கா நல்லவுத்தமர்க்கு - சபீ சதீகைஷ படிப்பிக்கப்பண்ணும் விசேஷவித்தையாகிய சிவாகமங்களைப் படித்துப்பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந் தச்சமயாசாரமார்க்க நடக்கை தப்பாதனுட்டிக்குஞ் சாமர்த்தியங்காண்பிக்குஞ் சாமானிய வித்தையாகிய தர்க்க சத்த வேத வேதாந்த மீமாங்கிச புராண முதலிய முற்றமம் மருகமாயிவைகளி லொவ்வொன்றைத்தான் படித்துப்பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந் தச்சமயாசார மார்க்கநடக்கை தப்பாத னுஷ்டியானின்று காண்பித்த சாமர்த்தியமுடையராய்ச் சற்றுத்தமாகாரி களாகுஞ் சமயி விசேஷி நிருவாணி சாதகாசாரியர்களா மருகாக்கு—செய்வது - பண்ணுவது—உயர்யீசம் - (தலைக்கடைக்குறைத்தலால்) முக்கிய சபீசதீகைஷ—இவா தம்மை—இவ்வைவவாயும்—நீதியினால் - அவரவர்க் கருகமாக—நித்தியநைமித்திய காமியத்தினிறுத்தி - சமயிவிசேஷி நிருவாணி மூவனாயும், நீர்முழுதல் தர்ப்பித்தல் செபித்தல் பூசித்தல் ஒயித் தல் கேட்டுச்செறித்தித்துத் தெளிந்து தியானித்தல் சமாதித்தல் சாக்ஷாத் கரித்தல் முதலிய வவரவர்க் கருகமான கனமங்களை விதிப்படி விழாது செய் நித்தியாதிகாரத்திற் பிரதானமாய் நிற்பித்துக் குருக்குறிப்பேவலாற் சிறியியன்ற நைமித்திகாதிகாரத்திலுஞ் சிகாச்சேதவானாகிய நிருவாணிக்கு விசேஷித்து நைமித்திகத்தி லதிகாரமுண்டென்று காமிகமுதலிய சிவாகமஞ் செப்புதலாற் குருகற்பனையாற் சகல நைமித்திகாதிகாரத்திலுஞ் சிறிதுவிரும்பிற் குருகற்பனையாற் சிறிதுகாமியாதிகாரத்திலும், நிற்பித்துச் சாதகாபிஷேகம்பண்ணிச் சாதகனாகக்குறித்தவனைச் சாதகாபிஷேகம்பண்ணிச் சாத்தியமந்திரசெப்பூசையோமமுதலிய காமியாதிகாரத்திற் பிரதானமாய் நிற்பித்து நித்தியாதிகாரத்திலுங் குருவாஞ்ஞையினாற் சகல நைமித்திகாதிகாரத்திலும் நிற்பித்து ஆசாரியாபிஷேகம்பண்ணி யாசாரிய னாகக்குறித் தவனை யாசாரியாபிஷேகம்பண்ணித் தீகைஷ பிரதிட்டை சிவாகமபோதன முதலிய நைமித்திகாதிகாரத்திற் பிரதானமாய் நிற்பித்து நித்தியாதிகாரத்திலும் பரார்த்தஞ்சிறிது சுவார்த்தமாகவுஞ்சிறிது காமியாதிகாரத்திலு நிற்பித்து—நிரம்பவதிகார நிகழ்த்துவதுஞ்செய்து—நிர்ப்பீசதீகைஷபோ லேஷமதிகாரமாத்நிரமாயேலாவதிகாரக்குறையா யியற்று விபபதின்றி யிப்போதுசொல்லிய நித்தியாதிகாரி காமியாதிகாரி நைமித்திகாதிகாரி மூவர்க்கும், அவரவர்க்கு அருகமாய் நிறையவதிகாரம்பண்ணுவது பண்ணுவித்து (அவாக்குள்ளிருவரை)—சாதகராசாரியருமாக்கி—(சாதகராசாரியர்களாலுஞ் சிகாச்சேதமாத்நிரஞ்செய்த நிருவாணியாலு மோரிருவரமுறையிற் சுதந்திரமாயுங் குருவாஞ்ஞையினுலும்பண்ணப்பட்டதன் னால்)—வீதேருவிக்கும்—மோக்ஷங்கொடுப்பிக்கும். (மூவருளாசாரியன் சுவதந் திரமாய்ச்சருவாதிகாரியாதலாற் சருவசம்பூரண சபீசசாதிகாரதீக்ஷாவா னுதலா லவனுக்கே சாதிகாரதீகைஷயென்ப தியல்பினாற்செல்லும். திரும்ப

வந்தச்சபீசநீகை) உலோகசிவதன்மிணியென்றிரண்டாம்-உலோகதன் மிணிநீகை சிவதன்மிணிநீகையென்றிருவிதமாம்—ஆதலினால்-சொல்லியநீதிபிறை(சபீசநீகைபேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசநீகையில் நிரதிகாராயாய் முன்சொல்லிய சமய விசேஷ நிருவாண நீகைகளைக்கி)—அதிகாராயென்பது தலைக்கடைக்குறைத்தலாற் சாதிகாரநீகையாம்—சமயவிசேட நிருவாணமபிடேக மிவற்றடங்குமன்றே (அன்றே யென்ப தைச) ஏ-று.

உலோகசிவதன்மிணியென்றவிடத்துச் சிறிதிசையாதது விசேஷித்திசைப்பாம். முறைமையிற் சபீசநீகைபேதமாகுஞ் சிவதன்மிணிநீகையுலோகதன்மிணிநீகையிரண்டிற்குள் சிவதன்மிணிநீகை பரையென்றுணாக்கு நயீட்டிகீ நீகையென்றும் அபரையென்றுணாக்கும் பவுதிகீ நீகையென்று மிருவிதமாம். அதற்குட் பரம்பரையாயுஞ் சாஷாத்தாயு நிரதிகையசருவஞ்ஞாதி சிவருணமணப்பற்று முத்திமாத்திர காமிகராயுஞ் சாதககாரிய காமிய சிவதன்மவுலோகதன்ம கன்மானுட்டான பலப்பற்றற்றவர்களாயு மவரவர்க்கருகமாஞ் சாமானியவிசேஷசரியை கிரியை செப சாலம்பசிவயோக நிராலம்பசிவயோக ஞானத் திரிபதார்த்தஞான சிவத்துவ பசத்துவ விவேகஞானவான்களாயும், அந்தந்தச் சிவதன்மானுட்டான சீலர்களாயுஞ் ஸ்ரீகண்டாநீ சதாசிவாந்த சாலோக சாமீப சாரூப சம்பலத்தியானசாத்திய சம்பலமூர்த்தி சாயுச்சியங்களையுஞ் சதாசிவதத்துவத்துக்குமேற் சத்திசிவதத்துவ கலாபுவன சாதார நிராதாரங்களிற் பரசிவசாலோக சாமீப சாரூபச் சற்றுச்சிறுச் சம்பல தடத்தமூர்த்தி சாயுச்சிய முற்றுப்பெற்று மூர்த்திமுத்தச்சுவரூப சாயுச்சியங்களையு மவரவர்க்கருகமாய்ச் சாருதற்கருகர்களாயு மிருக்குஞ் சமயிகள் புத்திரர்கள் புத்திரவிசேஷ நிரபிஷேக நிரதிகார நிருவாணிகள் சாபிஷேக சாதிகாராசாரியர்க ளிவர்க்கு யோக்கியமறிந்து சருவசிவபண்ணிய பசபுண்ணியபாவ சஞ்சிதகன்ம சுத்திமதியாகவு மதில்லாததாகவு மட்டாங்குல மட்டுவிட்டறுக்குஞ் சிகாச்சேதவதியாகவு மதில்லாததாகவும் பண்ணுமது நயீட்டிகீசிவதன்மிணிநீகை.

கூடவுதிக்கு மாயேய மகாமாயேய புத்திருண வணிமாதிருணஞ் சிறுபுல்லமாகத் தானதிகபலமாக வுதிக்குஞ்சாரீரநிரவதிகசாதிகைய சருவஞ்ஞாதி சிவருணமணப்பற்ற போகபோகாந்தமோகை காமிகளாயு மகாப் பிரளயபரியந்த மிந்தச் சரீரத்தைத்தானே மரணமடாதபடி யதிமார்க்க மாந்திர சாத்திரப்பிரசித்த விசேஷ சிவநீர்த்த மருந்து மந்திர யோகமுதலிய சிவதன்ம விசேஷானுட்டானத்தாற் சித்திபண்ணிக்கொண்டு தாமிருக்கும் புவனமதுவிட்டு முட்டின்றிவிரும்பிப்போம் புவனங்கட்கிணங்க வேடந்திரித்து வடிவுவிரித்து மாயாவதிசரிக்குஞ் சாமர்த்திய வாஞ்சாவா ன்களாயுஞ் சரீரம்விட்டு விரும்பும்வெறுசரீரம்பரித்து மகாமாயாவதிசரி

ப்ப விருப்பந்தரிப்பவராயுங் காமிய சிவஞானத்தியானசெப்பூசாசேவாதி சகாமாராதனை; அல்ல தணுபக்ஷபிரமாதி நாற்சிவமூர்த்தி யாத்மாருட சம்புபக்ஷ பிரமா திநாற்சிவமூர்த்தி சம்புபக்ஷமாத் திரசதாசிவமூர்த்தியாகப் பஞ்சபஞ்சகலேசுவர மூர்த்திகளுள் அவரவர்க்கிட்டபலாருக கலாருக கலேசுரமூர்த்தி ஞானத்தியானசெப பூசாசேவாதி சகாமாராதனை; அல்ல தப்படி சிந்திக்கப்படுங் காலாக்கினியாதியனாசிருதாந்த புவனேசுரர்களுள் ளவரவர்க்கிட்டபலாருக புவனாருக புவனேசுர ஞானத்தியான செப்பூசா சேவாதி சகாமாராதனையென்கின்ற வதிமார்க்கமாந்திரசாத் திரப்பிரசித்த சிவதன்மானுட்டான வாஞ்சாவான்களாயு மிருக்குஞ் சாதகர்க்குத் தீக்ஷா னந்தர மனுட்டிக்குஞ் சிவபுண்ணியத்துக்கொத்து மாறின்றிச்சேருமுன் செய்த சிவபுண்ணியமந்திரமந்தந்தச் சாதகரடையும்பலாருக கலாருகங் களா யந்தந்தக் கலாமரியாதியிற் சேஷித்துநிற்கச் சருவபசுபுண்ணியபாப சஞ்சிதகன்ம சுத்திமதியாகவுந் துவதாசாங்குலமட்டு விட்டறுக்குஞ் சிகா ச்சேதவதியாகவும் பண்ணுமது பவுதிக்கிவதன்மிணிதீக்ஷை.

மாயாவதி மட்டுமுட்டும் பிரஞ்ஞாப்பெருக்குத் தனதுதனது வசதிய வதிசருக்கும் பின்கூட வுதிக்குந் தான்சிறுப்பலமாக வதிகபலமாகவுதிக்குஞ் சாதிசய சருவஞ்ஞாதாதி சிவகுணமணப்பற்று மாயாமண்டலத்திருந் தாலுஞ் சிலபேரிடத் தப்பிரஞ்ஞாப்பெருக்கு மாயோபரியபரிமிதமாக விரிக்கு மாயேயபுத்தி யணிமாதிகுண மணப்பற்று மதுவன்றி வைதிகாத் தியாத்ம சாத் திரப் பிரசித்த யாகாதிபசுதன்மந் தன்கோடிக்குள்ளடக்கும் லௌகீகசாத் திரப் பிரசித்த தண்ணீர்ப்பந்தல் தடாகமுதலிய வுலோக தன்மந்தழவி யொழுதியு முலோகதன்மசிவதன்மத் துலாகோடிகளுக்குட் சிறிதொருதலைபற்றி முன்சொல்லிய வதிமார்க்க மாந்திர சாத் திரப் பிர சித்த சிவதன்மத் துலாகோடிகொழுவி யச்சிவதன்மானுட்டானத்தால், மகாமாயாபூதி விரும்பிற் றன்னோடுகூடவுதிக்கு மகாமாயேயபுத்திகுண வணிமாமுதலிய குணபலஞ் சிறுப்பலமாகத் தானதிகபலமா யுதிக்குஞ் சாதிசய சருவஞ்ஞாதாதி சிவகுணமணப்பற்றுமுதிக்கும் போகபோகாந்த மோக்ஷகாமிகளாயு மகாப்பிரளய பரியந்தஞ் சிவதன்மிணி பவுதிக்கீக்ஷை யிற் சொல்லிய விருவகைமுறைமையிற் சரீரந்தரித்துச் சரிப்ப விருபபந் தரிப்பவராயுஞ் சிவதன்மமணப்பற்ற வுலோகதன்மம் உலோகதன்மமணப் புற்ற சிவதன்ம மிருதனமானுட்டான சீலர்களாயு மிருக்குஞ்சாதகர்க்கு, அந்தந்தச் சாதகர் பொருந்த விரும்பு மந்தந்தப் பலாருக கலாருகங்களா யந்தந்தக் கலாமரியாதியிற் பசுபுண்ணியங்கள் சிவபுண்ணியங்கள்பரிசே ஷித்துநிற்கப் பாவகன்மங்க ளந்தந்தக் கலாமரியாதியிற் பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாகவப்பரிசுத்தி மதியாகவு மந்தந்தச்சாதகருக்குட்சதா சிவதத் துவோ பரிசுத்தி சிவதத்துவ போககாமிகட்குத் துவாதாசாங்குலமட்டு

விட்டலுக்குஞ் சிகாச்சேதவதியாகவும் பிருகிவித்ததுவாதி சதாசிவதத் துவார்த போககாமிகட்குச் சிகாச்சேதவதியன்றியும் பனாயாகவு மபனா யாகவும் பண்ணுமது லோகதன்மிணிபவுகிதீதீகை.

ஸ்ரீமத் அகோரசிவாசாரியர் பத்ததிமுதற் லெபத்ததிகளிற் பவுகிதீசி வதன்மிணிதீகை பவுகிதீலோகதன்மிணிதீகையிரண்டிற்கு பிருகிதீகை பலாருக கலாருகங்களாய்ப் பசுபுண்ணிய சிவபுண்ணிய தன்மகன்மங்கள் பரிசேஷித்துநிற்கப் பாவகன்மங்கள் மாத்திரம் பரிசேஷியாது பரிசுத்தியா கப் பஞ்சகலாசுத்தி யொருமிக்கப்பண்ணி விரும்பியவிரும்பிய புவனபோ கம் போகார்த்தத்துப் புநர்த்தீகைபேகை யுபேகைத்துச் சாக்ஷான் மோ க்ஷஞ் சாரும்படிக்குச் சிவனிடத்து யோசனை செப்பி யிருப்பது சிந்தி த்தறிக.

நீர்தீகைபாரீகை பண்ணியது நுண்ணியதுதானே; கிரகத்தாசாரியர் விரத்தாசாரியனொன்று விசேஷியாமல் ஆசாரியர்கட்கு நயிட்டிகீதீகையெ ன்றுமுன்னீமுதாயத்திற் சாற்றினீர்; அது காலோத்தராதியில் நயிட்டிகா சாரியர் நயிட்டிகர்க்குங் கிரகத்தர்க்குங் தீகைபண்ண; பவுகிகாசாரியர் பவுகிகர்க்குமாத்திரந் தீகைபண்ண என்னும்பாடத்தாற் கிரகத்தாசாரிய ர்கட்கு நயிட்டிகீதீகை நாட்டப்படாதென்று நாட்டப்பட்டது. நீசொ ல்வியதுள்ளது; ஆசாரியர்கட்கு நயிட்டிகீதீகையென்றும், சுருவஞ்ஞா னேத்தர சாமான்னிய வசனத்தினாலும் நயிட்டிகாசாரியர் நயிட்டிகர்க்கு மாத்திரங் கிரகத்தாசாரியர் நயிட்டிகர்க்கும் பவுகிகர்க்கும் பண்ணஎன்னு மாகமார்தர விசேஷவசனத்தினாலும், நயிட்டிகீதீகையினாலே தீகைதனா யிருக்குங் கிரகத்தனும். விரத்தனும் வர்ச்சிக்கப்படாது வாஞ்சிக்கும் பிரார த்தகன்மபல போகவாஞ்சைமாத்திரத்தினாலேதான் மணிமந்திர மருந்து முதலிய சாதனமாத்திர சாத்தியகாயிகபோக போகவாஞ்சை மாத்திரத் தினாலேயுந்தான், மலபரிபாக தாரதம்மியத்தான் நயிட்டிகீதீகைவைசித் திரியமாத்திரத்தா விங்கிருந்து வாஞ்சியாதிருக்கவுஞ் சரீரார்த்தத்திற்றானே வரும் பராபரபுத்தி யபரமுத்திபோகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேயுந்தான் சாதக சாத்திய பவுகிகதீகைபல புவனபதிபூதி வாஞ்சையல்லாமை யாற் பவுகிகென்று, நயிட்டிகென்றானேயென்றுஞ் சோமசம்புவிருத்தி வச னத்தாலுங் கிரகத்தாசாரியர்கட்கு நயிட்டிகீதீகை நன்றாகநாட்டப் பட்டது.

நீர்ப்படிசொல்லிற் பவுகிகாசாரியர் பவுகிகர்க்குத்தீகைபண்ணக்கட வாகன் என்னும் வசன நித்பலமாய் அப்பிராமாணியத்தானமாய்ப் போ காதோ? நீயப்படி போமென்று சொல்லியதேது? அப்படிபோகாது; ச லம1கத 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ருப்பது விரித்துணாப்பாம்:—முறைமையில் நிட்டையென்று மோகஷத் தக்குஞ் சமாதிக்கும் விரதமுதலியவற்றிற்கும் பெயராதலால், வாலியவய துதொடுத்துமரணந்தம் விரதநியமித்துத் துறவிகளாயிருக்கும் நயிட்டிக ப்பிரமசாரிகளென்றும் கன்னியாகவியாண காலாவதி விரதநியமித்துத் துறவிகளாயிருக்கும் பவதிகப்பிரமசாரிகளென்று மிருவகையாயிருக்கும்; விரத்தாசாரியர்களுங் கிரகத்தாசாரியர்களுந் தனித்தனி சரீரார்த்தத்தில் வரு மோக்ஷவிருப்பத்தினுலு மவரவர்க் கிட்டபுவனபதிபூதி விருப்பத்தினு லு மவ்விருப்பத்துக்கருகமாய் நயிட்டிகுதீகைக்ஷ பவுகிதீகைக்ஷ பண்ணுவி த்துக்கொண்டு மூன்றுபகுப்பார்களுக்குந் தனித்தனி யட்டாங்குல சிகாச் சேதமுடைய நயிட்டிகாசாரியர்களென்றுந் துவாதசாங்குல சிகாச்சேதமு டைய பவுதிகாசாரியர்களென்று மிருவிதமாயிருப்பார்கள்; ஆதலாற் கிரக த்தாசாரியர்கள் நயிட்டிகாசாரியர்களாயும் பவுதிகாசாரியர்களாயும் குருத் துவம் பரிப்பார்களென்பது பசுமரத்தாணிபோற் பதித்து நாட்டெலாணும் வசனங்கள் சபலங்கள்தானே. அஃதப்படியாகட்டும்; ஸ்ரீகரமிகாகமத்தில் நாலாம் வருணத்தில் நயிட்டிகர்கட்கே நைமித்திய கன்ம கர்த்திருத்துவ குருத்துவம், கிரகத்தர்க்கு நித்தியகாமியகன்ம கர்த்திருத்துவ சமயி புத்திர சாதகத்துவ மாத்திரம் குருத்துவமில்லையென்று கூறியதேது? அதுவுள்ள து; ஆமர்த்தகமடமுதலமட குருமனக்குறிப்புப் பிரிப்பினான் மடப்பகுப்பா கமங்களிற் சிலவாகமங்களிற் கூறியது. காலோத்தராதியில்,

“கிரகத்தச்சர்வவருணேஷு— பிம்பபூச்சியோகுருருநாகிருத:

நயிட்டிக கத்துவதமோஜ்ஞேயோ பவுதிகந்துவிசேஷத:

சதுர்ணமபிவரணா மிலிங்கினங்கிரகணமபி

ஆசாரியுத்துவஞ்சிவேனஞ்சி மின்சித்தாந்தேபிறதிபாதிதம”

என்கூறு

தலாணுங் கிரணாகமத்திற் பிராமணசாரியர்முத லாசாரியர் நால்வர்க்கு மு றைமையில் நாலுமூன்றிரண்டொரு வருணங்களிலே கவியாணம் விதித் திருத்தலாணுஞ் சருவாகமங்களு மப்படிசாற்றுவாம்; ஓராகமத்திற் றள்ளிய துகொண்டு தள்ளினும் பிராமணனேகுரு மற்றவருணத்தார் சாதகர் புத்திர ரர் சமயிகள் மாத்திரமா யிருப்பார்களென்றும், பிராமணன் பிராமணன் முதல் நால்வர்க்குங்குருவென்றும், அரசன் அரசன்முதல் மூவர்க்குங் குரு வென்றும், வணிகன் வணிகன்முத லிருவர்க்குங் குருவென்றும், சூத்திரன் சூத்திரர்க்குக் குருவென்றும், மேருதந்திரத்தினுங் காமிகம் பராக்கியை முதலாகமங்களிலு முறைமையில் நிஷேதித்தும் விதித்துமிருத்தலால் ஒரு வசனத்தைப்பிடித்துப் பிராமணன்ருனே குரு மற்றவரல்லவென்று பேச வேண்டும்; அப்படியாகட்டும்மென்று நீசொல்லில் மற்றவர்களுங் குருவெ ன்னு மனேகாகமவசனங்களுக்கு மப்பிராமாணியப் பிரசங்கம் வரும்

பிராமணரில் பிரஞ்ஞாவான்க ளில்லாதிருந்தால் அரசர் முதலோர்க் கரசன் குரு. அரசர்களில் பிரஞ்ஞாவான்களில்லாதிருந்தால் வணிகர்முத லோர்க்கு வணிகன்குரு வணிகரிற் பிரஞ்ஞாவான்க ளில்லாதிருந்தாற் குத்திரர்க்குச் குத்திரன் குருவென்னும் வசனங்களுக்குப் பிரமாணியஞ் சொல்லலாமென்று நீசொல்லில், நாலாம்வருணத்தில் நயிட்டிகரிற் பிர ஞ்ஞாவான்க ளில்லாதிருந்தால் கிரகத்தன் குருவென்னும் வசனத்துக் குப் பிராமாணிய நாம்பேசுவோம்; அப்படிதான் சொல்லுமென்று நீசொ ள்வில் அதுவுங்கூடாது; கிரகத்தன் சருவவருணங்களிலும் பூச்சியனாகிய குருவென்று கூறுதலால் நாலாம்வருணத்தில் நயிட்டிகர் பிரஞ்ஞாவான் களா யிருந்தாலுங் கிரகத்தரும் பிரஞ்ஞாவான்களாயிருந்தா லிருவகையா ருங் குருவென்று கூறுவோம்; அப்படிதானாகட்டிமென்று நீசொல்லில் அதுவுங்கூடாது; மந்தப்பிரஞ்ஞாவானாயிருந்தாலும் பிரவாகசந்திப் பிர சித்தப் பிரசுதிமானாயிருக்கின்ற குருபுத்திரனைத் தியாச்சியம் பண்ண லாகாதென்று சிவாகமஞ் செப்புதலாலொன்றுங் குறியாமற் பிரஞ்ஞாவா ன்களா யிருக்கிற சிஷ்களுதவிபாக அவனேகுருவென்று கூறுவோம்; இப்போது சொல்லுவந்த வசனங்களினால் விரதிகளிற் பிரமசாரியருங் கிரகத்தருங் குரு, வானப்பிரத்தருஞ் சன்னிபாசிகளுங் குருவல்லவென்று கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீகாமிகாமத்திற் சன்னியாசிக்குங் குருத்துவமுண்டென்று கூறி யதேது? உள்ளது; சாத்திரநீகைக் மாத்திரத்திலென்று சமாதானம்; சாஷாத்திருத சிவாதிபதார்த்த சித்த சிவயோகியாகிற் சாம்பவிதிகைக் மாத்திரத்திலென்றுஞ் சமாதானமாம். நாலாம்வருணத்தாருக்குப் பிரணவ மாகாதென்று பிராமணர்முதலோர் பேசுவதேது? உள்ளது, குருத்துவம் விதித்திருத்தலாற் பிரணவபூருவப் பிராசாத மறியாதவன் குருவல்லவெ ன்று கூறுதலானும் மகுடாகமத்தில்,

“நிருவாணதிக்ஷிதேகுத்திரோ பிரணவந்துந்யோசயேது”

என்று

இருத்தலானுங் காமிகத்து மப்படியே யிருத்தலானும் பிரணவமாமென்று பேசுவோம்; சோமசம்பு பத்ததிமுதற் பத்ததிகர்த்தாக்கள் நிஷேதியாதப டியினாலே விசிட்ட சமயமுதலானோர்க்கும் பிராமாணிக்கங் கொடுத்திரு த்தலானு மாமென்பது சூசிக்கப்பட்டது; பிரஞ்ஞையில்லாப் பிராமணர் சிலபேர் நாலாம்வருணத்திற் சன்னியாசி யில்லையென்று சாற்றுவார்கள்; அது நயிட்டிகப் பிரமசாரிக்குள்ளடக்கிப் பிராயச்சித்தாதி விதித்தலாலே யும் அசுந்நியவிசுவசாதாக்ஷியத்திற் பிராமணர்முதற் பத்துச்சாதிக்கும் பிர மசரியம் கிரகத்தம் வானப்பிரத்தம் சன்னியாசம் நாஸாச்சிரம முண்டெ ன்று விதித்தலாற் சைவத்திற் பிரசித்தம்.

வைதிகத்து மிராமாயணத்திற் கிருதாதி யுக்கிரமத்திற் பிராமணர் முதல் நால்வர்க்குந் தபோமுக்யிஞ் சாற்றுவதுபோல் பிரமாண்டபுராணத்திற் கிருதயுகத்துக்குப் பிராமணசன்னியாசி முக்கியன், திரோதாயுகத்துக்குக் கூத்திரிய சன்னியாசி முக்கியன், துவாபரயுகத்துக்கு வைசியசன்னியாசி முக்கியன், கலியுகத்துக்குச் சூத்திரசன்னியாசி முக்கியன் என்னும் வசனமுதல் வசனங்களாற் பிரசித்தந்தானே; சிகாச்சேத மில்லார்க்காசாரியாபிஷேக மாகாதாதலாற் கிரகத்தரினும் விரத்தரினும் நயிட்டிகேதீக்ஷாவான்களாய் நயிட்டிகாசாரியர்க ளுண்டென்று நாம்முன்னாட்டுதலால் அவ்விருவகை நால்வருணத்து நயிட்டிகாசாரியர்களே சாற்றியமரியாதையிற் சைவத்துச் சன்னியாசங் கொடுக்கவேண்டும் வைதிகத்துக்குப்போலக் குருத்துவமில்லாச் சன்னியாசி கொடுப்பதன்று, பஞ்சரிஷி கோத்திரத்திற் சிவப்பிராமணா சருவாதிகாரிகளென்று காமிகத்திற் சாற்றாதலாலவாகளிடத்திற் சிவனிடத்திற்போல் நயிட்டிகாசாரியர் பனிகாசாரிய றொன்னும் பரியாலோசனை சன்னியாசாதிபரிக்கிரகம் பண்ணும்பொருட்டுப் பண்ணுவதன்று; சமபுத்தி பண்ணுவதே சால்பு; அமையு மினிமே லப்பால் நடப்போம். ஏ-று.

(ரு)

மேற்கிரியாவதி திகைக்ஷயினுலேதான், சாம்பவிதிகைக்ஷயோடு சாத்தியென்று சாற்றுஞானவதி திகைக்ஷயினுலேதான், சடத்துவா சுத்திபண்ணி முத்திவியத்திபண்ணும் பொருட்டு அறியுஞ் சடத்துவாக்கள் கீழ்மேற்சொல்லுங்கிரமத்திலே யொன்றினென்று வியாத்தியை யுடையதாகி வியாப்பியவியாபகங்களாய்ப் போய்த் தங்களை வியாபிக்குஞ் சிவசத்தியோடுகூடச் சருவவியாபக சிவனுக்கு வியாப்பியங்களா யிருக்குமென்று விளம்புகின்றார்:—

அழிவிலாக்கிரியையினுலாதல்சத்திமத்தா
லாதலத்துவசத்திபண்ணிமலமகற்றி
யொழிவிலாச்சிவம்பிரகாசிக்குஞான
முதிப்பித்துற்பவந்துடைப்பனரனொருமூவர்க்கும்
வழுவினாவழிபாறாமந்திரங்கள்பதங்கள்
வன்னங்கன்புவனங்கடத்துவங்கள்கலைகள்
கழிவிலாதுரைத்தமுறையொன்றினென்றுவியாத்தி
கருதுகலைசத்தியின்கண்சத்திசிவன்கண்ணம்.

இ-ள். “மலமகற்றி” யென்பதனால் முத்திசெய் திக்ஷாலக்கணசிவசத்தியாற் பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது. “சிவம்பிரகாசிக்கு ஞானமுதிப்

பித்து” என்பதனால் வியத்திசெய் தீக்ஷாலக்கண சிவசத்தியாற் சிவசா
க்ஷாற்காரோத்திகோக காரணதீக்ஷித சிவத்துவலக்கண சிற்சத்தியினது
விருத்திருப சருவபதார்த்தகர்ப்ப சிவசாக்ஷாற்கார சமுத்திகோகரூப விய
த்தி சொல்லப்பட்டது. “உற்பவந்துடைப்பன்” என்பதனால் மீளத்திரு
ம்புத லில்லையென்பது விளம்பப்பட்டது. சிவனுக்குச் சிவசத்தி வியாப்
பியமென்றது சிவசமவேதையாய்ச் செலுத்தப்பட்டிருத்தலா லுபசாரம்.
மற்றதுவெளிப்பொருள், (சு)

ஆறத்துவாக்களுக்குள் மந்திரமுதலைந்துங் கலையைந்
தின்வியாத்தியை யுடையதாதலினால் வியாபகமா
யிருக்குங் கலைகளுக்கு வியாப்பியமென்றுஞ் சூசி
ப்பித்துச் சடத்துவாவில் மந்திரத்துட் பஞ்சப்பி
ரமங்களுக்குச் சங்காரக்கிரமஞ் சத்தியோசாதாதி
யீசானமந்தம், நேத்திரம்விட்டுச்சடங்கங்களுக்குச்
சங்காரக்கிரம மிருதயாதி யத்திரமந்தம், பதங்க
ளுக் கோமாதியோமாமந்தம், வன்னங்களுக்குக் கூ
காராதி அகாராமந்தம், புவனங்களுக்குக் காலாக்கி
னியாதி யனாகிருதையந்தம், தத்துவங்களுக்குப்
பிருதிவியாதி சிவதத்துவமந்தம், கலைகளுக்கு
நிவிர்த்தியாதி சாந்தியதீதையந்தம் என்று சிந்தித்
துக்கொண்டு சங்காரக் கிரமத்தில் மந்திரமுதலைந்
தும் கலையைந்தி னீற்குமுறைமை மூன்றுதிருவி
ருத்தங்களினால் வகுத்துணாக்கின்றார்.

மந்திரங்கண்முதலைந்துங்கலையைந்தின்வியாத்தி

மருவுமந்திரமிரண்பெதங்கணாலே

முந்தநிலையெழுத்தொன்றுபுவனநூற்றெட்

டவனிதத்துவமொன்றுநிவிர்த்தியயன்றெய்வம்

வந்திமெந்திரமிரண்பெதங்கண்மூவேழ்

வன்னங்கணாலாறுபுரமைம்பத்தாறு

தந்திடுந்தத்துவங்களிருபத்துமூன்று

தரும்பிரதிட்டாகலைமாலதிதெய்வந்தானும். (எ)

வித்தையின்மந்திரமிரண்பெதநாலேந்து

விரவுமெழுத்தேழுபுரமிருபத்தேழு

தத்துவமுமோரோழுதங்குமதிதெய்வந்

தாவி லுருத்திரனாகுஞ்சாந்திதன்னில்

வைத்தனமந்திரமிரண்பதங்கள்பதினென்று
வன்னமொருமூன்றுபுரம்பதினெட்டாரு
முத்தமமாந்தத்துவமுமொருமூன்றாரு
முணரிலதிதேவதையுமுயரீசனாமே. (அ)

சாந்தியாதீதகலைதன்னின்மந்திரங்க
டான்மூன்றுபதமொன்றக்கரங்கள்பதினறு
வாய்ந்தபுரமூவைந்துதத்துவங்களிரண்டு
மருவுமதிதேவதையுமன்னுசதாசிவமா
மேய்ந்தமுறைமந்திரங்கள்பதினென்றுபதங்க
ளெண்பத்தொன்றக்கரங்களைம்பத்தொன்றாரு
மாய்ந்தபுரமிருநூற்றேடிருபத்துநாலா
மறிதருதத்துவமுப்பத்தாறுகலையைந்தே.
(பொருள்) பத்ததிகளிற் பிரசித்தம். ஏ-று. (க)

சூருவதிகரணனா யிருக்குஞ்சிவ னத்துவசோதனை பண்ணு
முறைமை யறைகின்றார்:-
மூன்றுதிறத்தணுக்கள்செயுங்கன்மங்கட்கு
முன்னிலையாமூவிரண்டாமத்துவாவி
ஊன்றமுறையவையருத்தியறுத்துமலமுதிர்வித்
தரும்பருவமடைதலுமேயாசானாகித்
தோன்றி நுகராதவகைமுற்செய்கன்மத்
துகளறுத்தங்கத்துவாத்துடக்கறவேசோதித்
தேன்றவுடற்கன்மமனுபவத்திலைறுத்திங்
கினிச்செய்கன்மமூலமலஞானத்தாவிடிப்பன்.

இ-ன். மூன்றுதிறத்தணுக்கள் செய்யுங் கன்மங்கட்கு - ஆன்மாக்கள்ம
னோவாக்குக்காயங்களினது வியாபாரப் பிரகாரத்தாற் புத்தியில் வாசனை
யாய்ப் பகுத்திப் பண்ணுங் கன்மங்களுக்கு—முன்னிலையா மூவிரண்டா
மத்துவாவின்-சஞ்சிதமாய்க் குறித்துப் பகுத்தமைக்குந்தானமா மூவிரண்
டாமத்துவாவின்—ஆன்றமுறையவையருத்தியறுத்து-அந்தச் சஞ்சிதகன்
மங்களை யபக்குவங்களைவிட்டுப் பக்குவங்களைப் பிராரத்தகன்மமாக்கிப் புசி
ப்பித்துத் தொலைத்து—மலமுதிர்வித்து-(அந்தக் கன்மபோகதேகசம்பந்த
த்தினாலே)மலசத்தியைவளர்த்து(அந்தமுதிர்ச்சியினாலேயந்தமலசத்தி)—
அரும்பருவமடைதலுமே - பழுத்துப் பக்குவமாயுள்ளனவில் — ஆசானா
கி - சிவன் சூருவதிகரணனாகி—தோன்றி - பிரசன்னனாய்—(தோன்றி

யென்பதுநெரிசைத்தீபகமாதலால்) தோன்றிதுகராதவகை - திரும்பச்சன் மித்துப்புகியாதபடி—முற்செய்கன்மத்துகளுறுத்து - மலபரிபாகத்தினது தீவிரதரத்தன்மையாற் பக்குவங்களாயு மாந்தியத்தினு லபக்குவங்களாயி ருந்தாலுந் தீக்ஷாமந்திர சம்ஸ்காரத்தாற் பக்குவங்களாயு மிருக்கின்ற சஞ் சிதகன்மமலத்தைக் கலைகளிற் பகுத்துத் தீக்ஷாபலாருக கலாருகங்களாய்ச் சேஷித்துநிற்கவுநிலாமலஞ்சுத்திபண்ணி—அத்துவாத்துடக்கறவேசோ தித்து - சடத்துவக்கட்டுவிடச் சுத்திபண்ணிச்[சடத்துவாவின் பகுத்துப் பதித்துச் சஞ்சிதகன்ம போசனமாகுஞ் சுத்தியே அத்துவசுத்தியென்று தாற்பரியம்]—ஏன்ருவுடற்கன்மம் - பிராரத்தகன்மமலத்தை—அனுபவ த்தினுலறுத்து - புகிப்பினுற்போக்கி—இவ்வினிச்செய்கன்மம் - தீக்ஷை க்குப்பின் பிராரத்தம் புகிக்குமிடத்து அபிமானத்தினாலேறும் வைதிகாதி சாத்திரமாத்திரப் பிரசித்தகாமியகன்மமலஞ் (சிவதன்மிணிதீக்ஷாசுத்தனி டத்தில், உவர்த்ததரையில் விரைத்த விரைபோலுக்கிப்போம்; ஆதலாற் சிவசாத்திரமாத்திரத்தில் விதித்தகன்மம் பண்ணுதல் விடுதல் நிஷித்தக ன்மம் விடுதல்பண்ணுதலென்னுஞ் சுத்தாசுத்த மனோவாக்குக்காயவியா பாரத்தாற் சுத்தாசுத்தபுத்தியிற் புகுத்துப் புண்ணியாபுண்ணியகாமியக ன் மமலத்தையும்)—மூலமலம்—(தீக்ஷையிற்சேஷித்த) ஆணவமலத்தையும் (தீக்ஷாபலாருக கலாருகங்களாய்ப் பரிசேஷித்தும் பரிசேஷியாதுமிருப் ப)—ஞானத்தாலிடிப்பன் - தான்கற்பித்த சாலம்ப நிராலம்ப புலனபதி விஷய திரிபதார்த்தகர்ப்ப சிவவிஷய ஞானத்தியானகாரிய சாக்ஷாந்கார காரணமாகுஞ் சாலம்ப நிராலம்ப புலனபதிவிஷயசமாதி சிவவிஷயசமா தியிருவிதசமாதியினாலையிப்பிப்பன். ௭-று. (௧0)

சிவசமாதி சிவசித்தாந்தத்தன்றிச் சேரப்படாதென்று
செப்புகின்றார்.

புறச்சமயநெறிநின்றமகச்சமயம்புக்கும்

புகன்மிருதிவழியுழன்றுமபுகலுமாச்சிரம

வறத்துறைகளவையடைந்துமருந்தவங்கள்புரிந்து

மருங்கலைகள் பலதெரிந்துமாறணங்கள்படித்துஞ்

சிறப்புடையபுராணங்களுணர்ந்துமவேதச்

சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ்சென்றாற்சைவத்

திறத்தடைவரிதிற்சரியைகிரியாயோகஞ்

செலுத்தியபின்ஞானத்தாற்சிவனடியைச்சேர்வர்.

இ-ள். புறச்சமயநெறி நின்றும் - உலோகாயதம் பவுத்தம் அருகம் மீமாங்கம் மாயாவாதம் பாஞ்சராத்திரமென்னும் புறச்சமயங்களினி ன்றும்—புகன்மிருதிவழியுழன்றுமெனப் பொருள்வழிபொருத்திப்போய் வேதச்சிரப்பொருளை மிகத் தெளிந்துஞ்சென்றால்—அகச்சமயம் - பாச

பதம் வாமம் வயிரவம் மகாவிரதம் காளாமுகமென்னும் முள்ளறுசமயம்—புக்கும் (பின்)—சைவத்திறத்தடைவர் - சைவசித்தார்த்தத்திற் பிரவேசிப்பர்(இதிலெனப் பொருள்பொருத்திப்பொருளுரைக்க,பதக்கிரமத்திற் பொருளுரைத்தாற் சமயக்கிரமமாறுபடும்)—ஞானத்தால்-சிவநீக்ஷாங்க நிராலம்ப சிவசமாதியினால்—சிவனடியைச்சேர்வர் - சிவசத்திசமானமாய்த தமதுசிற்சத்திவிரிவுகிருத்தி யிருப்பார்கள். ஏ-று.

போகமாத்திரததை நீயித்தீகரித்துவரு மலபரிபாகத்துக்கும் மலபரிபாகமாத்திரத்தை நோக்கிவருஞ் சிவசத்திரிபாதத்துக்குஞ் சிவநீக்ஷானுக்கிரகத்துக்கும் ஞானத்தியான சமாதிசேவன்முத்தி சாக்ஷாற்காரக்குறித்தீக்ஷாங்கத்துக்கும் மோட்சத்துக்குஞ் சாதிக்கிரம மாச்சிரமக்கிரமஞ் சமயகிரமங் காலதேசக்கிரமங்கருதிவருதவில்லாமையாற் சமயக்கிரமத்தினின்று சைவத்திறத்தடைவரென்பது தந்திரமன்று; சகலசமயிகளுக்கு மிலிங்கோத்தாரஞ்சைவத்திற்சொல்லுதலாற் சைவத்து வந்தல்லது பரமுத்தி சித்தியில்லை, பதமுத்தியென்று தாற்பரியம். மற்றதுவெள்ளிப்பொருள்.)

ஆதலால் உலோகாயதன் முதலோர்முத்தி முத்திப்
போலியென்பதுந் தெரிவித்துச் சித்தார்த்தமுத்தித்
கிறனுஞ்செப்புகின்றார்.

இம்மையேயீரெட்டாண்டெய்தியெழிலாரு
மேந்திழையாாமுத்தியென்றுமிருஞ்சுவாக்கமுத்தி
யமமையேயென்றுமுத்தியைந்துகந்த
மறக்கெடுகையென்றுமட்டகுணமுத்தியென்றும
மெய்மமையேபாடாணம்போல்கைமுத்தியென்றும
விவேகமுத்தியென்றுந்தன்மெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச்
செம்மையேபெறுகைமுத்திபென்றுஞ்செபபுவாகள்
சிவனடியைச்சேருமுத்திசெப்புவதிங்கியாமே.

இ-ள். இம்மையேயீரெட்டாண்டெய்தி யெழிலாருமேந்திழையார்முத்தியென்றும் - (முழுதூதல் புகிததல் பூசுதல் முடித்தல் முதற்க்கமேசுவர்க்கம், அந்தச்சுகமில்லாமை நரகம்) மகளினாமணத்தலிம்மையேமுத்தியென்று (லோகாயதன் சொல்லுவன்)—இருஞ்சுவர்க்கமம்மையேமுத்தியென்றும்(பூருவமீமாங்கிசன்சொல்லுவன்)—(உருவம்வேதனை குறிப்பப்பாவனை விஞ்ஞானமென்கின்ற) கந்தமைந்துமறக்கெடுகைமுத்தியென்றும் (புத்தரிற் பிரதிபந்ருவாணவாதிபேசுவன்)—(அனந்தஞானம் அனந்ததரிசனம் அனந்தவீரியம் அனந்தசுகம் நின்னமம் நீர்க்கோத்திரம் கிராயுஷ்யம் சகலசம்மியக்குப்பாவமெனும்) அட்டகுணமுத்தியென்றும்(அரு

கனிகைசப்பன்) — (ஞானமுதலிய செயற்கைக்குணங்கள் கெட்டு இயற்கையஞ்ஞானமே குணமாய்ப்) பாடாணம்போல்கை முத்தியென்றும் (தார்க்கிகன்சாற்றுவன்) — (பிரகிருதிபுருடவியோகமாகிய) விவேகமுத்தியென்றும் (சாங்கியனுரைப்பன்) — தன்மெய்வடிவாஞ்சிவத்தை - தனத்தவடிவுபோற் சாகரசிவமூர்த்தி சாரூபசிவாகாரத்தை — செம்மையேபெறுகை - பரமுத்தியாகப்பரிப்பது முத்தியென்றும் (சிவசமவாதிசெப்புவன்) — (இப்படிவாதிகள்) செப்புவார்கள் — சிவனடியைச் சேருமுத்தி - சிவசத்திக்கொத்துவிரிக்குஞ் சாட்டுண்ணியசிற்சத்திராம சிவத்துவாபிவியத்தியாமுத்தி — யாமிங்குசெப்புவதே. ஏ-று.

சிலவாதுகிக சைவாசாரியர், யாஞ்சொல்லு மிந்தமுத்தியைச் சாரூபமுத்திசாற்றுஞ் சிவசமவாதிமுத்தியாய்த் திருப்பி நமதுசிவசித்தாந்த சித்தசிவசாதுர்சிய சிவசாத்தி யயிக்குயசிவசுத்தாத்துவைதமுத்தித்துவேஷிகளாய் வேதாந்தவிசேஷசித்த விசிட்டாத்துவைதக கோடிகொளுவிச் சிவவியத்தி யத்துவைத விசிட்டாத்துவைதப் போலிமுத்திவிளம்பி விப்பிரலம்பராய்விட்டார்கள்.

வாதிகளடையும் பதமுத்திக்கிரமப்பகுப்பு வகுப்பாம்: — பூதாத்மஞா னோபாய முபதேசிக்குமுலோகாயதனுக்கும், பூதவிசேஷபிராணாத்மஞா னோபாய முபதேசிக்குங் கவுளகனுக்கும், விஞ்ஞானகந்த விச்சித்திஞ்ஞா னோபாய முபதேசிக்கும் பிரதீபநிருவாணவாதிக்கும், கன்மேசுர ஞாஞோபாய முபதேசிக்கு மீமாங்கிசனுக்கும், சோதிராத்ம ஞாநோபாய முபதேசிக்குஞ் சோதிசாத்திரவித்துக்களுக்குஞ் சூரியாக்கினிசமாத்த்ம ஞாநோபாய முபதேசிக்குஞ் சூரியாக்கினிசாமிய வாதிகட்கும், அவரவர்க்கருகமான பஞ்சபூதபுவனப் பிராத்திதானே மோகூடம்; பூதாண்டகாரண பிரமஞாநோபாய முபதேசிக்குஞ் சுமாத்மர்க்குத்தன்மாத்திரா புவனப் பிராத்திதானே மோகூடம்; இந்திரியாத்ம ஞாநோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயதருக்குளொருவனுக்கு இந்திரியபுவனப்பிராத்திதானே மோகூடம்; மனாத்மஞாநோபாய முபதேசிக்குமுலோகாயதர்க்குளொருவனுக்கு மனோபுவனப்பிராத்திதானே மோகூடம்; அகங்காராத்மஞாநோபாய முபதேசிக்கும் வைசேடியனுக்கு அகங்காரபுவனப்பிராத்திதானே மோகூடம்; புத்தியாத்மஞாநோபாய முபதேசிக்கு நையாயிகனுக்கும், புத்திவிருத்தியாத்மஞாநோபாய முபதேசிக்கும் புத்தனுக்கும் புத்திபுவனப் பிராத்திதானே மோகூடம்; சலஞ்சலசதசற்குணாத்மஞாநோபாய முபதேசிக்கும் அருகனுக்குக் குணபுவனப் பிராத்திதானே மோகூடம்; பிரமகாரியாத்ம ஞாநோபாய முபதேசிக்கும் பரிணதவேதாந்திக்கும், நாராயணப்பிரகிருதி காரியாத்ம ஞாநோபாய முபதேசிக்கும் பாஞ்சராத்திரிக்கும், பிரகிருதி புவனப்பிராத்திதானே மோகூடம்; சத்தப்பிரம கிரீடாப்பிரம சித்திரப்

பிரம வாதிப்பிரமுகர்க்கும் பிரகிருதி புவனப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்; யோகோபாய முபதேசிக்கும் பாதஞ்சலனுக்கும், பிரகிருதிபுருஷவிவேக ஞானோபாய முபதேசிக்குஞ்சாங்கியனுக்கும் சன்னியாசோபாய முபதே சிக்கும் விவர்த்தவேதாந்திக்கும், ஆத்மவாதிகளாதலால் புருஷபுவனப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்; சிவநீக்ஷாங்கியங்க சிவஞானோபகிருத சாகார சிவாத்ம பாலனோபாய முபதேசிக்குஞ் சிவவாதிகளாருஞ் சைவரிற் சை வபவராணிகர்க்கு இராகபுவனப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்; சாகார நிராகார சிவபாவனா பரமோமசித்தாந்திகட்குக் கலாராககர்ப்ப வித்தியா புவனப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்; சிவாவேசவாதியாருங்காபாலர்க்குக் கலாபுவனப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்; காலேசரவாதிகட்குக் காலதத் துவப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்; சங்கிராந்த வாதியாகியசைவபாசுபதர் வைதிகபாசுபதர்க்குஞ் சமுற்பத்திவாதி மாவிரதவிசேஷாக்கும் மாயாபுவ னப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்; கலாதத்துவாந்த சோதினியாகிய நீக்ஷா வான்கட்கு விஞ்ஞானகைவல்லியந்தனே மோக்ஷம். சருவஞ்ஞத்துவ மாத்திரவாதி மகாவிரதர்க்குச்சத்தவித்தியாபுவனப்பிராத்திதானே மோ க்ஷம்; பிரயோச்சிய கர்த்திருத்துவ வாதிகட்கும் பிரவாகேசர வாதிகட் கும் அனேகேசரவாதிகட்கு மீசரபுவனப்பிராத்திதானே மோக்ஷம்; சதா சிவசாமிய வாதியாகிய சிவசமவாதிகட்குச் சதாசிவபுவனப் பிராத்திதா னே மோக்ஷம்; சுத்தசாத்நர்க்குச்சத்திபுவனப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்; வாமதக்ஷணகாருடபூத தாந்திரிகர்க்குச் சத்திகலாபுவனப் பிராத்திதா னே மோக்ஷம்; சிவநீக்ஷாசாகல்லிய சுத்தராயிருந்துஞ் சிவவியத்தியைக் கியஞ்செப்பு மிப்போதுள்ள சைவர்க்கு

“சதுட்கலந்துசானியாற்புருஷம்லோகபாவனம்”

என்னும் வச னத்தினுற் சத்திபுவனப் பிராத்திதானே நீக்ஷாணகைவல்லியவான்களானால், முற்சொல்லிய புருஷபுவனப் பிராத்திதானே சிவலோகப்பிராத்திதானே மோக்ஷமென்று சிந்திக்கப்படும்; சிவனுக்குவயிந்தவசரீரம் வாத்தவமெ ன்னுஞ் சாமானிய சைவர்க்குச் சிவதத்துவபுவனப்பிராத்திதானே மோ க்ஷம். உலோகாயதாதி வேதாந்தியந்தாத்ம வாதிகளுக்கு மாத்தமவிவேகப் பிரவிருத்திமான்களாகையாற் சிவவாதிகள் பண்ணுஞ் சிவவிவேகத்துக்கு மாத்தமவிவேக மடிப்படையாதலா லவ்வாத்மவிவேகிகட்கு மலபரிபாக னோக்குஞ் சிவசமான பரமுத்திபார்க்கும் பாத்திரமாங்கால மெண்ணிக் கைக்கிசையுமாதலால் அவரவர் முத்திசாதனங்கள் சபலங்கள் தானே, நிப்பலங்களன்று.

மேற்சாமானிய வேதவிசிட்ட விசேஷவேத சிவசித்தா
ந்தமே சிறப்புடைத்தென்று செப்புகின்றார்.

ஒதுசமயங்கள்பொருளுணருநூல்க
ளொன்றோடொன்றெவ்வாமலுளபலவுமிவற்றுள்
யாதுசமயம்பொருணூலியாதிங்கென்னி
விதுவாகுமதுவல்லவெனும்பிணக்கதின்றி
நீதியினுவையெல்லாமோரிடத்தேகாண
நிற்பதுயாதொருசமயமதுசமயம்பொருணூ
லாதவினுவையெல்லாமருமறையாகமத்தே
யடங்கியிமெவையிரண்மொரனடிக்கீழடங்கும்.

இ-ள். பொருள்-அந்தந்தச் சமயத்துக்குச் சொல்லும் பதார்த்தங்
கள். நூல்-அப்பொருளைச் சொல்லுஞ் சாத்திரம். பிணக்கதின்றி-சந்தே
கமற்று. ஒரிடத்தே-ஒருசமயத்திலே. காண-அடங்க. வேதத்திற் சாவதிய
டங்கும். சிவாகமத்திலே நிரவதியடங்கும். அரனடிக்கீழடங்கும்-அபர
ஞானமாதலால் வேதஞ் சிவாகமத்தடங்கும். சிவாகமம் வேதத்தைக்குறித்
துப் பரஞானமானாலுஞ் சிவசத்தி சின்ன சிவாகமத்தைக் குறித்தபர
ஞான மாதலாற் சிவசத்தியாகுஞ் சேதனபரஞான சிவாகமத்தடங்கும்.
மற்றது வெளிப்பொருள். எ-று. (கங்)

முதலூல், வழிநூல், சார்புநூல், இவையென்று சாற்
றுகின்றார்.

அருமறையாகமமுதலூலனைத்துமுரைக்கையினு
லளப்பரிதாமப்பொருளையானருளாலணுக்க
டருவர்கள்பின்றனித்தனியேதாமறிந்தவளவிற்
றர்க்கமொத்தரங்களினுற்சமயஞ்சாதித்து
மிருதிபுராணங்கலைகண்மற்றுமெல்லா
மெய்ந்துவின்வழிபுடையாறங்கம்வேதாங்கஞ்
சுருதிசிவாகமமொழியச்சொல்லுவதொன்றில்லைச்
சொல்லுவார்தமக்கறையோசொல்லொணாதே.

இ-ள். அணுக்கள்-ஆத்மவர்க்கங்களாகிய மனுமுதலிய மிருதிகர்த்
தாக்கள், வியாதர்முதலிய புராணகலைக் கர்த்தாக்கள். (அவர்கள்பண்ணி
ன) மிருதிமுதலியன, வேதமாகிய முதலூலுக்கு வழிநூல். ஆறங்கம்—
புடை-சார்புநூல். முதலூலாகிய சிவாகமத்துக்கு உபாகமங்கள் வழிநூல்,

பிரகரணமுதலியன சார்புநூல். சுருதிகிவாகம மொழியச்சொல்லுவதொன்றில்லை-வேதத்துஞ் சிவாகமத்தும் புறச்சமய முட்சமய மடங்குதலால், அதற்குவியாபகமாய்க் கொண்டு புறம்பாயொரு சாத்திரமில்லை. அறை-உத்தரம். மற்றது வெளிப்பொருள். “ஒன்றில்லை” என்பதற்குப் புறச்சமய வுட்சமய சாத்திரங்களும் பிரமாணங்களாய்க்கொண்டில்லையென்று பேசவேண்டாம்; தமதவதிப் பிரமாணங்களென்று பவுட்கராதிகளும், சேரீராமகண்டகுரு பண்ணிய சுருவாகமப் பிரமாணியத்துஞ் சாதித்திருத்தலால்.

(கச)

அப்படி சமயசாஸ்திரங்களெல்லாம்வேதாகமங்களிற் சுருக்கிச் சூசிப்பித்திருக்கும்; அவைகளை யுருத்திரார் தேவரிஷிகள் தனித்தனிவிரித்து உட்சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்களென்றும், அப்படியாகில் வேதமென்று மாகமமென்றுஞ் சாத்திர மிரண்டவருவானெனென்ன பிரகார வி ரோதங்களிருந்தாலும், வியாகரணதீயிற் சாமானிய விசேஷசூத்திரங்கள்போற் பொதுச் சிறப்புச் சாத்திரங்களாயிருக்குமென்றும் அப்படி வைதிகசம்மதமாய் விருத்தாசல புராணதீயிலு மாகமத்திலு மிருப்பதறிந்து குறித்துரைக்கின்றார்.

வேத நூல்சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைத்த நூலிவற்றின்விரிந்த நூல்க
ளாதிநூலனதீயமலன்றருநூலிரண்டு
மாரண நூல்பொதுச்சைவமருஞ்சிறப்புநூலா
நீதியினுலகர்க்குஞ்சத்திரிபாதர்க்கு
நிகழ்த்தியதுநீண்மறையினொழிபொருள்வேதாந்தத்
தீதில்பொருள்கொண்டொக்குநூல்சைவம்பிறநூ
நிகழ்பூர்வஞ்சிவாகமங்கள்சித்தாந்தமாகும்.

இ-ள். “வேதமுலகர்க்கு” என்றதில், லௌகிகம் வைதிகம் அத்தியாத்மிக மென்கின்ற முச்சாத்திரப் பிரசித்த வுலோகதன்ம வருணச்சிரம வழிவழுவாமைமுத லியாகாதி வைதிககன்மப் பிரமவிசாராதிகளிற் பரபுத்திபண்ணி யொழுகு மலபரிபாகமில்லா மாந்தர்க்கென்று பொருள். “சிவாகமஞ் சத்திரிபாதர்க்கு” என்றது அதிகமார்க்கமாந்திர மென்கின்ற விருசாத்திரப் பிரசித்தமா யுலோகதன்மாவிலிடாதும் விட்டுமிருக்குஞ் சிவதீரஷாவான்களாய்ச் சிவதன்ம திரிபதார்த்த ஞானத்தியான சமாதியு

பாயஞ் சம்பாதிக்கு மிச்சாவான்கட்கென்று பொருள். நீண்மறையினு
ழிபொருள்-வேதத்துக் கெட்டாப்பொருள். வேதாந்தத்தினின்பொருள்-
சித்தாந்தத்துக்கொத்து விரோதியாத வேதாந்தப்பொருள். கொண்டு-
அங்கீகரித்து. பிறநூலிகழ்பூர்வம்-வேத வேதாந்த முதலிய சாத்திரங்கள்
பூருவபட்சம். மற்றது வெளிப்பொருள். ஏ-று. (௧௫)

சித்தாந்தத்தின் சிறப்புணர்த்துகின்றார்.

சித்தாந்தத்தேசிவன்றன்றிருக்கடைக்கண்ணேர்த்திச்
செனனமொன்றிலேசீவன்முத்தராக
வைத்தாண்மெலங்கமுவிஞானவாரி
மடுத்தானந்தம்பொழிந்துவரும்பிறப்பையறுத்து
முத்தாந்தப்பாதமலர்க்கீழ்வைப்பனென்று
மொழிந்திடவுமூலகொலலாமூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப்பெரும்பிதற்றுப்பிதற்றிப்பாவப்
பெருங்குழியில்வீழ்ந்திடுவரிதுவென்னபிராந்தே.

இ-ள். சித்தாந்தத்தே-சிவாகமாசாரவான் களிடத்திலே. திருக்கடை
க்கண்ணேர்த்தி-தனது தீக்ஷாரூபக் கிரியாசத்திசங்கம்பம் பண்ணி. ஞான
வாரிமடுத்தானந்தம் பொழிந்து - சிவத்துவக்குறிச் சிற்சத்திச் சமுத்திரத்
தழுத்திச் சிவத்துவாபிவியத்தி லக்கண சிவானந்த மனுபவிப்பித்து. முத்
தாந்தப்பாதமலர்க்கீழ்வைப்பன்-நின்மல நிரதிசயத் தன்சத்திசமான சத்தி
மான்களாக்குவன். இதுவென்னபிராந்தே-இதுவேதுமயக்கம். மற்றது
வெளிப்பொருள். (௧௬)

சிவன் சருவஞ்ஞன் சருவகர்த்தா சருவானுக்கிராகச
னென்று சாற்றுகின்றார்.

இறைவனுவான் ஞானமெல்லாமெல்லா
முதன்மையனுக்கிரகமெல்லாமியல்புடையானியம்பு
மறையாகமங்களினுலமிகெல்லாந்தோற்றும்
வரைவின்வழிவருவோர்க்கும்வாராதோர்க்கு
முறைமையினுனினபதுன்பங்கொடுத்தலாலே
முதன்மையெலாமறிந்துமுயங்கிரண்டுபோகத்
திறமதனூல்வினையறுக்குஞ்செய்தியாலே
சேருமனுக்கிரகமெல்லாங்காணுநாஞ்சிவற்கே.

இ-ள். ஞானமெல்லாம், எல்லாஞானம்-சருவஞ்ஞத்துவம்-எல்லா
முதன்மை-சருவகர்த்திருத்துவம்-அனுக்கிரகமெல்லாம், எல்லாமனுக்கிர

கம்-சருவானுக்கிராக்கத்துவம் (இம்மூன்றும்)—இயல்புடையான்-(வேதாந்திகள் சைவநிர் சிலபேர் சாற்றுந் தடத்தலக்கணமன்றிச் சுத்தசைவ சித்தாந்திகள் சொல்லும்) சொரூபலக்கணமாகவுடையன்—இறைவனாவான்—சருவ சகற்கர்த்தாவானவன்(அவன்)—இயம்புமறையாகமங்களினால்—அறிவெல்லாந்தோற்றும் சருவஞ்சுத்துவ மனுமிதிக்கப்படும்—வகைவின்வழி வருவோர்க்கும்வாராதோர்க்கும்-விதிசிலேஷத்தப்படிபிடித்துநடப்போர்க்கும், நடவாதோர்க்கும் — முறைமையினாலின்புதுன்பங்கொடுத்தலாலே—முதன்மையெலாமறிந்து-சருவகர்த்திருத்துவ மனுமிதித்து—முயங்கிரண்டுபோகத்திறமதனால்-அனுபவிக்கப்படு மிருக்கதுக்க வேதனையினாலே—வினையறுக்குஞ்செய்தியாலே-புண்ணியபாவம்போக்கும் 'பரிசினால்—சிவற்கே - சிவனுக்குத்தானே—சேருமனுக்கிரகமெல்லாம்-பொருந்துஞ் சருவானுக்கிரகம்—காணுதுநாம்-அனுமானித்தறிவோம். ஏ-று. (௧௭)

“புறச்சமயம்” எனும்விருத்தத்தில் “இதறிச்சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தால்” என்று செப்பிய நாலுபாயத்தின் செய்தி சிங்கநோக்காற் செப்புகின்றார்.

சன்மார்க்கஞ்சகமார்க்கஞ்சற்புத்திரமார்க்கந்
தாதமார்க்கமென்றுசங்கரணையடையு
நன்மார்க்கநாலிலவதான் ஞானயோக
நற்கிரியாசரியையென்றுநவிறுவதுஞ்செய்வர்
சன்மார்க்கமுத்திகள்சாலோக்கியசாமீப்பிய
சாரூப்பியசாயுச்சியமென்றுசதுர்விதமா
முன்மார்க்கஞானத்தாலெய்துமுத்தி
முடிவென்பர்மூன்றினுக்குமுத்திபதமென்பர்.

இ-ள், ஞானயோகாதிகளுக்குத்தானே சன்மார்க்க சகமார்க்காதிப் பேருஞ் சாற்றப்படுமென்று பொருள். சன்மார்க்கச் சுவரூபஞ் சொல்லுவாம்:-சிவசாத்திர சமுற்பன்ன நிராலம்ப சிவபரோகூ ஞானோபகாரோபகிருதமாயு மதன்றி நிராலம்ப சிவசாகூந்காரமென்றும், நிராலம்ப சிவாபரோகூ ஞானமென்றுஞ் சாற்றப்படும், நிராலம்பாங்கி சிவயோகத்துக் கங்கசிவயோகமாயு மிருக்குஞ் சாத்தமனச்சங்கற்பக் கிரியை யுண்மணக்கும் அபரோகூம்போ லபிரயக்குறிச் சாத்த பவத்த சிவஞானச் சிறப்புப் பிரவாகலக்கண நிராலம்ப சிவத்தியான மூலத்தின்முனைத்த தியானத்தி னைசவறுதற்குறி நிராலம்ப சிவசமாதியே சன்மார்க்கம்.

சகமார்க்கச் சுவரூபஞ் சொல்லுவாம்:-சிவசாத்திர சமுற்பன்ன சாலம்ப சிவபரோகூ ஞானோபகாரோபகிருதமாயு மதன்றிச் சாலம்ப சிவசாக்கூற் காரமென்றுஞ் சாலம்ப சிவாபரோகூ ஞானமென்றுஞ் சொல்லப்படுஞ் சாலம்பாங்கி சிவயோகத்துக் கங்கசிவயோகமாயு மிருக்கும் பிராகிருத மனச்சங்கற்பக் கிரியை யுண்மணக்கு மபரோகூதம்போ லபிநயக்குறிப் பிராகிருத பவுத்த சிவஞானச் சிறப்புப் பிரவாகலக்கண சாலம்ப சிவசமாதிலுல சாலம்ப சிவத்தியானமே யோகமென்னுஞ்சகமார்க்கம்.

சற்புத்திரமார்க்கம்-சிவபூசாதி. தாதமார்க்கம்-சிவசேவாதி. சன்மார்க்கமுத்திகள்-நல்லநான்மார்க்கமுத்திகள். சதுர்விதம் — நாலுவகை. முன்மார்க்கஞானத்தால்-சன்மார்க்க சமாதியால். முடிவென்பர்-பரமுத்தியென்பர். மற்றதுவெளிப்பொருள்.

சன்மார்க்கமுதலிய நான்கிலும் பொதுச்சிறப்பாகச் சன்மார்க்கத்திற் சன்மார்க்கம் சன்மார்க்கத்திற் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கத்திற் புத்திரமார்க்கம் சன்மார்க்கத்திற் றுதமார்க்கம்; சகமார்க்கத்திற் சன்மார்க்கம் சகமார்க்கத்திற் சகமார்க்கம் சகமார்க்கத்திற் புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கத்திற் றுதமார்க்கம்; புத்திரமார்க்கத்திற் சன்மார்க்கம் புத்திரமார்க்கத்திற் சகமார்க்கம் புத்திரமார்க்கத்திற் புத்திரமார்க்கம் புத்திரமார்க்கத்திற் றுதமார்க்கம்; தாதமார்க்கத்திற் சன்மார்க்கம் தாதமார்க்கத்திற் சகமார்க்கம் தாதமார்க்கத்திற் புத்திரமார்க்கம் தாதமார்க்கத்திற் றுதமார்க்கம்; என்றிப்படி சன்மார்க்கமுதலியநான்குந் தனித்தனி நான்காதலால் நான்கின் பலமாகிய சாலோக்கியாதி நான்குந் தனித்தனி ஸ்ரீகண்டநாத வனந்தேசுர சதாசிவ சாலோக்கியாதி அவரவர் சம்பல சாயுச்சியாந்த முத்திகளாயுஞ் சதாசிவ தத்துவத்துக்கு மேற் சத்தித்தத்துவத்தான சிவதத்துவத்தான தத்துவாதீதமாகிய பரசிவத்தான முத்தானங்களிலே பரசிவ சாலோக்கியாதி சருவத்திர பரசிவ சம்பல பரசிவசாயுச்சியாந்த முத்திகளாயிருக்கும்; நயிட்டிகே தீக்ஷா முத்திகளாயுங் காலாக்கினியாதி யனாச்சிருதாந்த புலனபதி சாலோக்கியாதி புலனபதி சம்பல புலனபதி சாயுச்சியாந்த முத்திகளாயிருக்கும் பவுதீக தீக்ஷாமுத்திகளாயு மனந்த விதமாயிருக்குமென வறிக.

(௧௮)

தாதமார்க்க முதனன்கினது சுவரூப நாலுதிருவிருத்தங்களாற் சொல்லுகின்றார்.

தாதமார்க்கஞ்சாற்றிற்சங்கரன்றன்கோயிற்
றலமலகிட்டிலகுதிருமெழுக்குஞ்சாத்திப்
போதுகளுங்கொய்துபூந்தார்மாலேகண்ணி
புனிதற்குப்பலசமைத்துப்புகழ்ந்துபாடித்

தித்திருவிளக்கிட்டுத்திருந்தவனமுஞ்
செய்துதிருவேடங்கண்டா லடியேன்செய்வ
தேதுபணியீரொன்றுபணிந்தவர்தம்பணியு
மியற்றுவதிச்சரிதைசெய்வோரிசனுலகிருப்பர்
இ-ள். வெளிப்பொருள். (கக)

புத்திரமார்க்கம்புகலிற் புதியவிளைப்போது
புகையொளிமஞ்சனமமுதுமுதலகொண்டைந்து
சுத்திசெய்தாசனமூர்த்திமூர்த்திமாறாஞ்
சோதியையும்பாவித்தாவாகித்துச்சுத்த
பத்தியினால்ச்சித்துப்பரவிப்போற்றிப்
பரிவினொடுமெரியில்வருகாரியமும்பண்ணி
நித்தலுமிக்கிரியையினையியற்றுவோர்க
ணின்மலன்றனருகிருப்பர்நிகழ்த்துங்காலே

இ-ள். விளைப்போது - மணம்பொருந்திய புட்பம். புகையொளி-
தூபதிபம். ஐந்துசுத்தி - ஆத்மந் தான திரவிய மந்திர லிங்க சுத்தி. ஆச
னம் - சத்தியாதிசுத்திரியந்த பற்மருபவிந்து. மூர்த்தி-விந்துமத்தியத்
தெழுந்து தண்டாகிருதியாய்த் திரும்ப வித்தியாதேகருப வியாபகமா
யிருக்கும் நாதம். மூர்த்திமாறாஞ்சோதி - வித்தியாதேகத்துக்குச் சீவனம்
பரசிவதேசு. மற்றதுவெளிப்பொருள். (உப)

சுகமார்க்கம்புலனெடுக்கித்தடுத்துவளிபிரண்டுஞ்
சலிப்பற்றுமுச்சதூரமூலாதார *
மகமார்க்கமறிந்தவற்றினருமபொருள்களுணர்ந்தங்
கணைந்துபோய்மேலேறியலர்மதிமண்டலத்தின்
முகமார்க்கவமுதுடலமுட்டத்தேக்கி
முழுச்சோதிநினைந்திருத்தன்முதலாகவினைக
ளுகமார்க்கவட்டாங்கயோகமுற்று
முழுத்தலுழந்தவாசிவனறனுருவத்தைப்பெறுவர்.

இ-ள். புலனெடுக்கி - பிராணயாம பிரத்தியாகாரங்களினு விந்திரி
யங்களை நிறுத்தி. தடுத்துவளிபிரண்டும் - பிராணன திடைபிங்கலுகளி
னியக்கமடக்கி. முச்சதூரமூலாதாரமகமார்க்கம்-சுழுமுனைநாடிவழி பொ
ருந்திய பத்மாகிதேவதை முதலியன. அலர்மதிமண்டலம் - புருவமத்தி
யம். முழுச்சோதிநினைந்திருத்தல் - அந்தப் புருவமத்திய பதமத்தில் விந்
துநாதருபமாயிருக்குந் தேசோலிங்க சுகளரிட்கள சிவத்தை யிருதயத்

இற் சதாசிவமுதலிய சகனசிவத்தைத்தான் றியானித்துச் சமாதித்தல். முதலாக-சங்கராக்கிரமத் தாதியாகச் சிருட்டிக்கிரமத் தந்தமாக. அட்டாங்கயோகம்-இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதியென்னு மட்டாங்க முடைய சகன சகளாகள சிவசாக்ஷாற்காரரூப வங்கிசிவயோகத்தை — முற்றும்-அங்கவீன மினி—உழுத்தலுழந்தவர்- (அந்த வட்டாங்கங்களினால்) சாதித்தலைப் பண்ணினவர். மற்றதுவெளிப்பொருள். (உக)

சன்மார்க்கஞ்சகலகலைபுரணவேத
சாத்திரங்கள்சமயங்கடாம்பலவுமுணாநது
பன்மார்க்கப்பொருள்பலவுங்கீழாகமேலாம
பதிபசுபாசந்தெரித்துப்பாசிவனைக்காட்டு
நன்மார்க்கஞானத்தாநாடிஞான
நேயமொடுநாதிருவுநாடாவண்ணம
நன்மார்க்கச் சிவனுடனும்பெற்றிஞானப
பெருமையுடையோர்சிவனைப்பெறுவாகாணே

இ-ள். நன்மார்க்கஞானத்தால்-சிவாகமத்திவழி சரிக்குஞ் சிவசக்தி விளக்கில் விளங்கிய சிற்சத்திமூலத்தில் முனைத்து வாயிற்காட்சி கடந்து யோகக்காட்சி தொடாது நடுகிற்கு மறிவிஞற் (சிவனை) — நாடி - (அது விதுவல்லா வதுவென்றறிந்து ரூபதரிசனமுற்றுப் பின் மகாமந்திர திரி வழிபற்றி முற்றும்போய் மேனிராலம்பினியாஞ் சிவசத்திவிளக்கில் விளங்கிப்போய்ச் சமனைகடந் துன்மனைபற்றி விசேஷித் துரூபதரிசனமுற்று மகாவாக்கியப் பொருளுன்னித் தியானமூழித் துபரிபுறுஞ் சிற்சத்தி புத்திவித்தின் முனைத்துக் காட்சிபோற் காட்டிநடிக்கு ஞானச்சிறப்புக்குறித் தியானக்குறியாய்ச் சிற்சத்திமனச் சங்கற்பக் கிரியைமணந்து பின் கோத்த சிற்போதத்தால்) தியானித்து—ஞானநேயமொடுநாதிருவுநாடாவண்ணம்-தியானிக்குமாத்மாத் தியானம்பண்ணப்படுமபரந் தியான முபலக்ஷிக்குஞ்சிவம் இம்மூன்றெனுஞ்சித்தாந்த வாக்கியார்த்தங்க ளொரு நெறியானுந் தோற்றுதென்னில், நித்தினைமுத்தினை நிலைபெறு மாதலாந் சிற்சத்தி புத்திவித்துமிழ்க்குஞ் சூக்கும யோசனை விகற்பச் சாந்தர சசல சதரங்க போதப்பிரவாகக்குறித் தியானத்தின துறைப்புக்குறி நிருவியோசனை நிருவிகற்ப நிரந்தர நிச்சல நித்தரங்க போதப்பிரவாக சமாதியிலும்

“சொரூபகுனியமிவசமாதி”

என்னும் பதஞ்சலி வசனத்தா ளொருநெறி யேகமாய் முச்சூனியம்போல முப்பொருள் விள்ளாதுவிண்டு தோற்றுதுதோற்ற நோக்காதுநோக்கி—பின்மார்க்கச்சிவனுட

னும்பெற்றி ஞானப் பெருமையுடையோர்-முன்பின்சொன்ன சன்மார்க்க நிராலம்ப சிவயோக சிவசமாதி யுறைப்புற்ற சத்துக்கள்—சிவனைப் பெறுவர்காணே-சிவனோடு சமமாய் மலத்தால் மறைந்திருந்து மலமுத்தியால் வியத்தியாய் விரிந்து விளங்குஞ் சிவத்துவத்தைச் சவரூப லக்கணமாகச் சாஷாங்கரித் திருப்பர்தானே. மற்றதுவெளிப்பொருள். (௨௨)

சிவசித்தாந்த சாத்திரஞானமு மறிந்தே தியான சமாதி பண்ணப்படு மாதலாற் சாஷாங்காரசாதன சாஷாற் சன்மார்க்க ஞானபூசையாகு நிராலம்ப சிவத்தியான சமாதிமுதலியவற்றைச் சாதிப்பிக்கு மாதலால், சன்மார்க்க ஞானபூசையாமென்று சாற்றுகின்றார்.

ஞான நூற்றையோதலோ துவித்த
 னற்பொருளைக் கேட்பித்தறன்கேட்டனன்று
 வினமிலாப்பொருளதனைச் சிந்தித்தலைந்து
 மிறைவனடியடைவிக்குமெழின் ஞானபூசை
 யுனமிலாக்கன்மங்கடபஞ்செபங்கடியான
 மொன்றுக்கொன்றுயருமிவையூட்டுவதுபேரக
 மாணமையான்மேலானஞானத்தாலரனை
 யாச்சிப்பர்விடெய்தவறிந்தோடொல்லாம

இ-ள். “சிந்தித்தல்” என்பதற்குப்பின் நெளிதலென்றும், “ஐந்தம்” என்பதனை யாறுமென்றும் பண்ணுக. சாலம்ப சிவசகமார்க்க ஞானசாத்திய சாலம்ப சகமார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்தது நிராலம்ப சிவசன்மார்க்க சாத்திரஞான முயர்ந்தது. நிராலம்ப சிவசன்மார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்துத் தாழ்ந்த தென்பதறிக.

அப்படி சிவாகமஞ் செப்பியது காண்பிப்பாம்:—கிரியாவான்கள் பத்துப்பேர்க் கதிகன் சாந்திராயணமுதற் றபவிரதி; தபவிரதிகள்துறுபேர்க் கதிகன் செபசீலன்; செபசீலர்க ளாயிரம்பேர்க் கதிகன் சிவஞானி; சிவஞானிக ளிலகூம்பேர்க் கதிகன் சிவத்தியானி; சிவத்தியானிகள் கோடிபேர்க் கதிகன் சிவசமாதிமான்; சிவசமாதிமான்க ளனந்தம்பேர்க் கதிகன் சிவசாஷாங்காரவான்; சிவத்தியானஞ் சிவசமாதி சிவசாஷாங்காரங்க ளுங் கிரியோத்திரோக விசிட்டச்சிறப்பு ஞானங்கள்தானே. பதப்பொருள் வெளிப்பொருள். (௨௩)

சுருவாதிக்க நிராலம்ப சிவசாஷாங்கார சாதனநிராலம்ப சிவசமாதி முன்சொல்லிய ஞானத்திலு முக்கியமென்ப தாசாரியரு மறிவிக்கின்றார்.

கேட்டலுடன்சிந்தித்தறெளிதனிட்டை
 கிளத்தலெனவீரிணடாங்களக்கின்ஞான
 வீட்டையடைந்திடுவாநிட்டைமேவீனோர்கண்
 மேவாதுதப்பினவாமேலானபதங்கட்
 கீட்டியபுண்ணியநாதராகியின்ப
 மினிதுநுகர்ந்தருளிஞாவிந்தபபார்மே
 னுட்டியநற்குலத்தினில்வந்தவதரித்துக்குருவான்
 ஞானநிட்டையடைந்தடைவாநாதன்றாளே.

இ-ள். கிளத்தல்-பண்ணுதல். “இந்தப்பார்மேல்” என்பது நியம
 மன்று. புவனந்தோறும் புவனந்தோறுங் குருக்களென்று சிவாகமவித்துக்
 கள் செப்புவார்களாதலாற் போய்ப்பொருந்திய புவனத்திருந்தாற்போலே
 பூமியிற் றிரும்பாது ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டருத்திராகுரு சதாசிவகுரு முதலோ
 ரால், நீரீக்ஷிதர்களாய்க்கொண்டும் பரமுத்திமான்க ளாவார்கள். மற்
 றதுவெளிப்பொருள். (௨௪)

அப்படியே ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட தேசிகாதிகளால், நீரீக்ஷி
 க்கப்படாதிருந்து செலபேர் மகாப்பிரளய முடி
 விற் சிவநீரீக்ஷணத்தாற் பரமுத்திமான்க ளாவா
 கள். ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டாதி நீரீக்ஷணம்போற் சிவ
 நீரீக்ஷணமு மில்லாதார் மறுமகாசிருட்டியிற் பூமி
 யிற் புவனங்களிற்றான் சன்மித்துப் புவனகுருகு
 லங்களாற் றீக்ஷிக்கப்பட்டுச் சிவசமாதிபண்ணிப்
 பரமுத்திமான்க ளாவார்களென்றுபாஷிக்கின்றார்.

தானமியாகந்தீர்த்தமாச்சிரமந்தவங்கள்
 சாந்திவிரதங்கன்மயோகங்கள்சரித்தோ
 ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற்றிமைப்பளவின்மீள்வ
 ரீசனியோகக்கிரியாசரியைதனினின்றோ
 ஞனமிலாமுத்திபதம்பெற்றுலகமெல்லா
 மொடுங்கும்போதரன்முன்னில்லாதொழியிலுற்பவித்து
 ஞானநெறியடைந்தடைவாசிவனையங்கு
 நாதனேமுன்னிற்கின னுக்குவாநன்றாளே.

இ-ள். இமைப்பளவின்-நித்தியநிலையின்றி. (“ஈசனியோகம்” என்
 றது சாலம்ப சிவயோகமாதலால்,) ஈசனியோகக்கிரியாசரியைதனினின்
 றோர் (சிராலம்ப சிவசமாதிநிலை கெட்டு நிலைபெற்றதோரு மென்று வரு
 வித்துக் கூட்டுக.) முத்தி-பதமுத்தி—மற்றது வெளிப்பொருள். (௨௫)

நிஷ்பிரபஞ்ச சமாதிலிலை பெற்றோர் பெருமை நிகழ்த்
துகின்றார்.

சிவஞானச்செயலுடையோர்கையிற்றானன்
திலமளவேசெய்திடினுநிலம்போற்றிகழ்த்து
பவமாயக்கடலிலமுந்தாதவகையெடுத்துப்
பரபோகந்துய்ப்பித்துப்பாசத்தையறுத்துத்
தவமாரும்பிறப்பொன்றிற்சாரப்பண்ணிச்
சரியைகிரியாயோகந்தன்னிலுஞ்சாராமே
நவமாருந்தத்துவஞானத்தைநல்கி
நாதனடிக்கமலங்கண ணுகுவிக்குந்தானே.

இ-ள். சிவஞானச்செயலுடையோர் - நிராலம்பசிவயோகசமாதிமா
ன்கள். தத்துவஞானத்தைநிராலம்பசிவயோகசமாதியை. நல்கி-கொடுத்
து. நாதனடிக்கமலங்கள் - நாதனது ஞானக்கிரியாசத்தி சமான சத்திலக்
கண சிவத்துவத்தை. மற்றதுவெளிப்பொருள். (உக)

சீடகன்மத்தால் முத்தியென்று மீமங்கிசன் விளம்ப
மறுத்துச் சிற்றன்மத்தாலேதானே முத்தியென்று
செப்புகின்றார்.

ஞானத்தால்வீடென்றேநான்மறைகள்முராண
நல்லவாகமஞ்சொல்லவல்லவாமென்னு
முனத்தாரொன்கடவாரஞ்ஞானத்தா
லுறுவதுதான்பந்தமுயர்மெஞ்ஞானந்தா
னானத்தாலதுபோவதலர்கதிர்முன்னிருள்போ
லஞ்ஞானமறப்பந்தமறுமுத்தியாகு
மினத்தார்ஞானங்களல்லாஞான
மிறைவனடிஞானமேஞானமென்பர்.

இ-ள். ஞானத்தால்வீடென்றே - (நிராதாரநிக்ஷயில் திரிபதார்த்த
கர்ப்ப நிக்ஷாகலாகலாபமறிந்து பண்ணவேண்டுமாதலால், சிவனதுஞான
சத்திகிருத்தியக்குறித் திக்ஷாங்க ஞானமுஞானம்; பின் னவனது திக்ஷாங்
குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிடுப் பிச்சாசத்திகிருத்தியக்குறிச் சங்கற்பசிறக்
ன்மமு ஞானம்; அதுவன்றிச் சாதாரநிக்ஷயிற் திரிபதார்த்தகர்ப்ப திக்ஷா
கலாகலாபமறிந்து பண்ணவேண்டு மாதலாற் குருவினது ஞானசத்திக்கி
ருத்தியக்குறிச் சிவாகமசிரவண மனைத்தெழுந் தெளிதற்செயற்கைத்
திக்ஷாங்க யோகாங்க ஞானமுஞானம்; பின் னவனது காயிக வாசிக மா

னசிக சிஷ்யாகன்ம மியற்றுங் காயவாக்குமனத் தைசவுபண்ணுந் தீக்ஷாக் குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப் பிச்சாசத்தி கிருத்திய சங்கற்பக்குறிச் சிற்றகன்மு ஞானம் ; அதுவன்றிச் சாதாரவசத்தியோ நிருவாண தீக்ஷையிற் சீவன்திரிபதார்த்த கர்ப்ப யோக கலாகலாப மறிந்து பண்ணவேண்டதலாற் சீவனது ஞானசத்திகிருத்தியக்குறிச் சிவாகம சிவவண மனைத் தெழுந் தெளிதற்செயற்கைத் தீக்ஷாங்க யோகாங்கஞானமு ஞானம் ; பின்னவனது யோகக்குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப் பிச்சாசத்தி கிருத்தியக்குறிச் சங்கற்ப சிற்றகன்ம மணந்த ஞானசத்தி கிருத்தியக்குறிச் சிறப்புஞானப் பிரவாக தீக்ஷாங்க யோகாங்கத தியானமு ஞானம் ; தியானத் தைசவறுதற்குறித் திபானசத்திய தீக்ஷாங்க யோகாங்க சமாதியு ஞானம் ; சமாதி சாத்திய திருக்கிரியாக்குறி யோகப்பேர் விதேக பரமுத்தி சாக்ஷாத்கார சாதன தீக்ஷாங்க சதேக சுவன்முத்தி சாக்ஷாத்காரமு ஞானம் ; இஞ்ஞானங்களிற் சிலவற்றிற் றூதான்மியமாயுந் சிலவற்றி ல் ஞாடமாயு மனுசரிக்குந் சாக்ஷான் மோக்ஷ முகிழ்ப்பிக்குந் சங்கற்ப தீக்ஷண நிரீக்ஷணம்பண்ணுந் சிவக்கிரியாசத்தி சிறப்பிருப் பிச்சாசத்தி லக்கண தீக்ஷையு ஞானம்.

அப்படி சுப்பிரபேத சுவாயம்புவ பவுட்கரமுதற் சிவாகமத்திற் சிறப்பித்திருந்தலாற் தீக்ஷையும் ஞானமென்பது சிவாகமப்பிரசித்தம். விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சகலனொனு மவரவர்க்கருகமாய் விட்டுக்கூட்டி விதிக்கு மனேகவித் ஞானத்தால் மோக்ஷமென்றே (பொதுச்சிறப்பாய்) — நான்மறைகள் புராணநல்லவாகமஞ்சொல்ல — அல்லவாமென்னு முனத்தாடென்கடவார்-பிராகிருத காயிக வாகிக மானசிக சடபந்த கன்மத்தால், முத்தியென்று செப்பு ஞானவீனராகுங் கன்மமீமாங்கிசன் முதலோ ரோதுபிரயோசனத்துக் கருகர் (நிஷ்பிரயோசனர்களே)—அஞ்ஞானத்தால் அஞ்ஞான மூலவஞ்ஞானப்பேராணவமல மாரோபித்த விபரீத ஞானரூப போகக் கிரியா கர்த்திருத்துவக்குறி போத்திருத்துவத்தால்—உறுவதுதான் பந்தம் - மாயாகன்மதேகபோகக்கட்டுப்பொருந்தும்—உயர் டுமஞ்ஞானந்தானுனத்தால்—சொல்லிய வந்தச் சிவதீக்ஷா சிவஞான சிவயோக சிவசரியாங்கியங்க ஞானத்தால்—அதுபோவது-அந்தப் பந்தநீங்குவது— (காரணமிருக்கக் காரியமெப்படிபோம்?) அலர்க்கிாமுன்னிருள போல்-சூரியகிரண சந்திதானத்தி லந்தகாரமொப்ப — அஞ்ஞானமறப்பந்தமறும்-மலநீங்க மாயாகன்மக்கட்டு விடும்—முத்தியாகும்-பின் சிவத்துவாபிவியத்தி சித்திக்கும் (சொல்லிய வங்காங்கி ஞானங்களுள் ளவகி ஞானமே முக்கியமென்ப தறையின்றார்)—எனத்தார்ஞானங்களல்லா ஞானம்-சிவதீக்ஷா சிவஞான சிவயோக ஞானபாத்திரர்க ளல்லாச்சாதுகியன் வேதாந்திமுதலோர் சொல்லும் பிரகிருதிபுருஷ விவேகப் பிரமவிவேக

பெளருஷஞானங்கள் சைவவாதேசிகள் சொல்லுஞ் சிவசிகைக்கிய விஷய சிவசத்திப் பிராமானிகபெளருஷ பிரமிதிக்குறித் தீக்ஷாங்காங்கி ஞானம் (இவைகள்) — அல்லாஞானம் — சங்கற்ப சிற்றகன்ம கிருத்திய ஞானகரண ஞானம் — இறைவனடிஞானமே - சிவக்கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப்பிச்சாசத்திலக்கண சிவதீக்ஷையே — ஞானமென்பர் - ஞானச்சிறப்பென்று சிவசித்தார்திகள் செப்புவார்கள். எ—று. சைவசித்தார்திப்பேரில், மறைந்து சாங்கிய வேதாந்தமத்தாபாசர்களாய்ச் சஞ்சரிக்குஞ் சிலபேர் தியான சமாதி சிற்றகன்மச் சிறப்புஞானமுஞ் செப்பாது ஞானத்தியான சமாதி சிவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார சருவாங்காங்கியாயிருக்குந் தீக்ஷையை ஞானத்துக்கங்கமென்று மாறிக்கொண்டி, சிவ சினைவக்கிய விஷய சிவசத்திகரண நைமித்திக பலருஷபொதுஞானமாத்நிரமே இறைவனடிஞானம் அதுவே சமாதியதுவே ஞானமென்பர்.

அவர்கள் முன் ஆசாரியர் தீக்ஷையே மோஷசாதனமென்றனேகற் திருவிருத்தங்களில் வித்தரித்த வாக்கியங்கூற்து முன்பின் னவிரோதமாகப்பொருள்கொள்ளாது தங்கள் மனக்கொள்கைக்கிணங்கப் பொருள்கொண்டு முன்பின் விரோதிக்கப்பண்ணியாக் குருவாக்கியங்களைப் பிராந்த வாக்கியங்களாகவும், விப்பிரலம்ப வாக்கியங்களாகவும் பண்ணிப் பேசும்பேர்களோடு பேச்சேதிருக்கின்றது. ஏதப்போது நீர் நீதிதப்பிச்செப்பிற்றென்று நிகழ்த்தியது; மலங் குணம்; அதுஅஞ்ஞானமே; அஞ்ஞானங்குணகுணித் திரவியமன்று, மலமாகு மந்தவஞ்ஞானமுஞ் சிப்பிவெள்ளி ஞானம்போல ஞானமாத்நிரத்தால் நீங்கும்.

நன்று நீ சொல்லியது; மலங் குணம் அஞ்ஞானமாகில், அதற்குக் குணியொன்று கூறவேண்டும்; ஆத்மாவென்னில் பாஷாணம்போ லஞ்ஞானாத்மாவென்னு நையாயிக வைசேடிக மதமாம்; ஆத்மாவக் கன்னியம் அக்குணியென்னி லதுவேமலம். அஞ்ஞானமென்றது மலகுணமென்றுமக்கு அபிமத ஞானத்தியந்தாபாவ லக்கண மவுட்டியமாகு மஞ்ஞானமன்று, குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ வென்னும் ஐயஞானம்போ லைய ஞானமாகு மஞ்ஞானமே; அல்லது இது வெள்ளியெனுஞ் சிப்பிவெள்ளி விபரிய ஞானம்போற் சவிகற்பவிபரிய ஞானமாகு மஞ்ஞானமேதான்.

நன்றிதுவன்று; குணியொன்று குறிக்குமிடத்துச் சாகங்கார புத்தி தத்துவ மாதலாற், புத்திதத்துவமுதற் தத்துவப் பிரளயத்து முத்திப் பிரசங்கம் வரும். அப்போ திருசந்திரனெனும் விபரிய ஞானம்போற புத்தி பொருந்தாது சரீரநானென்று சற்றே தோற்று நிருவிகற்ப விபரிய ஞானமாகு மஞ்ஞானமே; அதுவு நன்றன்று; ஞானங்கிசத்துக்குச் சித்தம் விபரியாங்கிசத்துக்கு மலக்லைமணந்து கலந்த வித்தையுங் குணியாதலா லிய

ற்கைக் குணிமாறி மயங்கிச் செயற்கைக் கலைகலந்த வித்தியாதத்துவமு
தற் தத்துவப்பிரளயத்து முத்திப்பிரசங்கம் வரும்.

அதுவன்றி, யிருசந்திரஞானமாகு மஞ்ஞான மொருசந்திரனெனு
முண்மைஞானத்தா லுண்ணீக்கமுற்றாறு மொப்புமாத்திரத்துதிக்குஞ்
சிப்பிவெள்ளிஞானமாகு மஞ்ஞானஞ் சிப்பியெனு முண்மைஞானத்தா
லுண்ணீக்கம் புறநீக்கமுற்று முற்றும்போனாற்போல நேத்திரப்படல
திரவியநீக்கமன்றிப் புறநீக்கமுறாதுபோற் சரீர நானெனுஞ் சரீராத்ம
ஞானமாகு மஞ்ஞானமுஞ் சரீரத்துக் கன்னியமாத்மா நானெனு முண்
மைஞானத்தா லுண்ணீக்கமுற்றாறு மொருமலத்திரவிய நீக்கமன்றிப் புற
நீக்கமுறாது மலத்திரவியமும் படலமென் றிஃதொரு திரவியப்பொரு
ளெனு முண்மைஞானமாத்திரத்தாற் படலம்போல மலமென் றிஃதொரு
திரவியப் பொருளெனு முண்மைஞானமாத்திரத்தால் நீங்காது, நேத்திர
படலத் திரவியம் படலநீக்கு முபாய ஞானத்துணையுடைய வயித்திய சத்
தி சத்திரகன்மத்தால் நேத்திர விபரீத விருத்தி நிமித்தாங்கிய விருத்தி
யோடு நீங்குவதுபோல, மலத்திரவியமு மலநீக்குமுபாய ஞானத்துணை
யுடைய சிவதீக்ஷாக்குறிக் கிரியாசத்தி சிறப்பிருப்பிச்சாசத்தி கிருத்தியக்கு
றிச்சங்கற்ப சிற்கன்மத்தாற் கலைகலந்த வித்தியாதத்துவ விபரீத விருத்தி
நிமித்த மவுட்டியவிருத்தியோடு நீங்கும்.

௩

ஆதலால், சாங்கியர்போற் சொல்லுஞ் சுவதந்திர ஞானத்தாற், ப
ஞ்சலர்போற் சொல்லுஞ் சுவதந்திர யோகத்தால், வேதாந்திகள்போ,
சொல்லுஞ் சுவதந்திர சன்னியாசத்தால், மீமாங்கிசர்போற் சொல்லுஞ்
சுவதந்திர கன்மத்தால் மோக்ஷமில்லை; சீஷபௌருஷ சிவஞானாதி சீஷ
பௌருஷ சிவயோகாதிகள் சாதார வசத்தியோநிருவாண தீக்ஷாங்கி மா
த்திராங்கங்கள்; குருசிவஞானாதி குருசிவயோகாதிகளுஞ் சிவசிவஞானாதி
சிவசிவயோகாதிகளு முறைமையிற் சாதார நிராதார சத்தியோநிருவாண
தீக்ஷாங்கிமாத்திராங்கங்கள்.

சீஷபௌருஷ சிவஞானாதி சிவயோகாதிகள் மோக்ஷகாரிய முற்று
மொத்துச் செல்லா தோரிடத்தில் வியபிசாரிக ளாதலான் மோக்ஷகாரிய
முற்றுமொத்துச் செல்லுஞ் சொல்லிய சிவசத்திலக்கண தீக்ஷையாற்றா
னே மோக்ஷமென்று சுவதந்திர தீக்ஷா சிற்கன்மத்தால் மோக்ஷஞ் சுவதந்
திரமல்லா ஞானகோடிகள் தீக்ஷாங்கங்களன்றிச் சுவதந்திரங்களாய்ச் சூழ்
ந்தாறு மோக்ஷமில்லையாம்; ஆதலால், சொல்லிய சிவதீக்ஷா சத்திசங்கற்ப
சிற்கன்மத்தாற்றானே மோக்ஷமென்று சித்தாந்தம். (௨௭)

அப்படி குருஞானாதி சாங்க சாதார சத்தியோநிருவா
ண தீக்ஷையினால் விதேக பரமுத்தி சாக்ஷாற்கா
ரஞ் சடிதி விளங்குமென்றுஞ், சீஷஞானாதி சாங்க

சாதார வசத்தியோ நிருவாண தீக்ஷையிறுற் சதே
கசீவன்முத்தி சாஷ்டாற்கார மெல்ல விளங்குமென்
றுஞ், சமாதி நடுவொரு திருவிருத்தத்தா னுட்டி
யிரு திருவிருத்தங்களா விசைக்கின்றார்.

சூரியகாந்தக்கல்லினிடத்தேசெய்ய

சுடர்தோன்றியிடச்சோதிதோன்றுமாபோ
லாரியனாமாசான்வந்தருளாற்றோன்ற
வடிஞானமான்மா வற்றோன்றுந்தோன்றத்
தூரியனஞ்சிவந்தோன்றுந்தா னுந்தோன்றுந்
தொல்லுலகமெல்லாந்தன்னுள்ளேதோன்று
கேரியனாய்ப்பரியனுமாயுயிர்க்குயிராபெய்து
நின்றவிலையெல்லாமுநிகழ்துதோன்றும.

பிக்கநொருபக்குவத்தின்பிகுசத்திப்பாத

மேவுதலுஞானம்வினைந்தோர்குருவினருளாத்
புக்கனுட்டித்தேநிட்டைபுரிந்துளோர்கள்
பூதலத்தேதபுகழ்சீவன்முத்தராகித்
தங்கபிரியாப்பிரியாபின்றியாட்டிற்
நபனியத்திற்சாபுத்திபணணிச்சங்கரனோ
டொக்கவுரைந்நிவனவனையவனிவனைவிடாதே
புடந்தையாய்ச்சிவன்றோற்றமொன்றுமெலாணப்.

அநியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே

பறிவுதனையருளினாலறிபாதேயநிகழ
குறியாதேகுறித்தந்தக்கரண வகளைபிங்
கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருபடையாகி
பறியாதசிவன்றானேபிரிந்துதோன்றிப்
பிப்பஞ்சபேதமெல்லாந்நாளுபத்தோன்றி
நெறியாதேலையிவையெல்லாமல்லவாகி
நின்றென்றுந்தோன்றிடுவனிராதாரூபிய.

இ-ள். சூரியகாந்தக்கல்லினிடத்தே—செய்யசுடர்தோன்றியிட—சூரிய
யசன்னிதானமாக—சோதிதோன்றுமாபோல் - நெருப்பிருந் தெழுந்தது
போல—ஆரியனாமாசான்வந்துதோன்ற-புச்சியனாகிய குருப் பருவங்கருதி
விரும்பி வெளியாக—அருளால்-அக்குருபண்ணிய செயற்கைத் தீக்ஷாக்கு
றிக் கன்மத தாவிடப்பவித் தியற்கைத் தீக்ஷாக்குறியுற்ற சிவக்கிரியாசத்தி

சிறப்பிருப்பிச்சாசத்தி கிருத்தியக்குறிச் சங்கற்ப சிர்கன்மத்தால் — ஆன் மாவிலடிஞானந்தோன்றும்—உயிரின்கண்ணே யென்று படித் துபசரிக்கப் படுங் கரணக்குறி ஞானக் கிரியாலக்கணுத்ம தன்மசின்ன முன்னுள்ள சிற்சத்தியின தறிதல் பண்ணுதல் கிருத்தியாகிருதி சாக்ஷாற்காரஞ் சடிதி மலமுத்தமாய் வியத்தமாம்—தோன்ற-அப்படி யாவிர்ப்பவிக்க—தூரியஞ ஞ்சிவந்தோன்றும்—மலசத்தியான் முத்தமாகுமுன் சிற்சத்திக்கண் மறையப் பிரத்தியக்ஷ மின்றி யிருந்த சிவன் பிறபொருளறிவி லுதித்த சாக்ஷாற்காரத்திற் பிரத்தியக்ஷமாவன்—தானுந்தோன்றும்—அப்படி முன்னிருந்த வாத்மாவுந் தற்பொருளறிவிலுதித்த சாக்ஷாற்காரத்திற் சிவனுக் கொத்துறு முருவனுய்ப் பிரத்தியக்ஷ மாவன்—தொல்லுலகமெல்லாந் தன்னுள்ளேதோன்றும் - அனாதிசித்த சடசித்துப் பிரபஞ்சமெல்லா மொத்த வியாபகமாய் மொவ்வாவியாப்பியமாயும் பிரத்தியக்ஷமாம்—நேரியனும்ப்பரிய னுமாயுயிர்க்குயிராயெங்குநின்றநிலையெல்லாமுருகிழ்ந்துதோன்றும்- பிரத்தியக்ஷமாகிய சிவனுஞ்சிறப்பா யனுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய்ப் பசுவர்க்கப் பிரேரகனும் முத்தாத்ம மித்திரனாயிருக்குமுறைமை முற்றுஞ் சாக்ஷாற்காரமாம். ஏ-று. (2௮)

இ-ள். மிக்கதொருபக்குவத்தில் - தீவிரதரபக்குவமலகாலத்தில்—மிருசத்திரிபாதமேவுதலும்—பாஷாணபதனம் பயம்பண்ணுதல்போ லனுக் கிரகசத்தியினது சங்கரா பயம்பண்ணுஞ் சங்கற்பம் பொருந்துதலும்(சஞ்சாரபயஞ் சிறிதொரு பிரகாரம் பரோக்ஷ சிவபுத்தியும் பிறக்கத் தீக்ஷித சிவச்சுவரூபத்தைச் சிவசாத்திரத்தாற் பரோக்ஷரூப தரிசனப்படுத்தித் தியானிப்பித்துச் சமாதிப்பித்துப் பின் சிவனைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காட்டுங் குருவைத்தேடி யோடித் திகைக்கச் சிவனவனைக் காட்டிக் கூட்டக் கூடிய) —ஒர்குருவினருளால் (கடாக்ஷித் தவன்பண்ணுந் தீக்ஷாகண்மாலுட சாக்ஷாத் தீக்ஷாலக்கண சிவசத்தி சங்கற்ப சிர்கன்மத்தால் சிவாகமக் கேள்விக் கருகர்களாய்)—புக்கனுட்டித்தே-கேட்டுச் சிந்தித்துப் பரோக்ஷ சிவநிச்சயம் பண்ணிப் பின் னபரோக்ஷம்போ லபிரயித்து நடிக்குந் தியானஞ் செய்தே—நிட்டைபுரிந்துளோர்கள் - தியானத் துறைப்புரூப சமாதி சாகித்தோர்கள்—பூதலத்தேபுகழ்சீவன்முத்தராகி -சதேக சீவன்முத்தி சாக்ஷாற்காரவான்களாகுகைக்குக் கீர்த்திக்கும் யோக்கியர்களாய்—தக்க பிரியாப்பிரியமின்றி-விருப்பு வெறுப்பு மின்றி—ஒட்டிற்றபனியத்திற் சமபுத்திபண்ணி-ஒடுஞ்செம்பொன்னு மொப்ப நோக்கி—சங்கரனோடொக்கவுறைந்து-சிவசத்திவியாத்திக்கொப்பத் தங்கள் சிற்சத்திவிரிவு சிந்தித்து—அவனிவனை யிவனவனை விடாதேயுடந்தையாய் - நிரந்தரநினைப்புற்று நிரந்தரநினைப்பு நீங்காது—சிவன்முற்றமொன்றுமே காண்பார் - (சமாதிமுகிழ்க்குஞ் சாக்ஷாற்காரத்திற் சிவன்முதற் சித்தசித்தவத்துமுற்றுங் கைத்தலத்து நெல்லிக்கனி கண்ணோக்கத்திற்போலுற்று விளங்கு மாஞ்

ஊஞ் சமாதியி லேகாக்கிர மாத்நிரமாதலால்) சிவனிற்கு நிலைமாத்நிரஞ் சிந்திப்பார்கள் எ-று.

பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்ப்பார்களென்று பேசவேண்டாம், சிவசித்தாந்திகட்குப் பாதஞ்சலர்முதலோர்க்குப்போற் சமாதியோகமன்று; சாக்ஷாற்காரமாகு மங்கியோகத்துக் கங்கயோகமாதலால்.

“சருவார்த்தபாசகங்ஞானஞ்சிவயோகந்துசாசுவதம்”

என்றிருத்தலா

ஊஞ் சாக்ஷாற்காரமாகும் யோகத்துக்கங்கஞ் சாக்ஷாற்காரமே யோகம்; தியானஞ் சமாதி. யோக மென்ப தங்கமாகையா லுபசாரம். (௨௬)

இ-ள். தியானம் ஞானத்துதிக்கு முறைமையும், சமாதி தியானத் துதிக்கு முறைமையும், சதேகசிவனமுததி சாக்ஷாற்காரம் சமாதியின் முடிவுக்கு முறைமையுஞ் சாறுகின்றது.

“அறியாமையறிவகற்றி” என்பதுமுதலியன ஸ்ரீகுருந் திருவாய்மலர்ந் துபதேசிக்கு மொருவார்த்தையென் றலகுணாக்கும் வசிமாற் றீருறு ப்பீற்றிருசுழி யொருமொழியிற், “கோவா மம கிம” என்னும் வடமொழி வினாவி லுத்தர மொப்புச் செப்புதலாகு மயமத்தியாதி படர்க்கை முன்னி லேசன்மை முக்குறி மூவாக்கியம் மும்முப்பதம் மும்முப்பதமொட்டுமூவெ முத்த மும்முப்பதத்தில் மூவெழுத்திற் குறிக்கும் வாச்சியலக்கிய வீரு முப்பொருள்; அவ்வீருமுப்பொருளி லிலக்கியப்பொருளாகு மாத்தம்பரசிவ முக்குறி முப்பொருள்களின் முதற்பொருள் முறைமையிற்றாக்குஞ் சுழுத் திதுரியந் துரியாதீத முக்குறி மூவவத்தை சாக்கிரஞ் சொப்பனந்தாக்குஞ் சமணைமட்டு முட்டுஞ் சகிதகும்பகோபசாந்திமே லுன்மணைமூலாந்தோபரி யுபாந்தங்களி லப்படி யப்பொருள் தாக்கிப் பண்ணப்படுங் கேவல கும் பக ஞானியகும்பக ஞானியாந்தகும்பக முக்குறி முக்கும்பகஞ் சாம்பலிகே சரி சாக்கிரஞ் சொப்பனந் தாக்கியதாதலா லப்படி யப்பொருள் தாக் குஞ் சின்முத்திரா மவுனமுத்திரா மவுனாந்தமுத்திரா முக்குறி மும் முத்திரா யப்படியப்பொருள் தாக்குந் தியானஞ் சமாதிசாக்ஷாற்கார முக்குறி மூவறிவு முன்சொல்லிய மும்முப்பதங்களினு மும்முப்பதமொட் டு மூவெழுத்துக்களினு நடுப்பத நடுவெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொரு ளணுபக்ஷசுவரூப சிவயோகங்குறித்தாற்பூதாத்ம தததுவாத்மாந்தராற் மசீவாத்ம மந்திராத்ம பஞ்சாத்மா ; சம்புபக்ஷ சிவரூப சிவயோகங் குறித் தால் குருலிங்கசங்கமாதி ; இலக்கியப் பொருண்முறைமையி னுன்மணையுற்ற சின்மாத்நிராதமா; அனதிக்கிராந்த விந்துக சின்மாத்நிரபரசிவம் ; முதற்பதமுதலெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் பிரமாதி பரசிவமூர் த்தசானமூர்த்தி பரியந்தவணுபக்ஷ சம்புபக்ஷ வபரசிவம். நாதத்துள் னெழுந்தொளிருஞ் சுத்தபூதாதி யுபாதிபூற்ற பஞ்சாத்மாவுஞ் சூக்குமபரசிவ

ருபியாயிருந்தாலு மொருபிரகார மீசானமூர்த்திமுத லணுபகஷவபரசி வருபியாதலா லப்பொருளாம். இலக் கியப்பொருள் அதிகக்கிராந்தவிந்து க பரசிவமாகும் அணுபகஷசம்புபகஷவிருபரம்; முடிவிற்பதமுடிவெழு த்துக் களுக்கு வாச்சியப்பொருள், தியானசமாதியுபாகித் தியாச்சியத்தி னுற் சுவருபலக்கண சிவகோடிக்குட் குதிக்குந்தியான சமாதியுபாதியுற் ற வணுபகஷசம்புபகஷசின்மாதிராதம பரங்கள். இலக்கியப்பொருள் சுத் தசிவமாகுமணுபகஷ சம்புபகஷவிருசிவம். ஆத்மாத் தியானத்தானம்; பரஞ் சமாதித்தானம்; சிவஞ் சாக்ஷாற்காரத்தானம்.

பின்னொருபகுப்பு மிதுபோலிருசிவத்தியானங் குறித்துச் செப்பப்படு மதுசெப்புலாம். சிவசத்தியனந்தேசரசத்தியாகித் துவாரத்தினுலே பசுசா த்திராலோகாதியாருடமாயசுத்தராக வசுத்தகலையசுத்தவித்தையிவற்றின் மறைந்து விளக்கினதினும் செயற்கைப் பசுகரணமென்றும் பசுப்பிரமா ணமென்றும் படிக்கப்படுந் தற்பொருளறிவு பிறபொருளறிவுச் சிற்சத்தி களைப் பொதுச்சிறப்பாய் மணந்ததினலு மியற்கையினலு மசுத்தப்பிரா னருத மனோகங்காரபுத்திகள் பசுகரணங்களென்றும் பசுப்பிரமாணங்க ளென்றும் படிக்கப்படும்; சிவசத்திசாக்ஷாற்சிவாகமாருடமாயுஞ் சிவமந் திராருடமாயும் நாதத்துளெழுந்தொளிஞ் சுத்தமனோகங்காரபுத்தி கர்ப் பமாயிருக்குஞ் சுத்தராகஞ் சுத்தகலே சுத்தவித்தை யிவற்றின்மறைந்து விளக்கினதினலு மியற்கையினலுஞ் சிவகரணமென்றும் பதிப்பிரமாண மென்றும் படிக்கப்படும்; தற்பொருளறிவு பிறபொருளறிவுச் சிற்சத்தி களைப் பொதுச்சிறப்பாய் மணந்ததினும் செயற்கையினும் சிவகரணங்க ளென்றும் பதிப்பிரமாணங்களென்றும் அந்தமுந்தச்சொன்ன மனோகங் காரபுத்திகள் படிக்கப்படும்.

முறைமையி லதிற்சிவாகமவழிச்செல்லு மனோகங்காரபுத்திகள் படிப்பவனது பசுத்துவ சிவத்துவவிவேகத் திரிபதார்த்த விவேக பரோக்ஷ ிக்ஷாயோகாங்க விகற்பசங்கற்ப கருவபோதஞான விசேஷங்களைப் பண் ணும்; சிவமந்திரவழிச்செல்லு மனோகங்காரபுத்திகள் காலாக்கினியாதிய னாகிருதார்த புலனத்துதிக்கும்; அபரசித்தி பராபரசித்தி பரசித்தி யெனு முச்சித்திகள் விருப்பமுறைமையிற் சித்திக்கும்பொருட்டும் முடிவின் மு த்திசித்திக்கும்பொருட்டும் பிருகிவிமுதற் குணமீராகு மசுத்தகோடி பிரகி ருதிமுதற்காலமீராகுஞ் சுத்தாசுத்தகோடி சுத்தவித்தைமுதற் சிவமீராகுஞ் சுத்தகோடியெனுமுக்கோடிகளிற் சாக்ஷாத்தாங்களாயுமணிப்பிரபைபோ ல உபரிவிரியும் வியாபாரத்துவாரத்தினலும் பூதாத்மாதி மந்திராத்மாந்த பஞ்சாத்ம சாலம்ப சிவயோக பஞ்சமார்க்கங்களி லொருவழியிற் பிரவேசி த்துவிசுற்ப சங்கற்ப கருவபோத வியாபாரங்களைப் பலவிதமாய்ப்பண் ணும்.

அந்தவிகற்ப சங்கற்ப கருவபோதங்களால், “அறியாமையறிவகற்றி” (அறிவகற்றி யறியாமையகற்றியென மாறுக) “அறிவகற்றி” என்பது தத்துவசுத்தித் துவாரத்தினாலே யாத்மசுத்திதானே பண்ணப்பட்டதாகிலும் தத்துவசுத்தி பிரதானமாகையாற் றத்துவசுத்திபண்ணியென்று சாற்றப்படும்; “அறியாமையகற்றி” என்பது மல மலவாசனா சுத்தித் துவாரத்தினாலே யாத்மசுத்திதானே பண்ணப்பட்டதினாலும் ஆத்மாப் பசுத்துவமென்னு மலோபாதியாற் பசுத்துவமென்று படிக்கப்படுமாதலான் மலம் பசுத்துவத்தோடு பசுத்துவமென்றுபடிக்கப்படும் மலதத்துவமென்று வேறுதத்துவமாய் மதிக்கப்பட்டதில்லை யாதலானும் ஆத்மசுத்தி பிரதானமாகையா லாத்மசுத்தி பண்ணியென்றே யறையப்படும். இதுகொள்கப் பொருள். அறியாமையசுத்தத்தத்துவமென்றும் அறிவு சுத்தத்தத்துவமென்றுஞ்சொல்லுவாருமுள்ளர்.

வகைப்பொருள் விரிவுப்பொருள் ஒருமிக்க வகுத்துரைப்பாம். அறிவகற்றி - நிருவிகற்பம்புணர்ந்ததிலுதிக்குஞ் சவிகற்பமாய்த் தேவர் நமர் முதற்ப்சுவர்க்க மாயாசகலவர்க்கத்திற் காணப்படுஞ் சிற்றறிதல் சிற்றுச் செயற்றொழில்களையும் விபரீத வேதன விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி சிறிதுமலஞ்சிந்தும் அசுத்தகலாதிகஞ்சுக கலாவச்சியத்துவ தெளரந்தரியக்குறி யசுத்த சகலத்துவமுற்றுக் கிஞ்சிற்றாத்துவ கிஞ்சிற்கர்த்திருத்துவலக்கண சித்துவசின்ன வசுத்தபோகக் கிரியாகர்த்திருத்துவமாகிய வசுத்தபோத்திருத்துவ மாத்திரபொதுக்குறித் தூலபுருஷத்துவத்தினது புத்திரப்போலிப் போக்கிய போத்திருத்துவ போகோபபோத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறித் தூலசிவத்துவமேகம்.

நிருவிகற்பம்புணர்ந்ததிலுதிக்குஞ் சவிகற்பமாய் மந்திரோசுவர மாயாசுத்த சகலபதிவர்க்கத்திலும் மந்திர மந்திரமகேசுவர மகாமாயாசுத்த சகலபதிவர்க்கத்திலுங் காணப்படுஞ் சாதிரியப்பேரறிதல் பெருஞ்செயற் றொழில்களையு மற்பவிபரீத வேதன விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி மரியாதியின் மலவாசனை துடைக்குங் கலாதிகஞ்சுகமுற்றுக் கலாவசியத்துவ வைதரியக்குறிச் சுத்தசகலத்துவமுற்றுச் சாதிரிய சருவஞ்ஞத்து வசருவகர்த்திருத்துவ லக்கண தூலசிவத்துவசின்ன சுத்தபோகக் கிரியாகர்த்திருத்துவமாகிய சுத்தபோத்திருத்துவ மாத்திரப் பொதுக்குறிச் சூக்குமபுருடத்துவத்தினது புத்திரப்போலிப் போக்கிய போத்திருத்துவ போகோபபோத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறிச்சூக்கும சிவத்துவமேகம்.

இம் மந்திரமகேசுராதிரியபரபதிவர்க்கத்துக் கூறிய குறியுட்கூடிய சுத்தசகலத்துவமுதற் பொதுக்குறிச் சிறிதுசின்னமுஞ் சூக்கும சிவத்துவ விளக்கு விக்கிரக விசிட்ட சகலத்துவமுதற் சிறப்புக்குறிச்சிறிதுசின்னமு முடைய வணுசதாசிவ வணுவங்க பதிவர்க்கத்தின் முன் சொல்லிய பொ

துக்குறிப்பரபுருடத்துவத்தினது புத்திரப்போலி போக்கிய போத்திருத் துவபோகோபபோத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறிப் பரசீவத்துவமேகம்.

இம்முப்புருடத்துவப் புத்திரப்போலி முச்சீவத்துவமு முபாதிச் சித்துவமுந் தூலசிவத்துவமுந் சூக்குமசிவத்துவமும் நிரதிசயபரசிவத்து வசொரூபலக்கண சிவசம சுத்தசிவனா யிருக்கின்ற நமக்குச் சொரூபலக் கணமன்று; தடத்தலக்கணமேயென்று மகாவாக்கிய நடுமுதலிருபதங்களு க்கு வாச்சியார்த்த தடத்தலக்கணத்தத்துவ தடத்தலக்கண சிவத்துவ சுத் திக்குறி முப்புருடத்துவப் புத்திரப்போலி முச்சீவத்துவசுத்தி தத்துவசுத் தி பண்ணத்தானே வேறியத்தனமின்றிப் பண்ணப்படுமாதலால், முச்சீவ த்துவ தடத்தவறிவு விளக்காதலால் அறிவென்றுபசரிக்கப்படுந் தத்துவங் களாதலால் “அறிவகற்றி” என்பதற்குத்த மிதுவாகத் தத்துவசுத்தி பண்ணி.—

இஃதிம்முறை பண்ணவென்ப திசைக்கின்றும். சாதக சாமர்த்தியத் துக்குத் தக்கது சிவஞானத்துணைச் சித்தசிவகன்மயோகிபண்ணுந் தத்துவ தடத்தாத்ம தடத்தசிவ முப்பதார்த்தங்களின திலக்ஷண வபரோக்ஷ நிரீக்ஷ ணக்குறித் திரிரூபம்; ஒன்றுக்கொன்று தத்துவமுதற் திரிபதார்த்தலக்ஷ ண விலக்ஷண வபரோக்ஷ பரீக்ஷாரூப நிரீக்ஷணக்குறித் திரிதரிசனம்; மனோவிகற்பசங்கற்பப் பிரவிருத்தமாய்ச் சிவோகஞ் சிவோயஞ் சிவசிவ வென்பதுமுதற் பலவித வகங்கார புத்திவிருத்திப்பிரவாககின்னத் தியா னக்குறி; தியானசித்திசின்னசமாகிக்குறித் திரியோகம்; சமாகிசித்தி சின் ன சாக்ஷாந்காரக்குறித் திரிபோகம்.

மூலமந்திரமுச்சரித் துள்ளிருக்குஞ் சரிகாத்திர மதித்துத் தொடுத் திருதயந்தொட்டுத் துவாதசாந்தங்குறித்துச் சமனாந்தமட்டு முட்ட முறை மையிற்போய்ப் போய்த்தான், தேசகால சத்திக்குத்தக்க திருதயத்திருந் துதான் சூனியப்பிராசாதமுச்சரித்துள்ளிருக்குஞ் சரிகாத்திர மதித்துத் தொடுத்துத் தத்துவங்கனையு மாத்மாவிலுஞ் சிவனிடத்திலுந் தத்துவதடத் தத்தினால் வைத்த தடத்தத் தன்மைகளையு மறுத்துக் காரணத்தடைவி லெர்டுக்கி யகண்டிதங்களாகப் பண்ணப்பட்டனபோ லடக்கித் தனதுதத் துவ வச்சியத்துவத் தியாச்சியம்பண்ணித் தத்துவங்கள் தனக்குவச்சியங் களாகத் தான் வசியாதிருத்தலாகுந் திரிசுத்தி யிவைகளைத்தான் பண்ணி; சிவஞான துணைச் சாத்தியசிவகன்மயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறி ப் பரோக்ஷரூபந் தரிசனம் யோகங் கூடிய மரியாதி மனோவாயுசெய வச மாத்திரத்தினாலே யொருபிரகாரந் தன்வசமாக்குதலாகுந் திரிசுத்தி இ வைகளைத்தான் பண்ணி; யோசசாமர்த்திய பில்லாதிருந்தால் தேதிநேதி நியதிலக்கண சிவகன்ம மாத்திரத்துணைச் சாத்திய சிவஞானயோகி பண் ணுஞ் சொல்லியகுறிப் பரோக்ஷரூபந் தரிசன மனம்மனி யாத்மரபிமா

னத் தியாகமாகுந் திரிசுத்தி யிவைகளைத்தான் பண்ணி ; அநிமலபரிபக் குவத்தா லாவிர்ப்பவிக்கும் அதிகமோக்ஷ வாஞ்சையின தாவேசத்தாற் றான் அதுவன்றித் தேசகால சத்திசங்கடத்திற்குள் வித்தார சுத்திவீரு ப்பயில்லையேல், மமகார வகங்கார மாத்திரத் தியாச்சிய மாத்திரமாகுஞ் சுத்திதான்பண்ணி; அல்லதி லருவாய்த் தத்துவதாத்துவிகப் பிரபஞ்சம னைத்து நிராகார நிராலம்ப மாயா மகாமாயாத் தோற்றமாதலா லப்படி யகண்டிதமாய்க் காரணகார நிராதார நிராலம்ப நிஷ்பிர பஞ்ச நெதனை மாத்திரமாகுஞ் சுத்திதான்பண்ணி.

இப்படி சுத்திபண்ணுமிடத்துச் சுத்திமார்க்கபேதமுண்டு அதுசொல்லு வாம். முத்திமாத்திரம்விரும்பின் நிராலம்ப சிவயோகம் பண்ணும்பொரு ட்டெக் குருப்போதிப்பச் சிவாகமஞ் சிவாகமார்த்தமாத்திரஞ் செப்புங் குரு வாக்கிய மாத்திரந் தான் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந் திருதயமுதற் றுவா தசாந்த வியாபியாயிருக்கும் பிரமநந்திர முடிவாகும்பஞ்சாதாரங்களிற் றங்கித்தங்கிக் கமலமுடிச்சுக்கதவு திறந்துதிறந்து தத்துவமுதலிய முப்பதா ர்த்தரூப தரிசனமுதலியன பண்ணிப்பண்ணிப்பழகிப்பழகிப் பிள்ளுனங்க ளிற் றங்காது சடிதி சற்றே தாக்கித்தாக்கி முன்சாற்றிய முறைமையின் முச்சிவயோகிகள் பண்ணு முப்பகுப்புத் தத்துவமுதலிய முப்பதார்த்தமு ச்சுத்திபண்ணிப் பண்ணுமிடத்தும் பிரமநி பரசிவமூர்த்த்சானமூர்த்திப ரியந்த சிவமூர்த்தி பதங்களில் விரும்பிய சிவமூர்த்தி பதமுத்தியெனு மபர முத்திக்குறிச் சித்திக்குறித்து முச்சிவயோகிகள் பண்ணு முறைமையிற் சுவாவதிசுத்தியோடு விரும்பிய தத்துவ தத்துவாருகாத்மசிவமூர்த்தி சிவசி வமூர்த்தித் திரிபுபதரிசன யோகபோகங்களைப் பண்ணுமிடத்துஞ் சித்தி க்குப்பின் முத்திவிரும்பின் முத்திவழிபழகச் சுத்தியோடு பண்ணுமிடத்து ம்பவதிகதேகாதிக்குறிப் பூதாதி மந்திராந்த வைம்பொருள்கட்டுந்தத்துவ ங்களென்று பேர்சாற்றப்படு மாதலாற் பூதாத்ம தத்துவாத்ம வந்தராத்ம சீவாத்ம மந்திராத்ம சாலம்பசிவயோக மார்க்கங்களிற் பழகிய வெருவழி வைத்து இனவழியடக்கிச் சுத்தபூதாதிதொட்டுச் சமனாந்தமட்டுமுட்டும்பூ தாத்ம சித்துபாதித் தூலதேகக்குறிப் பூதங்களிற்குள் தத்துவாத்ம சித்து பாதிச் சூக்குமதேகக்குறித் தத்துவங்களிற்குள் அந்தராத்ம சித்துபாதி பரதேகக்குறி யந்தரத்திற்குள் சீவாத்ம-சித்துபாதி யகவகாரமாத்திரக்கு றிச் சீவனிற்குள் மந்திராத்ம சித்துபாதிப் பிராசாதமுதலிய மந்திரத்திற் றுன் ரூபதரிசன யோகபோக சுத்திகள் பண்ணப்படும். “அறிவகற்றி” என்பதற்குப் பொருளில்வள வமைந்தது.

அறியாமையகற்றி - மாயாசகல பசுவர்க்கத்திற் காணப்படுஞ் சரீரம் நான் இதுசுகம் இதுதுக்கம் இதுமோகம் நான்சுகி நான்றுக்கி நான்மோகி எனதுன்பமுதற் பிரஞ்ஞாமோக வஞ்ஞானமூலபசுத்துவ மலத்தின ததோ

னியாமிகாசத்தி வைத்த போத்திருத்துவக்குறிப் புருடத்துவ ரூபமாய்ப் போதலாற் தத்துவசுத்தி யாத்மசுத்தியா மாதலால் மலத்தினதாவாரக சத்தி வைத்த நித்தியகேவல நித்திராமுத்திரித கிஞ்சிற் றூனக்கிரியாகு னிய வறியாமைக்குறி மூர்ச்சாமோக மூலசித்துவ ரூனியக்குறி யறியா மைப்பே ரசித்துவ தூலதர பசத்துவத்தைச் சொல்லிய பிருதிவிமுதற் கலாந்த தத்துவசுத்தி நடுநடுவே தத்துவசுத்திப்படி முச்சிவயோகிகள் பண் ணுமுறைமையிற் சிறிது மலசுத்தித் துவாரத்தினாலே சுத்திபண்ணி ; பிரளயாகல விஞ்ஞானகல முடபசுவர்க்கத்திற் காணப்படுந் தூலசா திசய சருவஞ்ஞானக் கிரியா ரூனியக்குறி மூர்ச்சாமோகமூல தூல சிவத் துவ ரூனியக்குறி யறியாமைப்பே ரசிவத்துவ தூலபசத்துவத்தை மாயா தத் துவசுத்தியினு மாயாதத்துவசுத்தி சுத்தவித்தியாதத்துவ சுத்திக்குநடு வினுந் தத்துவசுத்திப்படி முச்சிவயோகிகள் பண்ணுமுறைமையின் முற் று மலசுத்தித்துவாரத்தினாலே சுத்திபண்ணி ; பின் மந்திரோசுர மந்திர மந்திரமகேசுர மாயாசகல மகாமாயாசகல பதிவர்க்கத்திற் காணப்படு ஞ் சூக்குமசாதிசய சருவஞ்ஞானக் கிரியாரூனியக் குறியாகிச் சுத்த போகோபபோகப் பிரஞ்ஞாமோகத்தி லமூந்தியமூர்ச்சாமோக மூலசூக் கும சிவத்துவ ரூனியக்குறி யறியாமைப்பேரசிவத்துவ சூக்கும பசத் துவத்தைச் சுத்தவித்தியாதத்துவ வீசுரதத்துவ சுத்திக்குட் டத்துவசுத் திப்படி முச்சிவயோகிகள் பண்ணுமுறைமையிற் தூலா திகார மல மூல தூலமலவாசனாசுத்தித் துவாரத்தினாலே சுத்திபண்ணி ; பின் அ ணுசதாசிவ வணுப்பிரமாங்க மகாமாயா சகலபதிவர்க்கத்திற் காணப் படும் பரநிரதிசய சருவஞானக் கிரியா ரூனியக்குறி சுத்த போகோப போகப் பிரஞ்ஞாமோகத் தமிழ்ந்திய மூர்ச்சாமோகமூல பரசிவத்துவ ரூனியக்குறி யறியாமைப்பேரசிவத்துவபர பசத்துவத்தைச் சதாசிவதத் துவமுதல் முத்தத்துவசுத்திக்குட் டத்துவசுத்திப்படி சிகாரூப திரோதா னசத்திசுத்தியோடு முச்சிவயோகிகள் பண்ணுமுறைமையிற் சூக்குமாதி காரமல மூலசூக்குமமல வாசனாசுத்தித் துவாரத்தினாலே சுத்திபண்ணி ; “அறியாமையகற்றி” என்பதற்கு இவ்வளவு பொருளமைந்தது.

அறிவினுள்ளே-தூலசூக்குமபரமூச்சின்மாதிரித்மதத்துவ மும்மு லமுனைத்ததூலசூக்குமபர முப்பர வித்தியாதத்துவ மும் மரம்பழுத்த தூ லசூக்குமபர முச்சிவசிவதத்துவ முப்பழங்கள் விரும்பப்படுமாதலாற் சம ணைக்குக்கீழிருபகுப்பரத்ம பரசிவ தத்துவத் தியாச்சியத்தினாலே சமனா சுத்திக்குமே லுன்மனோதாவதி பரசிவத்துவாபிவியத்தி சித்திக்குமளவுந் தாக்கிப்பரமலவாசனை யாபாசிக்கு மாதலா லுன்மனாமூலாந்தஞ் சொச்சந் த சருவஞ்ஞானோத்தர சுருதிப்படி சிவசத்திதுணையாய்ச் சென்று திரோ தானசத்தி நிக்கிரக கிருத்திய பராசத்தி யனுக்கிரக கிருத்திய மத்தியத்த சிவ சின்மாதிராத்மாவினும் கூடச்செல்லுதலாற் சொல்லும் சிவசினமா

த்திராத்மாவினும்—அறிவுதனை—முறைமையி லணுபரசிவங்கள் சிவபரசிவ
 ங்களெனுநாலுசித்துக்களையும்—அருளினால்—சமனைமட்டுமுட்டும் பிராகிரு
 த மனோகங்கார புத்திகளில் மறைந்து சாலம்பித் துன்மனையும் றுபரிநிரா
 லம்பிக்குஞ் சிவசத்திவினக்கு விளக்கிய சிற்சாத்த மனோகங்கார புத்திவி
 கற்பசங்கற்ப சிற்றுவிகற்ப சலிகற்ப கருவபோத நிருவிகற்ப ஞானங்க
 ளால்—அறியாதேயறிந்து—திருச்சியமாய் நோக்காதே தடத்தலக்கண நிரு
 முத்த சுவரூபலக்கண சருவதிருக்கிருத்துரூப லக்ஷணபரோக்ஷ நிரீக்ஷண
 சிவக்குறிச்சிவரூபந்தடத் தலக்கண விலக்கண சுபரூபலக்கண பரோக்ஷ
 நிரீக்ஷணரூபசாத்திரியபரீக்ஷாவிலக்ஷண சூக்குமபரீக்ஷாக்குறிச்சிவதரிசன
 மெனுந் தசகாரியத் திருகாரியம் படுத்திப்பார்த்து—குறியாதேகுறித்து
 முன்சொல்லிய சாத்தமனச்சங்கற்ப முன்னாகச் சாத்தாகங்கார புத்திப்
 பிரவாகச் சிறப்புக் கருவபோத ஞானங்களா வியற்கையினு லணுபக்ஷ தற்
 பொருட் சிவக்குறிப்பினற்றான்; சம்புபக்ஷப் பிறபொருட் சிவசாதி விசி
 ட்ட தற்பொருட் சிவக்குறிப்பினற்றான்; செயற்கையினு லாரோபித
 சம்புபக்ஷப் பிறபொருட் சிவக்குறிப்பினற்றான்; திருசியமன்றிச் சருவதி
 ருக் கிருத்துரூபமாய் அபரோக்ஷம்போலபியித்துச் சிவோகமென்று
 தான்; இயற்கையினுற் சம்புபட்ச வேற்றுமைச் சிவக்குறிப்பினால் அப்படி
 சிவோயமென்றுதான்; சிவசிவவென்றுதான்; ஒன்றின் மற்றதுமொக்கப்ப
 றிக்க வத்தியச்சிமி யருகமருவப் பொருத்திப்பண்ணுஞ் சிவத்தியானக்கு
 றித் தசகாரியத் தொருகாரிய சிவயோகம்பண்ணி—அந்தக்கரணம்—எனா
 டங்கடாதே—இடுக்குக்கொடுத்து விடுத்துத்தொடுத்துச் சிவத்திற் சர்ப்ப
 டுத்துஞ் சிவத்தியானத்திற் சிறிதிடங்கண்டுதாக்கிச் சமனைப் பிற்கருங்கிச்
 சூனியப்போலியாய்ப் போன மனசைத் திரும்பவெழுப்பித் திருப்பி
 விஷயத்தில்வீழ்த்துஞ் சகலத்தன்மை தொட்டுவிட்டுத் தட்டாதே—
 வாடாதே - திரும்பத்திரும்பி யோக நித்திராமுத்திரித மனத்தைப் பிரா
 கிருத நித்தினாயில் மூழ்குவிற்குங் கேவலத்தன்மை தாக்காதே—ருழைந்
 திருப்பையாகில்—தியானத்தின துற்கருஷாவத்தாரூபமாய்ஞாகிரு ஞான
 ரூபச் சிறப்புத் தியாதிரு தியானதேய சூனியப்போலியாய் ரூபுத்
 தழுந்தி அத் தேயமாத் திரத்திலங்கு ஞானச் சிறப்புத்தியானவிசேஷமா
 திபண்ணி யிருப்பையாகில்—பிரியாதசிவன்றானே—கூடுதல்பிரிதல் குறி
 க்கிற் குற்றமுண் டாதலால் அனாகிதொட்டுப் பிரேரகப் பிரோரியத்தன்
 மைச் சம்பந்தியாயிருந்த வீசரன்றானே—பிரிந்துதோன்றி—அந்தச் சம்ப
 ந்தம் விட்டுச் சாகிரிய மாத் திர மிதிரசம்பந்தியாய்ச் சாக்ஷாத் கரிக்கப்
 பட்டு—(அதுவன்றி) பிரபஞ்சபேதமெல்லாந்தானுத்தோன்றி—சித்தசித்
 துச் சித்திரப்பொருள்கட் கெல்லாம் வியாபகமாய்த் தாரகமாய்ச்சாக்ஷாத்
 கரிக்கப்பட்டு—நெறியாலே - திருக்குத் திரிசியக்குறிக் குறிப்பினாலே—
 இவையெல்லாமல்லவாகி—இந்தத் திருக்குத் திருச்சியப் பொருள்களி னெ

ன்றன்றி—நின்றும் - இருந்தும் — தோன்றிவிவனி ராதாரனையே - தனக் கொரு நாரகமன்றி கிராதாரனையிருந்துஞ் சமாதிசாமர்த்தியத்தினாலுதிக் குஞ் சாக்ஷாற்காரத்தினுற் சாக்ஷாற்கரிக்கப்படுவன். - ௭-று.

பரார்த்தச் சுவார்த்தார்த்த பிரத்தியுத்த சருவார்த்தசேவன் முத்தி சிவசாக்ஷாற்காரஞ் சமாதிசாமர்த்தியத்தினுற் சித்திக்குமென்று தாற்பரியம். (௩௦)

இப்படி யசத்தியோநிருவாண தீக்ஷாவானாய்ப் பின் சிவாகமக்கேள்வி முதலியவற்றால் முறைமையின் முப்பதார்த்தவிவேக பசத்துவ சிவத்துவவிவேக சிவஞானவானாய்ப் பின் சிவத்தியானவானாய்ப் பின் சிவசமாதிமானாய்ப் பின் சேவன்முத்திசிவசாக்ஷாற்காரவானாய்ச் சாமர்த்தியவானல்லாதிருந்தால் மரியாதி மதித்துக் கடாக்ஷிக்குஞ் சிவதீக்ஷா ரூப சிவசத்தி பதிந்த ஞானானுமுன்றி னென்றிரண்டுமூன்று மூறைமையி னுடையனாய்த்தா னிருந்தவன் சரீரார்த்தத்திற் சத்தியோ நிருவாண தீக்ஷா வான்போலப் பரமுத்தி சிவசாக்ஷாற்கார சிவசாதிரிசிய சிவசாயுச்சியவா னவனென்று சாற்றுகின்ருர்.

புண்ணியமேனோக்குவிக்கும்பாவங்கீழ்நூக்கும்
புண்ணியனைப்பூசித்தபுண்ணியத்தினுலே
நண்ணியஞானத்தினாலேரண்டிணையுமுறுத்து
ஞாலமொடுகீழ்மேலுநண்ணுனாகி
யெண்ணுமிகலோகத்தேமுத்திபெறுமிவன்றா
னெங்கெழுமுகோஞாயிறெமக்கென்றுகுறைவின்றிக்
கண்ணுதறனிறைவதனிற்கலந்துகாயங்
கழிந்தக்காலெங்குமாய்க்கருதரன்போனிற்பன்

இ-ள். புண்ணியமேனோக்குவிக்கும்பாவங்கீழ்நூக்கும் புண்ணியனை—பூசித்த புண்ணியத்தினுலே—கிரியா பூசையினுலேதான் தீக்ஷாமாத்கிரத்தினுலேதான்— நண்ணியஞானத்தினால்—முன்சொல்லிய முறைமையிலடைந்த ஞானத்தியான சமாதி சேவன்முத்தி சாக்ஷாற்காரக் கூட்டப் பிரிவு ஞானபூசையினால்—இரண்டிணையுமுறுத்து—புண்ணிய பாவங்களை மலத்தோடு பிரதிதினம் மரியாதியிற்போக்கி—எங்கெழுமுகோ ஞாயிறெமக்கென்று — எண்ணுமிகலோகத்தேமுத்திபெறுமிவன்றான் - மதிக்கப்ப

ஞெ சீவன்முத்தினுவன்—காயங்கழிந்தக்கால்—சூறையின்றிக்கண்ணுத
றனிறைவதனிநகலந்து - சிவசத்தி பரிபூரணத்தி லொத்து வியாபித்து—
ஞாஸமொடுகீழ்மேலுநண்ணுகி — எங்குமாய்க்கருதரன்போணிற்பன்-
எங்கும் வியாபியாய்த் தான்தியானித்த சிவனுக்கொத் தெங்கும் வியாபி
த்துச் சருவஞ்ஞ சருவகர்த்திருருப சிவனாயிருப்பன். எ-று. அப்படி திரு
மந்திரத்துஞ் சொல்லப்பட்டது.

முப்பதுமாயும்படிமுத்தியேணியா

யொப்பிலாப்பேரண்டத்துள்ளினொளிபுகுந்து

செப்பவரியசிவங்கண்டுநிறவ

ரப்பரிசாகியமர்ந்துநின்றோ=என்றும்

இப்படி பிறபொருட் சிவசாதி விசிட்டாத்துவைத விசிட்டத்திவ
வியத்திச் சுத்தாத்துவைதஞ் சொல்லியிருக்கவும், பிரமித்துச் சிவலிடத்து
மதாந்தரப் போலிவசனத்துக்கி யெடுத்துக்கொண்டு பிறபொருட் சிவவி
யத்திச் சுத்தாத்துவைதம் பிறபொருட் சிவவியத்தி விசிட்டாத்துவைதந்
தான் விளம்புவோர் வேதாந்தி ராமானுச வேஷந் கொண்டு வேற்றுச் சம
யிகளாவார்கள்.

சிவசாயுச்சியச் சொற்செப்புவது நிருபசரிதவைக்கியமன்று; ஏகாற்
மப்பிரசங்கம்வரு மாதலால். சிவசங்க்யோகமு மன்று; விகாரப்பிரசங்கம்
வருமாதலால். சிவசமவாயமு மன்று; ஏகாற்மப் பிரசங்கத்துக் கிடங்கொ
டுக்கு மாதலால். சிவதாதாற்மியமு மன்று; சமவாயத்துக்குச் சொல்லிய
தூஷணம் வருமாதலால். (சிவத்துவருபம்போ லிருப்பது சிவதாதாற்மிய
மென்னிற் சித்தசாதனமாம்) சிவ்வயமுமன்று; துல்லியப்பொருள் கொ
ள்ளாதிருந்தால் விநாசப்பிரசங்கம் வருமாதலால். சிவாந்நியமும்ன்று;
துல்லியப்பொருள் கொள்ளாதிருந்தால் வேதாந்த மதாந்தரமா மாதலால்.
சிவசாங்கரியமுமன்று; பரிணத வேதாந்த பாஞ்சராத்திரி மதாந்தரமா மா
தலால். சிவச்சுவச் சுவாமித்துவமு மன்று; பரமுத்திபங்கம் வருமாத
லால். சிவப்பிரேரகப் பிரேரியத்துவமு மன்று; சுவச்சுவாமித்துவத்துக்குச்
சொன்ன தோஷம் வருமாதலால். சிவகாரண காரியத்துவமுமன்று; கார
ணகாரியத்துவம் பிரேரகப் பிரேரியத்துவமென்று பொருளாதலால், சுவச்
சுவாமித்துவத்துக்குச் சொல்லியதோஷந்தானே வருமாதலால். சிவமே
லிடக் கீழ்ப்படுதலுமன்று; விநாசதுல்லியமா மாதலால். அருக்கன் கண்க
ளுக்குப்போற் சிவவியஞ்சக வியங்கியத்துவமன்று; பிரதிபந்தப் பிரசங்
கம் வருமாதலால். சிவவியாபக வியாப்பியத்துவமு மன்று; கடத்துவாநி
யத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால். சிவப் பிரதிவிம்பமு மன்று; சொல்
லியதூஷணம் வருமாதலால். சிவகுண சங்கிராந்தியு மன்று; திருட்டாந்த

மில்லையாதலால். சிவாவேசமு மன்று; சுவாதந்திரிய சூனீயம் வருமாதலால். சிவகுண சமுற்பத்தியு மன்று; அநித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால். சிவாதுக்கிராகியாதுக்கிராககத்துவமு மன்று; அது வியங்கிய விபீஞ்சகத்துவ மாதலாற் பிரதிபங்கப் பிரசங்கம் வருமென்று முன்றன்னப்பட்டபடியால். சிவபோக்கிய போத்திருத்துவமு மன்று; சடப்பிரசங்கம் வருமாதலால். சிவஞாப்பிய ஞாபகத்துவமு மன்று; அப்படி திரிசியமாகிற் சடத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால். சுவசங்விற் புராணாதுபாவியாது பவி திருத்துவமு மன்று; ஏகாதம்ப் பிரசங்கம் வருமாதலால். பரசங்விற் புரணோகியோகி திருத்துவமு மன்று; சருவபதார்த்த சாயுச்சியப் பிரசங்கம் வருமாதலால். சிவசாந்தித்தியமு மன்று; ஒன்றுக்கொன்று சாக்ஷாந் காரமே சாந்தித்தியமாதலால். அப்போது சிவசாக்ஷாந்காரந்தானே யாகட்டும்;

“சர்வார்த்தபாசகங்ஞானஞ்சிவயோகந்துசூச்சுவதம்”

எனும் வசனத்தினால் அதுவுமொரு திக்கினாலாம்.

ஆனால் முடிந்தபகூடமெது ? சிவசாதியென்று செப்பப்படுஞ் சிவசாதிரிசியமே சிவசாயுச்சியம். ஆதிமுத்த அநாதிமுத்தனெனுஞ் சிறிது வைசாதிரிசியமிருத்தலால், முற்றுஞ் சிவசாதிரிசியஞ் சிவசாயுச்சியமென்று செப்பப்படாது. அப்படி சொல்லப்படாது, ஆதிமுத்தன் அநாதிமுத்தனெனுஞ் சிறிது வைசாதிரிசிய வார்த்தை மலோபாதி தொட்டுவெந்த வெகிரங்க வார்த்தை யென்றும், முத்தனுக்கு அவர்ச்சரிய சங்கித்த கிருத்தியம் சிவனுக்குக் கிருபாசங்கித்த கிருத்திய மென்னும் சிறிது வேற்றுமை வார்த்தையும் வேறுகரணீய மில்லாமையா லென்றும் முற்றுஞ் சிவசாதிரிசிய மென்பதே யந்தரங்க வார்த்தை யென்றும் முடிதலான் முற்றுஞ் சிவசாதிரிசியமே சிவசாயுச்சிய மென்று சித்தார்த்தஞ் சித்தித்தது.

ஆகையால் எல்லா நல்லதுதானே, சிவமுற்றுவமை, சிவவக்கிய மென்று சிலபேர்ஊன் செப்புவதே துஃசத்தியம், அது நிருபசரிதைக்கிய மன்று, உபசரிதைக்கியம் அப்படி சுருதி சொல்லியதென்று காந்தபுராணங் கழறுதலால். சிவாநந்தியத்துவமே சிவசாயுச்சியமென்று சில சிவசித்தார்திகள் செப்பியதேது ? அது பரீக்ஷைபண்ணாது படித்தது, சிவவேனோடு அன்னனியத்துவமென்னுமிடத்து அன் னென்பது அன்னியப்பொருள் விருத்தப்பொருள் அபாவப்பொருள் ஆக முப்பொருட்டு சொல்லாதலால்; முப்பொருளுள் சிவனுக்கன்னியமாய் முத்தார்தமா வில்லையாதலாற் சிவாநந்தியனென்று அபாவப் பொருட்டொகை விரித்தார்த்தஞ் சொல்லில் விவர்த்தவேதாந்தமாம். சிவனுக் கன்னிய மலமாயாகன்மங்கட்கு விருத்தனாதலாற் சிவாநந்தியனென்று விருத்தப்பொருட்டொகை விரித்

தர்த்தஞ் சொல்லிற் சிவனு மப்படியென்று சிவசகிருசனாய்ச் செப்பப்படு
வன். சிவனுக்கு அன்னிய மலமாயாகன்மங்கட் கன்னியன் விசகிருசனா
தலாற் சிவாநந்நியனென்று அன்னியப்பொருட் டொகைவிரித்தர்
த்தஞ்சொல்லில் சிவனு மப்படி யென்று சிவசகிருசனாய்ச் செப்பப்படு
வன். இப்படி அவர்கட் கிட்ட விகாதம் பண்ணுஞ் சிவாநந்நியன்சொற்
சொல்லியேதுபிரயோசனம் விசேடித்துக் கட்டிக்கொண்டது. ஒன்று
மில்லை; சாகனசதாசிவ சாதிருச்சிய மாத்திரஞ் சிவசமவாதிமதம் அதுசித்
தார்த மன்றென்றறிந்து முற்றுஞ் சிவசாதிரிசியமே சிவசாயுச்சியமென்
று சிவசித்தார்தம் பண்ணிச் சுகியாயிரு. (௩௧)

தியானமூலத்து முனைத்து மந்தமாயுந் தீவிரமாயுஞ் சீ
வன்முத்தி சாக்ஷாற்கார பரமுத்தி சாக்ஷாற்கா
ர பழம்பழுக்குஞ் சமாதி விருக்ஷம் வளர்த்தவன்
மகிமை யிருகிருவிருத்தத்தால் வகுத்துணர்கின்
றார்.

ஞாலமதின்ஞானநிடையுடையோருக்கு
நன்மையொடுதீமையிலலைநாடுவதொன்றில்லை
சீலமில்லைதவமில்லைவிரதமொடாச்சிரமச்
செயலில்லைதியானமில்லைசித்தமலமில்லை
கோலமில்லைபுலனில்லைகரணமில்லை
குணமில்லைகுறியில்லைகுலமுமில்லை
பாலருடனுன்மத்தர்பிசாசர்குணமருவிப்
பாடலினோடாடலிவைபயின் நிடினும்பயில்வர். (௩௨)

தேசமிடங்காலந்திக்காசனங்களின்றிச்
செய்வதொன்றுபோற்செய்யாச்செயலதனைச்செய்தங்
கூசல்பமெனமின்றியுலாவனிற்ற
லுறக்கமுணர்வுண்டிபட்டினியிருத்தல்கிடத்தன்
மாசதனிற்றாய்மையினில்வறுமைவாழ்வில்
வருத்தத்திற்றிருத்தத்தின்மைதுனத்திற்சினத்தி
லாசையினில்வெறுப்பிலிவையல்லாதுமெல்லா
மடைந்தாலுஞானிகடாமரனடியையகலார்.

இ-ன். தேச மிடங் காலந் திக் காசனங்கண் முதலியவை தியானத்
திச்சிக்கப் படுவன, சமாதியில் வேண்டிவனவன்றென்றுபொருள். மற்றது
வெளிப்பொருள். (௩௩)

நிராகாரத் தியான சமாதி சாமர்த்திய மில்லாதான்
 குருக்கம்பித்த சதாசிவாதி சாகாரத் தியான சமா
 தி பண்ணச் சாலம்ப சிவசமாதி சாக்ஷாற்கார
 பூர்த்திச் சுகாதுபூதி முன்னாக ஈகழு நிராலம்ப
 சிவசமாதிமானது பரசங்விற் சிற்சத்தியின்முறை
 மையின் முகிழ்க்கு நிராலம்ப சிவசமாதி சிற்றுப்
 பூர்த்திச் சுகழு நிராலம்ப சிவக்ஷாற்கார முற்
 ப்பூர்த்திச் சுகமுஞ் சுவசங்விற் சிற்சத்தியின்
 முகிழ்க்குஞ் சுவாதுபூதியின லனுபவிக்கப்படு மெ
 ன்றறையினார்.

இந்நிலைதானில்லையெல்லாமீச
 னிடத்தினினுமீசனெல்லாவிடத்தினினுநின்ற
 வந்நிலையையறிந்தத்தக்கரணங்களடக்கி
 யறிவதொருகுறிசுருவினருளிணுலறிந்து
 மன்னுசிவன்றனையடைந்துநின்றவன்றனாலே
 மருவுபசு கரணங்கள்சிவகரணமாகித்
 துன்னியசாக்கிரமதனிற்றுரியாதீதத்
 தோன்றமுயல்சிவானுபவஞ்சுவானுபூதிகமாம்

இ-ள். இந்நிலைதானில்லையெல்-நிராலம்ப சிவயோக நிலைநிற்கச் சத்
 திபோதாதிருந்தால்—எல்லாமீசனிடத்தினினுமீசனெல்லாவிடத்தினினு
 நின்றவந்நிலையையறிந்து—ஒரு பிரகார மகண்டித சகல வியாபக சிவரு
 பங் குருச்சொல்ல வறிந்து (தத்துவாதீத சிற்சத்திவிஷயம் புத்திகோசா
 மல்லவென்பதறிந்து)—அறிவதொருகுறிசுருவினருளிணுலறிந்து- புத்தியி
 னுற்றியானிக்கப்படு மொருசிவவிக்கிரகங் குரு கிருபையினுற் கற்பிக்க
 வறிந்து—அந்தக்கரணங்கள்—அடக்கி-விஷயத்தில் விழாதுமே லெழுப்பி
 யச்சகன சிவமுகமாக்கி—மன்னுசிவன்றனையடைந்துநின்ற—மருவுபசு
 கரணங்கள் - அந்தவந்தக்கரணங்கள்— அவன்றனாலே — (முற்சொல்லிய
 முறைமையிற் சுத்தவித்தை முதலியவற்றோடு கூடி) சிவகரணமாகி—
 (தியானித்துச் சாமாதித்துச் சாக்ஷாற்கரித்திருப்பச் சாக்கிர சாக்கிராதிக்
 கிரமத்தில்) துன்னியசாக்கிரமதனிற்றுரியாதீதத்தோன்ற முயல்சிவானுப
 வம்-நிஷ்களசிவசாக்ஷாற்கார முற்றுப்பூர்த்தி புரிக்கப்பண்ணுந் துரியசமா
 திச் சிற்றுப்பூர்த்தி—சுவானுபூதிகமாம்-சுவானுபவானுபா வியமாம்.எ-று.

சீவன்முத்தி சாக்ஷாற்கார சித்திமான்முத்தித்தடை
 தடுப்பனென்று சாற்றுகின்றார்:—

சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரிந்தவர்களுலகிற்
 சருவசங்கரிவித்திவந்த்தபோதனர்களாவர்கள்
 பாக்கியத்தைப்பகர்வதுவென்னிம்மையிலேயுயிரின்
 பற்றுத்துப்பரத்தையடைபராவுசிவரன்றோ
 வாக்குமுடிகவித்தரசாண்டவர்களரிவையரோ
 டனுபவித்திங்கிருந்திடினுமகப்பற்றற்றிருப்பர்
 நோக்கியிதுபுரியாதோர்புறப்பற்றற்றாலு
 நுழைவார்பிறப்பினில்வினைகனுங்கிடாவே.
 இ-ள். வெளிப்பொருள். (௩௫)

பசுரணங் கழன்றவிடத்துஞ் சிவசத்திவிளக்கு விள
 க்கிய சிற்சத்திக்குறிச் சிவகரணத்தினுற் சிவனை
 யுந் தன்னையுஞ் சிவகரணத்திலுதிக்குஞ்சிவசாக்ஷா
 ந்கார பூர்த்திரசத்தையு மறிந்தனுபவிப்பன், புத்
 திபோதத்தா லல்லவென்று போதிக்கின்றார்.

கருவிகழிந்தாற்காணாரொன்றுமெனிற்காணார்
 காணாதார்கள்னிகைதான்காமரதங்காணான்
 மருவியிருவருமபுணரவந்தவின்பம்
 வாயினுற்பேசரிதுமணந்தவர்தாமுணர்வ
 ருருவினுயிரவடிவதுவுமுணர்ந்திலைகாணசிவனை
 யுணராதாருணர்வினாலுணர்வதுகற்பனைகா
 ணருள்பெறிலவ்விருவரையுமறிவிறந்தங்கறிவ
 ரறியாரோற்பிறப்புமருதானவமுமருதே.

இ-ள். காணாதார் - (சிவகரணத்தால்)* நோக்காதார்—காணார் - (பசு
 கரணத்தாற் சிவருபசிவசமாதி சிவசாக்ஷாந்கார சிற்றுப்பூர்த்தி முற்றுப்
 பூர்த்திச் சுகமுதலியவற்றையுணர்ந்து) அனுபவியார்— உணர்வினாலுணர்
 வது—(சுத்தவித்தை பொருந்திய சுத்தத்தத்துவ) புத்திபோதத்தாலறிவது—
 கற்பனைகாண் - கிஷத்தசரீர சதாசிவாதி மூர்த்திதானன்றோ—அறிவிறந்
 தங்கறிவர் - (சாலம்பசிவயோக மார்க்கத்துப்போய்) புத்திபோதத்தின்கடந்து
 (சிவனைச் சாக்ஷாந் சிவசத்தி வியத்தி சிற்சத்தியுணர்வினால்) உணர்வர்:—
 (சிவாகமானுமானாருட சிவசத்திவியத்தி பூமிபூத சிவகரணபுத்திபோதா
 னுவித்த சிற்சத்தி யுணர்வினாற் பரோக்ஷமாப் பரம்பரையாப் பார்ப்பர்)
 மற்றதுவெளிப்பொருள். (௩௬)

சிவஞானத்துணைச் சிவகன்ம யோகிகளல்லாச் சில சி
வநியதி கன்மத்துணைச் சிவஞான சிவயோகிகள்
பண்ணும் பசத்துவ சிவத்துவ விவேகத்தை யிருந்
து மனமடக்கிப் பலப்படப் பண்ணுமவனும் பாச
முத்தி சிவத்துவாபிவியத்திமாறாய்ச் சிவனோடொ
த்துத் திரும்பத் திரும்பானென்று செப்புகின்றார்.

பன்னிறங்களவைகாட்டும்படிகம்போலுள்ளம்
பலபுலன்கணிறங்காட்டும்பரிசும்பார்த்திட்
டிந்நிறங்களென்னிறமன்றென்றுதன்ற
னெழினிறங்கண்டருளினுவிந்நிறத்தின்வேறாய்ப்
பொய்நிறவைம்புலனிறங்கள்பொய்யெனமெய்கண்டான்
பொருந்திவென்சிவத்தினொடும்போதான்பின்னை
முன்னிறைநீர்சிறைமுறியமுடுகியோடி ,
முன்னீர்சேர்ந்தநீராய்ப்பின்னீங்காமுறைபோல்

இ-ள். பன்னிறங்களவை காட்டும்படிகம்போல் - செவ்வரத்தப்பூ
முதலிய தடத்தலக்கண சிவப்புமுதலிய தன்மங்களைத் தனது சுவரூப
லக்கண சுக்கிலமுதலிய தன்மங்கள்போற் றன்னிடத்திற் காண்பிக்கும்
படிகக்கற்போல்—உள்ளம் -ஆத்மாதான்—பலபுலன்கணிறங்காட்டும்ப
ரிசும்பார்த்திட்டு - (“பலபுலன்கள்” என்பது மலமுதலியவற்றைக் காண்
பிக்குங் குறிப்புமொழி யாதலால்) மலமுதலிய தடத்தலக்கண பசத்துவ
சிவத்துவ முதலிய தன்மங்களைத் தனது சுவரூபலக்கண சிவத்துவமுத
லிய தன்மங்கள்போலத்தன்னிடத்திற் காண்பிக்கு முறைமையுங் கண்
டு—இந்நிறங்களென்னிறமன்றென்று - இப்பசத்துவ சிவத்துவமுதலிய
தடத்தலக்கணங்க ளெனது சுவரூப லக்கணங்க ளல்லவென்று—அரு
ளினால் - சிவசத்தி வியத்த சிம்சத்தியால் (விவேகத்து)—தன்றனெழி
னிறங்கண்டு—தனது சுவரூபலக்கண சிவத்துவ தரிசனம் பண்ணி—இந்நி
றத்தின்வேறாய் - இச்சிவத்துவ லக்கண விலக்கணமாய்—“பொய்நிற
வைம்புலனிறங்கள்” என்பதற்கு அசத்திய வைம்புல குணங்களென்று
பொருளுணைக்கின் மாயாவாதமதமா மாதலால் ஆத்மாவுக்குத் தடத்தலக்
கண மாதலாற் சிவத்துவம்போற் சுவரூப லக்கணமாயுள்ளவன்வீழ் மல
முதலிய பாசங்கட்குச் சுவரூப லக்கணமாயுள்ள பசத்துவ சிவத்துவ மு
தலிய தன்மங்கள்—பொய்யெனமெய்கண்டான்—தனக்குச் செயற்கைக்
குணங்களா யுள்ளன வாகிலு மியற்கைக் குணங்களாயுள்ளன வன்றென்
று மலமுதலியவற்றிற் கியற்கைக் குணங்களா யுள்ளமை யுணர்ந்தான்

(சிவத்துவ விவேக யென்றுமாம்)—மூன்னிறைநீர்—சிறைமுறிய - கட்டு
விட—முடுகியோடி—வினாந்துசென்று--மூன்னீர் சேர்ந்தநீராய்-சமுத்திர
மடைந் துப்புநீராய் - பின்னீங்காமுறைபோல் - திரும்புத் திரும்பாத
செய்திபோல—பொருந்திடுவன்சிவத்தினோடு. (அமூர்த்த விப்புப்பதார்த்
தங்கட்குப் பொருந்துதல் பிரிதல் கலத்தல் போதிப்பது நீதியன்றாத
லால்) சிவத்தினோடு - (தாதாற்றிய சம்பந்தத்தாற் றனது) சிவத்துவத்
தோடு சாதிரிச்சிய சம்பந்தத்தாற் சிவனோடு சம்பந்திப்பன்—போதான்
பின்னை - பசுத்துவசேவத்துவமுத லுபாதிப்படான். ஏ-று.

நீருப்புச்சோபாது. சிவத்துவ நிருபாதி. நீர்போயுப்புப்பொருந்துஞ்
சித் திருந்தபடி யிருந்து சிவத்துவ மிசையுமாதலான் முற்றுவமையன்று;
திரும்பத் திரும்பானென்று திருட்டாந்தம், (௬௭)

ஆசாரியரு முன்வாக்கில் வாசனையாற் புறப்படும்
“பொருந்திடுவன்சிவத்தினோடு” என்பது பொ
ருது சுவாயம்புவத்திற் சொல்லியபடி பசுத்தன்
மை மறையத் தன்பதித்தன்மைவிளக்கத்தோடு
பதிடுவளியா யறிவில் விளங்குவதெ பொருத்துவ
தென்று போதிக்கின்றார்.

எங்குந்தானென்னினாமெய்தவேண்டா
வெங்குமில்லென்னில்வேறிறையுமல்ல
னங்கஞ்சேருயிர்போல்வனெங்குமங்குத்
தவயவங்கள் கண்போலக்காணுவான்மா
விங்குநாமியம்புந்தத்துவங்களின்வைத்தறித
லிறைஞானந்தந்துதாளீதல்கடரிழந்த
துங்கவிழிச்சோதியுமுட்சோதியும்பெற்றாற்போற்
சோதிக்குட்சோதியாய்த்தோன்றிடுவன்காணே.

இ-ள். எங்குந்தானென்னில்—சிவன் சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமெல்லாம்
வியாபியாயிருப்ப நென்னில்—நாமெய்தவேண்டா - (ஆற்றினீர் சமுத்
திரத்திற் சென்று கூடுவதுபோ லவனை) நாஞ்சென்றுகூடவேண்டுவதில்
லை—வேறெங்குமில்லென்னில் - (சருவத்தையு மறிதல் பண்ணுதல் கூ
டாதாகையால்)—இறையுமல்லன்-சருவ சகற்கர்த்தாவு மல்லனாய் விடு
வன்—(உம்மையாற்-சருவகர்த்திருத்துவ மில்லாமையாற் சருவஞ்ஞான
மல்லாதே போவன். பின்னவனை யடைவதில்லை யென்னில் அறிவது
தியானிப்பது சமாதிப்பது சாக்ஷாற்கரிப்ப தெப்படியென்னில் அந்தச்
சிவன்) எங்கும்-தனக்குச்சரீரம்போலுபசரிக்கப்படுஞ் சித் தசித்துப்பிரப

ஞ்சுமெல்லாவற்றிலும்—அங்கஞ்சேருயிர் போல்வன்—இயற்கையினும் சருவவியாபியா யிருந்தாலு மலவிருளுபாதிச் செயற்கையினும் நனது சரீரவிளக்குப் பொருந்திய வவ்வளவில் ஞானமுண்டாகையா லவ்வளவுவ்யாபகனென் றுபசரிக்கப்பட்ட வான்மா வொப்பன்—அங்கத்தவயவங்கள்—(அந்தவான்மாப்பொருந்திய) சரீரத்துறுப்புக்கள்—கண்போல—நேத்திரமாகிய வறுப்புப்போல்—காணவாகும்—(கண்ணைகாணும் அப்படியே சிவன் பொருந்திய சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமாகிய சரீரத்துறுப்புக்கள் ஆத்ம சிற்சத்திக்குறி பொறித்த சிற்கண்ணுறுப்புப்போல்)—அறியாவாகும்(ஆத்ம சிற்சத்திக்குறிபொறித்த சிற்கண்ணுறுப்புபேகாணும்; ஆகையால் “ஆத்மா” குறிப்புமொழியாதலால் ஆத்மசிற்சத்திக்குறி பொறித்த சிற்கண்ணுனது) இயுருநாமியம்புந்தத்துவங்களின்வைத்தறிதல் . இந்தச்சாத்திரத்தில் நாமுன்சொல்லிய போக்கியப்பொருளை யறியும்போது பசுகரணமாயிருந்தாலுஞ் சகனசிவனை யறியும்போது சிவகரணமாயிருக்கின்ற புத்தி முதலிய தத்துவங்கள் காட்டாகப் பண்ணும் பதிஞானக்குறிபொறித்த வோருணர்தல் (ஈதொருசோதி)—இறைஞானத் தந்துதாளீதல் - தாள் - தத்துவாதீதமாகிய சிவசத்தி—இறைஞானந்தந்து - கருவிப்பதிஞானக்குறிபொறித்த சிற்சத்தியை விளக்கி—ஈதல்—தொழிற்பதிஞானக்குறிபொறித்துக்கொடுக்கவறிதல் (ஈதொருசோதியிந்தவிருசோதியும் பெற்றது)—சுடரிழந்ததுங்கவிழி—ஒளிமறைந்த பொறியரசுக் கண்—சோதியமுட்சோதியும்பெற்றாற்போல்—புறவொளியு முள்ளொளியு முற்றதொப்ப—சோதிக்குட்சோதியாய்த்தோன்றிவெண்காணே—சோதிக்குள் (உட்சோதிக்கென்றுமாறுக) சொல்லிய வாத்த்மசிற்சத்தியி னந்தரங்க நீருபாதிசு சோதிக்குள்—சோதியாய்—நிட்களனாய்—தோன்றிவெண்காணே - திரிசியமன்றித்திருக்குருபியாய்த்) திரிசியன்னுனேயாவன் . எ-று.

சோதிக்குள் - சிவசத்திக்குள் — தோன்றிவெண் - விளங்குவனென் றுசிலபேருரை. பராக்குருபியாகிய சிவசத்திபிற் சிவன்றோன்றுவனாகிற் சிவசத்திக்கண்ணியமாய் விவெனென்பதுமுதற் றாஷணம் பிரமாணப் பிர சங்கத்திற் பேசியதறிக; அதுவன்றி யெடுத்தென் முடித்த விசையாது பகைக்கும்; பார்ப்பவன் பலப்பிரமிதியன்றிப் பிறப்பிரமாணப் பிரமிதி பலமுமாம். (கஉ)

ஞானத்தியான சமாதிசஞ்சல சீவன்முத்தி சாக்ஷாத்
கார சமயமாத்திரத்தின் மலமுதலியபாசம் பறியும்
அலவகுலையிற் பரக்கு மென்று பாஷிக்கின்றார்.

பாசிபடுகுட்டத்திற்கல்வினைவிட்டெறியப்
படும்பொழுதுநீங்குமதுவிடும்பொழுதிற்பரக்கு.

மாசுபடுமெலமாயையருங்கன்மமனைத்து
 மரனடியையுணரும்போதகலும்பின்னையு
 நேசமொடுந்திருவடிக்கீழ்நீங்காதேதுங்கு
 நினைவுடையோர்நின்றிடுவர்நிலையிதுவேயாகு
 மாசையொடுமங்குமிங்குமாகியலம்வருவோ
 ரரும்பாசமறுக்கும்வகையருளின்வழியுரைப்பாம்.

இ-ள். “அருளின்வழி” என்பது அருள்தரு மாகமமார்க்கத்தால், மற்
 ரது வெளிப்பொருள். எ-று.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

மு ன் னி ன் னு.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகந.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

முன்சொல்லிய சமாதிகிலை குலைந்தாற் பின்குடும்பா
 யங் கூறுகின்றார்.

பாசஞானத்தாலும்பசுஞானத்தாலும்
 பார்ப்பரியபரம்பரனைப்பதிஞானத்தாலே
 நேசமொடுமுள்ளத்தேநாடிப்பாத
 நீழற்கீழ்கில்லாதேநீங்கிப்போதி
 னுசைதருமுலகமெல்லாமலகைத்தேராமென்
 றறிந்தகலவநிலையேயாகும்பின்னு
 மோசைதருமஞ்செழுத்தைவிதிப்படியுச்சரிக்க
 வுள்ளத்தேபுகுந்தளிப்பனானமெலாமோட.

இ-ள். பாசஞானத்தாலும் - புத்தியாதி தத்துவதாத்துவிக விருத்தி
 ஞானத்தினாலும்—பசுஞானத்தாலும் - பாசவிருத்தி விளக்கிய வாத்தம் சிற்
 சத்தி விருத்தி ஞானத்தினாலும், பிரமம்நானென்னது நான்பிரம மென்
 னும் பசுவாசனை தாக்கும் விபரீத தியரீன ஞானத்தினாலும்—பார்ப்பரிய
 பரம்பரனை-காணுதற்கரிய செயற்கைச் சிவகரணமாகிய பாசஞானவிஷ
 ய சகன சதாசிவாதித நிஷ்கள பரசிவனை—பதிஞானத்தாலே நேசமொடு
 முள்ளத்தே நாடிப்பாதநீழற்கீழ்கில்லாதே நீங்கிப்போதின் - ஆத்மாவின்

சாக்ஷாந் சிவசத்தியால் விளங்கிய சிற்சத்தி விருத்திப் பதிஞானத்தாற்
 சாமாத்திய மரியாதியி லறிந்து தியானித்துச் சமாகித்துச் சாக்ஷாந்கரித்
 துச் சிவசத்திப் பிரபை தாரகமாயிராது விட்டுப் போதில்—ஆசைதரு
 மூலகமெல்லாமலகைத் தேராமென்றறிந் தகலவநிலையேயாகும் - பிரதி
 பந்தமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமனைத்துங் கானல்போற் பொய்போலத் தோ
 ற்று மாயாகார நிராகாரமாய்நோக்கத் திரும்பச்சமாதிலை தானேயாம்—
 பின்னும்-அதுவன்றியும்—ஒசைதருமஞ்செழுத்தை—விதிப்படியுச்சரிக்க-
 சிவமுதல் நமவீராகச் செபிக்க—ஊனமெலாமோட-நமபதார்த்த பாசம்
 பறிய (விஞ்சிநின்ற)—உள்ளத்தே - (சுத்த பஞ்சாக்கரத்தினடுவெழுத்து
 னாக்கும்) சின்மத்திராத்மாவிலே—புகுந்து - (முதலெழுத்துகாக்கும்
 பரத்தைப்)பதித்து—அளிப்பன்-(ஈற்றெழுத்துகாக்குஞ் சிவத்தை) இண
 க்குவன். எ-று. (க)

சிவப பிரமாணமாய்ச் சுத்தகோடியிற் பிரவேசிக்குஞ்
 சிவாகம மந்தமாஞ் சாத்திரங்களும் பிராசாத மந்
 திர மந்தமாம் மந்திரங்களுஞ் சிவதத்துவ மந்தமா
 ந்தத்துவங்களுந் தத்துவமுதலியவற்றின் விருத்தி
 களும் பாசஞானமென்றும் நான் பிரமமென்னு
 ஞானமுதலிய ஞானம் பசுஞானமென்றும் படிக்க
 கினரார்.

வேதசாத்திரமிருதிபுராணகலைஞானம
 விரும்பசுவைவைகரியாதித்திறங்கண்மேலா
 நாதமுடிவானவெலாம்பாசஞான
 நணுகியான்மாவைகீழ்நாடலாலே
 'காதலிஞானபிரமமென்னுஞானங்
 கருதுபசுஞானமவனுடவிற்கட்டுணை
 டோதியுணர்ந்தொன்றொன்றாயுணர்ந்திடலாற்பசுவா
 மொன்றாகச்சிவனியல்பினுணர்ந்திவென்கானே.

இ-ள். இவைநணுகியாத்மாக்கீழ்எனமாறுக. அந்தப் பசுவானவன்—
 சிவனியல்பின்-சிவத்துவம் பெற்றகாலத்திற் பதியாய்—ஒன்றாக - உள்
 ள்படி யொருமிக்க வெல்லாப் பொருள்களையும்—உணர்ந்திவென்கானே-
 அறிவனறானே. சிவ னொன்றாக வியல்பினுணர்ந்திவெனே யென்றுகா
 ஈகலுமாம். மற்றது வெளிப்பொருள். எ-று. (உ)

அந்தக்கரணவிருத்தி சமூலநிலர்த்தியே சமாகியு முத்
 தியுந் தற்பொருளறிவு பிறபொருளறிவு முகிழ்க்

குஞ் சுவவேதன சிவவேதனாதி வியத்தி வேண்டி
யதில்லையெனும் பாஷாணவாதி முதலோர்மதம்
பாஷித்துத் துஷிக்கின்றார்.

கரணங்கள்கெடவிருக்கைமுத்தியாமென்னிற்
கதியாகுஞ்சினைமுட்டைகருமரத்தினுயிர்கண்
மரணங்கொண்டிடவுறங்கமயங்கிமுர்ச்சிக்க
வாயுத்தம்பனைபண்ணவல்விடத்தையடையச்
சரணங்கள்புகுநிழற்போற்றனையடையுஞ்சமாதி
தவிரா துமலமிதுவும்பசுஞானமாகு
மரணங்களெரித்தவன்றனடியையறிவிற்றதங்
கறிந்திடர்செறிந்ததுகளகற்றிடோ.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௬)

சராசூர் சிவசத்திவினக்கு விளக்கிய சிற்சத்திக்குறி
ப் பதிஞானத்தாற் சிவாத்மசொருபந் தெரியுமெ
ன்று செப்புகின்றார்.

சிவனையவன்றிருவடிஞானத்தாற்சேரச்
செப்புவதுசெயல்வாக்குச்சிந்தையெல்லா
மவனையனுகாவென்றுமாதலானு
மவனடியவ்வொளிஞானமாதலானு
மிவனுமியான்றுவக்குதிரமிறைச்சிமேதை
யென்புமச்சைசுக்கிலமோவிந்திரியக்கொத்தோ
வவமகலவெனையறியேனெனுமையமகல
வடிகாட்டியான்மாவைக்காட்டலானும்

இ-ள். வெளிப்பொருள். அடுத்தடுத்துச் சொல்லியது சொல்லிற்
கூறியது. கூறலெனும் குற்றம் வாராதோ? வாராது சமாதி திடம்பிறக்
கும்படி சாற்றியதாதலால்.

(௭)

சொல்லிய பதிஞானமே சிவமுதலிய திரிபதார்த்தங்
காணுங்கண். கண்முதலியவற்றிற்குக் கண்ணென்
பது கண்ணுக்குபகாரம்பண்ணுதலாற் கண்ணெ
ன்று உபசரிக்கப்பட்டதென்று காண்பிக்கின்றார்.
கண்டிடுங்கண்டனைக்காணுகரணங்காணு
கரணங்கடமைக்காணுவயிருங்காணு

வுண்டியமருயிர் தானுந்தன்னைக்காணு
துயிர்க்குயிராமொருவனையுங்காணுதாருங்
கண்டசிவன்றனைக்காட்டியுயிருங்காட்டிக்
கண்ணாகிக் கரணங்கள் காணுநிற்பன்
கொண்டரனையுளத்திற்கண்டுகூழிற் பாசங்
கூடாதுகூழிநுங்குறித்தடியினிறுத்தே.

இ-ள். கரணங்காண-கரணங்களைக் காணு—உயிருங்காண-உயிரையு
ங்காணு—கண்டசிவன்-இவையெல்லாவற்றையும் பிரத்தியக்ஷமாய்ப்பார்க்க
குஞ் சிவன்—தனைக்காட்டி - (தனக்கியற்கைக்கண்ணாகி யுயிருக்குச் செ
யற்கைக்கண்ணாகிய தனது சத்தியினு லுயிர்க்கியற்கைக் கண்ணாகிய சிற்
சத்தியை விளக்கி) தனதுசுவரூபத்தை(யுயிர்க்குக்)காண்பித்து—உயிருங்
காட்டி-உயிர்க்குயிர்ச்சுவரூபத்தையுங் காண்பித்து—கண்ணாகி-(உயிர்க்கி
யற்கைக்கண்ணாகிய சிற்சத்தியினுஞ்சகதன்சத்தி சமவாயசம்பந்தத்தாலுயி
ரைக்குறித்துபசரித செயற்கைக்)கண்ணாகி—காணு-காணுமல்—அமகூழி
ல் - சிவசத்திக்கொப்பச் சிற்சத்திக்கண்ணைத் திறந் தொளிபரப்பித் தி
யானிக்குல்—குறித்தடியினிறுத்தே-(திரும்பப் பாசநீங்கும்படி) சிவசிந்த
னைபண்ணிச் (செப்பியபடி) சிவசத்தி தாரகமாகத்தானே நில். மற்றது
வெளிப்பொருள். (ரு)

அப்படி தியானம்பண்ணிச் சிவசத்திதாரகமாய் நின்
று செய்வதுரைக்கின்றார்.

குறித்தடியினின்றட்டகுணமெட்டுச்சித்தி
கோகனதன்முதல்வாழ்வுகுலவுபதமெல்லாம்
வெறுத்துநெறியறுவகையுமெலொடுகீழடங்க
வெறும்பொய்யெனநினைந்திருக்கமெலொடுகீழில்லா
னிறுத்துவதோர்குணமில்லான் நன்மையொருவருக்கு
நினைப்பரியானொன்றுமிலானேர்படவந்துள்ளே
பொறுப்பரியபேரன்பையருளியதன்வழியே
புகுந்திவெனங்குமிலாப்போகத்தைப்புரிந்தே.

இ-ள். நெறியறுவகையும் - ஆறத்துவாவும்—வெறும்பொய்யென -
அசத்தியம்போற் காணு மகண்டிதமாக—புகுந்து-விளங்கி—போகத்தை-
சிவத்துவவிளக்கமாகுஞ் சிவானந்தப்பெயர்ச் சிவபோகத்தை. மற்றது
வெளிப்பொருள். எ-று. (சு)

சிவபோகநியித்தமாகுங் குலைந்த சிவசமாதிகூடும்பொ
ருட்டுப் பிரபஞ்சம் பொய்யென நினைந்திருத்தன்
மாத்திரம் போதுமோவென்னச் சித்தாந்தசிவோ
கம்பாவனைத் தீபக வேதாந்த சோகம்பாவனைவே
ண்டுமென்று விளம்புகின்றார்.

கண்டவிலையல்லேனென்றகன்றுகாணாக்
கழிபரமுநானல்லேனெனக்கருதிக்கசின்ற
தொண்டினெடுமுளத்தவன்றூனின்றகலப்பாலே
சோகமெனப்பாவிக்கத்தோன்றுவன்வேறின்றி
விண்டகலுமலங்கனெல்லாங்கருடதியானத்தால்
விடமொழியுமதுபோலவிமலதையுமடையும்
பண்டைமறைகளுமதுநானேனென்று
பாவிக்கச்சொல்லுவதிப்பாவகத்தைக்காணே.

இ-ள். கண்டவிலை - தேகாதிப்பிரபஞ்சந்தாக்கிவாச்சியப்பொரு
ளாய்மயங்கி யிருக்குங் குருவிங்கசம்மாகிகள்—அல்லேனென் - (சித்திய
நிலையங்குலையுங் கண்டிதவடிவத் தடத்தலக்கணமுற்ற வயமிதம்பத வாச்
சியப்பொருளாய்ச் சாலம்பசிவயோக விஷயமாய்த் தடத்தலக்கண சிவப
தவாச்சியப்பொருட் சிவக்குறிபொறிக்கு மிடமாதலானும், வாச்சியப்
பொருள்விட் டிலக்கியப்பொருட் சுவரூபலக்கண சிற்பரமிரண்டு மெடுத்
துத் தொடுத்துரைத்தாலுஞ் சிவோயஞ் சிவமிதமென்று படர்க்கைப்பொ
ருட் சுவரூபலக்கண சிவப்பொருளாய்ப் பாவிக்கப்பட்டுச் சிவோகமென்
றுதன்மைப்பொருட் சிவப்பொருளாய்த் தியானிக்கக் கிட்டித்தட்டாதாத
லானும், அகம்பதத்தில் வாச்சியப்பொருட் டடத்தலக்கணத் தன்மைப்
பொருட் பூதாத்மாகி மந்திராத்மாந்த பஞ்சாத்மாக்குறி தாண்டிச் சிட்ட
விலக்கியப்பொருட் சுவரூபலக்கணத் தன்மைப்பொருட் சின்மாத்மிராத்த்
மாவாய்ச் சிவபதத்தில் வாச்சியப்பொருட் டடத்தலக்கணத் தன்மைப்
பொருட் பிரமாதி சாங்க சதாசிவாந்த பஞ்சேசுரக்குறி தாண்டிச் சிட்ட
விலக்கியப்பொருட் சுவரூபலக்கணத் தன்மைப்பொருட் பரக்குறி பதித்
துப்பின் அச்சிமிபதத்தில் வாச்சியப்பொருட் டடத்தலக்கணத் தன்மை
ப்பொருட் டியானசமாதியுபாதிமுற்ற சின்மாத்மிராத்த்மாக்குறி பரக்குறி
தாண்டிச் சிட்டவிலக்கியப்பொருட் சுவரூபலக்கணத் தன்மைப்பொருட்
சிவக்குறிபொறிக்கப் பாத்திரவானாகையால்) நானல்ல—என்றகன்று-
(பஞ்சவிதசாலம்ப சிவயோக மார்க்கத் தொருமார்க்கத்தான் மூப்பதவாச்
சியப்பொருள் கடந் துன்மையுற்று) —காணக்கழிபரமும்-பரோக்ஷவநா
திமுத்திரசிவமும்—நானல்லேன் - (படர்க்கைப் பொருளாதலாற் றன்

மைப்பொருளாகிய) நானல்ல—எனக்கருதி—(கருதி=சிந்தித்து)(சிவோயஞ் சிவமிதமென்று சிந்திக்கலாஞ் சிவோகமென்று சிந்திக்கப்படாது ஆரோபி மாயப்படியுஞ் சிந்திக்கலாம்) என்றுஞ் சிந்தித்து—கசிந்ததொண்டினொடு மூனத்தவன்றானின் நகலப்பாலே—உளத்து - ஆத்மாவில்— தொண்டினொடும்—(சமயநிகையிற் சைவர் செயற்கையாப் பாவிக்கு மியற்கையாய் வயிட்டிணவ டொப்போதும்பாவிக்கும்) தாசோகம்பாவனா வாசனையோடு— அவன்றான்—சிவன்றான்—நின்றகலப்பாலே—நிலைபெற்ற சாங்கரியத்தாலே (சிவோகமென்று சிறப்பித்துச் சிந்திக்கப்படான் ஏவப்படுந் தாசத்தன்மை யுமேவுஞ்சிவத்தன்மையும்) என்மாதா மலடியென்பதுபோற் பகைத் தேகீ பவித்துப் பாவிக்கப்படா தாகையால். ஆகிலெப்படி?)—சோகமெனப்பா விக்க—(இரண்டுக்கெட்ட வயிட்டிணவ தாசோகம்பாவனா வாசனை துடைத்துச் சித்தாந்தச் சிறப்புச் சிவோகம் பாவனைத் தீபக வேதாந்தப்பொதுச் சோகம் பாவனை யச்சிமி யந்தத்திணத்துச்) சோகமென்றுபண்ண—தோன்றுவன்வேறின்றி. (தாசோகம் பாவனா வாசனை தள்ளி யந்தத் தச்சிமி யனைத்துச் சித்தாந்தச் சிறப்புச் சிவோகம் பாவனை பண்ணப் பண்ணிக் குறியொப்பித்து) வேற்றுக்குறியின்றி (சிவன்முத்தியிற் சமாதிமுற்றிச்) சாசூநாகரிக்கப்படுவன். (நீரிப்போது செப்பியது செப்பமல்லச் சுவரு பசிவபாவனை சத்தியமானதுபோ லாரோபித சிவருபசிவபாவனை சத்திய மன்று அசத்தியமே; அசத்திய மெப்படி பலன்கொடுக்கும்? சத்தியம், நீசாற்றியது; முத்திசெய் சிவாவிரப்பாவ பாத்திர பாவனை யாதலாற் சத் திய சிவபாவனையினற் போல அசத்திய சிவபாவனையினலும்) — கருட தியானத்தால் விடமொழியுமதுபோலமலங்கனெல்லாம்—விண்டகலும்— பிரியாது பிரிந்து நீங்காது நீங்கும்—விமலதையுமடையும் - சிவத்துவா பிவியத்தியுந் திதத்தாபிதமாம். (“விண்டகலும்” என்பதனான் முத்தி பலமும் “விமலதையுமடையும்” என்பதனால் வியத்திபலமும் விளம்பப் பட்டது. “தொண்டினொடும்” என்பதனை “நின்றகலப்பாலே” என்பதோடு விசேடியாமற் சிலபேர் “பாவிக்க” என்பதொடுபடுத்தி விசேடித் தார்கள். அவர்கள் சிவோகந்தாசனென்றுசிந்திப்பார்களாய் மன்மாதா வந்தியையென்றும் வழக்குணப்பார்கள்) — பண்டைமறைகளும்—பிரவா காநா திருநிகளும்(உம்மையினற் சிறிதிடத்துச் சிவாகமங்களும்)—அது னானேனென்றுபாவிக்கச்சொல்லுவது-ததகமென்று தியானிக்கச் செ ப்புவது—இப்பாவகத்தைக்கானே—இச் சிவோகம்பாவனைத் தீபக சோக ம்பாவனையைத்தானே. எ-று.

சோகமென்பது பரோக்ஷாபரோக்ஷப்பகைப்பொருளைக்கியப்பிராந்தியாகையால்

“தாசோகமிதசம்போகச்சோகமிதிப்பரிப்பிரம்

அகமேவபரிப்பிராந்திதச்சமாத்திறிநிபரித்தேசெந்||”

என்று

சிலசிவாகமத்திற் றள்ளியிருத்தலால் அப்படி சிவோகம்பாவனையே

பகையாமற் பாவிக்கப்படுமென்று புகுத்திருந்தாலுஞ் சோயந்தேவதத்த
னென்பதுபோற் சுருகிச்சொற் சித்தவிவேகத்தினுற் சிவோகம்பாவனைத்
தீபகமாகச் சோகமென்றும் ஒருவழி சொல்லலாமென்று தாற்பரியம். ()

இந்நிலையுங் கூடாதோர்க்குச் சுத்தபஞ்சாக்கரத் துவா
ரத்தினுற் சிவோகம்பாவனைத் தீபகமாகு மஞ்செ
ழுத்துச் செப மறைகின்றார்.

அஞ்செழுத்தாலான்மாவுமரனுடையபரிசு
மரனுருவுமஞ்செழுத்தாலமைந்தமையுமறிந்திட்
டஞ்செழுத்தாலங்ககரநியாசம்பண்ணி
யான்மாவினஞ்செழுத்தாலிதயத்தர்ச்சித்
தஞ்செழுத்தாற்குண்டவியினனலையோமபி
யணையரியகோதண்டமடைந்தருளின் வழிநின்
றஞ்செழுத்தைவிதிப்படியுச்சரிக்கமதியருக்க
னணையரவம்போற்றோன்றுமான்மாவிலரணே.

இ-ள். அஞ்செழுத்தாலான்மாவுமரனுடையபரிசும் - (மறைஞான
தேசிகர் விரித்துரைத்தபடி) யகார மாத்மாச் சிகாரஞ் சிவமென்பதுமு
தன் முறையும்—அரனுருவுமஞ்செழுத்தாலமைந்தமையும் - சிகாரமகார
மென்பது முதன் முறைமையிற் சதாசிவாதி ரூபமுற்றதும்—அறிந்திட்டு
—அஞ்செழுத்தாலங்ககரநியாசம்பண்ணி - (கனிட்டாதி யங்குட்டாந்தங்
களில்)யகாராஜியாகக்(கரநியாசமும் பாதாதி மூர்த்தாந்தங்களில்) நகாரா
ஜியாக வங்கநியாசமும் பண்ணி—குண்டலியின்-நாபித்தானத்தில். கோத
தண்டம் - புருவமத்தியம். மற்றதுவெளிப்பொருள். எ-று. (௩)

இருதயத் தர்ச்சனாப்பிரகார மறைகின்றார்.

நாட்டுமிதயந்தானுநாபிதனிலடியாய்
ஞாலமுதற்றத்துவத்தாலெண்விரளுளத்தாய்
மூட்டுமோகினிசுத்தவித்தைமலொட்டாய்
முழுவிதழெட்டக்கரங்கண்முறைமையினினுடைத்தாய்
காட்டுகமலாசனமேசர்சதாசிவங்கள் [க்
கலாமூர்த்தமாய்வற்றின்கண்ணாகுஞ்சத்தி
வீட்டையருள்சிவன்மூர்த்திமானாகிச்சத்தி
மேலாகிநிற்பனிந்தவினைவறிந்துபோற்றே.

இ-ள். நாட்டும்—இதயந்தானும் - இருதயகமலமும்—நாபிதனில்—
அடியாய்-கந்தமாய்—ஞாலமுதற்றத்துவத்தாலெண்விரளுளத்தாய் — மூ

ட்டுமோகினி-புறவிதழ்முடிச்சுமாயை—சுத்தவித்தைமலர்—சுத்தவித்தியா
தத்துவமுட்பற்றமாசனம்—(ஈசுரத்தனுவமாகிய)முழுவிதழெட்டாய்—(ஓம்
நமச்சிவாயநமவென்னும்)எட்டக்கரங்கள்—முறைமையினினுடையதாய்
—காட்டுகமலாசனமேல்—காண்பிக்கப்பட்ட பற்றமாசனப் பொருட்டில்—
(சாந்தியாதி நிவிர்த்தியந்தசதுக்கலாசத்திமண்டலத்திற் சாந்தியாதிதகலா
ரூபசிவமண்டல மந்தர்ப்பவிக்கு மாதலால்) ஈசர்சதாசிவங்கள்—அனந்தாதி
யதிட்டாதாக்களாற் சம்புலீசுரர்கள் (உருத்திரசதாசிவ ரொருவருமே
லிங்கத்துப் பூச்சியராதலாற் கலேசுர சதாசிவமுதற் சதாசிவாதிகளு மா
சனத் தந்தர்ப்பவிப்பார்கள்)—இவற்றின்கண்ணுஞ்சுத்தி - சிவாசனத்தி
டத்துச் சாந்தியதிதகலாக்கொழுந்தா மிந்திகாதி நாதகலாசமட்டி லிங்கா
திட்டாயக வீசானிமுதன் மூர்த்தியீரூகுஞ் சுத்தி சமட்டிக்குறிச் சுத்தி—
கலாமூர்த்தமாம்—அட்டத்திறிங்சற் கலாகற்பித சதாசிவதேகமாம்—வீட்
டையருள்சிவன்—அதிகாராவத்தாரூட பரசிவன்—மூர்த்திமாணிக்—தேகி
யாகி—சுத்திமேலாகி - தேகத்துக்குட் சீவனாய்—நிற்பன் - இருப்பன்—
இத்தவினைவறிந்துபோற்றே - இச்செய்தி யுணர்ந்து பூசிப்பாயாக. எ-று.)

இவ்வந்தரியாகமு மொருவழி யாத்மசுத்திமுன்னகப்
பின் பண்ணப்பட்டிச் சாலம்ப சிவயோக மூலமாத
லாற் சாலம்ப சிவயோக மார்க்கத்தாற் சமனாந்
தம்போய்ச் சமனாந்முற்றுப் பாசமுத்தி ரிரால
ம்ப சிவயோக பாத்திர சின்மாத்திராத்ம சித்திக்
குறி யாத்மசுத்தியா மதனாற் சாலம்பசிவயோக
மவலம்பித் தந்தத்து ரிராலம்பித்து ரிராலம்ப சிவ
யோகம் பண்ணப் பரமுத்தியாமென்று பகர்கின்
ருர்.

அந்தரியாகந்தன்னைமுத்திசாதனமா
யறைந்திடுவாதுதானுமானமசுத்தியாகுங்
கந்தமலர்புகையொளிமஞ்சனமமுதுமுதலாக்
கண்டனவெல்லாமனத்தாற்கருதிக்கொண்டு
சிந்தையினிற்பூசித்துச்சிவனைஞானத்தாற்
சிந்திக்கச்சிந்திக்கத்தர்ப்பணத்தைவிளக்க
வந்திடுமவ்வொளிபோலமருவியரனுளத்தே
வரவரவந்திடுவன்பின்மலமான தறுமே

இ-ள். ஞானத்தால் - (முன்னு மிப்போதுஞ்சொல்லிய வழிபோய்
முன் சொல்லியபடி தா னிருதயத்திருந்துதா னிராலம்பித்துப்பண்ணும்)ரி
ராலம்ப சிவத்தியானத்தால்—சிந்திக்கச்சிந்திக்க - தியானிக்கத் தியானி

க்க (தியானமுற்றுஞ் சிவசமா தியால்)—மருவியரணுனத்தேவரவர-சிவன் ஆத்மசிற்சத்தியின்கண் சானித்தியனாகச் சானித்தியனாக—மலமான தறுமே-மலமுத்திவருமே—பின் தர்ப்பணத்தைவிளக்கவந்திடுமவ்வொளி போல—(ஆற்மா) வந்திடுவன் - சிவத்துவாபிவியத்திமானாவன். வந்திடு மவ்வொளிபோல வொளிவரவர மருவியரன் வந்திடுவன் மலமானதறு மெனவுரையுரைத்தாற் காரியமுந்துதலுங் காரணம்பிந்துதலும் வியத்தி முந்துதலு முத்திபிந்துதலுமாய் முறைமைத்தப்புவரும். வந்திடு மவ்வொ ளிபோல மருவியரன் வந்திடுவனென்றாலுந் திருட்டாந்த விரோதமா மா தலாலு மப்படியுரைப்பதன்று. மற்றது வெளிப்பொருள் எ-று. (கக)

சுதாசமாநிட்டனுக்குச் சமாதிகுலேந்து சற்று மனச்
சஞ்சலம் வந்தகாலத்துப் புறப்புகையும் பூசிக்க
வேண்டியதென்று புகல்கின்றார்.

புறம்பேயுமரன்கழல்கள்பூசிக்கவேண்டிற்
பூமரத்தின்கீழ்விழுந்தபோதுகளுங்கொண்டு
சிறந்தாருஞ்சீர்ச்சிவனைஞானத்தாலங்குச்
சிந்திக்கும்படியிங்குஞ்சிந்தித்துப்பேற்றற்
யறம்பாவங்கட்குநாமென்கடவோமென்றே
யாண்டவனைக்கண்டக்காலகம்புறமென்னுதே
திறம்பாதேபணிசெய்துநிற்கையன்றே
சீரடியார்தம்முடையசெய்தினானே

இ-ள். ஞானத்தால்-நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்—அங்கு-நிரால ம்ப சிவயோகத்தில்—இங்கும்-முன்சொல்லிய கலாமூர்த்தமாகக் கற்பிக் கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும்— (நிராகாரமா யுயிருக்குயிராய்) சிந்தித்துப் போற்றி-தியானித்துப் பூசித்து “ஆண்டவனை” என்றது பூசாகாலத்திற் பூச்சிய பூசகத்தன்மையாலுரைத்தது; சமாதிகாலத்திற் சுவதந்நிரமா யொப்பாக வொப்பிக்கு நிராலம்ப சிவத்தியானத்தின் முனைக்குஞ் சமாதி யிற் சாற்றப்படாது

“நாஸ்திபூசாநமஸ்காரோநசபோத்தியாநமேவச
கேவலம்ஞேயமித்தியுத்தவ்வேதிதவ்வியம்நகிகஞ்சன”

என்று

தேவிகாலோத்தரத் திருத்தலால். மற்றதுவெளிப்பொருள்.

தேவிகாலோத்தரத் துரைத்த ஞானசாரமுற்று முற்று உலோகாசா ரப்பற்றுமுற்று மற்றவர்க்கே பஞ்சாக்கரமாத்நிரத்தா லங்ககரநியாசம தன லந்தரியாகமதனற் பூமரத்தின்கீழ் விழுந்தபூப் புறப்புகை இம்முக்

குறி பொறிக்குள் சிற்சுறிஞானபூசை. உலோகாசாரமு ஞானசாரமு
மொத்த மேறியுங்குறைந்து மிருக்கு மவர்க்குப் பத்ததிப்படிக்குப் பல
குறிக் கிரியாபூசை. (௧௨)

சிவத்தியான வுயிரியற்கைச் சிவஞான பூசையினால்
சிவன் சீச்சுரஞ் சார்ந்தித்யமாய்ச் சிவத்துவாபிவி
யத்தி செய்வனென்று செப்புகின்றார்.

இந்தனத்தினெரிபானினெய்ப்பழத்தினிரத
மெள்ளின்கணெண்ணெயும்போலெங்குமுள னிறைவன்
வந்தனைசெய்தெவ்விடத்துமவழிபடவேயருள
மலமறுப்போரான்மாவின்மலடிஞானத்தாற்
சிந்தனைசெய்தருச்சிக்குச்சிவனுளத்தேதோன்றித்
தியிரும்பைச்செய்வதுபோற்சிவன்றனைப்
பந்தனையையறுத்துத்தானாகுத்தன்னுருவப்
பரப்பையெலாங்கொடுபுகுந்துபதிப்பவிவன்பாலே.

இ-ள். “இந்தனத்தினெரி” என்பதுமுத லுவமை முற்றுவமை
யன்று, பிரபஞ்ச வியாத்தி மாத்திரத்தி லேகதேசவுவமை; முற்றுவமை
யாக்கிப் பொருளுணாக்கில், “இந்தனத்தினெரி” என்பதனாகாட்டத்
தின தவயவமாய்க் காட்டத்திலிருக்கு மக்கினிபரமானுவுக்கு மப்படி
யிருக்கும் பிருதிவிபரமானு அப்புப்பரமானு வாயுப்பரமானுக்களுக்குஞ்
சங்யோகசம்பந்தம்; அந்த இந்தனத்துக்குமெல்லாப் பரமானுக்களுக்குஞ்
சமவாயசம்பந்தம்; அக்கினிபரமானுவுக்கு மெரிக்குஞ்சமவாயசம்பந்தம் ;
அன்னிய பரமானுக்களுக்கு மெரிக்குஞ் சங்யோகசம்பந்தஞ் சொல்லப்
படும். “பாலினெய்” என்பதனாலும், “எள்ளின்கணெண்ணெய்”
என்பதனாலும் மப்படியூகித்துச் சங்யோக சம்பந்தமுஞ் சமவாயசம்பந்
தமுஞ் சொல்லப்படும்; “பழத்தினிரதம்” என்பதனால் கேவலஞ்
சமவாயசம்பந்தஞ் சாற்றப்படுமாதலாற் பிரபஞ்சத்துக்குஞ் சிவனுக்கு
மிச்சம்பந்த மெல்லாஞ் சாற்றப்பட்டுச் சிவன் விகாரியாய்ச் சடமாயு மே
காத்மவாதத்துக் கிருப்புமாவன் ; ஆதலால், இச்சம்பந்தங்களை விட்டுச்
சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமுற்றும் வியாபித்து—எங்குமுளனிறைவன் (அத
னால்)—எவ்விடத்தும் - இலிங்க சித்திராதியில்—வந்தனைசெய்து வழிப
டவே - கிரியாபூசை நமஸ்காரங்கள் செய்து போற்ற—அருளும் - பதமு
த்திகொடுத்தப் பரபோகந் துய்ப்பித்து மகாப்பிரளயத்திற் பரமுத்தியும்
பலிப்பிக்கும் (திதிகாலத்திற் பரமுத்தி துல்லபமானாலும்) — மலமறுப்
போர் - (உத்தரோத்தர சுத்தபோக மாத்திரமுற்று நடுவே கீழ் நழுவாத
படி யொத்த மலபரிபாகத்தான் மகாப்பிரளயத்து மதிதுல்லபமாய் வரு

மிருந்த மலபரிபாக தாரதம்மியத்தால் நிரதிகரண சிவகேசு சாதிகரண சத்தியோ நிருவாண சிவகேசு யிரண்டிற்கு மருகர் சிலபேர்தவிர வசத்தியோ நிருவாண தீகேசு மாத்திரத்தருகராய்த் தானங்களிற் றங்காது சரீரார்த்தத்துச் சிவத்துவந் தடையின்றி யடையும்பொருட்டுத் தீகேசுயிற் பிராரத்தகண்மபோகந் தகைந்த சிட்ட)மலமுத்தி விரும்புவோர்—ஆன்மாவின் மலரடிஞானத்தால் - சிவசத்திவினக்கில் விளங்கிய சிற் சத்தியால்—சிந்தனைசெய்தருச்சிக்க - சிவோகம்பாவனுத் தியான சமாதி ஞானபூசை பண்ண—சிவன்—உளத்தேதோன்றி—ஆத்மாவின் மலக்கூயகர சங்கற்ப சாணித்தியனாய் சீவன்முத்தி சிவசாணூற்காரந்தான் பரமுத்தி சிவசாணூற்கார கோடி பரிசிக்கு முத்தம சிவசமாதி மாத்திரந் தா னுதிக்கப்பண்ணிச் (சரீரார்த்தத்தில்)—தீயிரும்பைச்செய்வதுபோல்—(முற்றுவமையன் றிதுவும் ; ஒத்த சிவத்துவப் பிரகாசமாத்திரத்தி லேக தேச திருட்டாந்தம் ; முற்றுவமையுன்னிற் சிவாவேச காபாலமதமாம் ; அது சித்தாந்தமன்று தடத்தலக்கணமாதலால் அதைச் சுவரூபலக்கணமோகூ சுருதி துரத்தும் ; ஆகையால் அவ்வளவொப்பினால்) — சீவன் தன்னை—பந்தனையையறுத்துத் தானுக்கி-அச் சேஷித்த மலத்தினை மாற்றித் தன்னைப்போற் றற்பொருளறிவுச் சிவனுக்கி — தன்னுருவப் பரப்பையெலாங் கொடுபுகுந்து பதிப்பனிவன்பாலே - (இவ்விடத்தும் இலக்கணையாற் பொருளுரையா திருந்தபடியுனாத்தாற் சங்கிராந்தவாதி பாசுபதிமதமாம் அது சித்தாந்தமன்று ; பூரணப்பொருளைக் “கொடுபுகுந்து பதிப்பன்” என்பது கூடாது.) சிவனாகிய வாத்மாவிலே தன்து சத்திக் கொத்த பிற்பொருளறிவுச் சிற்சத்திக்குறிச் சிவத்துவ பூரணமுற்றும் பிரகாசிப்பிப்பன். எ-று. சிவப்பிரகாசமுதற் சிவசாத்திரங்களிலே “திரிமல முமகலவுயிராளுஞ்சேர்முத்தி” என்பதுமுதல் வசனங்களுக்கு மிலக்கணையினற் பொரு ளிப்படிதானே பண்ணவேண்டும் ; சொற்பொருளிருந்த படி பொருளுரைக்கிற் பாசுபதிமுதலோர் மதமாம் ; அது சிவசித்தாந்த மல்ல வென்று செப்பி யப்பொருள் தன்னியதாகையால் இப்பொருண்ற் பொருள்.

(௧௨)

ஒ ன் ப த ா ஞ் சூ த் திர ம்

மு ற் றி ன் று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௦௫.

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

இப்படி யெட்டாஞ் சூத்திரத்து மொன்பதாஞ் சூத்திரத்து முத்திசாதன சிவயோக மனேகம் பிரகார மாயறைந்து சிவயோகபல சிவபோக சிவசாணூ

ற்காரமுஞ் சிறிதுசிறிது நடுவே செப்பி வடமொழிப் பத்தாஞ் சூத்திரத்திற்றானே செப்பியிருத்த லாற் சிவசாத்திர மாத்நிர சாத்திய சிவயோகாங்கக் குறித் திரிபதார்த்த சிவத்துவ பசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொதுஞானமுஞ் சிவபோகசாதன சிவோகம் பாவனா சிவசமாதிக்ருதிச் சிவயோக முஞ் சிவயோகபல வபரோக்ஷ சாக்ஷாற்கார சிறப்புஞானக்ருதிச் சிவபோகமுஞ்சிவயோகமிகிமையுஞ் செப்புகின்றாராய் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தந்தத்துணைத்தசமாதிமான் மிகிமை சாற்றுகின்றார்.

இவனுலகிலிதமகிதஞ்செய்தவெல்லா

மிதமகிதமிவனுக்குச்செய்தார்பாலிசையு

மவனிவனாய்நின்றமுறையேகனாகி

யரன்பணியினின்றுடவுமக லுங்குற்றஞ்

சிவனுமிவன்செய்தியெல்லாமென்செய்தியென்றுஞ்

செய்ததெனக்கிவனுக்குச்செய்ததென்றும்

பவமகலவுடனாகின்றனுகொள்வன்பரிவாற்

பாதகத்தைச்செய்திடினும்பணியாக்கிவிடுமே.

இ-ள். இவனுலகிலிதமகிதஞ் செய்தவெல்லாம் - பூமியின்கண்ணிச் சமாதிமான் செய்யு மிதமகிதமுன்னாகப் புத்தியின் முனைக்கும் புண்ணிய பாவங்கண் முற்றும்(உவர்த்தனாயில்லிவாத்தவீத்துப்போற்பலியாது)—இதமகிதமிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையும்—இவனுக்குச் செய்த விதமகித முன்னாகப் புண்ணிய பாவங்கள் செய்தவர்கள் புத்தியிற் பொள்ளெனப் பெரிதாய் முனைக்கும்; (அதுகொண்டு அவைவருமென் றுபசரிக்கப்பட்டது. அதுவன்றி அவைவருமென் றுரையுரைத்தால் முத்தாத்மாவிற்கு சிவ சத்திசங்கிராந்திக்குந் திருட்டாந்த மில்லாமற் தேடுஞ் சங்கிராந்திவாதி திருட்டாந்தமாகப் பண்ணிச் சித்தாந்தியைச் சயிப்பன்; ஒருவனது புண்ணியபாவ மொருவனிடத்திற் போகாது. அவனைக்ருதித்துப் பண்ணினு லவனது புத்தியின் முனைக்கும்)—அவனிவனாய்நின்றமுறையேகனாகி—சோகம்பாவித்திருப்பதுபோ லொத்த சிவக்குறி யுள்ளுதிப்புண்ணிச் சிவன்முன்னாகப் பின் னானென்று சிந்தித்து—அரன்பணியினின்றிடவும-

“சமாதிச்சமதாவஸ்தாதீவோத்துமாபரமாத்துமநோ”

என்னுஞ்

சிவவசனத்தாற் சிவசம சிவாஷுத்தாவேச வசனாகிச் சீலத்திருக்க அப்படி சிவன் விதித்த சிவசமாதி யனுஷ்டானத்தி னிற்கத் (தானவனாதலால்சம

யிபண்ணுந் தாசானுட்டானத்தி னின்ற தன்செயலற்றுத் தான்கெட்டு
நிற்கவென்று பொருளுணைப்பது நன்றன்று. சமாதியிலு நானென்ப தக
ங்கார விருத்தி யுபாதிலிருத்தி மாத்திரம் விட்டுச் சுவதந்திர புத்தியோடு
தோற்றமுற் றோற்றி நிற்கு மாதலால்—அகலங்குற்றம்—பாசமுத்தி சிவத்
துவாபிவியத்தி பலிக்கும்—பணியாக்கிவிடுமே—(நிஷித்தானுட்டான மாளு
லஞ் சண்டேச்சுரன் முதலோருக்குப் போல) விதித்தானுட்டான மாக்கி
விடுமே. மற்றதுவெளிப்பொருள். (க)

சிவபோகஞ் சிவயோகத்தாற் சேருமென்று செப்பு
கின்றார்.

யான்செய்தேன்பிறர்செய்தா னொன்னதியானென்னு
மிக்கோணை ஞானவெரியால்வெதுப்பிநிமிர் த்துத்
தான்செவ்வேநின்றிடவ:த்தத் துவன்னுனேனோ
தனையளித்துமுன்னிற்கும்வினையொ ளித்திட்டோடு
நான்செய்தேனெனுமவர்க்குத்தானங்கின்றி
நண்ணுவிக்கும்போகத்தைப்பண்ணுவிக்குங்கன்ம
மூன்செய்யாஞானந்தானுதிப்பினில்லா
லொருவருக்கும்யானென திங்கொழியாதன்றே.

இ-ள். யான்செய்தேன்பிறர் செய்தா னொன்னதியானென்னுமிக்கோ
ணை - உபகாராபகாராபிமானத்திருக்காரு மஞ்ஞானத்தை—ஞானவெரி
யால்—சிவசாத்திர மாத்திர சாத்திய சிவாதித் திரிபதார்த்த சிவத்துவ பசு
த்துவ விவேக பரோகூ பொது ஞானாக்கினியினல்—வெதுப்பிநிமிர் த்து-
வாட்டி. மேலறிவை நீட்டி—தான்செவ்வேநின்றிட - சிவயோகியானவன்
தியான சமாதிக்ருதிச் சிவயோகத் திருக்க—தத்துவன்னுனேனோ—சிவனெ
திராய்—தனையளித்துமுன்னிற்கும் - (வினாவில்எதிர்காலக்குறிப்புமொ
ழி) தன்னைச் சிவயோகியைக்கொண்டு சாக்ஷாற்கரிப்பிக்கச் சத்திசங்கற்ப
சானித்தியனாவன்—வினையொளித்திட்டோடும்—(முத்திமுந்தி வியத்திநிந்
திவருதன் முறைமை யாதலான்) முன்பாசமுத்தியாம் பின் சிவசாக்ஷாற்
காரக்குறிச் சிவத்துவ வியத்தியாம்—ஊன்செய்யாஞானம் - செப்புஞா
னச் சிவயோகத்துக்கு மூலமாய் முன்சொல்லிய பொதுஞானம். மற்றது
வெளிப்பொருள். (உ)

சிவனைச் சிந்தித்துச் சிவசத்திதுணைச் சிற்சத்திப் பிரத்
தியாகார வியாபாரத்தா லித்திரியங்களை விஷய
விமுகங்களாகப் பண்ணிச் சமாதிபண்ணித் தான்
செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் சிவாதினமாக்கி நிற்கப்

பாசமுத்தி சிவத்துவவியத்தி பலிக்குமென்று படிக்கின்றார்

இந்திரியமெனைப்பற்றினின்றேயென்வசத்தி
 னிசையாதேதன்வசத்தேயெனையீர்ப்பதிவற்றைத்
 தந்தவன்றணைவழிநின்நிடலாலென்று
 தானறிந்திட்டிவற்றினெடுதனையுடையான்ருள்கள்
 வந்தனைசெய்திவற்றின்வலியருளினால்வாட்டி
 வாட்டமின்றியிருந்திவ்வருஞ்செயல்களுண்டேன்
 முந்தனுடைச்செயலென்றுமுடித்தொழுகவினைகண்
 மூளாவங்காளாகிமீளானன்றே.

இ-ள். ஆளாகி-சருவஞ்ஞத்துவஞ் சருவகர்த்திருத்துவ முற்றுச்சும
 ர்த்தனாகி. தாசனாகி யென்றுணாப்பதன்று அத அதிமோகமென்று முன்
 மறுத்திருத்தலால். மற்றது வெளிப்பொருள். (1௯)

கன்மங் கன்மபலன்க ளிரண்டினையுஞ் சிவனிடத்திற்
 சமர்ப்பித்துச் சமபுத்தியாய் நிருவிகற்ப சமாதி
 யாற் சிவனைச் சிந்தியாதுசிந்தித் திருப்பவர்க்கரு
 வினை யிசையாதென் றிசைக்கின்றார்.

சலமிலனாய்ஞானத்தாற்றினையடைந்தார்தம்மைத்
 தானுக்கித்தலைவனவர்தாஞ்செய்வினைதன்னு
 னலமுடனேபிறர்செய்வினையூட்டியொழிப்பாலாய்
 நனுகாமல்வினையவனாநாடிக்காப்ப
 னுலகினிலென்செயலெல்லாமுன்விதியேநீயே
 யுண்ணின்றுஞ்செய்வித்துஞ்செய்கின்றையென்று
 நிலவுவதோர்செயலெனக்கின்னுன்செயலெயென்று
 நினைவார்க்குவினைகளெல்லாநீங்குந்தானே.

இ-ள். வெளிப்பொருள். (20)

சிவசாக்ஷாற்கார சித்தியினுற் சித்தசிவயோகிக்குஞ்
 சிவப்பிரத்தியக்ஷ சாக்ஷாற்காரத்துன்முக சிவ
 சமாகி சித்தியினுற் சித்தசமாகி சாத்திய சிவயோ
 கிக்கும் விஷயவிருப்ப மிருந்தாலும், அவர்கள்
 சரீராந்தத்திற் பாசமுத்தியடைந்து மலசத்தி வி
 ருத்தி வீரியாது குவித்த சிவசத்திக்கொப்பச் சிற்

சத்தியை விரித்துச் சிவனைச் சாக்ஷாற்கரிப்பார்க்
 ளென்றுஞ் சரீர மிருக்குங்காலத்து மாகாமிய மே
 ழுதென்றும் பிராரத்தகன்மமும்பலங்குன்றி வா
 சனை டாத்திரமாய்த் தாக்காமற்றாக்கும் போகம்
 புசிப்பிக்கு மென்றும் இருதிருவிருத்தங்களா வி
 சைக்கின்றார்.

நாகுகளிற்புக்குமுன் றுங்காடுகளிற்சரித்து
 நாகமுழைபுக்கிருந்துந்தாகமுதறவிர்ந்து
 நீபெலகாலங்கணித்தராயிருந்து
 நின்மலஞானததையில்லார்நிகழ்ந்திடுவர்பிறப்பி
 னேடுதருமலர்க்குமுலார்முலைத்தலைக்கேயிடைக்கே
 யெறிவிழியின்படுகடைக்கேகூடந்துபிறைஞானங்
 கூடுமவர்கூடரியவிடுங்கூடிக்
 குஞ்சித்தசேவடியுங்கும்பிட்டேயிருப்பார்.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௫)

அங்கித்தம்பனைவலலார்க்கனல்சுடாதாரு
 மவுடதமன்றிமுடையார்க்கருவிடங்களேறு
 வெங்கிததைக்கனமெல்லாஞ்செய்தாலுஞானிக்
 கிருவினைகள்சென்றனையாமுற்செய்வினையிங்குத்
 தங்கிப்போமபாத்திரமுங்குலாலன்வினைதவிர்ந்த
 சக்கரமுங்கந்தித்துச் சுழலுமாபோன்
 மங்கிப்போய்வாதனையாலுழலவிக்குமெல்லா
 மலங்களும்பின்காயமொமொயுமனறே.

இ-ள். பிராரத்தஞ் சுபத்தமென்று மந்தமென்றுந் தீவிரமென்று
 முன்றுவிதம்; அவற்றுட் சுபத்தஞ் சிவதன்மத் தொருப்பட்டிருப்பவரை
 வாதியாது; மந்தஞ் சிவஞானிகளை வாதியாது; தீவிரமெல்லாராயும்
 வாதிக்ஞானனுஞ் சிவஞானிகளை மிகுதியும் வாதியாது ஆகாமியமு
 மேறாது. பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்.

இப் பத்தாஞ் சூத்திரத்தும் முன்பின் சிலவிடங்களிலேயு மிருந்து
 கூறியதுகூறலைக்குறித்துந் திரிபதார்த்தஞ் சூக்ருமச் சுவரூப் பரீகை
 பண்ணாது லோகச்சொற் சுட்டு மட்டுக்கட்டு விட்டு முட்டத் தொட்டுப்
 பரீகை பண்ணுதலானு முரைவிரித்துரையாதது உணர்ந்துகொள்க. ()

ப த் த ஞ் சூ த் திர ம்.

மு ன் றி ன் று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௧௧.

பதினொரு சூத்திரம்.

சிவனதுபகார முணர்த்துகின்றார்.

காயமொழிந்தாற்சுத்தனாகியான்மாக்
காட்டக்கண்டிடுந்தன்மையுடையகண்ணுக்
கேயுமுயிர்காட்டக்கண்டிடுமோபோல
விசனுகுயிர்க்குக்காட்டக்கண்டிடுவனித்தை
யாயுமறிவுடையனாயன்புசெய்ய
வந்நிலைமையிந்நிலையினடைந்தமுறையாலே
மாயமெலாரீங்கியரன்மலரடிக்கீழிருப்பன்
மாராதசிவானுபவமருவிக்கொண்டே.

இ-ள். காயமொழிந்தால் - (பிராரத்தகன்மம் பிடித்திருத்தும் சரீர மது மாயு மாய்ந்தால் (சரீராவதி மறைக்குஞ் சாமர்த்தியமாத்நிரமாய் மாயாதிருப்பத் திஷையிற் சேஷிப்பித்த மலமு மாயாதாய்)—சுத்தனாகி யான்மா - ஆத்மா மலமுத்திமானாய்ச் சிவத்துவானாக சின்மாத்நிரனாய் நிற்ப—காட்டக்கண்டிடுந்தன்மையுடையகண்ணுக்கு - (சடமாதலாற்கண் காணு மென்பதுபகாரோபசாரம் முத்தியின் மலமறைப்பு நீங்கினாற் காட் டொடாது சுவதந்திரமாய்க் காணுந்தன்மை யுடையதானாலும் பெத்தத்தி ன் மலமறைப்பினால்) காட்டக்கண்டிடுந் தன்மையுடைய சீவாத்ம சிற்சத் திக்கு—ஏயுமுயிர்காட்டக்கண்டிடுமோபோல - பொருந்திய வாத்மா மன னைபேவ மனசு கண்ணையேவக் கண் சிற்சத்தியை விளக்கச் சிற்சத்தி காண்பதுபோல—சுசனுகுயிர்க்கு—காட்டக்கண்டிடுவன் - (பரிபூரணமாய்ப் பண்ணப்பட்டதற்குத் திரும்பத் திரும்பப் பண்ணவேண்டுவது நீதியி னின்று பார்த்தா வில்லையா மாதலால் காட்டுத் திரும்ப விரும்பாதபடி) சிவத்துவாபிவிதத்தி பண்ண (தனக்குப்போசக போக்கியமின்றி யுள்ள மைமாத்நிரமாய்ப் பிறர்க்குப் போசகபோக்கியமாய்ச் சாத்த சற்றுச் சலி கற்ப நிருவிகற்ப சாக்ஷாற்காரத்தாற் பதிமுதலிய முப்பதார்த்தங்களை) சாக்ஷாற்கரிப்பன்—இத்தையாயு மறிவுடையனாய் - அப்போதுவரு மிச் செய்தியை யிப்போது சிவாகமக் கேள்வி சிந்தித்தலினால் வருந் தெளி வென்றானாக்கும் பதிமுதன் முப்பதார்த்த சிவத்துவ பசத்துவ விவேக பரோக்ஷஞான முடையனாய்ப் பின் னபரோக்ஷம்போ லபிநயத்தியான வானாய்ச்சிவமாத்நிரத் தேயனோயத் தழந்திச் சூனியப்போலிச்சிந்தனைச் சமாதிமானுமாய் (சமாதி சிவசாக்ஷாற்காரபலஞ் சடிகொடுக்கும் பொ

ருட்டு—அன்புசெய்ய-கூடிய மரியாதி சிவபூசைபண்ண—அந்நிலைமையிற்
நிலையினைடைந்தமுறையாலே - சொல்லிய விதேகபரமுத்தி சிவசாஷாந்
காரஞ் சதேக சேவன்முத்தியி லொருபடிசார்ந்த செய்தியாலே (அதுவன்
றியும்)—அந்நிலைமை - பிறர் பசிதாகம்போல வொருபிரகாரந் திருச்சிய
மாளுஞ் சருவதிருக்கிருத்துருபமாயது சிவமென்று வருமாகம்பரோஷ
ஞானத்தை—இந்நிலையினைடைந்தமுறையாலே - தன்பசிதாகம்போ லிது
சிவமென்று வருஞ் சேவன்முத்தி சிவசாஷாந்கார ரூபத்தினாலே சார்ந்த
தன்மையினாலே—மாயமெலாநீங்கி - மலமுதற் பாச மோசித்து—மாறாத
சிவானுபவமருவிக் கொண்டே - தனது பிறபொருளறிவுச் சிற்சத்தியில்
விளங்கித் தோன்றிப் பிரிவற்ற பிரபஞ்சகர்ப்பப் பிறபொருட் சிவசாஷாந்
கார பூர்த்திக் கீர்த்திச் சிவானந்தத்தைத் தனது தற்பொருளறிவுச் சிற்சத
தியில் விளங்கித் தோன்றிப் பிரிவற்ற தற்பொருட் சிவசாஷாந்காரததாற
சாஷாந்கரித்தனுபவித்துக்கொண்டதானே—அரன்மலரடி க்கீழிருப்பன்-
அப்படி புறப்பொருட் சிவசத்திக்கொத்து விரிந்து சித்தசித்துப் பிரபஞ்ச
கர்ப்பப் பிறபொருட் சிவனைத் திருச்சியப் பிரபஞ்ச விலக்கனைத் திருக்
குருபப் பிரபஞ்ச லக்கணச் சருவ திருக்கிருத்துருபமாய்ப் பராக்காய்ப்
பார்க்கும் பராக்குருபப் பிறபொருட் பிரமாணரூப தற்பொருட் பிரமே
யரூபப் பிறபொருளறிவுச் சிற்சத்தி சேமையில் பிரத்தியக்காய் வீழ்ந்து
பதிமுதன் முப்பதார்த்தப் பிறபொருட் பிரமேய சேமையிற் நீண்டா தச்
சிற்சத்தி மாத்நிரத்தைப் பிரத்தியக்காய்ப் பார்க்கும் பிரத்திபக்குருபபிற
பொருட் பிரமாதிரூப தற்பொருட் பிரமாணரூப தற்பொருளறிவுச்
சிற்சத்திக்குறிச் சிரமிகமாகச் சத்திமத்துருபியாயுஞ் சத்திரூபியாயுந் தற்
பொருட் பிரமாதிரூப சித்துருப மாத்நிர தற்பொரு ளறிவானைய வந்த
ராற்றரூப சிற்சத்திக்குறிச் சிவமாத்நிரூபியாயு மிருப்பன் எ-று. (க)

அபரோஷப்போலி பரோஷமாய்ப் பாசிக்குஞ் சிவ்
மாத்நிரத் தேய சிதேய நிருவிகற்ப சமாதியிற் சா
த்த மனோகங்கார புத்தி சங்கற்ப கருவபோத சிற்
றுச் சவிகற்ப நிருவிகற்ப சாத்தமாத்நிர சருவா
ர்த்த சிவசாஷாந்காரத்திற் போலப் பதார்த்தங்
கள் தோற்றாது தோற்றுமானால் அந்த ஞானம்
பிறவிபெருக்கும் பிராகிருத மனோகங்காரபுத்தி
சங்கற்ப கருவபோத தூல சவிகற்ப ஞானந் துட்
டஞ் சுத்தமன்றென்று சொல்லுகின்றார்.

பரஞானத்தாற்பரத்தைத்தரிசித்தாபரமே
பார்த்திருப்பர்ப்பதார்த்தங்கள்பாரார்பார்க்க
வருஞானமபலஞானவஞ்ஞானவிகற்ப
வாச்சியவாசகஞானம்வயிந்தவத்தின்சுதலக்கந்

தருஞானம்போகஞாதிருஞானஞேயந்
தங்கியஞானஞ்சங்கற்பனைஞானமாகுந்
திருஞானமியைவெல்லாங்கடந்தசிவஞான
மாதலாற்சீவன்முத்தர்சிவமேகண்டிருப்பர்.

இ-ள். வெளிப்பொருள். “பதார்த்தங்கள் பாரார்” என்பது பரமு
த்தியிலென்று சிவபேர் படித்துப் பேசுவார்கள்; சருவபதார்த்த கர்ப்ப
சிவசாக்ஷாத்கார பூர்த்திப் பரமுத்தியி லவர்கள் தாழ்ந்தசமாதிகிலையைச்
சாற்றுத லஞ்ஞானம், அதுவன்றித் “தூரியனாஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந்
தோன்றுந் தொல்லுலகமெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்றும்” என்பது
முதலிய வசனவிரோதமு மாமென்பதறிக. (உ)

சோருபமுதலிய டதமுத்தி பரமுத்தியில்ல வென்பது
படிக்கின்றார்.

அனாதியுடலொன்றினைவிட்டொன்றுபற்றிக்கண்மா
லாயழிந்துவருதலால்தமில்லைப்
பினாதியருள்பெற்றவர்கணித்தவுருவத்தைப்
பெற்றிருக்கைமுத்தியெனிற்பெறும்பதமேயிதுவு
மனதுநிலையிதுதானுங்காயமுண்டே
வீருங்கண்மமாயைமலமெல்லாமுண்டா
மனாதிதருமுடலாதிகாரியத்தாலனாதி
மலமறுக்குமருந்தற்றலுடன்மாயுங்கானே.

இ-ள். அனாதிதருமுடல் - சிவனு மாயையுந் கொடுக்குஞ் சரீரம்.
மற்றது வெளிப்பொருள். (க)

சீமாதி சித்தித்தா லொருபிரகார மலகீங்கிச் சிவன்
முத்தி சிவசாக்ஷாத்காரஞ் சித்திக்குஞ் சித்திக்கப்
பின்பு சரீராதத்தின் மல மாவிருதி நிவிர்த்திச்
சபாவமா யிருக்கு மழியாதென் றிசைக்கின்றார்.

தெரிவரியமெய்ஞ்ஞானஞ்சேர்ந்தவாறே
சிவமபிரகாசிக்குமிங்கேசீவன்முத்தனாகு
முரியமலமவுடதத்தாற்றடுப்புண்டவிடமு
மொள்ளெரியினொளிமுன்னரிருநுந்தேற்றின்

வருபரல்சேர்நீர்மருவுகலங்கலும்போலாகி
மாயாதேதன்சத்திமாய்ந்துகாயந்
திரியுமளவும்முளதாய்ப்பின்புகாயஞ்
சேராதவகைதகனூந்தேயுமன்றே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(௪)

மலத்துக் காவிருதி நிவிர்த்தித் திர்வு வருமாகி லான்
மாவுக்கு மந்தவிகாரம் வருமென்றறைய மறுத்
துணர்த்துகின்றார்.

ஆணவந்தானநாதியந்தமடையாதாகு
மடையிலீந்தவான்மாவுமழியுமெனிற்செம்பிற்
காணலுறுங்களிம்பிரதகுளிகைபரிசிக்கக்
கழியுஞ்செம்புருநிற்கக்கண்டோமன்றே
தானுவின்றன்கழலணையத்தவிருமலந்தவிர்ந்தாற்
முன்சுத்தனாயிருக்கைமுத்தியரன்றானேப்
பூணவேண்டுவதொன்றுமில்லையெனிலருக்கள்
புகுதவிருள்போமடியிற்பொருந்தமலம்போமே.

இ-ள். பாட்டிற் பாதி வெளிப்பொருள். (அப்படி யானவமல மாவ்
ருதி நிவிர்த்திச் சுவபாவ லக்கணமாய்க் கெடாது நீங்காம னீங்குமாகில்)
தானுவின்றன்கழலணையத்தவிருமலம் - முத்திகிருத்திய தீக்ஷா கன்மத்
தில் விளங்கிச் சாக்ஷாததீக்ஷா நாமந்தரித்த சிவக்கிரியாசத்தி சங்கற்ப சம்
பந்தியாக மல மப்படிநீங்கும்—தவிர்ந்தால் - நீங்கினால்—தான்சுத்தனாய்
ருக்கைமுத்தி - தான் நின்மலனாய் நின்றன் மாத்திரமே மோக்ஷம்—அர
ன்றானேப்பூணவேண்டுவதொன்று மில்லையெனில் - திரும்ப வந்தத் தீக்ஷா
லக்கண சிவசத்தி சங்கற்ப சம்பந்தஞ் சாரவேண்டி தில்லையென்று (மல
ம்போ முத்திவாதியாயிருந்து) நீ சொல்லில், (மலமுத்திமாத்திரம் முத்தி
யன்று மலசிவத்துவங்களினதுமுத்தி வியத்தி யிரண்டும்மோக்ஷமென்று
முத்தி நாஞ் சொல்லுதலால்)—அருக்கன்புகுதவிருள்போம்—(அப்படி)
அடியிற்பொருந்தமலம்போமே—வியத்திகிருத்திய தீக்ஷாகன்மத்தில் விள
ங்கிய சிவக்கிரியாசத்தி சங்கற்பத்திற் சம்பந்திக்க முன்சொல்லிய முத்திகி
ருத்திய தீக்ஷாகன்மத்தில் விளங்கிய சிவக்கிரியாசத்தி சங்கற்ப சம்பந்தத்
தான் மலம்போயு மகாமாயையின் மலம்வைத்த மலவாசனை சிவத்துவத்
தம்பனம் பண்ணிக்கொண்டு மாறாதிருக்கு மந்தமலவாசனை மகாமாயை
யில் இலயமாந்தானே எ-று. நன்றிது வாகிலு மிதினாலுமுத்தியே சொல்

லப்பட்டது; வியத்தி விளங்கச் சொல்லப்பட்டதில்லை. சத்தியமே சாற்
றியது, மலவாசனா முத்திருத்தியமே செவ்வரத்தப்பூச் சிவப்புபாதிபுற்ற
படிகவெண்மை விளக்கம்போல மலவாசனோபாதி யுற்றுத் திரிவின்றி
யிருந்தபடியிருக்குஞ் சிவத்துவாபிவியத்தியை வியஞ்சகந் திரும்ப விரும்
பாமல் விசுருதிவிட் டிருந்தபடி யிருத்துஞ் சிவத்துவாபிவியத்தி கிருத்தி
யம் விகாரம் வருமாதலால் வேறென்றல்ல. (டு)

அநாதிபாசபந்தம் அகலமாறெப்படியென்ன உத்தரமு
ணைக்கின்றார்.

நெலவினுக்குத்தவிடுமிகளனாதியாயே
நெல்லைவிட்டுநீங்கியவைநின்றநிலைநிகழ்த்தீர்
சொல்லிவிடிற்றுகளற்றவரிசியின்பாலிலலைத்
தொக்கிருந்துமற்றொருநெற்றேற்றிடாவா
மெலவவைவிடுமெறவேயவைபோலவணுவை
மேவுமலமுடல்கன்மமனாதிவிட்டேநீங்கு
நலலசிவமுத்தியின்கட்பெத்தான்மாவை
நணுகிநிற்குமாதலினாசமுமின்றாமே.

(இ-ள்.) வெளிப்பொருள்.

(சு)

பெத்தான்மாக்களுக்குச் சிவாதீனமே சுவாதந்திரிய மில்
லையென்று பேசுகின்றார்.

எவ்விடத்துமிறையடியையின்றியமைந்தொன்றை
யறிந்தியற்றியிடாவுயிர்களீசன்றானும
செவ்விதினினுளமபுகுந்துசெய்தியெலாமுணர்ந்து
சேட்டிப்பித்தெங்குமாய்ச்செறிந்துநிற்ப
னிவ்வுயிர்கடோற்றுமபோதவனையின்றித்தோற்றா
விவற்றினுக்கமமுதலெழுத்துக்கெல்லாநிற்கு
மவ்வுயிர்போனின்றிவெனாதலான
மரனடியைகன்றுநிற்பதெங்கேயாமே.

(இ-ள்) (முன்கூறியதிற் சிறிதுகூட லோகப்பிரசித்தப் பொரு
ளோதுதலால்) வெளிப்பெருள். பெத்தான்மாவைக்குறித் துணைத்திரு
க்க இவ்விடத்துச் சிலபேர் முத்தான்மாவையும் குறித்துணைத்ததென்று
கொண்டு முத்தான்மாவுக்குச் சிவனோடொத்து வியாபித் தொருசிவசாதி
யாய் நின்றலே சிவனோடகலாம னிற்பனென்பதுங் கலப்பாய் நிற்ப
பதென்பதும் நாஞ்சொல்லஞ்சுத்தாததுவைத சிவசித்தாந்த மென்பதை

யறியாமல் “அரண்டியையகன்றுநிற்பதெங்கேயாமே.” என்பதற்குப் பிரிந்துநிற்பதென்று சொல்லுவார்களென்று பண்ணிக்கொண்டு விசிட்டாத்துவைதமாய் வேறறக்கலந்து நிற்பதென்று பரிகரித்தார்கள்; அது, அனாதிமுத்தசிவனுக்கு மாத்தாவுக்குஞ் சமவியாபகத்துவ மிருக்கிற படியினாலே, அப்படி பிரிந்திருக்கு மென்று சொல்லுவார்களில்லை. பிரியாதிருந்தாலும், அமூர்த்த வஸ்துவுக்குப் பரிசுக் கலப்பென்பதில்லை. அது சொல்லப்பட்டது.

சர்வவஸ்து ஷ்வனுச்சூத மஸ்வயம் சர்வவஸ்துயி:

சர்வம் வியாப்பியா வதிஷ்ட்டேத நசசம் யுச்சியதேபிரபு:

என்று சிவாகமவசன மிருக்கையால், சிவசமவாகிசொல்லுஞ் சாமியாத்துக்கு வேறாய்ச் சித்தார்தி சொல்லுஞ் சிவசாமியஞ் சிவன்சொன்ன தாதலால், அதிற்சொல்லுந் தூஷணஞ் சிவதூஷணமென் றறியாமற் சில பேர் தூஷணஞ் சொன்னார்கள்; அந்தத் தூஷணத்துக்கு அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் சிவனே பண்ணுவர். (எ)

அசிவயோகிகட்கு அப்பிரத்தியக்ஷன் சிவதத்த சிவசாக்ஷாற்கார நித்கள நிராலம்ப சித்த சிவயோகிகட்குச் சிவன் பிரத்தியக்ஷனென்று பேசுகின்றார்.

எங்குந்தானிறைந்துசிவனின் னானாகி

லெல்லாருங்காணவேவேண்டுந்தானென்னி

விங்குந்தானந்தகருக்கிரவியிருளாகு

மீசனருட்கண்ணில்லார்க்கொளியாயேயிருளாம்

பங்கந்தானெழும்பதும்பக்குவத்தையடையப்

பரிதியலர்த்திவெதுபோற்பருவஞ்சேருயிர்க்குத்

துங்கவரன்ஞானக்கண்கொடுத்தருளினாலே

சோதிக்குட்சோதியாய்த்தோன்றிவென்காணே.

(இ-ள்.) கொடுத்து - விளக்கி. சோதிக்குட்சோதியாய் - பராக்குருபசத்திக்குட் பிரத்தியக்குருப சத்திமானாய். மற்றது வெளிப்பொருள். எ-று. (அ)

வாடிகள்கருத்து மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

சென்றணையுநிழல்போலச்சிவனிற்பனென்னிற்

சென்றணையுமவன் முதலிசிவத்தையணைந்தொன்றாய்

நின்றவுயிர்கெட்டதெனிற்கெட்டதனைவின்ரு

நின்றதேற்கெடிலையணைந்துகெட்டதென்னிற்

பொன்றினதென்முத்தியினைப்பெற்றவரார்புகனீ
 பொன்றுகையேமுத்தியெனிற்புருடனித்தனன்ற
 மொன்றியிரோடுரோடுரீர்சேர்ந்தாற்போலென்னி
 லொருபொருளாமதிபதியோடுயிர்பொருளொன்றன்றே.
 (இ-ள்.) வினாவுத்தரமறுப்பு. பொருள் வெளிப்பொருள். (க)

முத்தியினிற் சிவனுமுத்தான்மாவும் பொன்னும்பொ
 ன்னும்போற் புணர்ந் தொருபொருளா யிருப்பா
 ர்களென்று சிவாத்துவைதிப் போலிப் புருஷனொ
 ருமன்புகல மறுத்துணாக்கின்றார்.

செம்பிரதகுளிகையினுற்களிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச்
 செம்பொனுடன்சேருமலஞ்சிதைத்தாற்சீவ
 னம்பனுடன் கூடுமெனிற்பொன்போலல்ல
 னற்குளிகைபோலவரன்னுகுமலம்போக்கி
 யம்பொனடிக்கீழ்வைப்பனருங்களங்கமறுக்கு
 மக்குளிகைதானும்பொன்னுகாதாகு
 மும்பாபிரானுற்பத்தியாதிகளுக்குரிய
 னுயிர்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக்குமுரித்தே

இ-ள். செம்பிரதகுளிகையினுற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச்செம்
 பொனுடன்சேரும்—(அப்படி) மலஞ்சிதைத்தால்(முத்திமானாய்)—சீவ
 ன்—ஈம்பனுடன்கூடுமெனில்—சிவனோடைக்கிய மாமென்று செப்பில்—
 (சிவன்) பொன்போலல்லன்—(பொன்னுக்கு மொரு பொருள் போல்ப
 லன். ஆகையால்) நற்குளிகைபோலவரன்—(சீவனுக்கு) நனுகுமலம்
 போக்கி—(ஒரு புடையொப்புலமையாதலால்) அம்பொனடிக்கீழ்வைப்
 பன் - (குளிகையும் பொன்னும் போற் றனக்கு வேற்றுச்சாதி யாகாமற்
 குளிகை பொன்னொளிப் பிரகாசம் பண்ணுவதுபோற் சிவத்துவப்பிரகா
 சஞ்செய் தொத்தசிவசாதியாக்கி) தனது சத்திக்கொத்து விரிந்து அந்தச்
 சத்திபதார்த்தம் பார்த் தொத்துப் போய்ப் பராக்காய்ப் பதிமுதற் பதா
 ர்த்தம் பார்க்கும் பராக்குருப சீவசிற்சத்தியைப் பதிமுதற் பதார்த்தம்
 பாராது பிரத்தியக்காய்ப் பார்க்கும் பிரத்தியக்குருப சிற்சத்திக்குறிச் சிவ
 னாகச் சீவனைப் பண்ணுவன்—அருங்களங்கமறுக்குமக்குளிகை தானும்
 பொன்னுகாதாகும் (குளிகையாக வுபமிக்கப்பட்ட சிவனு மிப்பொன்
 னாக வுபமிக்கப்பட்ட சீவனாகான்; ஒருபொரு ளல்லாதிருந்தாலு மொரு
 சிவ சாதியா யொத்த பொருளா மென்றுரைத்தலாற் பஞ்சகிருத்தியம

முத்திவன் பண்ணவேண்டுமென்பதற் குத்திரம்)—உம்பர்பிரா னுற்பத் தியாதிகளுக்குரியன்-சிவன்சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்திய கிருபாகிருதிக் கருகன் - உயிர்தான்-முத்திவன்ரான் — சிவானுபவமொன்றினுக்குமுரி த்தே-சிவ சங்கற்பத்துக்கு வேற்றுச் சங்கற்பம் வேற்றுப்பலம் விட் டபிரு தக் கவர்ச்சீய சங்கற்பசங்கித்த பஞ்சகிருத்திய கிருத்தானாலும் சிவன்போ ம்கிருபாசங்கற்ப சங்கித்த கிருத்திய கிருத்தல்லாமையாற் மனது பராக்கு ருப சிற்சத்தி விருத்திக்குறிச சுருவார்த்த சிவசாக்ஷாற்கார பூர்த்திக் கீர்த் திச் சிவானந்தநாம சிவபோகத்துக்கருக பிரத்தியக்குருப சிற்சத்திவிங்கச் சிறப்புச் சிதந்தராதம் பொதுச்சித்துக்குறி கரண கர்த்திருருப வதுபவா துபவி திருக் சுவரூபியாகாநிற்கும். ௭-று.

(௧0)

சிவனுஞ் சீவனுஞ் சித்தொருசாதி யிருசித்துப் பொரு ளா யிருக்குமென்ப திசையாது ஒருசித்துப்பொ ருளென் றுணாக்க மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

சிவன்சீவனென்றிரண்டுஞ்சித்தொன்றாமென்னிற்
சிவனருட்சித்திவனருளைச்சேருஞ்சித்தவன்றான்
பவங்கேடுபுத்திமுத்திபண்ணுஞ்சித்தவற்றிற்
படியுஞ்சித்திறிவிக்கப்படுஞ்சித்துமிவன்றா
னவன்றனையறியுஞ்சித்தாதவினாவிரண்டு
மனைந்தாலுமொன்றாகாதனன்னியமாயிருக்கு
மிவன்றானும்புத்தியுஞ்சித்திவனாமோபுத்தி
யிதுவசித்தென்றிடிவனாக்கிவனாமித்தாமே.

இ-ள். சிவன்சீவனென்றிரண்டுஞ்சித்து—(சிற்பொருள் விபுப்பொ ருளு மாதலால் ஒன்றை விட் டொன்றிருக்குந் தானமு யில்லை. அதனால்) ஒன்றாமென்னில்-ஐக்கியமாமென்னில் (அமூர்த்த விபுப்பொரு ளொன் றாக் கொன்று தட்டா துள்ளும் புறம்பு மொத்திருக்கும்; அஃ திருக்க, அந் தச்சீவசிவவக்கிய மாதியானாலநித்தியம்; அநாதியானால் வேற்றுமைக்குறி வீளம்பப்படாது; வேற்றுமைக்குறி கண்டோங் கேட்டோமாகி யிருவர்க் கும்வைக்கப்படும்; அந்த வேற்றுமைக்குறி யாதோவென்னில்)—சிவன்— அருட்சித்து-சீவனுக்குப் பரமுத்திவியத்திக்குறி யனுக்கிரகம் பண்ணுஞ் சித்து—இவன்-சீவன்—அருளைச் சேருஞ்சித்து - அந்தச் சிவானுக்கிரகத் தைச் சிவனிடத்தினின்றும் பெறுஞ்சித்து—அவன்றான் - சிவன்றான்— பவங்கேடுபுத்திமுத்திபண்ணுஞ்சித்து - சிருட்டி. திதி சங்கார திரோபாவ பதமுத்தி யனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுஞ் சித்து—அவற்றிற்படியுஞ்சித்து— அந்தப் பஞ்சகிருத்திய பரதந்திரத்தி லகப்பட்டுக் கட்டுண்ணுஞ் சித்து— அறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவன்றான் - புத்தி முத்திக் கிரமத்திற் சாபேக்ஷ

சிற்றறிவு நிரபேக்ஷ பேரறிவுகளினை லுணர்த்துவிக்க யோக்கியமாகுஞ்
சித்துஞ் சீவன்றான்—அவன்றானையறியுஞ்சித்து - சிவன் சுவதந்திரவறி
வன்—ஆதலினு லிரண்டும்—அணைந்தாலும் - முத்தியிற்சாயுச்சிய மாளு
லும்—ஒன்றாகாது - ஒருபொருளாகாது—அனன்னியமாயிருக்கும்—அனன்
னியசாயுச்சியமுதற் சம்பந்தச்சொல்லிவ்விடத்துச் சாதிருச்சியப்பொருட்
சொல்லாதலால்) ஒத்திருக்கும்—(பந்தத்தில்) இவன்றானுஞ்சித்துப்புத்தி
யுஞ்சித்து—(சித்தெனும் வசனமாத்திரத்தினாலே சித்தைவிளக்குதலாற்
சித்தென் றுபசரிக்கப்படுமீ) புத்தி—இவனாமோ (ஆகாது)—இதுவசித்தெ
ன்றிழல்-புத்திசுடமென்னில்—அவனுக்கு - சிவனுக்கு—இவனும் - சீவ
னும்—அசித்தாமே - ஏகாரத்தெடுப்பினாலே யுபாதிதள்ளிச் சுவரூபலக்க
ணத்தினாலே சிவனுக்கொத்துச் சித்துத்தானே (அசித்தன்று) ஏறு.

சுவரூபலக்கணத்தினு லசித்துப்புத்தி தடத்தலக்கணத்தினுற் சித்தெ
ன் றுபசரிக்கப் பட்டதுபோலப் பசுத்துவமிருத்தலாற் றடத்தலக்கணத்
தினாலே யசித்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது; முத்தியி லொத்தசித்தே யொ
ருசித்தமன்று. (கக)

சிவன் சீவனுக்குப் பரமுத்தி பண்ணும் பரிசு பகர்
கின்றார்.

இரும்பைக்காந்தம்வலித்தாற்போலிசைந்தங்குயிலா
யெரியிரும்பைச்செய்வதுபோலிவனைத்தானாக்கி
யரும்பித்திந்தனத்தையனலழிப்பதுபோன்மலத்தை
யழித்தமலனப்பிணைந்தவுப்பேபோலணைந்து
விரும்பிப்பொன்னினைக்குளிகையொளிப்பதுபோலடக்கி
மேனித்துத்தானெல்லாம்வேதிப்பானாகித்
கரும்பைத்தேனைப்பாகைக்கனியமுதைக்கண்டைக்
கட்டியையொத்திருப்பனந்தமுத்தியினிற்கலந்தே,

(இ-ள்.) நல்லது உமதாசாரியர் படலபாடன வாசனா மார்க்சன
மாத்திரத்தினுல் வயித்தியனாகிய நிமித்த கர்த்தாவாற் கண்ணொளி விள
ங்குவதுபோல, மலபாடன வாசனா மார்க்சன மாத்திரத்தினுற் சிவனாகிய
நிமித்தகர்த்தாவாற் சிவத்துவம் விளங்குமென்று பிறர்மதம் பிடுங்கு
மொரு சுத்தாத்துவைத சித்தாந்தத் திருட்டாந்த வார்த்தை செப்பாது
பிறர்மத திருட்டாந்தப் பேச்சுப் பேசியதேது? “அஃதாவது, இரும்பைக்
காந்தம் வலித்தாற்போலிசைந்தங்குயிலா” என்றது முத்தியினுலுஞ் சுத
ந்தரிய மில்லையென்னும் பிரயோச்சிய கர்த்திருத்துவவாதமத திருட்
டாந்தமாம். “எரியிரும்பைச்செய்வதுபோலிவனைத்தானாக்கி” என்றது
சிவாவேசஞ் செப்புங் காபாலமத திருட்டாந்தமாம். “அரும்பித்திந்தனத்

தையனலழிப்பதுபோன்மலத்தையழித்தி” என்றது காட்டத்தான் மறை
ப்புண்டு கடைய முகிழ்த் தெரி யிந்தனத்தை யெரித்தழித்தலான் மலம
ழிக்குஞ் சிவனுக்கு மறைப்பில்லாமையாற் கடைபவனுக்கொப்புச்சிவன்
காட்டத்தின் மறைந்திருந்துதித்தவன்னிபோல மலத்தின் மறைந்திருந்
திக்கு முயிர் சிவத்துவமாகையால் விஷமதிருட்டாந்தமாம். அல்லது துத்
மனானத்தான் முத்தியை முயலும் விவர்த்த வேதாந்தமதம்மலம்போமுத்
திவாதிமதம் இருவர்மததிருட்டாந்தமாம். “அப்பனைந்தவுப்பேபோலனை
ந்தி” என்றது விசிட்டாத்துவைதம் விளம்பு மிராமானுசமத திருட்டாந்த
மாம். “விரும்பிப்பொன்னினைக்குளிகையொளிப்பதுபோலடக்கி” என்
றது நாராயணப்பிரகிருதியிலயவாதி பாஞ்சராத்நிரிமத திருட்டாந்தமாம்.
“மேளித்துத்தானெல்லாம்வேதிப்பானுகி” என்றது சிவகுண சங்கிராந்தி
சொல்லும் பாசபதிமத திருட்டாந்தாபாசனாம். “கரும்பைத்தேனைப்பா
கைக்கனியமுதைக் கண்டைக்கட்டியை யொத்திருப்பன்” என்றது சாங்
கியைகதேசி சத்துவ சம போகவாதிமத திருட்டாந்தமாம். “முத்தியினிற்
கலந்தே” என்றது “கண்டைக்கட்டியையொத்து” என்பதை யிங்குரி
சைத்துக் கலந்தே யிருப்பனென்றுகழறப் பரிணதவேதாந்தமததிருட்டாந்
தமாம். இப்படியிருக்க எப்படி கோபுரத்தினின்றும் வீழ்ந்தவனுக் கிழை
கட்டுவதுபோ ல்ப்படியொப்ப எப்படி யொப்புச் சிவசித்தாந்தப் பொரு
ளுரை நீருரைப்பீர் ?

சத்திய சீசாற்றியது; நமதாசாரியர் முற்றுவமையுன்னிச் சொன்னவ
ரன்று; ஒருபுடையொப் புருவகங்கருதி யுணர்த்தாராதலான் மலவசமாங்
மயங்குமுயினாத் தன்வசமாக்கி மலமுத்திபண்ணிச் சிவத்துவாபிவியத்தி
விளைத்துத் தனக்கொப்புவித்து எவதலியற்றுதற்றன்மைச் சம்பந்தஞ் சற்
றுமுற்றிராது முற்றமுறுத்துச் சித்துச்சிவசாகியாக்கி யொத்தொருமித்திர
சித்துச் சிவசாதிக்கலப்பாயிருப்பனென் றிசைய வினிதாகப்பொருளிசை
ப்போம் நாம்.

குளிகை-பொன்னைத் தனக்குட் கரக்கு மிரதகுளிகை. மேளித்து-
மிச்சிரமித்து. வேதிப்பானுகி - தன்மயமாக்குவானுகி. மற்றப்பதப்பொ
ருள் வெளிப்பொருள். இதனை “கரும்பைத்தேனை” என்பது முதலி
யன மதங்கத்திற்சொல்லிய வெழுவகைமுத்திக்குத் திருட்டாந்தமாமென்
றுஞ் வேனுக் கியற்கையாகச் சிவத்துவமில்லைச் சிவவியத்திக் கலப்பினாற்
செயற்கைச்சிவத்துவஞ் சித்திக்குமென்றும் உணாயுரைக்குஞ் சிவபெர்ம
தந் திக்கற்றுத் திலதர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டுச் சென்றுபோயிற்று, (கஉ-)

ப தி னொ ரா ன் கு த் திர ம்

மு ற் றி ன் று.

திருவிருத்தம், ௩௨-௩.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

சமாதிகூடியிருக்குஞ் சமயத்துச் சமபுத்திபண்ணிப் பூ
சாநமஸ்காரகாரியபுத்திபண்ணுகிருந்தாலுஞ் சமா
திசலனம் வந்தகாலத்துச் சரியானுட்டானந் தாக்
கத்தாக்கிச் சமாதிலை சாரவேண்டுமென்று பன்
னிரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் படுத்திச் சரியைபடி
த்து முடிக்கின்றார்.

செங்கமலத்தாளிணைகள்சேரவொட்டாத்
திரிமலங்களறுத்தீசனேசரொடுஞ்செறிந்திட்
டங்கவர்தந்திருவேடமாலயங்களெல்லா
மரனெனவேதொழுதிறைஞ்சியாடிப்பாடி
யெங்குமியாமொருவர்க்குமெளியோமல்லோ
மியாவர்க்குமேலானோமென்றிறுமாப்பெய்தித்
திங்கண்முடியாரடியாரடியோமென்று
திரிந்திடுவர்சிவஞானச்செய்தியுடையோரே.

இ-ள். செங்கமலத்தாளிணைகள் - ஞானக்கிரியா சத்திக்குறிச் சிவத்
துவத்தை. திரிமலங்களறுத்து - தேகத்தினிமித்தஞ் சிறிது சேஷித்துந்
கத் தீக்ஷாசத்தி பண்ணிக்கொண்டு. சிவஞானச்செய்தியுடையோரே-நிரு
விகற்பச் சமாதி நீங்கிச் சவிகற்பச் சமாதி சேர்ந்தோர். மற்றது வெளிப்
பொருள். (க)

இதுவுமது.

ஈசனுக்கன்பில்லாரடியவாக்கன்பில்லா
ரொவ்வுயிர்க்குமன்பில்லார்தமக்குமன்பில்லார்
பேசுவதென்னறிவில்லாப்பிணங்களைநாமிணங்கிற்
பிறப்பினினுமிற்பினினும்பிணங்கிடுவர்விரீ
யாசையொடுமரனடியாரடியாயடைத்திட்
டவர்கருமமுன்கருமமாகச்செய்து
கூசிமொழிந்தருண்ஞானக்குறியினின்று
கும்பிட்டுத்தட்டமிட்டுக்கூத்தாடித்திரியே.

இ-ள். ஞானக்குறியினின்று - தாசோகம்பாவனை தாக்கச் சரியை
சரிக்கு மிடத்துஞ் சிவோகம்பாவனை ஞானஞ் சரித்துத் தரிப்பவனென்று
தற்பரியம். மற்றது வெளிப்பொருள். (௨)

சிவோகம்பாவனை பண்ணுமவர்க்குத் தாசோகம்பாவ
னைசத்துருவானுலும் பராக்குற்றபோது பாவனை
பலிக்கு முபாயம் பண்ணலாமென்று படிக்கி
ன்றார்.

அறிவரியான்றனையறியவாக்கையாக்கி
யங்கங்கேயுயிர்க்குயிராயறிவுகொடுத்தருளாற்
செறிதனிநாற்றிருவேடஞ்சிவனுருவேயாகுஞ்
சிவோகம்பாவிக்குமத்தாற்சிவனுமாவர்
குறியதனாவிதயத்தேயரனைக்கூடுங்
கொள்கையினாலவனாவர்குறியொடுதாமழியு
நெறியதனாற்சிவனையாய்நின்றிடுவொன்றா
னேசத்தாற்றொழுதிடுநீபாசத்தாற்விடவே.

இ-ள். சிவோகம்பாவிக்குமத்தால்-("அறியாமை யறிவகற்றி" எனுந்
திருவிருத்த முதலியவற்றிற் செப்பியபடி) சிவோகம்பாவனை பண்ணுந்
தால்—சிவனுமாவர்—(பாவனாசாமர்த்தியமில்லாதபோது) குறியதனாவித
யத்தேயரனைக்கூடுங்கொள்கையினால் - இருதயகமலத்திற் நீபாகிருதி நா
தாங்கிருதி சதாசிவாகிருதி முதற் சகள கீட்கள சகளசாகாரத் தன்மையி
னாற் சிவனைத்தியானிக்குஞ் செய்தியினால்—அவனாவர் - சிவசமான சா
திச் சிவனாவர்—குறியொடுதாமழியு நெறியதனால் - நிராகார சிவசமான
யில்—சிவனையாய்நின்றிடுவர் - சிவனைப்போற் சிவனாவர். மற்றதுவெ
ளிப்பொருள். (௩)

யோகசாமர்த்திய மில்லார்க்கு உபாயமுடைக்கின்றார்.

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந்திருமேனிதன்னைச்
சிவனெனவேகண்டவர்க்குச்சிவனுறைவனங்கே
யுருக்கோலிமந்திரத்தாலேரினையுமவர்க்கு
முளனெங்குமில்லனிங்குமுளனென்பார்க்கு
மிருப்பாயவடிவாகியிந்தனத்தினெரிபோன்
மந்திரத்தின்வந்துதித்தேயிருஞ்சுரபிக்கெங்கு
முருக்கானவொண்ணாதபான்முலைப்பால்விம்மி
யொழுகுவதுபோல்வெளிப்பட்டருளுவனன்பர்க்கே.

இ-ள். சிறீகண்ட தேகதேகியாய்த் தரிசனங் கொடுப்பனென்று
சித்தாந்தம். வெளிப்பொருள். (சு)

ஆகையால் நிராலம்ப சிவயோக சமாதிமானுகிய ஞா
னி நிராலம்ப சிவயோகமாகு ஞானனுட்டானத்
தோடு சாலம்ப சிவயோகமாகும் யோகக்கிரியா
சரியானுட்டான மூன்றிற்கு முரியன், மற்றவர்
மூவருந் தங்கடங்கண் மரியாதிக் குரியனொன்றும்
அதனால் நிராலம்ப சிவயோக குருவே குருவென்
றும் நீடித்துகின்றார்.

ஞானயோகக்கிரியைசரியைநாலு
நாதன்றன்பணிஞானிநானினுக்குமுரிய
னுனமிலாயோகமுதன்மூன்றினுக்குமுரியன்
யோகக்கிரியாவானுனென்கிரியைபாதி
யானவிரண்டிஹுக்குரியன்சரிதையினினின்றோ
னச்சரிதைக்கேயுரியனாதவினையார்க்கு
மீனமிலாஞானகுருவேகுருவுமிவனே
யீசனிவன்னுனென்றுமிறைஞ்சியேத்தே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(ந)

மந்திரத்தாற் சாலம்பயோக முதலிய தந்திரத்தாற் சா
வகிச் சுவாவதித் திரிகாலஞான முதலிய பல பல
முண்டாம் நிராலம்ப சிவயோக குருபதேசத்
தாற் சிவத்துவம் பொருத்து நிராலம்ப சிவயோக
ப்பொருட் சித்தாந்த மகாவாக்கியஞானம் வரும்
மற்றொன்றால் வாராதென் றுணைக்கின்றார்.

மந்திரத்தான்மருந்துகளால்வாய்த்தவியோ கத்தான்
மணியிரதகுளிகைகளான்மற்றுமற்று
தந்திரத்தேசொன்னபடிசெய்யவேத
சகலகலைஞானங்கடிகாலஞான
மந்தமிலாவணிமாதிஞானங்களெல்லா
மடைந்திடுமாசானருளாலடிசேர்ஞானம்
வந்திடுமற்றொன்றுலும்வாராதாகு
மற்றவைபுமவனருளான்மருவுமன்றே.

இ-ள். வெளிப்பொருள்.

(கூ)

‘சூர்வீன்து’பெருமை:கூறுகின்றார்.

பரம்பிரமமியவனென்றும்பரசிவன்றென்றும்
பரஞானமியவனென்றும்பராபரன்றென்றும்
மரன்றருஞ்சீர்நிலையெல்லாமியவனேயென்று
மருட்குருவைவழிபடவேயவனிவன்றனையே
யிரங்கியவாரணமாமைமீனண்டஞ்சினையை
யியல்பினொடும்பரிசித்துநினைந்தும்பார்த்தும்
பரிந்திவைதாமாக்குமாபோற்சிவமேயாக்கும்
பரிசித்துஞ்சிந்தித்தும்பார்த்துத்தானே.

இ-ள். பரம் - சுத்தசிவன்றென்றும்—பிரமம் - சுத்தசிவமத்திய
நிரத்தசிவம்—இவன்றென்றும்— பரசிவன்றென்றும் - இருபரசிவ
னெனு மிலய சிவன்றென்றும்—பராபரன்றென்றும்—அனுகத சிவ
னென்னும் போகசிவன்றென்றும்—பரஞானமியவனென்றும் - ஞான
க்கிரியாப் பிரவிருத்திமானாகிய சதாசிவனெனு மதிகாரசிவனிவன்ற
னென்றும்—அரன்றருஞ்சீர்நிலையெல்லாம் - மகேசுரன், உருத்திரன்,
மால், பிரமன் முதற் சிவபேதமனைத்தும்—இவன்றென்றும் (ஆரோபித
சிவாத்துவிதத்தினாலே)—அருட்குருவைவழிபடவே - கிருபாசமுத்திரமா
கிய தேசிகளைப் பாவனைபண்ண—அவனிவன்றனையே - அந்தச்சிவ னிந்
தக்குருதேகத்தி லாவேசித் திந்தக்குருவாயே. “இரங்கியவாரணம்” முத
ற்பதப்பொருள் வெளிப்பொருள். இம்முத்திருட்டாந்த தாட்டாந்திகப்
பொருளுணர்ந் தனாக்குமிடத் துயிர்க்கியற்கையாய மலத்தின்மறைந்த
சிவத்துவஞ் சிவனால் விளங்குமெனும் பொருள் விளங்கிற்று. (6)

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

மு ன் றி ன் று.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௩௦

சிவஞானசித்தியார் சுவபகூழ்மூலமும்

யாழ்ப்பாணம்

சாலீவாஹபுரம் ஞானப்பிரகாச தம்பிரான்

செய்தவுரையும்

முற்றிற்று.

வேண்பா.

ஒப்பிலரு ணந்தி யோங்குதமி ழாகமமாய்ச்
செப்புஞ் சிவஞான சித்தியார்க்க—கொப்புனாதான்
பேதமகன் ஞானப் பிரகாச தேசிகனு
டாதரவாயத் தான்வகுத்தா னாய்து.